Digitally signed by Damjan Zugelj
DN: cn=Damjan Zugelj, c=si, o=state-institutions, ou=web-certificates, serialNumber=1235227414015
Reason: Direktor Uradnega lista Republike Slovenije
Date: 2006.11.16 08:05:13 +01'00'

Uradni list Republike Slovenije

Internet: http://www.uradni-list.si e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **117** Ljubljana, četrtek **16. 11. 2006** Cena **1650 SIT** · 6,88 EUR ISSN **1318-0576** Leto **XVI**

DRŽAVNI ZBOR

5012. Zakon o davku na dodano vrednost (ZDDV-1)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o davku na dodano vrednost (ZDDV-1)

Razglašam Zakon o davku na dodano vrednost (ZDDV-1), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 27. oktobra 2006.

Št. 001-22-155/06
Ljubljana, dne 6. novembra 2006

dr. Janez Drnovšek l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N
O DAVKU NA DODANO VREDNOST (ZDDV-1)

I. VSEBINA IN OBSEG ZAKONA

1. člen
(vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se ureja sistem in uvaja obveznost plačevanja davka na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV) na ozemlju Republike Slovenije v skladu s Šesto direktivo Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L št. 145 z dne 13. junija 1977, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2005/92/ES z dne 12. decembra 2005 o spremembi Direktive 77/388/EGS glede obdobja, v katerem se uporablja najnižja splošna stopnja DDV (UL L št. 345 z dne 28. decembra 2005, str. 19) – v nadaljnjem besedilu: Šesta direktiva Sveta 77/388/EGS.

(2) Pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

– »ozemlje Slovenije« je ozemlje pod suverenostjo Republike Slovenije, vključno z zračnim prostorom in morskim območjem, nad katerimi ima Republika Slovenija suverenost ali jurisdikcijo v skladu z notranjim in mednarodnim pravom,

– »ozemlje države članice«, »država članica« in »Skupnost« je ozemlje držav članic in ozemlje Skupnosti, ki je kot tako definirano v predpisih Evropskih skupnosti,

– »tretja država« je katerokoli drugo ozemlje, razen ozemlja Slovenije in ozemlja drugih držav članic oziroma Skupnosti,

– »tretje ozemlje« je del državnega ozemlja države članice, ki pa ni sestavni del »ozemlja države članice« v smislu druge alineje tega odstavka, in sicer:

– v Zvezni Republiki Nemčiji: otok Heligoland, ozemlje Büsingen;

– v Kraljevini Španiji: Ceuta, Melilla, Kanarsko otočje;

– v Italijanski republiki: Livigno, Campione d'Italia, italijanske vode Luganskega jezera;

– v Francoski republiki: čezmorski departmaji;

– v Helenski republiki: 'A'Oo (gora Atos).

(3) Po tem zakonu se:

– transakcije v Kneževine Monako ali iz nje obravnavajo kot transakcije v Francosko republiko oziroma iz nje,

– transakcije na otok Man ali iz njega obravnavajo kot transakcije v Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske oziroma iz njega in

– transakcije v suverene cone Združenega kraljestva Akrotiri in Dhekelia ali iz njih obravnavajo kot transakcije na Ciper oziroma z njega.

2. člen
(pripadnost DDV)

Prihodki od DDV pripadajo proračunu Republike Slovenije.

3. člen
(predmet obdavčitve)

(1) Predmet DDV so naslednje transakcije:

1. dobave blaga, ki jih davčni zavezanec oziroma zavezanka (v nadaljnjem besedilu: davčni zavezanec) opravi v okviru opravljanja svoje ekonomske dejavnosti na ozemlju Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Slovenija) za plačilo;

2. pridobitve blaga znotraj Skupnosti, ki jih na ozemlju Slovenije, opravi za plačilo:

a) davčni zavezanec v okviru opravljanja svoje ekonomske dejavnosti ali pravna oseba, ki ni davčni zave-

zanec, če je prodajalec davčni zavezanec v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države članice ni oproščen obračunavanja DDV kot mali davčni zavezanec in ga ne zajema ureditev iz tretjega, četrtega ali osmega odstavka 20. člena tega zakona;

b) v primeru pridobitve novih prevoznih sredstev, davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, katerih druge pridobitve niso predmet DDV v skladu s točko d) prvega odstavka 4. člena tega zakona, ali katera koli druga oseba, ki ni davčni zavezanec;

c) v primeru pridobitve trošarinskih izdelkov, pri katerih nastane obveznost obračuna trošarine v Sloveniji v skladu z zakonom, ki ureja trošarine, davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, katerih druge pridobitve niso predmet DDV v skladu s točko d) prvega odstavka 4. člena tega zakona;

3. opravljanje storitev, ki jih davčni zavezanec opravi v okviru opravljanja svoje ekonomske dejavnosti na ozemlju Slovenije za plačilo;

4. uvoz blaga.

(2) Za namene 2. b) točke prvega odstavka tega člena se za »prevozna sredstva« štejejo naslednja prevozna sredstva, namenjena za prevoz oseb ali blaga:

– kopenska motorna vozila s prostornino motorja nad 48 kubičnih centimetrov ali močjo motorja nad 7,2 kilovata;

– plovila, daljša od 7,5 metrov, razen plovil za plovbo na odprtem morju, ki prevažajo potnike za plačilo in plovil za namene opravljanja komercialne, industrijske ali ribiške dejavnosti ali za reševanje ali pomoč na morju ali za priobalni ribolov;

– zrakoplovi, katerih vzletna teža presega 1550 kilogramov, razen zrakoplovov, ki jih uporabljajo letalske družbe predvsem na mednarodnih poteh za plačilo.

(3) Prevozna sredstva iz drugega odstavka tega člena se štejejo za nova, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

– plovila in zrakoplovi so dobavljeni pred potekom treh mesecev po datumu, ko so bili prvič dani v uporabo, kopenska motorna vozila pa pred potekom šestih mesecev po datumu, ko so bila prvič dana v uporabo, in

– da s kopenskimi motornimi vozili ni prevoženih več kot 6000 kilometrov, s plovili ni preplutih več kot 100 ur in z zrakoplovi ni preletenih več kot 40 ur.

(4) Za namene 2. c) točke prvega odstavka tega člena, se za »trošarinske izdelke« štejejo energenti, alkohol in alkoholne pijače in tobačni izdelki, kot so določeni z veljavno zakonodajo Skupnosti, ne pa tudi plin, dobavljen po distribucijskem sistemu za zemeljski plin ali električna energija.

4. člen

(transakcije, ki niso predmet obdavčitve)

(1) Ne glede na 2. a) točko prvega odstavka 3. člena tega zakona, predmet DDV niso naslednje transakcije:

a) pridobitev blaga, ki jo opravi davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, če bi bila dobava takšnega blaga na ozemlju Slovenije oproščena v skladu s 53. členom ali točkami a) do d) prvega odstavka 54. člena tega zakona;

b) pridobitev rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin znotraj Skupnosti, če prodajalec deluje kot obdavčljivi preprodajalec in je bilo to blago v državi članici, iz katere je bilo odposlano ali odpeljano, predmet DDV v skladu s posebno ureditvijo za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine;

c) pridobitev rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin znotraj Skupnosti, če je prodajalec tega blaga organizator prodaje na javni dražbi, in je bilo to blago v državi članici, iz katere je bilo odposlano ali odpeljano, predmet DDV v skladu s posebno ureditvijo za prodajo na javni dražbi;

d) pridobitev blaga, razen blaga iz točk a) do c) in razen novih prevoznih sredstev ali trošarinskih izdelkov, ki jo opravi davčni zavezanec iz drugega odstavka 94. člena tega zakona za namene opravljanja dejavnosti kmetijstva in gozdarstva, ki se obdavčuje v skladu s posebno ureditvijo za kmete, ali davčni zavezanec, ki opravlja le dobave blaga ali storitev, za katere nima pravice do odbitka DDV, ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec.

(2) Točka d) prvega odstavka tega člena se uporabi le, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

a) da skupna vrednost pridobitev blaga znotraj Skupnosti v tekočem koledarskem letu ne preseže zneska 10.000 eurov in

b) da skupna vrednost pridobitev blaga znotraj Skupnosti v preteklem koledarskem letu ni presegla zneska iz prejšnje točke.

(3) Znesek iz drugega odstavka tega člena pomeni skupno vrednost pridobitev blaga znotraj Skupnosti, brez DDV, ki ga je treba plačati ali je bil plačan za blago v državi članici, iz katere je bilo blago odposlano ali odpeljano.

(4) Ne glede na točko d) prvega odstavka tega člena, se lahko davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, odloči za obračunavanje DDV v skladu z 2. a) točko prvega odstavka 3. člena tega zakona. Davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, mora izbiro vnaprej prijaviti pristojnemu davčnemu uradu in jo uporabljati najmanj dve koledarski leti, in sicer od prvega dneva v mesecu, ki sledi mesecu prijave.

II. DAVČNI ZAVEZANCI

5. člen

(definicija)

(1) »Davčni zavezanec« je vsaka oseba, ki kjerkoli neodvisno opravlja katerokoli ekonomsko dejavnost, ne glede na namen ali rezultat opravljanja dejavnosti.

(2) »Ekonomska dejavnost« iz prvega odstavka tega člena obsega vsako proizvodno, predelovalno, trgovsko in storitveno dejavnost, vključno z rudarsko, kmetijsko in poklicno dejavnostjo. Ekonomska dejavnost obsega tudi izkoriščanje premoženja in premoženjskih pravic, če je namenjeno trajnemu doseganju dohodka.

(3) Za davčnega zavezanca se poleg oseb iz prvega odstavka tega člena šteje tudi vsaka oseba, ki priložnostno dobavi novo prevozno sredstvo, ki ga kupcu odpošlje ali odpelje prodajalec ali kupec ali druga oseba za njun račun na ozemlje Skupnosti.

(4) Pogoj iz prvega odstavka tega člena, da se ekonomska dejavnost opravlja neodvisno, izključuje zaposlene in druge osebe, ki jih na delodajalca vežejo pogodba o zaposlitvi ali kakršnekoli druge pravne vezi, ki glede nadzora in navodil v zvezi z delom, načina opravljanja dela, plačila za opravljeno delo in drugih odgovornosti delodajalca kažejo na odvisno razmerje med delodajalcem in delojemalcem.

(5) Državni organi in organizacije, organi lokalnih skupnosti ter druge osebe javnega prava se ne štejejo za davčne zavezance v zvezi z dejavnostmi ali transakcijami, ki jih opravljajo kot organi oblasti, tudi če pobirajo takse, prispevke in druge dajatve ter plačila v zvezi s temi dejavnostmi ali transakcijami. Pri opravljanju dejavnosti ali transakcij pa se štejejo za davčne zavezance v zvezi s temi dejavnostmi ali transakcijami, če bi njihova obravnava, kot da niso davčni zavezanci, povzročila znatno izkrivljanje konkurence.

III. OBDAVČLJIVE TRANSAKCIJE

1. **Dobava blaga**

6. člen

(splošno)

(1) »Dobava blaga« pomeni prenos pravice do razpolaganja z opredmetenimi stvarmi kot da bi bil prejemnik lastnik.

(2) Za dobavo blaga se štejejo tudi:

a) prenos lastninske pravice na blagu, proti plačilu odškodnine, na podlagi zakona ali odločbe državnega organa;

b) dejanska izročitev blaga na podlagi pogodbe o najemu blaga za določeno obdobje ali o prodaji blaga z odloženim plačilom, ki določa, da se ob normalnem poteku dogodkov lastništvo prenese najpozneje ob plačilu zadnjega obroka;

c) prenos blaga po pogodbi, na podlagi katere se plača provizija na nakup ali prodajo.

(3) Električna energija, plin ter energija za ogrevanje, zamrzovanje oziroma hlajenje se štejejo za blago.

7. člen

(uporaba blaga za neposlovne namene)

(1) Za dobavo blaga, opravljeno za plačilo, se šteje tudi uporaba blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca, za zasebne namene ali za zasebne namene njegovih zaposlenih, brezplačna odtujitev tega blaga ali kakršnakoli uporaba blaga za druge namene, kot za namene opravljanja njegove dejavnosti, če je za to blago ali sestavine tega blaga izkoristil pravico do celotnega ali delnega odbitka DDV.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se za dobavo blaga, opravljeno za plačilo, ne šteje:

a) brezplačno dajanje poslovnih vzorcev v razumnih količinah kupcem ali bodočim kupcem, če jih ti ne dajo v prodajo oziroma so v takšni obliki, da ni mogoče, da se prodajajo;

b) dajanje daril manjših vrednosti v okviru opravljanja dejavnosti davčnega zavezanca, če se dajejo le občasno in če se ne dajejo istim osebam. Za darila manjših vrednosti se štejejo darila, pri katerih vrednost posameznega darila ne preseže 20 eurov.

8. člen

(uporaba blaga za namene opravljanja dejavnosti, sprememba namembnosti ter zadržanje blaga ob prenehanju opravljanja dejavnosti)

Za dobavo blaga, opravljeno za plačilo, se štejejo tudi naslednje transakcije:

a) uporaba blaga, ki ga davčni zavezanec proizvede, zgradi, nabavi, predela ali uvozi v okviru opravljanja dejavnosti, za namene opravljanja njegove dejavnosti, če od takega blaga, če bi ga nabavil od drugega davčnega zavezanca, ne bi imel pravice do celotnega odbitka DDV;

b) uporaba blaga s strani davčnega zavezanca za namene neobdavčljivih transakcij, če je bila za to blago dana pravica do celotnega ali delnega odbitka DDV pri pridobitvi ali pri uporabi blaga v skladu s prejšnjo točko;

c) zadržanje blaga s strani davčnega zavezanca ali njegovih pravnih naslednikov (razen v primerih iz 10. člena tega zakona), ko preneha opravljati obdavčljivo ekonomsko dejavnost, če je bila za to blago dana pravica do celotnega ali delnega odbitka DDV pri pridobitvi ali pri uporabi blaga v skladu s točko a) tega člena.

9. člen

(prenos blaga v drugo državo članico)

(1) Za dobavo blaga, opravljeno za plačilo, se šteje tudi prenos blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca, ki ga opravi davčni zavezanec v drugo državo članico.

(2) Šteje se, da je bil opravljen prenos blaga v drugo državo članico v skladu s prvim odstavkom tega člena, če davčni zavezanec ali druga oseba za njegov račun, odpošlje ali odpelje blago v drugo državo članico za namene svojega podjetja, razen za namene naslednjih transakcij:

a) dobave tega blaga, ki jo opravi ta davčni zavezanec na ozemlju namembne države članice pod pogoji iz tretjega in četrtega odstavka 20. člena tega zakona;

b) dobave tega blaga zaradi instalacije ali montaže, ki jo opravi dobavitelj ali druga oseba za njegov račun na ozemlju namembne države članice pod pogoji iz osmega odstavka 20. člena tega zakona;

c) dobave tega blaga, ki jo opravi davčni zavezanec na krovu plovila, zrakoplova ali na vlaku med prevozom potnikov, pod pogoji iz 21. člena tega zakona;

d) dobave plina po distribucijskem sistemu za zemeljski plin ali dobave električne energije pod pogoji iz 22. člena tega zakona;

e) dobave tega blaga, ki jo opravi davčni zavezanec pod pogoji iz 46., 52., 53., in 54. člena tega zakona;

f) opravljanja storitev na tem blagu, ki se opravijo na ozemlju namembne države članice, če se blago, na katerem so bile storitve opravljene, vrne temu davčnemu zavezancu v Slovenijo;

g) začasne rabe tega blaga na ozemlju namembne države članice zaradi opravljanja storitev v tej državi članici, ki jih opravlja davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji;

h) začasne rabe tega blaga na ozemlju druge države članice za obdobje, ki ne presega 24 mesecev, če bi se za začasni uvoz enakega blaga iz tretje države lahko uporabil postopek začasnega uvoza s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev.

(3) Če eden od pogojev iz drugega odstavka tega člena ni več izpolnjen, se šteje, da je bilo blago preneseno v drugo državo članico. V tem primeru se šteje, da je prenos opravljen v trenutku, ko ta pogoj ni več izpolnjen.

10. člen

(prenos podjetja)

(1) Pri prenosu podjetja ali dela podjetja na drugega davčnega zavezanca, ne glede na to, ali gre za odplačni ali neodplačni prenos ali kot vložek v podjetje, se šteje, da dobava blaga ni bila opravljena.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena se za potrebe DDV prevzemnik šteje za pravnega naslednika prenosnika.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, mora prevzemnik, ki uporablja prevzeta sredstva za druge namene kot za tiste, za katere ima pravico do odbitka DDV, plačati DDV v skladu z določbami tega zakona, ki veljajo za obračun DDV od uporabe blaga in storitev za zasebne namene.

2. **Pridobitev blaga znotraj Skupnosti**

11. člen

(splošno)

(1) »Pridobitev blaga znotraj Skupnosti« pomeni pridobitev pravice razpolaganja na premičninah, kot da bi bil pridobitelj lastnik, ki jih pridobitelju odpošlje ali odpelje v Slovenijo iz druge države članice prodajalec ali sam pridobitelj ali druga oseba za račun enega od njiju.

(2) Če je uvoznik blaga pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, in opravi pridobitev blaga znotraj Skupnosti v drugi državi članici, ima pravico do vračila DDV, ki ga je plačala v zvezi z uvozom blaga v Slovenijo, če dokaže, da je bil obračunan DDV od pridobitve blaga znotraj Skupnosti v namembni državi članici.

(3) Vračilo DDV iz drugega odstavka tega člena se izvrši na način, ki ga predpiše minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister, pristojen za finance), pristojna za finance.

12. člen

(transakcije, ki se obravnavajo kot pridobitev blaga znotraj Skupnosti)

Za pridobitev blaga znotraj Skupnosti, opravljeno za plačilo, se šteje tudi uporaba blaga, ki ga davčni zavezanec za namene svojega podjetja ali druga oseba za njegov račun odpošlje ali odpelje v Slovenijo iz druge države članice, na ozemlju katere je bilo blago izdelano, črpano, predelano, kupljeno, pridobljeno, ali kamor ga je davčni zavezanec uvozil v okviru opravljanja dejavnosti.

13. člen

(Nato)

Za pridobitev blaga znotraj Skupnosti, opravljeno za plačilo, se šteje tudi nabava blaga, ki ga oborožene sile države članice Severnoatlantske zveze uporabijo za svoje potrebe ali potrebe svojega spremnega civilnega osebja, ki ga niso pridobile pod splošnimi pravili obdavčevanja v Sloveniji, če pri uvozu tega blaga ne bi mogle uveljavljati oprostitve v skladu z 8. točko prvega odstavka 50. člena tega zakona.

3. **Opravljanje storitev**

14. člen

(splošno)

(1) »Opravljanje storitev« pomeni vsako transakcijo, ki ni dobava blaga.

(2) Opravljanje storitev lahko med drugim vključuje naslednje transakcije:

a) odstop premoženjskih pravic;

b) obveznost opustitve dejanja ali dopustitve dejanja ali stanja;

c) opravljanje storitev na podlagi zakona ali odločbe državnega organa.

15. člen

(opravljanje storitev za neposlovne namene)

Za opravljanje storitev za plačilo, se šteje tudi:

a) uporaba blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca, za zasebne namene ali za zasebne namene njegovih zaposlenih ali kakršnakoli uporaba za druge namene kot za namene opravljanja njegove dejavnosti, če je bila za to blago dana pravica do celotnega ali delnega odbitka DDV;

b) opravljanje storitev, ki jih davčni zavezanec opravi brezplačno za svoje zasebne namene ali za zasebne namene njegovih zaposlenih ali za druge namene kot za namene opravljanja njegove dejavnosti.

16. člen

(opravljanje storitev v svojem imenu in za račun druge osebe)

Kadar davčni zavezanec pri opravljanju storitev deluje v svojem imenu in za račun druge osebe, se šteje, da prejme in dobavi te storitve sam.

17. člen

(posebna določba)

Določbe 10. člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za storitve.

4. **Uvoz blaga**

18. člen

(definicija)

Uvoz blaga pomeni:

1. vsak vnos blaga v Skupnost, ki v skladu s carinskimi predpisi nima statusa blaga Skupnosti ali blaga, ki je uvoženo iz tretje države, pa znotraj Skupnosti ni sproščeno v prost promet v skladu s carinskimi predpisi;

2. vsak vnos drugega blaga, kot je blago iz prejšnje točke, v Skupnost s tretjega ozemlja.

IV. KRAJ OBDAVČLJIVIH TRANSAKCIJ

1. **Kraj dobave blaga**

19. člen

(dobava blaga brez prevoza)

Če se blago ne odpošilja ali prevaža, se za kraj dobave blaga šteje kraj, kjer se blago nahaja, ko se opravi dobava blaga.

20. člen

(dobava blaga s prevozom)

(1) Kadar blago odpošlje ali odpelje dobavitelj, kupec ali tretja oseba, se za kraj dobave blaga šteje kraj, kjer se blago nahaja, ko se začne odpošiljanje ali prevoz blaga prejemniku.

(2) Kadar se odpošiljanje ali prevoz blaga začne na tretjem ozemlju ali v tretji državi, se šteje, da je kraj dobave, ki jo opravi uvoznik, in kraj vsakršne nadaljnje dobave v državi članici uvoza blaga.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena, se šteje, da je kraj dobave blaga, ki ga odpošlje ali odpelje dobavitelj ali druga oseba za njegov račun iz države članice, ki ni namembna država članica, kraj, kjer se blago nahaja, ko se odpošiljanje ali prevoz blaga kupcu konča, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) dobava blaga je opravljena za davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, katerih pridobitve blaga znotraj Skupnosti niso predmet DDV, ali za katerokoli drugo osebo, ki ni davčni zavezanec;

b) dobavljeno blago niso niti nova prevozna sredstva niti blago, ki ga dobavi dobavitelj ali druga oseba za njegov račun, potem ko je bilo montirano ali instalirano, s poskusnim zagonom ali brez njega.

(4) Kadar je dobavljeno blago iz tretjega odstavka tega člena, odposlano ali odpeljano s tretjega ozemlja ali iz tretje države in ga dobavitelj uvozi v drugo državo članico, kot je država članica kupca blaga, se šteje, da je bilo odposlano ali odpeljano iz države članice uvoza.

(5) Tretji in četrti odstavek tega člena se ne uporabljata za dobave blaga, ki je v celoti odposlano ali odpeljano v isto državo članico, če je to država članica, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga konča, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) dobavljeno blago niso trošarinski izdelki;

b) skupna vrednost teh dobav, brez DDV, opravljenih pod pogoji iz tretjega odstavka tega člena v tej državi članici v enem koledarskem letu ne presega zneska, ki ga določi ta država članica;

c) skupna vrednost teh dobav, brez DDV, v tej državi članici tudi v predhodnem koledarskem letu ni presegla predpisanega zneska.

(6) Davčni zavezanec, ki izpolnjuje pogoje iz petega odstavka tega člena, lahko kraj take dobave določi v skladu s tretjim in četrtim odstavkom tega člena. Davčni zavezanec mora izbiro vnaprej priglasiti pristojnemu davčnemu uradu in jo uporabljati najmanj dve koledarski leti, in sicer od prvega dneva v mesecu, ki sledi mesecu priglasitve.

(7) Ob izpolnjevanju pogojev iz tretjega odstavka tega člena se šteje, da je kraj dobave blaga, ki ga odpošlje ali odpelje dobavitelj ali druga oseba za njegov račun iz druge države članice v Slovenijo, Slovenija, če skupna vrednost dobav, ki jih opravi dobavitelj v tekočem koledarskem letu oziroma jih je opravil v preteklem letu, presega 35.000 eurov ali če se dobavitelj odloči, da je, ne glede na to, da vrednost njegovih dobav v tekočem koledarskem letu ne presega tega zneska, kraj takih dobav Slovenija.

(8) Ob izpolnjevanju pogojev iz tretjega odstavka tega člena se šteje, da je kraj dobave blaga, ki ga odpošlje ali odpelje dobavitelj ali druga oseba za njegov račun iz Slovenije v drugo državo članico, ta država članica, če skupna vrednost dobav, ki jih opravi dobavitelj v tekočem koledarskem letu oziroma jih je opravil v preteklem letu, presega znesek, ki ga določi ta država članica, ali če se dobavitelj odloči, da je, ne glede na to, da vrednost njegovih dobav v tekočem koledarskem letu ne presega tega zneska, kraj takih dobav druga država članica.

(9) Določbe tretjega do šestega odstavka tega člena se ne uporabljajo za dobave rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki so predmet DDV v skladu s posebno ureditvijo.

(10) Kadar blago, ki ga odpošlje ali prevaža dobavitelj, kupec ali tretja oseba, instalira ali montira dobavitelj ali druga oseba za njegov račun, s poskusnim zagonom ali brez njega, se za kraj dobave šteje kraj, kjer je blago instalirano ali montirano.

(11) Minister, pristojen za finance, objavi seznam vrednostnih limitov, ki se uporabljajo v posameznih državah članicah, za namene določanja kraja dobave blaga pri dobavah blaga iz drugih držav članic, v skladu s petim odstavkom tega člena.

21. člen

(dobava blaga na krovu plovil, zrakoplovov ali na vlakih)

(1) Če se dobava blaga opravi na krovu plovila, zrakoplova ali na vlaku med delom prevoza potnikov v Skupnosti, se za kraj te dobave šteje kraj, kjer se prevoz potnikov začne.

(2) Za namene prvega odstavka tega člena »del prevoza potnikov v Skupnosti« pomeni del prevoza, ki se brez postanka zunaj Skupnosti opravi med krajem, v katerem se prevoz potnikov začne, in krajem, v katerem se prevoz potnikov konča.

(3) »Kraj, v katerem se prevoz potnikov začne,« pomeni prvi predvideni kraj, v katerem bodo potniki znotraj Skupnosti vstopili, po potrebi po delu poti zunaj Skupnosti.

(4) »Kraj, v katerem se prevoz potnikov konča,« pomeni zadnji predvideni kraj znotraj Skupnosti, kjer potniki, ki so vstopili v Skupnost, izstopijo, po potrebi pred postankom zunaj Skupnosti.

(5) V primeru povratnega potovanja se povratna vožnja šteje za ločen prevoz.

22. člen

(dobava blaga po distribucijskih sistemih)

(1) Pri dobavi plina po distribucijskem sistemu za zemeljski plin ali električne energije davčnemu zavezancu – preprodajalcu, se za kraj dobave šteje kraj, kjer ima davčni zavezanec – preprodajalec, sedež ali stalno poslovno enoto, za katero je blago dobavljeno, oziroma če takega kraja ni, kraj, kjer ima stalno prebivališče ali običajno prebiva.

(2) Za namene prvega odstavka tega člena »davčni zavezanec – preprodajalec« pomeni davčnega zavezanca, čigar osnovna dejavnost v zvezi z nabavami plina in električne energije je preprodaja takega blaga in čigar lastna poraba tega blaga je zanemarljiva.

(3) Pri dobavi plina po distribucijskem sistemu za zemeljski plin ali električne energije, ki ni zajeta v prvem odstavku tega člena, se za kraj dobave šteje kraj, kjer naročnik dejansko rabi in porabi plin ali električno energijo.

(4) Kadar naročnik iz tretjega odstavka tega člena ne porabi vsega ali dela zemeljskega plina ali električne energije, se šteje, da je bilo neporabljeno blago rabljeno in porabljeno v kraju, kjer ima naročnik sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto, za katero je blago dobavljeno. Če takega kraja ni, se šteje, da je blago rabil in porabil v kraju, kjer ima stalno prebivališče ali običajno prebiva.

2. **Kraj pridobitve blaga znotraj Skupnosti**

23. člen

(kraj pridobitve blaga znotraj Skupnost)

(1) Za kraj pridobitve blaga znotraj Skupnosti se šteje kraj, kjer se blago nahaja, ko se konča odpošiljanje ali prevoz osebi, ki ga je pridobila.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se šteje, da je kraj pridobitve blaga znotraj Skupnosti na ozemlju države članice, ki je izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero oseba, ki pridobiva blago, opravi to pridobitev, razen če dokaže, da je bila pridobitev blaga predmet DDV v drugi državi članici v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(3) Če je bila pridobitev blaga predmet DDV v skladu z drugim odstavkom tega člena in pozneje v državi članici, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga konča, se davčna osnova ustrezno zmanjša v državi članici, ki je izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero je pridobitelj opravil to pridobitev.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena se šteje, da je bila pridobitev blaga predmet DDV v skladu s prvim odstavkom tega člena, če pridobitelj:

a) dokaže, da je opravil to pridobitev za namene poznejše dobave na ozemlju druge države članice, določene v skladu s prvim odstavkom tega člena, za katero je bil določen prejemnik blaga kot oseba, ki mora plačati DDV, in

b) če je izpolnil obveznosti v zvezi s predložitvijo rekapitulacijskega poročila.

3. **Kraj opravljanja storitev**

3.1. *Splošno pravilo*

24. člen

(splošno pravilo)

Za kraj, kjer je bila opravljena storitev, se šteje kraj, kjer ima davčni zavezanec, ki opravi storitev, sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto, iz katere je opravljena storitev, oziroma če takega kraja ni, kraj, kjer ima stalno prebivališče ali običajno prebiva.

3.2. *Posebna pravila*

25. člen

(storitve posrednikov)

(1) Kraj opravljanja storitev, ki jih opravi posrednik, ki deluje v imenu in za račun druge osebe, razen tistih iz

osmega odstavka 27. člena, tretjega odstavka 28. člena in prvega odstavka 29. člena tega zakona, je kraj, kjer je opravljena glavna transakcija.

(2) Če je naročnik storitev, ki jih opravi posrednik, identificiran za DDV v državi članici, ki ni tista, na ozemlju katere se opravi ta transakcija, se ne glede na prvi odstavek tega člena šteje, da je kraj opravljanja storitev na ozemlju države članice, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero mu je bila storitev opravljena.

26. člen

(storitve, povezane z nepremičninami)

Kraj opravljanja storitev, neposredno povezanih z nepremičninami, vključno s storitvami, kot so posredovanje nepremičnin, cenitev nepremičnin ter storitve za pripravo in koordinacijo gradbenih del, kot so storitve arhitektov in pooblaščenih nadzornikov, je kraj, kjer se nepremičnina nahaja.

27. člen

(opravljanje prevoza)

(1) Kraj opravljanja prevoza, razen prevoza blaga znotraj Skupnosti, je kraj, kjer se opravi prevoz, pri čemer se upošteva prevožena razdalja.

(2) Kraj opravljanja prevoza blaga znotraj Skupnosti je kraj začetka prevoza.

(3) Če se prevoz blaga znotraj Skupnosti opravi za naročnika, identificiranega za DDV v državi članici, ki ni država članica, v kateri se prevoz začne, se ne glede na drugi odstavek tega člena šteje, da je kraj opravljanja prevoza na ozemlju države članice, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero mu je bila storitev opravljena.

(4) »Prevoz blaga znotraj Skupnosti« pomeni prevoz blaga, pri katerem sta kraj začetka prevoza in namembni kraj na ozemlju dveh različnih držav članic.

(5) »Kraj začetka prevoza« pomeni kraj, v katerem se prevoz blaga dejansko začne.

(6) »Namembni kraj« pomeni kraj, kjer se prevoz blaga dejansko konča.

(7) Prevoz blaga, pri katerem sta kraj začetka prevoza in namembni kraj na ozemlju iste države članice, se obravnava kot prevoz blaga znotraj Skupnosti, če je tak prevoz neposredno povezan s prevozom blaga, pri katerem sta kraj začetka prevoza in namembni kraj na ozemlju dveh različnih držav članic.

(8) Kraj opravljanja storitev, ki jih opravi posrednik, ki deluje v imenu in za račun druge osebe, kadar posreduje pri prevozu blaga znotraj Skupnosti, je kraj začetka prevoza. Če pa je naročnik storitev, ki jih opravi posrednik, identificiran za DDV v državi članici, ki ni država članica začetka prevoza, se šteje, da je kraj opravljanja storitev na ozemlju države članice, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero mu je bila storitev opravljena.

28. člen

(kulturne in podobne storitve, pomožne prevozne storitve ali storitve v zvezi s premičninami)

(1) Kraj opravljanja naslednjih storitev je kraj, kjer so storitve dejansko opravljene:

a) storitve s področja kulture, umetnosti, znanosti, izobraževanja, športa, zabavnih in podobnih prireditev, vključno z dejavnostmi organizatorjev teh storitev;

b) pomožne prevozne storitve, kot so nakladanje, razkladanje, pretovarjanje in podobne dejavnosti;

c) cenitev premičnin ali delo na premičninah.

(2) Ne glede na b) točko prvega odstavka tega člena se šteje, da je kraj opravljanja pomožnih storitev pri prevozu blaga znotraj Skupnosti, opravljenih za naročnika, identificiranega za DDV v državi članici, ki ni država članica, na ozemlju katere so storitve dejansko opravljene, na ozemlju države članice, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero mu je bila storitev opravljena.

(3) Kraj opravljanja storitev, ki jih opravi posrednik, ki deluje v imenu in za račun druge osebe, kadar posreduje pri opravljanju pomožnih storitev pri prevozu blaga znotraj Skupnosti, je kraj, kjer se pomožne storitve dejansko opravijo. Če pa je naročnik, za katerega opravi storitve posrednik, identificiran za DDV v državi članici, ki ni država članica, na ozemlju katere se pomožne storitve dejansko opravijo, se šteje, da je kraj opravljene storitve posrednika na ozemlju države članice, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero mu je bila storitev opravljena.

(4) Ne glede na c) točko prvega odstavka tega člena se šteje, da je kraj opravljanja storitev pri cenitvah ali delu na premičninah, ki se opravijo za naročnika, identificiranega za DDV v državi članici, ki ni država članica, na ozemlju katere so storitve dejansko opravljene, na ozemlju države članice, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero mu je bila storitev opravljena, vendar le, če se blago odpošlje ali odpelje iz države članice, v kateri so bile storitve dejansko opravljene.

29. člen

(druge storitve)

(1) Če se:

a) storitve prenosa in odstopa avtorskih pravic, patentov, licenc, blagovnih znamk in podobnih pravic;

b) storitve oglaševanja;

c) storitve svetovalcev, inženirjev, svetovalnih pisarn, odvetnikov in notarjev, revizorjev in računovodij, tolmačev, prevajalcev in podobne storitve ter obdelava podatkov in dajanje informacij;

d) storitve v zvezi s prenehanjem ali opustitvijo poslovne dejavnosti;

e) bančne, finančne in zavarovalne transakcije, vključno s pozavarovanjem, razen najema sefov;

f) storitve posredovanja osebja;

g) storitve dajanja premičnin v najem, razen vseh vrst prevoznih sredstev;

h) storitve zagotavljanja dostopa do distribucijskih sistemov za zemeljski plin in električno energijo ter prevoz ali prenos po teh sistemih ter opravljanje drugih, s tem neposredno povezanih storitev;

i) storitve telekomunikacij;

j) storitve radijskega in televizijskega oddajanja;

k) elektronsko opravljene storitve;

l) storitve posrednikov, ki delujejo v imenu in za račun drugih oseb, kadar za svojega naročnika posredujejo storitve iz tega odstavka,

opravijo za naročnika s sedežem zunaj Skupnosti ali za davčnega zavezanca s sedežem v drugi državi članici, je kraj opravljanja storitev kraj, kjer ima naročnik sedež svoje dejavnosti ali ima stalno poslovno enoto, za katero je storitev opravljena, oziroma če takega kraja ni, kraj, kjer ima stalno prebivališče ali običajno prebiva.

(2) Kadar izvajalec storitve in naročnik komunicirata po elektronski pošti, to samo po sebi ne pomeni, da je storitev opravljena elektronsko v smislu točke k) prvega odstavka tega člena.

(3) Storitve telekomunikacij iz točke i) prvega odstavka tega člena so vsak prenos, oddajanje ali sprejemanje znakov, signalov, pisane besede, slike, zvoka ali sporočil po žičnih, radijskih, optičnih ali drugih elektromagnetnih sistemih, vključno s prenosom pravice do uporabe sredstev za tak prenos, oddajanje ali spreje-

manje. Telekomunikacije vključujejo tudi priključitev na globalno informacijsko mrežo.

(4) Minister, pristojen za finance, lahko z namenom izogibanja dvojnemu obdavčevanju, neobdavčevanju ali izkrivljanju konkurence določi, da se pri storitvah iz prvega odstavka tega člena in pri dajanju prevoznih sredstev v najem, za kraj opravljene storitve šteje kraj, kjer se storitev dejansko uporabi in uživa.

30. člen

(elektronske storitve, ki jih opravi davčni zavezanec s sedežem zunaj Skupnosti, osebam, ki niso davčni zavezanci)

Kadar so storitve iz točke k) prvega odstavka 29. člena tega zakona opravljene za osebe, ki niso davčni zavezanci in katerih sedež ali stalno oziroma običajno prebivališče je v državi članici, se za kraj opravljanja teh storitev šteje kraj, kjer je sedež osebe, ki ni davčni zavezanec, ali njeno stalno ali običajno prebivališče, če te storitve opravi davčni zavezanec, čigar sedež dejavnosti ali stalna poslovna enota, iz katere opravi storitev, je zunaj Skupnosti, ali čigar stalno ali običajno prebivališče je zunaj Skupnosti, kadar takega kraja dejavnosti ali take poslovne enote ni.

4. **Kraj uvoza blaga**

31. člen

(kraj uvoza blaga)

(1) Kraj uvoza blaga je država članica, na ozemlju katere je bilo blago vneseno v Skupnost.

(2) Če je za blago iz 1. točke 18. člena tega zakona ob vnosu v Skupnost začet eden od postopkov iz prvega odstavka 57. člena tega zakona, postopek začasnega uvoza s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev ali zunanji tranzitni postopek, je ne glede na prvi odstavek tega člena kraj uvoza takega blaga v državi članici, na ozemlju katere se ti postopki končajo.

(3) Če je za blago iz 2. točke 18. člena tega zakona ob vnosu v Skupnost začet eden od postopkov iz tretjega ali četrtega odstavka 93. člena tega zakona, je ne glede na prvi odstavek tega člena kraj uvoza v državi članici, na ozemlju katere se ti postopki končajo.

V. OBDAVČLJIVI DOGODEK IN OBVEZNOST OBRAČUNA DDV

32. člen

(splošne določbe)

(1) »Obdavčljivi dogodek« pomeni dogodek, s katerim so izpolnjeni pravni pogoji, potrebni za nastanek obveznosti obračuna DDV.

(2) »Obveznost obračuna DDV« nastane, ko ima davčni organ po zakonu pravico zahtevati davek od osebe, ki ga je dolžna plačati, četudi je plačilo lahko odloženo.

33. člen

(dobave blaga ali storitev)

(1) Obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna DDV nastane, ko je blago dobavljeno ali so storitve opravljene.

(2) Če se za dobave blaga, razen iz točke b) drugega odstavka 6. člena tega zakona, in opravljanje storitev izdajajo zaporedni računi ali se izvršijo zaporedna plačila, se šteje, da so opravljene v trenutku, ko poteče obdobje, na katero se taki računi ali plačila nanašajo, vendar to obdobje ne sme biti daljše od enega leta.

(3) Če je plačilo izvršeno, preden je blago dobavljeno ali preden so storitve opravljene, nastane obveznost obračuna DDV na dan prejema plačila in od prejetega zneska plačila.

(4) Če račun ni izdan, blago pa je bilo dobavljeno oziroma storitev opravljena, se DDV obračuna najpozneje zadnji dan davčnega obdobja, v katerem je nastal obdavčljivi dogodek.

(5) Pri dobavi blaga oziroma storitev po 7., 8. in 15. členu tega zakona nastane obveznost obračuna DDV v davčnem obdobju, v katerem je nastal obdavčljivi dogodek.

(6) Za dobave blaga, opravljene v drugo državo članico pod pogoji iz 46. člena tega zakona in za prenos blaga, ki ga opravi davčni zavezanec za namene svojega podjetja v drugo državo članico z oprostitvijo DDV, nastane obveznost obračuna DDV 15. dan v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

(7) Ne glede na šesti odstavek tega člena, obveznost obračuna DDV nastane, ko je izdan račun, če je ta račun izdan pred 15. dnem v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

34. člen

(pridobitev blaga znotraj Skupnosti)

(1) Obdavčljivi dogodek nastane, ko je opravljena pridobitev blaga znotraj Skupnosti. Šteje se, da je bila pridobitev blaga znotraj Skupnosti opravljena, kadar se za dobavo podobnega blaga šteje, da je bila opravljena na ozemlju Slovenije.

(2) Za pridobitev blaga znotraj Skupnosti obveznost obračuna DDV nastane 15. dan v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, obveznost obračuna DDV nastane, ko je izdan račun, če je ta račun izdan pred 15. dnem v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

35. člen

(uvoz blaga)

(1) Obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna DDV nastane, ko je blago uvoženo.

(2) Če je za blago ob vnosu v Skupnost začet eden od postopkov iz drugega in tretjega odstavka 31. člena tega zakona, obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna davka nastane, ko se za to blago ti postopki končajo.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena nastane obdavčljivi dogodek in obveznost obračuna DDV za uvoženo blago, ki je zavezano carini, kmetijskim prelevmanom ali dajatvam z enakim učinkom, določenim v okviru skupne politike Skupnosti, takrat, ko nastane obdavčljiv dogodek za te dajatve in s tem obveznost obračuna teh dajatev.

(4) Za blago, ki ni zavezano plačilu katerihkoli dajatev iz drugega odstavka tega člena, nastane obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna DDV takrat, ko bi v skladu s carinskimi predpisi nastala obveznost za obračun carine, če bi bila predpisana.

VI. DAVČNA OSNOVA

36. člen

(dobave blaga ali storitev)

(1) Pri dobavah blaga ali storitev davčna osnova vključuje vse, kar predstavlja plačilo (v denarju, v stvareh ali v storitvah), ki ga je prejel ali ga bo prejel dobavitelj ali izvajalec od kupca, naročnika ali tretje osebe za te

dobave, vključno s subvencijami, ki so neposredno povezane s ceno takih dobav, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Pri dobavah blaga iz 7. in 8. člena tega zakona, davčno osnovo predstavlja nabavna cena blaga ali podobnega blaga oziroma lastna cena blaga, določena v trenutku uporabe, razpolaganja ali zadržanja blaga.

(3) Pri opravljenih storitvah iz 15. člena tega zakona davčno osnovo sestavljajo celotni stroški davčnega zavezanca za opravljene storitve.

(4) Pri dobavah blaga v obliki prenosa blaga v drugo državo članico, davčno osnovo predstavlja nabavna cena blaga ali podobnega blaga oziroma lastna cena blaga, določena v trenutku prenosa.

(5) V davčno osnovo se vštevajo, če že niso všteti:

a) trošarine in drugi davki, takse, uvozne in druge dajatve, razen DDV;

b) postranski stroški, kot so provizije, stroški pakiranja, prevoza in zavarovanja, ki jih dobavitelj ali izvajalec zaračuna kupcu oziroma naročniku storitve.

(6) V davčno osnovo se ne vštevajo:

a) cenovni popusti za predčasno plačilo;

b) cenovni popusti in rabati, odobreni naročniku in obračunani v trenutku dobave;

c) zneski, ki jih davčni zavezanec prejme od svojega naročnika kot povračilo za izdatke, ki jih je plačal v imenu in za račun naročnika in jih vodi v svojem knjigovodstvu kot prehodne postavke. Davčni zavezanec mora zagotoviti dokazila o dejanskem znesku teh izdatkov in ne sme odbiti morebiti zaračunanega DDV od teh transakcij.

(7) Pri dobavi blaga oziroma storitev, ki jo opravi davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, je davčna osnova vse, kar predstavlja plačilo, ki ga je ali ga bo prejemnik blaga oziroma storitev moral izvršiti dobavitelju.

(8) Če plačilo za opravljeno dobavo blaga oziroma storitev preseže znesek, do katerega bi bil davčni zavezanec upravičen, je davčna osnova prejeto plačilo, v katero ni vključen DDV.

37. člen

(pridobitev blaga znotraj Skupnosti)

(1) Pri pridobitvi blaga znotraj Skupnosti se davčna osnova določi na podlagi istih elementov, kot se uporabljajo v skladu s 36. členom tega zakona za dobave enakega blaga na ozemlju Slovenije. Pri transakcijah, ki se obravnavajo kot pridobitve blaga znotraj Skupnosti iz 12. in 13. člena tega zakona, davčno osnovo sestavlja nabavna cena blaga ali podobnega blaga oziroma lastna cena blaga, določena v trenutku dobave.

(2) V skladu s točko a) petega odstavka 36. člena tega zakona se v davčno osnovo vključi trošarina, ki jo dolguje ali jo je plačala oseba, ki je znotraj Skupnosti pridobila trošarinski izdelek. Če je po opravljeni pridobitvi blaga znotraj Skupnosti kupcu vrnjena trošarina, ki jo je plačal v državi članici, v kateri se je odpošiljanje ali prevoz blaga začel, se davčna osnova ustrezno zmanjša.

38. člen

(uvoz blaga)

(1) Davčna osnova pri uvozu blaga je carinska vrednost, določena v skladu z veljavnimi carinskimi predpisi Skupnosti.

(2) V davčno osnovo se vštevajo, če niso že všteti:

a) trošarine in drugi davki, prelevmani in druge dajatve, ki se plačajo zunaj države članice uvoza, in tiste, ki se plačajo zaradi uvoza, razen DDV;

b) postranski stroški, kot so provizije, stroški pakiranja, prevoza in zavarovanja, ki nastanejo do prvega namembnega kraja na ozemlju države članice uvoza, kot tudi postranski stroški, ki nastanejo pri prevozu v drug namembni kraj na ozemlju Skupnosti, če je ta kraj znan v trenutku nastanka obdavčljivega dogodka.

(3) »Prvi namembni kraj« iz točke b) drugega odstavka tega člena pomeni kraj, naveden na tovornem listu ali drugem dokumentu, s katerim se blago uvozi v državo članico uvoza. Če tak kraj ni naveden, se za prvi namembni kraj šteje kraj prvega pretovora blaga v državi članici uvoza.

(4) V davčno osnovo se ne vštevajo:

a) cenovni popusti za predčasno plačilo;

b) cenovni popusti in rabati, odobreni naročniku in obračunani v trenutku uvoza.

(5) Pri ponovnem uvozu blaga, ki je bilo začasno izvoženo iz Skupnosti na oplemenitenje, potem, ko je bilo zunaj Skupnosti popravljeno, predelano, obdelano oziroma obnovljeno, je davčna osnova iz prvega odstavka tega člena vrednost popravila, predelave, obdelave oziroma obnove, določena v skladu s carinskimi predpisi.

39. člen

(druge določbe)

(1) V davčno osnovo se ne vštevajo stroški vračljive embalaže, ki se pri dobavitelju blaga v vračljivi embalaži vodijo evidenčno.

(2) Pri preklicu naročila, vračilu ali znižanju cene po opravljeni dobavi se davčna osnova ustrezno zmanjša. Davčni zavezanec lahko popravi (zmanjša) znesek obračunanega DDV, če naročnik blaga oziroma storitev popravi (zmanjša) znesek DDV, ki ga je odbil, in če o tem pisno obvesti dobavitelja.

(3) Davčni zavezanec lahko tudi popravi (zmanjša) znesek obračunanega DDV, če na podlagi pravnomočnega sklepa sodišča o zaključenem stečajnem postopku ali o uspešno zaključenem postopku prisilne poravnave ni bil poplačan oziroma ni bil poplačan v celoti. Na enak način lahko ravna tudi davčni zavezanec, ki pridobi pravnomočni sklep sodišča o ustavitvi izvršilnega postopka oziroma drugo listino, iz katere je razvidno, da v zaključenem izvršilnem postopku ni bil poplačan oziroma ni bil poplačan v celoti, ter davčni zavezanec, ki ni bil poplačan oziroma ni bil poplačan v celoti, ker je bil dolžnik izbrisan iz sodnega registra oziroma drugih ustreznih registrov ali predpisanih evidenc. Če davčni zavezanec naknadno prejme plačilo ali delno plačilo za opravljeno dobavo blaga oziroma storitev, v zvezi s katero je uveljavil popravek davčne osnove v skladu s tem odstavkom, mora od prejetega zneska obračunati DDV.

(4) Če so elementi za določitev davčne osnove pri uvozu blaga izraženi v tuji valuti, se menjalni tečaj določi v skladu s predpisi Skupnosti za izračun carinske vrednosti blaga.

(5) Če je vrednost, ki je podlaga za določitev davčne osnove, razen pri uvozu blaga, določena v tuji valuti, se za preračun te vrednosti v domačo valuto upošteva referenčni tečaj Evropske centralne banke, ki velja na dan nastanka davčne obveznosti in ga objavlja Banka Slovenije.

(6) Minister, pristojen za finance, lahko določi poenostavitve glede preračuna vrednosti tuje valute v domačo valuto v skladu s prejšnjim odstavkom.

VII. STOPNJA DDV

40. člen

(uporaba stopnje)

(1) DDV se obračunava po stopnji, ki velja v trenutku nastanka obdavčljivega dogodka.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se DDV obračunava po stopnji, ki velja ob nastanku obveznosti obračuna DDV, v naslednjih primerih:

a) v primerih iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona;

b) v primeru pridobitve blaga znotraj Skupnosti;

c) v primerih uvoza blaga iz tretjega in četrtega odstavka 35. člena tega zakona.

(3) Stopnja, ki se uporablja za pridobitev blaga znotraj Skupnosti, je stopnja, ki se uporablja za dobavo enakega blaga na ozemlju Slovenije.

41. člen

(stopnja DDV)

(1) DDV se obračunava in plačuje po splošni stopnji 20% od davčne osnove in je enaka za dobavo blaga in storitev.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se DDV obračunava in plačuje po nižji stopnji 8,5% od davčne osnove za dobave blaga in storitev iz Priloge I, ki je priloga tega zakona in njegov sestavni del.

(3) DDV se po nižji stopnji 8,5% od davčne osnove obračunava in plačuje tudi od stanovanj, stanovanjskih in drugih objektov, namenjenih za trajno bivanje, ter delov teh objektov, ki niso del socialne politike, in vključno z gradnjo, obnovo in popravili teh.

VIII. OPROSTITVE DDV

1. **Oprostitve za določene dejavnosti, ki so v javnem interesu**

42. člen

(oproščene dejavnosti v javnem interesu)

(1) Plačila DDV so oproščeni:

1. bolnišnična in izvenbolnišnična zdravstvena oskrba in z njo neposredno povezane dejavnosti, ki jih kot javno službo opravljajo javni zdravstveni zavodi ali druge osebe na podlagi koncesije;

2. zdravstvena oskrba, ki jo zdravstveni delavci opravljajo v okviru samostojne zdravstvene dejavnosti;

3. oskrba s krvjo in krvnimi pripravki, materinim mlekom ter človeškimi organi za presajanje;

4. storitve zobnih tehnikov in zobna protetika, ki jo izdela zobni tehnik oziroma zobozdravnik;

5. storitve, ki jih za svoje člane opravljajo neodvisne skupine oseb, katerih dejavnosti so oproščene plačila DDV ali so neobdavčljive, in so neposredno namenjene za opravljanje njihove dejavnosti, če te skupine od svojih članov zahtevajo le plačilo njihovega deleža skupnih stroškov in ni verjetno, da taka oprostitev vodi k izkrivljanju konkurence;

6. socialno varstvene storitve, vključno s storitvami domov za starejše, in dobava blaga, ki je z njimi neposredno povezana, ki jih kot javno službo opravljajo javni socialno varstveni zavodi ali druge osebe na podlagi koncesije ali, ki jih opravljajo druge nepridobitne organizacije, ki se po predpisih štejejo za dobrodelne, invalidske organizacije ali organizacije za samopomoč;

7. storitve varstva otrok in mladostnikov ter dobava blaga in storitev, ki je z njimi neposredno povezana, ki jih kot javno službo opravljajo javni zavodi ali druge osebe na podlagi koncesije ali druge organizacije, ki se po predpisih štejejo za dobrodelne organizacije;

8. predšolska vzgoja, šolsko izobraževanje, poklicno usposabljanje in prekvalifikacije, vključno z dobavami blaga in storitev, ki so neposredno povezane z vzgojo in izobraževanjem, poklicnim usposabljanjem oziroma prekvalifikacijami, ki jih v skladu s predpisi opravljajo javni zavodi ali druge organizacije, pod pogoji, predpisanimi za opravljanje teh storitev, če ni verjetno, da taka oprostitev vodi k izkrivljanju konkurence;

9. zasebno poučevanje, ki ga opravljajo osebe, ki izpolnjujejo predpisane pogoje za učitelja v javni šoli, in se nanaša na šolsko izobraževanje;

10. zagotavljanje osebja s strani verskih skupnosti ali filozofskih združenj za namene iz 1., 6., 7. in 8. točke tega člena, z namenom zadovoljevanja duhovnih potreb;

11. storitve, ki jih svojim članom kot povračilo za članarino, določeno v skladu z njihovimi pravili, opravijo nepridobitne organizacije s cilji politične, sindikalne, verske, rodoljubne, filozofske, humanitarne ali državljanske narave, in dobava blaga, ki je neposredno povezana s temi storitvami, če ni verjetno, da taka oprostitev vodi k izkrivljanju konkurence;

12. storitve, neposredno povezane s športom ali športno vzgojo, ki jih nepridobitne organizacije nudijo osebam, ki se ukvarjajo s športom ali se udeležujejo športne vzgoje;

13. kulturne storitve in z njimi neposredno povezano blago, ki jih opravljajo javni zavodi in druge, od države priznane kulturne institucije;

14. dobava blaga in storitev s strani organizacij, katerih dejavnosti so oproščene plačila DDV v skladu s 1., 6., 7., 8., 11., 12. in 13. točko tega odstavka, v zvezi z dogodki za zbiranje denarnih sredstev, ki jih te organizacije organizirajo priložnostno ter izključno v svojo lastno korist, in ni verjetno, da taka oprostitev vodi k izkrivljanju konkurence;

15. reševalni prevozi bolnih ali poškodovanih oseb v, za te namene, posebej prirejenih vozilih in plovilih, ki jih upravljajo pooblaščene osebe;

16. prispevek za opravljanje radijske in televizijske dejavnosti po zakonu, ki ureja RTV Slovenije.

(2) Dobava blaga in storitev ni oproščena plačila DDV v skladu s 1., 6., 7., 8., 11., 12. in 13. točko prvega odstavka tega člena, če:

– ni nujna za transakcije, ki so oproščene plačila DDV oziroma je oproščene dejavnosti mogoče opravljati brez te dobave, ali

– je osnovni namen dobave, da organizacija pridobi dodaten prihodek z opravljanjem transakcij, ki neposredno konkurirajo transakcijam davčnih zavezancev, ki obračunavajo DDV.

43. člen

(oprostitve za določene dejavnosti v javnem interesu, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki niso navedeni v 42. členu tega zakona)

(1) Dobave blaga in storitev, za katere je oprostitev DDV določena v 1., 6., 7., 8., 11., 12. in 13. točki prvega odstavka 42. člena tega zakona, so oproščene plačila DDV tudi, če jih opravijo davčni zavezanci, ki niso omenjeni v prvem odstavku 42. člena tega zakona, če je v vsakem posameznem primeru dobave izpolnjen eden ali več naslednjih pogojev:

– njihov cilj ni doseganje dobička, če pa dobiček vseeno dosežejo, ga ne smejo razdeliti, temveč ga morajo nameniti za nadaljnje opravljanje ali izboljšanje storitev;

– jih upravljajo in vodijo večinoma prostovoljci, ki sami ali preko drugih oseb niso posredno ali neposredno udeleženi v rezultatih teh dejavnosti;

– zaračunavajo cene, ki jih odobrijo pristojni organi, ali cene, ki niso višje od takšnih odobrenih cen, ali za storitve, za katere ni potrebna odobritev cen, cene, ki so nižje, kot jih za podobne storitve zaračunavajo davčni zavezanci, ki obračunavajo DDV;

– ni verjetno, da oprostitev DDV za te storitve izkrivlja konkurenco, na primer postavlja v slabši položaj davčne zavezance, ki obračunavajo DDV.

(2) Osebe iz prvega odstavka tega člena lahko uveljavljajo oprostitev plačila DDV po tem členu na podlagi predhodne priglasitve davčnemu organu.

2. **Oprostitve za določene druge dejavnosti**

44. člen

(druge oproščene dejavnosti)

Plačila DDV so oproščene tudi naslednje transakcije:

1. zavarovalne in pozavarovalne transakcije, vključno s povezanimi storitvami zavarovalnih posrednikov in zastopnikov;

2. najem oziroma zakup nepremičnin (vključno z leasingom), razen:

– nastanitev v hotelih ali podobnih nastanitvenih zmogljivostih, vključno z nastanitvijo v počitniških domovih, počitniških kampih ali na prostorih, namenjenih kampiranju;

– dajanja v najem garaž in površin za parkiranje vozil;

– dajanja v najem trajno instalirane opreme in strojev;

– najema sefov;

3. dobava blaga, ki se je v celoti uporabljalo za namene oproščenih dejavnosti oziroma transakcij iz 42. člena tega zakona in tega člena, če davčni zavezanec ni imel pravice do odbitka vstopnega DDV za to blago, ali blaga, pri pridobitvi oziroma proizvodnji katerega ni imel pravice do odbitka DDV v skladu s 66. členom tega zakona;

4. finančne transakcije, in sicer:

a) dajanje kreditov oziroma posojil v denarni obliki in posredovanje pri sklepanju teh poslov ter upravljanje kreditov oziroma posojil v denarni obliki, ko te storitve opravlja kreditodajalec oziroma posojilodajalec;

b) izdajanje kreditnih garancij in drugih denarnih jamstev ter upravljanje kreditnih garancij s strani kreditodajalca;

c) transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z depoziti in tekočimi oziroma transakcijskimi računi, plačili, nakazili, dolgovi, čeki in drugimi plačilnimi instrumenti, razen izterjave dolgov in factoringa;

d) transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z valuto, bankovci in kovanci, ki so zakonito plačilno sredstvo, razen bankovcev in kovancev, katerih prodajna cena je določena na podlagi njihove vrednosti kot zbirateljskega predmeta ali na podlagi vrednosti kovine, iz katere so izdelani;

e) transakcije, vključno s posredovanjem (razen upravljanja, hrambe, investicijskega svetovanja in storitev v zvezi s prevzemi), z delnicami, deleži v podjetjih ali združenjih, obveznicami in drugimi vrednostnimi papirji, razen z dokumenti o lastninski pravici na blagu in pravicami in deleži;

f) upravljanje investicijskih skladov;

5. dobava kolkov in drugih podobnih znamk;

6. igre na srečo;

7. dobava objektov ali delov objektov in zemljišč, na katerih so objekti postavljeni, razen če je dobava opravljena, preden so objekti ali deli objektov prvič vseljeni oziroma uporabljeni, ali če je dobava opravljena, preden potečeta dve leti od začetka prve uporabe oziroma prve vselitve;

8. dobava zemljišč, razen stavbnih zemljišč;

9. dobava zlata Banki Slovenije.

45. člen

(pravica do izbire za obdavčitev transakcij v zvezi z nepremičninami)

(1) Davčni zavezanec, ki opravlja transakcije, za katere je oprostitev DDV določena v 2., 7. in 8. točki 44. člena tega zakona, se lahko dogovori z najemnikom, zakupnikom, leasingojemalcem oziroma kupcem nepremičnine – davčnim zavezancem, ki ima pravico do odbitka celotnega DDV, da bo od navedenih transakcij, ki bi morale biti oproščene plačila DDV, obračunal DDV po predpisani stopnji.

(2) Davčni zavezanec obračuna DDV v skladu s prvim odstavkom tega člena, če sta z najemnikom oziroma kupcem nepremičnine pred opravljeno dobavo podala skupno izjavo pristojnemu davčnemu uradu.

3. **Oprostitve za transakcije znotraj Skupnosti**

46. člen

(oprostitve v zvezi z dobavami blaga)

Plačila DDV so oproščene:

1. dobave blaga, ki ga odpošlje ali odpelje prodajalec ali oseba, ki pridobi blago, ali druga oseba za njun račun z ozemlja Slovenije v drugo državo članico, če se opravijo drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, ki delujeta kot taka v tej drugi državi članici;

2. dobave novih prevoznih sredstev, ki jih odpošlje ali odpelje prodajalec ali kupec ali druga oseba za njun račun z ozemlja Slovenije v drugo državo članico, če se opravijo davčnim zavezancem ali pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve blaga znotraj Skupnosti niso predmet DDV, ali katerikoli drugi osebi, ki ni davčni zavezanec;

3. dobave trošarinskih izdelkov, ki jih odpošlje ali odpelje prodajalec, kupec ali druga oseba za njun račun z ozemlja Slovenije v drugo državo članico, če se opravijo davčnim zavezancem ali pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve blaga znotraj Skupnosti, razen trošarinskih izdelkov, niso predmet DDV, če je za odpošiljanje ali prevoz izdelkov izdan spremni dokument, trošarina plačana v Sloveniji in zavarovano njeno plačilo v namembni državi članici v skladu s predpisi, ki urejajo trošarine;

4. dobave blaga v obliki prenosa blaga v smislu 9. člena tega zakona v drugo državo članico, za katere bi se priznavale oprostitve v skladu s 1. do 3. točko tega člena, če bi bile opravljene za račun drugega davčnega zavezanca.

47. člen

(dobave blaga, za katere ne velja oprostitev)

(1) Oprostitev iz 1. točke 46. člena tega zakona se ne nanaša na dobave blaga, ki jih opravijo davčni zavezanci, ki so oproščeni obračunavanja DDV v skladu s 94. členom tega zakona, ter na dobave blaga, ki se opravijo za davčne zavezance ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve blaga znotraj Skupnosti niso predmet DDV.

(2) Oprostitev iz 3. točke 46. člena tega zakona se ne nanaša na dobave trošarinskih izdelkov, ki jih opravijo davčni zavezanci, ki so oproščeni obračunavanja DDV v skladu s 94. členom tega zakona.

(3) Oprostitev iz 1. in 3. točke 46. člena tega zakona se ne nanaša na dobave blaga, ki so predmet DDV v skladu s posebno ureditvijo za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine ali posebno ureditvijo za prodaje na javni dražbi.

48. člen

(oprostitve pri pridobitvah blaga znotraj Skupnosti)

(1) Plačila DDV je oproščena pridobitev blaga znotraj Skupnosti:

a) katerega dobava bi bila, če bi jo opravil davčni zavezanec v Sloveniji, v vsakem primeru oproščena plačila DDV;

b) katerega uvoz bi bil v vsakem primeru oproščen plačila DDV v skladu s 1., 2., 3. in 5. do 12. točko 50. člena tega zakona;

c) pri katerem bi v skladu s 74. členom tega zakona oseba, ki pridobi blago, v vsakem primeru imela pravico do vračila celotnega DDV, dolgovanega na podlagi 2. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona.

(2) Od pridobitve blaga znotraj Skupnosti, ki je v skladu s prvim odstavkom 23. člena tega zakona opravljena na ozemlju Slovenije, se DDV ne obračuna, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) pridobitev blaga opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, vendar je identificiran za DDV v drugi državi članici;

b) pridobitev blaga je opravljena za namene nadaljnje dobave tega blaga, ki jo opravi davčni zavezanec iz točke a) tega odstavka na ozemlju Slovenije;

c) blago, ki ga davčni zavezanec iz točke a) tako pridobi, se neposredno odpošlje ali odpelje iz druge države članice, kot je država, v kateri je identificiran za DDV, in je namenjeno osebi, ki je prejemnik nadaljnje dobave;

d) prejemnik nadaljnje dobave blaga je davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, vendar je identificirana za DDV v Sloveniji, in

e) od nadaljnje dobave blaga, ki jo na ozemlju Slovenije opravi davčni zavezanec iz točke a) tega odstavka, mora, v skladu s 4. točko prvega odstavka 76. člena tega zakona, plačati DDV prejemnik blaga.

49. člen

(oprostitve za določene prevozne storitve)

(1) Plačila DDV so oproščene prevozne storitve znotraj Skupnosti pri pošiljanju ali prevozu blaga na otoke, ki so del avtonomnega področja Azorov in Madeire, ali z njih, kot tudi pošiljanje ali prevoz blaga med temi otoki.

(2) Plačila DDV je oproščen tudi mednarodni prevoz potnikov, razen mednarodnega cestnega prometa.

4. **Oprostitve pri uvozu**

50. člen

(oproščene transakcije)

(1) Plačila DDV so oproščene naslednje transakcije:

1. sprostitev blaga v prost promet, če bi dobava takega blaga, ki bi jo na ozemlju Slovenije opravil davčni zavezanec, bila v vsakem primeru oproščena plačila DDV;

2. uvoz blaga iz 51. člena tega zakona;

3. uvoz blaga s tretjega ozemlja, ki je del carinskega območja Skupnosti, za katerega bi se lahko uporabila oprostitev iz 2. točke tega člena;

4. uvoz blaga, odposlanega ali odpeljanega s tretjega ozemlja ali iz tretje države in uvoženega v državo članico, ki ni namembna država članica, če je dobava takega blaga, ki jo opravi uvoznik, kot je opredeljen v 6. točki prvega odstavka 76. člena tega zakona, oproščena v skladu s 46. členom tega zakona;

5. uvoz blaga, ki ga v stanju, kakor je bilo izvoženo, ponovno uvaža oseba, ki ga je izvozila, če je blago v skladu s carinskimi predpisi oproščeno plačila carine;

6. uvoz blaga v okviru diplomatskih in konzularnih odnosov, ki je oproščeno plačila carine;

7. uvoz blaga s strani mednarodnih organizacij in članov takih organizacij, z omejitvami in pod pogoji, ki jih določajo mednarodne pogodbe o ustanovitvi organizacij ali pogodbe o sedežu teh organizacij, ki veljajo za Slovenijo;

8. blago, ki ga na ozemlje držav članic pogodbenic Severnoatlantske zveze uvozijo oborožene sile drugih držav pogodbenic te zveze za potrebe teh sil ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri skupni obrambi;

9. uvoz ulova, nepredelanega ali obdelanega po postopkih za ohranitev kakovosti, vendar še nedobavljenega, ki ga davčni zavezanci, ki opravljajo dejavnost ribištva, pripeljejo v pristanišče;

10. zlato in druge plemenite kovine, bankovci in kovanci, ki jih uvaža Banka Slovenije;

11. uvoz plina po distribucijskem sistemu za zemeljski plin;

12. uvoz električne energije;

13. storitve v zvezi z uvozom blaga, če je vrednost teh storitev vključena v davčno osnovo v skladu s točko b) drugega odstavka 38. člena tega zakona.

(2) Minister, pristojen za finance, predpiše natančnejše pogoje in način uveljavljanja oprostitev po tem členu ter določi količinske ali vrednostne omejitve za posamezne vrste blaga, za katere upravičenci iz 6., 7. in 8. točke prvega odstavka tega člena lahko uveljavijo oprostitev.

51. člen

(blago iz 2. točke 50. člena)

(1) Na podlagi 2. točke prvega odstavka 50. člena tega zakona se plačila DDV oprostijo:

1. pošiljke neznatne vrednosti, poslane neposredno iz tujine. Oprostitev se ne nanaša na tobak in tobačne izdelke, alkohol in alkoholne pijače ter parfume in toaletne vode. Skupna vrednost blaga v posamezni pošiljki, ki se šteje za neznatno, ne sme presegati zneska, ki ga določi minister, pristojen za finance;

2. rabljeno osebno premoženje, ki pripada fizični osebi, ki je prebivala v tujini neprekinjeno najmanj 12 mesecev in ki se seli v Slovenijo. Oprostitev se ne nanaša na alkoholne pijače, tobak in tobačne izdelke, motorna vozila ter opremo za opravljanje dejavnosti;

3. predmeti, ki pripadajo osebi, ki je prebivala v tujini neprekinjeno najmanj 12 mesecev in ki se seli v Slovenijo zaradi sklenitve zakonske zveze. Oprostitev se ne nanaša na alkoholne pijače, tobak in tobačne izdelke, motorna vozila ter opremo za opravljanje dejavnosti;

4. predmeti, ki jih fizična oseba, ki stalno živi v Sloveniji, pridobi z dedovanjem. Oprostitev se ne nanaša na alkoholne pijače, tobak in tobačne izdelke, prevozna sredstva, opremo, zaloge surovin, polizdelkov in končnih izdelkov, živino in kmetijske pridelke, ki presegajo običajne družinske potrebe;

5. učni pripomočki, ki jih za lastne potrebe prinesejo s seboj dijaki in študenti, ki prihajajo v Slovenijo z namenom šolanja;

6. blago v osebni prtljagi potnika, ki se uvaža v nekomercialne namene in je v skladu s carinskimi predpisi oproščeno plačila carine;

7. nekomercialno blago v pošiljkah, ki jih fizična oseba s prebivališčem v tujini brezplačno pošilja fizični osebi na carinskem območju do vrednosti, za tobak in tobačne izdelke, alkohol in alkoholne pijače ter parfume in toaletne vode pa do količin, ki jih predpiše minister, pristojen za finance;

8. častna odlikovanja in nagrade, če njihova narava ali posamična vrednost kaže na to, da niso uvožene za komercialne namene; priložnostna darila, prejeta v okviru mednarodnih odnosov, če ne odražajo komercialnega namena; ob pogoju vzajemnosti predmeti, namenjeni šefom tujih držav oziroma njihovim predstavnikom za njihove potrebe v času uradnega obiska v Sloveniji. Oprostitev se ne nanaša na alkoholne pijače ter tobak in tobačne izdelke;

9. terapevtske substance človeškega izvora in reagenti za določanje krvnih skupin ter tipov tkiv, ki se uporabljajo za nekomercialne medicinske ali znanstvene namene; farmacevtski izdelki za zdravstveno oziroma

veterinarsko uporabo na mednarodnih športnih prireditvah; laboratorijske živali, živalske, biološke in kemične substance, poslane brezplačno, ki so namenjene znanstvenim raziskavam, ter vzorci referenčnih substanc, namenjenih kontroli kvalitete medicinskih proizvodov, ki jih je odobrila Svetovna zdravstvena organizacija;

10. blago, ki ga brezplačno pridobijo državni organi, dobrodelne in človekoljubne organizacije, namenjeno pa je za brezplačno razdelitev osebam, potrebnim pomoči, ali blago, poslano brezplačno in brez vsakih komercialnih namenov, z namenom, da se uporabi izključno zaradi zadovoljitve njihovih delovnih potreb ali izvrševanja njihovih nalog. Oprostitev se ne nanaša na alkoholne pijače, tobak in tobačne izdelke, kavo in pravi čaj ter motorna vozila (razen na reševalna vozila). Oprostitev se nanaša le na organizacije, ki vodijo ustrezno knjigovodstvo in pristojnim organom omogočajo nadzor nad njihovim delovanjem in ki po potrebi nudijo zavarovanje plačila DDV;

11. blago, ki ga uvozijo državni organi in organizacije, dobrodelne in človekoljubne organizacije, namenjeno pa je za brezplačno razdelitev med žrtve naravnih in drugih nesreč in vojn, ali blago, ki ostane last teh organizacij, dano pa je na razpolago prej omenjenim žrtvam. Oprostitev se ne nanaša na material in opremo, namenjeno za obnovo območij, ki jih je prizadela naravna in druga nesreča. Oprostitev se nanaša le na organizacije, ki vodijo ustrezno knjigovodstvo in pristojnim organom omogočajo nadzor nad njihovim delovanjem in ki po potrebi nudijo zavarovanje plačila DDV;

12. predmeti, ki so posebej izdelani za izobraževanje, usposabljanje ali zaposlovanje gibalno in senzorno oviranih oseb ter oseb z motnjo v duševnem razvoju, če so bili pridobljeni brezplačno ter uvoženi s strani ustanov oziroma organizacij, katerih dejavnost je izobraževanje oziroma nudenje pomoči tem osebam, in če pri donatorjih ni izražen komercialni namen;

13. oprema, ki jo imetnik uporablja za opravljanje svoje dejavnosti, pa to preseli v Slovenijo. Oprostitev se ne nanaša na prevozna sredstva, gorivo, zaloge blaga, izdelkov in polizdelkov ter živino, katere imetniki so trgovci;

14. rastlinski in živinorejski proizvodi, ki jih pridobijo kmetje – državljani Republike Slovenije na svojih posestvih v obmejnem območju sosednje države, ter naraščaj in drugi proizvodi, pridobljeni od živine, ki jo imajo na teh posestvih zaradi poljskih del, paše ali prezimovanja; semena, gnojiva in podobni izdelki za obdelavo tal, ki jo uporabljajo kmetje – tuji državljani na svojih posestvih v Sloveniji;

15. vzorci blaga neznatne vrednosti, ki so namenjeni za pridobivanje naročil tovrstnega blaga in ki so glede videza in količine neuporabni za kakršnekoli druge namene;

16. tiskovine in reklamni material, ki ga pošilja oseba s sedežem poslovanja zunaj Slovenije;

17. blago, namenjeno uporabi na sejmu, razstavi ali podobni prireditvi. Oprostitev se ne nanaša na alkoholne pijače, tobak in tobačne izdelke ter goriva in kuriva;

18. blago, ki je zaradi določitve svoje sestave, kvalitete ali drugih tehničnih značilnosti, namenjeno preizkušanju, preiskovanju ali testiranju in ki se v celoti porabi oziroma uniči. Oprostitev se ne nanaša na blago, uporabljeno pri preizkušanju, analiziranju ali testiranju zaradi pospeševanja prodaje;

19. predmeti in spremljajoči dokumenti, ki se v zvezi s pridobitvijo ali varstvom blagovnih znamk, patentov in modelov pošiljajo organizacijam za varstvo pravic intelektualne lastnine;

20. turistično informativna dokumentacija, ki je namenjena za brezplačno razdelitev in katere glavni namen je predstaviti tujo turistično ponudbo;

21. dokumenti, ki se pošiljajo državnim organom; publikacije tujih državnih organov ter mednarodnih organov in organizacij; obrazci za izvajanje pooblastil državnih organov; dokazni predmeti v sodnih postopkih; tiskane okrožnice, ki se pošiljajo kot del običajne izmenjave informacij med javnimi službami ali bančnimi ustanovami; uradne tiskovine, ki jih prejema Banka Slovenije; dokumenti, arhivi, ter obrazci za uporabo na mednarodnih srečanjih, konferencah ali kongresih; načrti, tehnične slike, modeli in podobni dokumenti za namene sodelovanja na mednarodnem natečaju, ki se organizira v Sloveniji; tiskani obrazci, ki se v skladu z mednarodnimi konvencijami uporabljajo kot uradni dokumenti v mednarodnem prometu vozil in blaga; fotografije in diapozitivi, ki se pošiljajo tiskovnim agencijam ali časopisnim hišam; zbirateljski predmeti in umetniška dela, ki niso namenjeni prodaji in so uvoženi brezplačno s strani muzejev, galerij in drugih inštitucij ter so namenjeni za brezplačne oglede; zidni zemljevidi, filmi (razen kinematografskih) in drugi avdiovizualni izdelki vzgojno-izobraževalnega značaja, ki jih izdela OZN ali njene specializirane agencije;

22. material, potreben za natovarjanje ter zavarovanje blaga med transportom; stelja in krma za živali med transportom, naložena na prevozno sredstvo, ki se uporablja za prevoz živali iz tuje države v Slovenijo ali čez Slovenijo;

23. goriva in maziva v rezervoarjih, ki so tovarniško vdelani v motorna vozila;

24. material za postavitev, vzdrževanje ali okrasitev spominskih obeležij, grobov ali pokopališč vojnih žrtev iz drugih držav; krste s posmrtnimi ostanki in žare s pepelom pokojnika ter pogrebni artikli, ki običajno spremljajo krste in žare.

(2) Minister, pristojen za finance, predpiše natančnejše pogoje in način uveljavljanja oprostitev po tem členu.

5. **Oprostitve pri izvozu**

52. člen

(oproščene transakcije)

(1) Plačila DDV so oproščene naslednje transakcije:

a) dobava blaga, ki ga iz Slovenije odpošlje ali odpelje v namembni kraj zunaj Skupnosti prodajalec ali druga oseba za njegov račun;

b) dobava blaga, ki ga iz Slovenije odpošlje ali odpelje v namembni kraj zunaj Skupnosti kupec, ki nima sedeža na ozemlju Slovenije, ali druga oseba za njegov račun, razen blaga, ki ga prevaža kupec sam in je namenjeno za opremljanje, oskrbovanje z gorivom ali druge vrste oskrbovanja zasebnih čolnov, zasebnih zrakoplovov ali katerihkoli drugih prevoznih sredstev za zasebno rabo;

c) blago, dobavljeno pooblaščenim organizacijam, ki ga te izvozijo iz Skupnosti kot del svojih človekoljubnih, dobrodelnih dejavnosti ali dejavnosti poučevanja, ki jih izvajajo zunaj Skupnosti;

d) storitve dodelave blaga (premičnin), ki so bile pridobljene ali uvožene z namenom, da se na tem blagu opravi taka dodelava, vendar le v primeru, če naročnik nima sedeža na ozemlju Slovenije in če blago odpošlje ali odpelje zunaj Skupnosti izvajalec ali naročnik ali druga oseba za račun enega od njiju;

e) opravljanje storitev, vključno s prevoznimi storitvami in pomožnimi storitvami, razen storitev, ki so oproščene v skladu z 42. in 44. členom tega zakona, če so neposredno povezane z izvozom ali uvozom blaga v smislu drugega in tretjega odstavka 31. ter uvozom blaga v skladu s prvim odstavkom 58. člena tega zakona.

(2) Pri dobavi blaga iz točke b) prvega odstavka tega člena, ki ga potnik prenaša v svoji osebni prtljagi, se opro-

stitev plačila davka uveljavlja na način vračila DDV, če so izpolnjeni pogoji iz 75. člena tega zakona.

(3) Pri dobavi blaga iz točke c) prvega odstavka tega člena se oprostitev plačila davka uveljavi tako, da se pooblaščenim organizacijam vrne plačani DDV.

6. **Oprostitve v zvezi z mednarodnim prevozom**

53. člen

(dobava, najem in popravila plovil in zrakoplovov, oskrbovanje in opravljanje storitev za neposredne potrebe plovil in zrakoplovov)

Plačila DDV so oproščene naslednje transakcije v zvezi z mednarodnim prevozom:

a) dobava blaga za oskrbovanje z gorivom in drugo oskrbovanje plovil za plovbo na odprtem morju, ki opravljajo prevoz potnikov za plačilo ali so namenjena za opravljanje komercialne, industrijske ali ribiške dejavnosti, ter plovil za reševanje ali pomoč na morju ali za priobalni ribolov, razen za oskrbovanje plovil za priobalni ribolov;

b) dobava blaga za oskrbovanje vojaških plovil iz oznake 89.06 10 00 kombinirane nomenklature, ki zapustijo ozemlje Slovenije in so namenjena v tuja pristanišča oziroma sidrišča;

c) dobava, izboljšave, popravilo, vzdrževanje, zakup in najem plovil iz točke a) tega člena ter dobava, najem, popravilo in vzdrževanje opreme, vključno z ribiško opremo, ki je vgrajena ali se pri tem uporablja;

d) opravljanje storitev, razen storitev iz točke c) tega člena, za neposredne potrebe plovil iz točke a) ali njihovega tovora;

e) dobava blaga za oskrbovanje z gorivom in drugo oskrbovanje zrakoplovov, ki jih uporabljajo letalske družbe za polete na mednarodnih zračnih poteh za plačilo;

f) dobava, izboljšave, popravilo, vzdrževanje, zakup in najem zrakoplovov iz točke e) tega člena ter dobava, najem, popravilo in vzdrževanje opreme, ki je vgrajena ali se pri tem uporablja;

g) opravljanje storitev, razen storitev iz f) točke tega člena, za neposredne potrebe zrakoplovov iz e) točke tega člena ali njihovega tovora.

7. **Oprostitve v zvezi z nekaterimi transakcijami, ki se obravnavajo kot izvoz**

54. člen

(oprostitve v okviru diplomatskih in konzularnih odnosov, Nato, dobava zlata centralnim bankam)

(1) Plačila DDV so oproščene naslednje transakcije:

a) dobave blaga ali storitev v okviru diplomatskih in konzularnih odnosov;

b) dobave blaga ali storitev mednarodnim organizacijam in članom teh organizacij, z omejitvami in pod pogoji, ki jih določajo mednarodne pogodbe o ustanovitvi organizacij ali pogodbe o sedežu teh organizacij, ki veljajo za Slovenijo;

c) dobave blaga ali storitev, opravljene na ozemlju Slovenije, za potrebe oboroženih sil drugih držav, pogodbenic Severnoatlantske zveze, ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri skupni obrambi;

d) dobave blaga ali storitev v drugo državo članico, namenjene za oborožene sile katerekoli države, ki je pogodbenica Severnoatlantske zveze, razen same namembne države članice, za potrebe teh oboroženih sil ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri skupni obrambi;

e) dobave zlata centralnim bankam.

(2) Minister, pristojen za finance, predpiše natančnejše pogoje in način uveljavljanja oprostitev po tem členu, ter določi količinske ali vrednostne omejitve za posamezne vrste blaga, za katero upravičenci iz a) do d) točke prvega odstavka tega člena lahko uveljavijo oprostitev.

8. **Oprostitve za storitve posrednikov**

55. člen

(oprostitve za storitve posrednikov)

(1) Plačila DDV so oproščene storitve, ki jih opravijo posredniki, ki delujejo v imenu in za račun druge osebe, če so te storitve del transakcij iz 52. do vključno 54. člena tega zakona, ali transakcij, opravljenih zunaj Skupnosti.

(2) Oprostitev iz prvega odstavka tega člena se ne nanaša na storitve potovalnih agentov, ki delujejo v imenu in za račun potnika, za storitve, ki se opravijo v drugih državah članicah.

9. **Oprostitve za transakcije, povezane z mednarodnim trgovanjem**

56. člen

(pogoji za oprostitev)

Oprostitev plačila DDV v skladu s tem podpoglavjem se lahko uveljavi le, če blago oziroma storitve niso namenjeni za končno potrošnjo in če je znesek DDV, ki se obračuna ob zaključku postopkov ali možnosti iz tega podpoglavja, enak znesku DDV, ki bi ga bilo treba obračunati, če bi bila vsaka od teh transakcij obdavčena v Sloveniji.

57. člen

(oprostitve za dobave blaga in storitev v carinskih postopkih)

(1) Plačila DDV so oproščene naslednje transakcije:

a) dobava blaga, ki se predloži carinskemu organu in v skladu s carinskimi predpisi da v začasno hrambo;

b) dobava blaga, ki se v skladu s carinskimi predpisi vnese v prosto cono ali prosto skladišče;

c) dobava blaga, za katero se v skladu s carinskimi predpisi začne postopek carinskega skladiščenja ali postopek aktivnega oplemenitenja.

(2) Plačila DDV so oproščene tudi storitve, ki so povezane z dobavami blaga po prvem odstavku tega člena.

(3) Plačila DDV so oproščene tudi dobave blaga iz prvega odstavka tega člena v prostih conah, prostih in carinskih skladiščih ter opravljanje storitev na tem blagu, vendar le, dokler je blago v prosti coni ali v prostem skladišču ali v postopku carinskega skladiščenja v skladu s carinskimi predpisi.

58. člen

(oprostitve za dobave določenega blaga in storitev v davčnih skladiščih)

(1) Plačila DDV sta oproščena tudi dobava in uvoz blaga iz Priloge II tega zakona, ki se vnese v davčno skladišče v Sloveniji.

(2) Za namene tega zakona je »davčno skladišče«:

– v primeru mineralnih olj: prostor, ki je opredeljen kot trošarinsko skladišče v skladu z zakonom, ki ureja trošarine;

– pri drugem blagu: prostor, ki je opredeljen kot davčno skladišče v skladu s tem zakonom in predpisom, ki ga izda minister, pristojen za finance.

(3) V davčnem skladišču ne sme biti skladiščeno blago, ki je namenjeno prodaji na drobno, razen v naslednjih primerih:

a) če je blago namenjeno trgovini na letališču ali v pristanišču, ki izpolnjuje predpisane pogoje za carinsko skladišče, kateremu je dovoljena prodaja blaga na drobno, za prodajo blaga, ki se iznese v potnikovi osebni prtljagi pri poletih ali ladijskih prevozih na tretje ozemlje ali v tretjo državo, kadar je taka prodaja oproščena v skladu s točko b) 52. člena tega zakona;

b) če je blago namenjeno davčnim zavezancem za dobave potnikom na krovu zrakoplova ali plovila med poletom ali ladijskim prevozom, kadar je namembni kraj zunaj Skupnosti;

c) če je blago namenjeno davčnim zavezancem za dobave, ki so oproščene plačila DDV v skladu s 54. členom tega zakona.

(4) Plačila DDV so oproščene tudi storitve, ki so povezane z dobavami blaga po prvem odstavku tega člena.

(5) Plačila DDV so oproščene tudi dobave blaga iz Priloge II, ki je priloga tega zakona in njegov sestavni del, in storitev na tem blagu, dokler je blago v postopku davčnega skladiščenja.

59. člen

(davčno skladišče)

(1) Skladiščenje izdelkov iz Priloge II tega zakona, za katere se lahko uveljavlja oprostitev plačila DDV, dokler so v postopku skladiščenja, se lahko opravlja le v davčnem skladišču, za katerega delovanje je carinski organ izdal dovoljenje.

(2) Carinski organ lahko izda dovoljenje osebi, za katero oceni, da je glede finančnih in drugih okoliščin primerna za imetnika davčnega skladišča, in ki v velikem obsegu skladišči blago, navedeno v Prilogi II tega zakona.

(3) Za ustanovitev in delovanje davčnega skladišča se smiselno uporabljajo določbe carinskih predpisov, ki opredeljujejo carinska skladišča.

(4) Podrobnejše predpise o pogojih, ki jih mora izpolnjevati imetnik skladišča, da lahko pridobi dovoljenje za ustanovitev in delovanje davčnega skladišča, načinu zavarovanja plačila DDV, vsebini vloge za izdajo dovoljenja, prenehanju veljavnosti dovoljenja, dokumentaciji, ki jo mora voditi in hraniti imetnik dovoljenja, predpiše minister, pristojen za finance.

60. člen

(pridobitev blaga znotraj Skupnosti)

Oprostitev plačila DDV v skladu s tem podpoglavjem se, pod enakimi pogoji, kot so predpisani za dobave blaga, ki se opravijo na ozemlju Slovenije, nanaša tudi na pridobitve blaga znotraj Skupnosti.

61. člen

(znesek dolgovanega DDV)

(1) Od blaga, ki je v enem od postopkov ali možnosti iz tega podpoglavja, se DDV obračuna takrat, ko se za to blago ti postopki oziroma možnosti končajo.

(2) Če medtem ko je bilo blago v enem od postopkov ali možnosti iz tega podpoglavja ni bila opravljena dobava tega blaga, znesek dolgovanega DDV ustreza davku, ki bi bil obračunan ob uvozu, ob dobavi blaga ali ob pridobitvi blaga znotraj Skupnosti, povečanem za znesek davka, ki bi bil obračunan od storitev.

(3) Če je bila medtem ko je bilo blago v enem od postopkov ali možnosti iz tega podpoglavja opravljena dobava tega blaga, znesek dolgovanega DDV ustreza davku, ki bi bil obračunan od zadnje od teh dobav, povečanem za davek, ki bi bil obračunan od storitev, opravljenih po opravljeni zadnji dobavi blaga.

IX. ODBITEK DDV

1. **Nastanek in obseg pravice do odbitka**

62. člen

(nastanek pravice do odbitka DDV)

Pravica do odbitka DDV nastane v trenutku, ko nastane obveznost obračuna DDV. Davčni zavezanec sme odbiti DDV ne prej kot v davčnem obdobju, v katerem je prejel račune za njemu opravljeno dobavo blaga ali storitev oziroma carinske deklaracije za uvoženo blago.

63. člen

(obseg pravice)

(1) Davčni zavezanec ima pravico, da od DDV, ki ga je dolžan plačati, odbije DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal pri nabavah blaga oziroma storitev, če je to blago oziroma storitve uporabil oziroma jih bo uporabil za namene svojih obdavčenih transakcij, in sicer:

a) DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal v Sloveniji za blago ali storitve, ki mu jih je ali mu jih bo dobavil drug davčni zavezanec;

b) DDV, ki ga je dolžan plačati za transakcije, ki se obravnavajo kot dobave blaga ali storitev v skladu s točko a) 8. člena tega zakona;

c) DDV, ki ga je dolžan plačati za pridobitve blaga znotraj Skupnosti v skladu z 2. a) točko prvega odstavka 3. člena tega zakona;

d) DDV, ki ga je dolžan plačati za transakcije, ki se obravnavajo kot pridobitve blaga znotraj Skupnosti v skladu z 12. in 13. členom tega zakona;

e) DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal v Sloveniji v zvezi z uvozom blaga.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, ima davčni zavezanec tudi pravico do odbitka DDV, če se blago in storitve uporabijo za namene:

a) transakcij, ki jih je v zvezi z dejavnostjo iz drugega odstavka 5. člena tega zakona opravil zunaj Slovenije, če bi bil upravičen do odbitka DDV, če bi bile opravljene v Sloveniji;

b) transakcij, ki so oproščene DDV v skladu s 46. ali 49. členom, 13. točko 50. člena ter 52. do vključno 58. členom tega zakona;

c) transakcij, ki so oproščene v skladu s točkami 1 in 4 (a) do (e) 44. člena tega zakona, če ima naročnik sedež zunaj Skupnosti ali če so te transakcije neposredno povezane z blagom, namenjenim za izvoz iz Skupnosti.

(3) Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji in ni identificiran za namene DDV v Sloveniji, uveljavlja pravico do odbitka DDV preko instituta vračila DDV, če so izpolnjeni pogoji iz 74. člena tega zakona.

64. člen

(nova prevozna sredstva)

(1) Davčni zavezanec iz tretjega odstavka 5. člena tega zakona, ki priložnostno dobavi novo prevozno sredstvo pod pogoji iz 2. točke 46. člena tega zakona, ima pravico, da odbije DDV, ki je vključen v nabavni ceni ali plačan pri uvozu ali pri pridobitvi prevoznega sredstva znotraj Skupnosti, do zneska, ki ne presega zneska DDV, ki bi ga moral plačati, če dobava ne bi bila oproščena.

(2) Pravica do odbitka nastane in se lahko uveljavi samo v trenutku dobave novega prevoznega sredstva.

(3) Podrobnejša pravila za izvajanje tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

65. člen

(odbitni delež)

(1) Za blago in storitve, ki jih davčni zavezanec potrebuje tako za transakcije, pri katerih DDV lahko odbije

v skladu s 63. členom tega zakona, kot za transakcije, pri katerih DDV ne sme odbiti, se lahko odbije samo tak delež DDV, ki se pripiše prvim transakcijam. Ta delež se določi v skladu s tem členom za vse transakcije, ki jih opravi davčni zavezanec.

(2) Odbitni delež se določi tako, da se navede:

a) v števcu: skupni znesek letnega prometa, brez DDV, ki se nanaša na transakcije, pri katerih je DDV odbiten po 63. členu tega zakona;

b) v imenovalcu: skupni znesek letnega prometa, brez DDV, ki se nanaša na transakcije, vključene v števcu, in na transakcije, pri katerih DDV ni odbiten, vključno s subvencijami, razen tistih, ki so neposredno povezane s ceno blaga ali storitev iz prvega odstavka 36. člena tega zakona.

(3) Pri izračunu odbitnega deleža iz drugega odstavka tega člena se ne upoštevajo naslednji zneski:

a) znesek prometa, ki se nanaša na dobave osnovnih sredstev, ki jih je davčni zavezanec uporabljal za namene svoje dejavnosti;

b) znesek prometa, ki se nanaša na priložnostne transakcije z nepremičninami;

c) znesek prometa, ki se nanaša na priložnostne finančne transakcije.

(4) Odbitni delež se določi na letni podlagi kot odstotek in se zaokroži navzgor na celo število.

(5) Odbitni delež za tekoče leto se začasno določi na podlagi podatkov o transakcijah v preteklem letu. Če v preteklem letu ni bilo takih transakcij ali če so bile transakcije v znesku neznatne, odbitni delež začasno določi davčni organ na podlagi napovedi davčnega zavezanca o predvidenih transakcijah.

(6) Odbitki, opravljeni na podlagi takega začasnega deleža, se morajo popraviti, ko se v naslednjem letu ugotovi oziroma določi končni odbitni delež za preteklo leto.

(7) Ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko davčni zavezanec določi odbitni delež ločeno za vsako področje svoje dejavnosti, če vodi ločeno knjigovodstvo za vsako področje dejavnosti in če priglasi izbran način določanja odbitnega deleža davčnemu organu. Davčni zavezanec lahko začne izračunavati odbitni delež v skladu s tem odstavkom v prvem davčnem obdobju, ki sledi davčnemu obdobju, v katerem je svojo izbiro priglasil davčnemu organu, če je davčni organ prejel priglasitev vsaj 15 dni pred začetkom novega davčnega obdobja, sicer pa z začetkom naslednjega davčnega obdobja. Davčni zavezanec mora izračunavati odbitni delež v skladu z načinom, ki ga je izbral v skladu s tem odstavkom, najmanj 12 mesecev. Če davčni zavezanec želi ponovno spremeniti izbrani način določanja odbitnega deleža, mora tudi to spremembo priglasiti davčnemu organu.

(8) Davčni organ lahko na podlagi priglasitve iz sedmega odstavka tega člena prepove davčnemu zavezancu uporabo izbranega načina določanja odbitnega deleža, če davčni zavezanec z izbranim načinom ne omogoča izvajanja nadzora nad obračunavanjem in plačevanjem DDV v skladu z zakonom.

66. člen

(omejitev pravice do odbitka)

Davčni zavezanec ne sme odbiti vstopnega DDV od:

a) jaht in čolnov, namenjenih za šport in razvedrilo, zasebnih zrakoplovov, osebnih avtomobilov ter motornih koles, goriv in maziv ter nadomestnih delov ter storitev, tesno povezanih s tem, razen od plovil oziroma od vozil, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti prevozov s taksiji, dajanja v najem in zakup in za nadaljnjo prodajo, vozil, ki se uporabljajo v avtošolah za izvajanje programa usposabljanja iz vožnje v skladu z veljavnimi predpisi ter kombiniranih vozil za opravljanje dejavnosti javnega linijskega in posebnega linijskega prevoza in osebnih specialnih vozil, prilagojenih izključno za prevoz pokojnikov;

b) stroškov za reprezentanco (pri čemer se kot stroški za reprezentanco štejejo zgolj stroški za pogostitev in zabavo ob poslovnih ali družabnih stikih), stroškov za prehrano (vključno s pijačo) ter stroškov za nastanitev.

67. člen

(uveljavljanje pravice do odbitka)

(1) Za uveljavljanje pravice do odbitka DDV mora davčni zavezanec izpolnjevati naslednje pogoje:

a) za odbitke v skladu s točko a) prvega odstavka 63. člena tega zakona, v zvezi z dobavo blaga ali storitev, mora imeti račun, izdan v skladu z 81. do 84. členom tega zakona;

b) za odbitke v skladu s točko b) prvega odstavka 63. člena tega zakona, v zvezi s transakcijami, ki se obravnavajo kot dobava blaga ali storitev, mora izpolnjevati formalnosti, ki jih predpiše minister, pristojen za finance;

c) za odbitke v skladu s točko c) prvega odstavka 63. člena tega zakona, v zvezi s pridobitvami blaga znotraj Skupnosti, v obračunu DDV iz 87. člena tega zakona mora navesti vse podatke, ki so potrebni za izračun zneska DDV, ki ga je dolžan plačati za svoje pridobitve, in imeti račun, izdan v skladu z 81. do 84. členom tega zakona;

d) za odbitke v skladu s točko d) prvega odstavka 63. člena tega zakona, v zvezi s transakcijami, ki se obravnavajo kot pridobitve blaga znotraj Skupnosti, mora izpolnjevati formalnosti, ki jih predpiše minister, pristojen za finance;

e) za odbitke v skladu s točko e) prvega odstavka 63. člena tega zakona, v zvezi z uvozom blaga, mora imeti uvozni dokument, na katerem je naveden kot prejemnik ali uvoznik in na katerem je naveden znesek DDV, ki ga je dolžan plačati oziroma omogoča izračun tega zneska;

f) če je dolžan plačati DDV kot naročnik ali kupec v skladu z 2., 3. in 4. točko prvega odstavka 76. člena tega zakona, mora izpolnjevati formalnosti, ki jih predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Davčni zavezanec opravi odbitek tako, da od skupnega zneska DDV, ki ga dolguje za dano davčno obdobje, odšteje skupni znesek DDV, za katerega je v istem obdobju nastala pravica do odbitka, ki se lahko uveljavlja v skladu s prvim odstavkom tega člena. Če davčni zavezanec ne opravi odbitka DDV v tem davčnem obdobju, lahko odbije ta znesek DDV kadarkoli po tem davčnem obdobju, vendar ne pozneje kot v zadnjem davčnem obdobju koledarskega leta, ki sledi letu, v katerem je pridobil pravico do odbitka DDV.

(3) Davčni zavezanec iz tretjega odstavka 96. člena tega zakona lahko odbije znesek pavšalnega nadomestila v davčnem obdobju, v katerem je pavšalno nadomestilo plačal.

(4) Če davčni zavezanec prejme račun, na katerem je izkazan DDV od osebe, ki ga po tem zakonu ne sme izkazati, ne sme odbiti izkazanega DDV, ne glede na to, ali nepooblaščena oseba ta DDV plača.

(5) Če davčni zavezanec prejme račun, na katerem je izkazan višji znesek DDV, kot bi moral biti po zakonu, ne sme odbiti tega višjega zneska, ne glede na to, da je bil DDV plačan.

68. člen

(popravek odbitka DDV)

(1) Davčni zavezanec mora prvotni odbitek popraviti, če je bil odbitek višji ali nižji od odbitka, do katerega je bil davčni zavezanec upravičen.

(2) Popravek mora davčni zavezanec opraviti, če se po opravljenem obračunu spremenijo dejavniki, ki so bili uporabljeni pri določitvi zneska za odbitek, kot na primer odpovedi nakupov in znižanja cen.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, davčni zavezanec ne popravi prvotnega odbitka v primeru uradno dokazanega uničenja ali izgube ter v primeru dajanja daril manjših vrednosti ali dajanja vzorcev iz 7. člena tega zakona.

69. člen

(popravek odbitka DDV pri osnovnih sredstvih)

(1) Za osnovna sredstva se popravek odbitka DDV razporedi na obdobje 5 let, razen za nepremičnine, ki so bile pridobljene kot osnovna sredstva, za katere se popravek razporedi na obdobje 20 let.

(2) Obdobje iz prvega odstavka tega člena začne teči z začetkom uporabe osnovnega sredstva.

(3) Za začetek uporabe po drugem odstavku tega člena se šteje davčno obdobje, v katerem je izvršen (oziroma ni izvršen) odbitek DDV.

(4) Letni popravek znaša 1/5 oziroma 1/20 zneska DDV, ki je bil zaračunan na osnovna sredstva. Popravek se izvede na podlagi sprememb v upravičenosti do odbitka v naslednjih letih glede na upravičenost v letu, v katerem je bilo blago prvič uporabljeno.

(5) Popravek odbitka DDV se ne izvrši, če znaša razlika do 10 eurov.

70. člen

(prodaja osnovnih sredstev v obdobju popravkov)

(1) Če davčni zavezanec v obdobju popravka osnovno sredstvo proda, se šteje, kakor da se osnovno sredstvo uporabi za njegovo ekonomsko dejavnost do konca obdobja popravka.

(2) Šteje se, da je ekonomska dejavnost v celoti obdavčena, če je dobava osnovnih sredstev obdavčena.

(3) Šteje se, da je ekonomska dejavnost v celoti oproščena, če je dobava osnovnih sredstev oproščena.

(4) Popravek odbitka iz prvega odstavka tega člena se izvede le enkrat za celotno preostalo obdobje popravka.

71. člen

(popravek odbitka DDV pri spremembi obdavčevanja)

Če se davčni zavezanec iz prvega odstavka 94. člena tega zakona identificira za namene DDV, to ne predstavlja spremembe pogojev, merodajnih za odbitek DDV iz 68. člena tega zakona.

72. člen

(popravek odbitka DDV na podlagi odločitve davčnega in carinskega organa)

(1) Če se na podlagi odločitve davčnega organa spremeni (poveča) znesek DDV, ki ga je davčni zavezanec obračunal pri dobavi blaga in storitev, in ta davčni zavezanec prejme znesek DDV, ki je bil premalo obračunan, od prejemnika blaga in storitev, lahko prejemnik blaga in storitev popravi odbitek DDV za nastalo razliko v davčnem obdobju, v katerem je ta znesek DDV plačal davčnemu zavezancu, ki mu je blago in storitve dobavil, in če razpolaga z dokazilom o plačilu tega DDV.

(2) Če se spremeni znesek DDV, obračunan pri uvozu blaga, ki ga je davčni zavezanec upošteval kot odbitek vstopnega DDV, se na podlagi carinskega dokumenta ali odločbe carinskega organa lahko popravi odbitek vstopnega DDV za nastalo razliko.

2. **Vračilo DDV**

73. člen

(vračilo DDV na podlagi obračuna DDV)

(1) Če za dano davčno obdobje znesek odbitkov presega znesek dolgovanega DDV, se presežek prenese v naslednje davčno obdobje.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se davčnemu zavezancu na njegovo zahtevo presežek DDV vrne v 60 dneh po predložitvi obračuna DDV.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se davčnemu zavezancu, ki zaradi pretežnega izvoza blaga oziroma dobav blaga znotraj Skupnosti v zaporednih obračunih DDV izkazuje presežek DDV, na njegovo zahtevo presežek DDV vrne v 30 dneh po predložitvi obračuna DDV.

(4) Davčnemu zavezancu, ki presežka DDV ne prejme v roku iz drugega ali tretjega odstavka tega člena, pripadajo zamudne obresti po obrestni meri, določeni z zakonom, ki ureja davčni postopek od prvega dne po poteku 60 oziroma 30 dni od predložitve obračuna DDV.

(5) Če je davčnemu zavezancu potekel rok za plačilo drugih davkov, se presežek vrne po poplačilu davčnega dolga.

74. člen

(Vračilo DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v Sloveniji)

(1) Davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža svoje dejavnosti, niti stalne poslovne enote, iz katere se opravljajo poslovne transakcije, niti stalnega ali običajnega prebivališča (v nadaljevanju: davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji), ima ob pogojih, določenih s tem zakonom, pravico do vračila DDV, zaračunanega za blago ali storitve, ki so mu jih dobavili drugi davčni zavezanci na ozemlju Slovenije, ali zaračunanega ob uvozu blaga v Slovenijo.

(2) Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, ima pravico do vračila DDV, če:

a) v predpisanem obdobju ni opravil dobav blaga oziroma storitev, za katere se šteje, da so bile opravljene v Sloveniji, razen:

– prevoznih in s prevozom povezanih storitev, za katere velja oprostitev v skladu s 13. točko 50. člena, 52. do 57. členom ali 58. členom tega zakona;

– storitev, od katerih mora v skladu s 3. točko prvega odstavka 76. člena tega zakona, DDV plačati izključno oseba, kateri so bile storitve opravljene;

b) se blago oziroma storitve iz prvega odstavka tega člena uporabljajo za namene:

– transakcij iz točke a) drugega odstavka 63. člena tega zakona;

– transakcij, ki so oproščene plačila DDV v skladu s 13. točko 50. člena, 52. do 57. členom ali 58. členom tega zakona;

– opravljanja storitev, od katerih mora v skladu s 3. točko prvega odstavka 76. člena tega zakona DDV plačati izključno oseba, kateri so bile storitve opravljene;

c) so izpolnjeni drugi pogoji, določeni v tem zakonu, ki se nanašajo na pravico do odbitka DDV.

(3) Ta člen se ne uporablja za dobave blaga in storitev, ki so oproščene DDV po b) točki prvega odstavka 52. člena tega zakona.

(4) Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, je upravičen do vračila DDV, če:

1. pri pristojnem davčnem uradu vloži zahtevek za vračilo DDV na predpisanem obrazcu najpozneje v šestih mesecih po poteku koledarskega leta, v katerem je bil DDV obračunan;

2. zahtevku predloži izvirnike računov oziroma uvoznih dokumentov;

3. predloži potrdilo pristojnega organa države, kjer ima sedež, da je zavezanec za DDV v tej državi, ki ne sme biti starejše od enega leta;

4. s pisno izjavo potrdi, da v obdobju, za katero prosi za vračilo DDV, ni opravil dobave blaga oziroma storitev, ki bi se štela za dobavo, opravljeno v Sloveniji, razen opravljanja storitev iz točke a) drugega odstavka tega člena;

5. se zaveže, da bo povrnil katerikoli neupravičeno pridobljen (vrnjen) znesek DDV.

(5) Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, lahko predloži zahtevek za vračilo:

1. za obdobje, ki ni krajše od šestih mesecev oziroma ni daljše od enega koledarskega leta, vendar zahtevani znesek za vračilo ne sme biti nižji od 200 eurov;

2. za obdobje krajše od šestih mesecev, če to obdobje predstavlja preostanek koledarskega leta. Ta zahtevek se lahko nanaša tudi na račune ali uvozne dokumente, ki niso bili sestavni del prejšnjih zahtevkov in ki zadevajo transakcije, zaključene v tekočem koledarskem letu, vendar zahtevani znesek za vračilo ne sme biti nižji od 25 eurov.

(6) Vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem zunaj Skupnosti se prizna samo, če je zagotovljena vzajemnost.

(7) Minister, pristojen za finance, predpiše obliko in vsebino zahtevka za vračilo, določi davčni urad, ki je pristojen za obravnavanje zahtevkov, ter rok, v katerem mora davčni organ odločiti o zahtevku in vrniti DDV, če so izpolnjeni pogoji za vračilo.

75. člen

(vračilo DDV v potniškem prometu)

(1) Pri dobavi blaga iz b) točke prvega odstavka 52. člena tega zakona, ki se prenaša v osebni prtljagi potnikov, se oprostitev uveljavlja na način vračila DDV in velja le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) potnik nima prebivališča v Skupnosti,

b) blago je izneseno iz Skupnosti pred potekom tretjega meseca, ki sledi mesecu, v katerem se opravi dobava in

c) skupna vrednost dobavljenega blaga, z DDV, je višja od 50 eurov.

(2) Za namene prvega odstavka tega člena potnik, ki nima prebivališča v Skupnosti, pomeni potnika, čigar stalno ali običajno prebivališče ni v Skupnosti. »Stalno ali običajno prebivališče« pomeni kraj, ki je kot tak naveden v potnem listu, osebni izkaznici ali v drugem identifikacijskem dokumentu, ki ga kot veljavnega priznava Slovenija.

(3) Pravica do vračila DDV po tem členu se ne nanaša na mineralna olja, alkohol in alkoholne pijače ter na tobačne izdelke.

(4) Minister, pristojen za finance, predpiše način vračila, vsebino zahtevka za vračilo, obveznosti prodajalca pri vračilu DDV ter način in pogoje za povrnitev vrnjenega DDV prodajalcu.

X. OBVEZNOSTI DAVČNIH ZAVEZANCEV IN DOLOČENIH OSEB, KI NISO DAVČNI ZAVEZANCI

1. **Obveznost plačila**

76. člen

(osebe, ki morajo plačati DDV)

(1) DDV mora plačati:

1. vsak davčni zavezanec, ki opravi obdavčljivo dobavo blaga ali storitev, razen v primerih, v katerih je v skladu s tem členom DDV dolžna plačati druga oseba;

2. vsaka oseba, identificirana za DDV v Sloveniji, kateri je dobavljeno blago pod pogoji iz 22. in 23. člena tega zakona, če to dobavo opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji;

3. vsak davčni zavezanec, kateremu je opravljena storitev iz 29. člena tega zakona ali vsaka oseba, identificirana za DDV v Sloveniji, kateri se opravijo storitve iz 25. člena, drugega, tretjega in osmega odstavka 27. člena in drugega do vključno četrtega odstavka 28. člena tega zakona, če te storitve opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji;

4. oseba, kateri se opravi dobava blaga, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

– obdavčljiva transakcija je dobava blaga, opravljena pod pogoji iz drugega odstavka 48. člena tega zakona,

– oseba, kateri se opravi dobava, je drug davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, ki sta identificirana za DDV v Sloveniji in

– račun, ki ga izda davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, je izdan v skladu s tem zakonom;

5. vsaka oseba, ki opravi obdavčljivo pridobitev blaga znotraj Skupnosti;

6. pri uvozu blaga carinski dolžnik, določen v skladu s carinskimi predpisi oziroma prejemnik blaga;

7. oseba, ki povzroči, da se za blago zaključijo postopki ali možnosti iz 57. in 58. člena tega zakona;

8. vsaka oseba, ki na računu izkaže DDV.

(2) Če je v skladu s 1. do 5. točko prvega odstavka tega člena, plačnik DDV davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, lahko ta davčni zavezanec imenuje davčnega zastopnika kot osebo, ki mora plačati DDV.

(3) Če davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, ne plača DDV v skladu s prvim odstavkom tega člena, plača DDV prejemnik blaga oziroma storitev.

77. člen

(plačilo DDV v državni proračun)

(1) Davčni zavezanec mora plačati DDV v državni proračun najpozneje zadnji delovni dan naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja.

(2) V roku iz prvega odstavka tega člena mora plačati DDV tudi:

a) vsaka oseba iz 2. do 4. točke prvega odstavka in tretjega odstavka 76. člena tega zakona;

b) pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, za pridobitve blaga znotraj Skupnosti iz 2. a) točke prvega odstavka 3. člena tega zakona.

(3) V roku iz prvega odstavka tega člena mora plačati DDV tudi:

– oseba, ki je identificirana za namene DDV in pridobi novo prevozno sredstvo znotraj Skupnosti iz 2. b) točke prvega odstavka 3. člena tega zakona;

– oseba, ki pridobi trošarinske izdelke znotraj Skupnosti iz 2. c) točke prvega odstavka 3. člena tega zakona.

(4) Oseba, ki ni identificirana za namene DDV in pridobi novo prevozno sredstvo, plača DDV na podlagi odločbe davčnega organa.

(5) Pri uvozu blaga se DDV plačuje, kot da bi bil uvozna dajatev, razen v primerih, ko davčni zavezanec na podlagi dovoljenja davčnega organa izkaže obveznost iz naslova DDV od uvoza v obračunu DDV.

(6) Davčni organ lahko izda dovoljenje iz prejšnjega odstavka davčnemu zavezancu, ki v skladu s carinskimi predpisi vlaga carinske deklaracije v drugi državi članici, za blago, ki se nahaja v Sloveniji.

2. **Identifikacija**

78. člen

(obveznost prijavljanja)

(1) Vsaka oseba mora davčnemu organu prijaviti kdaj začne opravljati dejavnost kot davčni zavezanec,

in pristojnemu davčnemu uradu predložiti zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV. Davčni zavezanec mora davčnemu organu prijaviti tudi vsakršno spremembo v zvezi z dejavnostjo in prenehanje opravljanja dejavnosti.

(2) Obveznost predložitve zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV iz prejšnjega odstavka se ne nanaša na:

a) davčnega zavezanca iz prvega odstavka 94. člena tega zakona, ki utemeljeno pričakuje, da v obdobju 12 mesecev ne bo dosegel oziroma presegel prometa v znesku 25.000 eurov;

b) davčnega zavezanca iz drugega odstavka 94. člena tega zakona.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, mora vsak davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec in opravlja pridobitve blaga znotraj Skupnosti, ki v skladu z a) in d) točko prvega odstavka 4. člena tega zakona niso predmet DDV, davčnemu organu prijaviti, da take pridobitve opravlja, če pogoji iz navedenega člena, ki določajo, da te transakcije niso predmet DDV, niso več izpolnjeni, in pristojnemu davčnemu uradu predložiti zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV.

(4) Davčni organ lahko davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, dovoli ali od njiju zahteva, da predložita prijavo oziroma zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV v elektronski obliki prek elektronskih sredstev.

(5) Vsebino in obliko zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV predpiše minister, pristojen za finance.

79. člen

(identifikacijska številka za DDV)

(1) Davčni organ mora s posamično identifikacijsko številko za DDV identificirati naslednje osebe:

a) vsakega davčnega zavezanca, razen davčnih zavezancev iz tretjega odstavka 5. člena tega zakona, ki na ozemlju Slovenije opravlja dobave blaga ali storitev, od katerih se DDV lahko odbije, razen davčnega zavezanca, ki dobavlja blago ali opravlja storitve, za katere je, v skladu z 2. do 4. točko prvega odstavka 76. člena tega zakona, plačnik DDV izključno kupec oziroma naročnik ali oseba, kateri je blago ali so storitve namenjene;

b) vsakega davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, ki opravi pridobitev blaga, ki je predmet DDV v skladu z 2. točko prvega odstavka 3. člena tega zakona, in vsakega davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, ki se v skladu s tretjim odstavkom 4. člena tega zakona odloči, da so njegove pridobitve znotraj Skupnosti predmet DDV;

c) vsakega davčnega zavezanca, ki na ozemlju Slovenije opravi pridobitev blaga znotraj Skupnosti za namene transakcij v zvezi z dejavnostmi iz drugega odstavka 5. člena tega zakona, ki jih je opravil zunaj ozemlja Slovenije.

(2) Identifikacijska številka za DDV je davčna številka s predpono SI.

80. člen

(prenehanje identifikacije za namene DDV)

O prenehanju identifikacije za namene DDV davčni organ odloči po prejemu zahtevka davčnega zavezanca ali pravne osebe, ki ni davčni zavezanec, za prenehanje identifikacije za namene DDV oziroma po uradni dolžnosti, če ugotovi, da ne obstajajo več razlogi za identifikacijo za namene DDV.

3. **Izdaja računov**

81. člen

(obveznost izdajanja računov)

(1) Vsak davčni zavezanec mora zagotoviti, da je izdan račun za:

1. dobave blaga ali storitev, ki jih je opravil drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec;

2. dobave blaga iz tretjega in četrtega odstavka 20. člena tega zakona;

3. dobave blaga, opravljene pod pogoji iz 46. člena tega zakona;

4. vsako predplačilo, ki ga prejme, preden je opravljena katera od dobav blaga iz 1., 2. in 3. točke tega odstavka;

5. vsako predplačilo, ki ga prejme od drugega davčnega zavezanca ali pravne osebe, ki ni davčni zavezanec, preden so storitve dokončane;

6. druge dobave blaga in storitev, ki jih je opravil na ozemlju Slovenije.

(2) Račun iz prvega odstavka tega člena izda davčni zavezanec, lahko pa ga izda tudi kupec blaga ali naročnik storitev ali tretja oseba v imenu in za račun davčnega zavezanca pod pogoji, ki jih predpiše minister, pristojen za finance.

(3) Davčni zavezanec, ki na ozemlju Slovenije opravi več posameznih dobav blaga ali storitev, lahko izda skupni račun pod pogoji, ki jih predpiše minister, pristojen za finance.

(4) Kot račun se šteje tudi vsak dokument oziroma sporočilo, ki spreminja prvotni račun in se nanj nedvoumno nanaša.

82. člen

(obvezni podatki na računu)

Davčni zavezanec, ki izda račun v skladu z 81. členom tega zakona, mora na računu navesti naslednje podatke:

1. datum izdaje računa;

2. zaporedno številko, ki omogoča identifikacijo računa;

3. identifikacijsko številko za DDV, pod katero je davčni zavezanec dobavil blago ali storitev;

4. identifikacijsko številko za DDV kupca oziroma naročnika, pod katero je kupec ali naročnik prejel dobavo blaga ali storitev, za katero je dolžan plačati DDV, ali je prejel dobavo blaga v skladu s 46. členom tega zakona;

5. ime in naslov davčnega zavezanca in njegovega kupca ali naročnika;

6. količino in vrsto dobavljenega blaga oziroma obseg in vrsto opravljenih storitev;

7. datum, ko je bila opravljena dobava blaga, ali datum, ko je bila storitev opravljena oziroma končana, ali datum, ko je bilo opravljeno predplačilo iz 4. in 5. točke prvega odstavka 81. člena tega zakona, če se ta datum lahko določi in je različen od datuma izdaje računa;

8. davčno osnovo, od katere se obračuna DDV po posamezni stopnji oziroma na katero se nanaša oprostitev, ceno na enoto brez DDV ter kakršnakoli znižanja cen in popuste, ki niso vključeni v ceno na enoto;

9. stopnjo DDV;

10. znesek DDV, razen v primerih, kjer se uporablja posebna ureditev, za katero ta zakon ta podatek izključuje;

11. v primeru oprostitve DDV ali, če je plačnik DDV kupec ali naročnik, veljavno določbo Šeste direktive Sveta 77/388/EGS ali ustrezni člen tega zakona ali drugo sklicevanje, ki kaže na to, da je dobava blaga ali storitev oproščena DDV ali predmet obrnjene davčne obveznosti;

12. v primeru dobave novega prevoznega sredstva, opravljene v skladu s pogoji iz 1. in 2. točke 46. člena tega zakona, značilnosti, kot so opredeljene v tretjem odstavku 3. člena tega zakona;

13. v primeru uporabe posebne ureditve za potovalne agencije, sklicevanje na veljavno določbo Šeste direktive Sveta 77/388/EGS ali ustrezni člen tega zakona ali drugo sklicevanje, ki kaže na to, da je bila uporabljena posebna ureditev;

14. v primeru uporabe ene od posebnih ureditev za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke ali starine, sklicevanje na veljavno določbo Šeste direktive Sveta 77/388/EGS ali ustrezni člen tega zakona ali drugo sklicevanje, ki kaže na to, da je bila uporabljena posebna ureditev;

15. če je oseba, ki je dolžna plačati DDV, davčni zastopnik za namene drugega odstavka 76. člena tega zakona, identifikacijsko številko za DDV davčnega zastopnika, skupaj z njegovim imenom in naslovom.

83. člen

(poenostavljeni računi)

(1) Davčni zavezanec, ki izda račun za opravljeno dobavo blaga ali storitev na ozemlju Slovenije in izda račun v skladu s 6. točko prvega odstavka 81. člena tega zakona, mora na računu navesti naslednje podatke:

1. datum izdaje;

2. zaporedno številko, ki omogoča identifikacijo računa;

3. ime in naslov davčnega zavezanca in identifikacijsko številko za DDV, pod katero je opravil dobavo blaga ali storitev;

4. količino in vrsto dobavljenega blaga oziroma obseg in vrsto opravljenih storitev;

5. prodajno vrednost blaga oziroma storitve z vključenim DDV ter

6. znesek vračunanega DDV.

(2) Če davčni zavezanec opravlja dobavo blaga ali storitev po različnih davčnih stopnjah, mora prodajno vrednost z vključenim DDV izkazati ločeno po davčnih stopnjah in izkazati ločeno tudi vrednost DDV.

(3) Če davčni zavezanec opravi dobavo blaga oziroma storitev, za katero je predpisana oprostitev plačila DDV, se mora na računu sklicevati na veljavno določbo Šeste direktive Sveta 77/388/EGS, ustrezni člen tega zakona ali drug sklic, ki kaže na to, da je dobava blaga ali storitev oproščena plačila DDV.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko prejemnik blaga oziroma storitev, ki ni zavezanec za DDV, zahteva, da mu davčni zavezanec izda račun v skladu z 82. členom tega zakona, če prejemnik potrebuje tak račun zaradi uveljavljanja ugodnosti v skladu s tem zakonom (na primer po 54. členu tega zakona).

84. člen

(posebne določbe)

(1) Znesek na računu je lahko izkazan v katerikoli valuti, s tem da mora biti znesek DDV, ki ga je treba plačati, izražen v eurih.

(2) Račun se lahko izda v papirni obliki, lahko pa tudi v elektronski obliki, če s tem soglaša kupec oziroma naročnik in če je zajamčena pristnost izvora in celovitost vsebine.

(3) Račun se lahko izda v elektronski obliki v skladu s predpisi, ki določajo elektronsko poslovanje, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

– zagotovljena mora biti avtentičnost izvirnika računa, tako da prejemnik računa lahko ugotovi, da je tak račun resnično poslal izdajatelj računa;

– iz elektronskega sporočila morata biti razvidna čas in kraj odpošiljanja in prejema računa;

– zagotovljena mora biti integriteta računa, tako da uporabljena tehnologija in postopki v zadostni meri onemogočajo spremembo podatkov na računu.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se račun za namene DDV lahko pošlje ali je dan na razpolago na elektronski način z elektronsko izmenjavo podatkov (EDI), če je zajamčena avtentičnost izvora in integriteta vsebine.

(5) Davčni zavezanec, ki istemu prejemniku na elektronski način pošlje ali da na razpolago sveženj z več računi, lahko podatke, ki so skupni posameznim računom, navede samo enkrat, če so za vsak račun dostopne vse informacije.

(6) Minister, pristojen za finance, lahko določi izjeme od obveznosti izdajanja računov, če se podatki o prodaji blaga oziroma storitev lahko zagotovijo na drug način in ni ogrožen nadzor nad izvajanjem tega zakona.

4. **Knjigovodstvo**

85. člen

(splošne obveznosti)

(1) Vsak davčni zavezanec mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti dovolj podrobne podatke, da omogočijo pravilno in pravočasno obračunavanje DDV in nadzor davčnega organa nad obračunavanjem in plačevanjem DDV.

(2) Vsak davčni zavezanec mora voditi evidenco o blagu, ki ga je odposlal ali odpeljal, sam ali druga oseba za njegov račun, z ozemlja Slovenije v drugo državo članico, za namene transakcij iz točk f), g) in h) drugega odstavka 9. člena tega zakona.

(3) Vsak davčni zavezanec mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti dovolj podrobne podatke, da omogočijo identifikacijo blaga, ki mu ga odpošlje iz druge države članice davčni zavezanec, identificiran za DDV v tej drugi državi članici, ali druga oseba za njegov račun, v zvezi s katerim je bila opravljena cenitev ali delo na tem blagu v skladu s točko c) prvega odstavka 28. člena tega zakona.

86. člen

(posebne obveznosti v zvezi s hrambo računov)

(1) Vsak davčni zavezanec mora zagotoviti hrambo kopij računov, ki jih izda sam, ali njegov kupec ali naročnik ali tretja oseba v njegovem imenu in za njegov račun, ter vseh računov, ki jih je prejel.

(2) Če se davčni zavezanec, ki ima sedež na ozemlju Slovenije odloči, da kopije računov, ki jih je izdal, in račune, ki jih je prejel, hrani zunaj ozemlja Slovenije, mora predhodno o tem obvestiti davčni organ.

(3) Davčni zavezanec lahko račune hrani tudi v elektronski obliki, če je davčnemu organu zagotovljen dostop do tako shranjenih podatkov, in če so izpolnjeni naslednji pogoji:

– podatki, vsebovani v elektronskem dokumentu ali zapisu, so dosegljivi in primerni za poznejšo uporabo,

– podatki so shranjeni v obliki, v kateri so bili oblikovani, poslani ali prejeti,

– iz shranjenega elektronskega sporočila je mogoče ugotoviti, od kod izvira, komu je bilo poslano ter čas in kraj njegovega pošiljanja ali prejema, in

– uporabljena tehnologija in postopki v zadostni meri onemogočajo spremembo ali izbris podatkov, oziroma obstaja zanesljivo jamstvo glede nespremenljivosti podatkov oziroma sporočil.

(4) V celotnem obdobju hrambe mora davčni zavezanec zagotoviti pristnost izvora in celovitost vsebine hranjenih računov, kakor tudi njihovo čitljivost. Podatkov

na računih iz tretjega in četrtega odstavka 84. člena tega zakona ni dovoljeno spreminjati in morajo ostati čitljivi v celotnem obdobju hrambe.

(5) Davčni zavezanec mora zagotoviti hrambo računov, ki se nanašajo na dobave blaga ali storitev na ozemlju Slovenije, ter računov, ki jih prejmejo od davčnih zavezancev, ki imajo sedež na ozemlju Slovenije, najmanj 10 let po poteku leta, na katero se računi nanašajo.

(6) Ne glede na peti odstavek tega člena, mora davčni zavezanec zagotoviti hrambo računov, ki se nanašajo na nepremičnine, najmanj 20 let po poteku leta, na katero se nanašajo.

(7) Določbe tega člena se nanašajo tudi na račune, ki jih davčni zavezanec prejme od oseb iz prvega in drugega odstavka 94. člena tega zakona.

5. **Obračun DDV**

87. člen

(vsebina obračuna)

(1) Vsak davčni zavezanec mora davčnemu organu predložiti obračun DDV, ki mora vsebovati vse podatke, potrebne za izračun davka, za katerega je nastala obveznost obračuna, in za odbitke, kakor tudi skupno vrednost transakcij v zvezi z obračunanim davkom in opravljenimi odbitki ter vrednost vseh oproščenih transakcij.

(2) Poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena mora davčni zavezanec v obračun DDV za posamično davčno obdobje izkazati še naslednje podatke:

a) skupno vrednost dobav blaga, brez DDV, iz 46. člena tega zakona, za katere ja nastala obveznost obračuna DDV v tem davčnem obdobju:

b) skupno vrednost dobav blaga, brez DDV, iz tretjega, četrtega in osmega odstavka 20. člena tega zakona, opravljenih na ozemlju druge države članice, za katere je nastala obveznost obračuna DDV v tem davčnem obdobju, če se blago odpošlje ali odpelje iz Slovenije;

c) skupno vrednost pridobitev blaga znotraj Skupnosti ali transakcij, ki se tako obravnavajo, brez DDV, iz 12. in 13. člena tega zakona, ki so bile opravljene v Sloveniji in za katere je v tem davčnem obdobju nastala obveznost obračuna DDV;

d) skupno vrednost dobav blaga, brez DDV, iz tretjega, četrtega in osmega odstavka 20. člena tega zakona, ki so bile opravljene v Sloveniji in za katere je v tem davčnem obdobju nastala obveznost obračuna DDV, če se blago odpošlje ali odpelje iz druge države članice;

e) skupno vrednost dobav blaga, brez DDV, opravljenih v Sloveniji, za katere je plačnik DDV davčni zavezanec v skladu s 4. točko prvega odstavka 76. člena tega zakona in za katere je nastala obveznost obračuna DDV v tem davčnem obdobju.

88. člen

(predložitev obračuna DDV)

(1) Obračun DDV mora davčni zavezanec predložiti davčnemu organu do zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja.

(2) Davčni zavezanec mora predložiti obračun DDV ne glede na to, ali je za davčno obdobje, za katero predloži obračun, dolžan plačati DDV.

(3) Obračun DDV mora predložiti tudi:

a) oseba, ki mora v skladu z 2. do 4. točko prvega odstavka, drugim in tretjim odstavkom 76. člena tega zakona, plačati DDV namesto davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji;

b) pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, in mora plačati DDV za pridobitve blaga znotraj Skupnosti iz 2. a) točke prvega odstavka 3. člena tega zakona;

c) oseba, ki je identificirana za namene DDV in pridobi novo prevozno sredstvo znotraj Skupnosti iz 2. b) točke prvega odstavka 3. člena tega zakona;

d) oseba, ki pridobi trošarinske izdelke znotraj Skupnosti iz 2. c) točke prvega odstavka 3. člena tega zakona.

(4) V primeru prenehanja identifikacije za namene DDV je davčni zavezanec dolžan predložiti obračun do zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po poteku meseca, v katerem je prenehala identifikacija za namene DDV.

(5) Davčni zavezanec, nad katerim se začne likvidacijski ali stečajni postopek, je dolžan predložiti obračun v 20 dneh od dneva začetka likvidacijskega ali stečajnega postopka. Ob zaključku likvidacijskega ali stečajnega postopka pa je davčni zavezanec dolžan predložiti obračun do zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po poteku meseca, v katerem je izdan sklep o zaključku likvidacijskega ali stečajnega postopka.

(6) Obračun DDV lahko davčni zavezanec predloži tudi v elektronski obliki po elektronskih sredstvih.

(7) Obliko in vsebino davčnih obračunov predpiše minister, pristojen za finance.

89. člen

(davčno obdobje)

(1) Davčno obdobje je koledarski mesec, v primerih iz drugega odstavka tega člena pa koledarsko trimesečje.

(2) Za davčnega zavezanca, ki je v preteklem koledarskem letu dosegel obdavčljiv promet blaga oziroma storitev v vrednosti do vključno 210.000 eurov je davčno obdobje koledarsko trimesečje.

(3) Za davčnega zavezanca, ki šele začne opravljati obdavčljivo dejavnost, je, ne glede na vrednost pričakovanega prometa, prvih 12 mesecev davčno obdobje koledarski mesec.

(4) Za davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji ter za osebe iz tretjega odstavka 88. člena tega zakona je davčno obdobje koledarski mesec.

(5) Za davčnega zavezanca, nad katerim se začne likvidacijski ali stečajni postopek, se davčno obdobje zaključi z dnem začetka likvidacijskega ali stečajnega postopka. Ob zaključku likvidacijskega ali stečajnega postopka se davčno obdobje zaključi z datumom sklepa o zaključku likvidacijskega ali stečajnega postopka.

(6) Davčni zavezanec, na katerega se nanaša tretji odstavek 73. člena tega zakona in ki izpolnjuje pogoje za obračunavanje DDV v trimesečnem davčnem obdobju, se lahko odloči za obračunavanje DDV v enomesečnem davčnem obdobju. V tem primeru mora pisno obvestiti pristojni davčni organ v roku 15 dni pred prehodom na mesečni obračun DDV. Obdobje obračunavanja DDV po tem odstavku ne sme biti krajše od 12 mesecev.

(7) Promet blaga oziroma storitev iz drugega odstavka tega člena je promet, ki je izkazan v obračunu DDV za preteklo koledarsko leto.

6. **Rekapitulacijsko poročilo**

90. člen

(obveznost predložitve rekapitulacijskega poročila)

(1) Vsak davčni zavezanec, identificiran za DDV, mora davčnemu organu predložiti reakapitulacijsko poročilo o osebah, identificiranih za DDV, katerim je dobavil blago pod pogoji iz 1. in 4. točke 46. člena tega zakona, in osebah, identificiranih za DDV, katerim je dobavil blago, ki mu je bilo dobavljeno na način pridobitve blaga znotraj Skupnosti v skladu s četrtim odstavkom 23. člena tega zakona.

(2) V rekapitulacijskem poročilu mora davčni zavezanec navesti naslednje podatke:

a) identifikacijsko številko za DDV, pod katero je opravil dobave blaga pod pogoji iz 1. točke 46. člena tega zakona;

b) številko, pod katero je oseba, ki pridobiva blago, identificirana za DDV v drugi državi članici in pod katero ji je bilo blago dobavljeno;

c) identifikacijsko številko za DDV, pod katero je opravil prenos blaga iz 4. točke 46. člena tega zakona v drugo državo članico, in številko, pod katero je identificiran v tej drugi državi članici, v kateri se je odpošiljanje ali prevoz blaga končal;

d) za vsako osebo, ki pridobiva blago, skupno vrednost dobav blaga, ki jih je opravil;

e) za dobave, ki vključujejo prenos blaga v drugo državo članico iz 4. točke 46. člena tega zakona, skupno vrednost teh dobav, določeno v skladu s četrtim odstavkom 36. člena tega zakona;

f) vrednost popravkov, opravljenih na podlagi drugega in tretjega odstavka 39. člena tega zakona.

(3) Vrednost iz točke d) drugega odstavka tega člena se prijavi za koledarsko trimesečje, v katerem je nastala obveznost obračuna DDV; vrednost iz točke f) drugega odstavka tega člena se prijavi za koledarsko trimesečje, v katerem je bila oseba, ki je blago pridobila, obveščena o popravku.

91. člen

(posebni podatki v rekapitulacijskem poročilu)

(1) Pri pridobitvah blaga znotraj Skupnosti iz četrtega odstavka 23. člena tega zakona mora davčni zavezanec v rekapitulacijskem poročilu jasno izkazati naslednje podatke:

a) številko, pod katero je identificiran za DDV v Sloveniji in pod katero je opravil pridobitev in nadaljnjo dobavo blaga;

b) številko, pod katero je identificirana oseba, kateri je opravil nadaljnjo dobavo v drugi državi članici;

c) za vsako osebo, kateri je bila opravljena nadaljnja dobava, skupno vrednost, brez DDV, opravljenih dobav blaga v drugi državi članici.

(2) Vrednost iz c) točke prvega odstavka tega člena se prijavi za koledarsko trimesečje, v katerem je nastala obveznost obračuna DDV.

92. člen

(obdobje poročanja in predložitev rekapitulacijskega poročila)

(1) Rekapitulacijsko poročilo se sestavi za vsako koledarsko trimesečje.

(2) Poročilo iz prvega odstavka tega člena mora davčni zavezanec predložiti davčnemu organu do 10. dne drugega meseca, ki sledi koledarskemu trimesečju.

(3) Rekapitulacijsko poročilo lahko davčni zavezanec predloži tudi v elektronski obliki po elektronskih sredstvih.

(4) Vsebino in obliko rekapitulacijskega poročila predpiše minister, pristojen za finance.

7. **Obveznosti glede nekaterih transakcij pri uvozu in izvozu**

93. člen

(uporaba tega zakona za blago, uvoženo s tretjih ozemelj oziroma izvoženo na tretja ozemlja)

(1) Blago iz 2. točke 18. člena tega zakona, ki se uvaža v Slovenijo s tretjega ozemlja, ki je sicer sestavni del carinskega območja Skupnosti, vendar zanj v skladu s 1. členom tega zakona ne veljajo splošna pravila obdavčevanja dobav in nabav blaga znotraj Skupnosti, se obravnava v Sloveniji v skladu z drugim do četrtim odstavkom tega člena.

(2) Formalnosti, ki se nanašajo na vnos blaga iz prvega odstavka tega člena v Skupnost, so določene z evropskimi carinskimi predpisi, ki urejajo uvoz blaga na carinsko območje Skupnosti.

(3) Če je namembni kraj pri prevozu ali pošiljanju blaga iz prvega odstavka tega člena v drugi državi članici, kot je država članica, v kateri je blago vneseno v Skupnost, se blago prevaža znotraj Skupnosti v skladu z določbami evropskih carinskih predpisov, ki urejajo notranji tranzitni postopek, vendar le, če je v skladu s temi predpisi za to blago ob vnosu v Skupnost vložena tranzitna deklaracija.

(4) Če je za blago iz prvega odstavka tega člena v trenutku vnosa v Skupnost začet postopek, zaradi katerega bi, če bi bilo blago uvoženo v smislu 1. točke 18. člena tega zakona, zavezanec za blago lahko uveljavil oprostitev iz prvega odstavka 57. člena tega zakona, velja oprostitev iz prvega odstavka 57. člena tega zakona tudi za blago iz prvega odstavka tega člena.

(5) Blago, razen blaga iz 1. točke 18. člena tega zakona, ki se iz Slovenije pošlje na tretje ozemlje, ki je sicer sestavni del carinskega območja Skupnosti, vendar zanj ne veljajo splošna pravila obdavčevanja dobav in nabav blaga znotraj Skupnosti, se obravnava v Sloveniji v skladu s šestim in sedmim odstavkom tega člena.

(6) Formalnosti v zvezi z izvozom blaga iz petega odstavka tega člena na tretje ozemlje so določene z evropskimi carinskimi predpisi, ki urejajo izvoz blaga iz carinskega območja Skupnosti.

(7) Če je bilo blago začasno izvoženo na tretje ozemlje z namenom, da bo ponovno uvoženo v Slovenijo, se za blago iz petega odstavka tega člena upoštevajo določbe, ki sicer urejajo obdavčitev oziroma oprostitev plačila DDV za ponovni uvoz blaga, ki je bilo prvotno začasno izvoženo iz carinskega območja Skupnosti.

XI. POSEBNE UREDITVE

1. **Posebna ureditev za male davčne zavezance**

94. člen

(oprostitev obračunavanja DDV)

(1) Davčni zavezanec je oproščen obračunavanja DDV, če v obdobju zadnjih 12 mesecev ni presegel oziroma ni verjetno, da bo presegel znesek 25.000 eurov obdavčljivega prometa.

(2) Obračunavanja DDV je oproščena tudi dobava blaga in storitev v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot jo določajo predpisi o dohodnini, če se zanjo dohodek ne ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov in, če katastrski dohodek vseh članov kmečkega gospodinjstva za zadnje koledarsko leto ne presega 7.500 eurov. Za osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost se kot davčni zavezanec za namene tega zakona šteje eden od članov kmečkega gospodinjstva, zavezancev za dohodnino od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ki ga člani kmečkega gospodinjstva, zavezanci za dohodnino iz te dejavnosti določijo za predstavnika.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena, se lahko davčni zavezanec odloči za obračunavanje DDV v skladu s tem zakonom. Davčni zavezanec mora izbiro vnaprej priglasiti pristojnemu davčnemu uradu in jo uporabljati najmanj 60 mesecev.

(4) Davčni zavezanec, ki uveljavlja oprostitev obračunavanja DDV v skladu s tem členom, nima pravice do

odbitka DDV v skladu s 63. členom tega zakona, niti ga ne sme izkazovati na izdanih računih.

(5) Če povezane osebe opravljajo dobave blaga iste vrste oziroma storitve iste narave, se za namene tega člena skupni znesek obdavčljivega prometa povezanih oseb v obdobju 12 mesecev šteje kot znesek, ki ga vsaka povezana oseba doseže sama. Za povezane osebe se štejejo osebe, ki so kot take določene v predpisih o obdavčitvi dohodkov pravnih in fizičnih oseb.

(6) Iz posebne ureditve po tem členu so izvzete naslednje transakcije:

a) dobave novih prevoznih sredstev, ki so opravljene pod pogoji iz 2. točke 46. člena tega zakona;

b) dobave blaga in storitev, ki jih v Sloveniji opravi davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža.

(7) Obdavčljivi promet iz prvega odstavka tega člena obsega naslednje zneske, brez DDV:

– znesek obdavčenih dobav blaga in storitev;

– znesek transakcij, ki so oproščene v skladu z 52., 53., 54. in 55. členom tega zakona;

– znesek transakcij z nepremičninami, finančnih transakcij iz 4. točke 44. člena tega zakona ter zavarovalnih storitev, razen če so te transakcije postranske transakcije.

(8) V obdavčljivi promet iz prejšnjega odstavka se ne všteva odtujitev opredmetenih ali neopredmetenih osnovnih sredstev.

2. **Posebna ureditev za kmete**

95. člen

(pavšalno nadomestilo)

(1) Davčni zavezanec iz drugega odstavka 94. člena tega zakona ima ob dobavi kmetijskih in gozdarskih pridelkov ter kmetijskih in gozdarskih storitev, ki so rezultat osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, pravico do pavšalnega nadomestila DDV (v nadaljnjem besedilu: pavšalno nadomestilo), pod pogoji in na način, določen s tem členom.

(2) Pravico do pavšalnega nadomestila imajo le tisti davčni zavezanci, ki opravijo dobave blaga in storitev iz prvega odstavka tega člena davčnim zavezancem, ki morajo obračunavati in plačevati DDV v skladu s tem zakonom.

(3) Davčni zavezanci – kupci blaga oziroma naročniki storitev iz prvega odstavka tega člena, so dolžni plačilu za opravljeno dobavo prišteti znesek pavšalnega nadomestila v višini 4% od odkupne vrednosti.

(4) Davčni zavezanci iz tretjega odstavka tega člena imajo pravico, da pavšalno nadomestilo odbijejo kot DDV pod pogoji, določenimi s tem zakonom.

(5) Davčni zavezanci imajo pravico do pavšalnega nadomestila, če so predhodno pridobili dovoljenje davčnega organa. Imetnik dovoljenja mora za obdobje veljavnosti dovoljenja sestaviti obračun pavšalnega nadomestila in ga predložiti davčnemu organu do 31. januarja tekočega leta za preteklo koledarsko leto.

(6) Podrobnejše določbe o pogojih in načinu izvajanja tega člena izda minister, pristojen za finance.

96. člen

(priznavanje pavšalnega nadomestila v prometu z drugimi državami članicami)

(1) Ne glede na prvi odstavek 95. člena tega zakona, ima davčni zavezanec iz drugega odstavka 94. člena tega zakona, ki izpolnjuje pogoje iz petega odstavka 95. člena tega zakona, pravico do pavšalnega nadomestila tudi za dobavo blaga in storitev iz prvega odstavka 95. člena, ki jo opravi davčnim zavezancem v drugo državo članico ali davčnim zavezancem, identificiranim za namene DDV v drugi državi članici.

(2) Davčni zavezanci-kupci blaga oziroma naročniki storitev iz prvega odstavka tega člena so dolžni plačilu za opravljeno dobavo prišteti znesek pavšalnega nadomestila v višini 4% od odkupne vrednosti.

(3) Davčni zavezanci iz prejšnjega odstavka imajo pravico do vračila pavšalnega nadomestila, ki so ga plačali imetniku dovoljenja za uveljavljanje pravice do pavšalnega nadomestila, pri čemer se za priznavanje pravice do vračila pavšalnega nadomestila smiselno upošteva 74. člen tega zakona.

(4) Minister, pristojen za finance, podrobneje določi izvajanje tega člena.

3. **Posebna ureditev za potovalne agencije**

97. člen

(storitve potovalnih agencij in organizatorjev potovanj)

(1) Če potovalna agencija deluje v svojem imenu in če pri zagotavljanju potovalnih zmogljivosti uporablja dobave blaga ali storitev drugih davčnih zavezancev, obračunava in plačuje DDV v skladu s tem podpoglavjem.

(2) Določbe tega člena se ne nanašajo na potovalno agencijo, ki deluje le kot posrednik (v imenu in za račun potnika) in za katero se pri določanju davčne osnove uporablja točka c) šestega odstavka 36. člena tega zakona.

(3) V tem podpoglavju se organizatorji potovanj štejejo za potovalne agencije.

(4) Transakcije v zvezi s potovanjem, ki jih opravi potovalna agencija pod pogoji iz tega člena, se obravnavajo kot enotna storitev, ki jo potovalna agencija opravi potniku.

(5) Storitev potovalne agencije je obdavčljiva v državi članici, v kateri ima potovalna agencija sedež svoje dejavnosti ali poslovno enoto, iz katere je opravila storitev.

98. člen

(davčna osnova)

Davčna osnova in cena brez DDV, glede enotne storitve, ki jo opravi potovalna agencija, je razlika med celotnim zneskom, brez DDV, ki ga plača potnik, in dejanskimi stroški potovalne agencije za dobave blaga in storitev, ki jih opravijo drugi davčni zavezanci, če je neposredni uporabnik teh storitev potnik.

99. člen

(oproščene transakcije)

(1) Če so transakcije, ki jih potovalna agencija zaupa v izvedbo drugim davčnim zavezancem, opravljene zunaj Skupnosti, se storitev potovalne agencije šteje kot oproščena storitev posredovanja v skladu s 55. členom tega zakona.

(2) Če so transakcije iz prvega odstavka tega člena opravljene tako znotraj Skupnosti kot zunaj nje, je oproščen samo tisti del storitev potovalne agencije, ki se nanaša na transakcije zunaj Skupnosti.

100. člen

(odbitek in vračilo DDV)

Potovalna agencija nima v nobeni državi članici pravice do odbitka DDV niti do vračila DDV, ki ji ga zaračunajo drugi davčni zavezanci od transakcij, ki so jih nudili neposredno potniku.

4. **Posebna ureditev za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine**

101. člen

(definicije)

(1) Za namene tega podpoglavja se uporabljajo naslednje definicije:

1. »rabljeno blago« pomeni premično stvar, ki je primerna za nadaljnjo uporabo taka, kot je, ali po popravilu, razen umetniških predmetov, zbirk ali starin in razen plemenitih kovin ali dragega kamenja;

2. »umetniški predmeti« pomenijo predmete iz dela A Priloge III, ki je priloga tega zakona in njegov sestavni del;

3. »zbirke« pomenijo predmete iz dela B Priloge III tega zakona;

4. »starine« pomenijo predmete iz dela C Priloge III tega zakona;

5. »plemenite kovine« so platina, zlato, paladij in srebro ter zlitine plemenite kovine z drugo plemenito kovino;

6. »drago kamenje« so diamanti, rubini, safirji in smaragdi, obdelani ali neobdelani, če niso vdelani oziroma nanizani;

7. »obdavčljivi preprodajalec« pomeni kateregakoli davčnega zavezanca, ki v okviru svoje ekonomske dejavnosti in z namenom nadaljnje prodaje kupuje ali uvaža rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke ali starine, ne glede na to, ali ta davčni zavezanec deluje v svojem imenu ali za račun druge osebe, v skladu s pogodbo, na podlagi katere se plača provizija na nakup ali prodajo;

8. »organizator prodaje na javni dražbi« pomeni kateregakoli davčnega zavezanca, ki v okviru svoje ekonomske dejavnosti ponuja blago za prodajo na javni dražbi z namenom, da ga izroči najboljšemu ponudniku;

9. »principal organizatorja prodaje na javni dražbi« pomeni katerokoli osebo, ki preda blago organizatorju prodaje na javni dražbi po pogodbi, na podlagi katere se plača provizija na prodajo.

(2) Pogodba, na podlagi katere se plača provizija na prodajo iz 9. točke prvega odstavka tega člena, mora določati, da organizator prodaje ponudi blago za prodajo na javni dražbi v svojem imenu, toda za račun svojega principala, in da mora on izročiti blago v svojem imenu, toda za račun principala, najboljšemu ponudniku na javni dražbi.

4.a) *Posebna ureditev za obdavčljive preprodajalce*

102. člen

(splošno)

(1) Za dobave rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk in starin, ki jih opravijo obdavčljivi preprodajalci, se uporablja posebna ureditev, po kateri se obdavčuje razlika v ceni, ki jo doseže obdavčljivi preprodajalec v skladu s to ureditvijo.

(2) Ureditev iz prvega odstavka tega člena se ne uporablja za dobavo novih prevoznih sredstev, opravljeno v skladu s pogoji iz 1. in 2. točke 46. člena tega zakona.

103. člen

(pogoji za uporabo ureditve)

Za dobave blaga iz prvega odstavka 102. člena tega zakona, ki jih opravi obdavčljivi preprodajalec, se posebna ureditev uporablja, če mu je to blago v Skupnosti dobavila ena od naslednjih oseb:

a) oseba, ki ni davčni zavezanec;

b) drug davčni zavezanec, kolikor je dobava blaga oproščena v skladu s 3. točko 44. člena tega zakona;

c) drug davčni zavezanec, ki je oproščen obračunavanja DDV v skladu s posebno ureditvijo za male davčne zavezance, če gre za osnovna sredstva;

d) drug obdavčljiv preprodajalec, kolikor je bila dobava blaga obdavčena z DDV po posebni ureditvi.

104. člen

(davčna osnova)

(1) Davčna osnova za dobave blaga iz 102. člena tega zakona je razlika v ceni, ki jo doseže obdavčljivi preprodajalec, zmanjšana za znesek DDV, ki se nanaša na razliko v ceni.

(2) Razlika v ceni je enaka razliki med prodajno ceno, ki jo zaračuna obdavčljivi preprodajalec za blago, in nabavno ceno.

(3) »Prodajna cena« pomeni vse, kar predstavlja plačilo, ki ga je ali ga bo obdavčljivi preprodajalec prejel od kupca ali tretje osebe, vključno s subvencijami, neposredno povezanimi s transakcijo, davki, taksami in drugimi dajatvami ter postranskimi stroški, kot so provizije, stroški pakiranja, prevoza in zavarovanja, ki jih preprodajalec zaračuna kupcu, vključno z DDV, razen zneskov iz šestega odstavka 36. člena tega zakona.

(4) »Nabavna cena« pomeni vse, kar predstavlja plačilo, opredeljeno v drugem odstavku tega člena, ki ga je ali ga bo prejel dobavitelj od obdavčljivega preprodajalca.

(5) Če je nabavna cena večja od prodajne cene zadevnega blaga, se šteje, da je davčna osnova enaka 0.

105. člen

(izbira posebne ureditve)

(1) Ne glede na 103. člen tega zakona, se lahko obdavčljivi preprodajalec odloči, da bo obračunaval DDV od dosežene razlike v ceni tudi od naslednjih transakcij:

a) dobav umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki jih uvozi sam;

b) dobav umetniških predmetov, ki mu jih dobavijo njihovi avtorji ali njihovi pravni nasledniki;

c) dobav umetniških predmetov, ki mu jih dobavijo drugi davčni zavezanci, ki niso obdavčljivi preprodajalci, če je bila dobava obdavčena po nižji stopnji DDV v skladu z drugim odstavkom 41. člena tega zakona.

(2) Obdavčljivi preprodajalec lahko kadarkoli pristojnemu davčnemu organu predloži prijavo, da bo v primerih iz tega člena, obračunaval DDV po posebni ureditvi. DDV po posebni ureditvi začne obračunavati prvega dne prvega naslednjega meseca po vložitvi prijave. Obdobje obračunavanja DDV po tem členu ne sme biti krajše od dveh koledarskih let.

(3) Obdavčljivi preprodajalec obračunava DDV po tem členu od davčne osnove, ki jo določi v skladu s 104. členom tega zakona. Od dobav umetniških predmetov, zbirk oziroma starin, ki jih je obdavčljivi preprodajalec uvozil sam, je nabavna cena, ki se mora upoštevati pri izračunu razlike v ceni, enaka davčni osnovi pri uvozu, določeni v skladu z 38. členom tega zakona, povečani za DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal pri uvozu.

106. člen

(uporaba splošne ureditve)

(1) Obdavčljivi preprodajalec lahko uporablja splošno ureditev za vsako dobavo, za katero velja posebna ureditev.

(2) Če obdavčljivi preprodajalec uporabi splošno ureditev za dobavo umetniškega predmeta, zbirateljskega predmeta ali starine, ki jo je sam uvozil, ima pravico, da od DDV, ki ga je dolžan plačati, odbije DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal pri uvozu tega blaga.

(3) Če obdavčljivi preprodajalec uporabi splošno ureditev za dobavo umetniškega predmeta, ki mu ga dobavi avtor ali njegov pravni naslednik ali davčni zavezanec, ki ni obdavčljivi preprodajalec, ima pravico, da od DDV, ki ga je dolžan plačati, odbije DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal v zvezi z umetniškim predmetom, ki mu je bil dobavljen.

(4) Pravica do odbitka nastane, ko nastane obveznost za obračun davka od dobave, za katero se obdavčljivi preprodajalec odloči uporabiti splošno ureditev DDV.

107. člen

(oprostitve)

Kadar se dobave rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk in starin, ki so predmet posebne ureditve, opravijo pod pogoji iz 52., 53., 54. ali 75. člena tega zakona, so te dobave oproščene plačila DDV.

108. člen

(odbitek vstopnega DDV)

(1) Obdavčljivi preprodajalec, ki za dobave blaga uporablja posebno ureditev, ne sme od DDV, ki ga je dolžan plačati, odbiti DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal:

a) za umetniške predmete, zbirke ali starine, ki jih je sam uvozil;

b) za umetniške predmete, ki so mu jih ali mu jih bodo dobavili avtorji ali njihovi pravni nasledniki;

c) za umetniške predmete, ki mu jih je ali mu jih bo dobavil davčni zavezanec, ki ni obdavčljivi preprodajalec.

(2) Davčni zavezanec od DDV, ki ga je dolžan plačati, ne sme odbiti DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal za blago, ki mu ga je ali mu ga bo dobavil obdavčljivi preprodajalec, če se za dobave tega blaga, ki jih opravi obdavčljivi preprodajalec, uporabi posebna ureditev.

109. člen

(knjigovodstvo)

Obdavčljivi preprodajalec, ki uporablja splošno ureditev in posebno ureditev, mora v svojem knjigovodstvu ločeno izkazovati transakcije za vsako ureditev posebej.

110. člen

(izkazovanje DDV na računih)

Obdavčljivi preprodajalec na računih, ki jih izdaja, ne sme posebej izkazati DDV od dobav blaga, za katere uporabi posebno ureditev.

4.b) *Posebna ureditev za prodajo na javni dražbi*

111. člen

(splošno)

(1) Za dobave rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki jih opravi organizator prodaje na javni dražbi v svojem imenu in za račun oseb iz 112. člena tega zakona v skladu s pogodbo, na podlagi katere se plača provizija od prodaje tega blaga na javni dražbi, se uporablja posebna ureditev, po kateri se obdavčuje razlika v ceni, ki jo doseže organizator prodaje na javni dražbi.

(2) Ureditev iz prvega odstavka tega člena se ne uporablja za dobavo novih prevoznih sredstev, opravljeno v skladu s pogoji iz 1. in 2. točke 46. člena tega zakona.

112. člen

(pogoji za uporabo posebne ureditve)

Ta posebna ureditev se uporabi za dobave, ki jih organizator prodaje na javni dražbi opravi v svojem imenu za račun naslednjih oseb:

a) osebe, ki ni davčni zavezanec;

b) drugega davčnega zavezanca, če je dobava blaga, ki jo opravi ta davčni zavezanec v skladu s pogodbo, na podlagi katere se plača provizija od prodaje, oproščena v skladu s 3. točko 44. člena tega zakona;

c) drugega davčnega zavezanca, če dobava blaga, ki jo opravi ta davčni zavezanec v skladu s pogodbo, na podlagi katere se plača provizija od prodaje, izpolnjuje pogoje za oprostitev za male davčne zavezance, in vključuje osnovana sredstva;

d) obdavčljivega preprodajalca, če je dobava blaga, ki jo opravi ta obdavčljivi preprodajalec v skladu s pogodbo, na podlagi katere se plača provizija od prodaje, predmet DDV po posebni ureditvi.

113. člen

(trenutek opravljene dobave)

Šteje se, da je dobava blaga davčnemu zavezancu, ki je organizator prodaje na javni dražbi, opravljena takrat, ko se blago proda na javni dražbi.

114. člen

(davčna osnova)

(1) Davčna osnova za vsako dobavo blaga po tej ureditvi je skupni znesek, ki ga organizator prodaje na javni dražbi zaračuna kupcu v skladu s 116. členom tega zakona, zmanjšan za:

a) neto znesek, določen v skladu z drugim odstavkom tega člena, ki ga je ali ga bo plačal organizator prodaje na javni dražbi svojemu naročniku prodaje;

b) znesek DDV, ki ga je dolžan plačati organizator prodaje na javni dražbi od svoje provizije.

(2) Neto znesek, ki ga je ali ga bo plačal organizator prodaje na javni dražbi svojemu naročniku prodaje, je enak razliki med ceno blaga, doseženo na javni dražbi, in zneskom provizije, ki jo pridobi ali jo bo pridobil organizator prodaje na javni dražbi od svojega naročnika prodaje v skladu s pogodbo, na podlagi katere se plača provizija od prodaje.

115. člen

(knjigovodstvo)

(1) Organizatorji prodaje na javni dražbi, ki dobavljajo blago pod pogoji iz 111. in 112. člena tega zakona, morajo v svojem knjigovodstvu na prehodnih postavkah izkazati naslednje zneske:

a) zneske, ki so jih ali jih bodo prejeli od kupcev blaga;

b) zneske, ki so jih ali jih bodo nakazali (plačali) naročnikom prodaje blaga.

(2) Zneski iz prvega odstavka tega člena morajo biti ustrezno utemeljeni.

116. člen

(izdaja računa)

(1) Organizator prodaje na javni dražbi mora kupcu izdati račun, na katerem mora izkazati naslednje podatke:

a) ceno blaga, doseženo na dražbi;

b) davke, takse in druge dajatve;

c) postranske stroške, kot so provizije, stroški pakiranja, prevoza in zavarovanja, ki jih organizator zaračuna kupcu blaga.

(2) Na računu iz prvega odstavka tega člena ne sme ločeno izkazati DDV.

117. člen

(obveznost izdaje obračuna)

(1) Organizator prodaje na javni dražbi, kateremu je bilo blago izročeno po pogodbi, na podlagi katere se plača provizija od prodaje na javni dražbi, mora svojemu naročniku prodaje izdati obračun. Obračun mora izkazovati znesek transakcije, to je ceno blaga, doseženo na dražbi,

zmanjšano za znesek provizije, ki jo je ali jo bo prejel od naročnika prodaje.

(2) Obračun iz prvega odstavka tega člena se prizna kot račun, ki ga mora naročnik prodaje, če je davčni zavezanec, izdati organizatorju prodaje na javni dražbi v skladu z 81. členom tega zakona.

5. **Posebna ureditev za investicijsko zlato**

118. člen

(definicije)

(1) Po tej ureditvi izraz »investicijsko zlato« pomeni:

a) zlato v obliki palic ali ploščic z maso, ki jo sprejemajo trgi plemenitih kovin, čistine, ki je enaka ali večja od 995 tisočink, predstavljeno z vrednostnimi papirji ali ne, razen majhnih palic ali ploščic z maso manj kot 1 g;

b) zlate kovance:

– s čistino, enako ali večjo od 900 tisočink,

– skovane po letu 1800,

– ki so ali so bili zakonito plačilno sredstvo v državi porekla in

– ki se običajno prodajo po ceni, ki ne presega za več kot 80% vrednosti zlata na odprtem trgu, vsebovanega v kovancih.

(2) Po tej ureditvi se šteje, da se taki kovanci ne prodajajo v zbirateljske namene.

119. člen

(oprostitve)

Plačila DDV so oproščene:

– dobave, pridobitve znotraj Skupnosti in uvoz investicijskega zlata, vključno z investicijskim zlatom, ki ga predstavljajo potrdila za alocirano ali nealocirano zlato ali s katerimi se trguje na računih za zlato, predvsem posojila v zlatu in zamenjalni (swap) posli, ki vključujejo lastninsko pravico ali terjatve v zvezi z investicijskim zlatom, kot tudi transakcije z investicijskim zlatom, ki vključujejo terminske posle in terminske pogodbe, ki pripeljejo do prenosa lastninske pravice ali terjatve v zvezi z investicijskim zlatom;

– storitve posrednikov, ki delujejo v imenu in za račun drugega, kadar posredujejo pri dobavah investicijskega zlata za svojega principala.

120. člen

(izbira obdavčitve)

(1) Ne glede na 119. člen tega zakona, imajo davčni zavezanci, ki proizvajajo investicijsko zlato ali predelujejo kakršnokoli zlato v investicijsko zlato, pravico, da se odločijo za obdavčitev investicijskega zlata, če ga dobavijo drugemu davčnemu zavezancu.

(2) Pravico, da se odločijo za obdavčitev investicijskega zlata iz točke a) prvega odstavka 118. člena tega zakona imajo tudi davčni zavezanci, ki v okviru svoje dejavnosti običajno dobavljajo zlato drugemu davčnemu zavezancu za industrijske namene.

(3) Če se dobavitelj iz prvega ali drugega odstavka tega člena odloči za obdavčitev, ima pravico do izbire za obdavčitev tudi posrednik za storitve iz druge alineje 119. člena tega zakona.

(4) Podrobnejša pravila za izvajanje tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

121. člen

(pravica do odbitka)

(1) Če je poznejša dobava tega zlata oproščena po tej ureditvi, sme davčni zavezanec odbiti DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal:

1. za investicijsko zlato, ki mu ga je dobavila oseba, ki je izbrala obdavčitev v skladu s 120. členom tega zakona;

2. za nabavo ali pridobitev znotraj Skupnosti ali za uvoz zlata, razen investicijskega zlata, ki ga pozneje sam ali druga oseba za njegov račun predela v investicijsko zlato;

3. za storitve, ki so mu bile opravljene, kamor spadajo sprememba oblike, mase ali čistosti zlata, vključno z investicijskim zlatom.

(2) Davčni zavezanec, ki proizvaja investicijsko zlato ali predeluje zlato v investicijsko zlato, sme odbiti DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal za nabavo ali pridobitev znotraj Skupnosti ali ob uvozu blaga ali za storitve v zvezi s proizvodnjo ali predelavo tega zlata, kot da bi bila poznejša dobava zlata, ki je oproščeno po tej ureditvi, obdavčena.

122. člen

(posebne obveznosti za davčne zavezance, ki trgujejo z investicijskim zlatom)

(1) Davčni zavezanci morajo voditi evidence o transakcijah z investicijskim zlatom in hraniti dokumentacijo najmanj deset let po poteku leta, na katero se te listine nanašajo.

(2) Minister, pristojen za finance, predpiše evidence iz prvega odstavka tega člena.

6. **Posebna ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža znotraj Skupnosti, in opravljajo elektronske storitve osebam, ki niso davčni zavezanci**

123. člen

(definicije)

Po tej ureditvi imajo naslednji izrazi naslednji pomen:

– »davčni zavezanec, ki nima sedeža,« je davčni zavezanec, ki nima niti sedeža niti stalne poslovne enote znotraj Skupnosti in ki ni kakorkoli drugače zavezan k identifikaciji za namene DDV;

– »elektronske storitve« in »elektronsko opravljene storitve« so storitve iz točke k) prvega odstavka 29. člena tega zakona;

– »država članica za identifikacijo« je država članica, ki jo davčni zavezanec, ki nima sedeža, izbere kot državo, v kateri bo prijavil, kdaj se njegova dejavnost, ki jo znotraj Skupnosti opravlja kot davčni zavezanec po določbah te ureditve, začne;

– »država članica potrošnje« je država članica, v kateri se šteje, da so bile elektronske storitve v skladu s 30. členom tega zakona opravljene;

– »poseben obračun DDV« je poročilo, ki vsebuje informacije, potrebne za ugotovitev zneska davka, ki pripada posamezni državi članici potrošnje.

124. člen

(uporaba posebne ureditve)

(1) Posebna ureditev za elektronsko opravljene storitve se uporablja za vse elektronsko opravljene storitve, ki jih davčni zavezanec iz 125. člena tega zakona opravi osebam, ki niso davčni zavezanci, imajo pa sedež oziroma stalno prebivališče ali običajno prebivajo v katerikoli državi članici.

(2) Davčni zavezanec iz 125. člena tega zakona uporablja to ureditev za vse elektronske storitve, ki jih opravlja znotraj Skupnosti.

125. člen

(prijava davčnemu organu)

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža, ki kot državo članico za identifikacijo izbere Slovenijo, mora davčnemu organu prijaviti, kdaj se njegova dejavnost, ki jo opravlja kot davčni zavezanec, začne, preneha ali spremeni v tolikšni meri, da se ta ureditev ne more več uporabljati. Prijavo mora posredovati v elektronski obliki po elektronskih sredstvih na način, ki ga predpiše minister, pristojen za finance.

(2) V prijavi iz prvega odstavka tega člena, ki jo predloži davčnemu organu ob začetku opravljanja elektronskih storitev, mora davčni zavezanec, ki nima sedeža, navesti naslednje podatke za identifikacijo: ime, poštni naslov, elektronski naslov, vključno z naslovi internetnih strani, nacionalno davčno številko, če jo ima, in izjavo, da ni identificiran za namene DDV znotraj Skupnosti. Davčni zavezanec, ki nima sedeža, je dolžan davčnemu organu sporočiti tudi vse spremembe posredovanih podatkov za identifikacijo.

(3) Davčnemu zavezancu, ki nima sedeža, davčni organ dodeli identifikacijsko številko. O dodeljeni številki davčni organ davčnega zavezanca, ki nima sedeža, obvesti v elektronski obliki po elektronskih sredstvih.

(4) Davčni organ vodi posebno evidenco davčnih zavezancev, ki nimajo sedeža, ki jim je bila dodeljena identifikacijska številka iz prejšnjega odstavka.

126. člen

(izključitev iz posebne evidence)

Davčni organ davčnega zavezanca, ki nima sedeža, izključi iz posebne evidence, če:

– ga ta obvesti, da ne opravlja več elektronskih storitev, ali

– davčni organ kakorkoli drugače domneva, da ne opravlja več obdavčljivih dejavnosti, ali

– ne izpolnjuje več zahtev, ki morajo biti izpolnjene za uporabo posebne ureditve, ali

– krši pravila posebne ureditve.

127. člen

(predložitev posebnega obračuna DDV)

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža, mora davčnemu organu predložiti posebni obračun DDV za elektronske storitve za vsako koledarsko trimesečje, ne glede na to, ali je v tem obdobju opravljal elektronske storitve ali ne. Obračun je dolžan predložiti v 20 dneh po koncu obračunskega obdobja, na katero se obračun nanaša. Posebni obračun DDV je dolžan predložiti v elektronski obliki po elektronskih sredstvih na način, ki ga določi minister, pristojen za finance.

(2) V posebnem obračunu DDV iz prvega odstavka tega člena mora davčni zavezanec, ki nima sedeža, navesti identifikacijsko številko ter za vsako državo članico potrošnje, v kateri je nastala obveznost za plačilo davka, skupno vrednost elektronsko opravljenih storitev v obračunskem obdobju, brez DDV, in skupni znesek pripadajočega DDV. V posebnem obračunu DDV je davčni zavezanec, ki nima sedeža, dolžan navesti tudi uporabljene davčne stopnje in celotni znesek dolgovanega DDV.

(3) V posebnem obračunu DDV mora davčni zavezanec, ki nima sedeža, izkazovati zneske v eurih.

(4) Obliko posebnega obračuna DDV določi minister, pristojen za finance.

128. člen

(plačilo DDV)

Davčni zavezanec, ki nima sedeža, mora plačati DDV ob predložitvi posebnega obračuna DDV. DDV mora plačati na bančni račun, ki je denominiran v eurih in ki ga določi davčni organ.

129. člen

(vračilo DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža)

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža, ki opravlja elektronske storitve po določbah posebne ureditve, nima pravice do odbitka DDV, lahko pa uveljavlja vračilo plačanega DDV.

(2) Zahtevek za vračilo DDV davčni zavezanec, ki nima sedeža, pošlje v elektronski obliki po elektronskih sredstvih.

(3) Minister, pristojen za finance, predpiše natančnejše pogoje za uveljavljanje vračila DDV v skladu s tem členom in predpisano vsebino zahtevka za vračilo.

130. člen

(vodenje evidenc)

Davčni zavezanec, ki nima sedeža, mora voditi evidence o transakcijah v okviru te ureditve, tako da z njimi zagotovi vse podatke, na podlagi katerih lahko davčni organ države članice potrošnje izvaja davčni nadzor glede pravilnosti davčnega obračuna v skladu z zakonom. Na zahtevo morajo biti evidence v elektronski obliki na voljo tako davčnemu organu v Sloveniji kot davčnemu organu v državi članici potrošnje. Davčni zavezanec mora evidence hraniti deset let po koncu leta, ko je bila transakcija opravljena.

7. **Posebna ureditev obračunavanja DDV po plačani realizaciji**

131. člen

(splošno)

(1) Davčni zavezanec, ki v zadnjih 12 mesecih ni presegel 208.000 eurov obdavčenega prometa, brez DDV, in ni verjetno, da bo ta znesek presegel v naslednjih 12 mesecih, sme obračunavati in plačevati DDV na podlagi prejetih plačil za opravljene dobave blaga in storitev (v nadaljnjem besedilu: posebna ureditev po plačani realizaciji) v skladu s tem podpoglavjem na način, ki ga predpiše minister, pristojen za finance.

(2) V znesek iz prejšnjega odstavka se ne všteva prodaja osnovnih sredstev.

(3) Pri povezanih osebah se, za namene tega podpoglavja, kot znesek iz prvega odstavka tega člena šteje znesek, ki ga vse povezane osebe dosežejo skupaj. Za povezane osebe se štejejo osebe, ki so kot take določene v predpisih o obdavčitvi dohodkov pravnih ali fizičnih oseb.

(4) Ne glede na 33. člen tega zakona, nastane obveznost obračuna DDV za davčnega zavezanca, ki uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji, na dan, ko prejme plačilo.

(5) Ne glede na 62. člen tega zakona, nastane pravica do odbitka DDV za davčnega zavezanca, ki uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji, na dan, ko izvrši plačilo.

132. člen

(izključitve iz posebne ureditve po plačani realizaciji)

(1) Iz obračunavanja DDV po posebni ureditvi po plačani realizaciji so izključene naslednje transakcije: uvoz in izvoz blaga, pridobitve blaga znotraj Skupnosti in dobave blaga znotraj Skupnosti.

(2) Posebna ureditev po plačani realizaciji se tudi ne uporablja pri:

– pogodbah o finančnem najemu (leasing), pri katerem je opravljen prenos lastninske pravice s plačilom zadnjega obroka;

– pogodbah o prodaji oziroma nakupu blaga s pridržkom lastninske pravice;

– transakcijah na podlagi kreditne ali posojilne pogodbe;

– dobavah blaga oziroma storitev, kjer je izdan račun z obračunanim DDV, in zneska, izkazanega na računu, ni treba plačati v obdobju, ki presega 6 mesecev od datuma izdaje računa;

– dobavah blaga oziroma storitev, v zvezi s katerim je račun izdan, preden je bilo blago dobavljeno oziroma storitev opravljena.

133. člen

(pogoji za začetek uporabe posebne ureditve po plačani realizaciji)

(1) Davčni zavezanec iz prvega odstavka 131. člena tega zakona sme začeti uporabljati posebno ureditev po plačani realizaciji na prvi dan katerega koli svojega davčnega obdobja, če:

– je predložil vse obračune DDV, ki jih je bil dolžan predložiti, in je plačal vse zapadle obveznosti iz naslova DDV;

– pred prehodom na posebno ureditev po plačani realizaciji ni bil pravnomočno obsojen zaradi storitve kaznivega dejanja ali bil kaznovan za hujši prekršek v zvezi z DDV;

– v obdobju 12 mesecev pred prehodom na posebno ureditev po plačani realizaciji ni uporabljal te posebne ureditve;

– v svojem knjigovodstvu zagotovi izpolnjevanje pogojev za uporabo posebne ureditve po plačani realizaciji;

– vsaj 15 dni pred začetkom uporabe posebne ureditve po plačani realizaciji obvesti pristojni davčni urad o davčnem obdobju, v katerem bo začel uporabljati to posebno ureditev.

(2) Davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka, ki začne uporabljati posebno ureditev po plačani realizaciji, mora v svojem knjigovodstvu ločeno izkazati kakršna koli plačila, ki jih prejme ali izvrši v zvezi s transakcijami, od katerih mora ugotoviti svojo davčno obveznost na podlagi izdanih in prejetih računov.

(3) Davčni zavezanec, ki predloži zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV, sme uporabljati posebno ureditev po plačani realizaciji od dneva identifikacije za namene DDV, če:

– ni verjetno, da bo v naslednjih 12 mesecih presegel znesek, določen v 131. členu tega zakona,

– pristojni davčni urad obvesti o uporabi posebne ureditve po plačani realizaciji ob predložitvi zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV.

(4) Davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka, ki začne uporabljati posebno ureditev po plačani realizaciji, ne sme obračunati DDV od plačil, ki jih prejme za dobave blaga oziroma storitve, ki jih je opravil pred identifikacijo za namene DDV, ali uveljavljati odbitka DDV za plačila, ki jih izvrši v zvezi z dobavo blaga in storitev, ki so mu bile opravljene pred identifikacijo za namene DDV.

(5) Posebna ureditev po plačani realizaciji se ne sme uporabiti retroaktivno.

(6) Če davčni organ iz obvestila davčnega zavezanca ali drugih podatkov, ki so mu na razpolago, ugotovi, da obstaja sum zlorabe posebne ureditve po plačani realizaciji, ali če mora preveriti točnost in popolnost podatkov v obvestilu, lahko davčnemu zavezancu začasno, največ pa za 2 meseca, prepove uporabo posebne ureditve po plačani realizaciji. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe davčnega organa.

(7) Davčni organ mora v roku iz prejšnjega odstavka izdati odločbo, s katero prepove uporabo posebne ureditve po plačani realizaciji, če ugotovi, da je davčni zavezanec želel uporabiti to posebno ureditev zaradi izognitve davku, ali če ugotovi, da predpisani pogoji za uporabo posebne ureditve po plačani realizaciji niso bili izpolnjeni. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe davčnega organa.

134. člen

(začetek in prenehanje uporabe posebne ureditve po plačani realizaciji)

(1) Davčni zavezanec, ki izpolnjuje pogoje za začetek uporabe posebne ureditve po plačani realizaciji, lahko začne uporabljati to ureditev ne prej kot prvi dan svojega naslednjega davčnega obdobja, ki sledi mesecu priglasitve.

(2) Davčni zavezanec lahko uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji do zadnjega dne tistega davčnega obdobja, v katerem vrednost obdavčenih dobav v zadnjih 12 mesecih preseže 208.000 eurov, brez DDV.

(3) Davčni zavezanec lahko preneha uporabljati posebno ureditev po plačani realizaciji zadnji dan katerega koli svojega davčnega obdobja, če obvesti pristojni davčni urad o davčnem obdobju, v katerem bo prenehal uporabljati posebno ureditev po plačani realizaciji.

(4) Davčni zavezanec, ki preneha uporabljati posebno ureditev po plačani realizaciji v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena, mora v obračunu DDV, ki ga predloži za davčno obdobje, v katerem preneha uporabljati posebno ureditev po plačani realizaciji, izkazati celoten znesek DDV, ki bi ga bil dolžan plačati v obdobju uporabe posebne ureditve po plačani realizaciji, če ne bi uporabljal te posebne ureditve, zmanjšan za celoten znesek DDV, ki ga je obračunal in plačal v skladu s posebno ureditvijo po plačani realizaciji, in za znesek odbitka DDV.

135. člen

(posebni primeri o prenehanju uporabe posebne ureditve po plačani realizaciji)

(1) Davčnemu zavezancu preneha pravica do uporabe posebne ureditve po plačani realizaciji, če:

– je bil med uporabo te ureditve obsojen storitve kaznivega dejanja ali kaznovan za hujši prekršek v zvezi z DDV,

– je uveljavljal odbitek DDV, kot da ne bi uporabljal posebne ureditve po plačani realizaciji,

– davčni organ utemeljeno sumi, da je davčni zavezanec zlorabil posebno ureditev po plačani realizaciji.

(2) Davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka mora v obračunu DDV, ki ga predloži za davčno obdobje, v katerem mu je prenehala pravica do uporabe posebne ureditve po plačani realizaciji, izkazati celoten znesek DDV, ki bi ga bil dolžan plačati v obdobju uporabe posebne ureditve po plačani realizaciji, če ne bi uporabljal te posebne ureditve, zmanjšan za celoten znesek DDV, ki ga je obračunal in plačal v skladu s posebno ureditvijo po plačani realizaciji, in za znesek odbitka DDV.

136. člen

(dokazila o izvršenih plačilih in poročanje o neplačanih računih na dan 31. decembra tekočega leta)

(1) Davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji, mora v roku iz 86. člena tega zakona hraniti račune, ki jih je plačal drugim davčnim zavezancem, in dokazila o opravljenih plačilih.

(2) Davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji, mora davčnemu organu poročati o vseh izdanih računih, ki niso plačani do 31. decembra tekočega leta. Popis neplačanih računov mora davčni

zavezanec predložiti pristojnemu davčnemu uradu najpozneje do 31. januarja naslednjega leta.

137. člen

(pooblastilo ministru)

Minister, pristojen za finance, podrobneje določi izvajanje tega podpoglavja in določi način izvajanja te posebne ureditve za posebne transakcije.

XII. NADZOR NAD OBRAČUNAVANJEM IN PLAČEVANJEM DDV

138. člen

(nadzor nad obračunavanjem in plačevanjem DDV)

(1) Obračunavanje in plačevanje DDV nadzoruje davčni organ v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, in z zakonom, ki ureja davčno službo. Obračunavanje in plačevanje DDV od prevoznih storitev v mednarodnem potniškem prometu lahko nadzoruje tudi carinski organ.

(2) Pri uvozu blaga nadzoruje obračunavanje in plačevanje DDV carinski organ v skladu s carinskimi predpisi, kot da bi bil DDV uvozna dajatev.

(3) Nadzor nad davčnimi skladišči opravljata carinski in davčni organ.

139. člen

(uporaba drugih predpisov)

Glede pravnih sredstev in vseh vprašanj postopka, ki niso urejena s tem zakonom, se uporabljajo zakon, ki ureja davčni postopek, zakon, ki ureja davčno službo, in zakon, ki ureja carinsko službo.

XIII. KAZENSKE DOLOČBE

140. člen

(davčni prekrški)

(1) Z globo od 1.200 do 41.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. DDV ne obračuna takrat, ko nastane obveznost v skladu s 33., 34. oziroma 131. členom tega zakona;
2. DDV ne obračuna od davčne osnove v skladu s 36. oziroma 37. členom tega zakona;
3. na računu ne izkaže predpisanih podatkov (82. in 83. člen);
4. ne obračuna ali nepravilno obračuna DDV za predpisano davčno obdobje (89., 134. in 135. člen);
5. na računih izkazuje DDV (110. in 116. člen);
6. davčnemu organu ne sporoči, kdaj se njegova dejavnost, ki jo opravlja kot davčni zavezanec, začne, spremeni ali preneha (prvi odstavek 125. člena);
7. ne predloži oziroma ne predloži v predpisanem roku posebnega obračuna DDV za elektronsko opravljene storitve oziroma v obračunu ne izkaže predpisanih podatkov (127. člen);
8. ne predloži obračuna in ne plača DDV od elektronsko dobavljenih storitev v predpisanem roku in na predpisan način (127. in 128. člen);
9. davčnemu organu ne poroča o izdanih in neplačanih računih oziroma popisa neplačanih računov ne predloži v zahtevanem roku (drugi odstavek 136. člena).

(2) Z globo od 200 do 4.100 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Oseba iz petega odstavka 95. člena tega zakona se kaznuje za prekršek z globo od 200 do 1.200 eurov, če ne sestavi obračuna pavšalnega nadomestila in ga ne predloži davčnemu organu v predpisanem roku.

141. člen

(hujši davčni prekrški)

(1) Z globo od 2.000 do 125.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. nepravilno obračuna znesek DDV, ki ga sme odbiti (63. do 72. člen);
2. ne plača oziroma ne plača v predpisanem roku DDV (77. člen);
3. pri davčnem organu ne izpolni obveznosti v zvezi s prijavo, spremembo ali prenehanjem dejavnosti kot davčnega zavezanca oziroma pristojnemu davčnemu uradu ne predloži zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV (78. člen);
4. davčnemu organu ne prijavi, da pridobiva blago znotraj Skupnosti (tretji odstavek 78. člena);
5. ne zagotovi, da je izdan račun (81. člen);
6. v svojem knjigovodstvu ne zagotovi podatkov iz 85. člena tega zakona oziroma jih ne zagotovi za predpisano obdobje;
7. ne hrani poslovnih knjig in druge dokumentacije v predpisanem roku (86. in 136. člen);
8. ne predloži oziroma ne predloži v predpisanem roku obračuna DDV oziroma v obračunu ne izkaže predpisanih podatkov (87., 88. člen);
9. ne predloži davčnemu organu rekapitulacijskega poročila o dobavah blaga znotraj Skupnosti (prvi odstavek 90. člena) oziroma ga ne predloži za predpisano obdobje (tretji odstavek 90. člena in drugi odstavek 91. člena);
10. v rekapitulacijskem poročilu ne izkaže predpisanih podatkov (drugi odstavek 90. člena in prvi odstavek 91. člena);
11. obračunava DDV, na računih izkazuje DDV ter odbija DDV v nasprotju s 94. členom tega zakona;
12. zato, da bi neupravičeno začel uporabljati posebno ureditev po plačani realizaciji, davčnemu organu predloži napačne ali nepopolne podatke o izpolnjevanju pogojev iz 133. člena;
13. kljub temu da ne izpolnjuje pogojev za uporabo posebne ureditve po plačani realizaciji, obračunava DDV na podlagi prejetih plačil (131. člen);
14. začne uporabljati posebno ureditev po plačani realizaciji pred začetkom davčnega obdobja, ki ga je navedel v obvestilu davčnemu organu, oziroma uporablja omenjeno ureditev tudi potem, ko ne izpolnjuje več pogojev za njeno uporabo (134. člen);
15. ne vodi evidenc o transakcijah z investicijskim zlatom oziroma ne zagotavlja hranjenja dokumentacije v predpisanem roku (122. člen);
16. ne vodi evidence o transakcijah v okviru posebne ureditve za davčne zavezance, ki nimajo sedeža in opravljajo elektronske storitve, oziroma je ta evidenca nepopolna ali nenatančna (130. člen);
17. ne zagotavlja hranjenja evidence o elektronsko opravljenih storitvah v predpisanem roku hranjenja (130. člen).

(2) Z globo od 200 do 4.100 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

142. člen

(globa v primerih prekrškov, katerih narava je posebno huda)

V primerih, ko je narava prekrška iz 141. člena tega zakona posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se sme pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, kaznovati z globo do 375.000 eurov, njihove odgovorne osebe pa z globo do 12.300 eurov.

143. člen

(globa, sorazmerna višini neplačanega DDV)

Globa, ki je predpisana v razponu, se lahko izreče z odločbo v hitrem postopku tudi v višjem znesku, kot je najnižja višina globe, pri čemer se takšna globa izreče v odstotku od neplačanega DDV, in sicer v višini 50% neplačanega DDV. Globa, določena v skladu s tem členom, pa ne sme preseči najvišjega zneska, določenega za posamezni prekršek v skladu s tem zakonom.

144. člen

(zastaranje postopka o prekršku)

(1) Postopek o davčnih prekrških iz 141. člena tega zakona, katerih narava je, zaradi okoliščin iz 142. člena predloga zakona, posebno huda, se ne more več začeti, ko potečejo tri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen.

(2) Zastaranje pretrga vsako dejanje prekrškovnega organa, ki meri na pregon storilca prekrška. Po pretrganju začne teči zastaranje znova, vendar pa postopka o prekršku v nobenem primeru ni več mogoče začeti ali nadaljevati, ko poteče šest let od dneva storitve prekrška.

XIV. POSEBNI DOLOČBI

145. člen

(pooblastilo vladi)

(1) Vlada Republike Slovenije lahko spremeni pavšalno nadomestilo iz tretjega odstavka 95. člena tega zakona, če se pomembneje spremenijo pogoji gospodarjenja ali če se spremeni stopnja DDV.

(2) Z zakonom o izvrševanju proračuna se lahko stopnja DDV po tem zakonu poveča ali zmanjša za do 15%.

146. člen

(natančnejši predpisi)

(1) Za razvrstitev izdelkov po tem zakonu se uporablja kombinirana nomenklatura carinske tarife, za razvrstitev dejavnosti pa standardna klasifikacija dejavnosti.

(2) Podrobnejše predpise o izvajanju tega zakona, vključno z natančnejšimi kriteriji in načini uveljavljanja oprostitev DDV, izda minister, pristojen za finance.

XV. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

147. člen

(nižja stopnja DDV v prehodnem obdobju)

(1) Nižja stopnja DDV iz tretjega odstavka 41. člena tega zakona se uporablja do konca prehodnega obdobja iz Pristopne pogodbe Republike Slovenije k Evropski uniji oziroma do konca prehodnega obdobja, ki je določen v pravnem aktu Sveta, s katerim se Sloveniji dovoljuje uporaba nižje stopnje DDV.

(2) Konec uporabe nižje stopnje DDV iz tretjega odstavka 41. člena tega zakona objavi v Uradnem listu Republike Slovenije minister, pristojen za finance.

148. člen

(oprostitve DDV v davčnih skladiščih)

(1) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na davčna skladišča, se začnejo uporabljati po objavi potrditev ureditve po zaključenem postopku posvetovanj v skladu z 29. členom Šeste direktive Sveta 77/388/EGS.

(2) Potrditev iz prvega odstavka tega člena objavi v Uradnem listu Republike Slovenije minister, pristojen za finance.

149. člen

(prehodna ureditev za 94. člen)

(1) Davčni zavezanec, ki je na dan uveljavitve tega zakona identificiran za namene DDV, ker je presegel znesek iz prvega odstavka 45. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 21/06 – uradno prečiščeno besedilo), in izpolnjuje pogoje za oprostitev obračunavanja DDV v skladu s prvim odstavkom 94. člen tega zakona, predloži davčnemu organu zahtevek za prenehanje identifikacije za namene DDV najpozneje do 31. decembra 2006.

(2) Davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena se lahko odloči za obračunavanje DDV v skladu s tem zakonom. O izbiri mora davčni organ obvestiti najpozneje do 31. decembra 2006.

(3) Če davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena ne predloži zahtevka za prenehanje identifikacije za namene DDV v predpisanem roku ali ne ravna v skladu z drugim odstavkom tega člena, davčni organ o prenehanju identifikacije za namene DDV odloči po uradni dolžnosti.

(4) Davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena od 1. januarja 2007 ne sme izkazovati DDV na svojih računih in od 1. januarja 2007 dalje ne sme več uveljavljati odbitka DDV.

150. člen

(prenehanje veljavnosti predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

– Zakon o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 21/06 – uradno prečiščeno besedilo),

– Pravilnik o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 17/04, 45/04, 84/04, 122/04, 60/05, 117/05, 1/06 in 10/06),

– Pravilnik o uveljavljanju oprostitev plačila davka na dodano vrednost in trošarin v mednarodnem potniškem prometu (Uradni list RS, št. 43/04),

– Pravilnik o pogojih in načinu oprostitve dajatev za diplomatska predstavništva, konzulate ter mednarodne organizacije v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Slovenijo (Uradni list RS, št. 45/04) in

– Pravilnik o izvajanju 29. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 53/04, 34/06).

(2) Predpis iz prve alineje prvega odstavka tega člena se uporablja do začetka uporabe tega zakona.

151. člen

(izdaja podzakonskih aktov)

(1) Minister, pristojen za finance, izda podrobnejše predpise za izvajanje tega zakona v enem mesecu po uveljavitvi tega zakona.

(2) Do začetka uporabe predpisov iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo predpisi iz druge do pete alineje prvega odstavka 150. člena tega zakona.

152. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2007.

Št. 435-02/96-13/89
Ljubljana, dne 27. oktobra 2006
EPA 1068-IV

Podpredsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
mag. Vasja Klavora l.r.

PRILOGA I

SEZNAM DOBAV BLAGA IN STORITEV, ZA KATERE SE UPORABLJA NIŽJA STOPNJA DDV

(1) Hrana (vključno s pijačo, razen alkoholnih pijač) za ljudi in živali; žive živali, semena, rastline in primesi, ki so (običajno) namenjene za pripravo hrane; izdelki, ki se (običajno) uporabljajo kot dodatki k hrani ali kot njen nadomestek; priprava jedi;

(2) dobava vode;

(3) zdravila, ki se uporabljajo za zdravljenje in preprečevanje bolezni v humani in veterinarski medicini, vključno z izdelki za nadzorovanje rojstev in z izdelki za higiensko zaščito;

(4) medicinske oprema, pripomočki in druga sredstva, ki so namenjena za lajšanje ali zdravljenje okvare ali invalidnosti in so namenjena izključno za osebno uporabo, vključno z njihovim vzdrževanjem;

(5) prevoz oseb in njihove osebne prtljage;

(6) knjige (vključno z brošurami, letaki in podobnim tiskanim materialom, otroškimi slikanicami ter otroškimi knjigami za risanje in barvanje, tiskanimi notami ter notnimi rokopisi, zemljevidi ter hidrografskimi in podobnimi kartami), časopisi in periodične publikacije (vključno s knjižnično izposojo teh gradiv, če le-ta ni oproščena plačila DDV v skladu z 42. členom tega zakona), razen tistih, ki v celoti ali v večini vključujejo reklamne vsebine;

(7) vstopnine za razstave, gledališča, muzeje, za ogled naravnih znamenitosti, kinematografske in glasbene prireditve, cirkuse, sejme, zabaviščne parke, živalske vrtove in podobne kulturne prireditve ter športne prireditve;

(8) avtorske pravice književnikov in skladateljev ter storitve izvajalskih umetnikov;

(9) uvoz umetniških predmetov, zbirk in starin iz 2., 3. in 4. točke prvega odstavka 101. člena tega zakona;

(10) umetniški predmeti iz 2. točke prvega odstavka 101. člena tega zakona, če jih proda:

– avtor ali njegovi zakoniti oziroma pravni nasledniki ali

– davčni zavezanec, ki ni preprodajalec, če prodajo opravi priložnostno, in če je te predmete uvozil sam ali so mu jih prodali avtorji ali njegovi zakoniti oziroma pravni nasledniki, ali če je imel pri nabavi pravico do popolnega odbitka vstopnega DDV;

(11) stanovanja, stanovanjski in drugi objekti, namenjeni za trajno bivanje, ter deli teh objektov, če so del socialne politike, vključno z gradnjo, obnovo in popravili le-teh;

(12) živali za pitanje, semena, sadike, gnojila, fitofarmacevtska sredstva ter storitve, ki so namenjene izključno uporabi v kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu;

(13) dajanje nastanitvenih zmogljivosti v najem v hotelih in podobnih nastanitvenih obratih, vključno z nastanitvenimi zmogljivostmi v domovih in drugih nastanitvenih obratih ter oddajanje prostorov za šotore, prikolice in podobne premične objekte;

(14) uporaba športnih objektov;

(15) storitve pokopa in upepelitve, skupaj s prometom blaga, ki je neposredno povezan s pokopom ali upepelitvijo in ga opravi izvajalec pogrebnih storitev;

(16) storitve javne higiene.

PRILOGA II

VRSTE BLAGA, KI JE LAHKO SKLADIŠČENO V DAVČNIH SKLADIŠČIH

Tarifna oznaka KN	Poimenovanje blaga
(1) 0701	Krompir
(2) 0711 20	Oljke
(3) 0801	Kokosovi orehi, brazilski orehi in akažu orehi
(4) 0802	Drugo lupinasto sadje
(5) 0901 11 00 0901 12 00	Kava, nepražena
(6) 0902	Čaj
(7) 1001 do 1005 1007 do 1008	Žita
(8) 1006	Oluščen nebrušen riž
(9) 1201 do 1207	Zrnje, oljni plodovi in semena (vključno s sojo v zrnu)
(10) 1507 do 1515	Olja in masti rastlinskega izvora in njihove frakcije, prečiščene ali neprečiščene, toda kemično nemodificirane
(11) 1701 11 1701 12	Surovi sladkor
(12) 1801	Kakav v zrnu, cel ali zdrobljen, surov ali pražen
(13) 2709 2710 2711 12 2711 13	Mineralna olja (vključno s propanom in butanom; tudi surova nafta in olja)
(14) Poglavji 28 in 29	Kemijski proizvodi v razsutem stanju
(15) 4001 4002	Naravni kavčuk v primarnih oblikah ali ploščah, listih ali trakovih
(16) 5101	Volna
(17) 7106	Srebro
(18) 7110 11 00 7110 21 00 7110 31 00	Platina (paladij, rodij)
(19) 7402 7403 7405 7408	Baker
(20) 7502	Nikelj
(21) 7601	Aluminij
(22) 7801	Svinec
(23) 7901	Cink
(24) 8001	Kositer
(25) ex 8112 92 ex 8112 99	Indij
(26) 2614	Titanove rude in koncentrati
(27) 7202	Ferolegure
(28) 7201	Grodelj in zrcalovina v štrucah, blokih in drugih primarnih oblikah
(29) 81	Druge kovine
(30) 4409	Neobdelan les
(31) 9401	Končni/obdelani leseni izdelki

PRILOGA III

UMETNIŠKI PREDMETI, ZBIRKE IN STARINE

A. "Umetniški predmeti"

1. slike, risbe in pasteli, kolaži in podobne dekorativne plošče, ki se uvrščajo v tarifno oznako 9701 kombinirane nomenklature carinske tarife (v nadaljnjem besedilu: tarifna oznaka), če so jih avtorji izdelali v celoti ročno, razen: načrti in risbe za arhitekturo, strojegradnjo, industrijo, topografijo ali podobne namene; ročno slikani ali okrašeni izdelki; gledališke kulise in podobno iz pobarvanega ali poslikanega platna;

2. izvirna grafična dela, odtisi in litografije iz tarifne oznake 9702 00 00, če jih avtor izdela ročno v omejenem številu v črnobeli barviali v barvi ene ali več plošč, ne glede na postopek in material, ki je bil uporabljen, razen če je bil uporabljen mehanični ali fotomehanični postopek;

3. izvirne plastike in kipi iz kakršnegakoli materiala iz tarifne oznake 9703 00 00, če jih izdela avtor ter skulpturni odlitki, katerih izdelava je omejena na osem kopij, če jo nadzoruje avtor ali njegov naslednik;

4. tapiserije iz tarifne oznake 5805 00 00 in ročno izdelani tekstilni stenski predmeti iz tarifne oznake 6304 00 00 na podlagi izvirnega umetniškega dela pod pogojem, da ni več kot osem kopij vsakega;

5. unikatni keramični predmeti, izdelani izključno s strani avtorja in z njegovim podpisom;

6. poslikave na baker, izdelane izključno ročno, omejene na osem oštevilčenih kopij, na katerih je podpis avtorja ali studia, razen izdelkov draguljarjev (dragotine, nakit), zlatarjev in srebrarjev;

7. umetniške fotografije, ki jih posname oziroma natisne avtor, ali so posnete pod njegovim nadzorstvom, če so podpisane in oštevilčene ter omejene na 30 kopij, v vseh velikostih.

B. "Zbirke"

1. poštne znamke in kolki, priložnostni pisemski ovitki prvega dne, natisnjene frankirane pisemske pošiljke in podobno iz tarifne oznake 9704 00 00, rabljene, ali če niso rabljene, take, ki niso v obtoku oziroma niso namenjene za uporabo;

2. zbirke in zbirateljski predmeti iz tarifne oznake 9705 00 00, ki imajo zoološki, botanični, mineraloški, anatomski, zgodovinski, arheološki, paleontološki, etnografski ali numizmatični pomen.

C. "Starine"

Predmeti iz tarifne oznake 9706 00 00, ki so stari več kot 100 let, razen umetniških predmetov ali zbirk.

5013. Zakon o dohodnini (ZDoh-2)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o dohodnini (ZDoh-2)

Razglašam Zakon o dohodnini (ZDoh-2), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 26. oktobra 2006.

Št. 001-22-151/06
Ljubljana, dne 3. novembra 2006

dr. Janez Drnovšek l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N
O DOHODNINI (ZDoh-2)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
(vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se ureja sistem in uvaja obveznost plačevanja dohodnine.

(2) Dohodnina je davek od dohodkov fizičnih oseb.

2. člen
(uporaba zakona)

Dohodnina se ugotavlja po določbah zakona, ki velja na dan 1. januarja leta, za katero se dohodnina odmerja, če ni s tem zakonom drugače določeno.

3. člen
(pripadnost dohodnine)

Dohodnina je prihodek državnega proračuna, če ni z zakonom drugače določeno.

II. ZAVEZANEC ZA DOHODNINO IN OBSEG DAVČNE OBVEZNOSTI

4. člen
(zavezanec za dohodnino)

Zavezanec in zavezanka za dohodnino (v nadaljnjem besedilu: zavezanec) je fizična oseba.

5. člen
(obseg davčne obveznosti)

(1) Rezident in rezidentka (v nadaljnjem besedilu: rezident) je zavezan za plačilo dohodnine od vseh dohodkov, ki imajo vir v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: Slovenija) in od vseh dohodkov, ki imajo vir izven Slovenije.

(2) Nerezident in nerezidentka (v nadaljnjem besedilu: nerezident) je zavezan za plačilo dohodnine od vseh dohodkov, ki imajo vir v Sloveniji.

1. **Rezidentstvo**

6. člen

(rezident)

Zavezanec je rezident Slovenije v kateremkoli času v davčnem letu, če v tem času izpolnjuje katerega od naslednjih pogojev:

1. ima uradno prijavljeno stalno prebivališče v Sloveniji;

2. biva izven Slovenije zaradi zaposlitve v diplomatskem predstavništvu, konzulatu, mednarodni misiji Republike Slovenije ali stalnem predstavništvu Republike Slovenije pri Evropski uniji, kot javni uslužbenec z diplomatskim ali konzularnim statusom, ali je zakonec ali vzdrževani družinski član takega javnega uslužbenca in prebiva s to osebo;

3. je bil rezident Slovenije v kateremkoli obdobju preteklega ali tekočega leta in biva izven Slovenije zaradi zaposlitve:

a) v diplomatskem predstavništvu, konzulatu, mednarodni misiji Republike Slovenije ali stalnem predstavništvu Republike Slovenije pri Evropski uniji, kot javni uslužbenec v tehnični ali administrativni funkciji, brez diplomatskega ali konzularnega statusa;

b) kot javni uslužbenec ali funkcionar v državnem organu ali organu lokalne skupnosti, in sicer v državi, ki na podlagi vzajemnosti takega uslužbenca ne šteje za svojega rezidenta;

c) kot uslužbenec v institucijah Evropskih skupnosti, Evropski centralni banki, Evropskem monetarnem institutu ali Evropski investicijski banki, ali je zakonec, ki ni zaposlen in ne opravlja dejavnosti, ali vzdrževan otrok takega uslužbenca in prebiva s to osebo;

4. ima svoje običajno bivališče ali središče svojih osebnih in ekonomskih interesov v Sloveniji, ali

5. je v kateremkoli času v davčnem letu prisoten v Sloveniji skupno več kot 183 dni.

7. člen

(nerezident)

(1) Ne glede na 6. člen tega zakona, je zavezanec nerezident, če izpolnjuje katerega od naslednjih pogojev:

1. opravlja delo kot oseba z diplomatskim ali konzularnim statusom v Sloveniji v diplomatskem predstavništvu, konzulatu ali mednarodni misiji skupine tujih držav ali tuje države, ali je zakonec ali vzdrževani družinski član take osebe in prebiva s to osebo, če ni slovenski državljan;

2. bi postal rezident samo zaradi opravljanja dela kot funkcionar, strokovnjak ali uslužbenec mednarodne organizacije, če ni slovenski državljan;

3. bi postal rezident samo zaradi zaposlitve:

a) v diplomatskem predstavništvu, konzulatu ali mednarodni misiji tuje države v Sloveniji kot javni uslužbenec v tehnični ali administrativni funkciji brez diplomatskega ali konzularnega statusa in ni slovenski državljan;

b) kot uslužbenec tuje države v Sloveniji v funkciji, ki ni diplomatska, konzularna ali mednarodna, pod pogojem, da ta tuja država na podlagi vzajemnosti podobnega uslužbenca Republike Slovenije ne šteje za svojega rezidenta;

c) kot uslužbenec v institucijah Evropskih skupnosti, Evropski centralni banki, Evropskem monetarnem institutu ali Evropski investicijski banki, v Sloveniji;

4. je fizična oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

a) bo bivala v Sloveniji izključno zaradi zaposlitve kot tuj strokovnjak za dela, za katera v Sloveniji ni dovolj ustreznega kadra,

b) ni bila rezident v kateremkoli času petih let pred prihodom v Slovenijo,

c) ni lastnik nepremičnine v Sloveniji, in

d) bo bivala v Sloveniji skupno manj kot 365 dni v dveh zaporednih davčnih letih;

5. je fizična oseba, ki biva v Sloveniji izključno zaradi študija ali zdravljenja.

(2) O izpolnjevanju pogojev iz 4. točke prvega odstavka tega člena odloči pristojni davčni organ in o tem osebi izda pisno potrdilo.

2. **Vir dohodka**

8. člen

(splošno o virih dohodka)

Dohodek ima vir v Sloveniji, če je po katerikoli od določb tega poglavja mogoče določiti vir dohodka v Sloveniji.

9. člen

(vir dohodka iz zaposlitve in iz opravljanja storitev)

Dohodek iz zaposlitve in dohodek iz opravljanja storitev imata vir v Sloveniji, če se zaposlitev izvaja ali storitev opravi v Sloveniji.

10. člen

(vir dohodka, če je dohodek izplačal rezident ali poslovna enota nerezidenta v Sloveniji)

(1) Dohodki imajo vir v Sloveniji, če je dohodek izplačala ali ji je bil zaračunan, oseba, ki je rezident po tem zakonu ali po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, ali poslovna enota nerezidenta po tem zakonu ali po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, in sicer:

1. dohodek iz zaposlitve in iz opravljanja storitev, če se v skladu s tem zakonom oziroma zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, šteje za odbitno postavko pri izračunu davčne osnove rezidenta ali poslovne enote nerezidenta iz virov dohodka znotraj Slovenije ali bi bil odbitna postavka, če bi rezident ali poslovna enota nerezidenta bil zavezanec oziroma ne bi bil oproščen dohodnine ali davka od dohodkov pravnih oseb;

2. dohodek, izplačan delojemalcem, tudi članom uprave, članom nadzornih svetov, članom upravnih odborov ali drugim osebam, ki opravljajo podobno funkcijo, iz dobička;

3. pokojnine in drugi dohodki iz naslova pokojninskega in invalidskega zavarovanja;

4. dividende;

5. obresti, dohodek iz prenosa premoženjske pravice in dohodek iz oddajanja premoženja v najem, razen če je dohodek izplačala poslovna enota izven Slovenije in se v skladu s tem zakonom oziroma zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, šteje za odbitno postavko pri izračunu davčne osnove, ki pripada poslovni enoti izven Slovenije;

6. vsak drug dohodek, za katerega ni mogoče določiti vira po 9., 11. do 14. členu ali po drugih določbah tega člena, razen če je dohodek izplačala poslovna enota izven Slovenije in se v skladu s tem zakonom oziroma zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, šteje za odbitno postavko pri izračunu davčne osnove, ki pripada poslovni enoti izven Slovenije.

(2) Za poslovno enoto nerezidenta po tem zakonu se šteje poslovna enota nerezidenta, določena z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

11. člen

(vir dohodka iz opravljanja dejavnosti)

(1) Dohodek, ki ga pridobi rezident z opravljanjem dejavnosti, ima vir v Sloveniji, razen dohodka, ki ga pri-

dobi z opravljanjem dejavnosti v ali preko poslovne enote v tujini.

(2) Dohodek, ki ga pridobi nerezident z opravljanjem dejavnosti v ali preko poslovne enote v Sloveniji, ima vir v Sloveniji.

(3) Šteje se, da je dohodek od premičnin, ki so del poslovnega premoženja poslovne enote, vključno z dohodkom od odtujitve te poslovne enote, pridobljen z opravljanjem dejavnosti v ali preko poslovne enote.

12. člen

(vir dohodka od nepremičnin in od dohodka iz kmetijske in gozdarske dejavnosti)

(1) Dohodek od nepremičnine in pravic na nepremičnini, vključno z dobičkom iz kapitala od odsvojitve nepremičnine, ki je v Sloveniji, ima vir v Sloveniji.

(2) Dobiček iz kapitala od odsvojitve nepremičnine iz prvega odstavka tega člena je tudi dobiček iz kapitala od odsvojitve lastniških deležev in pravic iz lastniških deležev v gospodarski družbi, zadrugi ali drugi obliki organiziranja, katerih več kot 50% vrednosti izhaja posredno ali neposredno iz nepremičnin in pravic na nepremičninah, ki so v Sloveniji.

(3) Dohodek iz kmetijske in gozdarske dejavnosti, ki se opravlja na zemljiščih in v čebeljih panjih, ki so v Sloveniji, ima vir v Sloveniji.

13. člen

(vir dohodka od vrednostnih papirjev in lastniških deležev)

Dohodki od:

1. vrednostnih papirjev in pravic iz vrednostnih papirjev, ki jih izdajo:

a) Republika Slovenija, Banka Slovenije ali samoupravne lokalne skupnosti,

b) gospodarske družbe, zadruge in druge oblike organiziranja, ki so ustanovljene v skladu s predpisi v Sloveniji in

2. lastniških deležev in pravic iz lastniških deležev v gospodarskih družbah, zadrugah in drugih oblikah organiziranja, ki so ustanovljene v skladu s predpisi v Sloveniji,

vključno z dobičkom iz kapitala, doseženim z njihovo odsvojitvijo, imajo vir v Sloveniji.

14. člen

(vir dohodka iz vzajemnih skladov)

Dohodki iz vzajemnega sklada, vključno z dobičkom iz kapitala, doseženim z odsvojitvijo investicijskih kuponov oziroma enot premoženja vzajemnega sklada (v nadaljnjem besedilu: investicijskih kuponov), imajo vir v Sloveniji, če vzajemni sklad upravlja družba za upravljanje, ki je rezident Slovenije po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

III. PREDMET OBDAVČITVE

15. člen

(predmet obdavčitve)

(1) Z dohodnino so obdavčeni dohodki fizične osebe, ki so bili pridobljeni oziroma doseženi v davčnem letu, ki je enako koledarskemu letu.

(2) Dohodki so vsi dohodki in dobički, ne glede na vrsto, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Za dohodek po tem zakonu se šteje vsako izplačilo oziroma prejem dohodka, ne glede na obliko, v kateri je izplačan oziroma prejet.

(4) Dohodek, prejet v naravi, se določi na podlagi primerljive tržne cene, če ni z zakonom drugače določeno.

(5) Dohodek je pridobljen oziroma dosežen v davčnem letu, v katerem je prejet, če ni s tem zakonom drugače določeno. Šteje se, da je dohodek prejet, ko je izplačan fizični osebi ali je kako drugače dan na razpolago fizični osebi.

16. člen

(splošna pravila)

(1) V primeru transakcij in izplačil dohodkov med povezanimi osebami se kot podlaga za ugotovitev višine dohodka uporabljajo primerljive tržne cene.

(2) Metode za določanje primerljive tržne cene so določene z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

(3) Povezana oseba po tem zakonu je družinski član ali katerakoli oseba, ki jo nadzira ali običajno nadzira zavezanec. Za družinskega člana se šteje zakonec zavezanca, prednik ali potomec zavezanca ali njegovega zakonca, zakonec prednika ali potomca zavezanca ali njegovega zakonca, bratje in sestre oziroma polbratje in polsestre ter posvojenci in posvojitelji. Za družinskega člana se šteje tudi partner oziroma partnerica, s katerim zavezanec živi v registrirani istospolni partnerski skupnosti, po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: partner v istospolni skupnosti). Šteje se, da oseba nadzira drugo osebo, kadar ima lastniški delež ali pravico do lastniškega deleža v višini najmanj 25% v obliki vrednosti vseh deležev ali v obliki glasovalne pravice na podlagi lastniških deležev v konkretni osebi. Za namene določitve nadzora se šteje, da ima določena oseba v lasti vse lastniške deleže, ki jih ima neposredno ali posredno v lasti katerakoli oseba, ki je povezana s to določeno osebo.

(4) Za zakonca po tem zakonu se šteje oseba, ki živi z zavezancem v zakonski zvezi. Za zakonca po tem zakonu se šteje tudi oseba, s katero zavezanec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza (v nadaljnjem besedilu: zunajzakonski partner). Šteje se, da je življenjska skupnost nastala na dan po preteku 12 mesecev od dneva, ko sta zavezanec in oseba začela živeti skupaj v življenjski skupnosti. Šteje se, da je življenjska skupnost prenehala na dan po preteku 90 dni od dneva, ko sta zavezanec in oseba prenehala živeti skupaj v življenjski skupnosti.

(5) Če je pravica do dohodka prenesena na drugo osebo, se šteje, da je prejemnik tega dohodka oseba, ki je navedeno pravico prenesla, razen če je hkrati opravljen tudi neomejen in nepreklicen prenos premoženja, ki je vir dohodka iz navedenega premoženja, na drugo osebo, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(6) Pridobljeni dohodek in nastali stroški v tuji valuti se preračunajo v eure po tečaju, ki ga objavlja Banka Slovenije. Preračun se opravi po tečaju, ki velja na dan pridobitve dohodka oziroma nastanka stroškov, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(7) Za družinskega člana iz 4. točke prvega odstavka 37. člena, iz 39. člena ter iz petega odstavka 97. člena tega zakona se šteje zakonec zavezanca ali otrok, posvojenec in pastorek zavezanca ali otrok zunajzakonskega partnerja ter starši in posvojitelji zavezanca. Za družinskega člana po tem odstavku se šteje tudi partner v istospolni skupnosti in otrok partnerja v istospolni skupnosti.

(8) Učenec, dijak ali študent za polni učni ali študijski čas po tem zakonu je oseba, katere primarna dejavnost je osnovnošolsko ali srednješolsko izobraževanje ali študij po študijskem programu za pridobitev izobrazbe, v skladu s predpisi, ki urejajo osnovno, srednje in visoko šolstvo.

(9) Dohodek, prejet v naravi, se poveča s koeficientom davčnega odtegljaja, če:

1. v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčni postopek, obstaja obveznost obračuna, odtegnitve in plačila davčnega odtegljaja od tega dohodka in

2. ni drugega dohodka zavezanca, prejetega v denarju pri izplačevalcu dohodka v naravi ali ta ni zadosten, da bi se od tega dohodka lahko odtegnil in plačal davčni odtegljaj od dohodka v naravi.

(10) Če posamezni dohodek zavezanca izvira delno iz zaposlitve in delno iz prenosa premoženjske pravice, se šteje, da je v celoti dohodek iz zaposlitve.

(11) Če posamezni dohodek zavezanca izvira delno iz dejavnosti in delno iz prenosa premoženjske pravice, se šteje, da je v celoti dohodek iz dejavnosti.

17. člen

(splošno pravilo o neobdavčenih dohodkih)

(1) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na oprostitev plačila dohodnine, določbe, ki določajo dohodke, ki se ne vštevajo v davčno osnovo in določbe 19. člena tega zakona, se nanašajo na dohodke, ki imajo vir v Sloveniji, in na dohodke, ki imajo vir izven Slovenije.

(2) Pri presoji, ali se določbe iz prvega odstavka tega člena nanašajo tudi na dohodek z virom izven Slovenije, se za namene tega zakona smiselno uporabljajo predpisi, veljavni v Sloveniji.

18. člen

(dohodek)

Dohodki po tem zakonu so:

1. dohodek iz zaposlitve,
2. dohodek iz dejavnosti,
3. dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti,
4. dohodek iz oddajanja premoženja v najem in iz prenosa premoženjske pravice,
5. dohodek iz kapitala,
6. drugi dohodki.

19. člen

(kaj se ne šteje za dohodke po tem zakonu)

Ne glede na 18. člen tega zakona, se za dohodke fizične osebe po tem zakonu ne štejejo:

1. dediščine;

2. volila, razen tistih, ki jih fizična oseba prejme v zvezi z opravljanjem dejavnosti iz 46. člena tega zakona;

3. darila, prejeta od fizične osebe, ki ni delodajalec prejemnika (ali z delodajalcem povezana oseba) ali delodajalec osebe, ki je povezana s prejemnikom, razen daril, ki jih fizična oseba prejme v zvezi z opravljanjem dejavnosti iz 46. člena tega zakona;

4. dobitki od iger na srečo po zakonu, ki ureja igre na srečo;

5. izplačila, ki jih prejme fizična oseba na podlagi zavarovanja za primer bolezni, poškodbe ali invalidnosti, katerega zakon, ki ureja zavarovalništvo, ne določa kot obvezno zavarovanje, ali izplačila na podlagi zavarovanja za škodo, povzročeno na osebnem premoženju;

6. sredstva ali dobički, ki jih pridobi fizična oseba na podlagi prenosov sredstev med svojim podjetjem, v katerem samostojno opravlja dejavnost, in svojim gospodinjstvom ali na podlagi prenehanja opravljanja dejavnosti; navedena določba ne vpliva na obveznosti te fizične osebe, ki opravlja dejavnost, po III.3. poglavju tega zakona;

7. ugodnost, ki jo prejme fizična oseba pri nakupu blaga in storitev, vključno s priložnostnim prejemom dodatnega blaga ali storitev, če je taka ugodnost dostopna vsem strankam pod enakimi pogoji in ni v zvezi z zaposlitvijo ali dejavnostjo fizične osebe.

1. **Oprostitve plačila dohodnine**

20. člen

(pomoči in subvencije)

Dohodnine se ne plača od:

1. denarne pomoči, ki jo posameznik prejme zaradi naravne in druge nesreče v skladu s posebnimi predpisi, razen denarne pomoči, ki jo posameznik prejme v zvezi z opravljanjem dejavnosti, kot je določena v 46. členu tega zakona;

2. subvencij, ki se v skladu s posebnimi predpisi izplačujejo iz proračuna za določene namene, razen subvencij, ki jih posameznik prejme v zvezi z doseganjem dohodkov iz 1. do 5. točke 18. člena tega zakona;

3. subvencije, ki pripada mladi družini kot spodbuda za prvo reševanje stanovanjskega vprašanja po zakonu, ki ureja nacionalno stanovanjsko varčevalno shemo in subvencije mladim družinam za prvo reševanje stanovanjskega vprašanja;

4. enkratne denarne pomoči po zakonu, ki ureja varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, zakonu o obrambi in zakonu o notranjih zadevah;

5. enkratne solidarnostne pomoči, ki jo izplača sindikat svojim članom z namenom nudenja materialne pomoči v primerih socialne ogroženosti ter v primerih reševanja izjemnih razmer (kot so smrt, naravne in druge nesreče), če je izplačana pod pogoji, ki so določeni z aktom, ki ga sprejme reprezentativni sindikat na ravni države;

6. pomoči, ki jih socialno ali drugače ogrožene osebe prejmejo od organizacij, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja humanitarne organizacije, status humanitarne organizacije, ki deluje v javnem interesu na področju socialnega ali zdravstvenega varstva, in od organizacij, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja invalidske organizacije, status invalidske organizacije, ki deluje v javnem interesu na področju invalidskega varstva;

7. pomoči, ki jih pomoči potrebne osebe prejmejo od dobrodelnih ustanov, katerih ustanovitev in poslovanje je v skladu z zakonom, ki ureja ustanove;

8. pomoči in prejemkov, ki jih država in samoupravna lokalna skupnost zagotavlja socialno ogroženim v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvo, in zakonom, ki ureja lokalno samoupravo;

9. obveznih prispevkov za socialno varnost, ki jih za posamezne zavarovance v skladu s posebnimi predpisi plačuje Slovenija ali samoupravna lokalna skupnost, pod pogojem, da Slovenija oziroma samoupravna lokalna skupnost ne nastopa kot njihov delodajalec;

10. prejemkov, ki jih osebam s statusom begunca v Sloveniji, osebam z začasnim zatočiščem v Sloveniji in tujcem, ki jim je dovoljeno začasno zadrževanje v Sloveniji, zagotavlja proračun ali mednarodna organizacija v skladu z zakonom o tujcih, zakonom o začasnem zatočišču in drugimi predpisi.

21. člen

(dohodki, tudi v obliki povračil stroškov, storitev in drugih ugodnosti, po posebnih zakonih)

Dohodnine se ne plača od:

1. dohodkov, ki jih v obliki povračil stroškov, storitev ali drugih ugodnosti v naravi prejmejo upravičenci na podlagi zakona o vojnih invalidih, zakona o žrtvah vojnega nasilja, zakona o posebnih pravicah žrtev vojne za Slovenijo, zakona o popravi krivic, zakona o vojnih veteranih in zakona o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb in zakona o republiških priznavalninah, razen prejemkov, ki predstavljajo redni dohodek;

2. dodatka za pomoč in postrežbo po zakonu o vojnih veteranih, zakonu o vojnih invalidih in zakonu, ki ureja socialno varstvo, ter dodatka za tujo nego in pomoč po

zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb;

3. invalidnine, invalidskega dodatka in dodatka za posebno invalidnost po zakonu o vojnih invalidih in nadomestila za invalidnost po zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb;

4. doživljenjske mesečne rente, ki jo posameznik prejme po zakonu o žrtvah vojnega nasilja in zakonu o posebnih pravicah žrtev v vojni za Slovenijo 1991;

5. veteranskega dodatka po zakonu o vojnih veteranih.

22. člen

(dohodki iz naslova starševskega varstva in zavarovanja za primer brezposelnosti)

Dohodnine se ne plača od:

1. starševskega dodatka in pomoči ob rojstvu otroka, ki jih upravičenci prejmejo na podlagi zakona, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke ali na podlagi predpisa samoupravne lokalne skupnosti;

2. otroškega dodatka, dodatka za veliko družino in dodatka za nego za otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo, ki ga upravičenci prejmejo na podlagi zakona, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke;

3. denarnih pomoči za brezposelnost, ki se izplačujejo iz proračuna v skladu z zakonom, ki ureja zavarovanje za primer brezposelnosti;

4. dohodkov, ki jih v obliki povračil stroškov, storitev ali drugih ugodnosti v naravi prejmejo upravičenci na podlagi obveznega zavarovanja za primer brezposelnosti in za starševsko varstvo, razen dohodkov, ki predstavljajo redni dohodek na podlagi navedenega zavarovanja.

23. člen

(dohodki iz naslova obveznega pokojninskega, invalidskega in zdravstvenega zavarovanja)

Dohodnine se ne plača od:

1. dohodkov, ki jih v obliki povračil stroškov, storitev ali drugih ugodnosti v naravi prejmejo upravičenci na podlagi obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja in zdravstvenega zavarovanja, razen dohodkov, ki predstavljajo redni dohodek na podlagi navedenega zavarovanja;

2. invalidnine, invalidskega dodatka in dodatka za posebno invalidnost po zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju;

3. varstvenega dodatka k pokojnini po zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju;

4. dodatka za pomoč in postrežbo po zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

24. člen

(dohodki, povezani z zagotavljanjem varnosti, zaščite in reševanja)

Dohodnine se ne plača od:

1. nadomestila za uporabo sredstev, ki jih je zavezanec dal na razpolago za obrambne potrebe in za potrebe varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, in od povračila škode navedeni osebi v skladu z zakonom o obrambi, zakonom o materialni dolžnosti in zakonom o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami;

2. izplačil stroškov in nagrad osebam za tajno policijsko delovanje in sodelovanje pri izvajanju ukrepov, ki so odobreni na podlagi zakona o policiji in zakona o kazenskem postopku ter za plačilo koristnih informacij v zvezi s kaznivimi dejanji ali njihovimi storilci ter od izplačil stroškov in nagrad v zvezi s tajnim pridobivanjem podatkov na podlagi zakona o Slovenski obveščevalno-varnostni agenciji;

3. dohodkov, prejetih na podlagi pogodbe o vojaški službi v rezervni sestavi, razen od nadomestil plače oziroma izgubljenega zaslužka ter razen od dohodkov za čas opravljanja vojaške službe (v miru ter v izrednem in vojnem stanju);

4. dohodkov, prejetih na podlagi pogodbe o službi v Civilni zaščiti, razen od nadomestil plače oziroma izgubljenega zaslužka ter razen od dohodkov za čas dejanskega opravljanja službe v Civilni zaščiti;

5. plačila za zavarovanje za nesreče pri delu pripadnikov reševalnih služb in sestav, ki delujejo na prostovoljni podlagi v nevladnih organizacijah oziroma v enotah, službah in organih Civilne zaščite, ki morajo biti zavarovani v skladu s predpisi o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami;

6. dohodkov, prejetih na podlagi pogodbe o prostovoljnem služenju vojaškega roka;

7. dohodkov, prejetih v zvezi s prostovoljnim usposabljanjem za nepoklicno opravljanje nalog zaščite, reševanja in pomoči v skladu s posebnimi predpisi, razen dohodkov, ki predstavljajo nadomestilo za izgubljeni dohodek;

8. finančnih sredstev, izplačanih zaščiteni osebi in od dohodkov članov komisije za zaščito ogroženih oseb, po zakonu, ki ureja zaščito prič.

25. člen

(dohodki v zvezi z izobraževanjem)

Dohodnine se ne plača od:

1. štipendije in drugih prejemkov, izplačanih osebi, ki je vpisana kot učenec, dijak ali študent za polni učni ali študijski čas, v zvezi z izobraževanjem ali usposabljanjem na podlagi posebnih predpisov, in sicer iz proračuna ali sklada, ki je financiran iz proračuna (razen kadrovskih štipendij) in od navedenih prejemkov, ki jih financira tuja država ali mednarodna organizacija oziroma izobraževalna, kulturna ali znanstveno-raziskovalna ustanova, razen prejemkov, ki so prejeti kot nadomestilo za izgubljeni dohodek ali v zvezi z opravljanjem dela oziroma storitev;

2. prejemkov, izplačanih za kritje šolnine in stroškov prevoza ter bivanja osebi, ki je vpisana kot učenec, dijak ali študent za polni učni ali študijski čas, ki jih izplača ustanova, ustanovljena z namenom štipendiranja, ki ni povezana oseba ali sedanji, prejšnji ali bodoči delodajalec prejemnika ali osebe, ki je povezana s prejemnikom;

3. prejemkov v obliki regresiranja oziroma subvencioniranja študentske prehrane, mesečnih vozovnic za prevoze učencev, dijakov in študentov, ki se šolajo izven kraja bivanja, varstva in vzgoje v vrtcih in drugih podobnih pomoči, ki se v skladu z zakonom o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja, zakona o visokem šolstvu, zakona o osnovni šoli ter zakona o vrtcih financirajo iz proračuna države ali samoupravne lokalne skupnosti.

26. člen

(dohodki, povezani s kmetijsko in gozdarsko dejavnostjo)

Dohodnine se ne plača od:

1. prejemkov iz medsosedske pomoči med kmetijskimi gospodarstvi v okviru strojnih krožkov, ki jih pridobijo člani kmečkega gospodinjstva iz drugega odstavka 69. člena tega zakona, ki se jim dohodek ugotavlja na podlagi 71. člena tega zakona, v višini in pod pogoji, ki jih določi minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo;

2. dohodkov iz naslova kmetijsko okoljskih in gozdno okoljskih plačil, plačil v okviru Natura 2000 in plačil, vezanih na Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike, plačil za dobro počutje živali ter podpor za neproizvodne naložbe, v zvezi z opravljanjem

osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot je določena v 69. členu tega zakona;

3. plačil iz naslova ukrepov kmetijske politike, pridobljenih v zvezi z dolgoročnimi vlaganji v osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, kot je določena v 69. členu tega zakona in v zvezi s kmetijsko in gozdarsko dejavnostjo, za katero se davčna osnova ugotavlja v skladu s tretjim, četrtim, šestim in sedmim odstavkom 48. člena tega zakona;

4. izplačil na podlagi zavarovanja za škodo na premoženju v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot je določena v 69. členu tega zakona;

5. denarne pomoči, ki jo posameznik prejme zaradi naravne in druge nesreče v skladu s posebnimi predpisi, v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot je določena v 69. členu tega zakona;

6. dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot je določena v 69. členu tega zakona, ki se ne šteje kot dohodek iz te dejavnosti na kmečkem gospodinjstvu, kot je določeno z drugim odstavkom 69. člena tega zakona;

7. plačil za vodenje knjigovodstva na kmetijah po uradni metodologiji Evropske unije za zbiranje računovodskih podatkov o dohodkih in poslovanju kmetijskih gospodarstev (Farm Accountancy Data Network – FADN), ki so namenjena vodenju knjigovodstva v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot je določena v 69. členu tega zakona.

27. člen

(odškodnine)

Dohodnine se ne plača od:

1. odškodnine neupravičeno obsojenim in priprtim v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek;

2. odškodnine upravičencem po zakonu, ki ureja povrnitev škode osebam, okuženim z virusom HIV zaradi transfuzije krvi ali krvnih pripravkov in odškodnine upravičencem po zakonu, ki ureja prepoved proizvodnje in prometa z azbestnimi izdelki ter zagotavljanje sredstev za prestrukturiranje azbestne proizvodnje v neazbestno;

3. odškodnine po zakonu, ki ureja plačilo odškodnine žrtvam vojnega in povojnega nasilja in podobne odškodnine, ki jih žrtve vojnega in povojnega nasilja prejmejo iz tujine;

4. odškodnine, prejete v skladu z zakonom, ki ureja denacionalizacijo in zakonom, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, v obliki nadomestnega premoženja, vrednostnih papirjev ali v denarju, če vrnitev premoženja ni mogoča;

5. odškodnine na podlagi sodbe sodišča zaradi osebnih poškodb (telesnih poškodb, bolezni ali smrti) ali škode na osebnem premoženju, vključno z zamudnimi obrestmi, razen odškodnine, ki predstavlja nadomestilo za izgubljeni dohodek. Med navedene odškodnine je mogoče šteti tudi odškodnine zaradi osebnih poškodb ali poškodovanja osebnega premoženja, izplačane na podlagi sodne ali izvensodne poravnave, ki ni sklenjena zaradi prikritja pravega namena strank, in če odškodnina ne presega utemeljenega in razumnega zneska, ki je običajen za odškodnine, izplačane na podlagi sodb sodišča v podobnih primerih;

6. odškodnine žrtvam kaznivih dejanj po zakonu, ki ureja odškodnine žrtvam kaznivih dejanj, razen odškodnine, ki predstavlja nadomestilo za izgubljeni dohodek;

7. denarne odškodnine za nepremoženjsko škodo, prejete v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja.

28. člen

(vrnitev premoženja)

Dohodnine se ne plača od vrnitve premoženja v skladu z zakonom, ki ureja denacionalizacijo in z zakonom, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij.

29. člen

(dohodki, povezani z družinskimi razmerji)

Dohodnine se ne plača od:

1. preživnine, ki jo prejme fizična oseba na podlagi sodne odločbe, sporazuma ali dogovora o preživljanju, sklenjenega po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih ali po predpisih o registraciji istospolne partnerske skupnosti in od nadomestila preživnine, izplačanega na podlagi zakona, ki ureja jamstveni in preživninski sklad;

2. nagrade in povračila stroškov skrbniku v skladu z zakonom, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja.

30. člen

(drugi dohodki v zvezi s sodnimi in upravnimi postopki)

Dohodnine se ne plača od:

1. zamudnih obresti, izplačanih na podlagi sodne ali upravne odločbe. Za zamudne obresti po tej točki se štejejo tudi zamudne obresti, izplačane na podlagi sodne ali izvensodne poravnave ali poravnave v upravnem postopku, ki ni sklenjena zaradi prikritja pravega namena strank, pod pogojem, da ne presegajo zneska zamudnih obresti, ki bi jih v podobnem primeru določilo sodišče oziroma upravni organ;

2. povračil stroškov sodnega ali upravnega postopka, ki jih je fizični osebi dolžna plačati druga oseba na podlagi sodne ali upravne odločbe oziroma sklepa. Za povračila stroškov po tej točki se štejejo tudi povračila stroškov za pravne storitve, utemeljeno potrebne za sklenitev sodne ali izvensodne poravnave ali poravnave v upravnem postopku, ki ni sklenjena zaradi prikritja pravega namena strank, pod pogojem, da so stroški dokumentirani z računom in specifikacijo opravljenih storitev in da ne presegajo zneskov iz odvetniške tarife, ki jo določa Odvetniška zbornica Slovenije.

31. člen

(dohodki iz zaposlitve in iz dejavnosti)

Dohodnine se ne plača od:

1. prejemkov za občasno delo invalidov, ki niso v delovnem razmerju in so vključeni v programe po predpisih, ki urejajo socialno varstvo in po predpisih, ki urejajo zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov;

2. prejemkov za delo pripornikov, obsojencev in mladoletnikov, ki med prestajanjem pripora, kazni zapora in izvrševanjem vzgojnega ukrepa oddaje v prevzgojni dom, delajo;

3. prejemkov za opravljanje občasne ali začasne nege ali pomoči invalidom, ki jih fizičnim osebam izplačujejo reprezentativne in druge invalidske organizacije, ki delujejo na državni ravni;

4. prejemkov, ki jih rejnik ali izvajalec socialno-varstvene storitve oskrbe v drugi družini prejme za izvajanje storitev v okviru javne službe, če za to storitev sklene pogodbo s centrom za socialno delo;

5. denarne nagrade za osvojeno medaljo na olimpijskih igrah ter svetovnih, evropskih in drugih mednarodnih prvenstvih, ki se izplača iz proračuna v skladu s pravilnikom, ki ureja merila za izvajanje letnega programa športa na državni ravni.

32. člen

(drugo)

Dohodnine se ne plača od:

1. dobička iz kapitala od odsvojitve premičnin, razen premičnin iz 2. in 3. točke 93. člena tega zakona, in od odsvojitve izvedenih finančnih instrumentov, razen dobička iz kapitala delojemalca, ki odsvoji pravico do nakupa delnic

ali pravico do pridobitve drugega premoženja; navedena določba ne vpliva na davčno obveznost fizične osebe, ki opravlja dejavnost po III.3. poglavju tega zakona;

2. dohodkov, doseženih s prodajo odpadnega papirja, ki ga v okviru zbiralne akcije, ki jo organizira šola, zberejo učenci ali dijaki;

3. pokojninske rente in odkupne vrednosti, izplačane v skladu z zakonom o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb;

4. posmrtnine, ki jo prejme posameznik iz Sklada vzajemne samopomoči, katerega ustanovitelj je Zveza društev upokojencev Slovenije.

33. člen

(dohodki nerezidentov)

(1) Ne glede na drugi odstavek 5. člena tega zakona, nerezident ne plačuje dohodnine od dobička iz kapitala, pod pogojem, da ima dobiček iz kapitala vir v Sloveniji samo po 13. ali 14. členu tega zakona in če vrednostni papir ali lastniški delež, ki ga nerezident odsvoji, ni del pretežnega lastniškega deleža. Pretežni lastniški delež je vsak lastniški delež, na podlagi katerega zavezanec ima ali je imel v kateremkoli času v preteklih petih letih pred odsvojitvijo deleža, neposredno ali posredno preko povezanih oseb, vsaj 10% delež glasovalnih pravic ali vsaj 10% delež v kapitalu oziroma v posameznem razredu delnic določene pravne osebe.

(2) Ne glede na drugi odstavek 5. člena tega zakona, fizična oseba, ki je rezident v državi članici Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), ki ni Slovenija, ne plačuje dohodnine od dohodka od prihrankov – ki ima vir v Sloveniji in o katerem je plačilni zastopnik dolžan poročati davčnemu organu v skladu z določbami poglavja, ki ureja dajanje podatkov o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti v zakonu, ki ureja davčni postopek – če je upravičeni lastnik navedenega dohodka.

(3) Ne glede na drugi odstavek 5. člena tega zakona, se dohodnine ne plačuje od dohodka iz zaposlitve, prejetega za delo pri tujem diplomatskem predstavništvu ali konzulatu, (ali drugem predstavništvu tuje države), mednarodni organizaciji v Sloveniji ali instituciji EU v Sloveniji, če ga prejme oseba, ki se v skladu s 1. do 3. točko prvega odstavka 7. člena tega zakona šteje za nerezidenta.

(4) Ne glede na drugi odstavek 5. člena tega zakona, se dohodnine ne plačuje od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti – razen od dohodka iz dejavnosti nastopajočega izvajalca ali športnika – ob izpolnjevanju naslednjih pogojev:

1. prejemnik dohodka je nerezident,

2. dejavnosti v Sloveniji ne opravlja v ali preko poslovne enote in je prisoten v Sloveniji manj kot 183 dni v kateremkoli obdobju 12 mesecev in

3. ne gre za dohodke, od katerih se v skladu s prvim in drugim odstavkom 68. člena tega zakona obračunava davčni odtegljaj.

34. člen

(dohodki rezidentov – uslužbencev v institucijah Evropskih skupnosti, Evropski centralni banki, Evropskem monetarnem institutu ali Evropski investicijski banki)

Ne glede na prvi odstavek 5. člena tega zakona, se dohodnine ne plačuje od dohodka iz zaposlitve, ki ga prejme rezident kot uslužbenec v institucijah Evropskih skupnosti, Evropski centralni banki, Evropskem monetarnem institutu ali Evropski investicijski banki, pod pogojem, da se od tega dohodka plačuje dohodnina v institucijah Evropske skupnosti, Evropski centralni banki, Evropskem monetarnem institutu oziroma Evropski investicijski banki. Ta dohodek se ne upošteva pri izračunu višine dohodnine od preostalega obdavčljivega dohodka takega rezidenta.

2. **Dohodek iz zaposlitve**

35. člen

(splošno o dohodku iz zaposlitve)

(1) Za dohodek iz zaposlitve se šteje dohodek, prejet na podlagi pretekle ali sedanje zaposlitve.

(2) Za zaposlitev se šteje vsako odvisno pogodbeno razmerje, v katerega vstopa fizična oseba pri opravljanju fizičnega ali intelektualnega dela, vključno z opravljanjem storitev in ustvarjanjem ali izvedbo avtorskega dela, ne glede na čas trajanja.

(3) Za odvisno pogodbeno razmerje se šteje:

1. delovno razmerje in

2. vsako drugo pogodbeno razmerje, ki glede nadzora in navodil v zvezi z opravljanjem dela ali storitev, načina opravljanja dela ali storitev, plačila za opravljeno delo ali storitev, zagotavljanja sredstev in pogojev za opravljanje dela ali storitev in drugih pravic ter odgovornosti fizične osebe in delodajalca kaže na odvisno pogodbeno razmerje med delodajalcem in fizično osebo.

(4) Delodajalec je vsaka oseba, ki izplačuje dohodek iz zaposlitve.

(5) Delojemalec je vsaka fizična oseba, ki opravlja delo ali storitve po drugem odstavku tega člena.

(6) Za zaposlitev po tem zakonu se šteje tudi opravljanje dela oziroma storitev prokuristov in direktorjev ter opravljanje funkcije na podlagi imenovanja in izvolitve v državni ali drug organ.

36. člen

(dohodki, ki se štejejo za dohodek iz zaposlitve)

(1) Dohodek iz zaposlitve vključuje vsako izplačilo in boniteto, ki sta povezana z zaposlitvijo.

(2) Dohodek iz zaposlitve je dohodek iz delovnega razmerja in dohodek iz drugega pogodbenega razmerja ali razmerja na drugi podlagi (v nadaljnjem besedilu: dohodek iz drugega pogodbenega razmerja).

37. člen

(dohodek iz delovnega razmerja)

(1) Dohodek iz delovnega razmerja vključuje zlasti:

1. plačo, nadomestilo plače in vsako drugo plačilo za opravljeno delo, ki vključuje tudi provizije,

2. regres za letni dopust, jubilejno nagrado, odpravnino, solidarnostno pomoč,

3. povračilo stroškov v zvezi z delom,

4. boniteto, ki jo delodajalec zagotovi v korist delojemalca ali njegovega družinskega člana,

5. nadomestilo, ki ga zagotovi delodajalec na podlagi dogovora z delojemalcem zaradi kateregakoli pogoja v zvezi z zaposlitvijo ali zaradi spremembe v pogojih v zvezi z zaposlitvijo, vsako izplačilo delodajalca v zvezi s prenehanjem veljavnosti pogodbe o zaposlitvi, vsako izplačilo zaradi prenehanja zaposlitve in podobni prejemki,

6. prejemke, prejete zaradi začasnega neizplačila dohodka iz zaposlitve,

7. nadomestila in druge prejemke, ki so prejeti od delodajalca ali druge osebe, skladno z drugimi predpisi, kot posledica zaposlitve oziroma obveznega zavarovanja za socialno varnost,

8. dohodek na podlagi udeležbe v dobičku, prejet iz delovnega razmerja.

(2) Za dohodek iz delovnega razmerja se štejejo tudi:

1. dohodki, prejeti za vodenje ali vodenje in nadzor poslovnega subjekta, ki je pravna oseba, na podlagi poslovnega razmerja,
2. dohodki izvoljenih ali imenovanih nosilcev funkcij v organih zakonodajne, izvršilne ali sodne oblasti v Sloveniji ali v organih lokalne samouprave, če za to funkcijo prejemajo plačo,
3. dohodki, ki izhajajo iz avtorskega dela, ustvarjenega iz delovnega razmerja, iz izvedb avtorskih in folklornih del iz delovnega razmerja in dohodki, ki izhajajo iz inovacij, ustvarjenih v delovnem razmerju, ne glede na obliko pogodbe, ki je podlaga za izplačilo navedenih dohodkov,
4. dohodek, prejet za opravljanje malega dela po predpisih, ki urejajo preprečevanje dela in zaposlovanja na črno,
5. nadomestila in drugi dohodki iz naslova obveznega zdravstvenega zavarovanja in obveznega zavarovanja za primer brezposelnosti in za starševsko varstvo, ki jih prejmejo fizične osebe, ki opravljajo dejavnost, kmetje, družbeniki družb in druge osebe, ki niso v delovnem razmerju,
6. plačilo, ki se izplača fizični osebi, ki opravlja dejavnost, kmetu, družbeniku in drugi osebi, ki ni v delovnem razmerju, kot nadomestilo za izgubljeni zaslužek po posebnih predpisih, ki določajo sodelovanje določenih fizičnih oseb pri izvajanju dejavnosti državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, kot je primeroma sodelovanje pri odpravljanju posledic naravnih in drugih nesreč,
7. pokojnine, nadomestila in drugi dohodki iz naslova (obveznega, obveznega dodatnega in prostovoljnega dodatnega) pokojninskega in invalidskega zavarovanja, razen izplačila odkupne vrednosti v skladu z Zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in Zakonom o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb.

38. člen

(dohodek iz drugega pogodbenega razmerja)

(1) Dohodek iz drugega pogodbenega razmerja vključuje vsak posamezni dohodek za opravljeno delo ali storitev.

(2) Za dohodek iz drugega pogodbenega razmerja se šteje tudi dohodek, prejet za stvaritev avtorskega dela in dohodek za izvedbo avtorskega ali folklornega dela, ne glede na vrsto pogodbe, ki je podlaga za izplačilo navedenih dohodkov.

(3) Za dohodek iz drugega pogodbenega razmerja se ne glede na 35. člen tega zakona šteje tudi dohodek iz opravljenega dela ali storitve, ki ni dohodek iz dejavnosti ali v zvezi z dejavnostjo.

(4) Za dohodek iz drugega pogodbenega razmerja se šteje tudi dohodek verskih delavcev iz naslova razmerja z versko skupnostjo, ki nima vseh elementov delovnega razmerja, v višini, ki ga določi Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada), pri čemer dohodek ne sme biti manjši od zneska, ki zagotavlja socialno varnost v Sloveniji in ne večji od zneska minimalne plače v skladu z zakonom, ki ureja minimalno plačo.

39. člen

(boniteta)

(1) Boniteta je vsaka ugodnost v obliki proizvoda, storitve ali druge ugodnosti v naravi, ki jo delojemalcu ali njegovemu družinskemu članu zagotovi delodajalec ali druga oseba v zvezi z zaposlitvijo.

(2) Boniteta vključuje zlasti:

1. uporabo osebnega vozila za privatne namene,
2. nastanitev,
3. posojilo brez obresti ali z obrestno mero, ki je nižja od tržne,
4. popust pri prodaji blaga in storitev,
5. izobraževanje delojemalca ali njegovega družinskega člana,
6. zavarovalne premije in podobna plačila,
7. darila, ki jih zagotovi delodajalec na podlagi ali zaradi zaposlitve nekdanjemu, sedanjemu ali bodočemu delojemalcu ali njegovemu družinskemu članu,
8. pravico delojemalcev do nakupa delnic.

(3) Za boniteto po tem zakonu se ne štejejo:

1. ugodnosti manjših vrednosti, ki jih delodajalec zagotavlja vsem delojemalcem pod enakimi pogoji, kot je zlasti regresirana prehrana med delom, uporaba prostorov za oddih in rekreacijo, pogostitve ob praznovanjih in v drugih podobnih primerih zagotavljanja običajnih ugodnosti;
2. plačila delodajalca za dopolnilno izobraževanje in usposabljanje delojemalcev, ki je v zvezi s poslovanjem delodajalca;
3. plačila delodajalca za zdravstvene preglede delojemalcev, ki jih je delodajalec dolžan zagotoviti na podlagi zakona, ki ureja varnost in zdravje pri delu in bi opustitev zdravstvenega pregleda oziroma plačila pomenila kršitev zakona in s tem kazensko odgovornost delodajalca;
4. plačila delodajalca za cepljenje delojemalcev, pod pogojem, da iz izjave o varnosti z oceno tveganja delovnega mesta delojemalca skladno s predpisi, ki urejajo varnost in zdravje pri delu, sledi, da je treba takemu delojemalcu zagotoviti cepljenje;
5. plačila delodajalca za zavarovanje delojemalcev za nesreče pri delu, ki ga je delodajalec dolžan zagotoviti na podlagi zakona in bi opustitev zavarovanja oziroma plačila pomenila kršitev zakona;
6. uporaba parkirnega prostora, ki ga delodajalec zagotovi delojemalcu;
7. uporaba računalniške in telekomunikacijske opreme, ki jo delodajalec zagotovi delojemalcu.

(4) Če delodajalec podari otroku delojemalca darilo v mesecu decembru, se vrednost darila ne všteva v davčno osnovo delojemalca, če njegova vrednost ne presega 42 eurov. Navedeno velja za darilo otroku do starosti 15 let.

(5) Bonitete, ki jih delodajalec delojemalcu ne zagotavlja redno ali pogosto, se ne vključujejo v davčno osnovo delojemalca, če vrednost vseh bonitet v mesecu ne presega 13 eurov. Ta določba velja le za bonitete iz delovnega razmerja.

40. člen

(pokojnina)

(1) Pokojnina je dohodek, prejet na podlagi obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, obveznega dodatnega pokojninskega in invalidskega zavarovanja in prostovoljnega dodatnega pokojninskega in invalidskega zavarovanja v skladu z Zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in Zakonom o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb in vključuje tudi državno pokojnino, odpravnino in oskrbnino vdovi ali vdovcu, letni dodatek in pokojnino v obliki mesečne pokojninske rente.

(2) Za pokojnino se štejejo tudi pokojnine, prejete na podlagi drugih posebnih predpisov, kot so zlasti pokojnine po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju bivših vojaških zavarovancev, pokojnine po predpisih o starostnem zavarovanju kmetov, dodatki k tujim pokojninam in akontacije tujih pokojnin po predpisih o zagotavljanju socialne varnosti.

(3) Pri presoji, ali je dohodek iz prvega odstavka tega člena, ki je prejet iz tujine, pokojnina, se za namene tega zakona smiselno uporabljajo predpisi, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje v Sloveniji.

(4) Kot pokojnina se šteje tudi renta iz ukrepa zgodnjega upokojevanja kmetov v skladu s predpisi o kmetijstvu.

41. člen

(davčna osnova)

(1) Osnova za dohodnino (v nadaljnjem besedilu: davčna osnova) od dohodka iz delovnega razmerja je dohodek iz 37. člena tega zakona, zmanjšan za obvezne prispevke za socialno varnost, ki jih je na podlagi posebnih predpisov dolžan plačevati delojemalec.

(2) Obvezni prispevki za socialno varnost, ki so primerljivi z obveznimi prispevki za socialno varnost v Sloveniji in jih delojemalec plačuje v sklad, priznan za davčne namene v katerikoli drugi državi, se pri ugotavljanju davčne osnove od dohodka iz 37. člena tega zakona odštejejo pod pogojem, da fizična oseba ni bila rezident Slovenije neposredno pred začetkom opravljanja dela iz delovnega razmerja v Sloveniji in je v tem času že prispevala v navedeni sklad.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se v davčno osnovo od pokojnin, nadomestil in drugih dohodkov iz naslova pokojninskega in invalidskega zavarovanja šteje dohodek, kot je odmerjen v skladu z Zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in v skladu z drugimi predpisi, zmanjšan za obvezne prispevke za socialno varnost, ki jih je na podlagi posebnih predpisov dolžan plačevati prejemnik teh dohodkov. Za določitev davčne osnove pri vdovski in družinski pokojnini se upošteva število družinskih članov, ki jo prejemajo. V davčno osnovo od navedenih dohodkov, prejetih iz tujine, se šteje dohodek, kot je odmerjen v skladu s predpisi.

(4) Davčna osnova od dohodka iz prvega, drugega in tretjega odstavka 38. člena tega zakona je vsak posamezni dohodek, zmanjšan za normirane stroške v višini 10% dohodka. Poleg normiranih stroškov je mogoče uveljavljati tudi dejanske stroške prevoza in nočitve v zvezi z opravljanjem dela ali storitev, in sicer se priznajo na podlagi dokazil pod pogoji in do višin, ki jih na podlagi 44. člena tega zakona določi vlada.

(5) Davčna osnova od dohodka iz četrtega odstavka 38. člena tega zakona, je vsak posamezni dohodek, zmanjšan za obvezne prispevke za socialno varnost, ki jih je na podlagi posebnih predpisov dolžan plačevati verski delavec.

42. člen

(posebna davčna osnova)

(1) Ne glede na 41., 43., 44. in 45. člen tega zakona, se v davčno osnovo od dohodka iz delovnega razmerja javnemu uslužbencu in funkcionarju po zakonu, ki ureja razmerja plač v javnem sektorju, napotenemu na delo v tujino, vštevajo samo tisti dohodki oziroma deli dohodka iz delovnega razmerja, po vsebini in obsegu ustrezajoči dohodkom iz delovnega razmerja, ki bi jih prejemal za enaka dela v Sloveniji.

(2) Ne glede na 41., 43., 44. in 45. člen tega zakona, se v davčno osnovo od dohodka, ki ga zavezanec doseže v zvezi z opravljanjem dela na trgovski ladji dolge plovbe, ki pluje po odprtem morju, če je po pogodbi o zaposlitvi določeno, da je na ladjo vkrcan najmanj za dobo šest mesecev ali je zaradi take zaposlitve odsoten iz Slovenije vsaj šest mesecev v davčnem letu, všteva 50% dohodka.

43. člen

(vrednotenje bonitet in vštevanje v davčno osnovo)

(1) Znesek bonitete se praviloma določa na podlagi primerljive tržne cene. Če primerljive tržne cene ni mogoče določiti, se znesek bonitete določi na podlagi stroška, ki je nastal pri delodajalcu v zvezi z zagotavljanjem bonitete, če ni s tem zakonom drugače določeno. Tako ugotovljena boniteta se zmanjša za plačila, ki jih delojemalec plača delodajalcu v zvezi z zagotavljanjem določene bonitete, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Če delodajalec zagotovi delojemalcu osebno motorno vozilo za privatne namene, se ne glede na dejansko uporabo vozila za privatne namene in ne glede na način, kako je delodajalec pridobil vozilo, v davčno osnovo delojemalca všteva 1,5% nabavne vrednosti vozila mesečno, za vsak začeti koledarski mesec uporabe vozila. Nabavna vrednost vozila, ki se upošteva pri izračunu davčne osnove, se v drugem letu zniža za 15% in v naslednjih letih do vključno četrtega leta še vsako leto za 15%, v petem letu se zniža še za 10% in v naslednjih letih do vključno osmega leta še vsako leto za 10%, v vseh naslednjih letih je enaka 10%. Če delojemalec mesečno prevozi manj kot 500 km v privatne namene, se nabavna vrednost, ugotovljena na način določen v prejšnjem stavku, zmanjša za 50%. Če delodajalec zagotovi gorivo za privatno uporabo vozila, se davčna osnova mesečno poveča za 25%. Boniteta se ne ugotavlja v primeru uporabe osebnega vozila zaradi izvajanja ukrepov varovanja, ki jih izvaja policija v skladu z zakonom o policiji.

(3) Če delodajalec delojemalcu zagotovi nastanitev s plačilom najemnine ali brez plačila najemnine in vrednosti bonitete za nastanitev delojemalca ni mogoče določiti v višini tržne vrednosti ali v višini stroškov delodajalca, se vrednost bonitete določi mesečno v višini 0,6% tržne vrednosti premoženja, s katerim se zagotavlja nastanitev delojemalca, na dan obračuna bonitete.

(4) Če delodajalec delojemalcu zagotovi pravico do nakupa oziroma pridobitve delnic po znižani vrednosti ali pravico do pridobitve drugega premoženja, se boniteta ugotavlja na dan, ko je pravica izvršena oziroma na dan, ko je delojemalec pridobil delnice ali kako drugo vrsto premoženja. Če delojemalec odsvoji pravico do nakupa delnic ali do pridobitve drugega premoženja, se boniteta ugotavlja na dan odsvojitve navedene pravice.

(5) Če delodajalec delojemalcu zagotovi posojilo brez obresti ali z obrestno mero, ki je nižja od tržne, se boniteta določi na podlagi tržne obrestne mere. Za tržno obrestno mero se šteje priznana obrestna mera, ki jo določi minister, pristojen za finance, na podlagi zakona, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb za potrebe določanja obresti med povezanimi osebami.

44. člen

(dohodek iz delovnega razmerja, ki se ne všteva v davčno osnovo)

(1) V davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja se ne vštevajo:

1. obvezni prispevki za socialno varnost, ki jih je na podlagi posebnih predpisov dolžan plačevati delodajalec;

2. premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ki jih za račun delojemalca zavarovanca plačuje delodajalec izvajalcu pokojninskega načrta s sedežem v Sloveniji ali v drugi državi članici EU, po pokojninskem načrtu, ki je odobren in vpisan v poseben register v skladu s predpisi, ki urejajo prostovoljno dodatno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, vendar največ do zneska, ki je enak 24% obveznih prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje za delojemalca – zavarovanca in ne več kot 2.390 eurov letno. Glede uskladitve premije, ki se ne všteva v davčno osnovo in načina objave usklajenih zneskov premije, se uporablja 118. člen tega zakona;

3. povračila stroškov v zvezi z delom, kot so prehrana med delom, stroški prevoza na delo in z dela in

terenski dodatek, pod pogoji in do višin, ki jih določi vlada, ter nadomestilo za ločeno življenje do višine, ki jo določi vlada;

4. povračila stroškov v zvezi s službenim potovanjem, kot so:

a) dnevnica,

b) povračilo stroškov prevoza vključno s povračilom stroškov za uporabo delojemalčevega osebnega vozila za službene namene (kilometrina),

c) povračilo stroškov za prenočišče,

pod pogoji in do višin, ki jih določi vlada. Povračilo stroškov po tej točki se lahko določi ločeno ali v skupnih zneskih;

5. vrednost uniform in osebnih zaščitnih delovnih sredstev, vključno s stroški za njihovo vzdrževanje, pod pogojem, da so določene s posebnimi predpisi;

6. nadomestilo za uporabo lastnega orodja, naprav in predmetov (razen osebnih vozil), potrebnih za opravljanje dela na delovnem mestu, pod pogojem, da so določena s posebnimi predpisi ali na podlagi kolektivne pogodbe oziroma notranjega akta delodajalca, da gre za sredstva, ki so značilna, nujna in običajna za opravljanje določenega dela, in pod pogojem, da je delodajalec določil navedeno nadomestilo na podlagi izračuna realnih stroškov in zato le-ta predstavlja utemeljen in razumen znesek – do višine 2% mesečne plače delojemalca, vendar ne več kot do višine 2% povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji;

7. jubilejna nagrada za skupno delovno dobo ali za skupno delovno dobo pri zadnjem delodajalcu, odpravnina ob upokojitvi in enkratna solidarnostna pomoč do višine, ki jo določi vlada;

8. plačila vajencem, dijakom in študentom za obvezno praktično delo, do višine, ki jo določi vlada;

9. odpravnina zaradi odpovedi pogodbe o zaposlitvi, ki je določena kot pravica iz delovnega razmerja in izplačana pod pogoji, ki jih določa Zakon o delovnih razmerjih, v višini odpravnine, ki jo je delodajalec dolžan izplačati na podlagi 109. člena Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 42/02), vendar največ do višine desetih povprečnih mesečnih plač zaposlenih v Sloveniji. Za odpravnino iz prejšnjega stavka se ne šteje odpravnina, izplačana delojemalcu, ki sklene novo pogodbo o zaposlitvi pri istem delodajalcu ali pri osebi, ki je z delodajalcem povezana oseba in odpravnina, izplačana delojemalcu, ki je z delodajalcem povezana oseba;

10. nadomestilo za uporabo lastnih sredstev pri delu na domu v skladu s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, pod pogojem, da je določeno s posebnimi predpisi ali na podlagi kolektivne pogodbe oziroma notranjega akta delodajalca, da gre za sredstva, ki so značilna, nujna in običajna za opravljanje določenega dela, in pod pogojem, da je delodajalec določil navedeno nadomestilo na podlagi izračuna realnih stroškov in zato le-ta predstavlja utemeljen in razumen znesek – do višine 5% mesečne plače delojemalca, vendar ne več kot do višine 5% povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji. Dejanske stroške je mogoče uveljavljati na podlagi dokazil.

(2) Pri določanju višin povračil stroškov v zvezi z delom in dohodkov, ki jih v skladu s 3., 4., 7. in 8. točko prvega odstavka tega člena določi vlada, se kot podlago upošteva raven posameznih navedenih pravic delojemalcev, določena z zakoni in s kolektivnimi pogodbami na ravni države. Če delodajalec izplačuje navedena povračila stroškov v zvezi z delom in dohodke, ki so višji od zneskov, ki jih za navedena povračila in dohodke določi vlada, se znesek posameznega povračila oziroma dohodka v delu, ki presega znesek, določen s strani vlade, všteva v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja.

(3) Pri določanju zneska povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji, navedenega v 6., 9. in 10. točki prvega odstavka tega člena, se upošteva zadnji podatek Statističnega urada Republike Slovenije.

(4) Če delodajalec izplačuje dohodke iz 2., 6., 9. in 10. točke prvega odstavka in drugega odstavka tega člena v višini, ki presega znesek, naveden v navedenih točkah in odstavkih kot neobdavčen, se znesek posameznega dohodka v delu, ki presega znesek, ki je določen kot neobdavčen, všteva v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja.

45. člen

(priznavanje stroškov za delo v tujini)

(1) Zavezanec, ki prejema dohodek iz delovnega razmerja iz tujine, lahko uveljavlja zmanjšanje davčne osnove za stroške prehrane med delom in stroške prevoza na delo in z dela, glede na dejansko prisotnost na delovnem mestu v tujini. Navedeni stroški se priznajo pod pogoji in do višine, ki jih na podlagi drugega odstavka 44. člena tega zakona določi vlada.

(2) Če zavezanec prejme povračilo stroškov iz prvega odstavka tega člena, se ne glede na 44. člen tega zakona, v davčno osnovo iz prvega odstavka tega člena vštevajo tudi tovrstna povračila.

3. **Dohodek iz dejavnosti**

46. člen

(dohodek iz dejavnosti)

Za dohodek iz dejavnosti se šteje dohodek, dosežen z neodvisnim samostojnim opravljanjem dejavnosti, ne glede na namen in rezultat opravljanja dejavnosti. Opravljanje dejavnosti pomeni opravljanje vsake podjetniške, kmetijske ali gozdarske dejavnosti, poklicne dejavnosti ali druge neodvisne samostojne dejavnosti, vključno z izkoriščanjem premoženja in premoženjskih pravic.

47. člen

(izključitev iz dohodka iz dejavnosti)

(1) Ne glede na 46. člen tega zakona, se za dohodek iz dejavnosti ne šteje dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, določen v III.4. poglavju tega zakona, razen če se davčna osnova od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov.

(2) Davčna osnova od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti se ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov pod naslednjimi pogoji:

1. da eden od zavezancev za dohodnino od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v okviru kmečkega gospodinjstva, določenega v drugem odstavku 69. člena tega zakona, postane zavezanec za celotno kmetijsko in gozdarsko dejavnost v okviru kmečkega gospodinjstva kot nosilec te dejavnosti, oziroma če se v okviru kmečkega gospodinjstva opravlja tudi druga kmetijska ali dopolnilna dejavnost na kmetiji, kot jo določajo predpisi o kmetijstvu, postane zavezanec za celotno kmetijsko in dopolnilno dejavnost v okviru kmečkega gospodinjstva,

2. da dejavnost iz 1. točke tega odstavka priglasi pri davčnem organu in

3. da se zaveže, da bo dohodek iz dejavnosti na izbran način ugotavljal najmanj pet davčnih let.

(3) Ne glede na 46. člen tega zakona, se za dohodek iz dejavnosti ne šteje dohodek iz oddajanja premoženja v najem in iz prenosa premoženjske pravice, določen v III.5. poglavju tega zakona, če ga ne dosega fizična oseba v okviru svojega organiziranega podjetja oziroma organizirane dejavnosti.

48. člen

(davčna osnova)

(1) Davčna osnova od dohodka iz dejavnosti je dobiček, ki se ugotovi kot razlika med prihodki in odhodki, doseženimi v zvezi z opravljanjem dejavnosti, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Za ugotavljanje prihodkov in odhodkov se uporabljajo predpisi o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Zavezanec, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. zanj ne obstaja obveznost vodenja poslovnih knjig in evidenc po drugih predpisih in ne vodi poslovnih knjig in evidenc po drugih predpisih; za druge predpise se ne štejejo davčni predpisi,

2. njegovi prihodki iz dejavnosti v zadnjih zaporednih 12 mesecih, z vključno mesecem oktobrom tekočega leta, ne presegajo 42.000 eurov,

3. ne zaposluje delavcev,

lahko pri ugotavljanju davčne osnove naslednjega davčnega leta zahteva upoštevanje normiranih odhodkov v višini, določeni v 59. členu tega zakona.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena, lahko zavezanec, ki je na novo začel z opravljanjem dejavnosti in izpolnjuje pogoja iz 1. in 3. točke tretjega odstavka tega člena, pri ugotavljanju davčne osnove v prvem davčnem letu in v drugem davčnem letu, če je začel z opravljanjem dejavnosti v zadnjih šestih mesecih prvega davčnega leta, zahteva upoštevanje normiranih odhodkov v višini, določeni v 59. členu tega zakona.

(5) Za posamezno kmetijsko in dopolnilno dejavnost se sme v okviru kmečkega gospodinjstva kot zavezanec priglasiti en sam nosilec dejavnosti.

(6) Ne glede na tretji odstavek tega člena, lahko zavezanec iz drugega odstavka 47. člena tega zakona, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. zanj ne obstaja obveznost vodenja poslovnih knjig in evidenc po drugih predpisih in ne vodi poslovnih knjig in evidenc po drugih predpisih; za druge predpise se ne štejejo davčni predpisi,

2. prihodki iz dejavnosti v zadnjih zaporednih 12 mesecih, z vključno mesecem oktobrom tekočega leta, ne presegajo 42.000 eurov na nosilca in na drugega člana kmečkega gospodinjstva, ki je vključen v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje kot kmet oziroma član kmečkega gospodarstva, v skladu z zakonom, ki ureja obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje,

pri ugotavljanju davčne osnove naslednjega davčnega leta zahteva upoštevanje normiranih odhodkov v višini, določeni v 59. členu tega zakona.

(7) Ne glede na šesti odstavek tega člena, lahko zavezanec, ki je na novo priglasil ugotavljanje davčne osnove po drugem odstavku 47. člena tega zakona in izpolnjuje pogoj iz 1. točke šestega odstavka tega člena, pri ugotavljanju davčne osnove v prvem in drugem davčnem letu, zahteva upoštevanje normiranih odhodkov v višini, določeni v 59. členu tega zakona.

49. člen

(upoštevanje prihodkov in odhodkov)

(1) Pri ugotavljanju davčne osnove se upošteva prihodke in odhodke ob njihovem nastanku, če ni z zakonom drugače določeno.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se pri ugotavljanju davčne osnove zavezanca iz tretjega, četrtega, šestega in sedmega odstavka 48. člena tega zakona upoštevajo prihodki ob njihovem plačilu.

(3) Prihodki in odhodki se pri prehodih med načinoma upoštevanja prihodkov in odhodkov, določenima v prvem in drugem odstavku tega člena, upoštevajo na način, da ne pride do njihovega neupoštevanja ali dvakratnega upoštevanja.

50. člen

(prenosi sredstev med podjetjem in gospodinjstvom)

(1) Za odtujitev oziroma pridobitev sredstev se štejejo tudi prenosi sredstev med podjetjem zavezanca in njegovim gospodinjstvom, razen prenosov denarnih sredstev.

(2) Stvarno premoženje, preneseno iz gospodinjstva v podjetje, se šteje za prihodek na način, kot je določeno v računovodskih standardih za brezplačno pridobljena sredstva. Ne glede na prejšnji stavek, se za prihodek ne šteje stvarno premoženje, preneseno iz gospodinjstva v podjetje ob začetku opravljanja dejavnosti ali po začetku opravljanja dejavnosti, če je bilo to stvarno premoženje pridobljeno oziroma zgrajeno pred začetkom opravljanja dejavnosti.

(3) Za prenos stvarnega premoženja med podjetjem zavezanca in njegovim gospodinjstvom se ne šteje pridobitev sredstev od tretje osebe oziroma odtujitev sredstev tretji osebi.

(4) Prenosi sredstev med podjetjem zavezanca in njegovim gospodinjstvom se štejejo za transakcije med povezanima osebama.

51. člen

(prenehanje opravljanja dejavnosti)

(1) Kot odtujitev sredstev, razen denarnih sredstev, se pri ugotavljanju davčne osnove po tem poglavju šteje tudi prenehanje opravljanja dejavnosti. Ne glede na prejšnji stavek, se pri ugotavljanju davčne osnove pri prenehanju opravljanja dejavnosti za odtujitev ne šteje prenos nepremičnin in opreme iz podjetja zavezanca v njegovo gospodinjstvo, ki jih je zavezanec prenesel iz gospodinjstva v svoje podjetje ob začetku opravljanja dejavnosti ali po začetku opravljanja dejavnosti, če so bile te nepremičnine in oprema zgrajene oziroma pridobljene pred začetkom opravljanja dejavnosti.

(2) Kot pridobitev sredstev se pri ugotavljanju davčne osnove po tem poglavju šteje tudi pridobitev sredstev ob prevzemu nadaljevanja opravljanja dejavnosti. Prihodki se upoštevajo v skladu z računovodskimi standardi.

(3) Odtujitve in pridobitve sredstev po prvem in drugem odstavku tega člena se štejejo za transakcije med povezanimi osebami.

(4) Ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena, zavezanec lahko zahteva, da se za odtujitev oziroma pridobitev sredstev pri ugotavljanju davčne osnove ne šteje:

1. prenehanje opravljanja dejavnosti zavezanca s prenosom podjetja ali dela podjetja zavezanca na drugo fizično osebo zaradi smrti, trajne nezmožnosti za delo ali upokojitve v skladu z veljavnimi predpisi, zakonca, otroka, posvojenca ali pastorka (v nadaljnjem besedilu: novi zasebnik) in so izpolnjen naslednji pogoji:

a) novi zasebnik nadaljuje z opravljanjem dejavnosti v Sloveniji,

b) novi zasebnik mora ovrednotiti prevzeta sredstva in obveznosti, amortizirati prevzeta sredstva in izračunavati dobičke in izgube v zvezi s prejetimi sredstvi in obveznostmi z upoštevanjem vrednosti na dan prenehanja opravljanja dejavnosti zavezanca, po kateri se bi izhajalo pri izračunu davčne osnove pri zavezancu, ki je prenehal z opravljanjem dejavnosti, oziroma na način, kot če do prenehanja opravljanja dejavnosti ne bi prišlo,

c) novi zasebnik prevzame rezervacije, ki jih je oblikoval zavezanec, ki je prenehal z opravljanjem dejavnosti, ki se lahko pripišejo podjetju, ki se prenaša, in pogoje v zvezi s temi rezervacijami, kot bi veljali za zavezanca, ki je

prenehal z opravljanjem dejavnosti, kot če do prenehanja opravljanja dejavnosti ne bi prišlo,

2. prenehanje opravljanja dejavnosti zavezanca, ki se izvede v skladu z določbami Zakona o gospodarskih družbah o statusnem preoblikovanju podjetnika, in so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) nova pravna oseba oziroma prevzemna pravna oseba je rezident,

b) nova pravna oseba oziroma prevzemna pravna oseba mora ovrednotiti prevzeta sredstva in obveznosti, amortizirati prevzeta sredstva in izračunavati dobičke in izgube v zvezi s prejetimi sredstvi in obveznostmi z upoštevanjem vrednosti na zadnji dan obdobja, za katero se izračunava akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti pri statusnem preoblikovanju podjetnika, po kateri se bi izhajalo pri izračunu davčne osnove pri zavezancu, ki bo prenehal z opravljanjem dejavnosti, oziroma na način, kot če do prenehanja opravljanja dejavnosti ne bi prišlo,

c) nova pravna oseba oziroma prevzemna pravna oseba prevzame rezervacije, ki jih je oblikoval zavezanec, ki bo prenehal z opravljanjem dejavnosti, ki se lahko pripišejo podjetju oziroma delu podjetja, ki se prenaša, in pogoje v zvezi s temi rezervacijami, kot bi veljali za zavezanca, ki bo prenehal z opravljanjem dejavnosti, kot če do prenehanja opravljanja dejavnosti ne bi prišlo,

d) fizična oseba se zaveže, da bo svoj delež v pravni osebi, pridobljen s statusnim preoblikovanjem, obdržala najmanj 36 mesecev in ga nominalno ne bo zmanjšala.

(5) Za del podjetja po tem členu se šteje celota sredstev in obveznosti, ki je s poslovno organizacijskega vidika sposobna samostojno poslovati. V okviru dela podjetja, ki se prenaša, se lahko prenašajo samo obveznosti in davčne ugodnosti, pridobljene v zvezi s četrtim odstavkom tega člena, ki se lahko pripišejo temu delu podjetja.

(6) Sredstva in obveznosti, ki v primeru delnega prenosa podjetja v skladu s četrtim odstavkom tega člena, niso prenesena, se obravnavajo v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(7) Novemu zasebniku se davčna osnova, ugotovljena za davčno leto, v obdobju pet let po prevzemu podjetja ali dela podjetja, v katerem pride do neizpolnjevanja pogojev iz 1. točke četrtega odstavka tega člena, poveča za prihodke, ki se v skladu s četrtim odstavkom tega člena niso šteli za prihodke.

(8) Če pride v obdobju petih let po prenehanju opravljanja dejavnosti do neizpolnjevanja pogojev iz 1. ali 2. točke četrtega odstavka tega člena, se prihodki, ki se v skladu s četrtim odstavkom tega člena niso šteli za prihodke zavezanca, ki je prenehal, obdavčijo kot drugi dohodki fizične osebe po III.7. poglavju tega zakona, razen če je šlo za prenehanje dejavnosti zaradi smrti oziroma je zavezanec po prenehanju opravljanja dejavnosti umrl.

(9) Davčna obravnava iz četrtega odstavka tega člena se prizna, če je priglašena pri davčnem organu in so izpolnjeni pogoji po tem členu.

52. člen

(prihodki, ki niso neposredno povezani z opravljanjem dejavnosti)

Med prihodke v zvezi z opravljanjem dejavnosti se štejejo tudi prihodki iz poslov, ki niso neposredno povezani z opravljanjem dejavnosti, če opravljanje dejavnosti omogoči nastanek teh poslov.

53. člen

(prihodek, za katerega velja davčni odtegljaj)

Prihodek, od katerega se v skladu z 68. členom tega zakona obračunava in plačuje davčni odtegljaj, se všteva v davčno osnovo v višini pred davčnim odtegljajem.

54. člen

(izključitev iz prihodkov)

(1) Kot prihodek se po tem poglavju zakona ne šteje:

1. dividenda, kot je določena v III.6.2. poglavju tega zakona,

2. obresti, kot so določene v III.6.1. poglavju tega zakona, in dosežene na podlagi dolžniških vrednostnih papirjev, izdanih v seriji, za katere so z zakonom, ki ureja trg vrednostnih papirjev določeni pogoji in način poslovanja z njimi,

3. prihodek, dosežen na podlagi odsvojitve lastniškega deleža, kot je določen v III.6.2. poglavju tega zakona ali na podlagi odsvojitve investicijskih kuponov.

(2) Prihodki iz prvega odstavka tega člena se štejejo kot dohodek iz kapitala, kot je določen v III.6. poglavju tega zakona.

(3) Odhodki, nastali v zvezi z doseganjem prihodkov iz prvega odstavka tega člena, se ne priznajo.

55. člen

(davki)

Kot odhodek se ne priznajo:

1. davki, ki jih je plačal zavezanec kot fizična oseba in niso povezani z opravljanjem dejavnosti (na primer davek od premoženja, davek na dediščine in darila),

2. dohodnina po tem zakonu,

3. davek na dodano vrednost, ki ga je zavezanec uveljavil kot odbitek davka v skladu z zakonom, ki ureja davek na dodano vrednost,

4. samoprispevek, uveden v skladu s predpisi o samoprispevku.

56. člen

(obvezni prispevki za socialno varnost)

(1) Obvezni prispevki za socialno varnost, ki se nanašajo na socialno zavarovanje zavezanca po tem poglavju in jih zavezanec plačuje v skladu s posebnimi predpisi, se priznajo kot odhodek.

(2) Obvezni prispevki za socialno varnost, ki so primerljivi z obveznimi prispevki za socialno varnost v Sloveniji in jih zavezanec plačuje v sklad, priznan za davčne namene v katerikoli drugi državi, se priznajo kot odhodek pod pogojem, da zavezanec ni bil rezident Slovenije neposredno pred začetkom opravljanja dejavnosti v Sloveniji in je v tem času že prispeval v navedeni sklad.

57. člen

(delno priznani odhodki)

Stroški, ki se nanašajo izključno na zavezanca po tem poglavju, se priznajo pod pogoji in do višin, ki jih na podlagi 44. člena tega zakona za delojemalce določi vlada, in sicer:

1. stroški v zvezi s službenimi potovanji,

2. stroški prehrane med delom,

3. stroški prevoza na delo in z dela,

4. stroški dela na terenu.

58. člen

(posebnosti določanja davčne osnove pri kmetijski dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena)

(1) Za prenehanje opravljanja dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona se ne šteje:

1. določitev novega nosilca dejavnosti, če se kot nosilec dejavnosti določi drug član kmečkega gospodinjstva,

2. potek roka iz 3. točke drugega odstavka 47. člena tega zakona, tudi ob odločitvi, da se v prihodnje dohodek

iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti ne bo obravnaval kot dohodek iz dejavnosti.

(2) Za potrebe ugotavljanja davčne osnove se:

1. sredstva, ki so v lasti ali v finančnem najemu člana kmečkega gospodinjstva, in se uporabljajo za opravljanje dejavnosti, štejejo, kot da so v lasti ali v finančnem najemu nosilca dejavnosti;

2. pravice in obveznosti, ki jih je pridobil oziroma prevzel član kmečkega gospodinjstva v zvezi z opravljanjem dejavnosti, štejejo, kot da jih je pridobil oziroma prevzel nosilec dejavnosti.

(3) Kot odhodek se v skladu s prvim in drugim odstavkom 56. člena tega zakona priznajo tudi obvezni prispevki za socialno varnost članov kmečkega gospodinjstva.

59. člen

(normirani odhodki)

(1) Pri ugotavljanju davčne osnove zavezanca iz tretjega in četrtega odstavka 48. člena tega zakona, se upoštevajo normirani odhodki v višini 25% ustvarjenih prihodkov.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se pri ugotavljanju davčne osnove od dohodkov, ki jih zavezanec iz tretjega in četrtega odstavka 48. člena tega zakona doseže z izdelavo ali prodajo izdelkov domače in umetnostne obrti, za katere ima veljavno pozitivno mnenje pristojne komisije Obrtne zbornice Slovenije, upoštevajo normirani odhodki v višini 70% ustvarjenih prihodkov.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se pri ugotavljanju davčne osnove od dohodkov, ki jih zavezanec iz tretjega, četrtega, šestega in sedmega odstavka 48. člena tega zakona doseže z opravljanjem kmetijske, gozdarske in dopolnilne dejavnosti na kmetiji, upoštevajo normirani odhodki v višini 70% ustvarjenih prihodkov.

60. člen

(izguba)

(1) Če je davčna osnova negativna, zavezanec izkaže izgubo.

(2) Izgubo lahko zavezanec pokriva z zmanjšanjem davčne osnove od dohodka iz dejavnosti v naslednjih letih.

(3) Pokrivanje izgube po drugem odstavku tega člena se prizna največ do višine davčne osnove od dohodka iz dejavnosti.

(4) Pri zmanjšanju davčne osnove od dohodka iz dejavnosti na račun izgub iz preteklih let se davčna osnova od dohodka iz dejavnosti najprej zmanjša za izgubo starejšega datuma.

(5) Izgube ni mogoče prenesti na novega zasebnika oziroma pravno osebo, kadar zavezanec preneha z opravljanjem dejavnosti.

(6) Določbe tega člena se ne uporabljajo za zavezanca, kateremu se davčna osnova ugotavlja v skladu s tretjim, četrtim, šestim in sedmim odstavkom 48. člena tega zakona.

61. člen

(olajšava za vlaganja v raziskave in razvoj)

(1) Zavezanec lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 20% zneska, ki predstavlja vlaganja v raziskave in razvoj v davčnem letu, vendar največ v višini davčne osnove. Vlaganja po tem odstavku so vlaganja v:

1. notranje raziskovalno-razvojne dejavnosti zavezanca, vključno z nakupom raziskovalno-razvojne opreme, ki se izključno in stalno uporablja pri izvajanju raziskovalne-razvojne dejavnosti zavezanca;

2. nakup raziskovalno-razvojnih storitev (ki jih izvajajo druge osebe, vključno s povezanimi osebami, oziroma druge javne ali zasebne raziskovalne organizacije). Ne glede na prvi stavek tega odstavka, lahko zavezanec uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 30% zneska, ki predstavlja vlaganja v raziskave in razvoj v skladu s tem odstavkom, če ima sedež in opravlja svojo dejavnost na področjih države, ki imajo bruto domači proizvod na prebivalca nižji od povprečja države do 15%, in v višini 40% zneska, ki predstavlja vlaganja v raziskave in razvoj v skladu s tem odstavkom, če ima sedež in opravlja svojo dejavnost na področjih države, ki imajo bruto domači proizvod na prebivalca nižji od povprečja države za več kot 15% (v nadaljnjem besedilu: regijska olajšava). Vlada z uredbo določi shemo za izvajanje regijske olajšave. Pri ugotavljanju zneska, za katerega zavezanec lahko znižuje davčno osnovo v skladu s tem odstavkom, se upoštevajo zneski za vlaganja po tem odstavku, v skladu z določbami tega zakona o določanju davčne osnove. Pri razmerjih s povezanimi osebami se upoštevajo zneski, ugotovljeni po določbah tega zakona o določanju davčne osnove pri poslovanju med povezanimi osebami. Vlaganja v raziskave in razvoj po tem odstavku mora zavezanec opredeliti v poslovnem načrtu ali posebnem razvojnem projektu/programu.

(2) Zavezanec lahko za neizkoriščen del davčne olajšave po tem členu v davčnem letu znižuje davčno osnovo v naslednjih petih davčnih letih.

(3) Pri znižanju davčne osnove na račun neizkoriščenega dela davčne olajšave iz preteklih davčnih let se davčna osnova najprej zniža za neizkoriščeni del davčne olajšave starejšega datuma.

(4) Neizkoriščeni del davčne olajšave po tem členu se ob prenehanju opravljanja dejavnosti, če so izpolnjeni pogoji iz četrtega in devetega odstavka 51. člena tega zakona, lahko prenese na novega zasebnika oziroma novo pravno osebo oziroma prevzemno pravno osebo. Šteje se, da je olajšavo prevzel novi zasebnik oziroma nova pravna oseba oziroma prevzemna pravna oseba, pod pogoji kot bi veljali, če do prenehanja ne bi prišlo.

(5) Zavezanec ne more uveljavljati olajšave za vlaganja po prvem odstavku tega člena v delu, ki so financirana iz sredstev proračuna Republike Slovenije oziroma proračuna EU, če imajo ta sredstva naravo nepovratnih sredstev.

(6) Minister, pristojen za finance, podrobneje predpiše izvajanje tega člena.

62. člen

(olajšava za zaposlovanje)

(1) Zavezanec, ki zaposluje invalida po zakonu, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov, lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 50% izplačane plače te osebe, zavezanec, ki zaposluje invalida s 100% telesno okvaro ali gluho osebo, pa v višini 70% izplačane plače te osebe.

(2) Zavezanec, ki zaposluje invalide iz prvega odstavka tega člena nad predpisano kvoto in katerih invalidnost ni posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni pri istem delodajalcu po zakonu, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov, lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 70% izplačanih plač za te osebe. Za namene tega odstavka se osebe iz tega odstavka vštevajo v kvoto po datumu sklenitve pogodbe o zaposlitvi, in sicer se najprej vštevajo tiste osebe s starejšim datumom sklenitve pogodbe o zaposlitvi. Olajšava po tem odstavku se izključuje z olajšavo po prvem odstavku tega člena.

63. člen

(olajšava za zavezanca invalida)

Zavezanec, ki je invalid po zakonu, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov, in ne zaposluje

delavcev, lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini 30% povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji, zavezanec invalid s 100% telesno okvaro ali zavezanec – gluha oseba pa v višini 60% povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji za vsak mesec opravljanja dejavnosti.

64. člen

(olajšava za izvajanje praktičnega dela v strokovnem izobraževanju)

Zavezanec, ki sprejme vajenca, dijaka ali študenta po učni pogodbi za izvajanje praktičnega dela v strokovnem izobraževanju, lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini plačila tej osebi, vendar največ v višini 20% povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji za vsak mesec izvajanja praktičnega dela posamezne osebe v strokovnem izobraževanju.

65. člen

(olajšava za prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje)

Zavezanec – delodajalec, ki financira pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja in izpolnjuje pogoje iz 302. do 305. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 104/05 – uradno prečiščeno besedilo in 69/06), lahko za premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki jih delno ali v celoti plača v korist delojemalcev – zavarovancev izvajalcu pokojninskega načrta s sedežem v Sloveniji ali v drugi državi članici EU, po pokojninskem načrtu, ki je odobren in vpisan v poseben register v skladu s predpisi, ki urejajo prostovoljno dodatno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, uveljavlja davčno olajšavo za leto, v katerem so bile premije plačane, vendar največ do zneska, ki je enak 24% obveznih prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje za delojemalca – zavarovanca in ne več kot 2.390 eurov letno. Glede uskladitve premije in načina objave usklajenih zneskov premije, se uporablja 118. člen tega zakona.

66. člen

(olajšava za donacije)

(1) Zavezanec lahko uveljavlja znižanje davčne osnove za znesek izplačil v denarju in v naravi za humanitarne, invalidske, socialno-varstvene, dobrodelne, znanstvene, vzgojno-izobraževalne, zdravstvene, športne, kulturne, ekološke in religiozne namene, in sicer le za takšna izplačila rezidentom Slovenije in rezidentom drugih držav članic EU, razen poslovnim enotam rezidentov držav članic EU, ki se nahajajo izven držav članic EU, ki so po posebnih predpisih ustanovljeni za opravljanje navedenih dejavnosti, kot nepridobitnih dejavnosti, do zneska, ki ustreza 0,3% obdavčenega prihodka zavezanca v davčnem letu.

(2) Zavezanec lahko uveljavlja, poleg znižanja davčne osnove po prvem odstavku tega člena, dodatno znižanje davčne osnove do zneska, ki ustreza 0,2% obdavčenega prihodka zavezanca v davčnem letu, za znesek izplačil v denarju in v naravi za kulturne namene in za takšna izplačila prostovoljnim društvom, ustanovljenim za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki delujejo v javnem interesu za te namene in sicer le za takšna izplačila rezidentom Slovenije in rezidentom drugih držav članic EU, razen poslovnim enotam rezidentov držav članic EU, ki se nahajajo izven držav članic EU, ki so po posebnih predpisih ustanovljeni za opravljanje navedenih dejavnosti, kot nepridobitnih dejavnosti.

(3) Zavezanec lahko uveljavlja tudi znižanje davčne osnove za znesek izplačil v denarju in naravi političnim strankam, vendar največ do zneska, ki je enak trikratni povprečni mesečni plači na zaposlenega pri zavezancu.

(4) Za znesek, ki ustreza 0,3% obdavčenega prihodka zavezanca v davčnem letu iz prvega odstavka tega člena, in za znesek, ki ustreza 0,2% obdavčenega prihodka zavezanca v davčnem letu iz drugega odstavka tega člena, in za znesek, ki je enak trikratni povprečni mesečni plači na zaposlenega pri zavezancu iz tretjega odstavka tega člena, se šteje znesek vseh izplačil v celotnem davčnem letu.

(5) Zavezanec lahko za znesek, ki presega znesek znižanja davčne osnove po tem členu za namene in izplačila po drugem odstavku tega člena, znižuje davčno osnovo v naslednjih treh davčnih letih skupaj z znižanjem davčne osnove za te namene za tekoče davčno leto, vendar skupaj ne več, kot je določeno v prvem in drugem odstavku tega člena, in največ v višini davčne osnove.

67. člen

(omejitve v zvezi z olajšavami)

(1) Določbe 61. do 66. člena tega zakona se ne uporabljajo za zavezanca, kateremu se davčna osnova ugotavlja v skladu s tretjim, četrtim, šestim in sedmim odstavkom 48. člena tega zakona.

(2) Davčne olajšave iz 61. do 66. člena tega zakona, vključno s prenosom neizkoriščenega dela olajšave za vlaganja v raziskave in razvoj, se priznajo skupaj največ do višine davčne osnove.

68. člen

(davčni odtegljaj)

(1) Od dohodkov, od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, se izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, če jih v okviru opravljanja dejavnosti dosega zavezanec po tem zakonu. Davčni odtegljaj se izračunava, odteguje in plačuje od osnove in po stopnji, določeni z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se davčni odtegljaj izračunava, odteguje in plačuje tudi od plačil, ki jih zavezanec po tem poglavju dosega v okviru opravljanja dejavnosti nastopajočega izvajalca ali športnika. Davčni odtegljaj se izračunava, odteguje in plačuje od osnove in po stopnji, določeni z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

(3) Davčni odtegljaj se ne izračunava, odteguje in plačuje, če zavezanec, rezident ali nerezident, ki ima poslovno enoto v Sloveniji, izplačevalcu dohodka predloži svojo davčno številko.

(4) Davčni odtegljaj se odšteje od akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, odmerjene za davčno leto v skladu s prvim odstavkom 128. člena tega zakona.

(5) Določbe tega člena se ne uporabljajo za zavezanca, kateremu se davčna osnova ugotavlja v skladu s tretjim, četrtim, šestim in sedmim odstavkom 48. člena tega zakona.

4. **Dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti**

69. člen

(splošno o dohodku iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti)

(1) Za dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti se štejejo vsi dohodki v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo na kmečkem gospodinjstvu.

(2) Kot kmečko gospodinjstvo se za namene tega zakona šteje skupnost oseb, ki niso najeta delovna sila in imajo na dan 30. junija v davčnem letu skupno stalno

oziroma začasno prebivališče in so prijavljeni kot eno gospodinjstvo, ter imajo na ta dan v uporabi najmanj toliko kmetijskih in gozdnih zemljišč, da znaša njihov skupni katastrski dohodek najmanj 200 eurov, ali v uporabi najmanj 40 čebeljih panjev, evidentiranih v registru čebelnjakov po predpisih o kmetijstvu.

(3) Kot skupni katastrski dohodek se šteje katastrski dohodek kmetijskih in gozdnih zemljišč ter večkratnik katastrskega dohodka, upoštevanega pri določanju davčne osnove za proizvodnjo vina.

(4) Kot osnovna kmetijska in osnovna gozdarska dejavnost se šteje pridelava, kot je določena s predpisi o ugotavljanju katastrskega dohodka in predpisi o evidentiranju nepremičnin, je v celoti ali pretežno vezana na uporabo kmetijskih in gozdnih zemljišč ter je ustrezno evidentirana v zemljiškem katastru.

(5) Ne glede na četrti odstavek tega člena, se kot osnovna kmetijska dejavnost ne šteje pridelava sadik sadnega, gozdnega in okrasnega drevja in grmičevja, pridelava sadik vinske trte in sadik hmelja, pridelava okrasnih rastlin ter intenzivna pridelava vrtnin in zelišč.

(6) Ne glede na peti odstavek tega člena, se kot osnovna kmetijska dejavnost šteje intenzivna pridelava vrtnin in zelišč na prostem, na površinah, evidentiranih pod katastrsko kulturo vrt. Kot intenzivna pridelava vrtnin in zelišč se šteje pridelava več kot ene vrtnine ali zelišča na isti površini v posameznem letu.

(7) Ne glede na četrti odstavek tega člena, se kot osnovna kmetijska dejavnost šteje tudi proizvodnja vina iz lastnega pridelka grozdja s površin vinogradov, evidentiranih pri davčnem organu, in čebelarstvo, vezano na panje, evidentirane v registru čebelnjakov.

(8) Šteje se, da v okviru kmečkega gospodinjstva opravljajo osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost člani kmečkega gospodinjstva, ki so na dan 30. junija leta, za katero se dohodek ugotavlja, vpisani v zemljiški knjigi oziroma zemljiškem katastru kot lastniki, zakupniki ali imetniki pravice uporabe kmetijskega ali gozdnega zemljišča (v nadaljevanju: zemljišča) na podlagi drugega pravnega naslova.

(9) Če zemljišče dejansko uporablja oseba, ki nima pravice do uporabe zemljišča na podlagi pravnega naslova v zemljiški knjigi in zemljiškem katastru, se lahko za namene tega zakona ta pravica pripiše dejanskemu uporabniku zemljišča.

(10) Šteje se, da osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost opravlja tudi fizična oseba, ki je kot lastnik ali uporabnik panjev na dan 30. junija leta, za katero se dohodek ugotavlja, evidentirana v registru čebelnjakov.

70. člen

(dohodki, ki se vštevajo v dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti)

Za dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti se štejejo potencialni tržni dohodki od pridelave na zemljiščih oziroma v panjih in drugi dohodki, ki so plačila iz naslova ukrepov kmetijske politike in druga plačila iz naslova državnih pomoči, prejeta v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti.

71. člen

(davčna osnova)

(1) Davčna osnova od dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti je za pridelavo na zemljiščih katastrski dohodek, ki vključuje tudi druge dohodke, pripisane zemljiščem, kot je ugotovljen po predpisih o ugotavljanju katastrskega dohodka na dan 30. junija leta, za katero se dohodek ugotavlja.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, je davčna osnova od potencialnih tržnih dohodkov iz 70. člena tega zakona za proizvodnjo vina iz lastnega pridelka grozdja katastrski dohodek vinograda, katerega pridelek se porabi za pridelavo vina, povečan za dvakrat. Za proizvodnjo vina, vezano na površine vinogradov izven Slovenije, se za določitev davčne osnove upošteva povprečni katastrski dohodek vinogradov, ki jih uporabljajo člani kmečkega gospodinjstva v Sloveniji. Če člani kmečkega gospodinjstva ne uporabljajo vinogradov v Sloveniji, se upošteva povprečni katastrski dohodek vinogradov v katastrski občini, ki je krajevno najbližje vinogradom izven Slovenije.

(3) Davčna osnova od potencialnih tržnih dohodkov iz 70. člena tega zakona je za pridelavo v panjih 70% pavšalne ocene dohodka na panj, ki vključuje tudi druge dohodke, pripisane panjem, kot je ugotovljena po predpisih o ugotavljanju katastrskega dohodka.

72. člen

(pripisovanje davčne osnove posameznemu zavezancu)

(1) Katastrski dohodek se posameznemu zavezancu pripiše za zemljišča, ki jih ima pravico uporabljati.

(2) Katastrski dohodek zemljišč, s katerimi razpolaga agrarna skupnost, se posameznemu zavezancu, članu agrarne skupnosti, pripiše glede na njegov pripadajoči solastniški ali sorazmerni delež, ali delež, ki ga ima v uporabi v agrarni skupnosti.

(3) Pavšalna davčna osnova za panj se pripiše uporabniku panja.

(4) Davčna osnova od dohodkov od proizvodnje vina se pripiše posameznemu zavezancu, članu gospodinjstva, ki ima pravico uporabljati vinograd.

73. člen

(oprostitve)

(1) Ne glede na prvi odstavek 71. člena tega zakona, se v davčno osnovo od katastrskega dohodka na zahtevo zavezanca ne všteva katastrski dohodek zemljišč:

1. ki jih je na podlagi zakona trajno ali začasno prepovedano izkoriščati za kmetijsko pridelavo,
2. na katerih so nasipi, kanali, prekopi, jezovi in druge naprave za potrebe obrambe pred poplavami ali za osuševanje in namakanje,
3. ki ležijo znotraj visokovodnih nasipov,
4. na katerih so vrbni in drugi zaščitni nasadi ter varovalni gozdovi, kot obramba pred erozijo,
5. ki so v zemljiškem katastru označena kot zemljišča pod neodmerjenimi gozdnimi cestami,
6. na katerih so neodmerjene planinske poti,
7. na katerih so objekti za potrebe zaščite in reševanja pred naravnimi in drugimi nesrečami,
8. ki ležijo v obmejnem pasu in nad ali pod visokonapetostnimi daljnovodi in drugimi vodi, če je izkoriščanje v kmetijske namene onemogočeno,
9. na katerih so evidentirana vojna grobišča,
10. ki jih zavezanec odda skladno s predpisi o preživninskem varstvu kmetov,
11. ki jih na podlagi odločbe državnega organa o razlastitvi ali pogodbe, ki nadomešča razlastitev, ni mogoče uporabljati,
12. ki jih je zavezanec z odločbo o denacionalizaciji dobil v last, ne pa tudi v posest,
13. za katera je bilo skladno s predpisi izdano dovoljenje za gradnjo,
14. ki so dana v zakup, za dobo, navedeno v zakupni pogodbi,
15. ki se uporabljajo za doseganje dohodka, kot je določen v III.3. poglavju tega zakona,
16. ki so bila neuporabna ali slabše kakovosti, pa so z vlaganji postala uporabna ali bolj rodovitna, za obdobje

treh let, z uveljavitvijo v prvem letu po usposobitvi ali izboljšanju,

17. na katerih se zasadijo novi vinogradi, hmeljišča, sadovnjaki ali drugi trajni nasadi, za obdobje treh let in za oljčne nasade za obdobje osmih let, z uveljavitvijo v prvem letu po zasaditvi,

18. ki se pogozdijo, za obdobje 30 let, z uveljavitvijo v prvem letu po pogozditvi,

19. na katerih so objekti posebnega pomena za obrambo ali ležijo v varnostnem območju takega objekta in se zanje predpiše ukrep varovanja.

(2) Ne glede na tretji odstavek 71. člena tega zakona, se v davčno osnovo od pavšalne ocene dohodka na panj na zahtevo zavezanca ne všteva pavšalna ocena dohodka na panj za panje, ki se uporabljajo za doseganje dohodka, kot je določen v III.3. poglavju tega zakona.

5. **Dohodek iz oddajanja premoženja v najem in iz prenosa premoženjske pravice**

74. člen

(dohodek)

(1) Dohodek po tem poglavju vključuje:

1. dohodek iz oddajanja premoženja v najem in
2. dohodek iz prenosa premoženjske pravice.

(2) Določbe tega poglavja ne vplivajo na davčno obveznost zavezanca po III.3. poglavju tega zakona.

5.1. *Dohodek iz oddajanja premoženja v najem*

75. člen

(dohodek iz oddajanja premoženja v najem)

(1) Dohodek iz oddajanja premoženja v najem po tem poglavju je dohodek, dosežen z oddajanjem nepremičnin in premičnin (v nadaljnjem besedilu: premoženja) v najem.

(2) Za oddajanje premoženja v najem po prvem odstavku tega člena se šteje:

1. vsako oddajanje premoženja na podlagi pogodbe ali na drugi pravni podlagi, s katerim najemodajalec prepusti najemniku določeno premoženje v uporabo ali mu prepusti pravico do uporabe premoženja, najemnik pa mu je zato dolžan plačati ustrezno najemnino ali drugo nadomestilo;

2. drugi primeri uporabe premoženja, kadar tisti, katerega premoženje uporablja nekdo drug ali ima pravico do uporabe premoženja nekdo drug ali ima nekdo drug pravico, da od njega zahteva opustitev določenih dejanj, ki bi jih imel sicer pravico izvrševati na svojem premoženju, prejme ustrezno nadomestilo, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Kot dohodek iz oddajanja premoženja v najem se obdavčuje najemnina in druga nadomestila v zvezi z oddajanjem premoženja v najem, ki vključujejo zlasti:

1. obveznosti in storitve, za katere se je zavezal ali jih je opravil najemnik, razen obratovalnih stroškov, ki jih za najeto premoženje plačuje najemnik;

2. premije, nadomestila, odškodnine in podobne dohodke, ki ne predstavljajo dohodka iz 1. točke tega odstavka.

76. člen

(oprostitev)

Dohodnine se ne plačuje od:

1. dohodka iz oddajanja premičnin v najem, razen od dohodka iz oddajanja opreme, bivalnika in prevoznega sredstva v najem,

2. materialnih vlaganj najemnika, ki ohranjajo uporabno vrednost kmetijskega ali gozdnega zemljišča,

3. dohodka preživljanca po pogodbi o dosmrtnem preživljanju,

4. dohodka za odstop prostora za izvedbo volitev ali referenduma na državni ali lokalni ravni, izvedenih v skladu z zakonom, če dohodek ne presega 42 eurov.

77. člen

(davčna osnova)

(1) Davčna osnova je dohodek iz oddajanja premoženja v najem, zmanjšan za normirane stroške v višini 40% od dohodka, doseženega z oddajanjem premoženja v najem.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko zavezanec namesto normiranih stroškov uveljavlja dejanske stroške vzdrževanja premoženja, ki ohranja uporabno vrednost premoženja (v nadaljnjem besedilu: dejanski stroški vzdrževanja), če jih v času oddajanja premoženja v najem za navedeno premoženje plačuje sam. Dejanski stroški vzdrževanja se priznajo na podlagi računov.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena, je davčna osnova od dohodka, ki ga zavezanec doseže z oddajanjem kmetijskega ali gozdnega zemljišča v najem, dosežen dohodek.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena, je davčna osnova od dohodka, ki ga najemnik doseže z oddajanjem premoženja v podnajem, dohodek, dosežen na podlagi podnajema, zmanjšan za najemnino in drugo nadomestilo, ki ga navedeni najemnik plačuje za najem tega premoženja.

(5) Davčna osnova se pri vzajemnem oddajanju premoženja v najem določi za vsako stran posebej, in sicer glede na primerljivo tržno ceno najemnine od premoženja, ki ga fizična oseba odda v najem, upoštevaje stroške po prvem in drugem odstavku tega člena.

(6) Zavezanec lahko kot dejanske stroške vzdrževanja iz drugega odstavka tega člena uveljavlja tudi dejansko porabljena sredstva rezervnega sklada za vzdrževanje večstanovanjske stavbe. Zavezancu se prizna znesek njemu pripisanih porabljenih sredstev rezervnega sklada, ki so bila vplačana v zvezi z nepremičnino, oddano v najem, in sicer na podlagi obvestila upravnika, ki nastale stroške vzdrževanja porazdeli med etažne lastnike po vnaprej določenih kriterijih in sestavi razdelilnik oziroma obračun teh stroškov.

5.2. *Dohodek iz prenosa premoženjske pravice*

78. člen

(dohodek iz prenosa premoženjske pravice)

(1) Dohodek iz prenosa premoženjske pravice po tem poglavju vključuje dohodek, dosežen z odstopom uporabe oziroma izkoriščanja ali odstopom pravice do uporabe oziroma pravice do izkoriščanja:

1. materialne avtorske pravice in materialne pravice izvajalca,

2. izuma, videza izdelka, znaka razlikovanja, tehnične izboljšave, načrta, formule, postopka, podobne pravice oziroma podobnega premoženja in informacij glede industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušenj, ne glede na to, ali so zavarovani po zakonu,

3. osebnega imena, psevdonima ali podobe,

na podlagi pogodbe ali drugi pravni podlagi, po kateri imetnik premoženjske pravice za njen prenos prejme določeno nadomestilo.

(2) Kot dohodek iz prenosa premoženjske pravice se po tem poglavju obdavčuje vsak dohodek, prejet kot nadomestilo za prenos premoženjske pravice, ki vključuje zlasti nadomestilo za uporabo, izkoriščanje ali odstop pravice do uporabe oziroma pravice do izkoriščanja premoženjske pravice.

79. člen

(davčna osnova)

(1) Davčna osnova je dohodek iz prenosa premoženjske pravice, zmanjšan za normirane stroške v višini 10% od dohodka, doseženega s prenosom premoženjske pravice.

(2) Stroški iz prvega odstavka tega člena se ne priznajo:

1. imetniku premoženjske pravice, ki ni avtor, izvajalec, izumitelj ali druga oseba, ki ustvari predmet premoženjske pravice,

2. v primeru odstopa uporabe oziroma izkoriščanja ali odstopa pravice do uporabe oziroma pravice do izkoriščanja osebnega imena, psevdonima ali podobe.

6. **Dohodek iz kapitala**

80. člen

(dohodek)

(1) Dohodek iz kapitala po tem poglavju vključuje:

1. obresti,

2. dividende, in

3. dobiček iz kapitala.

(2) Določbe tega poglavja ne vplivajo na davčno obveznost zavezanca po III.3. poglavju tega zakona, če ni s tem zakonom drugače določeno.

6.1. *Obresti*

81. člen

(obresti)

(1) Obresti po tem poglavju so obresti od posojil, obresti od dolžniških vrednostnih papirjev, obresti od denarnih depozitov pri bankah in hranilnicah ter drugih podobnih finančnih terjatev do dolžnikov, dohodek iz oddajanja v finančni najem, dohodek iz življenjskega zavarovanja ter dohodek, ki ga zavezanec doseže na podlagi delitve prihodkov vzajemnega sklada v obliki obresti.

(2) Kot obresti se po tem poglavju obdavčuje vsako nadomestilo, ki ne predstavlja vračila glavnice iz finančno dolžniškega razmerja, vključno z nadomestili za tveganje ali za zmanjšanje vrednosti glavnice iz finančno dolžniškega razmerja zaradi inflacije, če ni s tem zakonom drugače določeno. Kot obresti se obdavčujejo tudi diskonti, bonusi, premije in podobni dohodki iz finančno dolžniškega razmerja ali dogovora, ki se nanaša na finančno dolžniško razmerje.

(3) Za dohodek iz življenjskega zavarovanja iz prvega odstavka tega člena se šteje tudi dohodek iz dodatnega pokojninskega zavarovanja, sklenjenega po pokojninskem načrtu, ki ni vpisan v poseben register, in dohodek iz prostovoljnega pokojninskega zavarovanja.

(4) Za dolžniške vrednostne papirje iz prvega odstavka tega člena se štejejo tudi zamenljivi dolžniški vrednostni papirji.

82. člen

(oprostitev)

Dohodnine se ne plačuje od:

1. obresti, ki se zavezancu izplačajo iz naslova neupravičeno ali preveč odmerjenih in plačanih davkov in prispevkov;

2. obresti na pozitivno stanje na transakcijskem računu pri izvajalcu plačilnega prometa, in sicer največ v višini, ki jo izvajalec plačilnega prometa plačuje za depozite na vpogled;

3. dohodka iz življenjskega zavarovanja, ki je sklenjeno za primer smrti in se dohodek izplača zaradi smrti osebe;

4. dohodka iz življenjskega zavarovanja, pri katerem:

– nastane pravica zahtevati izplačilo zavarovalne vsote po preteku desetih let od dneva sklenitve pogodbe o življenjskem zavarovanju,

– sta sklenitelj zavarovanja in upravičenec do zavarovalne vsote ena in ista oseba, in

– ni podana zahteva za izplačilo odkupne vrednosti police življenjskega zavarovanja pred potekom roka iz prve alinee te točke;

5. obresti iz varčevalne pogodbe po nacionalni stanovanjski varčevalni shemi, ki je sklenjena za obdobje najmanj petih let, razen obresti pri odstopu od te varčevalne pogodbe;

6. 50% zneska obresti na obveznice, ki jih je upravičenec prejel kot odškodnino v skladu z zakonom, ki ureja denacionalizacijo. Če je upravičenec po navedenem zakonu mrtev ali razglašen za mrtvega pred dnem pravnomočnosti odločbe o denacionalizaciji, se za upravičenca štejejo njegovi dediči, ki jim je Slovenski odškodninski sklad oziroma Slovenska odškodninska družba izročila obveznice na podlagi pravnomočnega sklepa o dedovanju. Za namene izvajanja navedene oprostitve je zavezanec, ki razpolaga hkrati z obveznicami, ki jih je pridobil kot upravičenec po navedeni točki ter na drug način, dolžan voditi evidenco zalog obveznic. Zaloge se vodijo po metodi zaporednih cen (FIFO);

7. obresti od vplačil etažnih lastnikov v rezervni sklad, ki se vodijo na posebnem transakcijskem računu rezervnega sklada in jih upravnik nalaga v skladu s Stanovanjskim zakonom.

83. člen

(splošno o davčni osnovi)

Davčna osnova so dosežene obresti, če ni s tem zakonom drugače določeno.

84. člen

(davčna osnova v primeru dolgoročno vezanih denarnih sredstev in dolgoročnega varčevanja pri bankah in hranilnicah)

Ne glede na 83. člen tega zakona, je davčna osnova od obresti, doseženih v primeru vezanih denarnih sredstev in varčevanja na računu pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Sloveniji, in pri bankah drugih držav članic EU, z ročnostjo daljšo od enega leta, pri katerem zavezanec ne more razpolagati s privarčevanimi sredstvi pred potekom datuma vezave oziroma poteka varčevanja brez bistvenega zmanjšanja obresti, enaka obrestim, obračunanim za obdobje davčnega leta, če se zavezanec rezident tako odloči in o tem v roku in na predpisan način obvesti banko ali hranilnico in davčni organ.

85. člen

(davčna osnova od dohodka iz finančnega najema)

(1) Davčna osnova od dohodka iz finančnega najema je del plačila finančnega najemojemalca finančnemu najemodajalcu, ki ne predstavlja vračila glavnice.

(2) Če po pogodbi o finančnem najemu lastninska pravica po izteku pogodbeno dogovorjenega obdobja ne preide na najemnika, se dohodek, ki predstavlja vračilo glavnice, v letu, ko izteče pogodba o finančnem najemu, obdavči kot dohodek iz oddajanja premoženja v najem po III.5.1. poglavju tega zakona.

86. člen

(davčna osnova od dohodka iz življenjskega zavarovanja)

(1) Davčna osnova od dohodka iz življenjskega zavarovanja je razlika med prejetim izplačilom in vplačilom.

(2) Vrednost vplačila iz prvega odstavka tega člena se v primeru obročnih vplačil določi kot seštevek vseh obročnih vplačil. Če izplačilo iz prvega odstavka tega člena ni prejeto v enkratnem znesku, temveč obročno, se vplačilo oziroma seštevek vseh obročnih vplačil porazdeli enakomerno med obdobja izplačevanja obročnih izplačil. Če celotno obdobje izplačevanja obročnih izplačil v pogodbi o življenjskem zavarovanju ni določeno, se kot celotno obdobje izplačevanja obročnih izplačil upošteva razlika med zavezančevo starostjo v času, ko prvič prejme obročno izplačilo, in pričakovano življenjsko dobo zavezanca, ki se določi glede na podatek Statističnega urada Republike Slovenije o pričakovani življenjski dobi moškega ali ženske v Sloveniji.

87. člen

(davčna osnova od obresti, doseženih z unovčitvijo kupona za izplačilo obresti)

Davčna osnova od obresti, doseženih z unovčitvijo kupona za izplačilo obresti, so dosežene obresti.

88. člen

(davčna osnova od obresti, doseženih ob odsvojitvi ali odkupu diskontiranega dolžniškega vrednostnega papirja)

(1) Davčna osnova od obresti, doseženih ob odsvojitvi diskontiranega dolžniškega vrednostnega papirja pred dospelostjo papirja ali pri odkupu diskontiranega dolžniškega vrednostnega papirja pred ali ob dospelosti papirja, so obresti, obračunane za obdobje od dneva pridobitve do dneva odsvojitve ali odkupa diskontiranega dolžniškega vrednostnega papirja.

(2) Za diskontirani dolžniški vrednostni papir iz prvega odstavka tega člena se šteje tudi brezkuponski dolžniški vrednostni papir.

(3) Višina obresti iz prvega odstavka tega člena se določi po metodi enakomernega (konstantnega) donosa.

(4) Za odkup diskontiranega dolžniškega vrednostnega papirja iz prvega odstavka tega člena se šteje tudi unovčitev diskontiranega dolžniškega vrednostnega papirja.

89. člen

(razmejitev med glavnico in obrestmi)

Če ni vnaprej natančno določeno, kolikšen del posameznega plačila predstavlja vračilo glavnice in kolikšen del plačilo obresti, se za namene tega zakona šteje, da se najprej plačujejo obresti, izračunane po priznani obresti meri, ki jo določi minister, pristojen za finance, na podlagi zakona, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb za potrebe določanja obresti med povezanimi osebami.

6.2. *Dividende*

90. člen

(dividende)

(1) Dividende po tem poglavju so dividende in drugi dohodki, doseženi na podlagi lastniškega deleža.

(2) Za lastniški delež po prvem odstavku tega člena se šteje vsak delež, ki ga ima fizična oseba (v nadaljnjem besedilu: imetnik deleža) na podlagi vloženih sredstev v gospodarski družbi, zadrugi in drugih oblikah organiziranja, vključno s premoženjskim vložkom tihega družbenika v podjetje nosilca tihe družbe in premoženjskim vložkom fizične osebe v katerokoli drugo obliko organiziranja, ki ima pretežno naravo lastniškega kapitala (v nadaljnjem besedilu: plačnik).

(3) Kot dividenda se po tem poglavju obdavčuje vsaka razdelitev dohodka imetniku deleža iz premoženja plačnika oziroma povezane osebe (po tem zakonu ali zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb) plačnika na podlagi njegovega lastniškega deleža v plačniku, ki ne predstavlja zmanjšanja njegovega lastniškega deleža, vključno z razdelitvijo v obliki delnic ali zamenljivih obveznic ter pripisom dobička kapitalskemu deležu družbenika.

(4) Kot dividende se po tem poglavju obdavčuje tudi:

1. prikrito izplačilo dobička, določeno v zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb;

2. dobiček, ki se razdeli v zvezi z dolžniškimi vrednostnimi papirji, ki zagotavljajo udeležbo v dobičku plačnika;

3. dohodek, ki ga zavezanec doseže na podlagi delitve čistega dobička vzajemnega sklada ali delitve prihodkov vzajemnega sklada, ki niso zajeti z 81. členom tega zakona.

91. člen

(davčna osnova)

(1) Davčna osnova je dosežena dividenda, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Davčna osnova se pri prikritem izplačilu dobička določi na podlagi primerljive tržne cene.

6.3. *Dobiček iz kapitala*

92. člen

(dobiček iz kapitala)

Dobiček iz kapitala je dobiček, dosežen z odsvojitvijo kapitala.

93. člen

(kapital)

Za kapital po tem poglavju se štejejo:

1. nepremičnina, ne glede na to, ali je bila odsvojena v spremenjenem ali nespremenjenem stanju;

2. vrednostni papirji in deleži v gospodarskih družbah, zadrugah in drugih oblikah organiziranja;

3. investicijski kuponi.

94. člen

(odsvojitev kapitala)

Za odsvojitev kapitala po tem poglavju se šteje vsaka odsvojitev kapitala ali dela kapitala, kot je zlasti prodaja kapitala, dajanje kapitala v dar, zamenjava kapitala, unovčitev investicijskega kupona, izplačilo sorazmernega dela likvidacijske mase v primeru likvidacije vzajemnega sklada, izplačilo lastniškega deleža v primeru prenehanja gospodarske družbe, zadruge ali druge oblike organiziranja, izplačilo lastniškega deleža v primeru zmanjšanja lastniškega kapitala gospodarske družbe, zadruge ali druge oblike organiziranja, izstopa ali izključitve ter drugi primeri izplačila lastniškega deleža, izplačanega v denarju ali v naravi, če ni s tem zakonom drugače določeno.

95. člen

(neobdavčljiva odsvojitev kapitala)

Za odsvojitev kapitala po tem poglavju se ne šteje:

1. prenos kapitala preminule osebe na dediča, volilojemnika ali osebo, ki ju nadomesti po predpisih o dedovanju, ali na drugo osebo, ki uveljavlja kakšno pravico iz zapuščine, zaradi smrti fizične osebe;

2. odsvojitev nepremičnine po pogodbi o dosmrtnem preživljanju ali po darilni pogodbi za primer smrti;

3. prenos nepremičnin iz naslova razlastitev, po predpisih, ki urejajo to področje;

4. prenos kapitala posojilojemalcu ali zastavnemu upniku v primeru ustanovitve zastavne pravice na kapitalu, in prenos nazaj posojilodajalcu oziroma zastavitelju, razen prenosa nazaj v primeru, ko se posojeni kapital proda in vrne novo kupljeni kapital;

5. zamenjava vrednostnih papirjev z istovrstnimi papirji istega izdajatelja, pri kateri se ne spreminjajo razmerja med družbeniki in kapital izdajatelja ter ni denarnega toka;

6. razdelitev delnic istega izdajatelja na delnice ali združitev delnic istega izdajatelja v delnice, ki se opravi pri nespremenjenem osnovnem kapitalu izdajatelja, razen morebitnih denarnih izplačil; za delnico po tej točki se šteje tudi začasnica;

7. zamenjava prednostnih delnic z navadnimi delnicami istega izdajatelja; morebitna denarna izplačila ob zamenjavi se štejejo za delno odsvojitev;

8. zmanjšanje deleža v okviru zmanjšanja osnovnega kapitala, ki je namenjeno kritju prenesene izgube oziroma čiste izgube poslovnega leta ali prenosu zneskov v kapitalske rezerve ali umiku delnic oziroma deležev oziroma zmanjšanje kapitalskega deleža v osebni družbi zaradi izračunanega deleža družbenika pri izgubi osebne družbe, ki se odpiše od njegovega kapitalskega deleža oziroma zmanjšanje vrednosti deleža, ki ga je vpisal član zadruge, ki je namenjeno kritju neporavnane izgube zadruge;

9. izplačilo deleža v dobičku družbeniku osebne družbe, ki se odpiše od njegovega kapitalskega deleža;

10. zamenjava delnic investicijske družbe, ki je nastala iz pooblaščene investicijske družbe, z investicijskimi kuponi vzajemnega sklada v postopku obveznega preoblikovanja investicijske družbe, nastale iz pooblaščene investicijske družbe, v vzajemni sklad, po predpisih, ki urejajo to področje;

11. prenos kapitala v postopkih prisilne izterjave obveznih dajatev v skladu z zakoni.

96. člen

(oprostitev)

(1) Dohodnine se ne plača od dobička iz kapitala, doseženega pri odsvojitvi kapitala po 20 letih imetništva.

(2) Dohodnine se ne plača tudi od dobička iz kapitala, doseženega pri:

1. prvi odsvojitvi delnic ali deleža v kapitalu, pridobljenega v procesu lastninskega preoblikovanja podjetij v skladu s predpisi, ki urejajo lastninsko preoblikovanje podjetij. Za prvo odsvojitev se šteje tudi prva odsvojitev podedovanih delnic ali deleža v kapitalu, ki jih je zapustnik pridobil v procesu lastninskega preoblikovanja podjetij v skladu s predpisi, ki urejajo lastninsko preoblikovanje podjetij;

2. odsvojitvi stanovanja ali stanovanjske hiše – ki ima največ dve stanovanji, s pripadajočim zemljiščem – v katerem je imel zavezanec prijavljeno stalno prebivališče in ga je imel v lasti ter je tam dejansko bival vsaj zadnja tri leta pred odsvojitvijo; če je zavezanec stanovanje ali stanovanjsko hišo uporabljal v zvezi z opravljanjem dejavnosti ali ga je oddajal v najem, se za odsvojitev kapitala po tej točki ne šteje odsvojitev tistega dela stanovanja ali stanovanjske hiše, ki ga je zavezanec uporabljal v zvezi z opravljanjem dejavnosti (pod pogojem, da je stanovanje ali stanovanjska hiša oziroma njun del v poslovnih knjigah prikazano kot sredstvo za potrebe dejavnosti) ali ga je oddajal v najem;

3. odsvojitvi investicijskih kuponov, ki jih je imetnik pridobil z zamenjavo delnic pooblaščene investicijske družbe, ali delnic investicijske družbe, ki je nastala iz pooblaščene investicijske družbe – v postopku obveznega preoblikovanja pooblaščene investicijske družbe ali investicijske družbe, ki je nastala iz pooblaščene investicijske družbe, v vzajemni sklad, ali v postopku obvezne oddelitve dela sredstev pooblaščene investicijske družbe v vzajemni sklad, in sicer v roku in po predpisih, ki urejajo to področje – pod pogojem, da so bile te delnice pridobljene v procesu lastninskega preoblikovanja podjetij v skladu s predpisi, ki urejajo lastninsko preoblikovanje podjetij;

4. odsvojitvi dolžniških vrednostnih papirjev;

5. odsvojitvi deleža, pridobljenega na podlagi naložb tveganega kapitala (naložb v obliki povečanja osnovnega kapitala družbe z vložki zavezanca ali ustanovitve gospodarske družbe) v družbi tveganega kapitala, ki je ustanovljena v skladu z zakonom, ki ureja družbe tveganega kapitala, če je imela ta družba status družbe tveganega kapitala skozi celotno obdobje imetništva takega deleža zavezanca; o tem ali gre za odsvojitev kapitala po tej točki, odloči davčni organ na podlagi priglasitve odsvojitve pri davčnem organu.

(3) Izguba, ki jo zavezanec doseže pri odsvojitvi kapitala iz prvega in drugega odstavka tega člena, ne zmanjšuje davčne osnove od dobička iz kapitala.

97. člen

(davčna osnova)

(1) Davčna osnova od dobička iz kapitala je razlika med vrednostjo kapitala ob odsvojitvi in vrednostjo kapitala ob pridobitvi.

(2) Kadar je razlika med vrednostjo kapitala ob odsvojitvi in vrednostjo kapitala v času pridobitve negativna (izguba), se lahko v letu, za katero se odmerja dohodnina, za navedeno izgubo zmanjšuje pozitivna davčna osnova za dobiček iz kapitala po tem poglavju, vendar ne več, kot znaša pozitivna davčna osnova.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, lahko zavezanec neizkoriščeni del negativne razlike (izgube) v letu, za katero se dohodnina odmerja, ki jo doseže pri odsvojitvi delnic ali deležev oziroma osnovnih vložkov, ki jih je pridobil pred pridobitvijo novih delnic ali deležev oziroma osnovnih vložkov pri povečanju osnovnega kapitala iz sredstev družbe, prenaša v naslednja davčna leta in zmanjšuje pozitivno davčno osnovo za dobiček iz kapitala v naslednjih davčnih letih, vendar ne več, kot znaša pozitivna davčna osnova. Pri zmanjšanju davčne osnove na račun prenesenega neizkoriščenega dela negativne razlike (izgube) se pozitivna davčna osnova najprej zmanjša za neizkoriščeni del negativne razlike (izgube) starejšega datuma.

(4) V primerih, ko se pozitivna davčna osnova, zmanjšana z izgubami iz drugega in tretjega odstavka tega člena, nanaša na različna obdobja imetništva kapitala, se dohodnina odmeri od skupne letne pozitivne davčne osnove, ki se razdeli med posamezna obdobja imetništva kapitala iz drugega odstavka 132. člena tega zakona upoštevaje sorazmerne deleže. Sorazmerni deleži se ugotovijo kot razmerje med pozitivno davčno osnovo posameznega obdobja imetništva kapitala in seštevkom pozitivnih davčnih osnov posameznih obdobij imetništva kapitala v davčnem letu.

(5) Ne glede na drugi odstavek tega člena, negativna razlika (izguba), ki je dosežena z odsvojitvijo kapitala iz 2. in 3. točke 93. člena tega zakona, ne zmanjšuje pozitivne davčne osnove po tem poglavju:

1. če zavezanec v roku 30 dni pred ali po odsvojitvi kapitala pridobi vsebinsko istovrstni nadomestni kapital, ali pridobi pravico do nakupa ali obveznost nakupa istovrstnega kapitala ali

2. če zavezanec odsvoji kapital in zavezančev družinski član ali pravna oseba, v kateri ima zavezanec lastniški delež ali pravico do lastniškega deleža v višini najmanj 25% v obliki vrednosti vseh deležev ali v obliki glasovalne pravice na podlagi lastniških deležev v konkretni osebi, neposredno ali posredno pridobi istovrstni kapital.

98. člen

(vrednost kapitala ob pridobitvi)

(1) V vrednost kapitala ob pridobitvi se všteva nabavna vrednost kapitala in stroški, ki so določeni s tem členom.

(2) Za nabavno vrednost kapitala iz prvega odstavka tega člena se šteje v prodajni ali drugi pogodbi navedena vrednost kapitala v času pridobitve. Če kapital ni pridobljen na podlagi pogodbe ali če vrednost kapitala v času pridobitve ni razvidna iz pogodbe, se za nabavno vrednost kapitala šteje vrednost kapitala v času pridobitve, ki jo zavezanec dokazuje z ustreznimi dokazili. Če je bil kapital pridobljen po 1. točki 95. člena tega zakona ali na podlagi darilne pogodbe, se za nabavno vrednost kapitala v času pridobitve šteje vrednost, od katere je bil odmerjen davek na dediščine in darila, če davek ni bil odmerjen, pa primerljiva tržna cena kapitala v času pridobitve, ki jo zavezanec dokazuje z ustreznimi dokazili.

(3) Kadar zavezanec pridobi delnice ali drug kapital na način, določen v četrtem odstavku 43. člena tega zakona, se za nabavno vrednost delnice ali drugega kapitala šteje primerljiva tržna cena delnice ali drugega kapitala na dan, ko je bila pravica izvršena oziroma na dan, ko je zavezanec pridobil delnice ali drug kapital.

(4) Kadar zavezanec pridobi delnico ali povečani delež oziroma osnovni vložek pri povečanju osnovnega kapitala iz sredstev družbe, se šteje, da je nabavna vrednost tako pridobljene delnice ali pridobljenega povečanega deleža oziroma osnovnega vložka enaka nič.

(5) Kadar zavezanec pridobi kapital s prenosom sredstev iz podjetja zavezanca v svoje gospodinjstvo ali s prenehanjem opravljanja dejavnosti, se za nabavno vrednost prenesenega sredstva šteje primerljiva tržna cena sredstva na dan prenosa oziroma na dan prenehanja opravljanja dejavnosti.

(6) Kadar se zavezančev kapitalski delež v osebni družbi poveča zaradi pripisa dobička kapitalskemu deležu, se za nabavno vrednost tako povečanega dela deleža šteje znesek pripisanega dobička po plačilu dohodnine.

(7) Stroški iz prvega odstavka tega člena so:

1. vrednost na nepremičnini opravljenih investicij in stroškov vzdrževanja, ki povečuje uporabno vrednost nepremičnine, če jih je plačal zavezanec;

2. znesek davka na dediščine in darila in davka na promet nepremičnin, ki ga je plačal zavezanec ob pridobitvi kapitala;

3. stroški, ki jih je plačal zavezanec v zvezi s cenitvijo pridobljene nepremičnine, ki jo je opravil pooblaščeni cenilec v skladu z obstoječo metodologijo, kadar je cenitev potrebna, ker se vrednost nepremičnine ne da ugotoviti na drug način; stroški cenitve se priznajo v višini dejanskih stroškov, vendar ne več kot 188 eurov;

4. normirani stroški, povezani s pridobitvijo kapitala, v višini 1% od nabavne vrednosti kapitala.

(8) Nabavna vrednost in stroški v tuji valuti iz prvega odstavka tega člena se preračunajo v eure po tečaju, ki ga objavlja Banka Slovenije. Preračun se opravi po tečaju, ki velja na dan pridobitve kapitala oziroma na dan nastanka stroškov.

99. člen

(vrednost kapitala ob odsvojitvi)

(1) Za vrednost kapitala ob odsvojitvi se šteje v prodajni ali drugi pogodbi navedena vrednost kapitala ob odsvojitvi. Če kapital ni odsvojen na podlagi pogodbe, ali če vrednost kapitala ob odsvojitvi ni razvidna iz pogodbe, ali če iz pogodbe ali drugih dokazil razvidna vrednost kapitala ne ustreza vrednosti kapitala, ki bi se dala doseči v prostem prometu v času odsvojitve, se za vrednost kapitala ob odsvojitvi šteje primerljiva tržna cena kapitala ob odsvojitvi.

(2) Vrednost kapitala ob odsvojitvi se zmanjša za naslednje stroške zavezanca:

1. znesek davka na promet nepremičnin, ki ga je plačal zavezanec ob odsvojitvi nepremičnine;

2. stroške, ki jih plačal zavezanec v zvezi s cenitvijo odsvojene nepremičnine, ki jo je opravil pooblaščeni cenilec v skladu z obstoječo metodologijo, kadar je cenitev potrebna, ker se vrednost nepremičnine ne da ugotoviti na drug način; stroški cenitve nepremičnine se priznajo v višini dejanskih stroškov, vendar ne več kot 188 eurov;

3. normirane stroške, povezane z odsvojitvijo kapitala, v višini 1% od vrednosti kapitala ob odsvojitvi, brez upoštevanja stroškov iz 2. točke tega odstavka.

(3) Vrednost kapitala ob odsvojitvi in stroški iz drugega odstavka tega člena v tuji valuti se preračunajo v eure po tečaju, ki ga objavlja Banka Slovenija. Preračun se opravi po tečaju, ki velja na dan odsvojitve kapitala oziroma na dan nastanka stroškov.

100. člen

(odlog ugotavljanja davčne obveznosti)

(1) Kadar zavezanec odsvoji kapital na način, določen v drugem odstavku tega člena, se davčna obveznost zavezanca v trenutku odsvojitve ne ugotavlja.

(2) Ugotavljanje davčne obveznosti se lahko odloži pri naslednjih odsvojitvah kapitala:

1. podaritvi kapitala zavezančevemu zakoncu ali otroku;

2. zamenjavi deleža v okviru zamenjave kapitalskih deležev, združitev in delitev, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb za namene obdavčitve pri zamenjavi kapitalskih deležev in obdavčitve pri združitvah in delitvah;

3. zamenjavi investicijskih kuponov podsklada za investicijske kupone drugih podskladov v okviru prehajanja med podskladi pri istem krovnem vzajemnem skladu, ki ga upravlja družba za upravljanje, ki je rezident Slovenije po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, ali rezident druge države članice EU, če družba za upravljanje zagotovi ustrezen način sledljivosti prehodov med podskladi.

(3) O tem ali gre za odsvojitev kapitala iz drugega odstavka tega člena, odloči davčni organ na podlagi priglasitve odsvojitve kapitala pri davčnem organu, če je tako določeno z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(4) Ugotavljanje davčne obveznosti se odloži do naslednje obdavčljive odsvojitve podarjenega kapitala, ki jo opravi zavezančev zakonec ali otrok, oziroma do naslednje obdavčljive odsvojitve kapitala, pridobljenega z zamenjavo iz 2. ali 3. točke drugega odstavka tega člena.

(5) Kadar se ugotavljanje davčne osnove odloži, se kot čas pridobitve s podaritvijo ali zamenjavo pridobljenega kapitala šteje:

1. v primeru ko zavezančev zakonec ali otrok pridobi kapital z obdaritvijo – datum, ko je darovalec pridobil kapital;

2. v primeru zamenjave deleža v okviru zamenjave kapitalskih deležev, združitev in delitev, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb za namene obdavčitve pri zamenjavi kapitalskih deležev in obdavčitve pri združitvah in delitvah – datum, ko so bili zamenjani deleži pridobljeni;

3. v primeru zamenjave investicijskih kuponov podsklada za investicijske kupone drugih podskladov v okviru prehajanja med podskladi pri istem krovnem vzajemnem skladu – datum, ko so bili prvi zamenjani investicijski kuponi pridobljeni.

(6) Kadar se ugotavljanje davčne osnove odloži, se kot nabavna vrednost s podaritvijo ali zamenjavo pridobljenega kapitala šteje:

1. v primeru ko zavezančev zakonec ali otrok pridobi kapital z obdaritvijo – nabavna vrednost kapitala v času, ko je kapital pridobil darovalec;

2. v primeru zamenjave deleža v okviru zamenjave kapitalskih deležev, združitev in delitev, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb za namene obdavčitve pri zamenjavi kapitalskih deležev in obdavčitve pri združitvah in delitvah – nabavna vrednost zamenjanih deležev v času njihove pridobitve;

3. v primeru zamenjave investicijskih kuponov podsklada za investicijske kupone drugih podskladov v okviru prehajanja med podskladi pri istem krovnem vzajemnem skladu – nabavna vrednost prvih zamenjanih investicijskih kuponov v času njihove pridobitve.

(7) Za otroka po tem členu se šteje lasten otrok, posvojenec in pastorek.

101. člen

(čas pridobitve kapitala)

(1) Za čas pridobitve kapitala se šteje datum sklenitve pogodbe ali drugega pravnega posla oziroma datum pravnomočnosti sodne odločbe ali dokončnosti odločbe upravnega organa, na podlagi katerih je fizična oseba pridobila kapital. V drugih primerih pridobitve se za čas pridobitve kapitala šteje datum, ki je razviden iz drugih dokazil.

(2) Kadar se nepremičnina pridobi z graditvijo, ki jo izvaja zavezanec sam, se za čas pridobitve šteje datum izdaje gradbenega dovoljenja. V primeru pridobitve nepremičnine z graditvijo, ki jo po pogodbi za zavezanca izvaja druga oseba, se za čas pridobitve šteje datum sklenitve pogodbe med zavezancem in izvajalcem. Če zavezanec v času dveh let od podpisa pogodbe ne prevzame zgrajene nepremičnine, se za čas pridobitve šteje datum dejanskega prevzema zgrajene nepremičnine.

(3) Kadar se odsvoji objekt, ki stoji na zemljišču, katerega čas pridobitve ni enak času pridobitve objekta, se kot čas pridobitve objekta in zemljišča šteje čas pridobitve objekta.

(4) Kadar je zavezanec kapital pridobil kot ena od oseb, ki imajo solastninsko pravico na kapitalu ali imajo na njem skupno lastnino, in se tak kapital pozneje razdeli, se za čas pridobitve kapitala, ki mu pripade na podlagi delitve, šteje čas, ko je na kapitalu pridobil solastninsko pravico oziroma ko je kapital pridobil v skupno lastnino. Če zavezanec ob razdelitvi prejme kapital v obsegu, ki presega del, ki bi mu pripadal iz solastništva ali skupne lastnine, se za čas pridobitve presežnega dela šteje čas razdelitve.

(5) Kadar je zavezanec kapital pridobil na način iz petega odstavka 98. člena tega zakona se za čas pridobitve šteje čas prenosa sredstev iz podjetja zavezanca v njegovo gospodinjstvo oziroma čas prenehanja opravljanja dejavnosti.

102. člen

(čas odsvojitve kapitala)

Za čas odsvojitve kapitala se šteje datum sklenitve pogodbe ali drugega pravnega posla oziroma datum pravnomočnosti sodne odločbe ali dokončnosti odločbe upravnega organa, na podlagi katerih je fizična oseba odsvojila kapital. V primeru prenehanja gospodarske družbe, zadruge ali druge oblike organiziranja ter pri zmanjšanju osnovnega kapitala, se za čas odsvojitve kapitala šteje datum sklepa organa o prenehanju oziroma sklepa organa o zmanjšanju osnovnega kapitala. V primeru izstopa ali izključitve se za čas odsvojitve šteje datum vpisa učinka izstopa ali izključitve v register. V drugih primerih odsvojitve se za čas odsvojitve kapitala šteje datum, ki je razviden iz drugih dokazil.

103. člen

(vodenje evidenc zalog kapitala)

(1) Zavezanec je dolžan voditi evidenco zalog istovrstnega kapitala iz 2. in 3. točke 93. člena tega zakona. Zaloge takega kapitala se vodijo po metodi zaporednih cen (FIFO).

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko zavezanec vodi ločeno evidenco zalog istovrstnih vrednostnih papirjev, ki jih ima v gospodarjenju pri borznoposredniški družbi na podlagi pogodbe o gospodarjenju z vrednostnimi papirji.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko zavezanec vodi evidenco zalog investicijskih kuponov istega vzajemnega sklada ločeno po posameznih razredih kuponov.

104. člen

(pravilo vštevanja v dohodke davčnega leta)

V dohodek, dosežen kot dobiček iz kapitala, se vštevajo v davčnem letu doseženi dobički iz kapitala ali realizirane izgube iz kapitala. Šteje se, da je dobiček dosežen ali izguba realizirana v času odsvojitve kapitala.

7. **Drugi dohodki**

105. člen

(opredelitev drugih dohodkov)

(1) Drugi dohodki so vsi dohodki, ki se v skladu s tem zakonom ne štejejo za dohodke fizične osebe iz 1. do 5. točke 18. člena tega zakona.

(2) Za druge dohodke po tem zakonu se ne štejejo dohodki iz 19. do vključno 32. člena tega zakona in dohodki, ki so v skladu s tem zakonom oproščeni plačila dohodnine ali se ne vštevajo v davčno osnovo.

(3) Drugi dohodki vključujejo:

1. nagrade;
2. darila;
3. dobitke v nagradnih igrah;
4. priznavalnine po zakonu o republiških priznavalninah in zakonu o uresničevanju javnega interesa na področju kulture;
5. kadrovske in druge štipendije;
6. družinske invalidnine in družinski dodatek po zakonu o vojnih invalidih;
7. nadomestila, prejeta v zvezi z ustanovitvijo ali obremenitvijo pravice in drugi dohodki, doseženi s prenosom oziroma odstopom pravice na premoženju, ki je prenosljiva in katere vrednost je mogoče izraziti v denarju;
8. aro, ki jo je prejel zavezanec ob sklenitvi pogodbe in ki je ne vrne stranki, ki ni izpolnila pogodbe, razen are, ki jo zavezanec zadrži v zvezi z opravljanjem dejavnosti, kot je določena v 46. členu tega zakona;
9. izplačila odkupne vrednosti v skladu z zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in zakonom o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb;
10. vsako nadomestilo, ki ga imetnik deleža prejme na podlagi lastniškega deleža iz 90. člena tega zakona v plačniku, ki ne predstavlja zmanjšanja njegovega lastniškega deleža; za nadomestilo se šteje vsak proizvod, storitev ali druga ugodnost, ki jo imetniku deleža ali njegovemu družinskemu članu, na podlagi lastniškega deleža, zagotovi plačnik ali povezana oseba (po tem zakonu ali zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb) plačnika, ki se ne šteje za dohodek po III.6.2. poglavju tega zakona;
11. dohodek, ki se ne šteje za dohodek iz zaposlitve, za dohodek iz dejavnosti, za dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, za dohodek iz od-

dajanja premoženja v najem in iz prenosa premoženjske pravice ter za dohodek iz kapitala in ni dohodek, ki se ne šteje za dohodek po tem zakonu oziroma ni dohodek, oproščen plačila dohodnine po tem zakonu.

106. člen

(drugi dohodki, ki se ne vštevajo v davčno osnovo)

(1) V davčno osnovo od drugih dohodkov se ne všteva kadrovska štipendija in druga štipendija, izplačana za mesečno obdobje, osebi, ki je vpisana kot učenec, dijak ali študent za poln učni ali študijski čas, za študij v Sloveniji do višine minimalne plače in za študij v tujini do višine minimalne plače, povečane za 60%. Pri določanju višine minimalne plače se upošteva minimalna plača, kot je določena z zakonom, ki ureja minimalno plačo. Pri izplačilu prejemkov v zvezi z izobraževanjem in usposabljanjem se smiselno upoštevajo določbe 2. točke tretjega odstavka 39. člena ter 3. in 4. točke prvega odstavka 44. člena tega zakona.

(2) Štipendija, ki presega znesek, določen v prvem odstavku tega člena, se všteva v davčno osnovo v višini, ki presega znesek, določen v prvem odstavku tega člena.

107. člen

(oprostitev)

Ne glede na 105. člen tega zakona, se dohodnine ne plačuje od:

1. nagrade in priznanja za izjemne dosežke na humanitarnem, znanstveno-raziskovalnem, kulturnem, vzgojno-izobraževalnem, športnem ali socialnem področju, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

– jih izplača država, samoupravna lokalna skupnost ali ustanova, ki ni povezana oseba ali sedanji, prejšnji ali bodoči delodajalec prejemnika ali osebe, ki je povezana s prejemnikom,

– ne gre za redni dohodek ali za dohodek za opravljeno delo oziroma storitev in

– je bil prejemnik nagrade ali priznanja izbran kot nagrajenec brez lastne aktivnosti oziroma udeležbe pri prijavi na razpis oziroma v postopku izbora nagrajenca;

2. prejemkov, namenjenih pokritju dokumentiranih stroškov prevoza, nočitve in dnevnice, kadar je izplačilo opravljeno fizični osebi, ki:

– jo napoti ali pozove državni ali drug organ zaradi izvajanja dejavnosti tega organa;

– prostovoljno oziroma na podlagi vabila ali poziva sodeluje v prostovoljnih ljubiteljskih, humanitarnih, dobrodelnih, vzgojno izobraževalnih, zdravstvenih, kulturnih, športnih, raziskovalnih, sindikalnih dejavnostih, v dejavnostih zbornic, v dejavnostih verskih skupnosti in v dejavnostih političnih strank, pod pogojem, da so navedene dejavnosti nepridobitne dejavnosti;

– prostovoljno oziroma na podlagi vabila ali poziva sodeluje v dejavnostih društev in njihovih zvez (za sodelovanje se šteje tudi delovanje v organih društev in njihovih zvez), zaradi uresničevanja ciljev oziroma namenov, zaradi katerih so društva ustanovljena, ne pa v okviru opravljanja pridobitne dejavnosti teh društev;

in v zvezi s tem prejme le povračilo navedenih stroškov pod pogoji in do višin, ki so določeni za povračila stroškov v predpisu vlade iz 44. člena tega zakona;

3. prejemkov, namenjenih pokritju stroškov dnevnice in prevoza, kadar je izplačilo opravljeno fizični osebi, ki na podlagi imenovanja opravi funkcijo člana volilnega odbora na podlagi predpisov o volitvah in v zvezi s tem prejme le povračilo navedenih stroškov pod pogoji in do višin, ki so določeni za povračila stroškov v predpisu vlade iz 44. člena tega zakona;

4. dnevnih povračil stroškov po pravilih EU, kadar je izplačilo opravljeni fizični osebi, ki sodeluje v projektu tesnega medinstitucionalnega sodelovanja, in v zvezi s tem prejme le navedene prejemke;

5. prejemkov, namenjenih pokritju stroškov prevoza, nočitve in dnevnice, kadar je izplačilo opravljeno fizični osebi, ki se udeleži posveta z mednarodno udeležbo in v zvezi s tem prejme le povračilo stroškov pod pogoji in do višin, ki so določeni za povračila stroškov v predpisu vlade iz 44. člena tega zakona;

6. izplačila odkupne vrednosti v primeru rednega prenehanja prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja zaradi pridobitve pravice do pokojnine, pod pogojem, da sredstva niso izplačana zavarovancu, temveč se v skladu s 352. in 353. členom Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 104/05 – uradno prečiščeno besedilo in 69/06) v enkratnem znesku prenesejo izplačevalcu pokojnine v imenu in za račun zavarovanca, ki sklene zavarovanje, po katerem zavarovanec pridobi pravico do doživljenjske mesečne pokojninske rente;

7. prenosa sredstev iz enega pokojninskega načrta v drugi pokojninski načrt prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja v skladu s 360. členom Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 104/05 – uradno prečiščeno besedilo in 69/06);

8. družinske invalidnine in družinskega dodatka po zakonu o vojnih invalidih, ki jih prejmejo družinski člani osebe, ki je padla, umrla ali je bila pogrešana pri opravljanju vojaških ali drugih dolžnosti za cilje obrambe ali varnosti Republike Slovenije ob vojaški agresiji na Republiko Slovenijo (1991) ali osebe, ki je izgubila življenje, umrla ali bila pogrešana zaradi dogodkov ob vojaški agresiji na Republiko Slovenijo (1991) in družinski člani osebe, ki je na tej podlagi uveljavila status vojaškega vojnega invalida ali civilnega invalida vojne, po njeni smrti.

108. člen

(davčna osnova za druge dohodke)

(1) Davčna osnova je doseženi dohodek, če ni s tem zakonom za posamezno vrsto dohodka drugače dolo čeno.

(2) V davčno osnovo se ne všteva posameznega darila, če njegova vrednost ne presega 42 eurov oziroma če skupna vrednost vseh daril, prejetih v davčnem letu od istega darovalca, ne presega 84 eurov.

(3) V davčno osnovo se ne všteva dobitka v nagradnih igrah, ki niso igre na srečo, kjer je potrebno določeno znanje, spretnost ali naključje, če vrednost dobitka ne presega 42 eurov.

IV. LETNA DAVČNA OSNOVA IN DAVČNE OLAJŠAVE

1. **Letna davčna osnova**

109. člen

(letna davčna osnova rezidenta)

(1) Letna davčna osnova od dohodkov rezidenta, pridobljenih v davčnem letu, je vsota davčnih osnov od dohodka iz zaposlitve, dohodka iz dejavnosti, dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, dohodka iz oddajanja premoženja v najem in iz prenosa premoženjske pravice ter drugih dohodkov, vključno s povečanji in zmanjšanji, določenimi pri posamezni vrsti dohodka.

(2) Na letni ravni ugotovljena vsota davčnih osnov, ugotovljenih na način, kot je določen v tretjem in četrtem odstavku 48. člena tega zakona, se zmanjša za obvezne prispevke za socialno varnost, določene v 56. členu tega zakona, vendar največ do višine vsote davčnih osnov.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, se letna davčna osnova od dohodkov iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona, ugotovljena kot vsota davčnih osnov, ugotovljenih na način, kot je določen v šestem in sedmem odstavku 48. člena tega zakona, zmanjša tudi za obvezne prispevke za socialno varnost članov kmečkega gospodinjstva, ki se plačujejo iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena, se letna davčna osnova od dohodkov iz kmetijske in dopolnilne dejavnosti zmanjša za obvezne prispevke za socialno varnost, ki se nanašajo na socialno varnost zavezanca, ki opravlja kmetijsko ali dopolnilno dejavnost na kmetiji, in jih plačuje kot kmet oziroma član kmečkega gospodarstva, v skladu s predpisi, v višini razlike med obveznimi prispevki za socialno varnost, ki jih zavezanec plačuje iz naslova opravljanja kmetijske in dopolnilne dejavnosti in delom obveznih prispevkov za socialno varnost iz tega naslova, ki so upoštevani pri izračunu davčne osnove od osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti. Zavezancem, ki ugotavljajo davčno osnovo od dohodkov iz kmetijske in dopolnilne dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, se razlika iz prvega stavka tega odstavka prizna v obračunu akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti.

(5) Na letni ravni ugotovljena vsota davčnih osnov, ugotovljenih na način, kot je določen v 71. členu tega zakona, vključno z oprostitvami iz 73. člena tega zakona, se zmanjša za obvezne prispevke za socialno varnost iz naslova opravljanja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ki se nanašajo na socialno zavarovanje zavezanca, za pristojbine, uvedene s predpisi o gozdovih in za stroške delovanja in vzdrževanja osuševalnih in namakalnih sistemov, določene na podlagi predpisov o kmetijskih zemljiščih.

(6) Če je na letni ravni ugotovljena davčna osnova iz 71. člena tega zakona negativna, se šteje, da je davčna osnova enaka nič.

(7) Letna davčna osnova se ob izpolnjevanju pogojev iz 116. člena tega zakona lahko ugotavlja tudi za rezidente držav članic EU.

110. člen

(upoštevanje oproščenega dohodka pri izračunu dohodnine od drugih dohodkov rezidenta)

(1) Dohodek rezidenta, od katerega se skladno z določbami mednarodne pogodbe v Sloveniji ne plačuje dohodnine, se upošteva pri izračunu višine dohodnine od preostalega obdavčljivega dohodka takega rezidenta, če je tako določeno z mednarodno pogodbo.

(2) V dohodek iz prvega odstavka tega člena se ne všteva dohodek iz kapitala.

2. **Davčne olajšave**

111. člen

(splošna olajšava)

Vsakemu rezidentu se prizna zmanjšanje letne davčne osnove v višini 2.800 eurov letno, pod pogojem, da drug rezident za njega ne uveljavlja posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana.

112. člen

(osebne olajšave)

(1) Rezidentu, invalidu s 100% telesno okvaro, se prizna zmanjšanje letne davčne osnove v višini 14.971 eurov letno, če mu je bila priznana pravica do tuje nege in pomoči, na podlagi odločbe Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, centra za socialno delo ali upravnega organa, pristojnega za varstvo borcev in vojaških invalidov.

(2) Rezidentu po dopolnjenem 65. letu starosti se prizna zmanjšanje letne davčne osnove v višini 1205 eurov letno.

(3) Rezidentu, prejemniku pokojnine iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, se prizna zmanjšanje dohodnine v višini 13,5% odmerjene pokojnine iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

(4) Rezidentu, ki prejema nadomestilo iz obveznega invalidskega zavarovanja kot delovni invalid po predpisih, ki urejajo obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje v Sloveniji, se prizna zmanjšanje dohodnine v višini 13,5% odmerjenega nadomestila. Za nadomestilo iz obveznega invalidskega zavarovanja se ne šteje nadomestilo plače zaradi dela s skrajšanim delovnim časom, ki ga izplačuje delodajalec v skladu s 397. členom Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 104/05 – uradno prečiščeno besedilo in 69/06).

(5) Rezidentu, prejemniku priznavalnine po zakonu o republiških priznavalninah in zakonu o uresničevanju javnega interesa na področju kulture, se prizna zmanjšanje dohodnine v višini 13,5% odmerjene priznavalnine.

(6) Olajšava iz tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena se prizna največ v višini dohodnine, obračunane od posameznega dohodka, navedenega v tretjem, četrtem in petem odstavku tega člena.

113. člen

(posebna osebna olajšava)

(1) Rezidentu, ki samostojno opravlja specializiran poklic na področju kulturne dejavnosti in je vpisan v razvid samozaposlenih v kulturi, se pod pogojem, da gre za poklic, ki je značilen samo za področje kulturne dejavnosti in pod pogojem, da nima sklenjenega delovnega razmerja in da ne opravlja druge dejavnosti, prizna zmanjšanje davčne osnove od dohodka iz dejavnosti v višini 15% prihodkov letno, do zneska 25.000 eurov njegovih prihodkov iz dejavnosti v letu, za katero se odmerja dohodnina.

(2) Rezidentu, ki samostojno opravlja novinarski poklic in je vpisan v razvid samostojnih novinarjev, se pod pogojem, da nima sklenjenega delovnega razmerja in da ne opravlja druge dejavnosti, prizna zmanjšanje davčne osnove od dohodka iz dejavnosti v višini 15% prihodkov letno, do zneska 25.000 eurov njegovih prihodkov iz dejavnosti v letu, za katero se odmerja dohodnina.

(3) Rezidentu, ki se izobražuje in ima status dijaka ali študenta, se do dopolnjenega 26. leta starosti prizna zmanjšanje davčne osnove od dohodka za opravljeno začasno ali občasno delo na podlagi napotnice pooblaščene organizacije ali Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki opravlja dejavnost posredovanja dela dijakom in študentom, v skladu s predpisi s področja zaposlovanja, v znesku, ki je enak znesku splošne olajšave iz 111. člena tega zakona. Navedena olajšava se prizna tudi osebi, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega stavka in je starejša od 26 let, če se vpiše na študij do 26. leta starosti, in sicer za dodiplomski študij za dobo največ šest let od dneva vpisa in za podiplomski študij za največ štiri leta od dneva vpisa.

114. člen

(posebna olajšava)

(1) Rezidentom, ki vzdržujejo družinske člane, se prizna zmanjšanje letne davčne osnove, ki znaša:

1. za prvega vzdrževanega otroka 2.066 eurov letno, ali

2. za vzdrževanega otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo 7.486 eurov letno;

3. za vsakega drugega vzdrževanega družinskega člana 2.066 eurov letno.

(2) Za vsakega nadaljnjega vzdrževanega otroka se olajšava iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena poveča, in sicer:

1. za drugega vzdrževanega otroka za 180 eurov,
2. za tretjega vzdrževanega otroka za 1.680 eurov,
3. za četrtega vzdrževanega otroka za 3.180 eurov,
4. za petega vzdrževanega otroka za 4.680 eurov,
5. za šestega in vse nadaljnje vzdrževane otroke za 1.500 eurov glede na višino olajšave za predhodnega vzdrževanega otroka.

(3) Za otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo iz 2. točke prvega odstavka tega člena se šteje otrok, ki:

1. ima pravico do dodatka za nego otroka v skladu z zakonom o starševskem varstvu in družinskih prejemkih,
2. ima pravico do dodatka za pomoč in postrežbo v skladu z zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ali
3. je skladno s predpisi o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb za delo nezmožen.

(4) Olajšava, določena v 2. točki prvega odstavka tega člena, se prizna za otroka do dopolnjenega 18. leta starosti, za starejšega otroka pa, če neprekinjeno ali s prekinitvijo do enega leta nadaljuje šolanje na srednji, višji ali visoki stopnji, vendar največ do dopolnjenega 26. leta starosti. Olajšava se prizna tudi za otroka po tej starosti, če traja njegovo šolanje na visoki stopnji pet ali šest let, ali če otrok zaradi daljše bolezni ali poškodbe ni končal šolanja v predpisanem roku. Priznavanje olajšave se v navedenih primerih podaljša za toliko časa, kolikor se je šolanje zaradi navedenih razlogov podaljšalo.

(5) Ne glede na četrti odstavek tega člena, se olajšava, določena v 2. točki prvega odstavka tega člena, za otroka, ki je skladno s predpisi o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb za delo nezmožen, prizna ne glede na njegovo starost.

(6) Olajšava, določena v 1. točki prvega odstavka tega člena, se ne priznava zavezancu, katerega otrok je v rejništvu, razen če dokaže, da tudi v tem času materialno skrbi za otroka. V tem primeru se olajšava prizna za dobo, za katero center za socialno delo v skladu z zakonom, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke, prizna pravico do otroškega dodatka.

(7) Olajšava, določena v 2. točki prvega odstavka tega člena, se ne prizna zavezancu, katerega otrok je zaradi zdravljenja, usposabljanja, vzgoje ali šolanja v zavodu, v katerem ima celodnevno brezplačno oskrbo, ali v rejništvu, razen če dokaže, da tudi v tem času materialno skrbi za otroka. V primeru, da ima zavezanec pravico do dodatka za nego otroka, se olajšava prizna za dobo, za katero mu center za socialno delo v skladu z zakonom, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke, prizna pravico do dodatka za nego otroka.

(8) Za uveljavljanje posebne olajšave iz 2. točke prvega odstavka tega člena se uporablja odločba centra za socialno delo o priznanju dodatka za nego otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo v skladu z zakonom, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke, odločba Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije o priznanju dodatka za pomoč in postrežbo v skladu z zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ali odločba centra za socialno delo v skladu s predpisi o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb.

(9) Če zavezanec ni vse leto vzdrževal družinskega člana, se za priznanje olajšave upošteva le čas, ko je zavezanec takega člana dejansko preživljal.

(10) Za istega vzdrževanega družinskega člana se v davčnem letu prizna posebna olajšava samo enemu zavezancu, drugemu pa le morebitna razlika do celotne višine olajšave.

(11) Če se zavezanci ne morejo sporazumeti, kdo izmed njih bo uveljavljal posebno olajšavo za istega vzdrževanega družinskega člana, se prizna vsakemu zavezancu sorazmerni del olajšave.

(12) Za otroka, za katerega zavezanec na podlagi sodne odločbe, sporazuma ali dogovora o preživljanju, sklenjenega po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih, prispeva za njegovo preživljanje, lahko zavezanec uveljavlja posebno olajšavo. Če je prispevek zavezanca manjši od njemu pripadajočega dela posebne olajšave ali če zavezanec ne prispeva za preživljanje otroka, se razlika do njemu pripadajočega dela ali celotni del njemu pripadajoče posebne olajšave prizna staršu, kateremu je otrok zaupan.

115. člen

(vzdrževani družinski člani)

(1) Za vzdrževanega družinskega člana zavezanca se šteje zakonec, ki ni zaposlen ter ne opravlja dejavnosti, nima lastnih dohodkov za preživljanje ali so ti manjši od višine posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana, določene v 3. točki prvega odstavka 114. člena tega zakona in razvezani zakonec zavezanca, če mu je s sodbo oziroma dogovorom, sklenjenim po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih, priznana pravica do preživnine, ki jo plačuje zavezanec. Za lastne dohodke iz prejšnjega stavka se štejejo vsi dohodki po tem zakonu.

(2) Za vzdrževanega družinskega člana zavezanca se šteje tudi otrok do 18. leta starosti.

(3) Za vzdrževanega družinskega člana zavezanca se šteje tudi otrok do 26. leta starosti, če neprekinjeno ali s prekinitvijo do enega leta nadaljuje šolanje na srednji, višji ali visoki stopnji in – razen družinske pokojnine ter dohodka za opravljeno začasno ali občasno delo na podlagi napotnice pooblaščene organizacije ali Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki opravlja dejavnost posredovanja dela dijakom in študentom, v skladu s predpisi s področja zaposlovanja – nima dohodkov iz zaposlitve ali iz opravljanja dejavnosti. Za vzdrževanega družinskega člana se šteje tudi otrok, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega stavka in je starejši od 26 let, če se vpiše na študij do 26. leta starosti, in sicer največ za dobo šestih let od dneva vpisa na dodiplomski študij in največ za dobo štirih let od dneva vpisa na podiplomski študij.

(4) Za vzdrževanega družinskega člana se šteje tudi otrok, starejši od 18 let, ki se ne izobražuje in je za delo sposoben, če je prijavljen pri službi za zaposlovanje in živi s starši oziroma posvojitelji v skupnem gospodinjstvu ter nima lastnih dohodkov za preživljanje oziroma so ti manjši od višine posebne olajšave. Za lastne dohodke iz prejšnjega stavka se štejejo vsi dohodki po tem zakonu.

(5) Ne glede na tretji in četrti odstavek tega člena, se otrok, ki ima pravico do dodatka za nego otroka v skladu z zakonom o starševskem varstvu in družinskih prejemkih, šteje za vzdrževanega družinskega člana za obdobje, v katerem ima pravico do dodatka za nego otroka v skladu z zakonom o starševskem varstvu in družinskih prejemkih.

(6) Ne glede na tretji odstavek tega člena, se za vzdrževanega družinskega člana šteje tudi otrok, ki ima pravico do dodatka za pomoč in postrežbo v skladu z zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, do 26. leta starosti, če neprekinjeno ali s prekinitvijo do enega leta nadaljuje šolanje na srednji, višji ali visoki stopnji, po 26. letu starosti pa, če traja njegovo šolanje na visoki stopnji pet ali šest let, ali če otrok zaradi daljše bolezni ali poškodbe ni končal šolanja v predpisanem roku. Obdobje, v katerem se otrok šteje za vzdrževanega družinskega člana, se v navedenih primerih podaljša za toliko časa, kolikor se je šolanje zaradi navedenih razlogov podaljšalo.

(7) Ne glede na tretji, četrti, peti in šesti odstavek tega člena, se otrok, ki je v skladu s predpisi o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb za delo nezmožen, šteje za vzdrževanega družinskega člana ne glede na njegovo starost.

(8) Za otroka se šteje lasten otrok, posvojenec, pastorek oziroma otrok zunajzakonskega partnerja. Za otroka se šteje tudi vnuk, če ima zavezanec pravico do posebne olajšave za enega od njegovih staršev ali če vnuk nima staršev ali če zavezanec skrbi zanj na podlagi sodbe sodišča. Za otroka se šteje tudi druga oseba, če zavezanec zanjo skrbi na podlagi sodbe sodišča.

(9) Za vzdrževanega družinskega člana zavezanca se štejejo tudi starši oziroma posvojitelji zavezanca, če nimajo lastnih dohodkov za preživljanje oziroma so ti manjši od višine posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana, določene v 3. točki prvega odstavka 114. člena tega zakona, in živijo z zavezancem v skupnem gospodinjstvu ali so v institucionalnem varstvu v socialno varstvenem zavodu in zavezanec krije stroške teh storitev ter pod enakimi pogoji tudi starši oziroma posvojitelji zavezančevega zakonca, če zakonec ni zavezanec za dohodnino. Za lastne dohodke iz prejšnjega stavka se štejejo vsi dohodki po tem zakonu.

(10) Za vzdrževanega družinskega člana zavezanca, katerega pretežni del dohodka je iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, se šteje tudi član kmečkega gospodinjstva, če sodeluje pri doseganju dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti in če nima lastnih dohodkov za preživljanje oziroma so ti manjši od posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana, določene v 3. točki prvega odstavka 114. člena tega zakona, in pod pogojem, da njegov otrok, zakonec, starši ali posvojitelji zanj ne uveljavljajo posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana. V takem primeru se kot vzdrževani družinski član zavezanca šteje tudi otrok člana kmečkega gospodinjstva, ki se po tem odstavku šteje za vzdrževanega družinskega člana. Za otroka po tem odstavku se šteje otrok, kot je določen v drugem do osmem odstavku tega člena. Za lastne dohodke iz prvega stavka tega člena se štejejo vsi dohodki po tem zakonu.

(11) Za vzdrževanega družinskega člana po tem členu se šteje oseba, ki izpolnjuje v prejšnjih odstavkih tega člena določene pogoje in ima prijavljeno bivališče v Sloveniji, je državljan Slovenije oziroma države članice EU ali je rezident države, s katero ima Slovenija sklenjeno mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka, ki omogoča izmenjavo informacij zaradi izvajanja domače zakonodaje.

116. člen

(olajšave za rezidente držav članic EU)

Fizična oseba, ki je rezident države članice EU, in v Sloveniji dosega dohodke iz zaposlitve, dohodke iz opravljanja dejavnosti ali dohodke iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ki so obdavčeni v Sloveniji, lahko uveljavlja olajšave, določene v 111. in 114. členu tega zakona, če z dokazili dokaže, da znašajo prej navedeni dohodki, doseženi v Sloveniji, najmanj 90% njegovega celotnega obdavčljivega dohodka v davčnem letu.

117. člen

(olajšava za prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje)

(1) Letna davčna osnova zavezanca, ki je rezident, se lahko zmanjša za znesek premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki jo je plačal zavezanec zase izvajalcu pokojninskega načrta s sedežem v Sloveniji ali v drugi državi članici EU, po pokojninskem načrtu, ki je odobren in vpisan v poseben register v skladu s predpisi, ki urejajo prostovoljno dodatno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, vendar največ do zneska, ki je enak 24% obveznih prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje za zavarovanca, oziroma 5,844% pokojnine zavarovanca in ne več kot 2.390 eurov letno. Glede uskladitve premije in načina objave usklajenih zneskov premije, se uporablja 118. člen tega zakona.

(2) Če plačujeta premijo prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja delodajalec in delojemalec, se pri določitvi višine premije, za katero se priznava olajšava, upošteva skupni znesek vplačanih premij.

(3) Če v primeru iz drugega odstavka tega člena skupni znesek vplačanih premij presega znesek iz prvega odstavka tega člena, lahko zavezanec uveljavlja olajšavo samo od tistega dela vplačane premije, ki je enaka razliki med zneskom iz prvega odstavka tega člena in premijo, ki jo je zanj vplačal delodajalec.

(4) Določbe prejšnjih odstavkov se uporabljajo tudi kadar je zavezanec istočasno vključen v pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja in v pokojninski načrt individualnega zavarovanja.

118. člen

(uskladitev olajšav)

(1) Zneski olajšav, določeni v 111. členu, prvem in drugemu odstavku 112. člena, prvem in drugem odstavku 114. člena ter v prvem odstavku 117. člena tega zakona, se enkrat letno uskladijo s koeficientom rasti cen življenjskih potrebščin v Sloveniji za mesec november tekočega leta v primerjavi z mesecem novembrom prejšnjega leta, po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije.

(2) Zneske iz prvega odstavka tega člena določi minister, pristojen za finance, najpozneje v decembru tekočega leta za naslednje leto.

3. **Odmera dohodnine**

119. člen

(odmera dohodnine)

(1) Letna davčna osnova iz 109. člena tega zakona, zmanjšana za zneske olajšav iz 111. člena, prvega in drugega odstavka 112. člena, 113. člena, prvega in drugega odstavka 114. člena in 117. člena tega zakona, je neto letna davčna osnova.

(2) Dohodnina se odmeri od neto letne davčne osnove po stopnjah iz 122. člena tega zakona.

120. člen

(povprečenje)

(1) Ne glede na drugi odstavek 119. člena tega zakona, se zavezancu, ki je prejel dohodek iz delovnega razmerja na podlagi sodne odločbe za preteklo leto ali več preteklih let (v nadaljnjem besedilu tega odstavka: dohodek iz preteklih let), dohodnina odmeri od neto letne davčne osnove – ki vključuje tudi dohodek iz preteklih let – po posebej izračunani povprečni individualni stopnji zavezanca (v nadaljnjem besedilu: povprečna stopnja). Povprečna stopnja se izračuna ob upoštevanju stopenj dohodnine iz 122. člena tega zakona in letne davčne osnove iz 109. člena tega zakona, ki se zmanjša za 80% davčne osnove od dohodka iz preteklih let ter za zneske olajšav iz 111. člena, prvega in drugega odstavka 112. člena, prvega in drugega odstavka 114. člena in 117. člena tega zakona.

(2) Ne glede na drugi odstavek 119. člena tega zakona, se zavezancu, ki je dosegel dohodek iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona, dohodnina odmeri od neto letne davčne osnove – ki vključuje tudi

dohodke iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena – po posebej izračunani povprečni stopnji. Povprečna stopnja se izračuna ob upoštevanju stopenj dohodnine iz 122. člena tega zakona in letne davčne osnove iz 109. člena tega zakona, v katero se všteva le sorazmerni del davčne osnove, vključno s povečanji in zmanjšanji ter davčnimi olajšavami, od dohodka iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona na člana kmečkega gospodinjstva, ki je obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovan iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti, ter zmanjša za zneske olajšav iz 111. člena, prvega in drugega odstavka 112. člena, prvega in drugega odstavka 114. člena in 117. člena tega zakona. Sorazmerni del dohodka iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena se ugotovi tako, da se ta dohodek razdeli na toliko delov, kolikor je članov kmečkega gospodinjstva zavezanca, ki so obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovani iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti.

(3) Ne glede na drugi odstavek 119. člena tega zakona, se zavezancu, ki je prejel dohodek iz oddajanje premoženja v najem iz 75. člena tega zakona kot nadomestilo za služnost ali zaradi nemožnosti uporabe premoženja, ki se izplača za več let (v nadaljnjem besedilu tega odstavka: večletni dohodek), dohodnina odmeri od neto letne davčne osnove – ki vključuje tudi večletni dohodek – po posebej izračunani povprečni stopnji. Povprečna stopnja se izračuna ob upoštevanju stopenj dohodnine iz 122. člena tega zakona in letne davčne osnove iz 109. člena tega zakona, ki se zmanjša za 80% davčne osnove od večletnega dohodka ter za zneske olajšav iz 111. člena, prvega in drugega odstavka 112. člena, prvega in drugega odstavka 114. člena in 117. člena tega zakona.

121. člen

(olajšave in lestvica za zavezanca, ki je rezident za del davčnega leta)

Pri odmeri dohodnine za davčno leto, v katerem je fizična oseba postala ali prenehala biti rezident, se davčne olajšave in lestvica iz 122. člena tega zakona upoštevajo sorazmerno obdobju, ki se šteje za obdobje, v katerem je fizična oseba bila rezident.

V. STOPNJE DOHODNINE OD DOHODKOV, KI SE VŠTEVAJO V LETNO DAVČNO OSNOVO

122. člen

(stopnje dohodnine)

(1) Stopnje dohodnine za davčno leto so:

če znaša neto letna davčna osnova v eurih		znaša dohodnina v eurih				
nad	do					
	6.800			16%		
6.800	13.600	1.088	+	27%	nad	6.800
13.600		2.924	+	41%	nad	13.600

(2) Zneski neto letnih davčnih osnov iz prvega odstavka tega člena se enkrat letno uskladijo s koeficientom rasti cen življenjskih potrebščin v Sloveniji za mesec november tekočega leta v primerjavi z mesecem novembrom prejšnjega leta, po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije; temu ustrezno se zneski dohodnine izračunajo.

(3) Zneske iz drugega odstavka tega člena določi minister, pristojen za finance, najpozneje v decembru tekočega leta za naslednje leto.

VI. OBVEZNOST PLAČEVANJA DOHODNINE OD DOHODKOV, KI SE VŠTEVAJO V LETNO DAVČNO OSNOVO

123. člen

(odmera in poračun dohodnine na letni ravni)

(1) Od dohodkov, ki se vštevajo v letno davčno osnovo, dohodnino na letni ravni za zavezanca odmeri davčni organ na podlagi napovedi, ki jo vloži zavezanec. Odmera in poračun dohodnine se za posamezno davčno leto opravita po preteku leta, z odločbo davčnega organa, v rokih in na način, določen s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčni postopek.

(2) Od dohodnine, odmerjene zavezancu za posamezno davčno leto od dohodkov, ki se vštevajo v letno davčno osnovo, se odšteje med letom plačana dohodnina od teh dohodkov.

(3) Med letom plačana dohodnina se šteje za akontacijo dohodnine.

(4) Če je znesek odmerjene dohodnine na letni ravni večji od zneska med letom plačane akontacije dohodnine, zavezanec doplača razliko dohodnine. Če je znesek odmerjene dohodnine na letni ravni manjši od zneska med letom plačane akontacije dohodnine, se zavezancu razlika dohodnine vrne.

124. člen

(plačevanje akontacije dohodnine)

(1) Od dohodkov zavezanca, določenih s tem zakonom, se med letom plačuje akontacija dohodnine, če ni s tem zakonom ali z zakonom, ki ureja davčni postopek drugače določeno.

(2) Akontacija dohodnine se izračuna in plača v rokih in na način, določen s tem zakonom in z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(3) Akontacija dohodnine se zavezancu, rezidentu, odšteje od dohodnine, odmerjene za posamezno davčno leto.

(4) Akontacija dohodnine se zavezancu, nerezidentu, šteje kot dokončen davek.

(5) Ne glede na četrti odstavek tega člena, se zavezancu, rezidentu države članice EU, ki izpolnjuje pogoje iz 116. člena tega zakona, akontacija dohodnine odšteje od dohodnine, odmerjene od dohodkov, doseženih v Sloveniji, za posamezno davčno leto.

125. člen

(izračun akontacije dohodnine)

(1) Izračun akontacije dohodnine se opravi z davčnim obračunom ali z odmero akontacije dohodnine.

(2) Izračun akontacije dohodnine se opravi na podlagi davčnega obračuna z davčnim odtegljajem ali na podlagi obračuna, ki ga opravi zavezanec sam. Izračun akontacije dohodnine z davčnim odtegljajem je zavezan opraviti plačnik davka.

(3) Plačnik davka je oseba, ki izplačuje dohodke, obdavčljive po tem zakonu, če ni z zakonom, ki ureja davčni postopek, drugače določeno.

(4) Izračun akontacije dohodnine z odmero opravi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca ali na podlagi podatkov o katastrskem dohodku kmetijskih in gozdnih zemljišč, če ni z zakonom drugače določeno.

126. člen

(plačilo akontacije dohodnine)

(1) Plačilo akontacije dohodnine se opravi na podlagi davčnega obračuna ali odmere akontacije dohodnine.

(2) Plačilo akontacije dohodnine se opravi na podlagi davčnega obračuna z davčnim odtegljajem ali na podlagi

obračuna, ki ga opravi zavezanec sam. Plačilo akontacije dohodnine z davčnim odtegljajem je zavezan opraviti plačnik davka.

(3) Zavezanec za plačilo akontacije dohodnine na podlagi odločbe o odmeri akontacije dohodnine je zavezanec sam.

(4) Način izračuna in plačila akontacije dohodnine od posameznih vrst dohodkov, ki so predmet obdavčitve po tem zakonu, je določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

VII. AKONTACIJE DOHODNINE OD DOHODKOV, KI SE VŠTEVAJO V LETNO DAVČNO OSNOVO – OSNOVE IN STOPNJE

127. člen

(akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve)

(1) Akontacija dohodnine od dohodka iz zaposlitve se izračuna in plača od dohodka iz zaposlitve od davčne osnove iz 41. do 45. člena tega zakona.

(2) Od dohodka iz delovnega razmerja, doseženega pri delodajalcu, pri katerem zavezanec dosega pretežni del dohodka iz delovnega razmerja (v nadaljnjem besedilu: glavni delodajalec), in od pokojnine, ki se izplačuje za mesečno obdobje, se akontacija dohodnine izračuna tako, da se za posamezni dohodek uporabijo stopnje dohodnine in lestvica iz 122. člena tega zakona, preračunana na 1/12 leta.

(3) Pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz drugega odstavka tega člena, ki ga izplača glavni delodajalec, se upošteva 1/12 zneska olajšave iz 111. člena, prvega in drugega odstavka 112. člena in iz 114. člena tega zakona. Pri izračunu akontacije dohodnine od pokojnine, določene v drugem odstavku tega člena, se upošteva tudi olajšava iz tretjega odstavka 112. člena tega zakona. Pri izračunu akontacije dohodnine od nadomestil iz obveznega invalidskega zavarovanja, ki jih prejemajo delovni invalidi po predpisih, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ki jih za mesečno obdobje izplačuje Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, se upošteva tudi olajšava iz četrtega odstavka 112. člena tega zakona.

(4) Če se dohodek iz delovnega razmerja ali pokojnina, ki se nanašata na mesečno obdobje, izplača v več delih, se ob izplačilu zadnjega dela dohodka iz delovnega razmerja oziroma pokojnine ugotovi višina mesečnega dohodka iz delovnega razmerja oziroma pokojnine in izvrši izračun akontacije dohodnine ter poračun že plačane akontacije dohodnine od posameznih delov dohodka iz delovnega razmerja oziroma pokojnine.

(5) Če se dohodek iz zaposlitve, ki se všteva v davčno osnovo, izplača za več mesecev skupaj, se akontacija dohodnine izračuna od celotnega izplačila navedenega dohodka, po povprečni stopnji dohodnine od enomesečnega dohodka. Za ugotovitev povprečne stopnje dohodnine od enomesečnega dohodka, se prejeti dohodek, ki se nanaša na več mesecev, razdeli na toliko enakih delov, na kolikor mesecev se nanaša, vendar ne več kot na 12 mesecev.

(6) Če delodajalec ni glavni delodajalec zaposlenega, se akontacijo dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja izračuna po stopnji 25% od davčne osnove iz prvega odstavka tega člena in brez upoštevanja olajšav po tretjem odstavku tega člena.

(7) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena, se izračun akontacije dohodnine od nadomestila iz obveznega invalidskega zavarovanja, ki ga prejema delovni invalid po predpisih, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter od polovice pokojnine, ki jo prejema upravičenec v skladu z drugim odstavkom 178. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 104/05 – uradno prečiščeno besedilo in 69/06), ki ju za mesečno obdobje izplačuje Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, opravi v skladu s šestim odstavkom tega člena, če prejemnik navedenega dohodka hkrati prejema tudi plačo oziroma nadomestilo plače. Pri izračunu akontacije dohodnine se upošteva olajšava iz četrtega odstavka 112. člena tega zakona.

(8) Ne glede na sedmi odstavek tega člena, se lahko akontacija dohodnine od nadomestila iz obveznega invalidskega zavarovanja, ki ga prejema delovni invalid po predpisih, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter od polovice pokojnine, ki jo prejema upravičenec v skladu z drugim odstavkom 178. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 104/05 – uradno prečiščeno besedilo in 69/06), izračuna in plača po znižani stopnji, vendar ne nižji od 16%. Za znižano stopnjo akontacije dohodnine se odloči zavezanec sam, o čemer mora obvestiti davčni organ in izplačevalca dohodka, če oceni, da bo akontacija dohodnine previsoka glede na pričakovano dohodnino na letni ravni.

(9) Akontacija dohodnine od dohodka iz drugega pogodbenega razmerja se izračuna in plača od davčne osnove iz četrtega in petega odstavka 41. člena tega zakona po stopnji 25%.

(10) Ne glede na deveti odstavek tega člena se akontacija dohodnine od dohodka verskega delavca ne plača, če se izračunava od dohodka, ki je enak znesku, ki zagotavlja socialno varnost v Sloveniji.

(11) Ne glede na deveti odstavek tega člena, se akontacija dohodnine od dohodka rezidenta, ki glede starosti in statusa izpolnjuje pogoje za priznanje olajšave iz tretjega odstavka 113. člena tega zakona, za opravljeno začasno ali občasno delo na podlagi napotnice pooblaščene organizacije ali Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki opravlja dejavnost posredovanja dela dijakom in študentom, v skladu s predpisi s področja zaposlovanja, ne izračuna in ne plača, če posamezen dohodek ne presega 400 eurov.

128. člen

(akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti)

(1) Akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti se za davčno leto izračuna od davčne osnove, določene v III.3. poglavju tega zakona, vključno z zmanjšanjem in povečanjem davčne osnove ter davčnimi olajšavami, upoštevaje davčni olajšavi, določeni v prvem in drugem odstavku 113. člena tega zakona, in na podlagi stopenj dohodnine, določenih v 122. členu tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, lahko upošteva olajšava iz 111. člena, prvega in drugega odstavka 114. člena tega zakona, če zavezancu za posamezno davčno leto te olajšave niso bile upoštevane pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve, ki ga izplača glavni delodajalec, ali je bilo na ta način upoštevanih manj kot 5/12 teh olajšav. V primeru smrti zavezanca se zavezancu prizna sorazmerni del olajšav do dneva smrti zavezanca v skladu s prejšnjim stavkom tega odstavka.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti za zavezanca, ki je dosegel dohodke iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona, lahko izračuna po posebej izračunani povprečni stopnji akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti. Povprečna stopnja akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti se izračuna ob upoštevanju stopenj dohodnine iz 122. člena tega zakona, sorazmernega dela davčne osnove od dohodka iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona, določene v III.3. poglavju tega zakona, vključno z zmanjšanjem in

povečanjem davčne osnove ter davčnimi olajšavami (v nadaljnjem besedilu tega odstavka: davčna osnova), na člana kmečkega gospodinjstva, ki je obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovan iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti, in ob upoštevanju drugega odstavka tega člena. Sorazmerni del davčne osnove od dohodka iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona se ugotovi tako, da se davčna osnova razdeli na toliko delov, kolikor je članov kmečkega gospodinjstva zavezanca, ki so obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovani iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti.

(4) Predhodna akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti se za davčno leto določi v višini akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti po zadnjem obračunu akontacije dohodnine, če ni z zakonom drugače določeno. Predhodna akontacija dohodnine se plačuje v rokih in na način, določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(5) Predhodna akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti in davčni odtegljaj iz 68. člena tega zakona se odštejeta od akontacije dohodnine iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena. Morebitna vračila in doplačila akontacije dohodnine se plačujejo v rokih in na način, določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(6) Ne glede na prvi do peti odstavek tega člena, se akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti za zavezance iz tretjega, četrtega, šestega in sedmega odstavka 48. člena tega zakona izračuna in plača od davčne osnove iz tretjega, četrtega, šestega in sedmega odstavka 48. člena tega zakona po stopnji 25%. Pri izračunu akontacije se lahko upošteva olajšava iz prvega in drugega odstavka 113. člena tega zakona, če zavezanec oceni, da bo v davčnem letu izpolnil pogoje za olajšavo.

(7) Ne glede na šesti odstavek tega člena, se za zavezance iz šestega odstavka tega člena akontacija dohodnine lahko izračuna in plača po znižani stopnji, vendar ne nižji od 10%, če zavezanec plačuje obvezne prispevke za socialno varnost iz naslova opravljanja dejavnosti. Za znižano stopnjo akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti se odloči zavezanec sam, o čemer mora obvestiti davčni organ in izplačevalca dohodka, če oceni, da bo akontacija dohodnine previsoka glede na pričakovano dohodnino na letni ravni.

129. člen

(akontacije dohodnine od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti)

(1) Akontacija dohodnine od katastrskega dohodka in od pavšalne ocene dohodka za panje se izračuna in plača po stopnji:

1. 10% od davčne osnove, če je skupni znesek katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka za panje na posameznega zavezanca enak ali večji od 10% povprečne plače v Sloveniji za preteklo leto,
2. 0% od davčne osnove, če je skupni znesek katastrskega dohodka ali pavšalne ocene dohodna za panje na posameznega zavezanca manjši od 10% povprečne plače v Sloveniji za preteklo leto.

(2) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena, se od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka za panje, ki ga doseže nerezident, izračuna in plača akontacija dohodnine po stopnji 16%.

130. člen

(akontacije dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem in iz prenosa premoženjske pravice)

(1) Akontacija dohodnine od dohodkov iz oddajanja nepremičnin in premičnin v najem se izračuna in plača v višini 25% od davčne osnove, ugotovljene v skladu s 77. členom tega zakona.

(2) Akontacija dohodnine od dohodkov iz prenosa premoženjske pravice se izračuna in plača v višini 25% od davčne osnove, ugotovljene v skladu z 79. členom tega zakona.

131. člen

(akontacija dohodnine od drugih dohodkov)

(1) Akontacija dohodnine od drugih dohodkov se izračuna in plača po stopnji 25% od davčne osnove iz drugega odstavka 106. člena in iz 108. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se akontacija dohodnine od drugega dohodka, ki se prejema redno za mesečno obdobje, izračuna tako, da se za posamezni dohodek uporabijo stopnje dohodnine in lestvica iz 122. člena tega zakona, preračunana na 1/12 leta, in se upošteva 1/12 zneska olajšave iz 111. člena, prvega in drugega odstavka 112. člena in iz 114. člena tega zakona, pod pogojem, da zavezanec ne prejema drugega dohodka, od katerega se akontacija dohodnine izračunava na način, kot je določeno v tem stavku. Za takšen način izračuna akontacije dohodnine od drugih dohodkov se odloči zavezanec sam, o čemer mora obvestiti davčni organ in izplačevalca dohodka.

(3) Pri izračunu akontacije dohodnine od priznavalnine po zakonu o republiških priznavalninah in zakonu o uresničevanju javnega interesa na področju kulture, ki jo za mesečno obdobje izplačuje Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, se upošteva osebna olajšava iz petega odstavka 112. člena tega zakona.

VIII. STOPNJA DOHODNINE IN OBVEZNOST PLAČEVANJA DOHODNINE OD DOHODKA IZ KAPITALA

132. člen

(stopnja dohodnine od dohodka iz kapitala)

(1) Od dohodka iz kapitala se dohodnina izračuna in plača od davčne osnove, ugotovljene v skladu z določbami III.6. poglavja tega zakona, po stopnji 20% in se šteje kot dokončen davek.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se stopnja dohodnine od dobička iz kapitala znižuje vsakih pet let imetništva kapitala in znaša po dopolnjenih:

1. petih letih imetništva kapitala: 15%,
2. desetih letih imetništva kapitala: 10%,
3. 15 letih imetništva kapitala: 5%.

133. člen

(oprostitev dohodnine od obresti, ki jih doseže rezident, na denarne depozite pri bankah in hranilnicah)

Seštevek davčnih osnov od obresti, ki jih doseže rezident, na denarne depozite pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Sloveniji ter pri bankah in hranilnicah drugih držav članic EU, se zmanjša za 1.000 eurov.

134. člen

(izračun in plačilo dohodnine od obresti in dividend)

(1) Dohodnina od obresti in dividend se izračuna in plača v rokih in na način, določen s tem zakonom in z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(2) Izračun dohodnine od obresti in dividend se opravi na podlagi davčnega obračuna z davčnim odtegljajem ali odmero dohodnine. Izračun dohodnine z davčnim odtegljajem je zavezan opraviti plačnik davka, kot je določen v tretjem odstavku 125. člena tega zakona. Izračun dohodnine z odmero opravi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca.

(3) Plačilo dohodnine od obresti in dividend se opravi na podlagi davčnega obračuna z davčnim odtegljajem ali odmere dohodnine. Plačilo dohodnine z davčnim odtegljajem je zavezan opraviti plačnik davka. Zavezanec za plačilo dohodnine na podlagi odločbe o odmeri dohodnine je zavezanec sam.

(4) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena, se dohodnina od obresti, ki jih doseže rezident, na denarne depozite pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Sloveniji ter pri bankah in hranilnicah drugih držav članic EU, izračuna in plača na letni ravni.

135. člen

(izračun in plačilo dohodnine od dobička iz kapitala)

(1) Dohodnina od dobička iz kapitala se izračuna in plača v rokih in na način, določen s tem zakonom in z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(2) Izračun dohodnine od dobička iz kapitala se opravi z odmero dohodnine. Izračun dohodnine z odmero opravi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca.

(3) Plačilo dohodnine od dobička iz kapitala se opravi na podlagi odmere dohodnine. Zavezanec za plačilo dohodnine na podlagi odločbe o odmeri dohodnine je zavezanec sam.

(4) Od dohodnine, odmerjene zavezancu za posamezno davčno leto od dobička iz kapitala, se odšteje med letom plačana dohodnina od dobička iz kapitala. Med letom plačana dohodnina se šteje za akontacijo dohodnine.

(5) Akontacija dohodnine od dobička iz kapitala se izračuna in plača, če je tako določeno z zakonom, ki ureja davčni postopek. Akontacija dohodnine od dobička iz kapitala se izračuna in plača od davčne osnove iz 97. člena tega zakona.

(6) Če je znesek dohodnine od dobička iz kapitala, odmerjene v davčnem letu, večji od zneska med letom plačane akontacije dohodnine od dobička iz kapitala, zavezanec doplača razliko dohodnine. Če je znesek dohodnine, odmerjene v davčnem letu, manjši od zneska akontacije med letom plačane dohodnine od dobička iz kapitala, se zavezancu razlika dohodnine vrne.

IX. ODPRAVA DVOJNEGA OBDAVČENJA DOHODKOV REZIDENTA Z VIROM IZVEN SLOVENIJE

136. člen

(odbitek dohodnine)

(1) Rezident lahko od dohodnine, odmerjene po tem zakonu, odšteje znesek ustreznega dela dohodnine (v nadaljnjem besedilu: odbitek), ki jo je plačal od dohodkov z virom izven Slovenije (v nadaljnjem besedilu: tuji dohodki), vključenih v njegovo osnovo za dohodnino.

(2) Za tuje dohodke iz prvega odstavka tega člena se štejejo dohodki, ki se v skladu z določbami iz II.2. poglavja tega zakona ne morejo šteti za dohodek, ki ima svoj vir v Sloveniji.

(3) Za tuje dohodke iz prvega odstavka tega člena se štejejo tudi dohodki, ki imajo svoj vir v Sloveniji v skladu z določbami iz II.2. poglavja tega zakona, a so obdavčeni tudi v drugi državi, če Slovenija s to državo nima sklenjene mednarodne pogodbe o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka.

137. člen

(omejitev odbitka dohodnine)

(1) Odbitek dohodnine od tujih dohodkov po prvem odstavku 136. člena tega zakona ne sme preseči nižjega od:

1. zneska dohodnine od tujih dohodkov, ki je bil dokončen in dejansko plačan, ali

2. zneska dohodnine, ki bi ga bilo treba plačati po tem zakonu od tujih dohodkov, če odbitek ne bi bil možen.

(2) Če ima Slovenija sklenjeno mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka z drugo državo, se za dokončen tuji davek na dohodke iz te države šteje znesek tujega davka po stopnji, določeni v mednarodni pogodbi.

(3) Če je znesek iz 1. točke prvega odstavka tega člena višji od zneska iz 2. točke prvega odstavka tega člena, se razlika ne more uveljavljati kot odbitek v naslednjih ali preteklih davčnih obdobjih.

138. člen

(dokazila)

(1) Zavezanec, ki uveljavlja odbitek dohodnine po 136. členu tega zakona, je dolžan davčnemu organu predložiti ustrezna dokazila glede davčne obveznosti izven Slovenije, zlasti znesek dohodnine, plačane od tujih dohodkov, osnovo za plačilo dohodnine ter dokazilo, da je bil znesek dohodnine dokončen in dejansko plačan.

(2) Način predložitve dokazil in njihova ustreznost je določena z zakonom, ki ureja davčni postopek.

139. člen

(sprememba odbitka)

Če se zaradi sprememb, zlasti vračil tujega davka, spremeni odbitek, mora zavezanec v obdobju, ko je do spremembe prišlo, povečati davčno osnovo za znesek, ki je enak razliki med priznanim odbitkom in odbitkom, ki bi bil mogoč, če bi se sprememba upoštevala.

140. člen

(nižji odbitek)

Če je znesek dohodnine, pred zmanjšanjem za odbitke po tem poglavju, nižji od odbitkov po tem poglavju, znesek odbitkov ne more preseči zneska dohodnine. Odbitki, ki presegajo znesek dohodnine, se ne morejo uveljavljati kot odbitki v prihodnjih ali preteklih davčnih letih.

141. člen

(polni odbitek)

Ne glede na 137. člen tega zakona, lahko rezident od dohodnine, odmerjene po tem zakonu od dohodka od prihrankov, ki ga določa Direktiva Sveta 2003/48/ES z dne 3. junija 2003 o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L št. 157 z dne 26. 6. 2003, str. 38) in, ki je obdavčen v drugi državi članici EU po 1. juliju 2005, odšteje znesek ustreznega dela dohodnine, ki jo je plačal v tej državi. Kadar znesek plačane dohodnine v drugi državi članici presega dohodnino, odmerjeno od teh dohodkov po tem zakonu, se razlika rezidentu povrne.

X. NAMENITEV DELA DOHODNINE

142. člen

(namenitev dela dohodnine za donacije)

(1) Rezident lahko zahteva, da se do 0,5% dohodnine, odmerjene po tem zakonu od dohodkov, ki se vštevajo v letno davčno osnovo, nameni za financiranje splošno-koristnih namenov in za financiranje političnih strank in reprezentativnih sindikatov.

(2) Za splošno-koristne namene po tem členu se štejejo humanitarni nameni (vključno z varstvom človekovih pravic), nameni varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, invalidski, dobrodelni, ekološki, kulturni, športni, religiozni in drugi nameni, ki se opravljajo v okviru dejavnosti rezidentov Slovenije, ki so po posebnih predpisih

ustanovljeni za opravljanje navedenih dejavnosti kot nepridobitnih dejavnosti, in katerim je s posebnim zakonom ali na podlagi posebnega zakona, zaradi opravljanja te dejavnosti priznan poseben status ali določeno, da je njihova dejavnost v javnem interesu ali da je dobrodelna. Za rezidente iz prejšnjega stavka se ne štejejo rezidenti pravne osebe, ki so jih ustanovile ali katerih člani so pravne osebe javnega prava.

(3) Vlada določi podrobnejši način izvajanja prvega odstavka tega člena in objavlja seznam upravičencev do donacij po tem členu.

XI. POSEBNA DOLOČBA

143. člen

(podrobnejši predpisi)

Podrobnejše predpise o izvajanju tega zakona lahko izda minister, pristojen za finance.

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

144. člen

(davčna osnova od dohodka iz kmetijske dejavnosti)

(1) Zavezanec, ki je ugotavljal davčno osnovo v skladu s petim in šestim odstavkom 35. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 59/06 – uradno prečiščeno besedilo, v nadaljnjem besedilu: ZDoh-1) se šteje za zavezanca iz drugega odstavka 47. člena tega zakona.

(2) Za zavezanca iz prvega odstavka tega člena ni potrebna priglasitev v skladu z drugim odstavkom 47. člena tega zakona.

145. člen

(ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov)

Zavezanec zahteva upoštevanje normiranih odhodkov pri ugotavljanju davčne osnove v skladu s tretjim in šestim odstavkom 48. člena tega zakona za davčno leto 2007 v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona. Davčni organ izda potrdilo o ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov najpozneje v 15 dneh po prejetju zahtevka.

146. člen

(prenehanje opravljanja dejavnosti)

(1) Ne glede na prvi stavek prvega odstavka 51. člena tega zakona, se ob prenehanju opravljanja dejavnosti za prihodek ne šteje prihodek, dosežen z odtujitvijo nepremičnine s prenosom iz podjetja zavezanca v njegovo gospodinjstvo, pridobljene v podjetje pred 1. januarjem 2005, pod pogojem, da ne gre za nepremičnine iz drugega stavka prvega odstavka 51. člena tega zakona ali za nepremičnine, ki se s prenehanjem dejavnosti prenašajo na drug subjekt v skladu s četrtim odstavkom 51. člena tega zakona.

(2) Ne glede na peti odstavek 98. člena tega zakona, se v primerih iz prvega odstavka tega člena za nabavno vrednost kapitala ob pridobitvi šteje knjigovodska vrednost nepremičnine na dan prenehanja opravljanja dejavnosti.

147. člen

(uporaba določb zakona o dohodnini v zvezi z olajšavami)

(1) Določbe drugega in tretjega odstavka 47. člena in drugega odstavka 48. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 71/93, 2/94 – popr., 7/95, 14/96 – odločba US in 44/96 – v nadaljnjem besedilu: ZDoh), se za davčne olajšave, uveljavljene po teh členih, uporabljajo do poteka rokov po teh členih.

(2) Določbe tretjega do šestega odstavka 47. člena ZDoh-1, se za davčne olajšave, uveljavljene po tem členu, uporabljajo do poteka rokov po tem členu.

(3) Določbe prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 48. člena ZDoh-1 se za zavezanca, ki je začel uveljavljati olajšavo po prvem in drugem odstavku 48. člena ZDoh-1 uporabljajo do poteka obdobja 12 mesecev iz tretjega odstavka 48. člena ZDoh-1 oziroma do poteka rokov po četrtem odstavku 48. člena ZDoh-1.

(4) Zavezancu, novemu zasebniku oziroma pravni osebi, ki pri prenehanju opravljanja dejavnosti zavezanca uveljavlja davčno obravnavo po četrtem odstavku 51. člena tega zakona, se olajšave, uveljavljene po 47. in 48. členu ZDoh in po 47. in 48. členu ZDoh-1, obravnavajo pod pogoji, kot bi veljali, če do prenehanja opravljanja dejavnosti ne bi prišlo.

(5) Določbe drugega odstavka 25. člena ter 26., 29., 30., 31. in 34. člena ZDoh in določbe 61., 62. in 63. člena ZDoh-1, se za oprostitve, znižanja in olajšave, uveljavljene po teh členih, upoštevajo do poteka roka iz teh členov, oziroma za posamezne oprostitve smiselno upoštevajo do poteka rokov, določenih v 73. členu tega zakona.

148. člen

(pokrivanje izgub)

Določbe 60. člena tega zakona se lahko uporabljajo tudi za pokrivanje izgub iz davčnih obdobij 2000 do 2005.

149. člen

(uporaba 81. člena tega zakona)

(1) Ne glede na 81. člen tega zakona, se obresti, razen obresti na posojila, dana fizičnim in pravnim osebam, obračunane do 1. januarja 2005, ne obdavčujejo.

(2) Ne glede na 81. člen tega zakona, se dohodek, dosežen na podlagi življenjskega zavarovanja, sklenjenega pred 1. januarjem 2005, ne obdavčuje.

150. člen

(predpis o sledljivosti prehodov med podskladi)

Minister, pristojen za finance, predpiše način sledljivosti prehodov med podskladi iz 100. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje, ki dopušča ustanovitev krovnih vzajemnih skladov.

151. člen

(obdavčitev obresti v letu 2007)

Ne glede na prvi odstavek 132. člena tega zakona, se obresti v letu 2007 obdavčujejo po stopnji 15%.

152. člen

(uporaba 98. člena tega zakona)

(1) Ne glede na 98. člen tega zakona, se za nabavno vrednost investicijskega kupona, ki je bil pridobljen pred 1. januarjem 2003, šteje vrednost na dan 1. januarja 2006.

(2) Ne glede na 98. člen tega zakona, se v primeru, ko je imetnik investicijski kupon pridobil z zamenjavo delnic pooblaščene investicijske družbe, ali delnic investicijske družbe, ki je nastala iz pooblaščene investicijske družbe, v postopku obveznega preoblikovanja pooblaščene investicijske družbe ali investicijske družbe, ki je nastala iz pooblaščene investicijske družbe, v vzajemni sklad, ali v postopku obvezne oddelitve dela sredstev

pooblaščene investicijske družbe v vzajemni sklad, in sicer v roku in po predpisih, ki urejajo to področje, šteje, da je nabavna vrednost investicijskega kupona enaka vrednosti, ki se določi na podlagi nabavne vrednosti delnic pooblaščene investicijske družbe ali investicijske družbe pred preoblikovanjem oziroma pred oddelitvijo dela sredstev, upoštevaje veljavno menjalno razmerje v času zamenjave delnic pooblaščene investicijske družbe ali investicijske družbe za investicijske kupone vzajemnega sklada.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, se v primeru, ko je bila delnica pooblaščene investicijske družbe ali investicijske družbe, ki je nastala iz pooblaščene investicijske družbe, pridobljena na sekundarnem trgu pred 1. januarjem 2003, za nabavno vrednost delnic pred preoblikovanjem oziroma pred oddelitvijo dela sredstev šteje primerljiva tržna cena delnic na dan 1. januarja 2006.

(4) Ne glede na 98. člen tega zakona, se za nabavno vrednost vrednostnih papirjev in deležev iz 2. točke 93. člena tega zakona, ki so bili pridobljeni pred 1. januarjem 2003, šteje tržna vrednost na dan 1. januarja 2006, ki jo zavezanec dokazuje z ustreznimi dokazili, če teh dokazil ni, pa se upošteva knjigovodska vrednost na dan 1. januarja 2006.

(5) Ne glede na četrti odstavek 98. člena tega zakona, se v primeru, kadar zavezanec odsvoji delnico oziroma delež, ki jo je pridobil ob povečanju osnovnega kapitala iz sredstev družbe v letih 2005 ali 2006 in je bilo tako povečanje obdavčeno kot dividenda, za nabavno vrednost tako pridobljene delnice ali pridobljenega oziroma povečanega deleža šteje nominalna vrednost delnice ali pridobljenega oziroma povečanega deleža ob preoblikovanju.

153. člen

(uporaba 93. člena tega zakona)

Ne glede na 1. točko 93. člena tega zakona, se dobiček, dosežen z odsvojitvijo nepremičnine, pridobljene pred 1. januarjem 2002, ne obdavčuje.

154. člen

(prehodno obdobje za določitev katastrskega dohodka in pavšalne davčne osnove za panj)

(1) Ne glede na prvi odstavek 71. člena tega zakona, se do ureditve novega sistema ugotavljanja katastrskega dohodka davčna osnova iz prvega odstavka 71. člena ugotovi kot katastrski dohodek, ugotovljen na podlagi Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka (Uradni list SRS, št. 23/76 in 24/88; Uradni list RS, št. 110/99 in 73/04), povečan za povprečni znesek subvencij na hektar površine kmetijskih in gozdnih zemljišč.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se do ureditve novega sistema ugotavljanja katastrskega dohodka katastrski dohodek za plantažne sadovnjake pod oljčnimi nasadi ugotovi kot katastrski dohodek plantažnega sadovnjaka, ugotovljen na podlagi Zakona o ugotavljanju katastrskega dohodka (Uradni list SRS, št. 23/76 in 24/88; Uradni list RS, št. 110/99 in 73/04), povečan za dvainpolkrat ter za povprečni znesek subvencij na hektar površine kmetijskih zemljišč.

(3) Ne glede na tretji odstavek 71. člena tega zakona, se do ureditve novega sistema ugotavljanja katastrskega dohodka pavšalna davčna osnova na panj iz tretjega odstavka 71. člena določi v višini 14 eurov na panj, ki se jim prišteje povprečni znesek subvencij na panj.

(4) Del pavšalne ocene dohodka, ki se določa v znesku na panj, se v letih, ko se odkupna cena medu, ugotovljena na podlagi podatkov Statističnega urada Republike Slovenije, za preteklo leto spremeni za več kot 15%, valorizira z ugotovljenim indeksom sprememb odkupne cene medu za preteklo leto. Nov znesek pavšalne davčne osnove ugotovi minister, pristojen za finance, na dan 30. junija leta, za katero se dohodek ugotavlja in ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(5) Kot znesek subvencij se upošteva seštevek plačil iz naslova ukrepov kmetijske politike in drugih državnih pomoči, kot ga za leto pred letom, za katerega se odmerja dohodnina, za zasebni sektor izkazujejo evidence ministrstva, pristojnega za kmetijstvo in gozdarstvo, oziroma seštevek subvencij na proizvode in subvencij na proizvodnjo, kot ga za leto pred letom, za katerega se odmerja dohodnina, za zasebni sektor kmetijstva izkazuje Statistični urad Republike Slovenije.

(6) Minister, pristojen za finance, ugotovi povprečni znesek subvencij na hektar površine kmetijskih in gozdnih zemljišč in povprečni znesek subvencij na panj, na dan 30. junija leta, za katero se odmerja dohodnina in ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(7) Kot površina kmetijskih in gozdnih zemljišč se upošteva površina kmetijskih in gozdnih zemljišč v lasti oziroma uporabi fizičnih oseb, kot jih na dan 30. junija, za katero se katastrski dohodek ugotavlja, izkazuje zemljiški kataster.

(8) Povprečni znesek subvencij na panj se določi v višini 5% povprečnega zneska subvencij na površino kmetijskega zemljišča.

155. člen

(uskladitev zneskov)

Prva uskladitev zneskov v skladu s 118. in 122. členom tega zakona se opravi za leto 2008.

156. člen

(prenehanje veljavnosti določb zakonov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o dohodnini (Uradni list RS, št. 54/04, 56/04 – popr., 62/04 – popr., 63/04 – popr., 80/04, 139/04, 53/05, 115/05 in 47/06), uporablja pa se do 31. decembra 2006 in za odmero dohodnine za leto 2006.

(2) Z dnem začetka uporabe tega zakona se prenehajo uporabljati naslednje določbe zakonov v delu, ki se nanaša na oprostitev plačila dohodnine:

1. 44. člen Zakona o zaščiti prič (Uradni list RS, št. 113/05 in 61/06),

2. 27. člen Zakona o varstvu pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja (Uradni list RS, št. 49/06).

157. člen

(prenehanje veljavnosti in uporabe podzakonskih aktov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati, uporabljajo pa se do 31. decembra 2006, naslednji podzakonski akti:

1. Uredba o višini povračil stroškov v zvezi z delom in drugih dohodkov, ki se ne vštevajo v davčno osnovo (Uradni list RS, št. 142/04, 7/05, 60/05 in 26/06),

2. Uredba o določitvi dohodkov verskih delavcev iz naslova razmerja z versko skupnostjo (Uradni list RS, št. 20/05),

3. Pravilnik o pogojih za oprostitev plačila dohodnine od prejemkov iz medsosedske pomoči med kmetijskimi gospodarstvi v okviru strojnih krožkov (Uradni list RS, št. 130/04),

4. Pravilnik o priznavanju škode in znižanju katastrskega dohodka zaradi naravnih nesreč na kmetijskih in gozdnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 130/04),

5. Pravilnik o načinu valorizacije vrednosti kapitala pri obdavčevanju dobička iz kapitala po ZDoh-1 (Uradni list RS, št. 34/06 in 73/06),

6. Pravilnik o metodologiji za izračun razlike med prihodki iz dohodnine, ki pripadajo občinam po ZDoh-1 in prihodki iz dohodnine, ki pripadajo občinam po ZDoh (Uradni list RS, št. 89/04),

7. Odredba o določitvi olajšav in lestvice za odmero dohodnine za leto 2006 (Uradni list RS, št. 117/05).

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se podzakonski akti iz prvega odstavka tega člena uporabljajo za odmero dohodnine za leto 2006.

158. člen

(posebna olajšava za duševno in telesno prizadete otroke pri odmeri dohodnine za leti 2005 in 2006)

(1) Ne glede na 2. točko prvega odstavka 108. člena ZDoh-1, se olajšava, določena po tej točki, pri odmeri dohodnine za leti 2005 in 2006 prizna za otroka, ki je skladno s predpisi o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb za delo nezmožen, ne glede na njegovo starost.

(2) Ne glede na pravna sredstva, določena z zakonom, ki ureja davčni postopek in zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, organ prve stopnje v primeru, če je bila davčnemu zavezancu že izdana odločba o odmeri dohodnine za leto 2005, to odločbo odpravi in izda novo odločbo v skladu s prvim odstavkom tega člena.

159. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2007 dalje, razen:

1. 45. člena in četrtega odstavka 97. člena, ki se uporabljata že pri odmeri dohodnine za leto 2006;

2. 100. člena tega zakona v delu, ki se nanaša na odlog ugotavljanja davčne obveznosti v primeru zamenjave investicijskih kuponov podsklada za investicijske kupone drugih podskladov v okviru prehajanja med podskladi pri istem krovnem vzajemnem skladu, ki se pričnejo uporabljati eno leto po uveljavitvi zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje, ki dopušča ustanovitev krovnih vzajemnih skladov;

3. prvega odstavka 61. člena tega zakona, v delu, ki določa regijsko olajšavo, ki začne veljati in se uporabljati z dnem, ko Evropska komisija odobri shemo te olajšave; minister, pristojen za finance, v Uradnem listu Republike Slovenije objavi dan uveljavitve in začetka uporabe te olajšave;

4. 5. točke drugega odstavka 96. člena tega zakona, ki začne veljati in se uporabljati z dnem, ko Evropska komisija odobri shemo tveganega kapitala; minister, pristojen za finance, v Uradnem listu Republike Slovenije objavi dan uveljavitve in začetka uporabe 5. točke drugega odstavka 96. člena tega zakona;

5. 145. člena, ki se uporablja od dneva uveljavitve tega zakona.

Št. 435-01/90-4/288
Ljubljana, dne 26. oktobra 2006
EPA 1071-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr.med., l.r.

5014. Zakon o davku od dohodkov pravnih oseb (ZDDPO-2)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (ZDDPO-2)

Razglašam Zakon o davku od dohodkov pravnih oseb (ZDDPO-2), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 26. oktobra 2006.

Št. 001-22-152/06
Ljubljana, dne 3. novembra 2006

dr. Janez Drnovšek l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N
O DAVKU OD DOHODKOV PRAVNIH OSEB (ZDDPO-2)

I. SPLOŠNI DOLOČBI

1. člen

(vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se ureja sistem in uvaja obveznost plačevanja davka od dohodkov pravnih oseb.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropske skupnosti:

– Direktiva Sveta 90/434/EGS z dne 23. julija 1990 o skupnem sistemu obdavčitve za združitve, delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic (UL L št. 225 z dne 20. avgusta 1990, str. 142), zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2005/19/ES o spremembah Direktive 90/434/EGS o skupnem sistemu obdavčitve za združitve, delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev iz različnih držav članic (UL L št. 58 z dne 4. marca 2005, str. 19);

– Direktiva Sveta 90/435/EGS z dne 23. julija 1990 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic (UL L 225 z dne 20. avgusta 1990, str. 6), zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2003/123/ES o spremembah Direktive Sveta 90/435/EGS o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic (UL L št. 7 z dne 13. januarja 2004, str. 41);

– Direktiva Sveta 2003/49/ES z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic (UL L št. 157 z dne 26. junija 2003, str. 49).

2. člen

(pripadnost davka)

Davek od dohodkov pravnih oseb (v nadaljnjem besedilu: davek) po tem zakonu je prihodek državnega proračuna.

II. ZAVEZANEC ZA DAVEK IN OBSEG DAVČNE OBVEZNOSTI

3. člen

(zavezanec za davek)

(1) Zavezanec oziroma zavezanka za davek je pravna oseba domačega in tujega prava (v nadaljnjem besedilu: zavezanec).

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, je zavezanec tudi družba oziroma združenje oseb, vključno z družbo civilnega prava, po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti in ni zavezanec po zakonu, ki ureja dohodnino.

(3) Republika Slovenija in samoupravne lokalne skupnosti niso zavezanci, če s tem zakonom ni določeno drugače.

4. člen

(obseg davčne obveznosti)

(1) Rezident oziroma rezidentka Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: rezident) je zavezan za davek od vseh dohodkov, ki imajo svoj vir v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: Slovenija), in od vseh dohodkov, ki imajo svoj vir izven Slovenije.

(2) Nerezident oziroma nerezidentka Slovenije (v nadaljnjem besedilu: nerezident) je zavezan za davek od dohodkov, ki imajo svoj vir v Sloveniji.

(3) Dohodki rezidenta in nerezidenta, določeni s tem zakonom, se obdavčujejo v obsegu in na način, kot je določeno s tem zakonom.

5. člen

(rezident in nerezident)

(1) Rezident je zavezanec iz 3. člena tega zakona, ki izpolnjuje vsaj enega izmed naslednjih pogojev:

1. ima sedež v Sloveniji,

2. ima kraj dejanskega delovanja poslovodstva v Sloveniji.

(2) Nerezident je zavezanec iz 3. člena tega zakona, ki ne izpolnjuje nobenega od pogojev iz prvega odstavka tega člena.

(3) Minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance, določi način ugotavljanja kraja dejanskega delovanja poslovodstva, pri tem pa upošteva, da je kraj dejanskega delovanja poslovodstva kraj, kjer se sprejemajo ključne upravne in poslovne odločitve, ki so potrebne za vodenje poslovanja in ki je običajno kraj, kjer osebe ali skupina oseb na vodstvenih funkcijah, primeroma poslovodstvo, sprejema odločitve, ali kraj, kjer se določajo dejanja, ki jih bo opravila oseba kot celota, ter da se za ugotavljanje upoštevajo vsa pomembna dejstva in okoliščine posameznega primera.

6. člen

(poslovna enota nerezidenta)

(1) Poslovna enota nerezidenta po tem zakonu je kraj poslovanja, to je kraj, v katerem ali preko katerega nerezident v celoti ali delno opravlja dejavnost oziroma posle v Sloveniji.

(2) Za poslovno enoto nerezidenta se šteje zlasti:

1. pisarna, podružnica, tovarna, delavnica, rudnik, kamnolom ali drug kraj, kjer se pridobivajo ali izkoriščajo naravni viri;

2. gradbišče, projekt gradnje, montaže ali postavitve ali nadzor v zvezi z njimi, če dejavnost oziroma posli trajajo dlje kot 12 mesecev.

(3) Kot poslovna enota nerezidenta se obravnava tudi posrednik, ki deluje v imenu nerezidenta, v zvezi s katerimikoli dejavnostmi oziroma posli za nerezidenta, če ima in običajno uporablja pooblastilo za sklepanje pogodb v imenu nerezidenta, razen če so dejavnosti oziroma posli posrednika omejene na tiste iz 7. člena tega zakona, zaradi česar se ta kraj poslovanja ne bi štel za poslovno enoto nerezidenta.

(4) Kot poslovna enota nerezidenta se obravnava tudi posrednik, ki v svojem imenu deluje za nerezidenta, v okviru svoje redne dejavnosti kot borzni posrednik, posrednik s splošnim pooblastilom ali katerikoli drug neodvisni posrednik, kadar deluje v celoti ali pretežno v imenu nerezidenta in se pogoji in okoliščine v poslovnih in finančnih razmerjih med tem nerezidentom in tem posrednikom razlikujejo od tistih, ki bi bili v razmerjih med nepovezanimi osebami.

(5) Gradbišče, projekt gradnje, montaže ali postavitve ali nadzor v zvezi z njimi, ki trajajo dlje kot dvanajst mesecev, se šteje za poslovno enoto nerezidenta od dneva začetka dejavnosti oziroma poslov, vključno s pripravljalnimi deli.

7. člen

(kraj poslovanja, ki ni poslovna enota)

Ne glede na 6. člen tega zakona, se kraj poslovanja ne šteje za poslovno enoto nerezidenta, če nerezident:

1. uporablja prostore le za skladiščenje, razstavljanje ali dostavo dobrin ali blaga, ki mu pripadajo;

2. vzdržuje zaloge dobrin ali blaga, ki mu pripadajo, le zaradi skladiščenja, razstavljanja ali dostave;

3. vzdržuje zaloge dobrin ali blaga, ki mu pripadajo, le zaradi predelave s strani druge osebe;

4. vzdržuje kraj poslovanja le zaradi nakupa dobrin ali blaga ali zbiranja informacij zase;

5. vzdržuje kraj poslovanja le zaradi opravljanja kakršnekoli druge dejavnosti oziroma poslov pripravljalne ali pomožne narave zase;

6. vzdržuje kraj poslovanja le za kakršnokoli kombinacijo dejavnosti oziroma poslov, določenih v 1. do 5. točki tega člena, pod pogojem, da so splošna dejavnost oziroma posli kraja poslovanja, ki je posledica te kombinacije, pripravljalne ali pomožne narave.

III. VIR DOHODKOV

8. člen

(vir dohodkov)

(1) Dohodek ima vir v Sloveniji, če je po katerikoli določbi drugega do štirinajstega odstavka tega člena mogoče določiti vir dohodka v Sloveniji.

(2) Dohodki rezidenta, razen dohodka doseženega v poslovni enoti ali preko poslovne enote tega rezidenta, ki se nahaja izven Slovenije, oziroma razen dohodkov, ki so v skladu z določbami četrtega do štirinajstega odstavka tega člena dohodki z virom izven Slovenije, imajo vir v Sloveniji.

(3) Dohodek nerezidenta, dosežen v poslovni enoti tega nerezidenta ali preko poslovne enote tega nerezidenta, ima vir v Sloveniji, če se poslovna enota nahaja v Sloveniji.

(4) Dohodki od nepremičnin in pravic na nepremičninah imajo vir v Sloveniji, če gre za nepremičnine, ki se nahajajo v Sloveniji, in dohodki iz kmetijske in gozdarske dejavnosti imajo vir v Sloveniji, če se dejavnost opravlja na zemljiščih, ki se nahajajo v Sloveniji.

(5) Dohodki od izkoriščanja ali pravice do izkoriščanja nahajališč rude, virov ter drugega naravnega bogastva imajo vir v Sloveniji, če se nahajališča rude, viri ter drugo naravno bogastvo nahajajo v Sloveniji.

(6) Dividende, vključno z dohodki podobnimi dividendam, in dohodki od deležev, ki izvirajo iz finančnih instrumentov oziroma finančnih naložb vseh vrst, kot so vrednostni papirji, lastniški deleži, imajo vir v Sloveniji, če jih izdajo gospodarske družbe, zadruge in druge oblike organiziranja, ki so ustanovljene v skladu s predpisi v Sloveniji, Slovenija, samoupravne lokalne skupnosti in Banka Slovenije, oziroma če gre za deleže v gospodarskih družbah, zadrugah in drugih oblikah organiziranja, ki so ustanovljene v skladu s predpisi v Sloveniji.

(7) Obresti imajo vir v Sloveniji, če bremenijo rezidenta ali nerezidenta preko njegove poslovne enote v Sloveniji.

(8) Dohodki od uporabe ali pravice uporabe avtorskih pravic, patentov, zaščitnih znakov in drugih premoženjskih pravic in dohodki od drugih podobnih pravic imajo vir v Sloveniji, če bremenijo rezidenta ali nerezidenta preko njegove poslovne enote v Sloveniji.

(9) Dobiček od odsvojitve poslovne enote nerezidenta v Sloveniji ima vir v Sloveniji.

(10) Dobiček od odsvojitve nepremičnin iz četrtega in premoženja iz petega odstavka tega člena, ima vir v Sloveniji.

(11) Dobiček od odsvojitve finančnih inštrumentov oziroma finančnih naložb iz šestega odstavka tega člena, ima vir v Sloveniji.

(12) Dohodki od storitev nastopajočih izvajalcev ali športnikov, ki pripadajo drugi osebi, imajo vir v Sloveniji, če so storitve opravljene v Sloveniji.

(13) Dohodki od storitev vseh vrst, ki so plačane osebam, ki imajo sedež ali kraj dejanskega delovanja poslovodstva v državah, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička družb nižja od 12,5%, pri tem pa to niso države članice EU, imajo vir v Sloveniji, če bremenijo rezidenta ali nerezidenta preko njegove poslovne enote v Sloveniji ali jih je izplačal rezident ali nerezident preko svoje poslovne enote v Sloveniji.

(14) Dobiček iz desetega odstavka tega člena je tudi dobiček od odsvojitve lastniških deležev in pravic iz lastniških deležev v družbi, zadrugi ali drugi obliki organiziranja, katerih več kot polovico vrednosti izhaja posredno ali neposredno iz nepremičnin in pravic na nepremičninah, ki se nahajajo v Sloveniji.

(15) Ministrstvo za finance in Davčna uprava Republike Slovenije objavljata seznam držav, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička družb nižja od 12,5%, pri tem pa to niso države članice EU, iz trinajstega odstavka tega člena na spletnih straneh Ministrstva za finance in Davčne uprave Republike Slovenije.

(16) Določbe tega zakona, ki pogojujejo pravice in obveznosti zavezancev glede na sedež ali kraj dejanskega delovanja poslovodstva v državah iz trinajstega odstavka tega člena, učinkujejo z naslednjim dnem od dneva objave države na seznamu iz petnajstega odstavka tega člena.

(17) Dohodki po tem zakonu, ki nimajo vira v Sloveniji, so dohodki z virom izven Slovenije.

IV. OPROSTITVE

9. člen

(oprostitev davka za zavezanca, ki je ustanovljen za opravljanje nepridobitne dejavnosti)

(1) Zavezanec kot zavod, društvo, ustanova, verska skupnost, politična stranka, zbornica, reprezentativni sindikat, ne plača davka po tem zakonu, če:

1. je v skladu s posebnim zakonom ustanovljen za opravljanje nepridobitne dejavnosti, in
2. dejansko posluje skladno z namenom ustanovitve in delovanja.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, plača zavezanec iz prvega odstavka tega člena davek po tem zakonu od dohodkov iz opravljanja pridobitne dejavnosti.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena pravna oseba, javni zavod, ustanovljena za zagotavljanje obveznih rezerv nafte in njenih derivatov po zakonu, ki ureja blagovne rezerve, ne plača davka po drugem odstavku tega člena za dejavnost zagotavljanja obveznih rezerv nafte in njenih derivatov.

(4) Minister, pristojen za finance, podrobneje opredeli pridobitno oziroma nepridobitno dejavnost za namene tega člena, pri tem pa upošteva, da se pridobitna dejavnost opravlja na trgu zaradi pridobivanja dobička, da z opravljanjem pridobitne dejavnosti zavezanci iz tega člena konkurirajo na trgu z drugimi osebami po tem zakonu, ter vrsto pravne osebe zavezanca iz tega člena.

V. DAVČNO OBDOBJE IN PREDMET OBDAVČITVE

10. člen

(davčno obdobje)

(1) Z davkom so obdavčeni dohodki zavezanca, določeni s tem zakonom, v davčnem obdobju, ki je koledarsko leto.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, zavezanec lahko izbere, da bo njegovo davčno obdobje enako njegovemu poslovnemu letu, ki se razlikuje od koledarskega leta, pri čemer davčno obdobje ne sme presegati obdobja 12 mesecev.

(3) Zavezanec iz drugega odstavka tega člena mora o izbiri obvestiti davčni organ. Izbranega davčnega obdobja zavezanec ne sme spreminjati najmanj tri leta.

11. člen

(predmet obdavčitve)

Predmet obdavčitve po tem zakonu so naslednji dohodki:

1. dobiček rezidenta in dobiček nerezidenta, ki ga dosega z opravljanjem dejavnosti oziroma poslov v poslovni enoti ali preko poslovne enote, ki se nahaja v Sloveniji,
2. dohodki rezidenta in nerezidenta, za katere je določena obveznost davčnega odtegljaja, iz 70. člena tega zakona.

VI. DAVČNA OSNOVA

1. **Splošne določbe**

12. člen

(davčna osnova)

(1) Osnova za davek rezidenta in nerezidenta za dejavnost oziroma posle v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, je dobiček, ki se ugotovi v skladu z določbami tega zakona.

(2) Dobiček je presežek prihodkov nad odhodki, ki so določeni s tem zakonom.

(3) Če ta zakon ne določa drugače, se za ugotavljanje dobička priznajo prihodki in odhodki, ugotovljeni v izkazu poslovnega izida oziroma letnem poročilu, ki ustreza izkazu poslovnega izida in prikazuje prihodke, odhodke in poslovni izid, na podlagi zakona in v skladu z njim uvedenimi računovodskimi standardi.

(4) Dobiček poslovne enote nerezidenta v Sloveniji je dobiček, ki se lahko pripiše tej poslovni enoti. Poslovni enoti se lahko pripiše tisti dobiček, za katerega bi se lahko pričakovalo, da bi ga ta poslovna enota imela, če bi bila samostojni zavezanec, ki opravlja enako ali podobno dejavnost oziroma posle. Prihodki, ki so doseženi z opravljanjem dejavnosti oziroma poslov v poslovni enoti ali preko poslovne enote nerezidenta v Sloveniji in dejanski stroški, ki nastanejo za namene te poslovne enote, vključno s poslovodnimi in splošnimi upravnimi stroški, se pripišejo tej poslovni enoti, če nastanejo v Sloveniji ali izven nje.

(5) Osnova za davčni odtegljaj od dohodkov, navedenih v 70. členu tega zakona, je vsak posamezen dohodek.

13. člen

(odprava dvojne obdavčitve in manj kot enkratne obdavčitve)

(1) Prihodki rezidenta in nerezidenta iz dejavnosti oziroma poslov, ki jih opravlja v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, ki so v davčno osnovo vključeni v tekočem davčnem obdobju ali so bili vključeni v davčno osnovo v preteklih davčnih obdobjih, se ne vključijo ponovno v davčno osnovo v tekočem ali v prihodnjih davčnih obdobjih.

(2) Odhodki rezidenta in nerezidenta iz dejavnosti oziroma poslov, ki jih opravlja v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, ki so zniževali davčno osnovo v tekočem davčnem obdobju ali so zniževali davčno osnovo v preteklih davčnih obdobjih, ne morejo ponovno zniževati davčne osnove v tekočem ali v prihodnjih davčnih obdobjih.

(3) Prihodki rezidenta in nerezidenta iz dejavnosti oziroma poslov, ki jih opravlja v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, ki izvirajo iz v preteklih davčnih obdobjih nepriznanih odhodkov, se izvzamejo iz davčne osnove, vendar največ do zneska davčno nepriznanih odhodkov v preteklih davčnih obdobjih.

(4) Zavezanec zagotavlja in hrani podatke o prihodkih in odhodkih po prvem do tretjem odstavku tega člena, ki so bili vključeni v davčno osnovo oziroma so zniževali davčno osnovo.

14. člen

(davčna osnova pri spremembah računovodskih usmeritev in popravkih napak)

Pri ugotavljanju davčne osnove oziroma priznavanju prihodkov in odhodkov zavezanca se zneski, ki predstavljajo razlike zaradi sprememb računovodskih usmeritev in popravkov napak, pri obdavčljivih prihodkih in davčno priznanih odhodkih po tem zakonu, za katere se preračunajo preneseni čisti poslovni izid ali druge sestavine kapitala, v obdobju spremembe računovodske usmeritve in popravkov napak vključijo v davčno osnovo, in sicer tako, da povečujejo oziroma zmanjšujejo davčno osnovo.

15. člen

(davčna osnova pri prevrednotenjih na višje vrednosti)

Pri ugotavljanju davčne osnove oziroma priznavanju prihodkov in odhodkov zavezanca se znesek presežka iz prevrednotenja, ki je posledica prevrednotenja gospodarskih kategorij na višje poštene vrednosti in ki ga zavezanec prenese v preneseni čisti poslovni izid ali druge kapitalske postavke, vključi v davčno osnovo v letu takšnega prenosa. Presežek iz prevrednotenja se prenaša v preneseni poslovni izid in v davčno osnovo pri sredstvih, ki se amortizirajo, sorazmerno z obračunano amortizacijo po 33. členu tega zakona od prevrednotenega dela teh sredstev.

16. člen

(transferne cene)

(1) Za povezani osebi se štejeta zavezanec rezident ali nerezident in tuja pravna oseba ali tuja oseba brez pravne osebnosti, ki ni zavezanec (v nadaljnjem besedilu: tuja oseba), če:

1. ima zavezanec neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu, upravljanju ali nadzoru oziroma glasovalnih pravic, v tuji osebi ali obvladuje tujo osebo na podlagi pogodbe ali se pogoji transakcije razlikujejo od pogojev, ki so ali bi bili v enakih ali primerljivih okoliščinah doseženi med nepovezanimi osebami; ali

2. ima tuja oseba neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu, upravljanju ali nadzoru oziroma glasovalnih pravic v zavezancu ali obvladuje zavezanca na podlagi pogodbe ali se pogoji transakcije razlikujejo od pogojev, ki so ali bi bili v enakih ali primerljivih okoliščinah doseženi med nepovezanimi osebami; ali

3. ima ista oseba hkrati neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu, upravljanju ali nadzoru v zavezancu in tuji osebi ali dveh zavezancih ali ju obvladuje na podlagi pogodbe ali se pogoji transakcije razlikujejo od pogojev, ki so ali bi bili v enakih ali primerljivih okoliščinah doseženi med nepovezanimi osebami; ali

4. imajo iste fizične osebe ali njihovi družinski člani neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu, upravljanju ali nadzoru v zavezancu in tuji osebi ali dveh rezidentih ali ju obvladujejo na podlagi pogodbe ali se pogoji transakcije razlikujejo od pogojev, ki so ali bi bili v enakih ali primerljivih okoliščinah doseženi med nepovezanimi osebami.

(2) Za družinske člane se po tem členu šteje zakonec ali oseba, s katero fizična oseba živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza, ali partner oziroma partnerica (v nadaljnjem besedilu: partner), s katerim fizična oseba živi v registrirani istospolni partnerski skupnosti, po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti, otrok, posvojenec in pastorek ali otrok osebe, s katero fizična oseba živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza ali otrok partnerja, s katerim fizična oseba živi v registrirani istospolni partnerski skupnosti, po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti, ter starši in posvojitelji fizične osebe.

(3) Pri ugotavljanju prihodkov zavezanca se upoštevajo transferne cene s povezanimi osebami za sredstva, vključno z neopredmetenimi sredstvi, ter storitve, vendar prihodki najmanj do višine, ugotovljene z upoštevanjem cen takih ali primerljivih sredstev ali storitev, ki se v enakih ali primerljivih okoliščinah dosežejo ali bi se dosegle na trgu med nepovezanimi osebami (v nadaljnjem besedilu: primerljive tržne cene).

(4) Pri ugotavljanju odhodkov zavezanca se upoštevajo transferne cene s povezanimi osebami za sredstva, vključno z neopredmetenimi sredstvi, ter storitve, vendar odhodki največ do višine, ugotovljene z upoštevanjem primerljivih tržnih cen.

(5) Primerljive tržne cene iz tretjega in četrtega odstavka tega člena se določijo z eno od naslednjih metod ali njihovo kombinacijo:

1. metodo primerljivih prostih cen;
2. metodo preprodajnih cen;
3. metodo dodatka na stroške;
4. metodo porazdelitve dobička; ali
5. metodo stopnje čistega dobička.

(6) Minister, pristojen za finance, podrobneje predpiše izvajanje tega člena.

17. člen

(cene med povezanimi osebami rezidenti)

(1) Za povezani osebi se štejeta rezidenta:

1. ki sta povezana v kapitalu, upravljanju ali nadzoru tako, da ima en rezident neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu, upravljanju ali nadzoru oziroma glasovalnih pravic v drugem rezidentu ali obvladuje drugega rezidenta na podlagi pogodbe na način, ki se razlikuje od razmerij med nepovezanimi osebami; ali

2. če imajo iste pravne ali fizične osebe ali njihovi družinski člani v dveh rezidentih neposredno ali posredno

v lasti najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu, upravljanju ali nadzoru oziroma glasovalnih pravic ali ju obvladujejo na podlagi pogodbe na način, ki se razlikuje od razmerij med nepovezanimi osebami.

(2) Za povezani osebi se štejeta tudi rezident in fizična oseba, ki opravlja dejavnost, če ima ista fizična oseba ali njeni družinski člani v rezidentu najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu, upravljanju ali nadzoru oziroma glasovalnih pravic ali obvladuje rezidenta na podlagi pogodbe na način, ki se razlikuje od razmerij med nepovezanimi osebami.

(3) Za družinske člane se po tem členu šteje zakonec ali oseba, s katero fizična oseba živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza, ali partner, s katerim fizična oseba živi v registrirani istospolni partnerski skupnosti, po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti, otrok, posvojenec in pastorek ali otrok osebe, s katero fizična oseba živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza, ali otrok partnerja, s katerim fizična oseba živi v registrirani istospolni partnerski skupnosti, po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti, ter starši in posvojitelji fizične osebe.

(4) Pri ugotavljanju prihodkov zavezanca se upoštevajo cene s povezanimi osebami za sredstva, vključno z neopredmetenimi sredstvi, ter storitve, vendar prihodki najmanj do višine, ugotovljene z upoštevanjem primerljivih tržnih cen, določenih v skladu s pogoji in na način iz 16. člena tega zakona.

(5) Pri ugotavljanju odhodkov zavezanca se upoštevajo cene s povezanimi osebami za sredstva, vključno z neopredmetenimi sredstvi, ter storitve, vendar odhodki največ do višine, ugotovljene z upoštevanjem primerljivih tržnih cen, določenih v skladu s pogoji in na način iz 16. člena tega zakona.

(6) Ne glede na določbe četrtega in petega odstavka tega člena se pri ugotavljanju prihodkov in odhodkov rezidenta iz poslov med dvema rezidentoma, ki sta povezani osebi po tem členu, davčna osnova ne poveča oziroma zmanjša, razen če eden od rezidentov:

1. v davčnem obdobju, za katerega se ugotavljajo prihodki in odhodki, izkazuje nepokrito davčno izgubo iz preteklih obdobij; ali

2. plačuje davek po tem zakonu po stopnji 0% oziroma po posebej določeni stopnji, nižji od splošne stopnje po 60. členu tega zakona; ali

3. je oproščen plačevanja davka po tem zakonu.

(7) Minister, pristojen za finance, podrobneje predpiše izvajanje tega člena.

18. člen

(podatki v zvezi s povezanimi osebami po 16. in 17. členu tega zakona)

(1) Zavezanec, povezana oseba po 16. členu tega zakona, zagotavlja in hrani podatke o povezanih osebah, obsegu in vrsti poslovanja z njimi ter o določitvi primerljivih tržnih cen v roku in na način v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(2) Zavezanec, povezana oseba po 17. členu tega zakona, mora na zahtevo davčnega organa v postopku davčnega nadzora predložiti podatke v zvezi z določitvijo primerljivih tržnih cen v roku in na način v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

19. člen

(obresti med povezanimi osebami)

(1) Pri ugotavljanju prihodkov se upoštevajo obračunane obresti na dana posojila povezanim osebam, vendar najmanj do višine zadnje objavljene, ob času odobritve posojila znane priznane obrestne mere.

(2) Pri ugotavljanju odhodkov se upoštevajo obračunane obresti na prejeta posojila od povezanih oseb, vendar največ do višine zadnje objavljene, ob času odobritve posojila znane priznane obrestne mere.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena lahko zavezanec pri ugotavljanju prihodkov in odhodkov po prvem in drugem odstavku tega člena upošteva obračunane obresti iz prvega in drugega odstavka tega člena do višine zadnje objavljene, ob času obračuna obresti znane priznane obrestne mere, če se obresti obračunavajo mesečno in je dogovorjena fleksibilna obrestna mera, oziroma do višine povprečne mesečne priznane obrestne mere, če se te obresti obračunavajo za obdobje, daljše od enega meseca, pri čemer pa to obdobje ne sme biti daljše od enega leta.

(4) Povprečna mesečna priznana obrestna mera iz tretjega odstavka tega člena se izračuna kot navadna aritmetična sredina priznane obrestne mere prvega in zadnjega meseca obdobja, za katerega se obresti obračunavajo.

(5) Priznano obrestno mero iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena določi in objavi minister, pristojen za finance, pred začetkom davčnega obdobja, za katerega se bo uporabljala, pri tem pa upošteva, da gre za obrestno mero, ki se v primerljivih okoliščinah doseže ali bi se dosegla na trgu med nepovezanimi osebami.

(6) Pri ugotavljanju prihodkov in odhodkov rezidenta iz poslov med rezidentoma, ki sta povezani osebi po 17. členu tega zakona, se davčna osnova ne poveča oziroma zmanjša razen, če eden od rezidentov:

1. v davčnem obdobju, za katerega se ugotavljajo prihodki in odhodki, izkazuje nepokrito davčno izgubo iz preteklih obdobij; ali

2. plačuje davek po tem zakonu po stopnji 0% oziroma po posebej določeni stopnji, nižji od splošne stopnje po 60. členu tega zakona; ali

3. je oproščen plačevanja davka po tem zakonu.

20. člen

(rezervacije)

(1) Pri ugotavljanju davčne osnove oziroma priznavanju odhodkov zavezanca, se oblikovanje rezervacij, v skladu z 12. členom tega zakona, prizna kot odhodek v znesku, ki ustreza 50% oblikovanih rezervacij, razen če s tem zakonom ni določeno drugače.

(2) Za rezervacije po tem členu se štejejo rezervacije za dana jamstva ob prodaji proizvodov ali opravitvi storitev, rezervacije za reorganizacijo, rezervacije za pričakovane izgube iz kočljivih pogodb, rezervacije za pokojnine, rezervacije za jubilejne nagrade in rezervacije za odpravnine ob upokojitvi. Pogojne dolgoročne obveznosti se ne štejejo za rezervacije.

(3) Odprava in poraba rezervacij iz prvega in drugega odstavka tega člena, ki niso bile priznane kot odhodek, se v davčnem obdobju upošteva na način, da:

– se iz davčne osnove izvzamejo prihodki iz odprave ali porabe rezervacij v delu, v katerem oblikovanje rezervacij ni bilo priznano kot odhodek in

– se priznajo odhodki iz porabe rezervacij v delu, v katerem oblikovanje rezervacij ni bilo priznano kot odhodek.

(4) Kot oblikovanje oziroma odprava rezervacij po prvem, drugem in tretjem odstavku tega člena se obravnava tudi njihov popravek na sedanjo vrednost predvidenih bodočih izdatkov na koncu obračunskega obdobja.

21. člen

(prevrednotenje in odpis terjatev)

(1) Odhodki zaradi prevrednotenja terjatev zaradi oslabitve se priznajo v obračunanih zneskih v skladu z

12. členom tega zakona, vendar znesek teh odhodkov v davčnem obdobju ne sme presegati nižjega od naslednjih zneskov:

– zneska, ki je enak aritmetični sredini v preteklih treh davčnih obdobjih dejansko odpisanih terjatev pod pogoji iz šestega odstavka tega člena, ali

– zneska, ki predstavlja 1% obdavčljivih prihodkov davčnega obdobja.

(2) Za terjatve po tem členu se štejejo kratkoročne in dolgoročne poslovne terjatve, ki ne vključujejo aktivnih časovnih razmejitev.

(3) Odprava oslabitve iz prvega odstavka tega člena se upošteva na način, da se prihodki iz odprave oslabitve, ki ni bila priznana kot odhodek, izvzemajo iz davčne osnove.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se odhodki, nastali zaradi prevrednotenja oziroma preračuna terjatev, ki se po računovodskih standardih prevrednotujejo zaradi spremembe valutnega tečaja, priznajo kot odhodek v celoti.

(5) Odhodki zaradi prevrednotenja terjatev, ki po prvem odstavku tega člena niso priznani kot odhodki, se priznajo ob odpisu celote ali dela terjatev, ki niso bile poplačane oziroma poravnane, pod pogoji iz šestega odstavka tega člena.

(6) Odpis terjatev je priznan kot odhodek na podlagi pravnomočnega sklepa sodišča o zaključenem stečajnem postopku ali na podlagi pravnomočnega sklepa o potrditvi prisilne poravnave, v delu, v katerem terjatve niso bile poplačane oziroma niso bile poplačane v celoti. Odpis terjatev je priznan kot odhodek tudi na podlagi neuspešno zaključenega izvršilnega postopka sodišča ali brez sodnega postopka za poplačilo terjatev, če zavezanec dokaže, da bi stroški sodnega postopka presegli znesek poplačila terjatev, oziroma če dokaže, da so bila opravljena vsa dejanja, ki bi jih opravil s skrbnostjo dober gospodarstvenik, za dosego poplačila terjatev, oziroma da so nadaljnji pravni postopki ekonomsko neupravičeni.

(7) Če so odhodki iz prevrednotenja terjatev zaradi oslabitve davčno priznani na podlagi prvega odstavka tega člena, se davčna osnova ob odpisu terjatev poveča za davčno priznane odhodke iz prevrednotenja terjatev v preteklih davčnih obdobjih, če se odpis terjatev ne opravi pod pogoji iz šestega odstavka tega člena.

22. člen

(prevrednotenje finančnih naložb)

(1) Pri ugotavljanju davčne osnove se odhodki zaradi prevrednotenja kot posledica oslabitve kratkoročnih in dolgoročnih finančnih naložb oziroma finančnih inštrumentov ne priznajo.

(2) Odprava oslabitve iz prvega odstavka tega člena se upošteva na način, da se prihodki iz odprave oslabitve, ki ni bila priznana kot odhodek, izvzemajo iz davčne osnove.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se odhodki zaradi prevrednotenja finančnih naložb oziroma finančnih inštrumentov, izmerjenih po pošteni vrednosti prek poslovnega izida priznajo kot odhodek v obračunanih zneskih v skladu z 12. členom tega zakona.

(4) Odhodki zaradi prevrednotenja kot posledica oslabitve, ki se po prvem odstavku tega člena ne priznajo in ki niso bili odpravljeni na način iz drugega odstavka tega člena, se priznajo ob odtujitvi, zamenjavi ali drugačni poravnavi oziroma odpravi finančne naložbe oziroma finančnega inštrumenta.

(5) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena, se odhodki iz prevrednotenja zaradi oslabitve posojil, vrednotenih po metodi odplačne vrednosti, pri banki priznajo kot odhodek, vendar največ do višine, ki jo določa zakon, ki ureja bančništvo.

23. člen

(prevrednotenje dobrega imena)

(1) Odhodki iz prevrednotenja zaradi oslabitve dobrega imena se priznajo v obračunanem znesku, v skladu z 12. členom tega zakona, vendar največ do zneska, ki ustreza 20% začetno izkazane vrednosti dobrega imena.

(2) Če obračunan znesek oslabitve dobrega imena, v skladu z 12. členom tega zakona, preseže znesek, ki se prizna kot odhodek po tem zakonu po prvem odstavku tega člena, se presežni znesek, ki se po prvem odstavku tega člena ne prizna kot odhodek, prizna v naslednjih davčnih obdobjih, tako da ta preneseni znesek skupaj z odhodki iz prevrednotenja zaradi oslabitve dobrega imena v tekočem davčnem obdobju ne preseže zneska, ki ustreza 20% začetno izkazane vrednosti dobrega imena.

2. **Prihodki**

24. člen

(izvzem dividend in dohodkov, ki so podobni dividendam)

(1) Pri določanju davčne osnove zavezanca se prejete dividende oziroma drugi deleži iz dobička, vključno z dohodki, ki so podobni dividendam iz 74. člena tega zakona, razen skritih rezerv iz 74. člena tega zakona, ki niso bile predmet obdavčitve pri izplačevalcu, izvzamejo iz davčne osnove prejemnika, če je izplačevalec:

1. zavezanec za davek po tem zakonu; ali

2. za davčne namene rezident v državi članici EU v skladu s pravom te države in se v skladu z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka, sklenjene z državo nečlanico EU, ne šteje kot rezident izven EU in je poleg tega zavezanec za enega od davkov, v zvezi s katerimi se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za matične družbe in odvisne družbe iz različnih držav članic EU, in jih določi minister, pristojen za finance, kjer se za zavezanca ne šteje družba, ki je davka oproščena ali ima možnost izbire obdavčitve; ali

3. zavezanec za davek od dohodka oziroma dobička, primerljiv z davkom po tem zakonu, in ni rezident države, v primeru poslovne enote pa se ta ne nahaja v državi, v kateri je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička družb nižja od 12,5%, in je država objavljena na seznamu v skladu z 8. členom tega zakona, pri tem pa ta alinea ne velja za izplačevalca, ki je rezident druge države članice EU po 2. točki tega odstavka tega člena.

(2) Določbe prvega odstavka tega člena se za prejemnika nerezidenta uporabljajo, če je njegova udeležba v kapitalu oziroma upravljanju osebe, ki deli dobiček, povezana z dejavnostmi oziroma posli, ki jih nerezident opravlja v poslovni enoti v Sloveniji oziroma preko poslovne enote v Sloveniji.

(3) Dohodki iz prvega odstavka tega člena se izvzamejo iz davčne osnove prejemnika, če so bili v tekočem ali v preteklih davčnih obdobjih, na njihovi podlagi v davčno osnovo vključeni prihodki.

(4) Način izvajanja tega člena ureja zakon, ki ureja davčni postopek.

25. člen

(izvzem dobičkov iz odsvojitve lastniških deležev)

(1) Pri določanju davčne osnove zavezanca rezidenta in nerezidenta, ki opravlja dejavnost oziroma posle v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, ki ustvari dobiček iz odsvojitve lastniških deležev v gospodarskih družbah, zadrugah in drugih oblikah organiziranja, se 50% tega dobička izvzame iz davčne osnove zavezanca, če je bil zavezanec, ki ustvari dobiček, udeležen v kapitalu oziroma pri upravljanju druge osebe tako, da je imetnik poslovnega deleža, delnic ali glasovalnih pravic v

višini najmanj 8% in znaša čas trajanja te udeležbe v kapitalu oziroma upravljanju gospodarske družbe, zadruge ali druge oblike organiziranja najmanj 6 mesecev in je v tem obdobju nepretrgoma za poln delovni čas zaposloval vsaj eno osebo.

(2) Izguba iz odsvojitve lastniških deležev iz prvega odstavka tega člena se ne prizna v višini 50%.

(3) Določbe prvega odstavka tega člena se ne uporabljajo za dobičke iz naložb v lastniške deleže v gospodarske družbe, zadruge in druge oblike organiziranja, ki imajo sedež ali kraj dejanskega delovanja poslovodstva v državah, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička družb nižja od 12,5% in je država objavljena na seznamu v skladu z 8. členom tega zakona, pri tem pa to niso države članice EU.

(4) V primeru likvidacije oziroma prenehanja zavezanca ali poslovne enote nerezidenta v Sloveniji v obdobju 10 let po ustanovitvi, se v davčnem obračunu ob prenehanju davčna osnova poveča za izvzeti del dobička po prvem odstavku tega člena za zadnjih pet davčnih obdobij.

(5) Kot likvidacija oziroma prenehanje zavezanca in poslovne enote nerezidenta v Sloveniji se ne šteje transakcija po določbah VII. poglavja tega zakona.

(6) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se pri določanju davčne osnove zavezanca rezidenta in nerezidenta, ki opravlja dejavnost oziroma posle v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, ki ustvari dobiček iz odsvojitve lastniških deležev, pridobljenih na podlagi naložb tveganega kapitala (naložb v obliki povečanja osnovnega kapitala družbe z vložki zavezanca ali ustanovitve gospodarske družbe) v družbi tveganega kapitala, ki je ustanovljena v skladu z zakonom, ki ureja družbe tveganega kapitala, celoten takšen dobiček izvzame iz davčne osnove zavezanca, če je imela ta družba tveganega kapitala status družbe tveganega kapitala celotno davčno obdobje in če je imela ta družba status družbe tveganega kapitala skozi celotno obdobje imetništva takega deleža zavezanca. Izguba iz odsvojitve lastniških deležev iz tega odstavka se ne prizna.

(7) Pri določanju davčne osnove zavezanca rezidenta in nerezidenta, ki opravlja dejavnost oziroma posle v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, ki ustvari dobiček z odsvojitvijo lastniških deležev oziroma delnic v bankah, v zameno za izdajo ali prenos lastnih lastniških deležev ali delnic druge družbe (v nadaljnjem besedilu: zamenjava), se dobiček ali izguba iz te zamenjave izvzame iz davčne osnove zavezanca. Če zavezanec prejme plačilo v denarju, se sorazmerni del dobička ali izgube, ki ustreza plačilu v denarju vključi v davčno osnovo.

(8) Zavezanec iz prejšnjega odstavka je dolžan ovrednotiti v zameno prejete lastniške deleže ali delnice po davčni vrednosti, ki so jo imeli v zamenjavi odsvojeni lastniški deleži ali delnice v času zamenjave.

26. člen

(odhodki, ki se nanašajo na udeležbo)

(1) Pri določanju davčne osnove po 24. in 25. členu tega zakona, se odhodki, povezani z upravljanjem in financiranjem naložb v kapital gospodarskih družb, zadrug in drugih oblik organiziranja, ki omogočajo dohodke, ki se izvzemajo po 24. in 25. členu tega zakona, ne priznajo v znesku, ki je enak 5% zneska v davčnem obdobju prejetih dividend in dobičkov, ki so po 24. in 25. členu tega zakona izvzeti iz davčne osnove zavezanca.

(2) Davčni zavezanec iz davčne osnove izvzame odhodke iz prvega odstavka tega člena v davčnem obdobju, v katerem iz davčne osnove izvzame dohodke po 24. in 25. členu tega zakona.

27. člen

(izvzem prihodkov od nepridobitne dejavnosti)

Pri določanju davčne osnove zavezanca iz 9. člena tega zakona se prihodki iz opravljanja dejavnosti, ki ni pridobitna, ter dejanski ali sorazmerni stroški te dejavnosti izvzemajo iz davčne osnove.

28. člen

(izvzem prihodkov iz odpisa dolgov v postopku prisilne poravnave)

Prihodki iz naslova odpisa dolgov v postopku prisilne poravnave, v delu, ki se nanaša na oblikovanje rezerv po zakonu, ki ureja finančno poslovanje podjetij, se ne vključijo v davčno osnovo.

3. **Odhodki**

29. člen

(splošno)

(1) Za ugotavljanje dobička se priznajo odhodki, potrebni za pridobitev prihodkov, ki so obdavčeni po tem zakonu.

(2) Odhodki, ki niso potrebni za pridobitev prihodkov, so odhodki, za katere glede na dejstva in okoliščine izhaja, da:

1. niso neposreden pogoj za opravljanje dejavnosti in niso posledica opravljanja dejavnosti;
2. imajo značaj privatnosti;
3. niso skladni z običajno poslovno prakso.

(3) Odhodki niso skladni z običajno poslovno prakso, če niso običajni pri poslovanju v posamezni dejavnosti glede na pretekle in druge izkušnje in primerjavo z drugimi dejavnostmi ter dejstvi in okoliščinami, razen odhodkov, nastalih zaradi izrednih in nepogostih dogodkov, kot so naravne nesreče ali zaradi drugih izrednih in nepogostih dogodkov.

30. člen

(nepriznani odhodki)

(1) Davčno nepriznani odhodki so:

1. dohodki, ki so podobni dividendam, vključno s prikritim izplačilom dobička;
2. odhodki za pokrivanje izgub iz preteklih let;
3. stroški, ki se nanašajo na privatno življenje, primeroma za zabavo, oddih, šport in rekreacijo, vključno s pripadajočim davkom na dodano vrednost;
4. stroški prisilne izterjave davkov ali drugih dajatev;
5. kazni, ki jih izreče pristojni organ;
6. davki, ki jih je plačal družbenik kot fizična oseba;
7. davek na dodano vrednost, ki ga zavezanec v skladu z zakonom, ki ureja davek na dodano vrednost, ni uveljavil kot odbitek vstopnega davka, čeprav je imel to pravico po zakonu, ki ureja davek na dodano vrednost;
8. obresti:

a) od nepravočasno plačanih davkov ali drugih dajatev;

b) od posojil, prejetih od oseb, ki imajo sedež, kraj dejanskega delovanja poslovodstva ali prebivališče v državah, razen držav članic EU, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička nižja od 12,5% in je država objavljena na seznamu v skladu z 8. členom tega zakona;

9. donacije;
10. podkupnine in druge oblike premoženjskih koristi, dane fizičnim ali pravnim osebam zato, da nastane oziroma ne nastane določen dogodek, ki drugače ne bi, primeroma, da se hitreje ali ugodneje opravi ali se opusti določeno dejanje.

(2) Stroški iz 3. točke prvega odstavka tega člena so:

1. stroški, ki se nanašajo na privatno življenje lastnikov oziroma povezanih oseb iz 16. in 17. člena tega zakona, vključno s stroški sredstev v lasti ali najemu zavezanca, ki se nanašajo na privatno življenje teh oseb;

2. stroški, ki se nanašajo na privatno življenje drugih oseb, vključno s stroški sredstev v lasti ali najemu zavezanca, ki se nanašajo na privatno življenje teh oseb, razen stroškov za zagotavljanje bonitet in drugih izplačil v zvezi z zaposlitvijo, če so obdavčena po zakonu, ki ureja dohodnino.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se stroški iz 3. točke prvega odstavka tega člena priznajo, če gre za odplačno uporabo, vendar največ do višine plačila oziroma povračila. Stroški sredstev v lasti ali najemu zavezanca, ki se nanašajo na privatno življenje, nastali v času uporabe teh sredstev za privatno rabo, se ne priznajo sorazmerno takšni rabi.

31. člen

(delno priznani odhodki)

(1) Kot odhodki se priznajo v višini 50%:

1. stroški reprezentance;

2. stroški nadzornega sveta oziroma drugega organa, ki opravlja zgolj funkcijo nadzora.

(2) Za stroške reprezentance se štejejo stroški za pogostitev, zabavo ter darila (z logotipom ali brez) ob poslovnih stikih zavezanca s poslovnimi partnerji.

32. člen

(obresti od presežka posojil)

(1) Kot odhodek se ne priznajo obresti od posojil, razen pri posojilojemalcih bankah in zavarovalnicah, ki so prejeta od delničarja oziroma družbenika, ki ima kadarkoli v davčnem obdobju neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% delnic ali deležev v kapitalu ali glasovalnih pravic v zavezancu, če kadarkoli v davčnem obdobju ta posojila presegajo štirikratnik zneska deleža tega delničarja oziroma družbenika v kapitalu zavezanca (v nadaljnjem besedilu: presežek posojil), ugotovljene glede na znesek in obdobje trajanja presežka posojil v davčnem obdobju, razen če zavezanec dokaže, da bi presežek posojil lahko dobil od posojilodajalca, ki je nepovezana oseba.

(2) Za posojila delničarja oziroma družbenika po prvem odstavku tega člena se štejejo tudi posojila tretjih oseb, vključno s posojili bank, za katera jamči ta delničar oziroma družbenik, oziroma če so posojila pridobljena v zvezi z depozitom tega delničarja oziroma družbenika v tej osebi oziroma banki.

(3) Znesek deleža delničarja oziroma družbenika v kapitalu prejemnika posojila se določi za davčno obdobje kot povprečje na podlagi stanja vplačanega kapitala, prenesenega čistega dobička in rezerv na zadnji dan vsakega meseca v davčnem obdobju.

33. člen

(amortizacija)

(1) Amortizacija opredmetenih osnovnih sredstev, neopredmetenih sredstev in naložbenih nepremičnin (v nadaljevanju: amortizacija) se kot odhodek prizna v obračunanem znesku z uporabo metode enakomernega časovnega amortiziranja ter najvišjih amortizacijskih stopenj iz petega odstavka tega člena.

(2) Če obračunana amortizacija preseže znesek, ki bi bil obračunan v skladu s prvim odstavkom tega člena, se presežni znesek amortizacije kot odhodek prizna v naslednjih davčnih obdobjih, tako da se za davčne namene amortizacija na način iz prejšnjega odstavka tega člena obračunava do dokončnega amortiziranja oziroma do odtujitve oziroma odprave evidentiranja opredmetenega osnovnega sredstva, neopredmetenega sredstva in naložbene nepremičnine. Pri odtujitvi oziroma odpravi evidentiranja opredmetenega osnovnega sredstva, neopredmetenega sredstva in naložbene nepremičnine se prihodki in odhodki za davčne namene izračunavajo ob upoštevanju davčnih vrednosti teh sredstev. Davčna vrednost posameznega sredstva je znesek, ki se prisodi temu sredstvu pri obračunu davka oziroma na podlagi katerega se izračunavajo prihodki, odhodki, dobički in izgube pri obračunu davka.

(3) Amortizacija se obračunava posamično.

(4) Sredstva, ki se amortizirajo, ter začetek obračunavanja amortizacije določajo predpisi in računovodski standardi.

(5) Najvišja letna amortizacijska stopnja po določbah prvega odstavka tega člena znaša za:

1. gradbene objekte, vključno z naložbenimi nepremičninami, 3%;

2. dele gradbenih objektov, vključno z deli naložbenih nepremičnin, 6%;

3. opremo, vozila in mehanizacijo 20%;

4. dele opreme in opremo za raziskovalne dejavnosti 33,3%;

5. računalniško, strojno in programsko, opremo 50%;

6. večletne nasade 10%;

7. osnovno čredo 20%;

8. druga vlaganja 10%.

(6) Ne glede na določbe prvega do petega odstavka tega člena, se lahko pri opredmetenem osnovnem sredstvu, katerega doba uporabnosti je daljša od enega leta in katerega posamična nabavna vrednost ne presega vrednosti 500 eurov, kot odhodek ob prenosu v uporabo prizna odpis celotne nabavne vrednosti.

(7) Amortizacija opredmetenih osnovnih sredstev, vključno z odhodki iz njihove odtujitve, ki je obračunana od dela nabavne vrednosti opredmetenega osnovnega sredstva na podlagi ocene stroškov razgradnje, odstranitve in obnovitve mesta, za katere so oblikovane rezervacije, ter poraba in odprava tako oblikovanih rezervacij se obravnava pod pogoji iz 20. člena tega zakona.

34. člen

(rezervacije pri bankah, borzno posredniških družbah in zavarovalnicah)

(1) Rezervacije, ki jih mora oblikovati banka glede na posebna tveganja, se priznajo banki kot odhodek v obračunanih zneskih, vendar največ do višine, ki jo določa zakon, ki ureja bančništvo.

(2) Posebne rezervacije glede na posebna tveganja, ki jih mora oblikovati borzno posredniška družba, se priznajo borzno posredniški družbi kot odhodek v obračunanih zneskih, vendar največ do višine, ki jo določa zakon, ki ureja trg vrednostnih papirjev.

(3) Zavarovalno tehnične rezervacije, ki jih mora zavarovalnica obvezno oblikovati v skladu z zakonom, ki ureja zavarovalništvo, se pri zavarovalnici priznajo kot odhodek v obračunanih zneskih, vendar največ do višine ali zgornje meje v skladu z zakonom, ki ureja zavarovalništvo.

35. člen

(plače in druga izplačila v zvezi z zaposlitvijo)

(1) Plače, druga izplačila v zvezi z zaposlitvijo, ter nadomestila plače za čas odsotnosti z dela zaradi izrabe letnega dopusta in zaradi drugih odsotnosti z dela delavcev se priznajo kot odhodek v obračunanem znesku.

(2) Plače, druga izplačila v zvezi z zaposlitvijo, ter nadomestila plače za čas odsotnosti z dela zaradi izrabe

letnega dopusta in zaradi drugih odsotnosti z dela poslovodnih delavcev, prokuristov in delavcev s posebnimi pooblastili in odgovornostmi se priznajo kot odhodek v obračunanem znesku v skladu z zakonom oziroma s pogodbo o zaposlitvi.

(3) Kot druga izplačila v zvezi z zaposlitvijo se štejejo tudi stroški bonitet, ki so obdavčeni po zakonu, ki ureja dohodnino.

(4) Nagrade vajencem se priznajo kot odhodek v obračunanem znesku v skladu z zakonom.

(5) Regres za letni dopust, jubilejne nagrade, odpravnine ob upokojitvi, solidarnostne pomoči, povračila stroškov v zvezi z delom, to so: stroški prehrane med delom, prevoza na delo in z dela, terenski dodatek, nadomestilo za ločeno življenje ter povračila stroškov na službenem potovanju, to so:

1. dnevnica;

2. povračilo stroškov prevoza, vključno s povračilom stroškov za uporabo delojemalčevega osebnega vozila za službene namene (kilometrina);

3. povračilo stroškov za prenočišče,

se priznajo kot odhodek v obračunanem znesku.

4. **Izguba**

36. člen

(davčna izguba in pokrivanje davčne izgube)

(1) Davčna izguba po tem zakonu je presežek odhodkov nad prihodki, ki so določeni s tem zakonom.

(2) Davčno izgubo v davčnem obdobju lahko zavezanec pokriva z zmanjšanjem davčne osnove v naslednjih davčnih obdobjih, če zakon ne določa drugače.

(3) Pri zmanjšanju davčne osnove na račun davčnih izgub iz preteklih davčnih obdobij se davčna osnova najprej zmanjša za davčno izgubo starejšega datuma.

(4) Zmanjšanje davčne osnove zaradi davčnih izgub iz preteklih davčnih obdobij je dovoljeno največ do višine davčne osnove davčnega obdobja.

(5) Če se v davčnem obdobju lastništvo delniškega kapitala oziroma kapitalskih deležev ali glasovalnih pravic zavezanca neposredno ali posredno spremeni za več kot 50% glede na stanje lastništva na začetku davčnega obdobja, in zavezanec:

1. že dve leti pred spremembo lastništva ne opravlja dejavnosti; ali

2. dve leti pred ali po spremembi lastništva bistveno spremeni dejavnost,

drugi odstavek tega člena ne velja za izgube, ki so nastale v letu spremembe lastništva ali v preteklih davčnih obdobjih.

(6) Če zavezanec bistveno spremeni dejavnost v dveh letih po spremembi lastništva po petem odstavku tega člena, se davčna osnova poveča za že uveljavljene davčne izgube, ki so nastale v letu spremembe lastništva ali v preteklih davčnih obdobjih.

(7) 2. točka petega odstavka tega člena ne velja za zavezanca, ki bistveno spremeni dejavnost zaradi ohranjanja delovnih mest ali sanacije poslovanja.

37. člen

(davčna izguba – posebna določba)

Zavezanec, ki po 28. členu tega zakona v davčno osnovo ne vključi prihodkov iz naslova odpisa dolgov v postopku prisilne poravnave, v delu, ki se nanaša na oblikovanje rezerv po zakonu, ki ureja finančno poslovanje podjetij, izgubi pravico do pokrivanja davčne izgube iz preteklih let v znesku prihodkov, ki se zaradi oblikovanja rezerv ne vključujejo v davčno osnovo.

VII. OBDAVČITEV PRI PRENOSU PREMOŽENJA, ZAMENJAVAH KAPITALSKIH DELEŽEV, ZDRUŽITVAH IN DELITVAH

38. člen

(skrite rezerve)

(1) Pri združitvah in delitvah, izvedenih po tem poglavju zakona, mora zavezanec v davčnem obračunu razkriti skrite rezerve, ki se nanašajo na preostalo oziroma preneseno premoženje, in jih vključiti v davčno osnovo, če zakon ne določa drugače.

(2) Davčni obračun iz prvega odstavka tega člena se predloži v rokih in na način, določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(3) Znesek, ki predstavlja skrite rezerve iz prvega odstavka tega člena, se izračuna kot razlika med pošteno vrednostjo in davčno vrednostjo sredstev in obveznosti po stanju na dan sestave davčnega obračuna iz prvega odstavka tega člena.

(4) Poštena vrednost je znesek, za katerega je mogoče prodati ali na drug način zamenjati sredstvo ali s katerim je mogoče poravnati obveznost ali za katerega je mogoče zamenjati podeljen kapitalski inštrument med dobro obveščenima in voljnima strankama v poslu, v katerem sta stranki medsebojno neodvisni in enakopravni.

(5) Davčna vrednost posameznega sredstva ali obveznosti je znesek, ki se prisodi temu sredstvu ali obveznosti pri obračunu davka oziroma na podlagi katerega se izračunavajo prihodki, odhodki, dobički in izgube pri obračunu davka.

1. **Obdavčitev pri prenosu premoženja**

39. člen

(prenos premoženja)

Za prenos premoženja po tem členu se šteje transakcija, s katero družba (v nadaljnjem besedilu: prenosna družba), ne da bi prenehala, prenese enega ali več obratov na drugo že ustanovljeno družbo ali na družbo, ki jo ustanovi (v nadaljnjem besedilu: prevzemna družba), v zamenjavo za izdajo ali prenos vrednostnih papirjev, ki predstavljajo deleže v kapitalu prevzemne družbe, prenosni družbi. Za obrat po tem členu se šteje premoženje (vsa sredstva in obveznosti), ki se lahko pripiše delu družbe, ki je s poslovno organizacijskega vidika sposobno tvoriti neodvisno poslovanje, in je subjekt, ki je zmožen poslovati z lastnim premoženjem.

40. člen

(upravičenja in obveznosti)

(1) Pri prenosu obrata:

1. je prenosna družba oproščena davka v zvezi z dobički, ki nastanejo pri prenosu sredstev in obveznosti, ki pripadajo prenesenemu obratu ali obratom;

2. prenosni družbi niso priznane izgube, ki nastanejo pri prenosu sredstev in obveznosti, ki pripadajo prenesenemu obratu ali obratom;

3. je prenosna družba dolžna ovrednotiti prejete vrednostne papirje prevzemne družbe po njihovi tržni vrednosti na dan prenosa.

(2) Prevzemna družba je upravičena do:

a) prevzema rezervacij, ki jih je oblikovala prenosna družba, ki se lahko pripišejo prenesenemu obratu ali obratom, in do prevzema davčnih upravičenj in pogojev v zvezi s temi rezervacijami, kot bi veljali za prenosno družbo, če prenos ne bi bil izvršen;

b) prevzema davčnih izgub, ki se lahko pripišejo prenesenemu obratu ali obratom, pod pogoji, kot bi veljali

za prenosno družbo, če prenos ne bi bil izvršen, vključno s pogoji iz petega do sedmega ostavka 36. člena tega zakona.

(3) Prevzemna družba je dolžna ovrednotiti prevzeta sredstva in obveznosti, amortizirati prevzeta sredstva ter izračunavati dobičke ali izgube v zvezi s prevzetimi sredstvi in obveznostmi ob upoštevanju njihovih davčnih vrednosti na dan prenosa pri prenosni družbi oziroma na način, kot če prenos ne bi bil izvršen.

41. člen

(pogoji)

(1) Prenosna družba in prevzemna družba imata pravice iz 40. člena tega zakona, če sta rezidenta Slovenije in oziroma ali rezidenta države članice EU, ki ni Slovenija, in sicer:

1. če sta prenosna družba in prevzemna družba rezidenta Slovenije, za prenos obrata ali obratov v Sloveniji ali v državi članici EU, ki ni Slovenija;

2. če je prenosna družba rezident države članice EU, ki ni Slovenija, in je prevzemna družba rezident Slovenije, za prenos obrata ali obratov, ki se nahaja(jo) v Sloveniji, če po prenosu prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in izgube ne pripadajo poslovni enoti prevzemne družbe izven Slovenije;

3. če je prevzemna družba rezident države članice EU, ki ni Slovenija, in je prenosna družba rezident Slovenije ali države članice EU, ki ni Slovenija, pod pogojem, da po prenosu prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in izgube pripadajo poslovni enoti prevzemne družbe v Sloveniji.

(2) Za rezidenta države članice EU, ki ni Slovenija, se šteje družba:

1. ki ima eno od oblik, za katere se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za združitve, delitve, delne delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic EU ter za prenos statutarnega sedeža evropske družbe (v nadaljnjem besedilu: SE) ali evropske zadruge (v nadaljnjem besedilu: SCE) med državami članicami, in jih določi minister, pristojen za finance;

2. ki je za namene obdavčitve rezident države članice EU v skladu s pravom te države in se ne šteje kot rezident izven EU v skladu z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka, sklenjenega z državo nečlanico; in

3. ki je zavezanec za enega od davkov, v zvezi s katerimi se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za združitve, delitve, delne delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic EU ter za prenos statutarnega sedeža SE ali SCE med državami članicami, in jih določi minister, pristojen za finance. Za zavezanca se ne šteje družba, ki je davka oproščena ali ima možnost izbire.

42. člen

(posebna ureditev v primeru poslovne enote)

Če je prenosna družba rezident Slovenije in je prevzemna družba rezident države članice EU, ki ni Slovenija, se za prenos enega ali več obratov, ki predstavljajo eno ali več poslovnih enot, ki se nahajajo v državi članici EU, ki ni Slovenija, prvi odstavek 40. člena tega zakona ne uporablja, prenosna družba pa ima pravico do odbitka davka, ki je posledica prenosa, ki bi ga ta država članica EU zaračunala kot posledico tega prenosa, če ne bi bila uveljavljena ureditev enotnega sistema obdavčenja, ki velja za združitve, delitve, delne delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic EU ter za prenos statutarnega sedeža SE ali SCE med državami članicami.

43. člen

(priglasitev)

(1) Prenosni in prevzemni družbi se upravičenja in obveznosti po 40. in 42. členu tega zakona priznajo, če so izpolnjeni pogoji po 40. do 42. členu tega zakona, na podlagi priglasitve transakcije davčnemu organu.

(2) Če pogoji iz prvega odstavka tega člena niso izpolnjeni, prenosna in prevzemna družba nimata niti upravičenj niti obveznosti po teh členih.

(3) Davčni organ lahko na podlagi priglasitve prenosa premoženja delno ali v celoti zavrne upravičenja iz 40. člena tega zakona, če ugotovi, da je glavni namen ali eden glavnih namenov manjše plačilo davka oziroma izogibanje davčnim obveznostim.

(4) Način izvajanja tega člena določa zakon, ki ureja davčni postopek.

2. **Obdavčitev pri zamenjavi kapitalskih deležev**

44. člen

(zamenjava kapitalskih deležev)

(1) Za zamenjavo kapitalskih deležev se šteje transakcija, s katero pridobi obstoječa ali novoustanovljena družba (v nadaljnjem besedilu: prevzemna družba) vrednostne papirje druge družbe (v nadaljnjem besedilu: prevzeta družba) v zamenjavo za izdajo ali prenos lastnih vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: vrednostni papirji prevzemne družbe) družbenikom prevzete družbe, v zamenjavo za vrednostne papirje, ki jih imajo ti družbeniki v prevzeti družbi (v nadaljnjem besedilu: vrednostni papirji prevzete družbe), pod pogojem, da po zamenjavi kapitalskih deležev prevzemna družba pridobi, ali z nadaljnjo pridobitvijo kapitalskih deležev obdrži, najmanj večino glasovalnih pravic v prevzeti družbi. Prevzem, ki ga opravi prevzemna družba preko priznane borze, se šteje kot en posel, če je izvršen v obdobju šest mesecev. Priznana borza je borza, katere organizator je polnopravni član svetovnega združenja borz (World Federation of Exchanges – WFE oziroma Federation Internationale des Bourses de valeurs – FIBV).

(2) Poleg izdaje ali prenosa vrednostnih papirjev po prvem odstavku tega člena lahko prevzemna družba družbenikom prevzete družbe opravi plačilo v denarju do 10% nominalne vrednosti oziroma če te vrednosti ni, najmanjšega skupnega emisijskega zneska izdanih ali prenesenih vrednostnih papirjev. Plačilo v denarju se lahko v celoti ali delno opravi manjšinskim družbenikom prevzete družbe, namesto izdaje ali prenosa vrednostnih papirjev, toda največ v višini 5% nominalne vrednosti oziroma, če te vrednosti ni, najmanjšega skupnega emisijskega zneska izdanih ali prenesenih vrednostnih papirjev.

45. člen

(upravičenja in obveznosti)

(1) Pri zamenjavi kapitalskih deležev je družbenik prevzete družbe v zvezi z zamenjavo kapitalskih deležev po 44. členu tega zakona oproščen davka v zvezi z dobičkom oziroma mu ni priznana izguba, ki sta dosežena z zamenjavo vrednostnih papirjev prevzete družbe, razen, če prejme plačilo v denarju.

(2) Če prejme plačilo v denarju, je družbenik zavezan za davek v deležu, ki ustreza plačilu v denarju, pri čemer se doseženi dobiček ali izguba v sorazmernem delu pripiše gotovinskemu plačilu in pošteni vrednosti vrednostnih papirjev prevzemne družbe.

(3) Družbenik ovrednoti vrednostne papirje prevzemne družbe po davčni vrednosti, ki so jo imeli vrednostni papirji prevzete družbe pri njem v času zamenjave.

(4) Prevzemna družba ovrednoti prejete vrednostne papirje prevzete družbe po njihovi pošteni vrednosti na dan zamenjave.

46. člen

(pogoji)

(1) Družbenik ima pravico iz 45. člena tega zakona:

1. če sta prevzemna družba in prevzeta družba rezidenta Slovenije in oziroma ali rezidenta države članice EU, ki ni Slovenija; in

2. če je družbenik rezident Slovenije ali ni rezident Slovenije in je imetnik vrednostnih papirjev prevzete družbe in prevzemne družbe preko poslovne enote, ki jo ima v Sloveniji.

(2) Za rezidenta države članice EU, ki ni Slovenija, se šteje družba:

1. ki ima eno od oblik, za katere se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za združitve, delitve, delne delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic EU ter za prenos statutarnega sedeža SE ali SCE med državami članicami, razen oseb, ustanovljenih v skladu s pravom Slovenije, in jih določi minister, pristojen za finance;

2. ki je za davčne namene rezident države članice EU v skladu s pravom te države članice in se ne šteje za rezidenta izven EU v skladu z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka, sklenjenega z državo nečlanico; in

3. ki je zavezanec za enega od davkov, v zvezi s katerimi se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za združitve, delitve, delne delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic EU ter za prenos statutarnega sedeža SE ali SCE med državami članicami, in jih določi minister, pristojen za finance. Za zavezanca se ne šteje družba, ki je davka oproščena ali ima možnost izbire.

47. člen

(priglasitev)

(1) Družbenik, ki zamenja vrednostne papirje, ima upravičenja in obveznosti po 45. členu tega zakona, če so izpolnjeni pogoji po 44. do 46. členu tega zakona in na podlagi priglasitve transakcije davčnemu organu.

(2) Če pogoji iz prvega odstavka tega člena niso izpolnjeni, družbenik nima upravičenj niti obveznosti po 45. členu tega zakona.

(3) Davčni organ lahko na podlagi priglasitve zamenjave kapitalskih deležev zavrne upravičenja iz 45. člena tega zakona, če ugotovi, da je glavni namen ali eden od glavnih namenov transakcije manjše plačilo davka oziroma izogibanje davčnim obveznostim.

(4) Način izvajanja tega člena določa zakon, ki ureja davčni postopek.

3. **Obdavčitev pri združitvah in delitvah**

48. člen

(združitve in delitve)

(1) Za združitev in delitev se šteje transakcija, ki se izvede v skladu z določili zakona, ki ureja gospodarske družbe o statusnem preoblikovanju družb.

(2) V primeru oddelitev in razdelitev s prevzemom se določbe tega poglavja uporabljajo samo, če gre za oddelitev ali razdelitev enega ali več obratov prenosne družbe.

(3) V primeru oddelitve se določbe tega poglavja uporabljajo samo, če po oddelitvi na prenosni družbi ostane vsaj en obrat.

(4) Za obrat po tem členu se šteje premoženje (vsa sredstva in obveznosti), ki se lahko pripiše delu družbe, ki je s poslovno organizacijskega vidika sposobno tvoriti neodvisno poslovanje, in je subjekt, ki je zmožen poslovati z lastnim premoženjem.

49. člen

(upravičenja in obveznosti)

(1) Pri združitvah in delitvah je:

1. prenosna družba oproščena davka v zvezi s skritimi rezervami oziroma v zvezi z dobički in ji niso priznane izgube, ki jih je možno pripisati prenesenim sredstvom in obveznostim. Dobiček oziroma izguba se izračuna kot razlika med pošteno in davčno vrednostjo sredstev in obveznosti na obračunski dan združitve in delitve na način, kot da bi bila sredstva in obveznosti na obračunski dan združitve oziroma delitve odtujena nepovezani osebi za plačilo;

2. prevzemna družba upravičena:

a) do prevzema rezervacij, ki jih je oblikovala prenosna družba, in do prevzema davčnih upravičenj in pogojev v zvezi s temi rezervacijami, ki bi veljali za prenosno družbo, če prenos ne bi bil izvršen;

b) do prevzema davčnih izgub prenosne družbe pod enakimi pogoji, ki bi veljali za prenosno družbo, če prenos ne bi bil izvršen, vključno s pogoji iz petega do sedmega odstavka 36. člena tega zakona;

c) do oprostitve davka v zvezi z dobički, ki jih doseže ob prenehanju udeležbe v kapitalu prenosne družbe, če je imela pred združitvijo oziroma delitvijo udeležbo v kapitalu prenosne družbe.

(2) Prevzemna družba je dolžna ovrednotiti prevzeta sredstva in obveznosti, amortizirati prevzeta sredstva ter izračunavati dobičke ali izgube v zvezi s prenesenimi sredstvi in obveznostmi ob upoštevanju njihovih davčnih vrednosti pri prenosni družbi na obračunski dan združitve in delitve oziroma na način, kot če prenos ne bi bil izvršen.

(3) Družbenik prenosne družbe, ki pri združitvi ali delitvi zamenja vrednostne papirje prenosne družbe za vrednostne papirje prevzemne družbe, je oproščen davka v zvezi z dobičkom oziroma mu ni priznana izguba, ki nastane ob zamenjavi vrednostnih papirjev prenosne družbe, razen če prejme plačilo v denarju, in sicer:

1. če je družbenik rezident Slovenije; ali

2. če družbenik ni rezident Slovenije in je imetnik vrednostnih papirjev v prenosni družbi in prevzemni družbi preko poslovne enote, ki jo ima v Sloveniji.

(4) Če prejme plačilo v denarju, je družbenik iz tretjega odstavka tega člena zavezan za davek v deležu, ki ustreza plačilu v denarju, pri čemer se dobiček ali izguba, v sorazmernem delu, pripiše gotovinskemu plačilu in pošteni vrednosti vrednostnih papirjev prevzemne družbe. Družbenik ovrednoti prejete vrednostne papirje prevzemne družbe po davčni vrednosti, ki so jo imeli vrednostni papirji prenosne družbe pri njem v času združitve ali delitve.

50. člen

(pogoji)

(1) Prenosna družba in prevzemna družba imata pravice iz 49. člena tega zakona, če sta rezidenta Slovenije in oziroma ali rezidenta države članice EU, ki ni Slovenija, in sicer:

1. če sta prenosna družba in prevzemna družba rezidenta Slovenije, ne glede na to, ali se obrat ali obrati prenosne družbe nahajajo v Sloveniji ali v državi članici EU, ki ni Slovenija;

2. če je prenosna družba rezident države članice EU, ki ni Slovenija, in je prevzemna družba rezident Slovenije, pod pogojem, da po združitvi ali delitvi prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in izgube ne pripadajo poslovni enoti prevzemne družbe izven Slovenije;

3. če je prevzemna družba rezident države članice EU, ki ni Slovenija, in je prenosna družba rezident Slo-

venije ali druge države članice EU, ki ni Slovenija, pod pogojem, da po združitvi ali delitvi prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in izgube pripadajo poslovni enoti prevzemne družbe v Sloveniji.

(2) Za rezidenta države članice EU, ki ni Slovenija, se šteje družba:

1. ki ima eno od oblik, za katere se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za združitve, delitve, delne delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic EU ter za prenos statutarnega sedeža SE ali SCE med državami članicami, razen oseb, ustanovljenih v skladu s pravom Slovenije, in jih določi minister, pristojen za finance;

2. ki je za davčne namene rezident države članice EU v skladu s pravom te države članice in se ne šteje za rezidenta izven EU v skladu z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka, sklenjenega z državo nečlanico; in

3. ki je zavezanec za enega od davkov, v zvezi s katerimi se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za združitve, delitve, delne delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic EU, in jih določi minister, pristojen za finance. Za zavezanca se ne šteje družba, ki je davka oproščena ali ima možnost izbire.

51. člen

(posebne določbe)

Če je prenosna družba rezident Slovenije in je prevzemna družba rezident države članice EU, ki ni Slovenija, in združitev ali delitev vključuje prenos obrata ali obratov, ki predstavlja poslovno enoto v državi članici EU, ki ni Slovenija, se ne uporablja 1. točka prvega odstavka 49. člena tega zakona, prenosna družba pa je upravičena do odbitka davka, ki izvira iz združitve ali delitve, ki bi ga država članica EU zaračunala zaradi združitve ali delitve, če ne bi bila uveljavljena ureditev enotnega sistema obdavčenja, ki velja za združitve, delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic EU.

52. člen

(uporaba določb 48. do 53. člena tega zakona)

Določbe 48. do 53. člena tega zakona, ki se uporabljajo za prenosno družbo ali prevzemno družbo, se smiselno uporabljajo tudi za dve ali več prenosnih družb oziroma dve ali več prevzemnih družb.

53. člen

(priglasitev)

(1) Prenosna družba, prevzemna družba in družbenik imajo upravičenja in obveznosti po 49. členu tega zakona, če so izpolnjeni pogoji po 48. do 53. členu tega zakona in na podlagi priglasitve transakcije davčnemu organu.

(2) Če pogoji iz prvega odstavka tega člena niso izpolnjeni, prenosna družba, prevzemna družba in družbenik nimajo upravičenj niti obveznosti po 49. členu tega zakona. V tem primeru prenosna družba v davčno osnovo vključi skrite rezerve iz 1. točke prvega odstavka 49. člena tega zakona.

(3) Davčni organ lahko na podlagi priglasitve združitve oziroma delitve v celoti ali delno zavrne upravičenja iz 49. člena tega zakona, če ugotovi, da je glavni namen ali eden od glavnih namenov transakcije manjše plačilo davka oziroma izogibanje davčnim obveznostim.

(4) Način izvajanja tega člena določa zakon, ki ureja davčni postopek.

4. **Skupna določba**

54. člen

(uporaba določb 38. do 53. člena tega zakona in uporaba določb pri prenosu statutarnega sedeža SE in SCE)

(1) Za obdavčitev pri prenosu premoženja, obdavčitev pri zamenjavi kapitalskih deležev in obdavčitev pri združitvah in delitvah po 39. do 53. členu tega zakona, se določbe o prenosih vrednostnih papirjev, ki predstavljajo delež v kapitalu, uporabljajo tudi za družbe, kot na primer družbe z omejeno odgovornostjo, pri katerih kapitala ne predstavljajo vrednostni papirji.

(2) Za obdavčitev pri prenosu statutarnega sedeža SE in SCE iz Slovenije v državo članico, ki ni Slovenija, in iz države članice, ki ni Slovenija, v Slovenijo ima SE in SCE smiselno upravičenja in obveznosti glede oprostitve davka v zvezi z dobički, priznavanja izgube, amortizacije, prevzema rezervacij iz prvega odstavka 40. člena tega zakona, če dobički, izgube, amortizacija in rezervacije izvirajo oziroma se nanašajo na sredstva in obveznosti, ki ostanejo dejansko povezani s poslovno enoto SE in SCE v Sloveniji ali državi članici.

VIII. DAVČNE OLAJŠAVE

55. člen

(olajšava za vlaganja v raziskave in razvoj)

(1) Zavezanec lahko uveljavlja zmanjšanje davčne osnove v višini 20% zneska, ki predstavlja vlaganja v raziskave in razvoj v tem obdobju, vendar največ v višini davčne osnove. Vlaganja iz tega odstavka so vlaganja v:

1. notranje raziskovalno-razvojne dejavnosti zavezanca, vključno z nakupom raziskovalno-razvojne opreme, ki se izključno in stalno uporablja pri izvajanju raziskovalno-razvojne dejavnosti zavezanca;

2. nakup raziskovalno-razvojnih storitev (ki jih izvajajo druge osebe, vključno s povezanimi osebami, oziroma druge javne ali zasebne raziskovalne organizacije). Ne glede na prvi stavek tega odstavka, lahko zavezanec uveljavlja zmanjšanje davčne osnove v višini 30% zneska, ki predstavlja vlaganja v raziskave in razvoj v skladu s tem odstavkom, če ima sedež in opravlja svojo dejavnost na področjih države, ki imajo bruto domači proizvod na prebivalca nižji od poprečja države do 15%, in v višini 40% zneska, ki predstavlja vlaganja v raziskave in razvoj v skladu s tem odstavkom, če ima sedež in opravlja svojo dejavnost na področjih države, ki imajo bruto domači proizvod na prebivalca nižji od poprečja države za več kot 15%, vendar največ v višini davčne osnove (v nadaljnjem besedilu: regijska olajšava). Vlada Republike Slovenije z uredbo določi shemo za izvajanje regijske olajšave. Pri ugotavljanju zneska, za katerega zavezanec lahko zmanjšuje davčno osnovo v skladu s tem odstavkom, se upoštevajo zneski za vlaganja po tem odstavku, v skladu z določbami tega zakona o določanju davčne osnove. Pri razmerjih s povezanimi osebami se upoštevajo zneski, ugotovljeni po določbah tega zakona o določanju davčne osnove pri poslovanju med povezanimi osebami. Vlaganja v raziskave in razvoj po tem odstavku mora zavezanec opredeliti v poslovnem načrtu ali posebnem razvojnem projektu oziroma programu.

(2) Zavezanec lahko za neizkoriščen del davčne olajšave po tem členu v davčnem obdobju zmanjšuje davčno osnovo v naslednjih petih davčnih obdobjih.

(3) Pri zmanjšanju davčne osnove na račun neizkoriščenega dela davčne olajšave iz preteklih davčnih obdobij

se davčna osnova najprej zmanjša za neizkoriščen del davčne olajšave starejšega datuma.

(4) Zmanjšanje davčne osnove zaradi neizkoriščenega dela davčne olajšave iz preteklih davčnih obdobij je dovoljeno največ do višine davčne osnove davčnega obdobja.

(5) Zavezanec ne more uveljavljati olajšave za vlaganja po prvem odstavku tega člena v delu, ki so financirana iz sredstev proračuna Republike Slovenije oziroma proračuna EU, če imajo ta sredstva naravo nepovratnih sredstev.

(6) Minister, pristojen za finance, podrobneje predpiše izvajanje tega člena.

56. člen

(olajšava za zaposlovanje invalidov)

(1) Zavezanec, ki zaposluje invalida, po zakonu, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov, lahko uveljavlja zmanjšanje davčne osnove v višini 50% plač te osebe, vendar največ v višini davčne osnove, zavezanec, ki zaposluje invalidno osebo s 100% telesno okvaro in gluho osebo, pa v višini 70% plač te osebe, vendar največ v višini davčne osnove.

(2) Zavezanec, ki zaposluje invalide iz prvega odstavka tega člena nad predpisano kvoto in katerih invalidnost ni posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni pri istem delodajalcu po zakonu, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov, lahko uveljavlja zmanjšanje davčne osnove v višini 70% plač za te osebe, vendar največ v višini davčne osnove. Za namene tega odstavka se osebe iz tega odstavka vštevajo v kvoto po datumu sklenitve pogodbe o zaposlitvi, in sicer se najprej vštevajo tiste osebe s starejšim datumom sklenitve pogodbe o zaposlitvi. Olajšava po tem odstavku se izključuje z olajšavo po prvem odstavku tega člena.

57. člen

(olajšava za izvajanje praktičnega dela v strokovnem izobraževanju)

Zavezanec, ki sprejme vajenca, dijaka ali študenta po učni pogodbi za izvajanje praktičnega dela v strokovnem izobraževanju, lahko uveljavlja znižanje davčne osnove v višini plačila tej osebi, vendar največ v višini 20% povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji za vsak mesec izvajanja praktičnega dela posamezne osebe v strokovnem izobraževanju.

58. člen

(olajšava za prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje)

Zavezanec – delodajalec, ki financira pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja in izpolnjuje pogoje iz 302. do 305. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 109/06 – uradno prečiščeno besedilo), lahko uveljavlja zmanjšanje davčne osnove za premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki jih delno ali v celoti plača v korist delojemalcev – zavarovancev, izvajalcu pokojninskega načrta s sedežem v Sloveniji ali v državi članici EU po pokojninskem načrtu, ki je odobren in vpisan v poseben register v skladu s predpisi, ki urejajo prostovoljno dodatno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, za leto, v katerem so bile premije plačane, vendar največ do zneska, ki je enak 24% obveznih prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje za delojemalca – zavarovanca in ne več kot 2.390 eurov letno, vendar največ do višine davčne osnove davčnega obdobja. Glede valorizacije premije in načina objave valoriziranih zneskov premije, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja dohodnino.

59. člen

(olajšava za donacije)

(1) Zavezanec lahko uveljavlja zmanjšanje davčne osnove za znesek izplačil v denarju in v naravi za humanitarne, invalidske, socialno varstvene, dobrodelne, znanstvene, vzgojnoizobraževalne, zdravstvene, športne, kulturne, ekološke in religiozne namene, in sicer le za takšna izplačila rezidentom Slovenije in rezidentom države članice EU, ki ni Slovenija, razen poslovnim enotam rezidentov države članice EU, ki se nahaja izven države članice EU, ki (če) so po posebnih predpisih ustanovljeni za opravljanje navedenih dejavnosti, kot nepridobitnih dejavnosti, do zneska, ki ustreza 0,3% obdavčenega prihodka davčnega obdobja zavezanca, vendar največ do višine davčne osnove davčnega obdobja.

(2) Zavezanec lahko uveljavlja, poleg zmanjšanja davčne osnove po prvem odstavku tega člena, dodatno zmanjšanje davčne osnove do zneska, ki ustreza 0,2% obdavčenega prihodka davčnega obdobja zavezanca, za znesek izplačil v denarju in v naravi za kulturne namene in za takšna izplačila prostovoljnim društvom, ustanovljenim za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki delujejo v javnem interesu za te namene, in sicer le za takšna izplačila rezidentom Slovenije in rezidentom države članice EU, ki ni Slovenija, razen poslovnim enotam rezidentov države članice EU, ki se nahaja izven države članice EU, ki (če) so po posebnih predpisih ustanovljeni za opravljanje navedenih dejavnosti, kot nepridobitnih dejavnosti, vendar največ do višine davčne osnove davčnega obdobja.

(3) Zavezanec lahko uveljavlja tudi zmanjšanje davčne osnove za znesek izplačil v denarju in naravi političnim strankam, vendar največ do zneska, ki je enak trikratni povprečni mesečni plači na zaposlenega pri zavezancu, vendar največ do višine davčne osnove davčnega obdobja.

(4) Za znesek, ki ustreza 0,3% obdavčenega prihodka davčnega obdobja zavezanca iz prvega odstavka tega člena, in za znesek, ki ustreza 0,2% obdavčenega prihodka davčnega obdobja zavezanca iz drugega odstavka tega člena, in za znesek, ki je enak trikratni povprečni mesečni plači na zaposlenega pri zavezancu iz tretjega odstavka tega člena, se šteje znesek vseh izplačil v celotnem davčnem obdobju.

(5) Zavezanec lahko za znesek, ki presega znesek zmanjšanja davčne osnove po tem členu za namene in izplačila po drugem odstavku tega člena, zmanjšuje davčno osnovo v naslednjih treh davčnih obdobjih skupaj z zmanjšanjem davčne osnove za te namene za tekoče davčno obdobje, vendar skupaj ne več, kot je določeno v prvem in drugem odstavku tega člena, in največ v višini davčne osnove.

IX. DAVČNA STOPNJA

60. člen

(splošna stopnja)

Davek se plačuje po stopnji 20% od davčne osnove.

61. člen

(posebna stopnja)

(1) Investicijski skladi, obdavčeni po tem zakonu, ki so ustanovljeni po zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, plačujejo davek v davčnem obdobju po stopnji 0% od davčne osnove, če do 30. novembra tega obdobja razdelijo najmanj 90% poslovnega dobička prejšnjega davčnega obdobja.

(2) Pokojninski skladi, obdavčeni po tem zakonu, ki so ustanovljeni po zakonu, ki ureja pokojninsko in in-

validsko zavarovanje, plačujejo davek po stopnji 0% od davčne osnove.

(3) Zavarovalnice, ki lahko izvajajo pokojninski načrt v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, plačujejo od dejavnosti izvajanja pokojninskega načrta davek po stopnji 0% od davčne osnove, če sestavijo ločen davčni obračun samo za ta pokojninski načrt.

(4) Družba tveganega kapitala, ki je ustanovljena v skladu z zakonom, ki ureja družbe tveganega kapitala, plačuje od dejavnosti izvajanja dopustnih naložb tveganega kapitala v skladu z zakonom, ki ureja družbe tveganega kapitala, davek po stopnji 0% od davčne osnove, če sestavi ločeni obračun samo za ta del dejavnosti.

X. ODPRAVA DVOJNEGA OBDAVČENJA DOHODKOV REZIDENTA IZ VIROV IZVEN SLOVENIJE

62. člen

(odbitek tujega davka)

(1) Rezident lahko od obveznosti za plačilo davka po davčnem obračunu za posamezno davčno obdobje odšteje znesek, ki je enak davku, ki ustreza davku po tem zakonu, ki ga je plačal od dohodkov iz virov izven Slovenije (v nadaljnjem besedilu: tuji davek) na dohodek iz virov izven Slovenije (v nadaljnjem besedilu: tuji dohodek), ki je vključen v njegovo davčno osnovo.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko rezident uveljavlja vračilo tujega davka na tuji dohodek, ki je bil vključen v njegovo davčno osnovo v predhodnih davčnih obdobjih, pod pogoji, ki veljajo za odbitek davka, v skladu s tem poglavjem, na način, ki ga določa zakon, ki ureja davčni postopek.

63. člen

(omejitev odbitka tujega davka)

(1) Odbitek iz 62. člena tega zakona ne sme preseči nižjega od:

1. zneska tujega davka na tuji dohodek, ki je bil končen in dejansko plačan; ali
2. zneska davka, ki bi ga bilo treba plačati po tem zakonu za tuje dohodke, če odbitek ne bi bil možen.

(2) Če ima Slovenija sklenjeno mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka z drugo državo, se za končen tuji davek na dohodke iz te države šteje znesek tujega davka, izračunan po stopnji, določeni v mednarodni pogodbi.

(3) Zneska iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena se računata po posameznih državah, v katerih imajo tuji dohodki svoj vir, in sicer za vsako državo posebej.

64. člen

(dokazila v zvezi z odbitkom)

(1) Zavezanec, ki uveljavlja odbitek po 62. členu tega zakona, zagotavlja dokazila, ki vsebujejo podatke glede davčne obveznosti izven Slovenije, o znesku tujega davka od tujih dohodkov, osnovi za plačilo davka in znesku davka, ki je bil plačan.

(2) Način predložitve dokazil in njihova vsebina sta določena z zakonom, ki ureja davčni postopek.

65. člen

(sprememba odbitka)

Če se zaradi sprememb, zlasti vračil ali naknadnih plačil tujega davka, spremeni odbitek, mora oziroma lahko zavezanec v obdobju, ko je do spremembe prišlo, povečati oziroma zmanjšati davek, in sicer za znesek, enak razliki med priznanim odbitkom in odbitkom, ki bi bil možen, če bi se sprememba upoštevala.

66. člen

(prenašanje presežka odbitka)

Če je znesek iz 1. točke prvega odstavka 63. člena tega zakona višji od zneska iz 2. točke prvega odstavka 63. člena (presežek odbitka), se razlika ne more prenašati med državami ali uveljavljati kot odbitek v naslednjih ali preteklih davčnih obdobjih.

67. člen

(nižji odbitek)

(1) Če je znesek davka po tem zakonu nižji od vsakega posameznega zneska iz 1. in 2. točke prvega odstavka 63. člena tega zakona, je najvišji možen odbitek odbitek v višini zneska davka.

(2) Odbitek, ki presega znesek davka, se ne prenaša v naslednja ali pretekla davčna obdobja.

XI. OBRAČUNAVANJE IN PLAČEVANJE DAVKA

1. **Obveznost plačevanja davka**

68. člen

(obveznost obračunavanja in plačevanja davka)

(1) Zavezanec sam izračuna in plača davek.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, v primeru davčnega odtegljaja iz 70. člena tega zakona davek izračuna, odtegne in plača plačnik davka, na način in po postopku, ki ga določa zakon, ki ureja davčni postopek.

(3) Obliko in način predložitve davčnega obračuna za davek rezidenta in nerezidenta za dejavnost oziroma posle, ki jo opravlja v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, določa zakon, ki ureja davčni postopek.

(4) Obliko in način predložitve davčnega obračuna za davčni odtegljaj po 70. členu tega zakona določa zakon, ki ureja davčni postopek.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena, Banka Slovenije ne izračuna in ne plača davka.

69. člen

(obveznost akontacij davka)

(1) Od dohodkov rezidenta in nerezidenta za dejavnost oziroma posle, ki jo opravlja v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, določenih s tem zakonom, se med davčnim obdobjem plačuje akontacija davka, če ni s tem zakonom ali zakonom, ki ureja davčni postopek, drugače določeno.

(2) Akontacija davka se določi, izračuna in plača v rokih in na način, določen s tem zakonom oziroma zakonom, ki ureja davčni postopek.

(3) Za plačano akontacijo davka se rezidentu in nerezidentu od dohodkov, ki jih dosega z opravljanjem dejavnosti oziroma poslov v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, zmanjša obveznost za plačilo davka po davčnem obračunu za posamezno davčno obdobje na način, določen s tem zakonom oziroma zakonom, ki ureja davčni postopek.

XII. OBDAVČITEV DOHODKOV Z VIROM V SLOVENIJI

70. člen

(davčni odtegljaj)

(1) Davek se izračuna, odtegne in plača po stopnji 15% od dohodkov rezidentov in nerezidentov – razen dividend in dohodkov podobnih dividendam, izplačanih

preko poslovne enote nerezidenta, ki se nahaja v Sloveniji – ki imajo vir v Sloveniji, in sicer od:

1. plačil dividend, pri tem se za dividendo štejejo:

a) dividenda, ki je dobiček ali presežek prihodkov nad odhodki, ki se izplača družbenikom ali članom v zvezi z udeležbo v dobičku izplačevalca;

b) dohodki, podobni dividendam iz 74. člena tega zakona;

2. plačil za obresti, razen obresti:

a) od kreditov, ki jih najema, in vrednostnih papirjev, ki jih izdaja Slovenija;

b) iz najetih kreditov in izdanih dolžniških vrednostnih papirjev s strani pooblaščene institucije v skladu z zakonom, ki ureja zavarovanje in financiranje mednarodnih gospodarskih poslov, za katera po navedenem zakonu daje poroštvo Slovenija;

c) ki jih banke plačujejo drugim bankam in finančnim institucijam;

Za namene tega člena vključujejo obresti dohodek iz vseh vrst terjatev ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, obresti od vseh dolžniških vrednostnih papirjev in drugih dolžniških finančnih inštrumentov, vključno s premijami in nagradami, ki pripadajo takim vrednostnim papirjem in finančnim inštrumentom, razen zamudnih obresti.

3. plačil za uporabo ali pravico do uporabe avtorskih pravic, patentov, zaščitnih znakov in drugih premoženjskih pravic in drugih podobnih dohodkov;

Za namene tega člena vključujejo plačila uporabe premoženjskih pravic plačila vsake vrste, prejeta za uporabo ali pravico do uporabe kakršnihkoli avtorskih pravic za literarno, umetniško ali znanstveno delo, vključno s kinematografskimi filmi in programsko opremo, kateregakoli patenta, blagovne znamke, vzorca ali modela, načrta, tajne formule ali postopka ali za informacije o industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušnjah;

4. plačil za zakup nepremičnin, ki se nahajajo v Sloveniji;

5. plačil za storitve nastopajočih izvajalcev ali športnikov, če ta plačila pripadajo drugi osebi;

6. plačil za storitve, če so plačila opravljena osebam, ki imajo sedež ali kraj dejanskega delovanja poslovodstva v državah, razen držav članic EU, v katerih je splošna oziroma povprečna nominalna stopnja obdavčitve dobička nižja od 12,5% in je država objavljena na seznamu v skladu z 8. členom tega zakona.

(2) Davek se ne izračuna, odtegne in plača od dohodkov iz prvega odstavka tega člena, plačanih:

1. Sloveniji ali samoupravni lokalni skupnosti v Sloveniji;

2. Banki Slovenije;

3. zavezancu rezidentu, ki izplačevalcu sporoči svojo davčno številko;

4. zavezancu nerezidentu, ki je zavezan za davek od dohodkov, ki jih dosega z dejavnostjo oziroma posli v poslovni enoti ali preko poslovne enote v Sloveniji, in izplačevalcu sporoči svojo davčno številko, če gre za dohodke, plačane tej poslovni enoti.

(3) Če Slovenija, samoupravne lokalne skupnosti in Banka Slovenije izplačujejo ali so jim bili zaračunani dohodki iz prvega odstavka tega člena, se štejejo za rezidente.

71. člen

(obdavčenje, ki velja za matične družbe in odvisne družbe iz različnih držav članic EU)

(1) Davka se ne odtegne od plačil dividend in dohodkov, podobnih dividendam, ki se razdelijo osebam, ki imajo eno od oblik, za katere se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za matične družbe in odvisne družbe iz različnih držav članic EU, če:

1. ima prejemnik najmanj 10% vrednosti ali števila delnic ali deležev v delniškem kapitalu, osnovnem kapitalu ali glasovalnih pravicah osebe, ki deli dobiček;

2. traja najnižja udeležba iz 1. točke tega odstavka najmanj 24 mesecev; in je

3. prejemnik:

a) oseba, ki ima eno od oblik, za katere se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za matične družbe in odvisne družbe iz različnih držav članic EU, in jih določi minister, pristojen za finance;

b) za davčne namene rezident v državi članici EU v skladu s pravom te države in se ne šteje kot rezident izven EU v skladu z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka, sklenjeno z državo nečlanico; in

c) je zavezanec za enega od davkov, v zvezi s katerimi se uporablja skupen sistem obdavčenja, ki velja za matične družbe in odvisne družbe iz različnih držav članic EU, in jih določi minister, pristojen za finance, kjer se za zavezanca ne šteje družba, ki je davka oproščena ali ima možnost izbire.

(2) Določba prvega odstavka tega člena se ne uporablja za znesek dohodkov, podobnih dividendam, ki se štejejo za prikrito izplačilo dobička, če znesek plačil ni skladen s 16. členom tega zakona. Po tem odstavku se ne obravnavajo dohodki, ki se obravnavajo po drugem odstavku 72. člena.

(3) Dividenda, ki je izplačana osebi, ki še ne izpolnjuje pogoja 24 mesecev po 2. točki prvega odstavka tega člena, sicer pa izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka tega člena, se lahko izplača brez odtegljaja davka, če izplačevalec dividende ali posrednik, za zavarovanje izpolnitve morebitne davčne obveznosti, izroči ustrezno bančno garancijo pristojnemu davčnemu organu. Znesek bančne garancije je znesek davka, izračunan od osnove, ki je enaka znesku dividende, izračunane na podlagi preračunane stopnje.

(4) Pristojni davčni organ lahko unovči garancijo, če prejemnik dividende ni razpolagal 24 mesecev z najnižjo udeležbo iz 1. točke prvega odstavka tega člena. Garancija poteče s potekom 24 mesecev razpolaganja z najnižjo udeležbo.

(5) Za ustrezno bančno garancijo se šteje bančna garancija banke s sedežem v Sloveniji ali v državi članici EU, s katero se banka nepreklicno zavezuje, da bo na prvi poziv pristojnega davčnega organa ter brez ugovorov, na poseben račun davčnega organa izplačala vsoto iz drugega odstavka tega člena, z rokom veljavnosti do dneva izpolnitve pogoja glede časa trajanja udeležbe v skladu z 2. točko prvega odstavka tega člena.

72. člen

(obdavčenje, ki velja v zvezi s plačili obresti in plačili uporabe premoženjskih pravic med povezanimi družbami iz različnih držav članic EU)

(1) Davka se ne odtegne od plačil obresti in plačil za uporabo premoženjskih pravic družbam, ki imajo eno od oblik, za katere se uporablja skupen sistem obdavčenja v zvezi s plačili obresti in plačili uporabe premoženjskih pravic, ki velja za povezane družbe iz različnih držav članic EU, in jih določi minister, pristojen za finance, če, v času plačila:

1. so obresti in plačila uporabe premoženjskih pravic izplačane upravičenemu lastniku, ki je družba države članice EU, ki ni Slovenija, ali poslovna enota družbe države članice EU, ki se nahaja v drugi državi članici EU;

2. sta plačnik in upravičeni lastnik povezana tako, da:

a) je plačnik neposredno najmanj 25% udeležen v kapitalu upravičenega lastnika, ali

b) je upravičeni lastnik neposredno najmanj 25% udeležen v kapitalu plačnika;

c) je ista družba neposredno najmanj 25% udeležena v kapitalu plačnika in upravičenega lastnika,

pri tem pa gre za udeležbo med družbami iz držav članic EU;

3. traja najnižja udeležba iz 2. točke tega odstavka najmanj 24 mesecev; in je

4. plačnik ali upravičeni lastnik:

a) družba, ki ima eno od oblik, za katere se uporablja skupen sistem obdavčenja v zvezi s plačili obresti in plačili uporabe premoženjskih pravic, ki velja za povezane družbe iz različnih držav članic EU, in jih določi minister, pristojen za finance;

b) za davčne namene rezident v državi članici EU v skladu s pravom te države in se ne šteje kot rezident izven EU v skladu z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka, sklenjene z državo nečlanico EU; in

c) je zavezanec za enega od davkov, v zvezi s katerimi se uporablja skupen sistem obdavčenja v zvezi s plačili obresti in plačili uporabe premoženjskih pravic, ki velja za povezane družbe iz različnih držav članic EU, in jih določi minister, pristojen za finance, kjer se za zavezanca ne šteje družba, ki je davka oproščena, ali za davek, ki je istoveten ali bistveno podoben in je dodatno uveden ali nadomesti obstoječi davek.

(2) Določba prvega odstavka tega člena se uporablja samo za znesek obresti po drugem odstavku 19. člena tega zakona in znesek plačil uporabe premoženjskih pravic po četrtem odstavku 16. člena tega zakona.

(3) Poslovna enota se šteje za plačnika obresti in plačil uporabe premoženjskih pravic po tem členu, če so te obresti in plačila uporabe premoženjskih pravic zanjo odhodek po tem zakonu.

(4) Upravičeni lastnik obresti in plačil uporabe premoženjskih pravic iz prvega odstavka tega člena je družba države članice EU, ki ni Slovenija, ki je prejemnik teh obresti in plačil uporabe premoženjskih pravic v svojo korist. Ne šteje se za upravičenega lastnika posrednik za drugo osebo, kot predstavnik, pooblaščenec ali pooblaščen podpisnik (zastopnik).

(5) Poslovna enota se šteje za upravičenega lastnika obresti in plačil uporabe premoženjskih pravic, če:

a) je terjatev, pravica ali uporaba informacije, v zvezi s katerimi nastanejo obresti ali plačila uporabe premoženjskih pravic, dejansko povezana s to poslovno enoto; in

b) obresti ali plačila uporabe premoženjskih pravic predstavljajo dohodek, za katerega je ta poslovna enota v državi članici EU, v kateri se nahaja, zavezanec za enega od davkov, v zvezi s katerimi se uporablja skupen sistem obdavčenja v zvezi s plačili obresti in plačili uporabe premoženjskih pravic, ki velja za povezane družbe iz različnih držav članic EU, in jih določi minister, pristojen za finance, kjer se za zavezanca ne šteje družba, ki je davka oproščena, ali za davek, ki je istoveten ali bistveno podoben in je dodatno uveden ali nadomesti obstoječi davek.

(6) Kadar se poslovna enota družbe države članice EU šteje za plačnika ali upravičenega lastnika za obresti in plačila uporabe premoženjskih pravic, se noben drug del te družbe ne šteje kot plačnik ali upravičeni lastnik za te obresti in ta plačila uporabe premoženjskih pravic za namene tega člena.

(7) Določbe tega člena se ne uporabljajo za plačila obresti in plačila uporabe premoženjskih pravic poslovne enote ali poslovni enoti družbe države članice EU, ki se nahaja v tretji državi, in prek nje v celoti ali delno potekajo posli družbe.

(8) Za namene tega člena vključujejo obresti dohodek iz vseh vrst terjatev ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, in ne glede na to, ali imajo pravico do udeležbe v dolžnikovem dobičku, in še posebej dohodek iz vrednostnih papirjev ter dohodek iz obveznic ali zadolžnic, vključno s premijami in nagradami, ki pripadajo takim vrednostnim papirjem, obveznicam ali zadolžnicam. Kazni zaradi zamude pri plačilu se za namene tega člena ne štejejo za obresti.

(9) Za namene tega člena vključujejo plačila uporabe premoženjskih pravic plačila vsake vrste, prejeta za uporabo ali pravico do uporabe kakršnihkoli avtorskih pravic za literarno, umetniško ali znanstveno delo, vključno s kinematografskimi filmi in programsko opremo, katerega-koli patenta, blagovne znamke, vzorca ali modela, načrta, tajne formule ali postopka ali za informacije o industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušnjah.

(10) Upravičenje po tem členu se prizna na podlagi dovoljenja davčnega organa, če so izpolnjeni pogoji iz tega člena. Dovoljenje se izda na podlagi vloge. Vloga ter postopek glede vloge in izdaje dovoljenja sta urejena z zakonom, ki ureja davčni postopek.

73. člen

(uporaba določb 72. člena tega zakona)

Določbe 72. člena tega zakona se ne uporabljajo, če gre za:

1. plačila, ki imajo naravo delitve dobička ali vračila kapitala,

2. obresti iz kreditov, ki vsebujejo pravico udeležbe na dolžnikovem dobičku,

3. obresti iz kreditov, ki kreditodajalcu dajejo pravico zamenjave njegove pravice do obresti v pravico do udeležbe v dobičku,

4. plačila iz kreditov, ki ne vsebujejo določb za vračilo glavnice ali če vračilo glavnice zapade po 50 letih po nastanku.

74. člen

(dohodki, podobni dividendam)

Za dohodke, podobne dividendam, se štejejo:

1. dobiček, ki se izplača v zvezi z vrednostnimi papirji in krediti, ki zagotavljajo udeležbo v dobičku izplačevalca;

2. dobiček, rezerve iz dobička, osnovni kapital v delu, ki se je oblikoval iz predhodnega povečanja osnovnega kapitala iz dobička ali rezerv iz dobička in skrite rezerve izplačevalca, ob prenehanju izplačevalca;

Skrite rezerve se izračunajo kot razlika med pošteno vrednostjo in davčno vrednostjo sredstev in obveznosti po stanju na dan pred vpisom zaključka likvidacije v sodni register.

Poštena vrednost je znesek, za katerega je mogoče prodati ali na drug način zamenjati sredstvo ali s katerim je mogoče poravnati obveznost ali za katerega je mogoče zamenjati podeljen kapitalski inštrument med dobro obveščenima in voljnima strankama v poslu, v katerem sta stranki medsebojno neodvisni in enakopravni.

Davčna vrednost posameznega sredstva ali obveznosti je znesek, ki se prisodi temu sredstvu ali obveznosti pri obračunu davka oziroma na podlagi katerega se izračunavajo prihodki, odhodki, dobički in izgube pri obračunu davka.

3. izplačana vrednost delnic ali poslovnih deležev, zmanjšana za njihovo emisijsko vrednost in za sorazmerni del kapitalskih rezerv, ob izključitvi ali izstopu delničarja, družbenika ali člana izplačevalca;

4. izplačilo na podlagi rednega zmanjšanja osnovnega kapitala izplačevalca v delu, ki se je oblikoval iz predhodnega povečanja osnovnega kapitala iz dobička ali rezerv iz dobička;

5. izplačana vrednost pridobljenih lastnih delnic ali lastnih poslovnih in drugih lastnih deležev, zmanjšana za njihovo emisijsko vrednost in za sorazmerni del kapitalskih rezerv;

6. dobiček, prenesen na podlagi podjetniške pogodbe v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe;

7. prikrito izplačilo dobička, ki se opravi osebi, ki ima neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu, upravljanju ali nadzoru izplačevalca ali obvladuje izplačevalca na podlagi pogodbe ali na način, ki se razlikuje od razmerij med nepovezanimi osebami. Za prikrito izplačilo dobička se šteje vsako nadomestilo, ki ga zagotovi izplačevalec osebi iz prejšnjega stavka, zlasti zagotovitev vseh oblik sredstev in opravljanje storitev, vključno z odpustom dolga, brez plačila ali po ceni, ki je nižja od primerljive tržne cene iz 16. in 17. člena tega zakona, ali plačila za nakup vseh oblik sredstev in storitev po ceni, ki je višja od primerljive tržne cene iz 16. in 17. člena tega zakona, ali plačila za sredstva in storitve, če sredstva niso bila prevzeta ali storitve niso bile opravljene. Za prikrito izplačilo dobička se štejejo tudi obresti na posojila, dana po nižji ali prejeta po višji obrestni meri, kot znaša priznana obrestna mera iz 19. člena tega zakona, in obresti od presežka posojil iz 32. člena tega zakona.

75. člen

(vštevanje davčnega odtegljaja v davčno osnovo)

(1) Rezident, ki prejme dohodek, od katerega se odtegne davek v skladu z določbami tega poglavja, všteje dohodek v svojo davčno osnovo pred zmanjšanjem za odtegnjen davek.

(2) Nerezident, ki prejme dohodek, od katerega se odtegne davek po določbah tega poglavja v zvezi z dejavnostjo oziroma posli, ki jo opravlja v poslovni enoti v Sloveniji ali preko poslovne enote v Sloveniji, všteje dohodek v svojo davčno osnovo pred zmanjšanjem za odtegnjen davek.

(3) Za plačan znesek odtegnjenega davka se zmanjša obveznost zavezanca iz prvega in drugega odstavka tega člena za plačilo davka po davčnem obračunu za posamezno davčno obdobje na način, določen s tem zakonom oziroma zakonom, ki ureja davčni postopek.

XIII. POSEBNA DOLOČBA

76. člen

(natančnejši predpisi)

Podrobnejše predpise o izvajanju tega zakona lahko izda minister, pristojen za finance.

XIV. PREHODNE DOLOČBE

77. člen

(uporaba določb Zakona o davku od dobička pravnih oseb in Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb v zvezi z olajšavami)

(1) Zavezanec, kateremu so pred dnem začetka uporabe tega zakona začeli teči roki po 40. členu Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03 – uradno prečiščeno besedilo), se glede teka teh rokov oziroma posledic vezanih na te roke, obravnava po dosedanjih predpisih.

(2) Zavezanec, kateremu so pred dnem začetka uporabe tega zakona začeli teči roki po 49. in 50. členu Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo), se glede teka teh rokov oziroma posledic vezenih na te roke, obravnava po dosedanjih predpisih.

78. člen

(uporaba določb Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb v zvezi z olajšavo za zaposlovanje)

Zavezanec, ki ima na dan začetka uporabe tega zakona pravico do zniževanja davčne osnove po prvem in drugem odstavku 50. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo), davčno osnovo lahko znižuje do poteka obdobja 12 mesecev po 50. členu Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo).

79. člen

(obračunavanje zalog)

Zavezanec, ki obračunava zaloge po 24. členu Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo), lahko z dnem začetka uporabe tega zakona izbere drugo metodo obračunavanja zalog.

80. člen

(sprememba amortizacijskih stopenj)

Zavezancu, ki je začel z amortizacijo opredmetenih osnovnih sredstev in neopredmetenih dolgoročnih sredstev pred dnem začetka uporabe tega zakona, se kot odhodek prizna amortizacija teh opredmetenih osnovnih sredstev in neopredmetenih dolgoročnih sredstev do dokončne amortizacije v višini v skladu s 15., 16. in 17. členom Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03 – uradno prečiščeno besedilo) oziroma 26. členom Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo).

81. člen

(uporaba 32. člena tega zakona)

(1) Za obresti iz 32. člena tega zakona, ki se ne priznajo kot odhodek, se štejejo obresti od posojil, ki so nastala po dnevu začetka uporabe Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo).

(2) Ne glede na določbo 32. člena tega zakona, se kot odhodek ne priznajo obresti od posojil, razen pri posojilojemalcih bankah in zavarovalnicah, ki so prejeta od družbenika, ki ima kadarkoli v davčnem obdobju neposredno ali posredno v lasti najmanj 25% delnic ali deležev v kapitalu ali glasovalnih pravic v zavezancu, če kadarkoli v davčnem obdobju ta posojila presegajo:

1. v prvem letu po dnevu začetka uporabe tega zakona osemkratnik;
2. v drugem, tretjem in četrtem letu šestkratnik;
3. v petem letu pa petkratnik

zneska deleža tega družbenika v kapitalu zavezanca, ugotovljene glede na znesek in obdobje trajanja presežka posojil v davčnem obdobju.

82. člen

(uporaba določb Zakona o davku od dobička pravnih oseb in Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb pri obdavčitvi pri prenosu premoženja, obdavčitvi pri zamenjavi kapitalskih deležev in obdavčitvi pri združitvah in delitvah)

(1) Pri obdavčitvi pri prenosu premoženja, obdavčitvi pri zamenjavi kapitalskih deležev in obdavčitvi pri združitvah in delitvah po 38. do 54. členu tega zakona, se prenos

premoženja, zamenjava kapitalskih deležev in združitve in delitve ne štejejo za dogodke, ki po 40. členu Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03 – uradno prečiščeno besedilo) oziroma 49. in 50. členu Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo) povzročijo, da mora zavezanec v letu takšnega dogodka povečati davčno osnovo za izkoriščeno olajšavo. Upoštevajo pa se olajšave in pogoji, ki bi veljali, če ne bi prišlo do prenosa premoženja, zamenjave kapitalskih deležev in združitve in delitve.

(2) Določbe Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03 – uradno prečiščeno besedilo) in Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo), ki zapadejo pod prehodno ureditev, se pri obdavčitvi pri prenosu premoženja, obdavčitvi pri zamenjavi kapitalskih deležev in obdavčitvi pri združitvah in delitvah po 38. do 54. členu tega zakona upoštevajo, kot bi veljalo, če ne bi prišlo do prenosa premoženja, zamenjave kapitalskih deležev in združitve in delitve.

83. člen

(uporaba 20. člena tega zakona)

Določbe tretjega odstavka 20. člena tega zakona se uporabljajo tudi za rezervacije po 16. in 27. členu Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo), oblikovane pred dnem začetka uporabe tega zakona in po 23. členu Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03 – uradno prečiščeno besedilo).

84. člen

(pretekle izgube)

Izgube iz davčnih obdobij od leta 2000 do leta 2006 se lahko pokrivajo v skladu s 36. členom tega zakona, razen izgub, ki se niso pokrile v skladu s petim odstavkom 29. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo).

85. člen

(uporaba 70. člena tega zakona)

(1) Določbe 70. člena tega zakona se ne uporabljajo za plačila iz 2. do 6. točke prvega odstavka 70. člena tega zakona, ki so obračunana za obdobja pred 1. januarjem 2005.

(2) Določbe 68. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo) se uporabljajo za plačila po 2. do 5. točki prvega odstavka 68. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo), ki so obračunana za obdobja pred dnem začetka uporabe tega zakona, tudi, če so izplačana po dnevu začetka uporabe tega zakona.

(3) Določbe 70. člena tega zakona se ne uporabljajo za izplačila iz 2. do 6. točke prvega odstavka 70. člena tega zakona, ki so obračunana za obdobja pred 1. januarjem 2007 (pred dnem začetka uporabe tega zakona).

86. člen

(uporaba 65.c člena Zakona o davku od dobička pravnih oseb)

Določba 65.c člena Zakona o davku od dobička pravnih oseb (Uradni list RS, št. 14/03 – uradno prečiščeno besedilo), ki določa, da se davčna osnova zmanjšuje za obračunane obresti od dolgoročnih in kratkoročnih vrednostnih papirjev, ki so jih do 8. aprila 1995 izdale Slovenija, občine ali javna podjetja, ki so jih ustanovile Slovenija oziroma občine, vendar največ do višine davčne osnove, se uporablja tudi po dnevu začetka uporabe tega zakona.

87. člen

(izbrano davčno obdobje in prehod na izbrano davčno obdobje)

(1) Pri prehodu na davčno obdobje, ki se razlikuje od koledarskega leta, so obdavčeni dohodki zavezanca v davčnem obdobju, ki je obdobje od konca koledarskega leta do začetka naslednjega davčnega obdobja, ki se razlikuje od koledarskega leta, kot bi šlo za celotno davčno obdobje.

(2) Pri prehodu na davčno obdobje, ki se ne razlikuje od koledarskega leta, so obdavčeni dohodki zavezanca v davčnem obdobju, ki je obdobje od konca davčnega obdobja, ki se razlikuje od koledarskega leta, do začetka naslednjega davčnega obdobja, ki se ne razlikuje od koledarskega leta, kot bi šlo za celotno davčno obdobje.

(3) Na način, kot je določeno v prvem in drugem odstavku tega člena, so obdavčeni tudi dohodki zavezanca v obdobju pri prehodu iz enega davčnega obdobja, ki se razlikuje od koledarskega leta, na drugo davčno obdobje, ki se tudi razlikuje od koledarskega leta.

(4) Določba tretjega odstavka 10. člena tega zakona se uporablja tudi za zavezance, ki so v letu 2005 in 2006 izbrali, da se njihovo davčno obdobje razlikuje od koledarskega leta.

88. člen

(uporaba določb 6. člena tega zakona v zvezi s stalno poslovno enoto)

Gradbišče, projekt gradnje, montaže ali postavitve ali nadzor v zvezi z njimi, če je gradbišče bilo oblikovano oziroma so se dela začela opravljati pred dnem začetka uporabe tega zakona, se šteje za poslovno enoto nerezidenta, če dejavnost oziroma posli trajajo dlje od obdobja, določenega v 6. členu tega zakona.

89. člen

(obdavčevanje v skupini do poteka dobe)

Zavezanci, ki ugotavljajo davek na podlagi obdavčenja v skupini v skladu s točko a) ali točko b) 81. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo), lahko nadaljujejo s tem načinom do poteka dobe, za katero je bilo dano dovoljenje za obdavčenje v skupini, v skladu z 81. členom Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo) po 200. členu Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 18/96, 78/96, 87/97, 35/98, 76/98, 82/98, 91/98, 1/99, 108/99, 37/01, 97/01, 52/02 in 33/03) ali po 63. do 67. členu Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo).

90. člen

(uporaba 18. člena)

Zavezanec, ki je pred dnem začetka uporabe tega zakona, izvzel dividende oziroma druge deleže iz dobička iz davčne osnove in ravnal po tretjem odstavku 18. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo), se glede časa trajanja udeležbe iz 2. točke prvega odstavka 18. člena in bančne garancije iz tretjega odstavka istega člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo) obravnava po tretjem odstavku 18. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo).

91. člen

(prehodno obdobje za obdavčitev pri prenosu dejavnosti, zamenjavah kapitalskih deležev, združitvah in delitvah)

Zavezancem, katerim je bilo pred dnem začetka uporabe tega zakona izdano dovoljenje po 35., 40. in 47. členu Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo), se glede upravičenj, pogojev in drugega ravnanja v zvezi s transakcijami, za katere se je izdalo dovoljenje, obravnavajo po določbah 30. do 48. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo).

92. člen

(prehodno obdobje glede udeležbe po 71. členu tega zakona)

Ne glede na določbe 1. točke prvega odstavka 71. člena tega zakona, se do 31. decembra 2008 uporablja stopnja 15%.

93. člen

(prehod na nov način računovodenja)

Za zavezance, ki z dnem ali po dnevu začetka uporabe tega zakona spremenijo način sestavljanja računovodskih poročil, pri prehodih, določenih z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, oziroma drugim zakonom, ki določa prehod na spremenjen način sestavljanja računovodskih poročil, in za zavezance, ki so pred dnem začetka uporabe tega zakona spremenili način sestavljanja računovodskih poročil, pri prehodih, določenih z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, oziroma drugim zakonom, ki določa prehod na spremenjen način sestavljanja računovodskih poročil, se tudi po dnevu začetka uporabe tega zakona uporablja prehodna določba 14. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 108/05).

94. člen

(davčna stopnja za investicijske sklade)

Za zavezance investicijske sklade, obdavčene po tem zakonu, ki so ustanovljeni po zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, se tudi po dnevu začetka uporabe tega zakona, ne glede na prvi odstavek 61. člena tega zakona, uporablja prehodna določba drugega odstavka 16. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 108/05).

95. člen

(uporaba 15. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb)

Za obresti na dana oziroma prejeta posojila od povezanih oseb, ki so bila sklenjena pred dnem začetka uporabe tega zakona, se uporablja 15. člen Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo).

96. člen

(uporaba 17. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb)

Za odhodke prevrednotenja iz 17. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo), ki niso bili priznani v obdobjih pred dnem začetka uporabe tega zakona v skladu s prvim in drugim odstavkom 17. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo), se tudi po dnevu začetka uporabe tega zakona uporabljajo določbe drugega in tretjega odstavka 17. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo) glede odprave oslabitev in priznavanja teh odhodkov.

97. člen

(uporaba 60. člena tega zakona)

Ne glede na 60. člen tega zakona, se davek plačuje po stopnji 23% od davčne osnove za leto 2007, 22% od davčne osnove za leto 2008 in 21% od davčne osnove za leto 2009.

98. člen

(rezervacije pri prehodu na nov način računovodenja)

(1) Pri prehodih na nov način sestavljanja računovodskih poročil, vključno pri prehodu na nov način sestavljanja računovodskih poročil po 14. členu Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 108/05) se dodatno oblikovanje ali odprava rezervacij za pokojnine, jubilejne nagrade in za odpravnine štejejo kot spremembe računovodskih usmeritev zavezanca po 14. členu tega zakona.

(2) Določba prejšnjega odstavka tega člena se uporablja tudi pri sestavi davčnega obračuna za leto 2006.

XV. KONČNI DOLOČBI

99. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Zakon o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 40/04, 70/04 – popravek, 139/04, 17/05 – uradno prečiščeno besedilo, 108/05 in 33/06 – uradno prečiščeno besedilo) in naslednji predpisi, izdani na njegovi podlagi:

– Pravilnik o izvajanju Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 49/04);

– Pravilnik o priznani obrestni meri (Uradni list RS, št. 130/04 in 142/04);

– Pravilnik o določanju primerljivih tržnih cen (Uradni list RS, št. 130/04);

– Pravilnik o uveljavljanju davčnih olajšav za vlaganja v raziskave in razvoj (Uradni list RS, št. 79/06);

prenehajo veljati z dnem uveljavitve tega zakona, uporabljajo pa se do 31. decembra 2006.

(2) Z dnem začetka uporabe tega zakona prenehata veljati drugi in tretji odstavek 18. člena Zakona o finančnem poslovanju podjetij (Uradni list RS, št. 54/99, 110/99, 50/02 in 93/02) v delu, ki se nanaša na oblikovanje rezerv in na zavezance po tem zakonu.

100. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2007 dalje, razen:

– določbe prvega odstavka 55. člena tega zakona, v delu, ki določa regijsko olajšavo, ki začne veljati z dnem, ko Evropska komisija odobri shemo te olajšave ter

– šestega odstavka 25. člena in četrtega odstavka 61. člena tega zakona, ki začneta veljati z dnem, ko Evropska komisija odobri to shemo državne pomoči.

(2) Minister, pristojen za finance, v Uradnem listu Republike Slovenije objavi dan uveljavitve in dan začetka uporabe olajšave iz prvega odstavka tega člena.

Št. 435-01/90-3/56
Ljubljana, dne 26. oktobra 2006
EPA 1067-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

5015. Zakon o davku na promet nepremičnin (ZDPN-2)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o davku na promet nepremičnin (ZDPN-2)

Razglašam Zakon o davku na promet nepremičnin (ZDPN-2), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 27. oktobra 2006.

Št. 001-22-156/06
Ljubljana, dne 6. novembra 2006

dr. Janez Drnovšek l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N
O DAVKU NA PROMET NEPREMIČNIN (ZDPN-2)

1. člen
(vsebina zakona)

Ta zakon ureja davek na promet nepremičnin in nekaterih stvarnih pravic (v nadaljnjem besedilu: davek).

2. člen
(pripadnost davka)

Prihodki od davka pripadajo proračunu občine, kjer nepremičnina leži.

3. člen
(predmet obdavčitve)

(1) Davek se plačuje od prometa nepremičnin ter od odplačne ustanovitve in odplačnega prenosa ali oddajanja v najem (v nadaljevanju: prenos) stavbne pravice po zakonu, ki ureja stvarnopravna razmerja.

(2) Promet nepremičnin po tem zakonu je vsak odplačni prenos lastninske pravice na nepremičnini (v nadaljnjem besedilu: prenos nepremičnin).

(3) Za prenos nepremičnin v skladu s prejšnjim odstavkom se šteje tudi:

– zamenjava ene nepremičnine za drugo nepremičnino;

– finančni najem nepremičnine;

– prenos lastninske pravice zaradi priznanja lastninske oziroma solastninske pravice, kot posledice gradnje čez mejo nepremičnine, v skladu z zakonom, ki ureja stvarnopravna razmerja;

– prenos lastninske pravice zaradi priznanja lastninske oziroma solastninske pravice, kot posledice povečanja vrednosti nepremičnine, v skladu z zakonom, ki ureja stvarnopravna razmerja;

– prenos lastninske pravice ob razdelitvi solastnine, in sicer od tistega dela nepremičnine, ki presega lastniški delež posameznega solastnika in ga je posamezni solastnik dobil plačanega.

(4) Za promet nepremičnin po tem zakonu se šteje tudi pridobitev lastninske pravice na nepremičnini, ki je nastala na podlagi priposestvovanja, če ob sklenitvi prvotnega pravnega posla, ki je bil podlaga za dobroverno lastniško posest, davek še ni bil plačan.

4. člen
(izključitev predmetov obdavčitve)

(1) Za prenos nepremičnin po tem zakonu se ne šteje prenos lastninske pravice na nepremičninah, od katerega je bil obračunan davek na dodano vrednost.

(2) Davek po tem zakonu se ne plača od ustanovitve ali prenosa stavbne pravice, od katerega je bil plačan davek na dodano vrednost.

5. člen
(zavezanec)

(1) Zavezanec oziroma zavezanka za davek (v nadaljnjem besedilu: davčni zavezanec) je prodajalec ali prodajalka nepremičnine.

(2) Pri ustanovitvi stavbne pravice je davčni zavezanec ustanovitelj ali ustanoviteljica, pri prenosu stavbne pravice pa prenositelj ali prenostiteljica stavbne pravice.

(3) Pri zamenjavi nepremičnine je davčni zavezanec vsak udeleženec v zamenjavi za vrednost nepremičnine, ki jo odtuji.

(4) Pri prodaji idealnih deležev nepremičnine je davčni zavezanec vsak prodajalec posebej.

(5) Pri finančnem najemu je davčni zavezanec najemodajalec.

(6) Pri pridobitvi lastninske pravice na podlagi priposestvovanja je davčni zavezanec priposestvovalec.

6. člen
(druga stranka v postopku)

V postopku za odmero davka na promet nepremičnin ima položaj stranke tudi kupec, najemojemalec ali imetnik stavbne pravice, kadar pogodbeno prevzema obveznost plačila davka na promet nepremičnin.

7. člen
(trenutek nastanka davčne obveznosti)

(1) Davčna obveznost nastane takrat, ko je sklenjena pogodba, na podlagi katere se prenese nepremičnina ali ustanovi oziroma prenese stavbna pravica ali s pravnomočnostjo sodne odločbe.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, če je za prenos nepremičnine ali ustanovitev oziroma prenos stavbne pravice potrebno dovoljenje državnega organa ali drug pravni akt, nastane davčna obveznost takrat, ko je davčnemu zavezancu vročeno dovoljenje oziroma ko postane pravni akt pravnomočen, čeprav je bila pogodba sklenjena prej.

(3) Pri pridobitvi lastninske pravice na podlagi priposestvovanja davčna obveznost nastane na dan podpisa listine, s katero stranke ugotovijo priposestvovanje, če takšne listine ni, pa v trenutku pridobitve lastninske pravice na podlagi priposestvovanja oziroma s pravnomočnostjo sodne odločbe.

8. člen
(davčna osnova)

(1) Osnova za davek (v nadaljnjem besedilu: davčna osnova) je prodajna cena nepremičnine.

(2) Prodajna cena nepremičnine je vse, kar predstavlja plačilo (v denarju, v stvareh, v storitvah, v prevzetih dolgovih nekdanjega lastnika in podobno), ki ga je ali ga bo prodajalec prejel od kupca za opravljen promet nepremičnine.

(3) Če je prodajna cena iz prejšnjega odstavka nižja od posplošene tržne vrednosti nepremičnine, ugotovljene na podlagi zakona, ki ureja množično vrednotenje nepremičnin za več kot 20%, je davčna osnova 80% posplošene tržne vrednosti te nepremičnine.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek ima davčni zavezanec do poteka roka za pritožbo pravico zahtevati, da se namesto posplošene tržne vrednosti nepremičnine kot davčna osnova upošteva ocenjena posamična tržna vrednost nepremičnine. V tem primeru stroške cenitve nepremičnine nosi zavezanec.

(5) V primeru finančnega najema nepremičnine se stroški financiranja ne vštevajo v davčno osnovo, če so izkazani ločeno od vrednosti nepremičnine.

(6) Pri ustanovitvi ali prenosu stavbne pravice je davčna osnova doseženo plačilo, ki ustreza tržni vrednosti stavbne pravice.

9. člen

(davčna stopnja)

(1) Davek se plačuje po stopnji 2% od davčne osnove.

(2) Davek odmeri davčni organ po predpisih, ki so veljali na dan nastanka davčne obveznosti.

10. člen

(oprostitve plačila davka)

Davek se ne plačuje od:

– prenosa nepremičnin na diplomatska in konzularna predstavništva, akreditirana v Republiki Sloveniji, če velja vzajemnost, in na mednarodne organizacije, če to določajo mednarodne pogodbe, ki obvezujejo Republiko Slovenijo;

– prenosa nepremičnin iz naslova razlastitev ali drugih zakonskih ukrepov oziroma na podlagi prodajne pogodbe, ki je bila sklenjena namesto razlastitve;

– prenosa nepremičnin, ki imajo status kulturnega spomenika, pod pogojem, da je kulturni spomenik dostopen za javnost ali da je namenjen izvajanju kulturne dejavnosti, o čemer lastnik sklene z ministrstvom, pristojnim za kulturo, sporazum z neomejenim trajanjem;

– prenosa zemljišč v okviru komasacij v skladu s predpisi o urejanju prostora in prenosa kmetijskih zemljišč v okviru drugih agrarnih operacij v skladu s predpisi o kmetijskih zemljiščih;

– prenosa nepremičnin v postopkih prisilne izterjave obveznih dajatev v skladu z zakoni;

– prenosa nepremičnin pri razdelitvi premoženja med zakonci in zunajzakonskimi partnerji ob prenehanju ali v času trajanja zakonske zveze oziroma zunajzakonske skupnosti ali registrirane istospolne partnerske zveze;

– prenosa nepremičnin pri razdrtju pogodbe o prenosu nepremičnine;

– prenosa nepremičnin pri razdelitvi premoženja – nepremičnin med družbenike ali delničarje v postopkih likvidacije družbe;

– prenosa nepremičnin v okviru materialnih statusnih preoblikovanj, kot jih ureja zakon o gospodarskih družbah;

– prenosa nepremičnin kot stvarnega vložka ob ustanovitvi ali dokapitalizaciji pravne osebe.

11. člen

(napoved davka)

(1) Davčni zavezanec mora vložiti napoved v 15 dneh po nastanku davčne obveznosti pri davčnem organu, na območju katerega nepremičnina leži. Napovedi mora priložiti listine, na podlagi katerih se prenaša lastninska pravica na nepremičninah. Če nepremičnina še ni vpisana v zemljiško knjigo, mora napovedi priložiti tudi dokazilo o načinu pridobitve te nepremičnine.

(2) Minister oziroma ministrica, pristojna za finance, predpiše obrazec davčne napovedi iz prejšnjega odstavka.

12. člen

(plačilo davka)

(1) Davčni zavezanec mora davek plačati v 30 dneh po vročitvi odločbe o odmeri davka.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, lahko davčni organ, če se odmera davka nanaša na ustanovitev stavbne pravice in je dogovorjeno plačilo nadomestila za ustanovitev stavbne pravice v obliki rente, na zahtevo davčnega zavezanca dovoli, da se odmerjeni davek plačuje od vsakega obroka nadomestila. V tem primeru davčni urad v odločbi določi roke in način plačila davka od vsakega obroka. Če davčni zavezanec ne plača davka od treh zaporednih obrokov nadomestila, davek zapade v plačilo v celoti.

13. člen

(odmera davka)

(1) Davčni organ izda odločbo o odmeri davka na promet nepremičnin v 30 dneh po prejemu napovedi oziroma po prejemu pravnomočne sodne odločbe, ki jo je sodišče dolžno posredovati davčnemu organu, na območju katerega nepremičnina leži.

(2) Davčni organ lahko pod pogoji, ki jih zakon, ki ureja davčni postopek, določa za izdajo odločbe v preprostih zadevah, izda odločbo z odtisom žiga na pogodbi oziroma dokumentu.

14. člen

(posebnosti v zvezi z obračunom davka pri prodaji na javni dražbi v izvršilnem postopku)

(1) Ne glede na 8. člen tega zakona je pri prodaji nepremičnine na javni dražbi v izvršilnem postopku davčna osnova dosežena prodajna cena, zmanjšana za davek na promet nepremičnin, vračunan v ceno.

(2) Ne glede na 11. člen tega zakona, zavezanec, katerega nepremičnina je bila prodana na javni dražbi v izvršilnem postopku, ne vloži davčne napovedi. Davek odmeri davčni organ po uradni dolžnosti v 30 dneh po prejemu pravnomočnega sklepa o domiku, ki ga sodišče pošlje davčnemu organu na območju katerega nepremičnina leži.

(3) Ne glede na zakon, ki ureja davčni postopek, se pri prodaji na javni dražbi v izvršilnem postopku zamudne obresti ne zaračunavajo.

15. člen

(posledice neplačila davka)

Brez dokaza, da je plačan davek na promet nepremičnin oziroma da obstojijo zakonsko določeni razlogi, zaradi katerih ni treba obračunati davka na promet nepremičnin, ali da pogodba ni predmet odmere, ni mogoče overiti podpisov na pogodbi o prenosu lastninske pravice na nepremičnini.

16. člen

(posebni primeri vračila davka)

(1) Če se pogodba o prenosu nepremičnine, o finančnem najemu nepremičnine ali o ustanovitvi oziroma prenosu stavbne pravice razdre, preden je opravljen prenos na novega pridobitelja, ali jo sodišče z odločbo izreče za neveljavno, lahko davčni zavezanec zahteva, da se odločba o odmeri davka na promet nepremičnin odpravi in da se mu davek, ki ga je sam plačal, vrne.

(2) Če pogodbe o prenosu nepremičnine, o finančnem najemu nepremičnine ali o ustanovitvi oziroma prenosu stavbne pravice ni mogoče izpolniti ali se izpolni samo deloma, lahko davčni zavezanec zahteva, da se mu plačani davek na promet nepremičnin vrne v celoti oziroma v ustreznem delu.

(3) Vračilo plačanega davka lahko, v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena, zahteva tudi plačnik davka, ki je pogodbeno prevzel obveznost plačila davka, in sicer v delu, ki ga je sam plačal.

(4) V primerih iz tega člena davčnemu zavezancu oziroma osebi, ki je prevzela obveznost plačila davka, za vrnjen znesek davka ne pripadajo obresti.

17. člen

(smiselna uporaba določb drugih zakonov)

Glede vseh vprašanj postopka in pristojnosti davčnega organa, ki niso urejena s tem zakonom, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek in določbe zakona, ki ureja davčno službo.

18. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 1.000 do 50.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če ne vloži davčne napovedi v roku iz 11. člena tega zakona.

(2) Z globo od 200 do 4.100 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 100 do 1.200 eurov se kaznuje tudi posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

19. člen

(nepremičnine, dokončane pred 1. julijem 1999)

Davek od prometa nepremičnin se plača tudi od prvega prenosa lastninske pravice na novozgrajenih objektih oziroma njihovih delih, ki so bili zgrajeni oziroma dokončani do 30. junija 1999, niso pa še bili izročeni, če prodajalec pridobi pisno soglasje kupca.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

20. člen

(prehodna ureditev za prenos nepremičnin na podlagi pogodb o finančnem najemu nepremičnine)

Prenos nepremičnine na podlagi pogodbe o finančnem najemu nepremičnine, sklenjene pred 1. januarjem 2007 in od katerega ob sklenitvi pogodbe ni bil obračunan davek na dodano vrednost ali davek na promet nepremičnin, se obdavči v skladu z dosedanjimi predpisi, ko pride do dejanskega prenosa lastninske pravice na nepremičnini.

21. člen

(ureditev do vzpostavitve podatkov o posplošeni tržni vrednosti)

Do vzpostavitve podatkov o posplošeni tržni vrednosti nepremičnin po predpisih o množičnem vrednotenju nepremičnin je, če doseženo plačilo ne ustreza ceni, ki bi se dala doseči v prostem prometu v času nastanka davčne obveznosti, davčna osnova vrednost nepremičnine, ugotovljena v odmernem postopku.

22. člen

(razveljavitev zakona)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o davku na promet nepremičnin (Uradni list RS, št. 57/99, 67/02 in 21/06 – odločba US).

23. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2007, razen drugega odstavka 11. člena tega zakona, ki začne veljati naslednji dan po objavi zakona v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 434-02/98-18/5
Ljubljana, dne 27. oktobra 2006
EPA 1069-IV

Podpredsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
mag. Vasja Klavora l.r.

5016. Zakon o davku na vodna plovila (ZDVP)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o davku na vodna plovila (ZDVP)

Razglašam Zakon o davku na vodna plovila (ZDVP), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 27. oktobra 2006.

Št. 001-22-157/06
Ljubljana, dne 6. novembra 2006

dr. Janez Drnovšek l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N
O DAVKU NA VODNA PLOVILA (ZDVP)

1. člen

(vsebina zakona)

Ta zakon ureja davek na vodna plovila (v nadaljnjem besedilu: davek od plovil).

2. člen

(predmet obdavčitve)

Davek od plovil se plačuje od:

– plovil daljših od petih metrov, ki so vpisana v evidencah, vzpostavljenih na podlagi zakonov, ki urejajo plovbo po morju in celinskih vodah, (v nadaljnjem besedilu: evidence plovil), razen plovil v gradnji,

– plovil daljših od petih metrov, katerih lastniki oziroma lastnice (v nadaljnjem besedilu: lastniki) so rezidenti Republike Slovenije in izpolnjujejo tehnične pogoje za vpis v evidence plovil iz prejšnje alineje, vendar v njih niso vpisana ter

– plovil daljših od petih metrov, katerih lastniki so rezidenti Republike Slovenije in izpolnjujejo tehnične pogoje za vpis v evidence plovil iz prve alineje tega člena, vendar v njih niso vpisana, ker so registrirana v tujini.

3. člen

(pripadnost davka)

(1) Prihodki od davka od plovil po tem zakonu, katerih lastniki so rezidenti Republike Slovenije, pripadajo občini glede na stalno ali začasno prebivališče oziroma sedež zavezanca oziroma zavezanke za davek od plovil (v nadaljnjem besedilu: davčni zavezanec).

(2) Prihodki od davka od plovil po tem zakonu, katerih lastniki so nerezidenti, pripadajo občini glede na sedež organa, pristojnega za vodenje evidence plovil.

4. člen

(davčni zavezanec)

(1) Davčni zavezanec je lastnik plovila, ki je kot tak evidentiran v davčni evidenci iz 9. člena tega zakona.

(2) Pri solastništvu oziroma skupnem lastništvu plovila je davčni zavezanec vsak solastnik oziroma solastnica (v nadaljnjem besedilu: solastnik) oziroma vsak skupni lastnik oziroma skupna lastnica (v nadaljnjem besedilu: skupni lastnik) plovila, pri čemer solastniki odgovarjajo za plačilo davka po tem zakonu sorazmerno z višino svojega solastniškega deleža, skupni lastniki pa so za plačilo davka odgovorni solidarno.

(3) Solastniki oziroma skupni lastniki posameznega plovila lahko sporazumno določijo osebo, ki se v davčni evidenci evidentira kot zastopnik oziroma zastopnica (v nadaljnjem besedilu: zastopnik) solastnikov oziroma skupnih lastnikov plovila in je s tem pooblaščena za opravljanje vseh aktivnosti v zvezi z odmero in plačilom davka po tem zakonu ter sporočanje vseh podatkov, ki jih davčni urad vodi v skladu s tem zakonom.

(4) Davčni zavezanec za davek od plovila, ki je predmet pogodbe o lizingu ali pogodbe o zakupu, je lahko tudi uporabnik oziroma uporabnica (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) plovila, če lastnik in uporabnik plovila o tem skupno obvestita davčni urad najpozneje do odmere davka.

5. člen

(davčna obveznost)

(1) Davčna obveznost se ugotavlja za obdobje koledarskega leta.

(2) Davčna obveznost se za koledarsko leto ugotovi kot seštevek splošnega dela obveznosti, dela obveznosti, ki se nanaša na dolžino plovila in dela obveznosti, ki se nanaša na moč pogona plovila in se za posamezno plovilo izračuna na naslednji način:

višina letne obveznosti = splošni del obveznosti + (obveznost za vsak meter x dolžina plovila) + (obveznost za vsak kilovat x moč pogona v kilovatih),

pri čemer se upoštevajo zneski iz naslednje tabele:

Razred dolžine plovila (v metrih)		Splošni del obveznosti za plovilo (v eurih)	Obveznost za vsak meter plovila (v eurih)	Obveznosti za vsak kilovat moči pogona (v eurih)
nad	do			
5	8	10,0	2,5	0,5
8	12	15,0	3,0	1,0
12		20,0	3,5	2,0

(3) Če je davčni zavezanec postal lastnik oziroma uporabnik plovila med koledarskim letom, se obveznost ugotovi za dejansko obdobje lastništva oziroma uporabe plovila, sorazmerno glede na čas lastništva oziroma uporabe plovila v koledarskem letu.

(4) Obveznost za dejansko obdobje lastništva oziroma uporabe plovila v skladu s tretjim odstavkom tega člena se ugotovi na naslednji način:

obveznost za dejansko obdobje = (davčna obveznost za koledarsko leto/365) x dejansko število dni lastništva oziroma uporabe plovila v koledarskem letu.

6. člen

(znižanje davčne obveznosti)

(1) Davčno obveznost, ugotovljeno v skladu z drugim in četrtim odstavkom 5. člena tega zakona, se glede na življenjsko dobo plovila oziroma pogona plovila zniža v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena.

(2) Del obveznosti, ki se nanaša na dolžino plovila iz drugega odstavka 5. člena tega zakona, se za vsako leto starosti plovila zniža za 5%, vendar preostanek tega dela davčne obveznosti ne sme biti nižji od 35% tega dela davčne obveznosti za novo plovilo.

(3) Del obveznosti, ki se nanaša na moč pogona plovila iz drugega odstavka 5. člena tega zakona se za vsako leto starosti pogona zniža za 5%, vendar preostanek tega dela davčne obveznosti ne sme biti nižji od 35% tega dela davčne obveznosti za novo plovilo.

(4) Starost plovila se ugotavlja glede na leto izgradnje plovila.

7. člen

(posebno pravilo za plovila, ki se uporabljajo za zasebne namene in za opravljanje dejavnosti)

(1) Davek na plovila se ne plača za plovila, ki so potrebna za opravljanje registrirane dejavnosti. Ta določba ne velja za plovila, ki se uporabljajo hkrati za zasebne namene in za namene opravljanja registrirane dejavnosti ter za plovila, ki so naložba v kapital in se ne uporabljajo za opravljanje dejavnosti.

(2) Kot zasebni namen v skladu s prejšnjim odstavkom se šteje uporaba plovila za zasebno uporabo lastnika ali uporabnika plovila, njunih zaposlenih ali družinskih članov teh oseb oziroma z njimi povezanih oseb.

(3) Za družinske člane lastnikov, zaposlenih oziroma uporabnikov po drugem odstavku tega člena se šteje: zakonec ali oseba, s katero ta oseba živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza, oseba, s katero ta oseba živi v registrirani istospolni partnerski skupnosti, otrok, posvojenec in pastorek ali otrok osebe, s katero ta oseba živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza, ali otrok osebe, s katero ta oseba živi v registrirani istospolni partnerski skupnosti ter starši in posvojitelji fizične osebe.

(4) Za povezane osebe iz tretjega odstavka tega člena se štejejo:

– vse osebe, v katerih imajo davčni zavezanci iz 4. člena in njihovi družinski člani v posredni ali neposredni lasti več kakor 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu, ali več kakor 25% deleža pri vodenju ali nadzoru in

– vse osebe in njihovi družinski člani, ki imajo pri davčnem zavezancu iz 4. člena tega zakona v posredni ali neposredni lasti več kakor 25% vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu, ali več kakor 25% deleža pri upravljanju ali nadzoru.

8. člen

(oprostitev davčne obveznosti)

Oprostitev plačila davka od plovil velja za plovila:

– za izvajanje nalog z delovnega področja Policije;

– za izvajanje carinskega in trošarinskega nadzora Carinske uprave Republike Slovenije;

– za izvajanje nalog z delovnega področja Slovenske vojske;

– za izvajanje nalog varovanja morja in celinskih voda, ki so v lasti ministrstva, pristojnega za okolje oziroma občin;

– za izvajanje nalog z delovnega področja Uprave Republike Slovenije za pomorstvo;

– kot muzejski eksponati javno priznanega muzeja;

– tradicionalna in starejša od trideset let, ki so pomembna za ohranjanje kulturne dediščine;

– za jadranje, veslanje ali kot spremljevalna plovila društev za vodne športe;

– za izvajanje nalog reševanja življenj, gašenja oziroma drugih aktivnosti v povezavi z naravnimi nesrečami na morju oziroma celinskih vodah;

– za službene potrebe diplomatskih in konzularnih predstavništev ter posebnih misij, akreditiranih v Republiki Sloveniji, razen konzularnih predstavništev, ki jih vodijo častni konzularni funkcionarji ter

– za službene potrebe mednarodnih organizacij, če tako določajo mednarodne pogodbe, ki veljajo za Republiko Slovenijo.

9. člen

(vodenje davčne evidence za davek od plovil)

(1) Davčna evidenca, ki jo zaradi pravilnega izračunavanja davka po tem zakonu vzpostavi in vzdržuje davčna uprava, vsebuje naslednje podatke:

– evidenčno številko in datum vpisa;

– označbo plovila;

– številko vpisa in naziv evidence plovil oziroma vpisnika, v katerega je plovilo vpisano;

– vrsto oziroma tip plovila;

– dolžino plovila;

– pogon plovila (navedba vrste pogona, leto vgradnje oziroma namestitve in moč posameznega pogona);

– namembnost plovila;

– leto izgradnje plovila;

– datum in opis spremembe plovila oziroma dela plovila, ki je pomemben za odmero davka od plovil;

– podatke o lastniku oziroma lastnikih plovila (osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališče oziroma naziv in sedež ter davčno številko vsakega lastnika plovila);

– podatke o solastniških deležih, če je plovilo v solastnini;

– podatke o zastopniku solastnikov oziroma skupnih lastnikov, če so ga določili v skladu s tem zakonom;

– podatke o uporabniku plovila (osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališče oziroma naziv in sedež, in davčno številko), če je uporabnik na podlagi sporazuma z lastnikom plovila davčni zavezanec po tem zakonu;

– datum izpisa plovila iz evidence plovil in razlog izpisa ter

– druge podatke, ki jih je davčni urad pridobil od zavezanca ali iz drugih virov in so nujno potrebni za odmero davka v skladu s tem zakonom.

(2) Podatke za davčno evidenco davčna služba pridobiva brezplačno iz evidenc plovil, podatke o lastniku pa tudi iz centralnega registra prebivalstva.

10. člen

(obveznost davčnega zavezanca)

(1) Davčni zavezanec mora v roku tridesetih dni od datuma nastale spremembe davčnemu uradu prijaviti vsako spremembo v povezavi s plovilom, zaradi katere se spremeni davčna obveznost po tem zakonu.

(2) V roku iz prejšnjega odstavka mora davčni zavezanec sporočiti davčnemu uradu tudi spremembe vseh drugih podatkov iz prvega odstavka 9. člena tega zakona, če jih ni prej sporočil organu oziroma organizaciji, ki vodi evidenco plovil.

(3) Če plovilo izpolnjuje pogoje za vpis v evidenco plovil, pa v tej evidenci ni vpisano, mora davčni zavezanec sporočiti davčnemu uradu podatke, ki se vodijo v davčni evidenci iz 9. člena tega zakona v roku tridesetih dni po nabavi plovila.

11. člen

(roki za odmero davka od plovil)

(1) Davčni urad odmeri davek za koledarsko leto po uradni dolžnosti na podlagi podatkov iz davčne evidence na dan 1. januarja tekočega leta.

(2) Davčni urad odmeri davek za koledarsko leto najpozneje do 28. februarja tekočega leta.

(3) Za plovila, ki so vpisana v davčno evidenco iz 9. člena tega zakona po 1. januarju tekočega leta oziroma za spremembe, ki so davčnemu uradu sporočene po tem datumu, davčni urad izda odmerno odločbo v roku tridesetih dni od dneva, ko je davčni urad vpisal plovilo prvič v davčno evidenco oziroma od dneva, ko je v davčno evidenco vpisal spremembo podatkov, ki vplivajo na višino davčne obveznosti.

12. člen

(rok za plačilo davka od plovil)

Odmerjeni davek se plača v tridesetih dneh po vročitvi odločbe davčnemu zavezancu.

13. člen

(vračilo plačanega davka)

(1) Če lastnik plovila plovilo odtuji med koledarskim letom ali če je plovilo ukradeno ali uničeno ali če je plovilo izpisano iz evidence plovil zaradi dotrajanosti, lahko davčni zavezanec pri davčnem uradu zahteva vračilo že plačanega davka ali odpis plačila odmerjenega, toda še neplačanega davka.

(2) Davčni urad odobri vračilo oziroma odpis plačila davka le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. pri odtujitvi: sprememba lastništva je vpisana v davčno evidenco in davčni urad je že odmeril davek novemu lastniku plovila oziroma lahko nedvomno ugotovi, da je plovilo zaradi prodaje osebi, ki ni davčni zavezanec po tem zakonu, izvoženo ali odpeljano v drugo državo članico Evropske unije;

2. zaradi kraje ali uničenja plovila: o kraji oziroma uničenju plovila je sestavljen uradni zapisnik, ki ga davčni zavezanec predloži na vpogled davčnemu uradu v izvirniku in je plovilo že izpisano iz evidence plovil;

3. zaradi dotrajanosti plovila: plovilo je izpisano iz evidence plovil in davčni zavezanec dokaže, da se plovilo ne uporablja več.

14. člen

(pooblastilo vladi)

Vlada Republike Slovenije lahko v skladu s sprejeto ekonomsko politiko posamezne zneske iz drugega odstavka 5. člena tega zakona zviša ali zniža, vendar največ za 50% zneskov, določenih s tem zakonom.

15. člen

(pooblastilo ministru, pristojnemu za finance)

Minister ali ministrica, pristojna za finance, lahko predpiše natančnejši način izvajanja tega zakona, zlasti pa posebnosti odmere davka, če je lastnik plovila in s tem davčni zavezanec oseba, ki nima sedeža ali prebivališča v Republiki Sloveniji ter obrazce, potrebne za izvajanje tega zakona.

16. člen

(kazenske določbe)

(1) Z globo od 1.600 eurov do 25.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. ne sporoči ali ne sporoči v predpisanem roku potrebnih podatkov na način določen v prvem in drugem odstavku 10. člena tega zakona;

2. ne sporoči ali ne sporoči v predpisanem roku podatkov o plovilu na način določen v tretjem odstavku 10. člena ter drugega odstavka 18. člena.

(2) Z globo od 420 eurov do 4.100 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 210 eurov do 1.200 eurov se kaznuje fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

17. člen

(uporaba drugih predpisov)

Glede vseh vprašanj postopka in pristojnosti davčnega urada, ki niso urejena s tem zakonom, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek ter določbe zakona, ki ureja davčno službo.

18. člen

(vzpostavitev davčne evidence iz 9. člena tega zakona in odmera davka v letu 2007)

(1) Davčna uprava vzpostavi davčno evidenco iz 9. člena tega zakona najpozneje do 30. aprila 2007.

(2) Davčni zavezanci morajo najpozneje do 31. marca 2007 pri davčnemu uradu prijaviti plovila, ki izpolnjujejo pogoje za vpis v evidenco plovil, ki v to evidenco niso vpisana in sporočiti vse podatke, potrebne za odmero davka od teh plovil.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek 11. člena tega zakona davčni urad izda odločbe o odmeri davka za leto 2007 na podlagi podatkov iz davčne evidence na dan 31. maja 2007. Odmerne odločbe davčni urad izda najpozneje do 30. junija 2007.

19. člen

(prenehanje veljavnosti predpisov)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati tretja točka 156. člena, drugi stavek prvega odstavka 157. člena ter 165. člen Zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 36/88 in 8/89, ter Uradni list RS, št. 48/90, 8/91, 7/93, 18/96-ZDavP, 91/98 in 1/99), ki pa se uporabljajo še do 1. januarja 2007.

20. člen

(začetek veljavnosti in uporabe zakona)

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2007, razen 15. člena tega zakona, ki začne veljati naslednji dan po objavi zakona v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 435-01/06-9/1
Ljubljana, dne 27. oktobra 2006
EPA 1070-IV

Podpredsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
mag. Vasja Klavora l.r.

5017. Zakon o davku na dediščine in darila (ZDDD)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o davku na dediščine in darila (ZDDD)

Razglašam Zakon o davku na dediščine in darila (ZDDD), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 2. novembra 2006.

Št. 001-22-165/06
Ljubljana, dne 10. novembra 2006

dr. Janez Drnovšek l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N
O DAVKU NA DEDIŠČINE IN DARILA (ZDDD)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

Ta zakon ureja davek na dediščine in darila (v nadaljnjem besedilu: davek).

2. člen

(predmet obdavčitve)

(1) Predmet obdavčitve po tem zakonu je premoženje, ki ga fizična oseba prejme od fizične ali pravne osebe kot dediščino ali darilo in se ne šteje za dohodek po zakonu, ki ureja dohodnino. Predmet obdavčitve po tem zakonu je tudi premoženje, ki ga pravna oseba prejme od pravne ali fizične osebe kot darilo ali dediščina, ki se ne šteje za dohodek po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

(2) Kot premoženje se štejejo:
– nepremičnine,
– premičnine,
– premoženjske in druge stvarne pravice.

(3) Med premičnine se štejejo tudi vrednostni papirji in denar. Kot darilo se šteje tudi volilo.

(4) Ne glede na določbe tega člena darilo ali dediščina, ki zajema le premičnine, ni predmet obdavčitve, če je skupna vrednost premičnin nižja od 5.000 eurov.

3. člen

(davčni zavezanec)

(1) Zavezanec ali zavezanka za plačilo davka (v nadaljnjem besedilu: davčni zavezanec) je fizična ali pravna oseba zasebnega prava, ki prejme premoženje na podlagi dedovanja ali darovanja. Davčni zavezanec je tudi fizična oseba, ki prejme premoženje na podlagi pogodbe o dosmrtnem preživljanju oziroma na podlagi darilne pogodbe za primer smrti.

(2) Za pravne osebe zasebnega prava po tem zakonu se štejejo: društva, fundacije, skladi, ustanove, zasebni zavodi in gospodarska interesna združenja.

4. člen

(posebne določbe v primeru solastnine in skupne lastnine)

(1) Pri razdelitvi solastnine plača vsak solastnik ali solastnica (v nadaljnjem besedilu: solastnik) davek od tistega brezplačno prejetega dela premoženja, ki presega njegov solastniški delež.

(2) Pri skupni lastnini so davčni zavezanci vsi lastniki ali lastnice premoženja solidarno.

5. člen

(davčna osnova)

(1) Osnova za davek je vrednost podedovanega ali v dar prejetega premoženja v času nastanka davčne obveznosti po odbitku dolgov, stroškov in bremen, ki odpadejo na premoženje, od katerega se plačuje ta davek.

(2) Pri nepremičninah se kot vrednost iz prvega odstavka tega člena šteje 80% posplošene tržne vrednosti, ugotovljene po zakonu, ki ureja množično vrednotenje nepremičnin, kakor je določena nepremičnini v registru nepremičnin na dan nastanka davčne obveznosti.

(3) Pri premičninah, razen pri denarju, je vrednost iz prvega odstavka tega člena tržna vrednost tega premoženja.

(4) Pri premičninah se davčna osnova, ugotovljena v skladu s prvim odstavkom tega člena, zniža za 5.000 eurov.

(5) Če je davčni zavezanec v obdobju dvanajstih mesecev od istega darovalca ali iste darovalke (v nadaljnjem besedilu: darovalec) prejel več daril, se za ugotavljanje davčne osnove vrednosti prejetih daril seštevajo. Rok dvanajstih mesecev začne teči z dnem sprejema prvega darila.

(6) Pri ugotavljanju davčne osnove se predmeti gospodinjstva ne upoštevajo. Kot predmeti za gospodinjstvo se štejejo gospodinjski predmeti, ki so namenjeni za zadovoljitev vsakdanjih potreb zavezanca kot so pohištvo, gospodinjski stroji in naprave ter druga hišna oprema, posteljnina in podobno, vendar ne, če so ti predmeti večje vrednosti.

(7) Pri preračunu vrednosti denarnih zneskov iz drugih valut v eure se upošteva referenčni tečaj Evropske centralne banke, ki ga objavi Banka Slovenije in velja na dan nastanka davčne obveznosti.

6. člen

(nastanek davčne obveznosti)

(1) Davčna obveznost nastane na dan pravnomočnosti sklepa o dedovanju oziroma na dan sprejema darila.

(2) V primeru volila nastane davčna obveznost na dan pravnomočnosti sklepa o volilu.

(3) Darilo velja za sprejeto ob podpisani darilni pogodbi, izročilni pogodbi, pogodbi o preužitku oziroma ob dejanskem sprejemu darila.

(4) Pri pogodbah o dosmrtnem preživljanju in pri darilnih pogodbah za primer smrti nastane davčna obveznost na dan smrti preživljanca oziroma na dan smrti darovalca ali darovalke (v nadaljnjem besedilu: darovalec).

7. člen

(pripadnost davka)

(1) Prihodki od davka pri dedovanju ali podaritvi nepremičnin in pravic na nepremičninah pripadajo občini, kjer je nepremičnina.

(2) Če so podedovane ali podarjene nepremičnine v več občinah, pripadajo prihodki od davka posameznim občinam, sorazmerno z vrednostjo posameznih delov nepremičnin, ki ležijo na njihovem območju.

(3) Prihodki od davka pri dedovanju ali podaritvi premičnin in premoženjskih ter drugih stvarnih pravic pripadajo občini, kjer je stalno prebivališče oziroma sedež davčnega zavezanca. Če davčni zavezanec nima stalnega prebivališča oziroma sedeža v Republiki Sloveniji, pripada davek občini, kjer ima začasno prebivališče. Če nima začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji, pripada davek občini, kjer ima darovalec oziroma je imel zapustnik ali zapustnica (v nadaljnjem besedilu: zapustnik) stalno prebivališče ali sedež.

(4) Tretji odstavek tega člena velja tudi za premičnine, premoženjske in druge stvarne pravice, ki so izven Republike Slovenije, če je imel zapustnik v času svoje smrti ali če je imel darovalec v času darovanja stalno ali začasno prebivališče oziroma sedež v Republiki Sloveniji.

(5) Če dediščina ali darilo obsega premičnine in nepremičnine, pripadajo prihodki od davka občinam v skladu z določbami prejšnjih odstavkov.

II. DAVČNE STOPNJE

8. člen

(davčne stopnje)

Davčne stopnje so različne glede na dedne redove, in sicer veljajo za:

a) II. dedni red (starši, bratje, sestre in njihovi potomci)

Od vrednosti €		Znaša davek:				
nad	do	€		%		€
	10.000			5		
10.000	50.000	500	+	6	nad	10.000
50.000	100.000	2.900	+	7	nad	50.000
100.000	200.000	6.400	+	8	nad	100.000
200.000	300.000	14.400	+	10	nad	200.000
300.000	400.000	24.400	+	12	nad	300.000
400.000		36.400	+	14	nad	400.000

b) III. dedni red (dedi in babice)

Od vrednosti €		Znaša davek:				
nad	do	€		%		€
	10.000			8		
10.000	50.000	800	+	9	nad	10.000
50.000	100.000	4.400	+	10	nad	50.000
100.000	200.000	9.400	+	11	nad	100.000
200.000	300.000	20.400	+	13	nad	200.000
300.000	400.000	33.400	+	15	nad	300.000
400.000		48.400	+	17	nad	400.000

c) vse druge osebe

Od vrednosti €		Znaša davek:				
nad	do	€		%		€
	10.000			12		
10.000	50.000	1.200	+	16	nad	10.000
50.000	100.000	7.600	+	20	nad	50.000
100.000	200.000	17.600	+	25	nad	100.000
200.000	300.000	42.600	+	30	nad	200.000
300.000	400.000	72.600	+	35	nad	300.000
400.000		107.600	+	39	nad	400.000

III. DAVČNE OPROSTITVE

9. člen
(davčne oprostitve)

(1) Davka je oproščeno darilo ali dediščina, ki jo prejme:

1. dedič ali dedinja (v nadaljnjem besedilu: dedič) prvega dednega reda oziroma obdarjenec ali obdarjenka (v nadaljnjem besedilu: obdarjenec), ki je izenačen z dedičem prvega dednega reda,

2. pravna oseba zasebnega prava, ustanovljena na podlagi zakona za opravljanje verske, človekoljubne, dobrodelne, zdravstvene, socialno-varstvene, izobraževalne, raziskovalne ali kulturne dejavnosti ali za opravljanje dejavnosti zaščite in reševanja, vendar le, če gre za darilo oziroma dediščino, ki je namenjena opravljanju take dejavnosti pravne osebe.

(2) Z zavezanci iz 1. točke prvega odstavka tega člena so izenačeni zet, snaha, pastorek in dedič ali obdarjenec, ki je živel z zapustnikom ali darovalcem v registrirani istospolni partnerski skupnosti.

(3) Davek se ne plača od podedovanega ali podarjenega začasnega ali dosmrtnega užitka nepremičnine.

(4) Davek se ne plača od tistega dela nepremičnine, na katerem dedič ali obdarjenec po veljavnih predpisih ne more pridobiti lastninske pravice, pravice uporabe ali užitka.

10. člen
(druge oprostitve)

(1) Davka ne plača dedič ali obdarjenec, ki se po določbah zakona, ki ureja kmetijska zemljišča, šteje za kmeta, če podeduje oziroma dobi v dar kmetijsko zemljišče. V zvezi s priznavanjem davčne oprostitve po prejšnjem stavku se gozdna zemljišča štejejo za kmetijska zemljišča. Davka na dediščine tudi ne plača dedič ali obdarjenec – prevzemnik kmetijskega gospodarstva, ki se v skladu z zakonom, ki ureja dedovanje kmetijskih gospodarstev šteje za zaščiteno kmetijo, pa tudi v primerih, ko dedič ali obdarjenec – kmet podeduje ali dobi v dar celo kmetijo. Pri opredelitvi, kaj se šteje za kmetijo, se smiselno upošteva opredelitev zaščitene kmetije po predpisih o dedovanju kmetijskih gospodarstev.

(2) Če dedič ali obdarjenec, ki je bil na podlagi prejšnjega odstavka oproščen davka, podedovano ali podarjeno nepremičnino pred potekom petih let od pridobitve odtuji ali se v tem roku preneha ukvarjati s kmetijsko dejavnostjo ali ne obdeluje zemljišč v skladu z zakonom, ki ureja kmetijska zemljišča, se mu davek naknadno odmeri tako, kot bi se mu odmeril, če ob prejemu dediščine oziroma darila ne bi izpolnjeval pogojev za oprostitev po tem členu. Mnenje o tem, ali je zemljišče obdelano v skladu z zakonom o kmetijskih zemljiščih, izda upravni organ pristojen za kmetijske zadeve.

(3) Prejšnji odstavek ne velja za odtujitve, izvršene na podlagi sporazuma o izročitvi in razdelitvi premoženja po obligacijskem zakoniku, za odtujitve oziroma oddaje premoženja po zakonu, ki ureja preživninsko varstvo kmetov ter za odtujitve, izvedene zaradi agrarnih operacij po zakonu, ki ureja kmetijska zemljišča.

(4) Davka ne plača dedič ali obdarjenec, če gre za darilo ali dediščino, ki ima status kulturnega spomenika, pod pogojem, da podarjenega ali podedovanega kulturnega spomenika ne odtuji pred potekom 10 let in pod pogojem, da je kulturni spomenik dostopen za javnost ali da je namenjen izvajanju kulturnih dejavnosti, o čemer sklene dedič ali obdarjenec z ministrstvom, pristojnim za kulturo, sporazum z neomejenim trajanjem.

11. člen
(odstop premoženja in dednega deleža)

(1) Davka ne plača davčni zavezanec, ki podeduje ali dobi v dar prejeto premoženje in ga brez povračila odstopi državi, občini ali pravnim osebam zasebnega prava, ustanovljenim na podlagi zakona za opravljanje verske, človekoljubne, dobrodelne, zdravstvene, socialno-varstvene, izobraževalne, raziskovalne ali kulturne dejavnosti, vendar, le, če je premoženje namenjeno izključno za nepridobitne namene prejemnika.

(2) Davek, plačan pred odstopom dediščine ali darila, se vrne, če je bil odstop izvršen v šestih mesecih po sprejemu dediščine ali darila.

(3) Če davčni zavezanec odstopi svoj dedni delež sodediču, se plača davek ob prenosu premoženja samo enkrat, tako da se oprosti plačilo davka tistemu dediču, ki je prvi prejel dediščino, davek pa se odmeri glede na razmerje med zapustnikom in dejanskim prejemnikom dediščine.

IV. POSTOPEK ZA ODMERO, POBIRANJE IN VRAČILO DAVKA

12. člen
(splošno)

(1) Davek na dediščine in darila se davčnemu zavezancu odmeri z odločbo.

(2) Višina davka se ugotavlja po predpisih, ki veljajo na dan nastanka davčne obveznosti.

(3) Davčni urad lahko pod pogoji, ki jih zakon, ki ureja davčni postopek, določa za izdajo odločbe v preprostih zadevah, izda odločbo z odtisom žiga na sklepu o dedovanju, pogodbi ali drugem dokumentu.

13. člen
(davčna napoved in odmera davka na darilo)

(1) Davčni zavezanec, ki prejme v dar premoženje, od katerega se plača davek, mora prejem darila napovedati v 15 dneh od nastanka davčne obveznosti pri davčnem uradu, kjer je vpisan v davčni register.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek davčni zavezanec, ki prejme v dar nepremičnino, napove prejem darila pri davčnem uradu, kjer nepremičnina leži. Če nepremičnina leži na območju več davčnih uradov, davčni zavezanec napove prejem darila pri davčnem uradu, kjer je vpisan v davčni register.

(3) Če davčni zavezanec nima stalnega ali začasnega prebivališča oziroma sedeža v Republiki Sloveniji in ni vpisan v davčni register, napove darilo, ki obsega samo premično premoženje, pri davčnem uradu, kjer je darovalec vpisan v davčni register.

(4) Če darilo obsega premično in nepremično premoženje, davčni zavezanec napove to darilo pri davčnem uradu, kjer nepremičnina leži.

(5) V primerih iz petega odstavka 5. člena tega zakona, mora davčni zavezanec v davčni napovedi navesti vrednost že prejetih daril. Davčni urad v tem primeru odmeri davek od vrednosti vseh prejetih daril in, če je bil od prej napovedanih daril davek že odmerjen in plačan, ta davek upošteva pri odmeri nove davčne obveznosti.

14. člen
(odmera davka na dediščino)

(1) Davčni urad odmeri davek na podlagi podatkov pravnomočnega sklepa o dedovanju. Če je predmet dedovanja nepremičnina, pošlje sodišče pravnomočni sklep o dedovanju davčnemu uradu, kjer je nepremičnina. Če zapuščina obsega samo premično premoženje ali če po-

dedovane nepremičnine ležijo na območju več davčnih uradov, pošlje sodišče sklep o dedovanju davčnemu uradu, pri katerem je bil zapustnik vpisan v davčni register.

(2) Za davčnega zavezanca, ki nima stalnega ali začasnega prebivališča oziroma sedeža v Republiki Sloveniji, pošlje sodišče pravnomočni sklep o dedovanju, ki obsega premično premoženje, davčnemu uradu, kjer je zavezanec vpisan v davčni register, če ni vpisan, pa davčnemu uradu, kjer je bil zapustnik vpisan v davčni register. Za dediščino, ki obsega premično in nepremično premoženje, pošlje sodišče sklep o dedovanju davčnemu uradu, kjer nepremičnina leži.

(3) Ne glede na 13. člen tega zakona se ta člen smiselno uporablja tudi za odmero davka na volilo.

15. člen

(odmera davka na podlagi pogodbe o dosmrtnem preživljanju in darilne pogodbe za primer smrti)

(1) Zavezanec, ki je prejel premoženje na podlagi pogodbe o dosmrtnem preživljanju ali darilne pogodbe za primer smrti, mora to pogodbo prijaviti v 15 dneh od sklenitve pogodbe pri davčnemu uradu na območju, kjer je to premoženje ali kjer je zavezanec vpisan v davčni register.

(2) Davčno napoved za odmero davka mora zavezanec vložiti v 15 dneh od nastanka davčne obveznosti pri davčnem uradu, pri katerem je prijavil pogodbo o dosmrtnem preživljanju ali darilno pogodbo za primer smrti.

16. člen

(rok za izdajo odmerne odločbe)

Davčni urad odmeri davek v 30 dneh po prejemu davčne napovedi oziroma pravnomočnega sklepa o dedovanju.

17. člen

(posledica neplačila davka)

Brez dokaza, da je plačan davek oziroma da obstojijo zakonsko določeni razlogi, zaradi katerih ni treba obračunati davka ali da darilna pogodba ni predmet odmere, ni mogoče overiti podpisov na pogodbi o prenosu lastninske pravice na nepremičnini.

18. člen

(vračilo plačanega davka)

(1) Če se pogodba, ki je podlaga za prenos premoženja sporazumno razdre, ali jo sodišče z odločbo izreče za neveljavno, ima davčni zavezanec pravico zahtevati, da se odločba o odmeri davka odpravi in da se mu davek, če je bil plačan, vrne. Če se razdre pogodba, katere predmet je bil prenos nepremičnine, se davek vrne le, če je bila sporazumno razdrta, preden je bil opravljen prenos nepremičnine.

(2) Če pogodbe ni mogoče izpolniti ali se izpolni samo deloma, ima davčni zavezanec pravico zahtevati, da se mu plačani davek vrne v celoti oziroma v ustreznem delu.

(3) V primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena davčnemu zavezancu za vrnjeni znesek davka ne pripadajo obresti.

19. člen

(posebna pritožba zoper davčno osnovo pri nepremičninah)

(1) Če je bila davčna osnova ugotovljena v skladu z drugim odstavkom 5. člena tega zakona, ima zavezanec v roku za pritožbo pravico zahtevati, da se namesto posplošene tržne vrednosti nepremičnin kot davčna osnova upošteva ocenjena posamična tržna vrednost nepremičnine.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka stroške cenitve nepremičnine nosi zavezanec.

V. POSEBNE DOLOČBE

20. člen

(uporaba drugih predpisov)

Glede vseh vprašanj postopka in pristojnosti davčnega organa, ki niso določena s tem zakonom, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek, in določbe zakona, ki ureja davčno službo.

21. člen

(natančnejši predpisi)

Podrobnejše predpise o izvajanju tega zakona predpiše minister ali ministrica, pristojen za finance.

VI. KAZENSKA DOLOČBA

22. člen

(davčni prekrški)

(1) Z globo od 210 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki:

1. ne vloži napovedi v predpisanem roku ali na predpisan način (13., 15. člen),
2. ne prijavi darilne pogodbe za primer smrti ali ne prijavi pogodbe o dosmrtnem preživljanju (15. člen).

(2) Z globo od 1.600 do 25.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena pravna oseba zasebnega prava.

(3) Z globo od 420 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe zasebnega prava.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

23. člen

(ugotavljanje vrednosti nepremičnin do vzpostavitve podatkov o posplošeni vrednosti nepremičnin)

Do vzpostavitve podatkov o posplošeni tržni vrednosti nepremičnin je ne glede na drugi odstavek 6. člena tega zakona davčna osnova vrednost nepremičnine, ki bi se dala doseči v prostem prometu v času nastanka davčne obveznosti in je ugotovljena v odmernem postopku.

24. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati 1. točka 29. člena in 144. do 153. člen zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 36/88 in 8/89, ter Uradni list RS, št. 48/90, 8/91, 7/93, 18/96 – ZDavP in 91/98 – ZDavP-C).

25. člen

(veljavnost zakona)

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2007.

Št. 435-04/06-3/1
Ljubljana, dne 2. novembra 2006
EPA 1066-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

5018. Zakon o davčnem postopku (ZDavP-2)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o davčnem postopku (ZDavP-2)

Razglašam Zakon o davčnem postopku (ZDavP-2), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 26. oktobra 2006.

Št. 001-22-153/06
Ljubljana, dne 3. novembra 2006

dr. Janez Drnovšek l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N
O DAVČNEM POSTOPKU (ZDavP-2)

PRVI DEL
SPLOŠNO

I. poglavje
Splošne določbe

1. člen
(vsebina zakona)

(1) Ta zakon ureja:

– obračunavanje, odmero, plačevanje, vračilo, nadzor in izvršbo davkov (v nadaljnjem besedilu: pobiranje davkov),

– pravice in obveznosti zavezancev ali zavezank za davek (v nadaljnjem besedilu: zavezanci za davek), državnih in drugih organov, ki so v skladu z zakonom pristojni za pobiranje davkov, ter drugih oseb v postopku pobiranja davkov,

– varovanje podatkov, pridobljenih v postopku pobiranja davkov, ter

– medsebojno pomoč pri pobiranju davkov in izmenjavi podatkov med državami članicami Evropske skupnosti, ki delujejo v okviru Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: države članice EU), in z izvajanjem mednarodnega sodelovanja na področju pobiranja davkov.

(2) S tem zakonom se v slovenski pravni red prevzema vsebina naslednjih predpisov Evropske skupnosti:

– Direktiva Sveta 76/308/EGS z dne 15. marca 1976 o vzajemni pomoči pri poravnavi terjatev, ki izhajajo iz poslovanja, ki je del sistema financiranja Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada, ter iz prelevmanov in carin, UL L 73 z dne 19. 3. 1976, zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2001/44/ES z dne 15. julija 2001 o spremembah Direktive 76/308/EGS o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev, ki izhajajo iz poslovanja, ki so del sistema financiranja Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada, ter iz prelevmanov in carin, glede davka na dodano vrednost in določenih trošarin, UL L 175, 28. 6. 2001 ter Direktiva Komisije 2002/94/ES z dne 9. decembra 2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Direktive Sveta 76/308/EGS o vzajemni pomoči pri poravnavi terjatev v zvezi s prelevmani, davki in drugimi ukrepi, UL L 337 z dne 13. 12. 2002, spremenjena z Direktivo Komisije 2004/79/ES z dne 4. marca 2004 o prilagoditvi Direktive 2002/94/ES na področju davkov ob pristopu Češke republike, Estonije, Cipra, Latvije, Litve, Madžarske, Malte, Poljske, Slovenije in Slovaške, UL L 168 1. 5. 2004 – s I. poglavjem četrtega dela tega zakona;

– Direktiva Sveta 77/799/EGS z dne 19. decembra 1977 o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposredne obdavčitve, UL L 336 z dne 27. 12. 1977, zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2004/106/ES z dne 16. novembra 2004 o spremembah Direktive 77/799/EGS o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposrednega obdavčevanja, nekaterih trošarin in obdavčenja zavarovalnih premij in Direktive 92/12/EGS o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov, UL L 359, 4. 12. 2004 – z II. poglavjem četrtega dela tega zakona;

– Direktiva Sveta 2003/48/ES z dne 3. junija 2003 o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, UL L 157 z dne 26. junija 2003, zadnjič spremenjena s Sklepom Sveta 2004/587/ES z dne 19. julija 2004 o datumu začetka uporabe Direktive 2004/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, UL L 257, 4. 8. 2004 – z 10. podpoglavjem I. poglavja petega dela tega zakona;

– Direktiva Sveta 2003/49 z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic, UL L 157 z dne 26. junija 2003, zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2004/76/ES z dne 29. aprila 2004 o spremembi Direktive 2003/49/ES glede možnosti določenih držav članic, da uporabijo prehodna obdobja za uvedbo skupnega sistema obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic, UL L 157, 30. 4. 2004 – s členi 379, 380 in 381 tega zakona.

2. člen
(postopanje po tem zakonu)

(1) Davčni organ postopa po tem zakonu, kadar odloča o obveznostih in pravicah posameznikov, pravnih oseb in drugih strank v postopku pobiranja davkov (v nadaljnjem besedilu: davčni postopek), kadar daje pomoč pri pobiranju davkov ali izmenjavi podatkov drugim državam članicam EU, ali kadar izvaja mednarodno pogodbo o izogibanju dvojni obdavčitvi, ki obvezuje Slovenijo.

(2) Po tem zakonu postopajo tudi nosilci javnih pooblastil, če so z zakonom pooblaščeni za pobiranje davkov, in je z zakonom predpisano, da se za njihovo pobiranje uporablja ta zakon.

(3) Za vprašanja davčnega postopka, ki niso urejena z mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo, z zakonom o obdavčenju, s tem zakonom, zakonom, ki ureja davčno službo, zakonom, ki ureja carinsko službo, ali zakonom, ki ureja inšpekcijski nadzor, se uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

3. člen
(pobiranje davka)

(1) Pobiranje davka vključuje vse naloge državnih in drugih organov, pristojnih za pobiranje davkov, pravice in obveznosti zavezancev za davek in drugih oseb, določenih z zakonom o obdavčenju, zakonom, ki ureja davčno in carinsko službo, in tem zakonom, v zvezi z ugotavljanjem in izpolnitvijo davčne obveznosti zavezanca za davek, ki je določena s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, vključno v zvezi z ugotavljanjem kršitev zakona o obdavčenju.

(2) Davek po tem zakonu je vsak denarni prihodek državnega proračuna, proračuna Evropske skupnosti ali proračuna samoupravne lokalne skupnosti, ki ne predstavlja plačila za opravljeno storitev ali dobavljeno blago in se

plača izključno na podlagi zakonov o obdavčenju oziroma predpisov samoupravnih lokalnih skupnosti, izdanih na podlagi zakonov o obdavčenju.

(3) Če ni s tem zakonom drugače določeno, določbe tega zakona, ki se nanašajo na davek, veljajo tudi za:

– uvozne in izvozne dajatve, predpisane s predpisi Evropske skupnosti, in

– prispevke za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, prispevke za obvezno zdravstveno zavarovanje, prispevke za zaposlovanje in prispevke za starševsko varstvo, uvedene v skladu z zakonom (v nadaljnjem besedilu: prispevek).

(4) Obresti, stroški postopka pobiranja davkov, denarne kazni in globe, ki jih odmeri oziroma izreka davčni organ, so pripadajoče dajatve, ki se štejejo za davek iz drugega odstavka tega člena, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(5) Za zakone o obdavčenju se štejejo zakoni, ki uvajajo in urejajo davčno obveznost, vključno s predpisi Evropske skupnosti, ki se štejejo za del pravnega reda Slovenije.

II. poglavje
Načela davčnega postopka

4. člen
(načelo zakonitosti v davčnih zadevah)

(1) Davčni organ odloča v davčnih zadevah samostojno v okviru in na podlagi mednarodnih pogodb, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, zakonov in splošnih aktov po tem zakonu, zakonu, ki ureja davčno oziroma carinsko službo ali zakonu o obdavčenju.

(2) Davčni organ pri obravnavi zavezancev za davek postopa nepristransko.

(3) V zadevah, v katerih davčni organ odloča po prostem preudarku, mora odločiti v skladu z namenom, zaradi katerega je prosti preudarek dan, in obsegom prostega preudarka, kot ga določa zakon.

5. člen
(načelo materialne resnice v davčnih zadevah)

(1) Davčni organ je dolžan ugotoviti vsa dejstva, ki so pomembna za sprejem zakonite in pravilne odločitve, pri čemer je dolžan z enako skrbnostjo ugotoviti tudi tista dejstva, ki so v korist zavezanca za davek, če ni s tem zakonom drugače določeno. Na podlagi verjetno izkazanih dejstev lahko odloči le, če tako določa ta zakon ali zakon o obdavčenju.

(2) Predmet obdavčitve in okoliščine ter dejstva, ki so bistveni za obdavčenje, se vrednotijo po svoji gospodarski (ekonomski) vsebini.

6. člen
(načelo sorazmernosti)

(1) Davčni organ pri izvrševanju svojih pooblastil in izrekanju ukrepov v razmerju do zavezanca za davek in drugih udeležencev postopka ne sme preseči tistega, kar je nujno potrebno za izpolnitev ciljev tega zakona in drugih aktov, na podlagi katerih davčni organ odloča o pobiranju davkov.

(2) Pri izbiri več možnih pooblastil in ukrepov davčni organ izbere tiste, ki so za zavezanca za davek ugodnejši, če se s tem doseže namen zakona. V dvomu odloči v korist zavezanca za davek.

7. člen
(načelo gotovosti, seznanjenosti in pomoči)

(1) Zavezanec za davek ima pravico vnaprej biti seznanjen s svojimi pravicami in obveznostmi, ki izhajajo iz tega zakona in drugih aktov, na podlagi katerih davčni organ odloča o pobiranju davkov.

(2) Če zavezanec za davek nima pooblaščenca oziroma pooblaščenke ali svetovalca oziroma svetovalke in iz nevednosti ne uporablja procesnih pravic, ki jih ima po tem zakonu, ga davčni organ opozori, katera postopkovna dejanja lahko opravi za izpolnitev obveznosti in uveljavljanje pravic, da davek pravilno in pravočasno napove, obračuna in plača ali zahteva vračilo.

(3) Davčni organ obvešča zavezance za davek in širšo javnost o svojih ukrepih, če tako zagotovi večje varstvo pravic strank in javne koristi.

8. člen
(načelo tajnosti podatkov)

Podatki zavezancev za davek se obravnavajo kot davčna tajnost v skladu s tem zakonom in zakonom o obdavčenju in drugimi splošnimi akti, ki urejajo pobiranje davkov.

9. člen
(načelo zakonitega in pravočasnega izpolnjevanja in plačevanja davčnih obveznosti)

Zavezanec za davek napove, obračuna in plača le toliko davka in na način ter v rokih, kot je določeno z zakonom ali akti na podlagi zakona.

10. člen
(načelo dolžnosti dajanja podatkov)

(1) Zavezanci za davek morajo davčnemu organu dajati resnične, pravilne in popolne podatke, ki jih davčni organ potrebuje za pobiranje davka.

(2) Zavezanci za davek pri vodenju davčnega postopka sodelujejo z davčnim organom pri ugotavljanju dejstev v breme in korist zavezancev.

(3) Zavezanci za davek morajo navesti vsa dejstva, na katera opirajo svoje zahtevke, in predlagati dokaze, s katerimi se ta dejstva dokazujejo.

(4) Organi in druge osebe, ki razpolagajo s podatki, pomembnimi za odločanje v davčnih zadevah, so dolžni posredovati davčnemu organu te podatke brezplačno, razen če zakon ne določa drugače.

III. poglavje
Udeleženci v postopku

11. člen
(državni in drugi organi, pristojni za pobiranje davkov)

Državni organi, pristojni za pobiranje davkov (v nadaljnjem besedilu: davčni organ), po tem zakonu so:

1. Ministrstvo za finance;
2. Davčna uprava Republike Slovenije;
3. Carinska uprava Republike Slovenije in
4. drugi državni organi, kadar v davčnih in drugih stvareh odločajo o davkih.

12. člen
(zavezanci za davek)

(1) Zavezanci za davek po tem zakonu so:

1. davčni zavezanec ali davčna zavezanka (v nadaljnjem besedilu: davčni zavezanec);
2. plačnik davka ali plačnica davka (v nadaljnjem besedilu: plačnik davka) za račun enega ali več davčnih zavezancev;
3. oseba, ki je v postopku davčne izvršbe v skladu s tem zakonom dolžna plačati davek.

(2) Za zavezanca za davek se šteje tudi pravni naslednik ali pravna naslednica (v nadaljnjem besedilu:

pravni naslednik) davčnega zavezanca oziroma plačnika davka ali skrbnik ali skrbnica (v nadaljnjem besedilu: skrbnik) davčnega zavezanca oziroma plačnika davka oziroma njegovega premoženja.

(3) Davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena je oseba, katere dohodek, premoženje ali pravni posli so neposredno predmet obdavčitve v skladu z zakonom o obdavčenju. Za davčnega zavezanca po tem zakonu se šteje tudi carinski dolžnik oziroma dolžnica (v nadaljnjem besedilu: carinski dolžnik) oziroma oseba, ki bi lahko postala dolžnik v skladu s carinskimi predpisi.

(4) Plačnik davka iz prvega odstavka tega člena je oseba, ki je v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju zavezana za izračunavanje ali plačevanje davka oziroma odtegovanje davka od davčnih zavezancev in ki ta davek prenese državnemu proračunu, proračunom samoupravnih lokalnih skupnosti ali zavodom, pristojnim za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje ali obvezno zdravstveno zavarovanje (v nadaljnjem besedilu: prejemnikom davkov). Plačnik davka je tudi druga oseba, ki je v skladu z zakonom o obdavčenju dolžna plačati davek.

IV. poglavje
Informiranje zavezancev za davek

13. člen
(pravica do informiranja)

(1) Zavezanec za davek ima pravico:

1. da je pravočasno in na primeren način obveščen o spremembah v zakonih o obdavčenju in v drugih predpisih v zvezi z obdavčenjem ter da mu davčni organ pravočasno, najpozneje pa v 30 dneh po predložitvi vprašanja in vseh informacij, ki so relevantne za pripravo pojasnila, posreduje pojasnila o načinu izvajanja posameznih določb predpisov o obdavčenju,
2. do informacij o načinu izračunavanja in plačevanja davkov ter
3. do podatkov o stanju svojih davčnih obveznosti.

(2) Navodila, ki jih za zagotovitev enotne uporabe predpisov z delovnega področja davčnega organa izda minister ali ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance, generalni direktor ali generalna direktorica (v nadaljnjem besedilu: generalni direktor) Davčne uprave Republike Slovenije oziroma generalni direktor ali generalna direktorica (v nadaljnjem besedilu: generalni direktor) Carinske uprave Republike Slovenije, so zavezujoča za ravnanje davčnega organa v davčnem postopku. Navodila se objavijo na spletnih straneh izdajatelja.

(3) Sistem informiranja mora biti vzpostavljen na način, da omogoča vsem zavezancem za davek čim lažji, enoten in sodoben dostop do informacij in zagotavlja enotno izvajanje zakonov o obdavčenju in tega zakona.

14. člen
(zavezujoča informacija)

(1) Generalni davčni urad oziroma Generalni carinski urad lahko izda zavezancu za davek, pisno informacijo o davčni obravnavi njegovih nameravanih transakcij oziroma nameravanih poslovnih dogodkov (v nadaljevanju: nameravana aktivnost).

(2) Zavezanec za davek zahteva izdajo zavezujoče informacije z vlogo, ki mora poleg drugih sestavin vsebovati tudi:

1. natančen opis nameravane aktivnosti, zlasti:

– opis njene ekonomske vsebine ter opis posameznih nameravanih transakcij oziroma nameravanih poslovnih dogodkov, ki vsebuje opis dejstev, zlasti: sredstva in storitve, na katere se nanašajo, njihovo pogostost, tipske udeležence, vrednost, in njihovo pravno opredelitev,

– načrte zavezanca za davek v obsegu, ki pripomore k boljšemu razumevanju ekonomske vsebine nameravane aktivnosti, zlasti: načrt proizvodnje, prodaje in širitve poslovnih aktivnosti,

– navedbo vprašanj glede nameravane aktivnosti v zvezi s predpisi iz tretjega odstavka 2. člena tega zakona oziroma opis davčne problematike, ki je razlog za vložitev zahteve,

– navedbo določb predpisov iz prejšnje alinee, ki so po mnenju zavezanca za davek pomembne v konkretnem primeru,

– mnenje zavezanca za davek o predvidenem učinku, ki naj bi jih imela nameravana aktivnost na njegove davčne obveznosti in

– navedbo obstoječih stališč (npr. strokovna mnenja, komentarji, sodna praksa) znanih zavezancu za davek, ki podpirajo oziroma ne podpirajo njegovega mnenja iz prejšnje alinee.

2. izjavo zavezanca za davek o tem, ali je oziroma je bilo katerokoli vprašanje, povezano z zahtevo za izdajo zavezujoče informacije, pri zavezancu za davek ali pri z njim povezani osebi, po njegovem vedenju:

1. predmet že predloženega obračuna davka oziroma davčne napovedi,
2. obravnavano v že izdani zavezujoči informaciji,
3. obravnavano v postopku davčnega nadzora,
4. obravnavano v postopku s pravnimi sredstvi ali pred sodiščem.

3. dokumentacijo, ki predstavlja podlago ali na katero se sklicuje zavezanec za davek v zahtevi za izdajo zavezujoče informacije.

(3) Davčni organ mora najpozneje v 15 delovnih dneh od prejema popolne vloge zavezanca za davek obvestiti o tem, ali bo izdal zavezujočo informacijo.

(4) Davčni organ zavezanca za davek z dopisom obvesti, da ne bo izdal zavezujoče informacije, če:

– gre za že izvedeno aktivnost, pri čemer se šteje, da je aktivnost izvedena tudi, če zavezanec za davek ne more več enostransko vplivati na izvedbo aktivnosti,

– je katerokoli vprašanje, povezano z zahtevo za izdajo zavezujoče informacije, obravnavano v postopku davčnega nadzora oziroma v postopku s pravnimi sredstvi ali pred sodiščem, oziroma naj bi se nameravana aktivnost opravljala v nedoločenem prihodnjem času oziroma, če iz vloge za izdajo zavezujoče informacije ne izhaja resen namen izvedbe nameravane aktivnosti,

– bi priprava zavezujoče informacije zahtevala razlago predpisa, ki ni predpis iz tretjega odstavka 2. člena tega zakona,

– bi priprava zavezujoče informacije zahtevala ugotovitev dejstva, iz okoliščin pa izhaja, da tega dejstva v času obravnave zahteve za izdajo zavezujoče informacije, ni mogoče ugotoviti, zlasti: rezidentstvo, opravljanje dejavnosti, povezanost oseb,

– gre za vprašanje, povezano z oblikovanjem transfernih cen.

(5) Davčni organ mora izdati zavezujočo informacijo najpozneje v šestih mesecih od vročitve obvestila iz tretjega odstavka tega člena, s katerim je zavezanca za davek obvestil, da bo izdal zavezujočo informacijo. Zavezujoča informacija je v konkretnem primeru za davčni organ zavezujoča od njene vročitve zavezancu za davek dalje.

(6) Zavezujoča informacija ne zavezuje davčnega organa, če temelji na netočnih ali nepopolnih podatkih, ki jih je zavezanec za davek navedel v vlogi, ali če aktivnost zavezanca za davek nima v vlogi navedene ekonomske vsebine. V tem primeru davčni organ zavezujočo informacijo prekliče. Preklicana informacija nima pravnih učinkov.

(7) Davčni organ lahko izdano zavezujočo informacijo nadomesti, če naknadno ugotovi, da je pri njeni izdaji nepravilno uporabil materialno pravo, in je bila izdana v

zvezi z nameravano aktivnostjo, ki je ponavljajoče narave oziroma v času preklica še ni dokončana. Zavezujoča informacija v tem primeru zavezuje davčni organ glede aktivnosti, ki jih je zavezanec za davek izvedel do dneva vročitve nadomestne zavezujoče informacije.

(8) Vse stroške v zvezi z izdajo zavezujoče informacije nosi zavezanec za davek.

(9) Obliko in način izdajanja zavezujočih informacij iz tega člena in višino stroškov določi minister, pristojen za finance.

V. poglavje
Varovanje podatkov

15. člen

(davčna tajnost)

(1) Davčni organ mora kot zaupne varovati podatke, ki jih zavezanec za davek v davčnem postopku posreduje davčnemu organu, ter druge podatke v zvezi z davčno obveznostjo zavezancev za davek, s katerimi razpolaga davčni organ.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za davčno tajnost ne šteje davčna številka poslovnih subjektov, kot so opredeljeni z zakonom, ki ureja poslovni register.

16. člen

(dolžnost varovanja davčne tajnosti)

Uradne in druge osebe davčnega organa, izvedenci, tolmači, zapisnikarji in druge osebe, ki sodelujejo ali so sodelovale pri pobiranju davkov, in vse druge osebe, ki so zaradi narave svojega dela prišle v stik s podatki, ki so davčna tajnost, teh podatkov ne smejo sporočiti tretjim osebam, razen v primerih, določenih z zakonom, niti jih ne smejo same uporabljati ali omogočiti, da bi jih uporabljale tretje osebe.

17. člen

(ukrepi in postopki za varovanje davčne tajnosti pri davčnem organu)

(1) Vsak podatek oziroma vsak dokument ali zbirka podatkov, ki vsebuje podatke, ki so davčna tajnost, mora biti vidno označen kot tak, razen, če minister, pristojen za finance, s predpisom iz petega odstavka tega člena določi drugače.

(2) Dostop do podatkov, ki so davčna tajnost, imajo vse zaposlene osebe davčnega organa, vendar le v obsegu, ki je potreben za opravljanje njihovih delovnih nalog. Dovoljenje za dostop pridobijo z začetkom delovnega razmerja in podpisom izjave, da so seznanjene s tem zakonom in da se zavezujejo s podatki, ki so davčna tajnost, ravnati v skladu s tem zakonom. Nihče ne sme dobiti podatka, ki je davčna tajnost, prej in v večjem obsegu, kot je to potrebno za opravljanje njegovih delovnih nalog.

(3) Davčni organ mora vzpostaviti sistem postopkov in ukrepov varovanja podatkov, ki so davčna tajnost, ki onemogoča razkritje podatkov nepooblaščenim osebam.

(4) Davčni organ mora vzpostaviti in voditi nadzor ter pregled nad razkritjem podatkov, ki so davčna tajnost, osebam zunaj davčnega organa. Iz pregleda mora biti razvidno, kdaj in komu zunaj davčnega organa so bili podatki, ki so davčna tajnost, razkriti.

(5) Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejše fizične, organizacijske in tehnične ukrepe ter postopke za varovanje podatkov, ki so davčna tajnost.

18. člen

(splošno o razkritju podatkov)

(1) Davčni organ sme podatke, ki so davčna tajnost, razkriti tretjim osebam:

1. na podlagi pisnega soglasja davčnega zavezanca, ali

2. če je s tem zakonom tako določeno,

razen če mednarodna pogodba, ki obvezuje Slovenijo, ne določa drugače.

(2) Če zavezanec za davek v medijih sam nepopolno oziroma enostransko razkrije podatke, ki so davčna tajnost, lahko davčni organ celovito razkrije podatke o davčni zadevi.

19. člen

(razkritje podatkov upravičeni osebi)

(1) Davčni organ sme razkriti naslednje podatke o zavezancu za davek v primerih, pod pogoji in na način, določen z zakonom o obdavčenju:

1. osebno ime, prebivališče in vrsto prebivališča (stalno ali začasno) ter davčno številko;

2. ime oziroma naziv osebe, ki ni fizična oseba, njen sedež in naslov ter davčno številko;

3. identifikacijsko številko za davek na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV); datum vpisa oziroma izbrisa zavezanosti za DDV;

4. identifikacijsko številka zavezanca za trošarine; datum vpisa oziroma izbrisa iz evidence oziroma registra imetnikov trošarinskih dovoljenj in pooblaščenih prejemnikov.

(2) Oseba, ki dokaže, da je stranka ali udeležena v upravnem postopku ali postopku pred sodiščem, je upravičena, da ji davčni organ razkrije, poleg podatkov iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena, tudi naslednje podatke o zavezancu za davek, če te podatke potrebuje v postopku:

1. podatke o znesku neplačanih davkov in o znesku preveč plačanih davkov ter podatke o odloženem in obročnem plačilu davkov;

2. podatek o tem, ali je zavezanec za davek predložil davčno napoved oziroma obračun davka ali ne.

(3) Davčni organ na podlagi obrazloženega zahtevka osebe iz drugega odstavka tega člena razkrije podatke iz drugega odstavka tega člena brez soglasja oziroma brez predhodnega obvestila zavezancu za davek, na katerega se nanaša zahtevek.

20. člen

(razkritje po pravnomočnosti)

(1) Generalni davčni urad oziroma Generalni carinski urad sme razkriti podatke o davčnem dolgu, ki na dan vložitve zahteve presega 4.000 eurov, firmi in sedežu zavezanca za davek, ki je poslovni subjekt po zakonu, ki ureja poslovni register, če je davčni postopek pravnomočno končan ali, če je zavezanec za davek obveznost ugotovil v obračunu davka in ga ni plačal v predpisanem roku. Oseba, ki zahteva to informacijo, mora izkazati poslovni interes, pri čemer mora v zahtevi navesti konkretnega zavezanca za davek. V kolikor oseba, ki zahteva informacijo, ne izkaže poslovnega interesa, se ji zahteva zavrne.

(2) Šteje se, da poslovni interes izkazujejo tudi osebe, ki kot svojo dejavnost opravljajo storitve ugotavljanja poslovne bonitete.

21. člen

(razkritje podatkov o plačanih prispevkih)

Davčni organ vsaki fizični osebi na njeno zahtevo razkrije podatke o prispevkih za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, prispevkih za obvezno zdravstveno zavarovanje, prispevkih za zaposlovanje oziroma prispevkih za starševsko varstvo, ki jih je zanj plačal oziroma jih je dolžan plačati njegov delodajalec ali druga oseba.

22. člen

(izmenjava podatkov med davčnimi organi)

Davčni organi si medsebojno avtomatsko ali na zahtevo razkrijejo podatke, ki jih pridobivajo po tem zakonu, zakonu o obdavčenju ali mednarodnih pogodbah, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, ki so davčna tajnost in jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog v zvezi z davki, za pobiranje katerih so pooblaščeni z zakonom.

23. člen

(razkritje podatkov državnim in drugim organom)

(1) Davčni organ sme upravnim in drugim državnim organom, organom samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilcem javnih pooblastil razkriti podatke o posameznem davčnem zavezancu za izvajanje njihovih z zakonom predpisanih pristojnosti.

(2) Podatki iz prvega odstavka tega člena se smejo razkriti tudi:

1. ministrstvu, pristojnemu za finance, za potrebe simulacij finančnih in drugih učinkov sistemskih sprememb na področju carinske, davčne in druge zakonodaje, za pripravo analiz carinskega in davčnega sistema, za oceno prihodkov v sistemu javnih financ v Sloveniji (državni proračun, proračuni samoupravnih lokalnih skupnosti, finančni načrt zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in finančni načrt zavoda za zdravstveno zavarovanje), za načrtovanje ukrepov, s katerimi se zagotavlja pobiranje davkov, in za izvajanje nadzora nad zakonitostjo ravnanja davčnih organov ter za potrebe izvrševanja državnega proračuna in vodenja evidenc v zvezi s tem;

2. Banki Slovenije za izvajanje njenih z zakonom določenih nalog;

3. organu, pristojnemu za zagotavljanje obveznih rezerv nafte in njenih derivatov za izvajanje njihovih z zakonom predpisanih pristojnosti;

4. organu, pristojnemu za državno statistiko, za izvajanje nacionalnega programa statističnih raziskovanj v skladu z zakonom.

5. ministrstvu, pristojnemu za evidentiranje nepremičnin, za vodenje in vzdrževanje evidence trga nepremičnin.

(3) Podatki, ki so davčna tajnost, se smejo osebam iz prvega in drugega odstavka tega člena razkriti samo na podlagi obrazloženega pisnega zahtevka predstojnika ali z njegove strani pooblaščene osebe. Iz obrazložitve zahtevka mora biti jasno razviden namen, zaradi katerega se zahtevajo podatki.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena se podatki iz prvega odstavka tega člena lahko dajo na razpolago avtomatsko Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije, Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje, centrom za socialno delo in ministrstvu, pristojnemu za evidentiranje nepremičnin, če je tako določeno s področnimi zakoni.

(5) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Vlada) razkrije Državnemu zboru Republike Slovenije podatke o stanju in gibanju davčnega dolga poslovnih subjektov (gospodarskih družb in samostojnih podjetnikov posameznikov), ki presega znesek iz 20. člena tega zakona, dvakrat letno in sicer, hkrati s poročilom o polletnem izvrševanju državnega proračuna in hkrati s poročilom o izvrševanju državnega proračuna za posamezno leto.

24. člen

(razkritje podatkov za potrebe vodenja postopkov)

(1) Davčni organ sme razkriti podatke o posameznem davčnem zavezancu upravnim in drugim državnim organom, organom samoupravnih lokalnih skupnosti ter nosilcem javnih pooblastil, če ti potrebujejo zahtevane podatke v postopkih, ki jih vodijo v okviru svojih pristojnosti.

(2) Podatki se posredujejo oziroma pridobivajo na način, kot je predpisan v posameznih postopkih, ki jih v okviru svojih pristojnosti vodijo ti organi in institucije.

25. člen

(razkritje podatkov osebam, za katere davčni organ opravlja naloge pobiranja davka)

(1) Če davčni organ na podlagi zakona izterjuje davke, za pobiranje katerih so pristojni upravni in drugi državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti ali nosilci javnih pooblastil, se podatki o posameznem davčnem zavezancu, ki so davčna tajnost in se nanašajo na izterjavo tega davka, razkrijejo tistemu organu ali nosilcu javnih pooblastil, za račun katerega se izterjuje davek.

(2) Davčni organ sme samoupravni lokalni skupnosti o posameznem davčnem zavezancu razkriti podatke, ki se nanašajo na davke, ki pripadajo samoupravni lokalni skupnosti, na davke, ki jih v skladu z zakonom o obdavčenju predpišejo samoupravne lokalne skupnosti, oziroma podatke, potrebne za uvedbo in odmero samoprispevka.

(3) Davčni organ sme razkriti podatke o posameznem davčnem zavezancu osebam javnega prava v zvezi s postopkom pobiranja prispevkov.

(4) Podatki, ki so davčna tajnost, se smejo organom in institucijam iz prejšnjih odstavkov razkriti samo na podlagi obrazloženega pisnega zahtevka predstojnika ali z njegove strani pooblaščene osebe. Iz obrazložitve zahtevka mora biti jasno razviden namen, zaradi katerega se zahtevajo podatki.

26. člen

(spontana izmenjava podatkov)

Davčni organ osebam iz 22., 23., 24. in 25. člena tega zakona, brez predhodne zahteve posreduje podatke o posameznem davčnem zavezancu, če pri opravljanju svojih nalog ugotovi:

1. da bi lahko bili izpolnjeni znaki kaznivega dejanja,

2. sum kršitve zakona ali drugega predpisa oziroma akta, katerega izvajanje nadzoruje druga inšpekcija,

3. da bi lahko ugotovljeni podatki vplivali na pravice in obveznosti zavezancev za davek, o katerih v okviru svojih pristojnosti odločajo ti organi in institucije.

27. člen

(razkritje podatkov organom drugih držav na podlagi mednarodnih pogodb)

Davčni organ sme razkriti podatke, ki so davčna tajnost:

1. organom Evropske unije in organom držav članic EU, pristojnim za izmenjavo podatkov ali pomoč pri pobiranju davkov, v skladu s postopkom, predpisanim s predpisi Evropske skupnosti ali tem zakonom;

2. pooblaščenim organom tujih držav, če je tako določeno z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki obvezuje Republiko Slovenijo;

3. če je tako določeno v drugih mednarodnih pogodbah, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

28. člen

(razkritje podatkov zaradi davčne izvršbe)

Davčni organ sme razkriti podatke o posameznem zavezancu za davek, ki so davčna tajnost, zaradi postopka davčne izvršbe. Razkriti se smejo samo podatki, potrebni za izvajanje davčne izvršbe.

29. člen

(stroški razkritja podatkov)

Davčni organ stroškov pošiljanja oziroma zagotavljanja podatkov upravičenim osebam v skladu s V. poglavjem tega dela zakona ne zaračuna.

30. člen

(ravnanje s podatki, ki se štejejo za davčno tajnost, pridobljenimi iz evidenc in registrov davčnih organov)

(1) Osebe, ki so jim bili na podlagi od 22. do 28. člena tega zakona razkriti podatki, ki so davčna tajnost, smejo te podatke uporabiti samo za namene, za katere so jim bili dani.

(2) Osebe iz prvega odstavka tega člena podatkov, ki so davčna tajnost in so jim bili razkriti, ne smejo razkriti tretjim osebam. Navedeni podatki se smejo razkriti na sodnih obravnavah in v sodnih odločbah.

(3) Osebe iz prvega odstavka tega člena morajo zagotavljati enake ukrepe in postopke za varovanje podatkov, ki so davčna tajnost, kot so določeni v 17. členu tega zakona za davčni organ.

(4) Osebe iz prvega odstavka tega člena hranijo podatke, ki so davčna tajnost, do konca postopkov, ki jih vodijo, če ni z zakonom drugače določeno.

(5) Ko prenehajo razlogi za hranjenje podatkov iz četrtega odstavka tega člena, se podatki uradno uničijo.

(6) Če se pridobljeni podatki uporabijo za izdajo drugih dokumentov, so jih te osebe dolžne varovati kot davčno tajnost v rokih, ki so za hrambo teh dokumentov določeni z zakonom, ki ureja določeno področje. Po tem roku se podatki uničijo ali hranijo v skladu s predpisi, ki urejajo arhivsko gradivo in arhive.

VI. poglavje

Informacije in dokumentacija

31. člen

(obveznost dokumentiranja)

(1) Osebe, ki so dolžne voditi poslovne knjige in evidence v skladu s tem zakonom ali na njegovi podlagi izdanim predpisom, drugim zakonom ali računovodskim standardom, so jih dolžne voditi tudi za namene izvajanja zakonov o obdavčenju in tega zakona.

(2) Osebe, ki ne vodijo poslovnih knjig in evidenc po prvem odstavku tega člena, so za namene iz prvega odstavka tega člena dolžne voditi poslovne knjige in evidence, ki jih predpiše minister, pristojen za finance.

(3) Plačniki davka iz 58. člena tega zakona so dolžni voditi evidence po posameznem davčnem zavezancu o dohodkih ter o odtegnjenih davkih in druge za pobiranje davkov potrebne evidence, določene s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju.

32. člen

(hranjenje in vodenje dokumentacije)

(1) Dokumenti in evidence (v nadaljnjem besedilu: dokumentacija) iz 31. člena tega zakona se morajo za namene iz prvega odstavka 31. člena tega zakona v fizični oziroma elektronski obliki hraniti do poteka absolutnega zastaralnega roka pravice do izterjave davka, na katerega se nanašajo, če s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju ni drugače določeno.

(2) Če se dokumentacija hrani v elektronski obliki, je treba v obdobju iz prvega odstavka tega člena, davčnemu organu zagotoviti dostop do tako shranjenih podatkov brez povzročanja neupravičenih dodatnih stroškov, in če so izpolnjeni naslednji pogoji:

– podatki, vsebovani v elektronskem dokumentu ali zapisu, so dosegljivi in primerni za poznejšo uporabo,

– podatki so shranjeni v obliki, v kateri so bili oblikovani, poslani ali prejeti,

– iz shranjenega elektronskega sporočila je mogoče ugotoviti, od kod izvira, komu je bilo poslano ter čas in kraj njegovega pošiljanja ali prejema in

– uporabljena tehnologija in postopki v zadostni meri onemogočajo spremembo ali izbris podatkov, oziroma obstaja zanesljivo jamstvo glede nespremenljivosti podatkov oziroma sporočil.

(3) Če se dokumentacija hrani ali vodi v tujini, morajo osebe iz 31. člena tega zakona o tem obvestiti davčni organ v roku deset dni od dneva, ko začne dokumentacijo voditi ali hraniti. Na zahtevo davčnega organa morajo predložiti dokumentacijo davčnemu organu na območju Republike Slovenije v roku in kraju, ki ga določi davčni organ. Če to na podlagi predpisov v tujini ni mogoče, pa predložijo verodostojne prepise.

(4) Če dokumentacija ni vodena v slovenskem jeziku, mora oseba iz 31. člena tega zakona na zahtevo pristojnega davčnega organa, v roku, ki ga ta določi, predložiti na lastne stroške overjene prevode zahtevane dokumentacije. V primeru, da ta oseba ne predloži prevedenega dokumenta v določenem roku, davčni organ naroči prevod na njegove stroške.

(5) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se lahko z zakonom o obdavčenju za posamične primere določijo drugačna pravila hrambe in vodenja dokumentacije v tujini oziroma v tujem jeziku.

(6) Oseba iz 31. člena tega zakona, ki preneha, ali njen pravni naslednik, mora ob prenehanju davčni organ obvestiti, kje se hrani dokumentacija oziroma kdo hrani dokumentacijo.

33. člen

(davčna številka)

(1) Davčnemu zavezancu se na način ter pod pogoji, določenimi s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčni register, dodeli številka (v nadaljnjem besedilu: davčna številka), ki se uporablja v zvezi z vsemi davki.

(2) Davčna številka se uporablja za enotno opredelitev in povezavo podatkov v evidencah, ki jih vodita Carinska uprava Republike Slovenije in Davčna uprava Republike Slovenije.

(3) Z zakonom o obdavčenju se lahko določi, da se za posamezno vrsto davka davčni številki iz prvega odstavka tega člena dodajo dodatne črkovne ali številčne oznake. V tem primeru se za to vrsto davka tako dopolnjena davčna številka uporablja namesto davčne številke iz prvega odstavka tega člena. Določbe glede uporabe davčne številke veljajo tudi za takšno dopolnjeno davčno številko.

(4) Davčna številka se dodeli tudi osebi, ki ni davčni zavezanec, kadar je potrebna v davčnem postopku.

34. člen

(uporaba davčne številke)

Zavezanec za davek mora davčno številko navesti na:

1. davčni napovedi, obračunu davka, drugih dokumentih in vlogah, naslovljenih na davčni organ;

2. drugih dokumentih, če je tako določeno s tem zakonom, zakonom o obdavčenju ali drugim zakonom.

35. člen

(uporaba davčne številke v drugih primerih)

(1) Na knjigovodskih listinah, ki se izstavijo kupcem blaga oziroma naročnikom storitev in drugim osebam, mora izdajatelj navesti svojo davčno številko. Davčno številko kupca izdelkov oziroma naročnika storitev pa mora navesti, če je tako določeno z zakonom o obdavčenju ali drugim zakonom.

(2) Fizična oseba mora predložiti svojo davčno številko izplačevalcu dohodkov v vseh primerih, ko prejema dohodke, ne glede na to, v kakšni obliki jih pridobi. Če fizična oseba tega ne stori, se ta dohodek fizični osebi ne sme izplačati.

(3) Vsaka oseba mora ob odprtju računa pri banki ali hranilnici ali pri izvajalcu plačilnega prometa po zakonu, ki ureja plačilni promet, predložiti svojo davčno številko, razen če v skladu z zakonom, ki ureja davčni register, ni vpisana v davčni register.

(4) Fizični osebi ni treba predložiti davčne številke v skladu z drugim odstavkom tega člena, če prejme dohodke od druge fizične osebe.

(5) Davčne številke tudi ni treba predložiti izplačevalcu dohodkov pred izplačilom dohodka, če se dohodek izplača fizični osebi, ki se šteje za nerezidenta v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino in nima slovenske davčne številke ter dosega občasne dohodke.

(6) V primeru izplačila dohodka v skladu s prejšnjim odstavkom, mora izplačevalec dohodka ob izplačilu zagotoviti podatke o nerezidentu, najmanj pa osebno ime, naslov, njegovo identifikacijsko številko in državo rezidentstva.

36. člen

(obveznost nakazovanja plačil in prejemkov na transakcijske račune)

(1) Pravne in druge osebe, samostojni podjetniki posamezniki, posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, upravni in drugi državni organi in organi samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil morajo plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve ter druga plačila prejemnikom nakazovati na njihove transakcijske račune, odprte pri izvajalcih plačilnega prometa.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve ter druga plačila ne nakazujejo na transakcijske račune, če gre za plačila v manjših zneskih ali če je drugače zagotovljena evidenca o teh plačilih.

(3) Minister, pristojen za finance, podrobneje določi, v katerih primerih iz drugega odstavka tega člena se plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve ter druga plačila ne nakazujejo na transakcijske račune.

37. člen

(obveznost izvajalcev plačilnega prometa)

(1) Izvajalci plačilnega prometa:

1. smejo, razen v primerih iz petega oziroma šestega odstavka 35. člena tega zakona, odpirati transakcijske račune pravnih in fizičnih oseb le ob predložitvi njihove davčne številke, če so ti vpisani v davčni register;

2. smejo izvršiti predložene plačilne naloge za plačilo davkov samo, če je na njih navedena davčna številka zavezanca za davek in drugi podatki, ki so v skladu z zakonom, ki ureja plačilni promet, potrebni za plačevanje in razporejanje javnofinančnih prihodkov;

3. morajo predložene plačilne naloge za plačilo davkov izvrševati isti dan, ko je bil sprejet nalog za plačilo, razen če je bil nalog za plačilo preklican ali je prenehal veljati.

(2) Izvajalci plačilnega prometa morajo davčnemu organu pošiljati podatke o transakcijskih računih oseb in o poslovanju preko transakcijskih računov. Minister, pristojen za finance, določi roke, vsebino in način pošiljanja teh podatkov.

38. člen

(elektronsko obdelovanje podatkov)

(1) Zavezanci za davek, ki elektronsko obdelujejo podatke, morajo na zahtevo davčnega organa zagotoviti:

1. izpis podatkov iz svojih elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc v urejenih strukturiranih računalniških datotekah v standardni obliki, ki omogoča preprosto nadaljnje elektronsko obdelovanje podatkov;

2. dostop in vpogled v podatke v svojih elektronsko vodenih poslovnih knjigah in evidencah;

3. dostop in vpogled v programsko in strojno opremo ter baze podatkov, ki se uporabljajo v okviru sistema za elektronsko vodenje poslovnih knjig in evidenc, ter omogočiti preizkušanje ustreznosti elektronskih programov in elektronske obdelave podatkov.

(2) Zagotavljanje podatkov in dostopi po prvem odstavku tega člena morajo biti zagotovljeni na enega izmed naslednjih načinov:

1. na elektronskih medijih,

2. z uporabo sodobnih telekomunikacijskih storitev,

3. z neposrednim priklopom davčnega organa v sistem zavezanca za davek (lokalni priklop) ali

4. s posrednim priklopom davčnega organa v sistem zavezanca za davek prek telekomunikacijskih poti (oddaljeni priklop).

(3) V primerih iz drugega odstavka tega člena je treba zagotoviti ustrezno stopnjo zaščite, varovanja zaupnosti in celovitosti podatkov.

(4) Zavezanec za davek, ki želi elektronsko obdelovati podatke za davčne namene, mora:

1. podatke, ki jih izdela ali prejme v elektronskem formatu, hraniti v elektronskem formatu in omogočiti dostop do njih v elektronskem formatu;

2. zagotoviti berljivost originalnih podatkov;

3. zagotoviti urejeno hranjenje podatkov za predpisano obdobje;

4. zagotoviti dostop do elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc tudi, če so shranjene v elektronski obliki pri drugih osebah ali v drugi državi;

5. hraniti podatke v primerni obliki, ki omogoča inšpiciranje v razumnem času.

(5) Če zavezanec za davek pri svojem delu uporablja elektronsko poslovanje, mora zagotoviti avtentičnost izdanih dokumentov in izdajatelja ter celovitost vsebine izdanih dokumentov.

(6) Zavezanec za davek mora davčnemu organu na njegovo zahtevo dati na razpolago dokumentacijo, iz katere je razviden popolni opis elektronskega sistema za vodenje poslovnih knjig in evidenc. Dokumentacija mora vsebovati predvsem opise:

1. elektronske rešitve (zasnova, zgradba in delovanje);

2. podsistemov in datotek (vsebina, struktura, relacije);

3. funkcionalnih postopkov v okviru elektronskih rešitev;

4. kontrol, ki zagotavljajo pravilno in zanesljivo delovanje elektronskih rešitev;

5. kontrol, ki preprečujejo nepooblaščeno dodajanje, spreminjanje ali brisanje hranjenih elektronskih zapisov.

(7) Vsaka sprememba elektronske rešitve (elektronskih programov, postopkov in datotek) mora biti dokumentirana v časovnem zaporedju nastanka spremembe, skupaj z vzrokom, vrsto, posledico in datumom spremembe.

(8) Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejšo vsebino, obliko, način in roke za predložitev izpisa podatkov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc zavezanca za davek ter obvezne vmesnike za dostop in vpogled v podatke v elektronsko vodenih poslovnih knjigah in evidencah zavezanca za davek.

VII. poglavje
Dajanje podatkov davčnemu organu za pobiranje davkov

39. člen

(obveznost dajanja podatkov)

(1) Osebe iz 31. člena tega zakona ter druge osebe, ki so z zakonom pooblaščene, da vzpostavijo, vodijo in vzdržujejo zbirke podatkov, registre ali druge evidence, morajo davčnemu organu dati na razpolago vse podatke, potrebne za pobiranje davkov, ter omogočiti davčnemu organu vpogled v svojo dokumentacijo. Na razpolago morajo dati tudi vso dokumentacijo, ki jo vodijo, in zbirke podatkov, ki jih vodijo v obliki registrov, evidenc ali zbirov podatkov, ne glede na to, ali so z zakonom predpisane kot obvezne, in informacije, ki so pomembne pri odmeri davka, vključno s svojo davčno številko in davčnimi številkami drugih oseb, s katerimi morajo razpolagati v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju.

(2) Prvi odstavek tega člena se uporablja tudi za podatke, ki jih davčni organ pridobiva v skladu z veljavno mednarodno pogodbo, ki obvezuje Republiko Slovenijo, zakonom o obdavčenju ali tem zakonom.

(3) Davčni organ pridobiva podatke v skladu s prvim odstavkom tega člena:

1. avtomatično, če je tak način dajanja podatkov in vrsta zahtevanih podatkov določena s tem zakonom, zakonom, ki ureja davčno oziroma carinsko službo, in zakonom o obdavčenju,
2. na pisno zahtevo, če ni s tem zakonom drugače določeno, ali
3. na kraju samem.

40. člen

(zagotavljanje dokumentacije povezanih oseb)

Oseba iz 31. člena tega zakona ter druge osebe, ki so z zakonom pooblaščene, da vzpostavijo, vodijo in vzdržujejo zbirke podatkov, registre ali druge evidence, morajo davčnemu organu na njegovo zahtevo zagotoviti dokumentacijo, s katero razpolaga povezana oseba, določena z zakonom o obdavčenju, ki ni ustanovljena v Republiki Sloveniji ali ne prebiva v Republiki Sloveniji.

41. člen

(obveznost fizičnih oseb)

Fizične osebe morajo na zahtevo davčnega organa dati podatke in dokumentacijo, s katerimi razpolagajo, če imajo ti podatki ali dokumentacija vpliv na njihovo davčno obveznost ali davčno izvršbo oziroma davčno obveznost drugih zavezancev za davek ali na davčno izvršbo obveznosti pri teh zavezancih za davek. Fizične osebe morajo dokumentacijo, ki ima vpliv na njihovo davčno obveznost, hraniti najmanj pet let po poteku leta, na katerega se nanaša.

42. člen

(elektronski prenos podatkov)

V razmerjih med davčnim organom in zavezanci za davek, izvajalci plačilnega prometa, bankami ali hranilnicami lahko davčni organ na zahtevo s sklepom dovoli uporabo elektronskega prenosa podatkov, če ni z zakonom drugače določeno.

43. člen

(stroški dajanja podatkov)

Stroški dajanja podatkov in informacij ter predlaganja dokumentacije po tem zakonu se davčnemu organu ne zaračunajo.

VIII. poglavje
Davčna obveznost

1. podpoglavje
Splošno

44. člen

(splošno)

(1) Davčna obveznost je dolžnost zavezanca za davek, da plača na podlagi zakona določen znesek davka pod pogoji in na način, določen z zakonom o obdavčenju in tem zakonom.

(2) Zavezanec za davek je zavezan za izpolnitev davčne obveznosti od trenutka, ko je davčna obveznost nastala, v skladu z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom.

(3) Davčna obveznost, za izpolnitev katere se znesek davka izračunava po koncu časovnega obdobja, za katero se davek ugotavlja, nastane zadnji dan časovnega obdobja, za katero se davek ugotavlja, če ni s tem zakonom ali z zakonom o obdavčenju drugače določeno.

(4) Davčna obveznost preneha s plačilom, odpisom ali na podlagi prvega odstavka 50. člena tega zakona.

45. člen

(materialni roki)

(1) Začetka in teka rokov za izpolnitev obveznosti po tem zakonu ali po zakonu o obdavčenju ne ovirajo nedelje in državni prazniki oziroma drugi dela prosti dnevi v Republiki Sloveniji.

(2) Če je zadnji dan zakonsko predpisanega roka nedelja, državni praznik ali kak drug dan, ko se pri organu ne dela, se izteče rok za izpolnitev obveznosti s pretekom prvega naslednjega delovnika, če ni s tem zakonom ali z zakonom o obdavčenju določeno drugače.

2. podpoglavje
Izpolnitev davčne obveznosti

46. člen

(splošno)

(1) Davčna obveznost se izpolni s plačilom davka v zakonsko predpisanem roku po nastanku davčne obveznosti.

(2) Izpolnitev davčne obveznosti je temeljna obveznost davčnega zavezanca, ki jo mora izpolniti, ne glede na svoje druge obveznosti.

(3) Davčni zavezanec sam izpolni svojo davčno obveznost. V primerih, določenih s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, je za izpolnitev davčne obveznosti lahko zavezana tudi druga oseba.

(4) Zavezanec za davek ne more enostransko zavrniti ali enostransko odložiti izpolnitve davčne obveznosti, razen če je s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju to določeno.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena davčno obveznost lahko izpolni tudi oseba, ki ni zavezanec za davek.

47. člen

(izpolnitev davčne obveznosti solidarnih davčnih zavezancev)

(1) Če je več davčnih zavezancev dolžno izpolniti isto davčno obveznost, so zavezanci solidarno odgovorni za izpolnitev davčne obveznosti (solidarni davčni zavezanci). Vsak solidarni davčni zavezanec je zavezan izpolniti celotno davčno obveznost.

(2) Z izpolnitvijo davčne obveznosti enega solidarnega davčnega zavezanca se davčna obveznost vseh solidarnih davčnih zavezancev šteje za izpolnjeno.

48. člen

(pravni nasledniki oziroma skrbniki davčnih zavezancev oziroma njihovega premoženja ter izpolnitev davčne obveznosti)

(1) Univerzalni pravni naslednik v celoti prevzame davčne obveznosti in terjatve iz naslova davkov pravnega prednika.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena je dedič oziroma dedinja (v nadaljnjem besedilu: dedič) dolžan izpolniti davčne obveznosti zapustnika le do višine vrednosti podedovanega premoženja, v sorazmerju s prejeto dediščino. Odmerjeno oziroma obračunano davčno obveznost in davčne obveznosti zapustnika, ki jim je že potekel rok plačila, mora dedič izpolniti v 30 dneh po pravnomočnosti sklepa o dedovanju.

(3) Če ni dedičev ali če se dediči odpovedo dediščini v korist države ali samoupravne lokalne skupnosti, se davčna obveznost v celoti ali sorazmerno odpiše.

(4) Davčna obveznost se ne prenaša na dediče in se odpiše, če na dan smrti zapustnika ne presega 80 eurov. Odpiše se tudi davčna obveznost v znesku, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena presega davčno obveznost, ki jo morajo izpolniti dediči.

(5) Z dnem smrti zapustnika prenehajo teči zamudne obresti in se ne obračunavajo do dospelosti davčne obveznosti, ki jo prevzame dedič, za dediča. V tem obdobju se zaračunavajo obresti po slovenski medbančni obrestni meri za ročnost 12 mesecev, ki velja na dan smrti zapustnika.

(6) Davčne obveznosti fizičnih oseb, ki jih sodišče razglasi za pogrešane ali opravilno nesposobne, izpolnjujejo osebe, ki upravljajo s premoženjem teh oseb, za račun tega premoženja.

(7) Davčne obveznosti, nastale v zvezi z upravljanjem premoženja fizičnih oseb, ki so umrle, ali nastale v zvezi z upravljanjem premoženja po odločbi o denacionalizaciji, izpolnjujejo osebe, ki upravljajo s tem premoženjem, za račun tega premoženja.

(8) Ne glede na prvi odstavek tega člena univerzalni pravni naslednik ne prevzame obveznosti in terjatev iz naslova dohodnine in prispevkov za socialno varnost pravnega prednika v primerih prenehanja opravljanja dejavnosti fizične osebe, razen v primeru prenehanja zaradi smrti.

3. podpoglavje

Način izpolnitve davčne obveznosti

49. člen

(izračun davka)

(1) Če ni s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju drugače določeno, davčni zavezanec sam izračuna davek, ki ga mora plačati, na podlagi ugotovljene davčne osnove, davčnih olajšav in stopenj.

(2) Obveznost za izračun davka se sme s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju prenesti na davčni organ ali na plačnika davka.

(3) Davek se izračuna v obračunu davka ali ugotovi z odločbo o odmeri davka.

(4) Obračun davka zajema davčni obračun, obračun davčnega odtegljaja in obračun prispevkov za socialno varnost.

50. člen

(znesek, do katerega se davek ne odmeri)

(1) Če se davek ugotovi z odločbo o odmeri davka, se davek ne odmeri, če davek ne bi presegel 10 eurov, razen če ni z zakonom o obdavčenju drugače določeno. O tem se sestavi uradni zaznamek v zadevi.

(2) Prejšnji odstavek ne velja v primerih, ko je davek izključno prihodek proračuna samoupravne lokalne skupnosti.

51. člen

(davčni obračun)

(1) Če davčni zavezanec sam izračuna davek, ga izračuna v davčnem obračunu.

(2) Če oblika davčnega obračuna, ki mora vsebovati vse podatke, potrebne za izračun in nadzor pravilnosti izračuna davka, ni predpisana z zakonom o obdavčenju, jo predpiše minister, pristojen za finance. Za podatke se štejejo tudi vsi podatki iz evidenc, ki jih davčni zavezanec vodi v skladu z drugimi predpisi in računovodskimi standardi, in iz poročil, ki jih davčni zavezanec sestavlja v skladu s posebnimi predpisi in računovodskimi standardi.

(3) Davčni zavezanec mora predložiti davčni obračun davčnemu organu na način in v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov, ali z zakonom o obdavčenju.

(4) Davčni obračun mora predložiti tudi davčni zavezanec, ki je v skladu z zakonom o obdavčenju oproščen plačila davka, in davčni zavezanec, ki ugotovi, da nista nastali niti davčna obveznost, niti terjatev iz naslova davka.

(5) Davčni zavezanec, ki opravlja dejavnost, mora davčni obračun predložiti v elektronski obliki.

52. člen

(predložitev davčnega obračuna po izteku predpisanega roka)

(1) Davčnemu zavezancu, ki iz opravičljivih razlogov ne more predložiti davčnega obračuna v predpisanem roku, davčni organ na njegov predlog dovoli predložitev davčnega obračuna po izteku predpisanega roka.

(2) Za opravičljive razloge iz prvega odstavka tega člena se štejejo utemeljeni razlogi, ki jih davčni zavezanec ni mogel predvideti oziroma odvrniti in preprečujejo predložitev davčnega obračuna v predpisanem roku.

(3) Davčni zavezanec mora v predlogu iz prvega odstavka tega člena navesti razloge iz drugega odstavka tega člena in jih dokazati, če dokazov ne more ali še ne more predložiti, pa to pojasniti. Če davčni zavezanec predlog vloži po poteku roka za predložitev davčnega obračuna, mora predlogu predložiti tudi davčni obračun.

(4) Če davčni zavezanec ne predloži obračuna hkrati s predlogom iz prvega odstavka tega člena, davčni organ v primeru dovolitve, rok za predložitev davčnega obračuna določi s sklepom.

(5) Predlog iz prvega odstavka tega člena mora davčni zavezanec vložiti najpozneje v osmih dneh od dneva, ko je prenehal obstajati vzrok, zaradi katerega je v zamudi, vendar najpozneje v treh mesecih od dneva, ko se je iztekel rok za predložitev davčnega obračuna.

(6) Če davčni zavezanec zamudi rok za vložitev predloga za predložitev davčnega obračuna po izteku predpisanega roka iz petega odstavka tega člena, se zaradi zamude tega roka ne more predlagati podaljšanje roka za predložitev predloga iz prvega odstavka tega člena.

(7) Davčni obračun, ki je predložen v skladu z dovoljenjem davčnega organa po prvem odstavku tega člena, se šteje za pravočasno vloženega.

(8) Rok za vrnitev davka na podlagi davčnega obračuna, predloženega v skladu z dovoljenjem davčnega organa po prvem odstavku tega člena, se šteje od dneva, ko davčni organ prejme davčni obračun.

(9) Če davčni organ ne dovoli predložitve davčnega obračuna po izteku predpisanega roka, izda o tem sklep, zoper katerega je dovoljena pritožba.

53. člen

(popravljanje pomanjkljivosti oziroma pomot v davčnem obračunu)

(1) Davčni zavezanec, ki v predloženem davčnem obračunu ugotovi formalne pomanjkljivosti oziroma pomote v imenih in številkah, pisne ali računske pomote, lahko na način, predpisan s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, te pomanjkljivosti oziroma pomote popravi v roku 30 dni po poteku roka za predložitev davčnega obračuna.

(2) Popravljen davčni obračun učinkuje od dneva, od katerega je imel učinek davčni obračun, ki se popravlja, če davčni zavezanec v popravljenem obračunu poveča davčno obveznost. Če davčni zavezanec zniža davčno obveznost, popravljen davčni obračun učinkuje od dneva predložitve popravljenega davčnega obračuna.

54. člen

(popravljanje davčnega obračuna, če je davčna obveznost izkazana previsoko)

(1) Davčni zavezanec lahko predloži popravek obračuna, če naknadno ugotovi, da je v predloženem davčnem obračunu davčno obveznost izkazal previsoko glede na obveznost, ki bi jo bil dolžan izkazati na podlagi zakona o obdavčenju.

(2) Popravek obračuna lahko davčni zavezanec predloži najpozneje v roku 12 mesecev od poteka roka za predložitev obračuna, v zvezi s katerim se vlaga popravljen obračun.

(3) Popravljenemu davčnemu obračunu mora davčni zavezanec priložiti obrazložitev o razlogih, zaradi katerih je davčno obveznost izkazal previsoko.

(4) Če iz obrazložitve izhaja, da popravek davčnega obračuna ni utemeljen, davčni organ popravljenega obračuna ne sprejme in o tem obvesti zavezanca za davek. Če davčni zavezanec izjavi, da vztraja pri popravku obračuna, davčni organ lahko preveri utemeljenost popravka v davčnem inšpekcijskem nadzoru.

(5) Davčni zavezanec ne more predložiti popravka davčnega obračuna, v zvezi s katerim je že predložil popravek v skladu s tem členom.

55. člen

(predložitev davčnega obračuna na podlagi samoprijave)

(1) Ne glede na določbe tega zakona lahko davčni zavezanec vsak trenutek, vendar najpozneje do vročitve sklepa o začetku davčnega inšpekcijskega nadzora oziroma do začetka postopka o prekršku oziroma kazenskega postopka, predloži davčni obračun oziroma popravljen davčni obračun. Na posebni prilogi, ki je sestavni del tako predloženega davčnega obračuna, prikaže tudi premalo obračunane davke, skupaj z obrestmi iz drugega odstavka tega člena, in hkrati plača tako izkazan davek.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka mora pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, od premalo plačanega oziroma neplačanega davka obračunati in plačati obresti po slovenski medbančni obrestni meri za čas od poteka roka za plačilo do predložitve davčnega obračuna na podlagi samoprijave, za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan poteka roka za vložitev davčnega obračuna, povečani za:

– 1 odstotno točko, če predloži podatke po enem mesecu po preteku roka za vložitev davčnega obračuna;

– 2 odstotni točki, če predloži podatke po šestih mesecih po preteku roka za vložitev davčnega obračuna;

– 3 odstotne točke, če predloži podatke po enem letu po preteku roka za vložitev davčnega obračuna;

– 4 odstotne točke, če predloži podatke po preteku roka iz prejšnje alinee.

(3) Davčni zavezanec ne more vložiti nove samoprijave glede obveznosti, v zvezi s katerimi je predhodno že vložil samoprijavo.

56. člen

(rok za plačilo davka po davčnem obračunu)

Davek po davčnem obračunu mora biti plačan v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov, ali v rokih, predpisanih z zakonom o obdavčenju.

57. člen

(obračun davčnega odtegljaja)

(1) Če je s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju določeno, da davek za davčnega zavezanca izračuna, odtegne in plača plačnik davka (v nadaljnjem besedilu: davčni odtegljaj), plačnik davka izračuna davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka izračuna davek na podlagi ugotovljene davčne osnove, davčnih olajšav in davčne stopnje.

(2) Obliko obračuna davčnega odtegljaja, ki mora vsebovati vse podatke, potrebne za izračun in nadzor pravilnosti izračuna davčnega odtegljaja, predpiše minister, pristojen za finance.

(3) Plačnik davka izračuna, odtegne in plača davčni odtegljaj po davčnih stopnjah, ki veljajo na dan nastanka davčne obveznosti, kot je določen v zakonu o obdavčenju ali v tem zakonu.

(4) Plačnik davka mora predložiti obračun davčnih odtegljajev pristojnemu davčnemu organu na način in v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov ali z zakonom o obdavčenju.

(5) Plačnik davka mora predložiti podatke iz obračuna davčnega odtegljaja tudi davčnemu zavezancu na način in v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov ali z zakonom o obdavčenju.

(6) 52., 53., 54. in 55. člen tega zakona se uporabljajo tudi za obračun davčnega odtegljaja.

(7) Če plačnik davka predloži davčnemu organu popravljen obračun davčnega odtegljaja, mora tudi davčnemu zavezancu predložiti nove podatke iz obračuna davčnega odtegljaja o dohodku, o odtegnjenem in plačanem davčnem odtegljaju ter druge podatke, ki vplivajo na višino davčnega odtegljaja, če so ti podatki v popravljenem obračunu davčnega odtegljaja drugačni od podatkov v obračunu davčnega odtegljaja, ki se je popravljal.

(8) Zavezanec za davek, ki opravlja dejavnost, mora obračun davčnega odtegljaja predložiti v elektronski obliki.

58. člen

(plačnik davka)

(1) Plačnik davka je pravna oseba oziroma združenje oseb, vključno z družbo civilnega prava po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki izplača dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se oseba iz prvega odstavka tega člena, ki je nerezident Republike Slovenije v skladu z zakonom o obdavčenju, ne šteje za plačnika davka, če v skladu z zakonom o obdavčenju nima poslovne enote nerezidenta v Republiki Sloveniji.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za plačnika davka ne šteje diplomatsko-konzularno predstavništvo tuje države v Republiki Sloveniji in predstavništvo mednarodne organizacije v Republiki Sloveniji. Diplomatsko-konzularno predstavništvo tuje države v Republiki Sloveniji ali predstavništvo mednarodne organizacije se

lahko odloči, da prevzame obveznosti plačnika davka. O takšni odločitvi mora obvestiti pristojni davčni organ in davčne zavezance, ki jim izplačuje dohodke.

(4) Šteje se, da je oseba, določena v prvem odstavku tega člena, dohodek izplačala, če jo dohodek bremeni, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(5) Ne glede na prvi in četrti odstavek tega člena se za plačnika davka od dohodka iz vzajemnega sklada, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, šteje družba za upravljanje vzajemnega sklada.

(6) Ne glede na prvi in četrti odstavek tega člena se za plačnika davka šteje tudi organizator prireditve, tudi če dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, samo izplača, vendar ga ne bremeni.

(7) Ne glede na prvi in četrti odstavek tega člena se za plačnika davka šteje oseba, ki dohodek, od katerega se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, samo izplača, vendar je ne bremeni, pod pogojem, da oseba, ki jo dohodek bremeni, ne pozna in glede na okoliščine primera ne more poznati upravičenca do dohodka, ali pod pogojem, da je oseba, ki jo dohodek bremeni, nerezident.

(8) Plačnik davka lahko pooblasti drugo osebo, da v njegovem imenu izpolni obveznost iz 59. člena tega zakona. Za ravnanje druge osebe odgovarja plačnik davka, kot da bi obveznost izpolnjeval sam.

59. člen

(obveznost plačnika davka)

(1) Plačnik davka je dolžan za davčnega zavezanca izračunati, odtegniti in plačati davčni odtegljaj od dohodkov, od katerih se v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj. Šteje se, da je plačnik davka, ki je odtegnil davčni odtegljaj, davčni odtegljaj odtegnil v breme dohodka davčnega zavezanca.

(2) Za odtegnjen davčni odtegljaj se zmanjša znesek davka, ki ga je davčni zavezanec dolžan plačati, če je tako določeno z zakonom o obdavčenju ali s tem zakonom.

(3) Če davčni organ ugotovi, da je plačnik davka davčni odtegljaj odtegnil od dohodka davčnega zavezanca, vendar ga ni plačal, ali ga ni plačal v celoti, se davčni odtegljaj s pripadajočimi dajatvami izterja od plačnika davka.

(4) Če davčni organ ugotovi, da plačnik davka davčnega odtegljaja ni odtegnil in plačal, ali ga ni odtegnil in plačal pravilno, davčni odtegljaj v delu, ki ni bil odtegnjen, s pripadajočimi dajatvami, bremeni plačnika davka. Plačnik davka ima pravico ta znesek izterjati od davčnega zavezanca, ki mu je bil izplačan dohodek, od katerega davčni odtegljaj ni bil odtegnjen.

60. člen

(rok za plačilo davčnega odtegljaja)

Plačnik davka mora plačati znesek davčnega odtegljaja, ki ga je izračunal v obračunu davčnega odtegljaja, v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov, ali v rokih, predpisanih z zakonom o obdavčenju.

61. člen

(davčna napoved)

(1) Davčni zavezanec mora v davčni napovedi navesti podatke, ki so potrebni za odmero davka in davčni nadzor, vključno z osebnimi in drugimi podatki, potrebnimi za identifikacijo davčnega zavezanca in drugih oseb, v zvezi s katerimi davčni zavezanec uveljavlja določeno davčno ugodnost.

(2) Obliko in podatke, ki jih mora davčni zavezanec navesti v davčni napovedi za posamezne vrste davkov, predpiše minister, pristojen za finance, razen če je z zakonom o obdavčenju drugače določeno.

(3) K vložitvi davčne napovedi morajo biti davčni zavezanci pozvani z javnim pozivom, če ni z zakonom o obdavčenju drugače določeno. Poziv k vložitvi davčne napovedi davčni organ objavi najpozneje 60 dni pred iztekom roka za vložitev davčne napovedi.

(4) Davčni zavezanec mora vložiti davčno napoved pri davčnem organu na način in v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov ali z zakonom o obdavčenju.

(5) Ne glede na četrti odstavek tega člena se napoved lahko vloži tudi na enotnih vstopnih točkah, ki jih na podlagi zakona, ki ureja splošni upravni postopek, z uredbo določi Vlada.

(6) Če je tako določeno s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, davčni organ ugotovi davek v odmerni odločbi, ne da bi bila davčna napoved vložena, če gre za davke, ki se odmerjajo od letne osnove.

62. člen

(predložitev davčne napovedi po izteku predpisanega roka)

(1) Davčni zavezanec, ki je iz opravičljivih razlogov zamudil rok za predložitev davčne napovedi, lahko pri pristojnem davčnem organu vloži predlog za naknadno predložitev davčne napovedi. V predlogu mora obrazložiti razloge za zamudo in predložiti dokaze za svoje navedbe.

(2) Davčni zavezanec mora vlogi za naknadno vložitev davčne napovedi priložiti davčno napoved, ki ni bila vložena v roku, oziroma navesti rok, v katerem jo bo lahko predložil.

(3) Predlog za naknadno predložitev davčne napovedi mora davčni zavezanec vložiti v osmih dneh po prenehanju razlogov iz prvega odstavka tega člena, vendar najpozneje v treh mesecih po izteku roka za predložitev davčne napovedi.

(4) Za opravičljive razloge iz prvega odstavka tega člena se štejejo okoliščine, ki jih davčni zavezanec ni mogel predvideti oziroma odvrniti, in preprečujejo sestavo oziroma vložitev davčne napovedi v predpisanem roku.

(5) Če davčni zavezanec zamudi rok za vložitev predloga za naknadno predložitev davčne napovedi, se zaradi zamude tega roka ne more vložiti predloga za naknadno vložitev davčne napovedi.

(6) Če davčni zavezanec ne predloži napovedi hkrati s predlogom iz prvega odstavka tega člena, davčni organ v primeru dovolitve rok za predložitev davčne napovedi določi s sklepom.

(7) Davčna napoved, vložena naknadno v skladu z dovoljenjem davčnega organa, se šteje za pravočasno vloženo.

(8) Če davčni organ ne dovoli predložitve davčne napovedi po izteku predpisanega roka, izda o tem sklep, zoper katerega je dovoljena pritožba.

63. člen

(predložitev davčne napovedi na podlagi samoprijave)

(1) Ne glede na določbe tega zakona lahko davčni zavezanec, ki ni vložil napovedi oziroma podatki v napovedi niso bili pravilni ali popolni ali resnični, po tem zakonu oziroma zakonu o obdavčenju, vsak trenutek predloži novo davčno napoved, vendar najpozneje do izdaje odmerne odločbe, oziroma do vročitve sklepa o začetku davčnega inšpekcijskega nadzora, oziroma do začetka postopka o prekršku oziroma kazenskega postopka.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka davčni organ izda odmerno oziroma dopolnilno odločbo, v kateri obračuna tudi obresti po slovenski medbančni obrestni meri za čas od poteka roka za predložitev davčne napovedi do predložitve davčne napovedi na podlagi samoprijave za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan poteka zakonsko določenega roka za vložitev davčne napovedi, povečani za:

– 1 odstotno točko, če predloži davčno napoved po enem mesecu po preteku zakonsko določenega roka za vložitev davčne napovedi;

– 2 odstotni točki, če predloži davčno napoved po šestih mesecih po preteku zakonsko določenega roka za vložitev davčne napovedi;

– 3 odstotne točke, če predloži davčno napoved najpozneje v enem letu po preteku zakonsko določenega roka za vložitev davčne napovedi;

– 4 odstotne točke, če predloži podatke po preteku roka iz prejšnje alinee.

(3) Davčni zavezanec ne more vložiti nove samoprijave glede obveznosti, v zvezi s katerimi je predhodno že vložil samoprijavo oziroma glede katerih jih po odločbi na podlagi prejšnje samoprijave ni plačal.

64. člen

(popravljanje davčne napovedi)

Davčni zavezanec lahko popravi davčno napoved najpozneje do izdaje odmerne odločbe.

65. člen

(odločba o odmeri davka)

(1) Če je s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju določeno, da davek ugotovi davčni organ, ga ugotovi z odločbo o odmeri davka.

(2) Odločbo o odmeri davka (v nadaljnjem besedilu: odmerna odločba) izda davčni organ na podlagi davčne napovedi davčnega zavezanca ali v postopku davčnega nadzora, če ni s tem zakonom, ali z zakonom o obdavčenju, drugače določeno.

(3) Pod pogoji iz 267. člena tega zakona ima lahko odmerna odločba obliko informativnega izračuna dohodnine.

(4) Kot odmerna odločba se obravnava tudi odločba, s katero davčni organ odloči o vračilu davka.

66. člen

(rok za plačilo davka po odmerni odločbi)

Davek, izračunan v odmerni odločbi, mora biti plačan v 30 dneh od vročitve odločbe, če ni s tem zakonom za posamezno vrsto davkov ali zakonom o obdavčenju drugače določeno.

67. člen

(uporaba določb za zastopnike v primeru smrti, pravne naslednike oziroma skrbnike davčnih zavezancev oziroma njihovega premoženja)

(1) 51. do 66. člen tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za zastopnike v primeru smrti, pravne naslednike oziroma skrbnike davčnih zavezancev oziroma njihovega premoženja, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Če zastopnik v primeru smrti ni imenovan, se prvi odstavek tega člena uporablja tudi za pravne naslednike, ki s skupno pisno izjavo določijo osebo, zadolženo za izpolnjevanje obveznosti po prvem odstavku tega člena. Če skupna pisna izjava ni podana in obveznosti niso izpolnjene v predpisanem roku, lahko davčni organ določi skrbnika za davčne zadeve, od katerega zahteva izpolnitev obveznosti.

(3) Skrbnika za davčne zadeve lahko določi davčni organ izmed oseb, ki po pridobljenih podatkih davčnega organa sodijo v krog zakonitih dedičev.

IX. poglavje

Posebne določbe o odmeri davka

68. člen

(odmera davka v posebnih primerih)

(1) Davčni organ lahko ugotovi predmet obdavčitve s cenitvijo in na tej podlagi odmeri davek, če:

– zavezanec za davek ne vloži davčne napovedi ali ne predloži obračuna davka davčnemu organu ali ju vloži oziroma predloži brez podatkov, potrebnih za ugotovitev davčne obveznosti;

– fizična oseba ne napove dohodkov;

– ugotovi, da temelji davčna napoved oziroma obračun davka na neresničnih ali nepravilnih podatkih;

– ugotovi, da napovedani prihodki oziroma prihodki, izkazani v obračunu davka, niso sorazmerni napovedanim odhodkom oziroma odhodkom, izkazanim v davčnem obračunu, razen če davčni zavezanec navede upravičene razloge;

– zavezanec za davek na zahtevo davčnega organa ne predloži poslovnih knjig in evidenc, ki jih je dolžan voditi, ali so knjige in evidence vsebinsko napačne ali če kažejo take bistvene formalne pomanjkljivosti, ki upravičujejo dvom o njihovi vsebinski pravilnosti;

– delodajalec ne predloži podatkov o davčnem odtegljaju od dohodkov iz zaposlitve.

(2) Cenitev je ugotovitveni postopek, v katerem se ugotavljajo dejstva, ki omogočajo davčnemu organu določiti verjetno davčno osnovo.

(3) Če je davčnemu organu poznan del prihodkov ali del odhodkov, se verjetna davčna osnova lahko določi na podlagi uradnih podatkov in podatkov, ki jih davčni organ zbere v ugotovitvenem postopku v zvezi z zavezancem za davek, njegovimi družinskimi člani in povezanimi osebami, kot so podatki o številu zaposlenih, izplačanih plačah in drugih dohodkih iz zaposlitve, prihodkih in odhodkih, opravljenih dobavah, nabavah in storitvah, vrednosti premoženja, in drugih zunanjih znakov posedovanja premoženja, proizvodnih kapacitetah oziroma opremljenosti ter lokaciji poslovnih in stanovanjskih prostorov, številu najemnikov ter obdobju oddajanja v najem.

(4) Če davčni organ nima na razpolago podatkov iz tretjega odstavka tega člena, oceni davčno osnovo z uporabo podatkov iz tretjega odstavka tega člena pri zavezancih za davek, ki so v istem davčnem obdobju in v podobnih okoliščinah opravljali enako ali podobno dejavnost oziroma opravljali enake ali podobne dobave in storitve oziroma dosegali primerljive vrste dohodkov. V tem primeru davčni organ odmeri davek za davčno obdobje, kot je določeno z zakonom o obdavčenju od ocenjene davčne osnove.

(5) Če davčni organ ugotovi, da davčni zavezanec – fizična oseba razpolaga s sredstvi za privatno potrošnjo, vključno s premoženjem, ki precej presegajo dohodke, ki jih je davčni zavezanec napovedal, ali če je davčni organ na drugačen način seznanjen s podatki o sredstvih, s katerimi razpolaga davčni zavezanec – fizična oseba, oziroma s trošenjem davčnega zavezanca – fizične osebe ali s podatki o pridobljenem premoženju davčnega zavezanca – fizične osebe, se davek odmeri od ugotovljene razlike med vrednostjo premoženja (zmanjšano za obveznosti iz naslova pridobivanja premoženja), sredstev oziroma porabo sredstev in dohodki, ki so bili obdavčeni, oziroma dohodki, od katerih se davki ne plačajo. Postopek za odmero davka po tem odstavku se lahko uvede za eno ali več koledarskih let v obdobju

zadnjih pet let pred letom, v katerem je bil ta postopek uveden. Od tako ugotovljene osnove se plača davek po povprečni stopnji dohodnine od enoletnih dohodkov zadnjega davčnega obdobja.

(6) Verjetna davčna osnova oziroma z oceno določena davčna osnova po tem členu se zniža, če zavezanec za davek dokaže, da je nižja.

69. člen

(prijava premoženja)

(1) V primerih iz 68. člena tega zakona sme davčni organ pozvati posameznega davčnega zavezanca – fizično osebo, da predloži davčnemu organu podatke o svojem premoženju ali delih premoženja (v nadaljnjem besedilu: prijava premoženja).

(2) V prijavi premoženja mora davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena navesti premoženje, ki ga ima v lasti, in sicer:

1. nepremičnine;
2. pravice na nepremičninah in druge premoženjske pravice;
3. premičnine, ki posamično presegajo vrednost 10.000 eurov;
4. vrednostne papirje in lastniške deleže v gospodarskih družbah, zadrugah in drugih oblikah organiziranja, čigar vrednost presega skupaj 10.000 eurov;
5. gotovino in denarna sredstva na računih v bankah in hranilnicah;
6. terjatve in obveznosti iz naslova obligacijskih razmerij, če presegajo 3.000 eurov.

(3) Rezident Republike Slovenije prijavi premoženje iz drugega odstavka tega člena, ki se nahaja v Republiki Sloveniji in izven Republike Slovenije, nerezident Republike Slovenije pa premoženje, ki se nahaja v Republiki Sloveniji.

(4) V prijavi premoženja se navedejo količina oziroma število enot premoženja ter vrednost posamezne enote premoženja ob pridobitvi, čas in pravni temelj pridobitve posamezne enote premoženja. Davčni zavezanec mora premoženje na poziv davčnega organa dokazati.

(5) V prijavi premoženja se lahko navede tudi drugo premoženje, ki ni navedeno v drugem odstavku tega člena.

(6) Davčni organ lahko od istega davčnega zavezanca zahteva predložitev prijave premoženja ali delov premoženja največ enkrat letno.

(7) Če davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena živi v zakonski zvezi oziroma v življenjski skupnosti, ki je po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo oziroma v registrirani istospolni partnerski skupnosti, prijavi premoženje tudi zakonec oziroma oseba, ki živi z davčnim zavezancem v življenjski skupnosti, ki je po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo oziroma oseba, ki živi z davčnim zavezancem v registrirani istospolni partnerski skupnosti.

(8) Premoženje otroka do 18. leta starosti se prijavi v prijavi premoženja staršev oziroma skrbnikov.

(9) Če prijava premoženja ne zajema predpisanih podatkov, se kot prijavljena vrednost premoženja šteje le vrednost gospodinjske opreme, vrednost običajnih uporabnih predmetov in osebnih predmetov, ki so v lasti fizične osebe, vendar največ do zneska 20.000 eurov.

(10) Za premoženje, ki ga fizična oseba ne prijavi v prijavi premoženja, se šteje, da je pridobljeno v obdobju od zadnje prijave premoženja, če fizična oseba ne dokaže drugače.

(11) Prijavo premoženja iz prvega odstavka tega člena sme davčni organ uporabiti le za oceno davčne osnove za davke od dohodkov fizičnih oseb.

DRUGI DEL
DAVČNI POSTOPEK

I. poglavje
Stvarna in krajevna pristojnost

70. člen

(stvarna pristojnost)

(1) Za odločanje v davčnem postopku na prvi stopnji sta stvarno pristojni Davčna uprava Republike Slovenije in Carinska uprava Republike Slovenije.

(2) Za odločanje na drugi stopnji je v zadevah iz prvega odstavka tega člena stvarno pristojno Ministrstvo za finance.

(3) Stvarna pristojnost drugih organov, ki postopajo po tem zakonu, je predpisana s posebnim zakonom.

(4) Za odločanje v postopkih izvajanja mednarodnih pogodb o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, je stvarno pristojno Ministrstvo za finance, v postopkih izvajanja drugih mednarodnih pogodb, ki obvezujejo Republiko Slovenijo, pa organ, ki je določen z mednarodno pogodbo ali aktom o ratifikaciji.

(5) Stvarna pristojnost tujih davčnih organov je določena z mednarodno pogodbo, ki jo je Republika Slovenija uveljavila z zakonom.

71. člen

(krajevna pristojnost)

(1) Če ni s tem zakonom, zakonom o obdavčenju ali zakonom, ki ureja področje davčne službe ali z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, drugače določeno, je za odločanje v davčnem postopku na prvi stopnji, v primerih, ko je stvarno pristojna Davčna uprava Republike Slovenije, pristojen davčni urad, pri katerem je zavezanec za davek vpisan v davčni register.

(2) Če zavezanec za davek ni vpisan v davčni register, je za odločanje v davčnem postopku pristojen davčni urad, na območju katerega je nastala oziroma bi lahko nastala davčna obveznost.

(3) Če pristojnega davčnega urada ni mogoče določiti v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena, določi pristojni davčni urad Generalni davčni urad.

II. poglavje
Začetek davčnega postopka

72. člen

(začetek davčnega postopka)

(1) Davčni postopek začne davčni organ po uradni dolžnosti ali na zahtevo stranke.

(2) Davčni postopek se začne po uradni dolžnosti, ko davčni organ prejme davčno napoved, carinsko deklaracijo ali drug dokument, ali ko davčni organ opravi kakršno koli procesno dejanje z namenom uvedbe davčnega postopka.

(3) V davčnih zadevah, v katerih je po tem zakonu ali zakonu o obdavčenju za začetek postopka potrebna zahteva stranke, sme davčni organ začeti in voditi postopek samo, če je taka zahteva podana.

III. poglavje
Ugotovitveni postopek

73. člen

(odmera davka)

(1) Davčni organ mora pred izdajo odmerne odločbe po vestni in skrbni presoji vsakega dokaza posebej in

vseh dokazov skupaj ter na podlagi uspeha celotnega postopka ugotoviti vsa dejstva in okoliščine, ki imajo pomen za odmerno odločbo, ter omogočiti strankam, da zavarujejo in uveljavijo svoje pravice in interese.

(2) Davčni organ lahko izda odmerno odločbo brez posebnega ugotovitvenega postopka, če spozna, da so podatki iz davčne napovedi popolni in pravilni, ali če ima sam ali lahko zbere uradne podatke, ki so potrebni za odločbo, tako da ni potrebno zaslišanje stranke zaradi zavarovanja njenih pravic in interesov.

74. člen

(ugotavljanje dejstev)

(1) Če se z nekim dejanjem ali ravnanjem krši zakon, s katerim se prepoveduje ali nalaga neko dejanje ali ravnanje, nastanejo pa gospodarske (ekonomske) posledice, to ne vpliva na obdavčenje.

(2) Če je pravni posel neveljaven ali postane neveljaven, to ne vpliva na obdavčenje, če gospodarske (ekonomske) posledice tega pravnega posla kljub njegovi neveljavnosti nastanejo in obstojijo, če ni z zakonom o obdavčenju drugače določeno.

(3) Navidezni pravni posli ne vplivajo na obdavčenje. Če navidezni pravni posel prikriva drug pravni posel, je za obdavčenje merodajen prikrit pravni posel.

(4) Z izogibanjem ali zlorabo drugih predpisov se ni mogoče izogniti uporabi predpisov o obdavčenju. Če se ugotovi takšno izogibanje ali zloraba, se šteje, da je nastala davčna obveznost, kakršna bi nastala ob upoštevanju razmerij, nastalih na podlagi gospodarskih (ekonomskih) dogodkov.

75. člen

(ustna obravnava)

Pri ustni obravnavi je javnost izključena.

IV. poglavje
Dokazovanje

76. člen

(dokazno breme)

(1) Zavezanec za davek mora za svoje trditve v davčnem postopku predložiti dokaze.

(2) Davčni organ mora dokazati dejstva, na podlagi katerih davčna obveznost nastane ali ne nastane oziroma se poveča ali zmanjša.

(3) Če ta zakon ali zakon o obdavčenju ne določa drugače, mora zavezanec za davek dokazati svoje trditve, na podlagi katerih se davčna obveznost zmanjša.

77. člen

(dokazila)

Če ta zakon ali zakon o obdavčenju ne določa drugače, dokazuje zavezanec za davek svoje trditve v davčnem postopku praviloma s pisno dokumentacijo ter poslovnimi knjigami in evidencami, ki jih vodi v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju, lahko pa predlaga tudi izvedbo dokazov z drugimi dokaznimi sredstvi.

78. člen

(rok za predložitev dokazov)

Zavezanec za davek mora dokaze predložiti v roku, ki ga določi davčni organ s pisnim pozivom, s sklepom o začetku postopka davčnega nadzora oziroma s sklepom, ki ga izda v postopku davčnega nadzora.

79. člen

(stroški postopka)

(1) Vsakega zavezanca za davek bremenijo stroški, ki jih ima zaradi davčnega postopka kot so: stroški za prihod, zamuda časa in izgubljeni zaslužek.

(2) Stroški davčnega organa, kot so: potni stroški uradnih oseb, stroški za oglase, obrazce in podobno, ki nastanejo v postopku, začetem po uradni dolžnosti, bremenijo davčni organ, ki je začel davčni postopek.

(3) Stroški davčnega postopka, kot so: izdatki za upravne takse, pravno zastopanje in strokovno pomoč, izdatki za priče, izvedence, tolmače in ogled gredo v breme davčnega organa, če se je postopek končal ugodno za zavezanca za davek, oziroma v breme zavezanca za davek, če se je postopek zanj končal neugodno.

(4) Če se ugotovitve davčnega organa ne razlikujejo od predloženega obračuna oziroma vložene napovedi, krijeta davčni organ in zavezanec za davek vsak svoje stroške.

(5) Če so bile v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora ugotovljene nepravilnosti, ki imajo za posledico višjo davčno obveznost, trpi stroške postopka iz tretjega odstavka tega člena zavezanec za davek.

(6) Višino najvišjega povračila stroškov pravnega zastopanja in strokovne pomoči določi minister, pristojen za finance.

(7) Ne glede na prvi do četrti odstavek tega člena plača stroške postopka v vsakem primeru udeleženec v postopku, če jih je povzročil po svoji krivdi.

V. poglavje
Odločba

80. člen

(izrek odmerne odločbe)

(1) Izrek odmerne odločbe mora vsebovati:

1. davčnega zavezanca oziroma plačnika davka, če sta različni osebi;
2. vrsto davka;
3. davčno osnovo;
4. davčno stopnjo;
5. znesek odmerjenega davka in obresti, izračunanih do dneva izdaje odločbe;
6. znesek plačanih(-e) akontacij(-e) davka;
7. rok plačila davka in obresti;
8. račun, na katerega se plača;
9. navedbo, da pritožba ne zadrži izvršitve odločbe in
10. navedbo, da bo davek v primeru, če ne bo plačan v določenem roku, prisilno izterjan.

(2) V izreku odmerne odločbe se odloči tudi o stroških postopka.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v izreku odmerne odločbe ne navedeta davčna osnova in davčna stopnja, če gre za odločbo o vračilu davka ali, če glede na vrsto davka, v skladu z zakonom o obdavčenju, tega ni mogoče navesti.

(4) Če davčni organ v odmerni odločbi ugotovi, da je treba vrniti določen znesek davka, mora izrek odločbe, poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena, vsebovati tudi znesek davka, ki se vrne, in rok ter način vračila davka.

(5) Izrek odločbe v enostavnih zadevah, v katerih davčni organ pri odločanju v celoti upošteva davčno napoved, uradne podatke ali ugodi strankini zahtevi, lahko vsebuje le davčno osnovo, stopnjo davka in znesek odmerjenega oziroma vrnjenega davka, če ta zakon ne določa drugače.

81. člen

(obrazložitev odločbe v enostavnih zadevah)

V enostavnih zadevah, v katerih davčni organ pri odločanju v celoti upošteva podatke iz davčne napovedi, obračuna davka, carinske deklaracije, drugega dokumenta ali uradne podatke ali ugodi strankini zahtevi, lahko vsebuje obrazložitev odločbe samo kratko obrazložitev strankine vloge in sklicevanje na predpise, na podlagi katerih je bilo o stvari odločeno, če ni s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju drugače določeno.

82. člen

(odločba v enostavnih zadevah)

(1) V enostavnih zadevah iz 81. člena lahko vloga oziroma dokument predstavlja odločbo, kar davčni organ ugotovi ali odmeri z odtisom štampiljke na tej vlogi oziroma dokumentu in navede predpise, na podlagi katerih je bilo v zadevi odločeno. Poleg štampiljke mora biti podpis pooblaščene osebe.

(2) V carinskih zadevah se za odločbo v enostavnih zadevah šteje vloga oziroma dokument, na kateri sta žig in podpis pooblaščene osebe.

83. člen

(začasna in glavna odločba)

(1) Če je glede na okoliščine primera neizogibno potrebno, ali če je s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju tako določeno, lahko davčni organ izda začasno odločbo na podlagi podatkov, znanih do dneva izdaje odločbe. V taki odločbi mora biti izrecno navedeno, da je začasna.

(2) Začasno odločbo lahko davčni organ razveljavi in nadomesti z glavno odločbo najpozneje v roku enega leta od dneva izdaje začasne odločbe, razen če je v tem zakonu ali zakonu o obdavčenju drugače določeno. Če začasne odločbe ne razveljavi in nadomesti z glavno odločbo v tem roku, se šteje, da je začasna odločba glavna.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena davčni organ začasno odločbo razveljavi in nadomesti z glavno odločbo, če je s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju tako določeno, in sicer v roku, predpisanem s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju.

84. člen

(odločba, izdana na podlagi zapisnika)

(1) Davčni organ izda odmerno odločbo na podlagi davčnega inšpekcijskega nadzora najpozneje v 30 dneh od dneva prejema pripomb na zapisnik iz 140. člena tega zakona oziroma od dneva, ko je iztekel rok za pripombe. O pripombah se mora davčni organ izjaviti v odločbi.

(2) V primerih iz 129. člena tega zakona mora davčni organ izdati odločbo v 30 dneh od dneva prejema pripomb na zapisnik oziroma od dneva, ko je iztekel rok za pripombe. O pripombah se mora davčni organ izjaviti tudi v odločbi.

85. člen

(vročitev)

(1) Vse odločbe in sklepi ter drugi dokumenti, od katerih vročitve začne teči rok, razen odločb, sklepov in drugih dokumentov, ki se izdajo v postopku davčnega nadzora in v postopku davčne izvršbe, se vročajo z navadno vročitvijo. Šteje se, da je vročitev opravljena 20. dan od dneva odprave.

(2) Odločbe, izdane na podlagi sedmega odstavka 267. člena tega zakona, se vročajo z osebno vročitvijo.

(3) Če davčni zavezanec ne plača davka v roku oziroma v roku ne izpolni druge obveznosti, mu davčni organ vroči odločbo, sklep ali drug dokument z osebno vročitvijo.

(4) Če davčni zavezanec ni plačal davka v izpolnitvenem roku, mu rok za ugovor po tretjem odstavku 267. člena tega zakona prične teči od dneva osebne vročitve.

VI. poglavje
Pravna sredstva

1. podpoglavje
Pritožba

86. člen

(rok za vložitev pritožbe)

(1) Pritožba se lahko vloži v roku 15 dni od vročitve odločbe, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Pritožba zoper odmerno odločbo, izdano v davčnem inšpekcijskem nadzoru, se lahko vloži v roku 30 dni od vročitve odločbe.

87. člen

(suspenzivni učinek pritožbe)

(1) Pritožba ne zadrži izvršitve odmerne odločbe, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Davčni organ po uradni dolžnosti do odločitve o pritožbi odloži davčno izvršbo, če oceni, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi. Za čas, ko je zavezancu za davek odložena izvršba, se zaračunajo obresti po slovenski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan izdaje odločbe, če se pritožbi ne ugodi.

2. podpoglavje
Izredna pravna sredstva

88. člen

(odprava in razveljavitev oziroma sprememba odločbe po nadzorstveni pravici)

(1) Davčni organ po nadzorstveni pravici odpravi odmerno odločbo v petih letih od dneva, ko je bila odločba vročena zavezancu za davek:

1. če jo je izdal stvarno nepristojen organ;
2. če je bila v isti stvari že prej izdana pravnomočna odločba, s katero je bila ta stvar drugače rešena.

(2) Odmerno odločbo lahko davčni organ po nadzorstveni pravici odpravi, razveljavi ali spremeni v petih letih od dneva, ko je bila odločba vročena zavezancu za davek, če je z njo prekršen materialni zakon.

89. člen

(obnova davčnega postopka)

(1) V obnovi postopka se za krajevno pristojen organ šteje organ, ki je izdal odločbo v postopku, ki se obnavlja.

(2) Če davčni organ izve za nova dejstva ali najde ali pridobi možnost uporabiti nove dokaze, ki bi mogli sami zase ali v zvezi z že izvedenimi in uporabljenimi dokazi pripeljati do drugačne odločbe, če bi bila ta dejstva oziroma dokazi navedeni ali uporabljeni v prejšnjem postopku, lahko začne obnovo postopka iz tega razloga po uradni dolžnosti v šestih mesecih od dneva, ko je mogel navesti nova dejstva oziroma uporabiti nove dokaze. Po preteku petih let od vročitve odločbe zavezancu za davek se obnova po uradni dolžnosti ne more začeti.

(3) V rokih iz prejšnjega odstavka lahko predlaga obnovo postopka tudi zavezanec za davek.

(4) Če se pri davčnem inšpekcijskem nadzoru ugotovijo dejstva in dokazi, ki so pomembni za obdavčenje na podlagi obnove postopka oziroma v drugih postopkih, se ta dejstva posredujejo davčnemu organu. Šteje se, da je davčni organ izvedel za nova dejstva na dan sestave zapisnika.

90. člen

(posebni primeri odprave, razveljavitve in spremembe odločbe)

(1) Če se po pravnomočnosti odmerne odločbe ugotovi, da je bil zaradi očitne napake previsoko odmerjen davek oziroma odmerjen davek, davčni organ tako odločbo odpravi, razveljavi ali spremeni po uradni dolžnosti ali na zahtevo zavezanca za davek oziroma na zahtevo njenih pravnih naslednikov. Če davčni organ ugotovi, da odločbe ni treba spremeniti, zahtevek zavezanca za davek zavrne.

(2) Odprava, razveljavitev oziroma sprememba odločbe po prvem odstavku tega člena učinkuje samo na davčno obdobje, na katero se prvotna odločba nanaša. Če spremenjena davčna obveznost vpliva tudi na davčno obveznost v davčnih obdobjih, ki sledijo davčnemu obdobju, na katero se odprava, razveljavitev ali sprememba odločbe nanašajo, davčni organ v novi odločbi odloči tudi o spremembi davčne obveznosti v teh davčnih obdobjih. Če so odprava, razveljavitev oziroma sprememba odločbe posledica očitnih napak zavezanca za davek, zavezancu za davek ne pripadajo obresti.

(3) Odločbo po prvem odstavku tega člena izda do poteka zastaralnega roka za vračilo davka organ prve stopnje, ki je izdal prejšnjo odločbo, organ druge stopnje pa le, če je s svojo odločbo odločil o stvari.

(4) Pritožba zoper novo odločbo, izdano na podlagi tega člena, je dovoljena le, če jo je izdal organ prve stopnje. Če je odločbo izdal organ druge stopnje oziroma če je odločba organa prve stopnje dokončna, je zoper njo mogoč upravni spor.

VII. poglavje
Izpolnitev davčne obveznosti

1. podpoglavje
Plačilo davka

91. člen

(način plačila davka)

(1) Davek se plača pri izvajalcu plačilnega prometa ali pri davčnem organu, če tehnične možnosti tako dopuščajo.

(2) Podrobnejši način plačila davka določi minister, pristojen za finance.

92. člen

(dan plačila davka)

Šteje se, da je davek plačan:

1. na dan, ko izvajalec plačilnega prometa izvrši nalog za plačilo davkov,
2. na dan sprejetja odločitve pristojnega organa o konverziji davka v kapitalsko naložbo, razen če je odločitev pozneje preklicana,
3. na dan, ko se davek poravna s preveč plačanim davkom v skladu s četrtim, petim in šestim odstavkom 97. člena tega zakona, oziroma
4. na dan plačila davka pri davčnem organu.

93. člen

(vrstni red plačila davka in pripadajočih dajatev)

(1) Če zavezanec za davek pri davčnem organu plačuje več vrst davkov in njim pripadajočih dajatev ter plačani znesek ne zadostuje za poplačilo vseh vrst davkov in njim pripadajočih dajatev, se s plačilom poravna davek, ki ga zavezanec za davek navede na plačilnem instrumentu, in sicer po vrstnem redu prej dospele obveznosti te vrste davka, nato pa drugi davki, po vrstnem redu dospelosti posamezne vrste davka.

(2) Če davki dospejo v plačilo istočasno, vrstni red plačila določi zavezanec za davek. Če zavezanec za davek ne določi vrstnega reda plačila, ga določi davčni organ in pri tem upošteva, da se najprej poravnajo obveznosti, katerih izpolnitev je manj zavarovana.

(3) Če pobrani znesek ne zadostuje za poplačilo posamezne vrste davka s pripadajočimi dajatvami, se davek in pripadajoče dajatve plačajo po naslednjem vrstnem redu:

1. stroški postopka pobiranja davka,
2. obresti,
3. davek,
4. denarne kazni in globe in stroški tega postopka.

(4) V postopku davčne izvršbe zavezanec za davek ne more vplivati na vrstni red poplačila davka.

(5) Preplačilo na račun posamezne vrste prispevka se lahko upošteva le za poplačilo istovrstnih obveznosti.

94. člen

(prednost dospele davčne obveznosti pred drugimi dospelimi obveznostmi zavezanca za davek)

(1) Pri poravnavi dospelih obveznosti zavezanca za davek iz njegovih dohodkov, terjatev, premoženja in premoženjskih oziroma materialnih pravic ima dospela davčna obveznost absolutno prednost pred drugimi dospelimi obveznostmi zavezanca za davek, ki se izterjujejo, razen pred dospelimi obveznostmi iz naslova zakonite preživnine, odškodnine za škodo, nastalo zaradi prizadetega zdravja, odškodnine zaradi izgube delovne zmožnosti ali odškodnine zaradi smrti preživljalca.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek poplačilo davčne obveznosti nima absolutne prednosti, kadar se poplačuje iz posamezne stvari oziroma pravice, ki je zavarovana z zastavno pravico, vpisano v ustrezen register.

95. člen

(obračunavanje obresti v postopku davčnega nadzora)

V primeru, ko davčni organ v postopku davčnega nadzora ugotovi davčno obveznost, se za čas od poteka roka za plačilo davka do izdaje odločbe obračunajo obresti po medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan poteka roka za plačilo davka. Za čas od izdaje odločbe do njene izvršljivosti ne tečejo zamudne obresti.

96. člen

(zamudne obresti)

(1) Od davkov, ki jih zavezanec za davek ni plačal v predpisanem roku, se plačajo zamudne obresti po 0,0274 odstotni dnevni obrestni meri.

(2) Vlada lahko spremeni višino obrestne mere iz prvega odstavka tega člena, če se spremenijo gospodarske razmere v državi.

(3) Od zamudnih obresti, ki jih zavezanec za davek ni plačal, in od denarnih kazni, glob ter stroškov postopka pobiranja davka se zamudne obresti ne zaračunavajo.

(4) Od obresti, zaračunanih na podlagi petega odstavka 48. člena, 95. in 104. člena, drugega odstavka 87. člena ter četrtega odstavka 157. člena tega zakona, se od zapadlosti dolga naprej obračunajo obresti po obrestni meri iz prvega odstavka tega člena.

(5) Davčni organ zavezancu za davek ne zaračuna zamudnih obresti, dokler znesek obresti ne preseže 10 eurov.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek v primeru pobiranja prispevkov za osebe javnega prava znesek iz četrtega odstavka tega člena določajo prejemniki teh prispevkov.

2. podpoglavje
Vračilo davka

97. člen

(vračilo davka)

(1) Če je z odločbo ali v zvezi s predloženim davčnim obračunom ugotovljeno preplačilo davka, se preveč plačani znesek, ki presega 10 eurov, vrne po uradni dolžnosti v 30 dneh od dneva vročitve odločbe oziroma od dneva predložitve davčnega obračuna.

(2) V primeru iz 54. člena tega zakona, razliko med davčno obveznostjo, obračunano in plačano po prvotnem obračunu, in višino obračunane obveznosti po popravku obračuna, davčni organ vrne v 30 dneh po prejemu popravljenega obračuna. Zavezancu za davek v tem primeru obresti ne pripadajo.

(3) Če je bila odmerna odločba odpravljena ter zadeva vrnjena v ponovni postopek in davek plačan, se preveč plačani davek vrne v 30 dneh po vročitvi odločbe, s katero je v ponovnem postopku ugotovljena drugačna davčna obveznost.

(4) Če preveč plačani znesek davka iz prvega odstavka tega člena ne presega 10 eurov, se vrne na zahtevo zavezanca za davek v roku 30 dni od vložitve zahteve, če z zakonom ni drugače določeno. Če zahteva ni podana, se preveč plačani davek šteje v naslednja plačila ali v plačila druge vrste davkov.

(5) Davčni organ lahko na podlagi izjave zavezanca za davek, ki je upravičen do vračila davka, ta davek vrne tretji osebi, ki jo v izjavi navede zavezanec za davek, pod pogojem, da ni možnosti za oškodovanje morebitnih upnikov zavezanca za davek.

(6) Ne glede na prvi do peti odstavek tega člena se zavezancu za davek, ki mu je potekel rok za plačilo drugih davkov pri davčnem organu, vrne preveč plačani davek, zmanjšan za znesek davkov, ki jim je potekel rok plačila pri davčnem organu, z upoštevanjem omejitev iz petega odstavka 93. člena, če ni z zakonom drugače določeno. O tem davčni organ z dopisom obvesti zavezanca za davek v 15 dneh od dneva vračila.

(7) Ne glede na prvi do peti odstavek tega člena se zavezancu za davek, ki mu je pretekel rok za plačilo globe in stroškov postopka o prekršku, za katere izvršbo je pristojen davčni organ, vrne preveč plačani davek, zmanjšan za znesek neplačane globe in stroškov postopka, ki mu je potekel rok plačila pri davčnem organu.

(8) Po poteku roka iz prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena zavezancu za davek pripadajo zamudne obresti v skladu s 96. členom tega zakona.

98. člen

(vračilo davka v posebnih primerih)

(1) Če zakon o obdavčenju določa še druge primere, ko je davčni zavezanec oziroma druga oseba upravičen do vračila davka, se glede vračila oziroma vštevanja plačanega davka v naslednja vplačila smiselno uporabi 97. člen tega zakona.

(2) Če gre v primerih iz prvega odstavka tega člena za vračilo davka na dodano vrednost zaradi presežka vstopnega davka nad davčno obveznostjo in davčni organ glede na okoliščine primera dvomi, da je vračilo davka upravičeno, sme davčni organ pred izvršitvijo vračila v skladu s 111. členom tega zakona zahtevati od davčnega zavezanca, da predloži ustrezen instrument zavarovanja za zavarovanje izpolnitve obveznosti, ki bi lahko nastala na podlagi naknadne ugotovitve davčnega organa, da zahteva za vračilo davka ni bila upravičena.

(3) Šteje se, da je predloženi instrument zavarovanja ustrezen, če zagotavlja izpolnitev obveznosti v višini zahtevka za vračilo, povečanega za znesek zamudnih obresti, obračunanih v skladu s 96. členom tega zakona, za čas od poteka roka za vračilo davka do poteka veljavnosti zavarovanja.

(4) Če davčni organ naknadno ugotovi, da je bila zahteva za vračilo davka upravičena, nemudoma sprosti zavarovanje oziroma davčnemu zavezancu nemudoma vrne davek. Če je bil davek vrnjen po poteku predpisanega roka za vračilo, davčnemu zavezancu za čas od poteka tega roka do vračila pripadajo zamudne obresti, ki se obračunajo v skladu s 96. členom tega zakona.

(5) Če davčni organ naknadno ugotovi, da zahteva za vračilo davka ni bila upravičena, zavrne zahtevek za vračilo in ustavi postopek zavarovanja oziroma nemudoma unovči predloženo zavarovanje.

(6) V postopku zavarovanja po tem členu se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o zavarovanju izpolnitve in plačila davčne obveznosti, če v tem členu ni drugače določeno.

99. člen

(obresti od preveč odmerjenega davka ali neupravičeno odmerjenega davka)

(1) Zavezancu za davek pripadajo od neupravičeno odmerjenega ali preveč odmerjenega davka obresti, ki se obračunajo v skladu s 96. členom tega zakona.

(2) Zavezancu za davek, ki sam izračuna in plača davek, od razlike med letom plačane akontacije in davkom po davčnem obračunu, ne pripadajo obresti v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(3) V primerih iz 97. člena tega zakona zavezancu za davek pripadajo zamudne obresti, če davčni organ ni vrnil davka v predpisanem roku. V tem primeru tečejo zamudne obresti od naslednjega dne po poteku predpisanega roka za vračilo. Zamudne obresti se obračunajo v skladu s 96. členom tega zakona.

100. člen

(obresti od preveč plačane ali neupravičeno odmerjene in plačane dohodnine)

(1) Ne glede na 99. člen davčnemu zavezancu od preveč plačane dohodnine ali neupravičeno odmerjene in plačane dohodnine pripadajo obresti od 30. dneva po dnevu vročitve odločbe o odmeri dohodnine, s katero je bilo prvič odločeno o davčni obveznosti iz naslova dohodnine. Če je bila dohodnina plačana po poteku roka za plačilo, davčnemu zavezancu od preveč plačane ali neupravičeno odmerjene in plačane dohodnine pripadajo obresti od dneva plačila. Obresti se obračunajo v skladu s 96. členom tega zakona.

(2) Davčnemu zavezancu, ki uveljavlja posebno olajšavo za vzdrževane družinske člane po poteku roka za vložitev napovedi v skladu z 271. členom tega zakona, obresti po prvem odstavku tega člena ne pripadajo.

3. podpoglavje
Odpis, delni odpis, odlog in obročno plačevanje davka ter neizterljivost davka

101. člen

(odpis, delni odpis, odlog in obročno plačevanje davka za fizične osebe)

(1) Davčni organ lahko dovoli odpis, delni odpis in odlog plačila davka za čas do dveh let oziroma dovoli plačilo davka v največ 24 mesečnih obrokih v obdobju 24 mesecev, če bi se s plačilom davčne obveznosti lahko ogrozilo preživljanje davčnega zavezanca in njegovih družinskih članov.

(2) Vlogo za odpis oziroma delni odpis, odlog oziroma obročno plačilo davka mora davčni zavezanec vložiti pri davčnem organu. Davčni organ odloči o zahtevku na

podlagi podatkov iz svojih evidenc in podatkov iz evidenc drugih organov, ki jih lahko pridobi, ter predloženih dokazov davčnega zavezanca.

(3) Davčni organ odloči o odpisu, odlogu oziroma obročnem plačilu v roku 30 dni od dneva prejema popolne vloge.

(4) Podrobnejše kriterije za odpis, delni odpis, obročno plačilo in odlog plačila po tem členu ter obliko in podatke, ki jih mora davčni zavezanec navesti v vlogi, določi minister, pristojen za finance, upoštevaje raven zadovoljevanja minimalnih življenjskih potreb, ki omogočajo preživetje in so določene s predpisi na področju socialnega varstva.

(5) Davčni organ ne more odobriti odpisa, delnega odpisa, odloga in obročnega plačevanja davka v skladu s tem členom za akontacije davka, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(6) Ta člen se ne uporablja za samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, in sicer za davke, ki se nanašajo na opravljanje dejavnosti.

102. člen

(odlog in obročno plačevanje davka v primerih hujše gospodarske škode)

(1) Davčni organ lahko dovoli odlog plačila davka za čas do dveh let oziroma dovoli plačilo davka v največ 24 mesečnih obrokih v obdobju 24 mesecev, če bi davčnemu zavezancu zaradi plačilne nezmožnosti ali izgube sposobnosti pridobivanja prihodkov iz razlogov, na katere davčni zavezanec ni mogel vplivati, nastala hujša gospodarska škoda in bi davčnemu zavezancu odlog in obročno plačevanje davka omogočilo preprečitev hujše gospodarske škode.

(2) Vlogo za odlog plačila oziroma obročno plačevanje davka mora davčni zavezanec vložiti pri davčnem organu. Davčni organ odloči na podlagi podatkov iz svojih evidenc in podatkov iz evidenc drugih organov, ki jih lahko pridobi, ter predloženih dokazov davčnega zavezanca, iz katerih so razvidne okoliščine za nastanek hujše gospodarske škode.

(3) Davčni organ odloči o odlogu oziroma obročnem plačilu v roku 30 dni od dneva prejema popolne vloge.

(4) Davčni organ ne more odobriti odloga in obročnega plačevanja davka v skladu s tem členom za akontacije davka ali davčni odtegljaj, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(5) Določbe tega člena se uporabljajo za davčne zavezance, ki so pravna oseba oziroma združenje oseb, vključno z družbo civilnega prava po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost.

(6) Podrobnejše kriterije in način ugotavljanja hujše gospodarske škode določi minister, pristojen za finance.

103. člen

(posebni primeri odloga in obročnega plačevanje davka)

(1) Če davčni zavezanec predloži kateri koli instrument zavarovanja iz 117. člena tega zakona ali dovoli vknjižbo zastavne pravice v ustrezen register, se davčnemu zavezancu ne glede na prvi odstavek 101. člena in prvi odstavek 102. člena tega zakona dovoli plačilo davka v največ 12 mesečnih obrokih ali dovoli odlog za največ 12 mesecev.

(2) Če davčni zavezanec – fizična oseba, ki ne opravlja dejavnosti, davka ni zmožen plačati v enkratnem znesku in ne more zagotoviti zavarovanja, se mu lahko dovoli obročno plačilo davka v največ 3 mesečnih obrokih. V tem primeru v času obročnega plačila tečejo obresti po slovenski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta v višini, ki je veljala na dan izdaje odločbe o obročnem plačilu. Davčni organ v tem primeru izda odločbo po 82. členu tega zakona.

(3) Določbe tega člena se ne uporabljajo za davek na dodano vrednost, obračunan v davčnem obračunu, akontacije davkov in davčni odtegljaj.

104. člen

(obračun obresti)

Za čas, ko je davčnemu zavezancu odloženo plačilo davka oziroma dovoljeno obročno plačilo, se za odloženi znesek davka oziroma neplačane davke (vključno z zamudnimi obrestmi) zaračunajo obresti po slovenski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, v višini, ki je veljala na dan izdaje odločbe o odlogu oziroma obročnem plačilu.

105. člen

(odpis davka po višini neplačanega davka)

(1) V plačilo dospeli davek, po posamezni vrsti davka, ki na dan 31. decembra ne preseže 1 euro, se odpiše po uradni dolžnosti.

(2) Odpis se opravi na dan 15. februarja za preteklo leto.

106. člen

(odpis davka pri stečajih in prisilnih poravnavah)

(1) Davčni organ odpiše davek, ki ga v postopku stečaja ni bilo mogoče izterjati, zavezanec za davek pa je s stečajem prenehal.

(2) Davek iz prvega odstavka tega člena se odpiše z dnem vpisa sklepa o zaključku stečajnega postopka v ustrezen register.

(3) Davčni organ odpiše davek, glede katerega v postopku prisilne poravnave ni bilo potrjeno znižano poplačilo, in sicer z dnem pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave.

(4) Če se potrjena prisilna poravnava razveljavi oziroma najde premoženje zavezanca za davek, ki je s stečajem prenehal, se ponovno vzpostavi tudi obveznost za plačilo odpisanega davka, ki je bil odpisan v skladu s drugim in tretjim odstavkom tega člena.

107. člen

(odpis davka v drugih primerih)

(1) Davek oziroma del davka se, poleg primerov iz 101., 105. in 106. člena tega zakona, odpiše tudi:

1. če je davčni zavezanec – fizična oseba umrl in ni zapustil nobenega premoženja, iz katerega bi se lahko davek izterjal,

2. če ga ni mogoče izterjati od pravne osebe – zavezanca za davek niti iz morebiti predloženega instrumenta zavarovanja niti od njenega pravnega naslednika,

3. če je pravica do izterjave oziroma vračila davka zastarala,

4. v drugih primerih, določenih s tem zakonom.

(2) Davčni organ davek ali del davka odpiše tudi v primerih, ko odloči o neizterljivosti dolga.

108. člen

(obravnava odpisanega davka v davčnih evidencah)

Davčni organ odpisani davek izbriše iz evidenc, ki izkazujejo terjatve do posameznega zavezanca za davek.

109. člen

(obravnava pogojno izterljivega davka v davčnih evidencah)

(1) Davčni organ pogojno izterljiv davek prenese v okviru svojih evidenc, ki izkazujejo terjatve do posameznega zavezanca za davek, v evidenco pogojno izterljivega davka.

(2) Davek se šteje za pogojno izterljivega:

1. če se ne more poplačati niti v postopku davčne izvršbe, pravica do izterjave pa še ni zastarala,

2. če se je davčni zavezanec – fizična oseba odselil neznano kam, ali ga je sodišče razglasilo za pogrešanega ali za opravilno nesposobnega in ni pustil oziroma nima nobenega premoženja, iz katerega bi se lahko davek poplačal, pravica do izterjave pa še ni zastarala,

3. če ni bil plačan v petih letih po poteku koledarskega leta, ko je nastala davčna obveznost oziroma v petih letih po poteku koledarskega leta, do katerega je bilo plačilo davka odloženo oziroma je bilo dovoljeno obročno plačilo ali je bil zadržan začet postopek davčne izvršbe, ali je bil odložen začetek davčne izvršbe, pod pogojem, da ni nastopilo zastaranje,

4. če je bil pri zavezancu za davek začet postopek prisilne poravnave,

5. če je bil pri zavezancu za davek začet stečajni postopek,

6. od dneva smrti davčnega zavezanca do dneva pravnomočnosti sklepa o dedovanju.

(3) Opredelitev davka za pogojno izterljivega v skladu s tem členom zakona ne vpliva na postopke v zvezi s to davčno obveznostjo.

110. člen

(omejitev uporabe določb tega poglavja)

101., 102. in 103. člen tega zakona se ne uporablja za prispevke za zdravstveno zavarovanje in za obveznosti, za katere davčni organ opravlja samo izvršbo in ne vodi knjigovodskih davčnih evidenc o odmeri teh obveznosti.

4. podpoglavje

Zavarovanje izpolnitve in plačila davčne obveznosti

111. člen

(zavarovanje)

(1) Davčni organ zahteva zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti pred izdajo odločbe ali potekom roka za predložitev davčnega obračuna (v nadaljnjem besedilu: zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti) oziroma zavarovanje plačila v primeru odloga ali obročnega plačila davčne obveznosti (v nadaljnjem besedilu: zavarovanje plačila davčne obveznosti), če je tako določeno z zakonom o obdavčenju, ali če na podlagi podatkov iz uradnih evidenc oziroma drugih podatkov, ki jih davčni organ pridobi o zavezancu za davek, utemeljeno pričakuje, da bo izpolnitev oziroma plačilo davčne obveznosti onemogočeno ali precej oteženo.

(2) Davčni organ zahteva zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti oziroma zavarovanje plačila davčne obveznosti s sklepom, v katerem tudi določi vrsto zavarovanja. Sklep mora biti obrazložen.

(3) Zoper sklep iz drugega odstavka tega člena je dovoljena pritožba, ki se v roku osmih dni vloži pri davčnem organu, ki je sklep izdal. Pritožba zoper sklep ne zadrži njegove izvršitve.

112. člen

(zastavna pravica na podlagi sporazuma)

Davčni organ lahko sporazumno z zavezancem za davek zavaruje izpolnitev oziroma plačilo davčne obveznosti tudi z vknjižbo zastavne pravice na nepremičnini. Stroške zavarovanja nosi zavezanec za davek.

113. člen

(zavarovanje plačila davka v postopku davčne izvršbe)

Pri dolžnikih, ki so lastniki nepremičnega premoženja ali deleža družbenika, lahko davčni organ predlaga zavarovanje davčnega dolga z vknjižbo zastavne pravice na njihovih nepremičninah oziroma deležu družbenika neposredno pri sodišču, lahko pa tudi prek pristojnega državnega pravobranilstva.

114. člen

(vrste zavarovanj)

(1) Davčni organ lahko v skladu s 111. členom tega zakona:

1. zahteva predložitev ustreznega instrumenta zavarovanja, ali

2. zavezancu za davek omeji ali prepove razpolaganje z določenim premoženjem (v nadaljnjem besedilu: začasni sklep za zavarovanje).

(2) V primerih, ko davčni organ zavezancu za davek omeji ali prepove razpolaganje z določenim premoženjem, se sklep iz drugega odstavka 111. člena tega zakona šteje za začasni sklep za zavarovanje iz 119. člena tega zakona.

115. člen

(oseba, ki je dolžna zagotoviti zavarovanje)

(1) Zavarovanje mora zagotoviti zavezanec za davek.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko davčni organ na zahtevo zavezanca za davek dovoli, da zavarovanje namesto njega predloži tudi tretja oseba.

116. člen

(oseba, ki ni dolžna zagotoviti zavarovanja)

Ne glede na 111. in 113. člen tega zakona se zavarovanje izpolnitve ali zavarovanje plačila davčne obveznosti ne zahteva, če je zavezanec za davek neposredni uporabnik državnega proračuna v skladu s predpisom, ki ureja javne finance.

117. člen

(vrste instrumentov zavarovanja)

(1) Instrumenti zavarovanja iz 1. točke prvega odstavka 114. člena tega zakona so:

1. bančna garancija brez ugovora na prvi poziv, ki jo izda banka, ki jo kot garanta prizna davčni organ;

2. garantno pismo zavarovalnice, ki ga izda zavarovalnica, ki jo kot garanta prizna davčni organ;

3. cirkulirani certificirani ček, če je trasat takega čeka banka, ki jo kot garanta prizna davčni organ;

4. avalirana menica, če jo je avalirala banka, ki jo kot garanta prizna davčni organ;

5. gotovinski polog.

(2) Davčni organ lahko, na zahtevo zavezanca za davek, sprejme tudi druge instrumente zavarovanja, če ti instrumenti na enakovreden način zagotavljajo izpolnitev oziroma plačilo davčne obveznosti.

(3) Davčni organ lahko za isto davčno obveznost zahteva predložitev samo enega ustreznega instrumenta zavarovanja. Šteje se, da je predloženi instrument zavarovanja ustrezen, če zagotavlja izpolnitev oziroma plačilo davčne obveznosti v celoti.

(4) Če davčni organ s sklepom iz 111. člena tega zakona kot vrsto zavarovanja zahteva predložitev instrumenta zavarovanja, zavezanec za davek lahko prosto izbere instrument zavarovanja iz prvega odstavka tega člena, pri čemer lahko davčni organ predlagani instrument zavarovanja zavrne, če meni, da le-ta ne zagotavlja izpolnitve oziroma plačila davčne obveznosti na zanesljiv način.

118. člen

(garant)

(1) Banka oziroma zavarovalnica, ki nastopa v vlogi garanta, se mora pisno zavezati, da bo solidarno z zave-

zancem za davek poravnala zavarovano davčno obveznost, ki zapade v plačilo.

(2) Davčni organ lahko zavrne odobritev predlaganega garanta, če meni, da ta ne zagotavlja na zanesljiv način izpolnitve ali plačila davčne obveznosti v predpisanih rokih.

119. člen

(začasni sklep za zavarovanje)

(1) Z začasnim sklepom za zavarovanje lahko davčni organ:

1. naloži banki oziroma hranilnici, pri kateri ima zavezanec za davek denarna sredstva, da denarnih sredstev zavezancu za davek ne izplača, zavezancu za davek pa prepove razpolaganje s temi sredstvi, pri čemer se smiselno upoštevajo omejitve iz 166. člena tega zakona;

2. dolžniku zavezanca za davek prepove izplačilo terjatve, ki jo ima zavezanec za davek do njega, oziroma vrnitev stvari zavezancu za davek ter zavezancu za davek prepove, sprejeti poplačilo terjatve oziroma vračilo stvari ali

3. zavezancu za davek omeji ali prepove razpolagati z njegovimi premičninami, pri čemer se smiselno upoštevata 177. in 178. člen tega zakona, nepremičninami oziroma deleži, ki jih ima v družbah.

(2) Začasni sklep za zavarovanje, s katerim se zavezancu za davek omeji ali prepove razpolaganje z njegovimi nepremičninami, davčni organ nemudoma pošlje pristojnemu sodišču, to pa po uradni dolžnosti vpiše v zemljiško knjigo zaznambo v njem vsebovane prepovedi.

(3) Zaznamba iz drugega odstavka tega člena se izbriše iz zemljiške knjige na predlog davčnega organa, lahko pa tudi na predlog zavezanca za davek, če predlogu priloži potrdilo davčnega organa o sprejemu instrumenta zavarovanja iz 117. člena tega zakona.

(4) Začasni sklep za zavarovanje, s katerim se zavezancu za davek prepove razpolaganje z deleži, ki jih ima v družbah, davčni organ nemudoma pošlje pristojnemu registrskemu organu oziroma klirinško depotni družbi, ki v njem vsebovano prepoved po uradni dolžnosti vpišeta v predpisan register.

(5) Vpis iz četrtega odstavka tega člena se izbriše iz zadevnega registra na predlog davčnega organa, lahko pa tudi na predlog zavezanca za davek, če predlogu priloži potrdilo davčnega organa o sprejemu instrumenta zavarovanja iz 117. člena tega zakona.

(6) Po izdaji začasnega sklepa za zavarovanje, s katerim se zavezancu za davek omeji ali prepove razpolaganje z njegovimi premičninami, davčni organ nemudoma vloži zahtevo za vpis v register neposestnih zastavnih pravic. Upravljavec registra po uradni dolžnosti izda potrdilo o vpisu.

(7) Zaznamba iz prejšnjega odstavka se izbriše iz registra na predlog davčnega organa, lahko pa tudi na predlog zavezanca za davek, če predlogu priloži potrdilo davčnega organa o sprejemu instrumenta zavarovanja iz 117. člena tega zakona.

120. člen

(dodatno ali novo zavarovanje oziroma nadomestitev že sprejetega zavarovanja)

(1) Če davčni organ ugotovi, da predloženi instrument zavarovanja ne zagotavlja ali ne zagotavlja več na zanesljiv način ali popolnoma izpolnitve ali plačila davčne obveznosti v predpisanih rokih, zahteva da zavezanec za davek zagotovi dodatno zavarovanje, ali da prvotno zavarovanje nadomesti z novim.

(2) Če zakon o obdavčenju ne določa drugače, zavezanec za davek lahko predlaga davčnemu organu, da se že predloženo zavarovanje ali začasni sklep, nadomesti z novim oziroma predloži instrument zavarovanja. Davčni organ odobri zamenjavo oziroma nadomestitev zavarovanja, če oceni, da je tudi novo zavarovanje ustrezno. V tem primeru davčni organ razveljavi oziroma vrne prvotno zavarovanje šele potem, ko začne učinkovati novo zavarovanje.

121. člen

(veljavnost zavarovanja)

(1) Zavarovanje velja do dneva izpolnitve oziroma plačila davčne obveznosti.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena rok veljavnosti instrumenta zavarovanja iz prvega odstavka 117. člena tega zakona ne more biti krajši od treh mesecev oziroma roka, v katerem mora biti izpolnjena oziroma plačana davčna obveznost, podaljšanega za 60 dni.

122. člen

(sprostitev zavarovanja)

(1) Zavarovanje se ne more sprostiti, dokler davčna obveznost, za izpolnitev ali plačilo katere je bilo to zavarovanje predloženo, ne ugasne, ali dokler bodoča davčna obveznost še lahko nastane. Ko davčna obveznost ugasne ali ne more več nastati, davčni organ zavarovanje nemudoma sprosti.

(2) Če izpolnitev ali plačilo davčne obveznosti delno ugasne ali v določenem delu ne more več nastati, se zagotovljeno zavarovanje na zahtevo upravičene osebe delno sprosti, razen če zadevni znesek tega ne upravičuje.

123. člen

(poplačilo iz sredstev zavarovanja)

Če zavezanec za davek ne izpolni oziroma ne plača davčne obveznosti v predpisanem roku, davčni organ unovči predloženi instrument zavarovanja.

124. člen

(podrobnejši predpisi)

Minister, pristojen za finance, natančneje določi način predložitve instrumenta zavarovanja, kriterije za določitev njegove višine ter način sprostitve in unovčitve instrumenta zavarovanja.

5. podpoglavje
Zastaranje

125. člen

(zastaranje)

(1) Pravica do odmere davka zastara v petih letih od dneva, ko bi bilo treba davek obračunati, odtegniti, odmeriti ali plačati.

(2) Pravica do izterjave davka zastara v petih letih od dneva, ko bi ga bilo treba plačati. V primeru naknadno ugotovljene obveznosti v davčnem nadzoru, teče relativni rok zastaranja pravice do izterjave davka od dneva izvršljivosti odmerne odločbe.

(3) Pravica zavezanca za davek do vračila plačanega davka, ki ga ni bil dolžan plačati, zastara v petih letih od dneva, ko ga je plačal oziroma od pridobitve pravnega naslova, s katerim je bilo ugotovljeno, da ga ni bil dolžan plačati.

126. člen

(pretrganje zastaranja)

(1) Tek zastaranja pravice do odmere davka pretrga vsako uradno dejanje davčnega organa z namenom odmere davka in o katerem je zavezanec za davek obveščen.

(2) Tek zastaranja pravice do izterjave davka pretrga vsako uradno dejanje davčnega organa z namenom davčne izvršbe in o katerem je bil dolžnik obveščen.

(3) Tek zastaranja pravice do vračila plačanega davka pretrga vsako uradno dejanje davčnega organa ali vsako dejanje, ki ga zavezanec za davek opravi pri davčnem organu z namenom, da doseže vračilo davka.

(4) Ne glede na določbe o zastaranju pravice do odmere in izterjave, davčna obveznost preneha, ko poteče deset let od dneva, ko je prvič začelo teči.

(5) Ne glede na določbe o zastaranju pravice do vračila davka, za davčni organ obveznost za vračilo davka preneha, ko poteče deset let od dneva, ko bi moral biti davek vrnjen, razen v primeru, ko je tožnik s tožbo uspel. V tem primeru se čas sodnih postopkov ne šteje v čas zastaralnega roka.

VIII. poglavje
Davčni nadzor

127. člen
(davčni nadzor)

(1) Davčni nadzor obsega nadzor nad izvajanjem oziroma upoštevanjem zakonov o obdavčenju in tega zakona.

(2) Davčni nadzor obsega:

1. davčni nadzor davčnih obračunov pri davčnem organu,
2. nadzor in kontrolo v skladu z zakonom, ki ureja carinsko službo,
3. davčni inšpekcijski nadzor,
4. davčno preiskavo.

128. člen
(načela davčnega nadzora)

(1) Davčni nadzor se opravlja tako v korist kot v breme zavezanca za davek.

(2) Davčni nadzor se mora nanašati predvsem na tista dejstva in okoliščine, ki lahko vplivajo na povečanje ali zmanjšanje davčne obveznosti, ali ki vplivajo na prenos davčne obveznosti med davčnimi obdobji.

129. člen
(nadzor obračunov davka pri davčnem organu)

(1) Nadzor obračunov davka pri davčnem organu se opravlja v prostorih davčnega organa.

(2) Nadzor obračunov davka pri davčnem organu obsega:

1. preverjanje popolnosti, pravočasnosti, formalne, logične in računske pravilnosti obračunov davka ter zahtevkov za vračilo davka na podlagi obračunov davka,
2. primerjanje podatkov v obračunih davka s podatki iz drugih virov, ki so znani davčnemu organu,
3. primerjanje podatkov v obračunih davka z listinami in podatki v poslovnih knjigah in drugih evidencah zavezanca za davek, ki se vodijo v skladu s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju.

(3) Če iz ugotovitev nadzora iz drugega odstavka tega člena izhajajo nepravilnosti ali možne podlage za spremembe davka, oziroma, če je obračun davka nepopoln, se zavezanca za davek povabi, lahko tudi po telefonu, da predloži pojasnila oziroma dokazila v zvezi z zadevo, oziroma se ga povabi v prostore davčnega organa. Na tej podlagi lahko zavezanec za davek v osmih dneh od seznanitve z nepravilnostmi te odpravi.

(4) O nadzoru po drugem odstavku tega člena, v katerem so bile ugotovljene nepravilnosti, se sestavi zapisnik, razen če zavezanec za davek, v skladu s tretjim odstavkom tega člena, odpravi nepravilnosti. Zapisnik se vroči zavezancu za davek.

(5) Če na podlagi ugotovitev v zapisniku iz prejšnjega odstavka ni mogoče izdati odločbe po sedmem odstavku tega člena, lahko davčni organ izvede postopek davčnega inšpekcijskega nadzora, v katerem lahko uporabi ugotovitve iz zapisnika. V tem primeru se zapisnik, izdelan po prejšnjem odstavku, ne vroči zavezancu za davek.

(6) Na zapisnik lahko zavezanec za davek poda pripombe takoj, najpozneje pa v treh dneh od vročitve zapisnika. O pravici do pripomb po tem odstavku se mora zavezanec za davek poučiti in to ugotoviti v zapisniku.

(7) Na podlagi ugotovitev nadzora iz drugega odstavka tega člena, s katerimi se spreminja davek, ki ga je zavezanec za davek izračunal v obračunu davka, davčni organ odmeri davek z odločbo.

130. člen
(nadzor in kontrola v skladu z zakonom, ki ureja carinsko službo)

(1) Če davčni organ pri opravljanju nadzora ali kontrole, ki ju izvaja v skladu z zakonom, ki ureja carinsko službo, ugotovi, nepravilnosti v zvezi s pobiranjem davkov, zaradi katerih se spremeni davčna obveznost ali nepravilnosti, ki vplivajo na pravilno izvajanje predpisov za nadzor nad izvajanjem katerih je pristojna carinska služba, se o teh ugotovitvah sestavi zapisnik.

(2) Pripombe na zapisnik iz prejšnjega odstavka se lahko podajo v osmih dneh od vročitve.

(3) Na podlagi ugotovitev iz prvega odstavka tega člena, s katerimi se spremeni davčna obveznost, davčni organ izda odločbo o odmeri davka oziroma odločbo o ugotovitvi nepravilnosti, ki ne vplivajo na višino davčne obveznosti.

(4) Če pri nadzoru ali kontroli niso ugotovljene nepravilnosti, se o tem naredi uradni zaznamek.

131. člen
(davčna preiskava)

(1) Če so podani razlogi za sum, da je bilo storjeno dejanje, s katerim so bili kršeni predpisi o obdavčenju, ali zaradi izvajanja dejanj in ukrepov po tem zakonu in zakonu, ki ureja davčno službo, za zagotovitev medsebojne pomoči organom Skupnosti, držav članic EU in tretjih držav, lahko davčni organ začne davčno preiskavo s tem, da izda nalog za preiskavo.

(2) V nalogu za preiskavo mora davčni organ navesti okoliščine, iz katerih izhajajo razlogi za sum, oziroma dejanja in ukrepe iz prejšnjega odstavka, ter navesti tudi, katere okoliščine naj se v preiskavi raziščejo, in subjekt oziroma krog subjektov, ki bodo predmet davčne preiskave.

(3) V postopku davčne preiskave se preverijo oziroma dopolnijo podatki, ki jih je davčni organ predhodno zbral v skladu s svojimi pooblastili. Davčno preiskavo opravlja davčni inšpektor v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčno službo.

(4) Davčni inšpektor po opravljeni davčni preiskavi izdela zaključno preiskovalno poročilo, v katerem opiše ugotovitve davčne preiskave in navede zbrane podatke, dokumente in druge dokaze.

(5) Če so razlogi za sum utemeljeni, davčni organ začne postopek davčnega inšpekcijskega nadzora, s tem da zavezancu za davek izda sklep o začetku postopka in ga seznani z ugotovitvami v izvedeni preiskavi. V davčni preiskavi zbrani dokazi in podatki se lahko uporabijo kot dokaz tudi v davčnem inšpekcijskem nadzoru.

132. člen

(obseg davčnega inšpekcijskega nadzora)

(1) Davčni inšpekcijski nadzor je lahko celostni ali delni inšpekcijski nadzor.

(2) Celostni davčni inšpekcijski nadzor obsega vsa področja poslovanja oziroma vse vrste davkov za eno ali več davčnih obdobij.

(3) Delni davčni inšpekcijski nadzor obsega posamezna področja poslovanja oziroma je omejen na enega ali več davkov oziroma eno ali več davčnih obdobij.

(4) Davčni inšpekcijski nadzor pri zavezancu za davek, ki samostojno opravlja dejavnost, se lahko nanaša tudi na dejstva, ki niso v zvezi z opravljanjem dejavnosti, in so pomembna za obdavčenje zavezanca za davek, zlasti na dejstva v zvezi z opravljanjem aktivnosti nosilca dejavnosti fizične osebe.

(5) Davčni inšpekcijski nadzor se lahko opravlja tudi pri fizični osebi, ki opravlja neregistrirano dejavnost, oziroma se ukvarja s posli ali prejema dohodke, ki so pomembni za obdavčenje davčnega zavezanca.

(6) Davčni inšpekcijski nadzor pri pravnih osebah lahko vključuje tudi razmerja med lastniki pravnih oseb in pravnimi osebami oziroma člani pravnih oseb in pravnimi osebami.

133. člen

(časovno obdobje davčnega inšpekcijskega nadzora)

(1) Davčni inšpekcijski nadzor je dopusten do zastaranja pravice do odmere davka.

(2) Pri velikih gospodarskih družbah se davčni inšpekcijski nadzor praviloma nadaljuje od zadnjega davčnega obdobja, za katerega je bil opravljen predhodni davčni inšpekcijski nadzor.

(3) Pri pravnih osebah, ki niso velike gospodarske družbe, in pri fizičnih osebah, ki opravljajo neodvisno samostojno dejavnost, obsega davčni inšpekcijski nadzor največ tri predhodna davčna obdobja, če gre za davčno obdobje, ki je enako koledarskemu oziroma poslovnemu letu, oziroma največ 36 mesecev, če gre za davčno obdobje, ki ni enako koledarskemu oziroma poslovnemu letu.

(4) Davčni inšpekcijski nadzor se lahko razširi tudi na predhodna obdobja oziroma druge vrste davka, če obstaja sum zmanjšanja davčne obveznosti zaradi neplačila davkov.

134. člen

(načelo izbire za davčni inšpekcijski nadzor)

(1) Davčni inšpekcijski nadzor se opravi na podlagi objektivnih kriterijev, ki morajo upoštevati načelo enakomernega inšpekcijskega nadziranja vseh zavezancev za davek in načelo pomembnosti davka, ki ga zavezanec za davek prispeva v javnofinančnih prihodkih. Objektivni kriteriji so pripravljeni zlasti na podlagi statističnih metod, naključnega izbora in predhodnih ugotovitev v postopkih nadzora.

(2) Na podlagi kriterijev iz prejšnjega odstavka davčni organ pripravi letni načrt inšpekcijskega nadzora, ki je sestavljen zlasti po velikosti in statusu zavezancev za davek, vrsti davka ter vrsti inšpekcijskega nadzora glede na obseg nadzora. Letni načrt je podlaga za izbor zavezancev za davek.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena se lahko v letni načrt vključi tudi davčni inšpekcijski nadzor pri zavezancih za davek na predlog pristojnih državnih organov na podlagi ugotovitev iz njihovih delovnih področij, ali če to narekujejo ugotovitve v postopku davčnega nadzora.

(4) Zavezanec za davek nima pravice zahtevati določenega načina izbora.

135. člen

(začetek davčnega inšpekcijskega nadzora)

(1) Davčni inšpekcijski nadzor se začne z vročitvijo sklepa o davčnem inšpekcijskem nadzoru.

(2) Inšpektor lahko začne opravljati inšpekcijski nadzor po poteku osmih dni od vročitve sklepa iz prejšnjega odstavka.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se zavezancu za davek sklep o začetku davčnega inšpekcijskega nadzora ne vroči, če bi se zaradi tega ogrozil namen inšpekcijskega nadzora. V tem primeru se davčni inšpekcijski nadzor začne, ko davčni inšpektor pri zavezancu za davek opravi kakršno koli dejanje z namenom opravljanja davčnega inšpekcijskega nadzora.

(4) Sklep iz prvega odstavka tega člena mora poleg drugih sestavin v izreku vsebovati tudi:

1. obdobje obdavčenja, na katero se davčni inšpekcijski nadzor nanaša;

2. vrste davkov oziroma predmet davčnega inšpekcijskega nadzora;

3. opozorilo o pravici sodelovanja zavezanca za davek pri davčnem inšpekcijskem nadzoru in o pravnih posledicah oviranja davčnega inšpekcijskega nadzora.

(5) Zoper sklep iz prvega odstavka tega člena ni pritožbe.

136. člen

(predstavitev pooblaščene osebe ob začetku davčnega inšpekcijskega nadzora)

Pred začetkom davčnega inšpekcijskega nadzora se mora pooblaščena oseba izkazati s službeno izkaznico in z značko.

137. člen

(kraj in čas davčnega inšpekcijskega nadzora)

(1) Davčni inšpekcijski nadzor se opravlja v poslovnih prostorih zavezanca za davek, ki opravlja dejavnost, lahko pa tudi v poslovnih prostorih, kjer se zanj vodijo oziroma hranijo poslovne knjige in druge evidence, če se te ne vodijo oziroma hranijo pri njem, oziroma v prostorih pooblaščenca, ki ga je določil zavezanec za davek. Za ta namen mora dati zavezanec za davek na razpolago primeren delovni prostor in potrebne pripomočke.

(2) Če poslovni prostor ni primeren za opravljanje davčnega inšpekcijskega nadzora, ali če obstajajo drugi razlogi, kot na primer narava dejavnosti zavezanca za davek, se inšpekcijski nadzor lahko na predlog zavezanca za davek, ali po odločitvi davčnega organa, opravlja v prostorih davčnega organa.

(3) Davčni inšpekcijski nadzor se ne opravlja v stanovanjskih prostorih, ki jih zavezanec za davek ni določil kot svoj sedež ali poslovni prostor.

(4) Če zavezanec za davek, njegov zastopnik ali pooblaščenec ali zaposleni pri zavezancu za davek ovira pooblaščeno osebo pri pregledu, lahko pooblaščena oseba zahteva, da se le-ta odstrani.

(5) Če pooblaščena oseba pri opravljanju nalog davčnega inšpekcijskega nadzora naleti na fizični odpor, ali če tak odpor pričakuje, lahko zahteva pomoč policije.

(6) Policisti nudijo pomoč pooblaščenim osebam v skladu z zakonom, ki ureja policijo.

(7) Davčni inšpekcijski nadzor se opravlja v poslovnem delovnem času. Davčni inšpekcijski nadzor se lahko opravlja tudi izven poslovnega delovnega časa, če:

1. zavezanec za davek na to pristane, ali

2. je to nujno potrebno zaradi namena davčnega inšpekcijskega nadzora.

138. člen

(sodelovanje zavezanca za davek v davčnem inšpekcijskem nadzoru in pristojnosti pooblaščene osebe)

(1) Zavezanec za davek mora sodelovati pri ugotavljanju dejanskega stanja, ki je pomembno za obdavčenje. Zlasti je dolžan dajati podatke, predložiti poslovne knjige in evidence, poslovno dokumentacijo in druge dokumente na kraju opravljanja davčnega inšpekcijskega nadzora in dajati pojasnila, ki so potrebna za njihovo razumevanje.

(2) Da bi pooblaščena oseba pri opravljanju davčnega inšpekcijskega nadzora lahko ugotovila višino davčne obveznosti, ima pravico pregledati poslovne prostore in druge prostore, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti ali pridobivanje dohodkov, naprave, blago, stvari, predmete, poslovne knjige, pogodbe, listine in druge dokumente, ki omogočajo vpogled v poslovanje zavezanca za davek. Za poslovne prostore se štejejo tudi stanovanjski prostori, ki jih je zavezanec za davek določil kot svoj sedež oziroma kot poslovni prostor, kjer se opravlja dejavnost.

(3) Pooblaščena oseba ima pravico stopiti na vsa zemljišča in v vse poslovne prostore zavezanca za davek in si jih ogledati. Zavezancu za davek ali njegovemu zastopniku je potrebno omogočiti, da je prisoten pri ogledu.

(4) Pooblaščena oseba ima pravico pregledati listine, ki dokazujejo pravni status zavezanca za davek ter druge listine in dokumente, s katerimi se ugotavlja istovetnost oseb pri davčnem inšpekcijskem pregledu.

(5) Pooblaščena oseba lahko pri davčnem inšpekcijskem nadzoru ugotavlja tudi podatke o številu, dohodkih in pogodbah zaposlenih ter jih primerja s prijavljenimi podatki.

(6) Na začetku davčnega inšpekcijskega nadzora je potrebno zavezanca za davek opozoriti, da lahko imenuje osebo za dajanje podatkov in pojasnil. Če pooblaščena oseba oceni, da zavezanec za davek ali oseba iz prvega stavka tega odstavka ne dajeta zadostnih podatkov in pojasnil, lahko zahteva podatke od drugih zaposlenih ali od tretjih oseb; pred tem pozove zavezanca za davek, da imenuje dodatne osebe za dajanje podatkov in obvestil.

(7) Zavezanec za davek in oseba za dajanje obvestil in podatkov iz šestega odstavka tega člena ne moreta zahtevati, da je prošnja za podatke in pojasnila dana pisno.

(8) Pooblaščena oseba sme največ za 30 dni zaseči listine, nosilce baz podatkov iz 38. člena tega zakona, predmete, vzorce in drugo blago, če je to potrebno za zavarovanje dokazov, za natančno ugotovitev nepravilnosti ali, če zavezanec za davek to uporablja za kršitve oziroma, če je bilo to pridobljeno s kršitvami davčnih predpisov. Izjemoma lahko pooblaščena oseba pri obsežnem in dolgotrajnem davčnem inšpekcijskem nadzoru podaljša rok za zaseg listin, nosilcev baz podatkov in blaga iz prejšnjega stavka, vendar največ do skupno 90 dni.

(9) Ne glede na osmi odstavek tega člena lahko pooblaščena oseba za potrebe davčnega inšpekcijskega nadzora odvzame vzorce blaga, ki se pri pregledu ali analizi uničijo ali poškodujejo, v količini, kot je nujno potrebna za pregled oziroma analizo. V tem primeru stroški uničenih oziroma poškodovanih vzorcev bremenijo zavezanca za davek. Pogoje in način odvzema vzorcev v skladu s tem členom določi minister, pristojen za finance.

(10) Prejšnji odstavek se lahko uporabi pri vseh oblikah davčnega nadzora.

(11) Zavezanec za davek lahko zahteva, da se mu vrnejo zaseženi predmeti iz osmega odstavka tega člena pred rokom, če izkaže, da jih nujno potrebuje pri poslovanju.

(12) Davčni organ o vrnitvi predmetov iz enajstega odstavka tega člena takoj odloči s sklepom.

139. člen

(pravica zavezanca za davek do informacij)

(1) Pooblaščena oseba, ki opravlja davčni inšpekcijski nadzor, mora zavezanca za davek pred začetkom davčnega inšpekcijskega nadzora poučiti o pravici zavezanca za davek, da je prisoten pri davčnem inšpekcijskem nadzoru in, da je tekoče obveščen o pomembnih dejstvih in dokazih v inšpekcijskem nadzoru ter med postopkom, razen če to onemogoča potek ali namen davčnega inšpekcijskega nadzora, obveščati zavezanca za davek o pomembnih dejstvih in dokazih in vse to navesti v zapisnik.

(2) Pred sestavo zapisnika mora pooblaščena oseba, ki opravlja davčni inšpekcijski nadzor, o rezultatu davčnega inšpekcijskega nadzora opraviti sklepni pogovor z zavezancem za davek, v katerem mora zavezanca za davek opozoriti na sporna dejstva, ki vplivajo na obdavčenje, na pravne posledice ugotovitev davčnega inšpekcijskega nadzora in na davčne učinke teh ugotovitev.

(3) Sklepni pogovor ni potreben, če:

1. rezultat davčnega inšpekcijskega nadzora ne zahteva spremembe obdavčenja, ali
2. se mu zavezanec za davek odpove, ali se mu izogiba.

140. člen

(zapisnik)

(1) Zapisnik o davčnem inšpekcijskem nadzoru se sestavi in vroči zavezancu za davek najpozneje v desetih dneh po končanem pregledu. Zavezanec za davek lahko poda nanj pripombe v 20 dneh po vročitvi zapisnika. Rok za pripombe se na utemeljeno pisno zahtevo zavezanca za davek lahko s sklepom podaljša praviloma največ za dodatnih deset dni.

(2) Pisno zahtevo za podaljšanje roka za pripombe iz prvega odstavka tega člena mora zavezanec za davek vložiti pred iztekom roka.

(3) Če zavezanec za davek v pripombah navaja nova ali dodatna dejstva, ki vplivajo na spremembo v zapisniku ugotovljenih obveznosti, davčni organ sestavi dodatni zapisnik v 30 dneh po prejemu pripomb. Glede vročanja in vlaganja pripomb na dodatni zapisnik se uporablja prvi, drugi in tretji odstavek tega člena.

141. člen

(izdaja odločbe v davčnem inšpekcijskem nadzoru)

(1) Po končanem davčnem inšpekcijskem nadzoru davčni organ izda odločbo o odmeri po 84. členu tega zakona oziroma odločbo o ugotovitvi nepravilnosti, ki ne vplivajo na višino davčne obveznosti.

(2) Od dneva začetka davčnega inšpekcijskega nadzora do izdaje odločbe ne sme preteči več kot šest mesecev, razen v primerih:

1. inšpiciranja povezanih oseb,
2. inšpiciranja zavezancev za davek, ki so zavezani k reviziji letnih poročil oziroma,
3. ugotavljanja davčne osnove z oceno,
4. ko zavezanec za davek davčnemu organu ne predloži dokumentacije, ne da pojasnil v zvezi s predmetom davčnega inšpekcijskega nadzora ali ovira davčni inšpekcijski nadzor,
5. sočasnega davčnega nadzora, ki hkrati poteka v več državah članicah EU.

(3) Iz razlogov iz 1., 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena, od dneva začetka davčnega inšpekcijskega nadzora, do izdaje odločbe ne sme preteči več kot devet mesecev.

(4) Iz razlogov iz 4. in 5. točke drugega odstavka tega člena, omejitve iz drugega in tretjega odstavka tega člena ne veljajo.

(5) Glede ugotovitev in dejanj, opravljenih v davčnem inšpekcijskem nadzoru, o katerih je bilo že pravnomočno odločeno, se nadzor ne more ponoviti.

TRETJI DEL
DAVČNA IZVRŠBA

I. poglavje
Splošno

1. podpoglavje
Skupne določbe

142. člen

(načela davčne izvršbe)

(1) Davčni organ je dolžan uporabiti tista sredstva davčne izvršbe, ki so glede na okoliščine primera sorazmerna znesku davka, ki ga je treba izterjati.

(2) Pri izvajanju davčne izvršbe je davčni organ dolžan upoštevati osebno dostojanstvo zavezanca za davek, ki dolguje davek, in poskrbeti, da je izvršba za dolžnika čim manj neugodna.

143. člen

(začetek davčne izvršbe)

(1) Če davek ni plačan v rokih, predpisanih s tem zakonom za posamezne vrste davkov, ali v rokih, predpisanih z zakonom o obdavčenju, davčni organ začne davčno izvršbo.

(2) Davčni organ začne davčno izvršbo z izdajo sklepa o davčni izvršbi (v nadaljnjem besedilu: sklep o izvršbi).

144. člen

(predmet davčne izvršbe)

(1) Predmet davčne izvršbe je lahko vsako dolžnikovo premoženje ali premoženjska pravica, če ni z zakonom izvzeta iz davčne izvršbe. Če je izvršba na določeno premoženje ali premoženjsko pravico z zakonom omejena, je to premoženje ali premoženjska pravica lahko predmet izvršbe v delu, ki presega zakonsko določene omejitve.

(2) Za izterjavo davka je dovoljeno seči tudi na vse vrste posojil in predplačil, ki jih dolžnik prejme od tretjih oseb.

145. člen

(izvršilni naslovi)

(1) Davčna izvršba se izvede na podlagi izvršilnega naslova.

(2) Izvršilni naslovi iz prvega odstavka tega člena so:

1. izvršljiva odločba o odmeri davka;
2. izvršljiv obračun davka;
3. izvršljiva tuja odločba, ali drug ustrezen akt, ki ima naravo izvršilnega naslova, in ga davčni organ prejme v izvršbo na podlagi četrtega dela tega zakona;
4. izvršljiv sklep davčnega organa;
5. izvršljiv plačilni nalog;
6. izvršljiva odločba o prekršku;
7. izvršljiva sodba sodišča, izdana v zadevah prekrškov;
8. izvršljiv sklep sodišča, izdan v zadevah prekrškov;
9. seznam izvršilnih naslovov, v katerem mora biti za posamezen izvršilni naslov naveden datum izvršljivosti ter znesek davka in zamudnih obresti za vsako vrsto davka posebej.

(3) Obračun davka postane izvršljiv, ko poteče rok za plačilo davka po obračunu davka, ki je predpisan z zakonom.

146. člen

(izvršilni naslov, ko je davčni organ pristojen za izterjavo drugih obveznosti)

(1) Če davčni organ na podlagi zakona izterjuje druge denarne nedavčne obveznosti, je izvršilni naslov odločba, sklep ali plačilni nalog s potrdilom o izvršljivosti, ki ga izda organ, pristojen za odmero te obveznosti (v nadaljnjem besedilu: predlagatelj izvršbe).

(2) Če se podatki za izvršbo obveznosti iz odločbe ali plačilnega naloga, ki ga izda drug organ, pošiljajo v elektronski obliki, je predlagatelj izvršbe odgovoren, da pošilja le podatke, ki se nanašajo na izvršljive izvršilne naslove. Predlagatelj izvršbe mora davčnemu organu na njegovo zahtevo nemudoma posredovati kopijo izvršilnega naslova.

(3) Če je od terjatev, ki jih predlagatelj izvršbe posreduje davčnemu organu v izterjavo, potrebno obračunati tudi zamudne obresti, mora predlagatelj izvršbe obračunati zamudne obresti do dneva izdaje predloga. K predlogu mora priložiti obračun zamudnih obresti. Od dneva izdaje predloga davčni organ obračuna zamudne obresti po davčnih predpisih.

147. člen

(seznam premoženja)

(1) Davčni organ sme zaradi izvedbe davčne izvršbe zahtevati, da davčni dolžnik predloži seznam svojega premoženja skupaj z dokazili o lastninskih in drugih stvarnih pravicah na tem premoženju (v nadaljnjem besedilu: seznam premoženja).

(2) Dolžnik mora na seznamu premoženja iz prvega odstavka tega člena navesti:

1. celotno premoženje dolžnika;
2. vsa odplačna razpolaganja, s katerimi je dolžnik v letu ali po letu, v katerem je nastala obveznost plačila davka, z dejanjem ali opustitvijo razpolagal s svojim premoženjem v korist tretjih oseb, oziroma v korist zakonca oziroma osebe, s katero dolžnik živi v življenjski skupnosti, ki je po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo, oziroma v korist osebe, s katero dolžnik živi v registrirani istospolni partnerski skupnosti, krvnega sorodnika v ravni vrsti ali stranski vrsti do vključno četrtega kolena, ali sorodnika v svaštvu do vključno četrtega kolena;
3. vsa neodplačna razpolaganja, razen običajnih priložnostnih daril, nagradnih daril ali daril iz hvaležnosti, če so sorazmerna premoženjskim možnostim dolžnika, izvršena v letu ali po letu, v katerem je nastala obveznost plačila davka.

(3) Dolžnik mora predložiti seznam premoženja v roku, ki mu ga določi davčni organ. Davčni organ mora dolžnika opozoriti na posledice, če ne predloži seznama premoženja, oziroma ne navede popolnih in resničnih podatkov o svojem premoženju.

148. člen

(poroštvo)

(1) Če davka ni bilo mogoče izterjati iz premoženja dolžnika – fizične osebe, se ta izterja iz premoženja ožjih družinskih članov, ki so to premoženje neodplačno oziroma po nižji ceni od tržne dobili od dolžnika v letu oziroma po letu, v katerem je davčna obveznost nastala, do vrednosti tako pridobljenega premoženja. Za ožje družinske člane se štejejo: zakonec oziroma oseba, s katero živi dolžnik v življenjski skupnosti, ki je po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah

izenačena z zakonsko zvezo oziroma oseba, s katero dolžnik živi v registrirani istospolni partnerski skupnosti, otroci oziroma posvojenci ter vnuki in starši oziroma posvojitelji dolžnika.

(2) Če je dolžnik z namenom, da bi se izognil plačilu davka, odtujil premoženje v letu oziroma po letu, v katerem je davčna obveznost nastala, se tak pravni posel lahko izpodbija pred sodiščem v skladu z zakonom, ki ureja obligacijska razmerja.

149. člen

(znesek, do katerega se davčna izvršba ne začne)

Davčna izvršba se ne začne, če znesek davka po enem izvršilnem naslovu, razen v primeru iz 158. člena tega zakona, na dan zapadlosti ne presega 10 eurov.

150. člen

(sklep o izvršbi)

(1) Za izdajo sklepa o izvršbi je pristojen davčni organ, ki je na prvi stopnji izdal odločbo o odmeri davka ali sklep, s katerim se nalaga plačilo denarnih obveznosti.

(2) Če gre za izvršbo na podlagi obračuna davka, obveznosti iz 156. člena tega zakona, ali dopolnitev oziroma nadomestitev sklepa oziroma akta instrumenta, ki dovoljuje davčno izvršbo iz 237. člena tega zakona, je za izdajo sklepa o izvršbi pristojen davčni organ, pri katerem je dolžnik vpisan v ustrezen register.

(3) Če dolžnik ni vpisan v ustrezen register, je za izdajo sklepa o izvršbi pristojen tisti davčni organ, na območju katerega je nastala obveznost plačila davka.

(4) Če davčnega organa, ki je pristojen za izdajo sklepa o izvršbi, ni mogoče določiti na podlagi drugega ali tretjega odstavka tega člena, določi organ, ki izda sklep o izvršbi, Generalni davčni urad oziroma Generalni carinski urad.

151. člen

(sestavine izreka sklepa o izvršbi)

Izrek sklepa o izvršbi mora vsebovati:

1. osebno ime in naslov oziroma firmo in sedež dolžnika;
2. davčno številko dolžnika;
3. izvršilni naslov z navedbo, kdaj je nastopila izvršljivost;
4. znesek davka in pripadajoče obresti;
5. sredstvo in predmet davčne izvršbe;
6. stroške davčne izvršbe;
7. osebno ime oziroma firmo in naslov oziroma sedež delodajalca oziroma izplačevalca dohodkov, izvajalca plačilnega prometa v primeru, da so sredstva davčne izvršbe denarna sredstva dolžnika in dolžnikovega dolžnika v primeru drugih terjatev dolžnika.

152. člen

(stroški davčne izvršbe)

(1) Dolžnik plača vse stroške davčne izvršbe.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena stroške davčne izvršbe, za katero se dokaže, da ni bila upravičena, plača davčni organ, ki je izdal sklep o izvršbi. V tem primeru davčni organ povrne dolžniku stroške davčne izvršbe v 15 dneh od dneva, ko je ugotovil, da izvršba ni bila upravičena.

(3) V primeru izterjave obveznosti iz 156. člena tega zakona nosi stroške neupravičene izvršbe predlagatelj izvršbe.

(4) Minister, pristojen za finance, določi višino stroškov davčne izvršbe.

153. člen

(odlog davčne izvršbe)

(1) Če je davčni organ ali drug pristojni organ, v skladu s tem zakonom, zakonom o obdavčenju ali drugim zakonom, pred začetkom davčne izvršbe dolžniku dovolil odlog oziroma obročno plačilo davka, se šteje, da je za čas odloga oziroma obročnega plačila odložen tudi začetek davčne izvršbe.

(2) Če davčni organ na podlagi zakona izterjuje druge denarne nedavčne obveznosti, je za odločanje o odlogu davčne izvršbe pristojen predlagatelj izvršbe iz 146. člena tega zakona.

154. člen

(zadržanje davčne izvršbe)

(1) Davčni organ s sklepom zadrži že začeti postopek davčne izvršbe za čas:

1. ko je dolžniku dovoljen odlog oziroma obročno plačilo davka v skladu s tem zakonom, z zakonom o obdavčenju ali drugim zakonom, in sicer za čas odloga oziroma obročnega plačevanja,
2. do vročitve odločbe oziroma sklepa o pritožbi iz četrtega odstavka 157. člena ali ugovora iz 158., 164., 169. ali 174. člena tega zakona oziroma do odločitve o zadevi v primeru, če izpodbijanje akta iz 240. člena tega zakona zadrži izvajanje izvršbe.

(2) Posamezna dejanja, ki so bila izvršena pred zadržanjem postopka davčne izvršbe, razen rubeža na dolžnikove denarne prejemke in dolžnikova denarna sredstva pri bankah oziroma hranilnicah, ostanejo v veljavi.

155. člen

(ustavitev davčne izvršbe)

(1) Davčni organ po uradni dolžnosti ali na zahtevo dolžnika s sklepom v celoti ali delno ustavi davčno izvršbo, če:

1. je davek plačan;
2. davčna izvršba ni dovoljena;
3. se davčna izvršba opravi proti komu, ki ni dolžnik, porok ali garant;
4. predlagatelj izvršbe iz 146. člena tega zakona ali organ države prosilke v primerih iz četrtega dela tega zakona umakne zahtevo za izvršbo;
5. je pravnomočno odpravljen, spremenjen ali razveljavljen izvršilni naslov ali razveljavljeno potrdilo o izvršljivosti;
6. je pravica do davčne izvršbe zastarala;
7. davek, ki se izterjuje, ugasne na drug način.

(2) Davčni organ s sklepom o ustavitvi davčne izvršbe odpravi oziroma razveljavi že izvršena dejanja v postopku davčne izvršbe.

156. člen

(uporaba tega dela zakona)

Davčni organ postopa v skladu s tem delom zakona tudi, kadar na podlagi zakonskega pooblastila opravlja izvršbo drugih denarnih nedavčnih obveznosti.

2. podpoglavje

Pravna sredstva

157. člen

(pritožba zoper sklep o izvršbi)

(1) Zoper sklep o izvršbi je dovoljena pritožba.

(2) Pritožbo se vloži v osmih dneh od vročitve sklepa o izvršbi pri davčnem organu, ki je izdal sklep o izvršbi.

(3) Pritožba ne zadrži začete davčne izvršbe.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena davčni organ do odločitve o pritožbi zadrži začeto davčno izvršbo, če oceni, da bi bilo pritožbi mogoče ugoditi. Za čas, ko je dolžniku odložena izvršba, se zaračunajo obresti po slovenski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta v višini, ki je veljala na dan izdaje sklepa.

(5) S pritožbo zoper sklep o izvršbi ni mogoče izpodbijati samega izvršilnega naslova.

158. člen

(ugovor tretjega zoper sklep o izvršbi)

(1) Kdor izkaže za verjetno, da ima na predmetu davčne izvršbe pravico, ki preprečuje izvršbo, lahko vloži ugovor zoper sklep o izvršbi pri davčnem organu, ki je izdal sklep o izvršbi. Ugovor se lahko vloži do konca davčne izvršbe.

(2) Ugovor zadrži davčno izvršbo.

(3) Davčni organ odloči o ugovoru s sklepom.

II. poglavje

Davčna izvršba na dolžnikove denarne prejemke, denarna sredstva in na dolžnikove denarne terjatve

1. podpoglavje

Izvzetje in omejitve predmetov davčne izvršbe

159. člen

(denarni prejemki, ki so izvzeti iz davčne izvršbe)

Denarni prejemki, ki so izvzeti iz davčne izvršbe, so:

1. preživnine, na podlagi zakona, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, in nadomestila preživnine, izplačani na podlagi zakona, ki ureja jamstveni in preživninski sklad;

2. odškodnine zaradi telesne poškodbe, po zakonu, ki ureja invalidsko zavarovanje;

3. denarne socialne pomoči po zakonu, ki ureja socialno varstvo;

4. starševski dodatki, otroški dodatki, dodatki za nego otroka in pomoči ob rojstvu otroka, dodatek za veliko družino po zakonu, ki ureja družinske prejemke;

5. štipendije in pomoči učencem in študentom za opravljeno obvezno praktično delo v vzgojno izobraževalnem procesu;

6. nadomestilo za invalidnost po zakonu, ki ureja družbeno varstvo duševno in telesno prizadetih oseb;

7. dodatek za pomoč in postrežbo;

8. prejemki od občasnega dela invalidov, ki niso v delovnem razmerju in so vključeni v programe po predpisih, ki urejajo socialno varstvo, in po predpisih, ki urejajo zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov;

9. oskrbnine po zakonu, ki ureja rejniško dejavnost;

10. sredstva, pridobljena za odpravo posledic naravnih nesreč ali škode na področju kmetijstva, gozdarstva, ribištva, veterine ali fitosanitarnem področju na podlagi predpisov, ki urejajo nesreče ali škode;

11. nepovratna denarna sredstva in denarna sredstva, pridobljena na podlagi ugodnih posojil ali poslov z jamstvi, ki se štejejo kot oblike državnih pomoči po zakonu, ki ureja pomoč družbam v težavah, razen kadar so sredstva pridobljena v zvezi z opravljanjem dejavnosti, kakor je določena v 46. členu ZDoh-2, ali v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kakor je določena v 69. členu ZDoh-2;

12. prejemki vojaških obveznikov v času izvrševanja vojaške dolžnosti, državljanov v času opravljanja nadomestne civilne službe oziroma usposabljanja za zaščito in reševanje.

160. člen

(omejitve davčne izvršbe na dolžnikove denarne prejemke)

(1) Na dolžnikove denarne prejemke, ki se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, štejejo za dohodek iz delovnega razmerja, je z davčno izvršbo mogoče seči največ do višine dveh tretjin, vendar tako, da dolžniku ostane najmanj znesek v višini 70% minimalne plače po zakonu, ki ureja minimalno plačo.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena z davčno izvršbo ni mogoče seči na denarne prejemke iz prvega odstavka tega člena, če le-ti ne presegajo osnovnega zneska minimalnega dohodka po zakonu, ki ureja socialno varstvo.

2. podpoglavje

Davčna izvršba na denarne prejemke dolžnika

161. člen

(vročitev sklepa o izvršbi)

Sklep o izvršbi na denarne prejemke vroči davčni organ dolžniku in delodajalcu oziroma izplačevalcu prejemkov.

162. člen

(rubež denarnih prejemkov)

(1) Na podlagi sklepa o izvršbi se na dan vročitve sklepa delodajalcu oziroma izplačevalcu opravi rubež denarnih prejemkov.

(2) S sklepom iz 161. člena tega zakona se dolžniku zarubi del denarnih prejemkov do višine dolgovanega davka, pri čemer se upoštevajo izvzetja in omejitve iz 159. in 160. člena tega zakona, in delodajalcu oziroma izplačevalcu prepove njihovo izplačilo. Delodajalcu oziroma izplačevalcu se prav tako naloži, da del denarnih prejemkov, ki je naveden v sklepu o izvršbi, vplača oziroma vplačuje na predpisane račune do poplačila dolgovanega davka.

(3) Sklep o izvršbi se nanaša tudi na povečanje denarnih prejemkov, do katerega je prišlo po vročitvi sklepa.

163. člen

(sprememba delodajalca oziroma izplačevalca)

Če dolžnik ne prejema več denarnih prejemkov pri delodajalcu oziroma izplačevalcu, kateremu je bil vročen sklep o izvršbi, mora delodajalec oziroma izplačevalec o tem takoj obvestiti davčni organ.

164. člen

(ugovor delodajalca oziroma izplačevalca)

(1) Delodajalec oziroma izplačevalec lahko pri davčnem organu, ki je izdal sklep o izvršbi, ugovarja zoper sklep o izvršbi v osmih dneh po njegovem prejemu, in sicer samo iz razloga, da dolžnik pri njem ne prejema denarnih prejemkov.

(2) Če davčni organ ugotovi, da ugovor ni utemeljen, odstopi ugovor organu druge stopnje in zadrži postopek davčne izvršbe do rešitve ugovora.

165. člen

(odgovornost za opuščeno odtegnitev in izplačilo)

(1) Če delodajalec oziroma izplačevalec ne ravna po sklepu o izvršbi in ne vloži ugovora v določenem roku, se davek izterja od njega. Davčni organ mora o tem izdati odločbo, s katero naloži delodajalcu oziroma izplačevalcu, da v 15 dneh plača na predpisane račune celoten znesek davka, ki bi ga moral po sklepu o izvršbi odtegniti do izdaje te odločbe.

(2) Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena se lahko delodajalec oziroma izplačevalec pritoži v osmih dneh od vročitve.

(3) Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

3. podpoglavje
Davčna izvršba na dolžnikova denarna sredstva pri bankah oziroma hranilnicah

166. člen

(vročitev sklepa o izvršbi)

(1) Sklep o izvršbi na denarna sredstva, ki jih ima dolžnik pri bankah ali hranilnicah, vroči davčni organ dolžniku ter bankam oziroma hranilnicam, pri katerih ima dolžnik denarna sredstva.

(2) Na dolžnikova denarna sredstva, ki jih ima dolžnik pri bankah in hranilnicah iz naslova denarnih prejemkov, ki so izvzeti iz davčne izvršbe (159. člen), oziroma je davčna izvršba nanje omejena (160. člen), ni mogoče seči z davčno izvršbo, v kolikor gre za prejemke, nakazane za tekoči mesec, oziroma je mogoče nanje seči le z upoštevanjem omejitev za tekoči mesec.

(3) Na dolžnikova denarna sredstva pri bankah in hranilnicah iz naslova drugih prejemkov je mogoče seči z davčno izvršbo z upoštevanjem omejitev iz 160. člena tega zakona.

167. člen

(rubež in prenos sredstev)

(1) Davčna izvršba na denarna sredstva, ki jih ima dolžnik na računih pri bankah oziroma hranilnicah, se opravi tako, da se s sklepom o izvršbi banki oziroma hranilnici naloži, da na dan prejema sklepa zarubi dolžnikova denarna sredstva do višine davka, navedenega v sklepu o izvršbi, in prenese dolžnikova denarna sredstva na predpisane račune.

(2) V primeru, da ima dolžnik račune pri več bankah oziroma hranilnicah, pošlje davčni organ sklep o izvršbi vsem tem bankam oziroma hranilnicam, ki morajo dolžnikova denarna sredstva zarubiti do višine obveznosti iz sklepa o izvršbi in jih takoj prenesti na račun dolžnika pri banki oziroma hranilnici, ki je v sklepu o izvršbi navedena prva.

(3) Ko banka oziroma hranilnica, ki je prva navedena v sklepu o izvršbi, po prejemu sredstev v skladu z drugim odstavkom tega člena ugotovi, da sredstva na računu dolžnika zadostujejo za izvršitev sklepa o izvršbi, obvesti ostale banke oziroma hranilnice, da prenehajo z nadaljnjim rubežem denarnih sredstev. O tem nemudoma obvesti tudi davčni organ in izvrši prenos sredstev na predpisane račune v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(4) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena lahko davčni organ naslovi sklep o izvršbi le na banke oziroma hranilnice, pri katerih obstaja največja možnost za poplačilo davka.

168. člen

(dolžnikovi računi brez priliva eno leto)

(1) Če v času, ko se banki oziroma hranilnici vroči sklep o izvršbi, dolžnik pri njej nima denarnih sredstev, ali jih nima dovolj za poplačilo davka, obdrži banka oziroma hranilnica sklep v evidenci in opravi na njegovi podlagi izplačilo ali dodatno izplačilo, ko denarna sredstva prispejo na račun dolžnika. Banka oziroma hranilnica mora o tem obvestiti davčni organ, ki je izdal sklep o izvršbi.

(2) Če v enem letu po prejemu sklepa o izvršbi na dolžnikovih računih ni nobenega priliva denarnih sredstev, banka oziroma hranilnica vrne sklep davčnemu organu, ki je izdal sklep.

169. člen

(ugovor banke oziroma hranilnice)

(1) Banka oziroma hranilnica lahko zoper sklep o izvršbi ugovarja v osmih dneh po njegovem prejemu pri davčnem organu, ki je izdal sklep. V svojem ugovoru banka ali hranilnica lahko ugovarja, da dolžnik pri njej nima odprtega računa.

(2) Če davčni organ ugotovi, da ugovor ni utemeljen, odstopi ugovor organu druge stopnje in zadrži postopek davčne izvršbe do rešitve ugovora.

170. člen

(odgovornost za opuščeno odtegnitev in izplačilo)

(1) Če banka oziroma hranilnica ne ravna po sklepu o izvršbi in ne vloži ugovora v predpisanem roku, se davek izterja od nje. Davčni organ mora o tem izdati odločbo, s katero banki oziroma hranilnici naloži, da v 15 dneh na predpisane račune plača dolgovani znesek davka.

(2) Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena se lahko banka oziroma hranilnica pritoži v osmih dneh od vročitve odločbe.

(3) Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

171. člen

(smiselna uporaba določb)

166. do 170. člen tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za davčno izvršbo na dolžnikove denarne terjatve do izvajalcev plačilnega prometa.

4. podpoglavje
Davčna izvršba na druge denarne terjatve dolžnika

172. člen

(vročitev sklepa o izvršbi)

Sklep o izvršbi na denarno terjatev dolžnika davčni organ vroči dolžniku in dolžnikovemu dolžniku.

173. člen

(rubež denarnih terjatev)

(1) S sklepom o izvršbi se dolžniku zarubi terjatev, ki jo ima do svojega dolžnika do višine njegovega davka, dolžnikovemu dolžniku pa naloži, da zarubljeni znesek terjatve plača na predpisane račune.

(2) Rubež denarnih sredstev se opravi z dnem, ko je sklep o izvršbi vročen dolžnikovemu dolžniku.

174. člen

(ugovor dolžnikovega dolžnika)

(1) Dolžnikov dolžnik lahko zoper sklep o izvršbi ugovarja v osmih dneh po prejemu sklepa pri davčnem organu, ki je izdal sklep.

(2) V svojem ugovoru dolžnikov dolžnik lahko ugovarja, da dolžniku ni dolžan, da je dolg pogojen, ali da dolg še ni dospel v plačilo in ne bo dospel v plačilo v enem letu od prejema sklepa.

(3) Če davčni organ ugotovi, da ugovor ni utemeljen, odstopi ugovor organu druge stopnje in zadrži postopek izvršbe do rešitve ugovora.

175. člen

(odgovornost za opuščeno odtegnitev in izplačilo)

(1) Če dolžnikov dolžnik ne ravna po sklepu o izvršbi in ne vloži ugovora v določenem roku, se davek izterja od njega. Davčni organ mora o tem izdati odločbo, s katero naloži dolžnikovemu dolžniku, da v 15 dneh plača znesek, ki je enak znesku zarubljene terjatve, ki bi jo moral po sklepu o izvršbi plačati na predpisane račune.

(2) Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena se lahko dolžnikov dolžnik pritoži v osmih dneh od vročitve odločbe.

(3) Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

III. poglavje
Davčna izvršba na premičnine

1. podpoglavje
Pristojnost

176. člen

(prenos pristojnosti)

Če se premičnina ne nahaja na območju davčnega organa, ki je izdal sklep o izvršbi, le-ta pošlje sklep o izvršbi davčnemu organu, na območju katerega se premičnina nahaja, da izvrši rubež, cenitev in prodajo zarubljene premičnine.

2. podpoglavje
Oprostitve in omejitve glede predmeta davčne izvršbe

177. člen

(predmeti, izvzeti iz davčne izvršbe)

(1) Predmeti, ki so izvzeti iz davčne izvršbe, so:

1. obleka, obutev, perilo, posteljnina, posoda, pohištvo, štedilnik, hladilnik, pralni stroj in druge za gospodinjstvo potrebne stvari ter drugi predmeti za osebno rabo, če so nujni dolžniku in članom njegovega gospodinjstva;

2. hrana in kurjava, če so nujni dolžniku in članom njegovega gospodinjstva za šest mesecev;

3. delovna in plemenska živina, kmetijski stroji in druge delovne priprave, ki so dolžniku kmetu oziroma kmetici nujni za opravljanje kmetijske dejavnosti, ter seme za uporabo na njegovem gospodarstvu in krma za živino za štiri mesece;

4. redi, medalje, vojne spomenice in druga odličja in priznanja, poročni prstan, osebna pisma, rokopisi in drugi osebni dolžnikovi spisi ter slike oziroma fotografije družinskih članov;

5. medicinsko-tehnični pripomočki, ki so dolžniku potrebni za zdravljenje in medicinsko rehabilitacijo in so opredeljeni v pravilih, ki urejajo obvezno zdravstveno zavarovanje;

6. gasilska zaščitna in reševalna oprema ter druga sredstva za zaščito, reševanje in pomoč.

(2) Poštna pošiljka ali poštno nakazilo, naslovljeno na dolžnika, ne more biti predmet davčne izvršbe, dokler mu ni vročeno.

178. člen

(omejitve davčne izvršbe proti pravnim osebam in posameznikom, ki samostojno opravljajo dejavnost)

(1) Davčne izvršbe proti pravnim osebam, samostojnim podjetnikom posameznikom in posameznikom, ki samostojno opravljajo dejavnost, ni mogoče izvršiti na stroje, orodje in druge delovne priprave, v kolikor so te stvari nujno potrebne dolžniku za opravljanje njegove dejavnosti, ter na surovine, polizdelke, namenjene za predelavo, in pogonsko gorivo, v kolikor ne presegajo količine, potrebne za trimesečno povprečno proizvodnjo.

(2) Če dolžnik davka ne plača v šestih mesecih od dneva zapadlosti, se davek ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko izterja tudi iz sredstev, s katerimi opravlja dejavnost, če se je v tem času brez uspeha poskušala opraviti davčna izvršba iz dohodkov in drugega premoženja.

3. podpoglavje
Rubež, cenitev in prodaja premičnin

179. člen

(način davčne izvršbe na premičninah)

(1) Davčna izvršba na premičninah se opravi z rubežem, cenitvijo in s prodajo premičnin.

(2) Rubež, cenitev in prodajo premičnin opravi davčni organ, če ni s tem zakonom drugače določeno.

180. člen

(vročitev sklepa o izvršbi na premičninah)

(1) Davčni organ vroči sklep o izvršbi dolžniku na kraju samem pred začetkom rubeža in od njega zahteva, da plača znesek, naveden v sklepu o izvršbi.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se rubež lahko opravi tudi, če dolžniku ni mogoče vročiti sklepa o izvršbi v skladu s prvim odstavkom tega člena zaradi neopravičljivih razlogov na dolžnikovi strani. V takem primeru se sklep o izvršbi vroči dolžniku po opravljenem rubežu.

(3) Davčni organ je o opravljenem rubežu dolžan obvestiti dolžnika, če dolžnik pri njem ni bil navzoč.

181. člen

(rubež premičnin)

Zarubiti se smejo premičnine, ki so v lasti oziroma posesti dolžnika.

182. člen

(ugovor dolžnika, da so zarubljene premičnine last tretje osebe)

(1) Če dolžnik izjavi, da so zarubljene premičnine last tretje osebe, vendar za to nima dokazov, lahko pooblaščena uradna oseba davčnega organa zarubi tudi te premičnine.

(2) Pooblaščena uradna oseba davčnega organa mora opozoriti tretjo osebo, da lahko v osmih dneh po opozorilu predloži dokaze o lastništvu oziroma drugi pravici na zarubljeni premičnini. Izjavo dolžnika iz prvega odstavka tega člena in opozorilo iz prvega stavka tega odstavka je treba vpisati v zapisnik o rubežu.

(3) Če pooblaščena uradna oseba davčnega organa predloženi dokaz iz drugega odstavka tega člena ne šteje za verodostojnega ali zadostnega, napoti osebo, ki je dokaz predložila, da v osmih dneh vloži pri sodišču tožbo zoper davčni organ na ugotovitev lastninske pravice. Če oseba iz drugega odstavka tega člena ne predloži dokaza, da je vložila tožbo pred sodiščem v predpisanem roku, se postopek davčne izvršbe nadaljuje.

(4) Z vložitvijo tožbe iz tretjega odstavka tega člena se zadrži prodaja spornih zarubljenih stvari, in sicer do zaključka postopka pred sodiščem. Sodišče odloča o tožbi po tem členu prednostno.

183. člen

(rubež blaga, ki je predmet kršitev)

Če davčna obveznost nastane zaradi kršitev predpisov o obdavčenju, se za poplačilo tega davka zarubi blago, ki je predmet kršitve, vendar le, če to blago ni bilo zaseženo ali odvzeto v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, ali z drugim zakonom.

184. člen

(rubež)

(1) Z davčno izvršbo je mogoče seči na vse dolžnikove premičnine, razen na predmete, ki so iz davčne izvršbe izvzeti.

(2) Če dolžnik noče sam odpreti poslovnih prostorov ali drugih prostorov, namenjenih za opravljanje dejavnosti ali pridobivanje dohodkov, in pokazati premičnine, ki se nahajajo v teh prostorih, sme pooblaščena uradna oseba davčnega organa v navzočnosti dveh prič odpreti zaprte prostore, da bi se lahko opravil rubež.

(3) Če pooblaščena uradna oseba davčnega organa ne more sama opraviti rubeža, ker naleti na fizično upiranje ali tako upiranje utemeljeno pričakuje, lahko na podlagi sklepa davčnega organa zahteva pomoč policije, da jo zavaruje pri izvršitvi sklepa. Pomoč policije zahteva pri policijski postaji, ki je krajevno pristojna glede na kraj, kjer se opravlja rubež.

(4) Rubež premičnin pri dolžniku – fizični osebi se opravi v navzočnosti dolžnika ali koga od polnoletnih članov njegovega gospodinjstva in ene priče, oziroma v navzočnosti dveh prič, če pri rubežu ni navzoč dolžnik ali član njegovega gospodinjstva.

(5) Rubež premičnin pri dolžniku – pravni osebi se opravi v navzočnosti zastopnika pravne osebe in ene priče, oziroma v navzočnosti dveh prič, če pri rubežu zastopnik pravne osebe ni navzoč.

185. člen

(rubež vsebine sefa)

(1) Davčni organ lahko od dolžnika zahteva, da mu omogoči vpogled tudi v sef in pri tem zarubi vsebino sefa.

(2) Če dolžnik ne ravna v skladu s prvim odstavkom tega člena, lahko davčni organ zahteva od upravljavca sefa, da mu omogoči vpogled v sef. Pri tem se glede prisotnosti prič primerno upošteva četrti oziroma peti odstavek 184. člena tega zakona.

186. člen

(hramba zarubljenih premičnin)

(1) Zarubljene premičnine se lahko hranijo pri dolžniku. Dolžnik zarubljene premičnine lahko uporablja z dovoljenjem davčnega organa. O tem davčni organ izda sklep, zoper katerega ni dovoljena pritožba.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, lahko davčni organ v primeru utemeljenega suma, da bo dolžnik zarubljene premičnine odtujil ali poškodoval, odloči, da se le-te dolžniku odvzamejo ter jih hrani sam, ali pa jih da v hrambo s strani davčnega organa pooblaščeni osebi. V tem primeru stroške prevoza in hrambe odvzetih premičnin nosi dolžnik.

(3) Če se zarubi motorno ali priklopno vozilo in ga davčni organ pusti v hrambi pri dolžniku, pošlje sklep o davčni izvršbi z rubežnim zapisnikom organu, pri katerem je motorno ali priklopno vozilo vpisano v evidenco registriranih vozil, z zahtevo, da vpiše v evidenco registriranih vozil, da je vozilo zarubljeno. Do prenehanja veljavnosti rubeža se takega vozila brez dovoljenja davčnega organa ne sme uporabljati, registrirati in podaljšati veljavnosti prometnega dovoljenja. Davčni organ dovoli ali zavrne uporabo, registracijo ali podaljšanje veljavnosti prometnega dovoljenja pod pogojem, da dolžnik zagotovi ustrezno zavarovanje, s sklepom, zoper katerega ni dovoljena pritožba.

(4) Davčni organ pošlje sklep o izvršbi skupaj z rubežnim zapisnikom tudi v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena se zarubljena gotovina, vrednostni papirji in dragocenosti vedno izročijo v hrambo davčnemu organu ali drugi osebi, ki jo pooblasti davčni organ.

(6) Na zarubljenih premičninah, ki so bile puščene v hrambi pri dolžniku, mora davčni organ vidno označiti, da so zarubljene.

187. člen

(prepoved razpolaganja z zarubljenimi premičninami)

(1) Dolžniku je prepovedano razpolagati z zarubljenimi premičninami.

(2) Če dolžnik zarubljene premičnine odtuji, uniči, poškoduje ali na kakšen drug način onemogoči davčnemu organu njihovo unovčitev, davčni organ zoper njega vloži prijavo pri državnem tožilcu, za izterjavo davčne obveznosti pa se takoj opravi nov rubež, ne da bi bilo treba za to izdati nov sklep o izvršbi.

188. člen

(pridobitev zastavne pravice)

(1) Davčni organ pridobi zastavno pravico na zarubljenih premičninah z rubežem.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v primerih, ko se zarubljena premičnina v skladu z uredbo, ki ureja register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin, vpisuje v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin, zastavna pravica na zadevni premičnini pridobi z vpisom v ta register.

(3) Če se zarubi premičnina iz drugega odstavka tega člena, se sklep o izvršbi skupaj z rubežnim zapisnikom pošlje tudi v register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin.

(4) Če so dolžnikove premičnine že zarubljene pri kakšni drugi upravni ali sodni izvršbi, se rubež teh premičnin s strani davčnega organa opravi tako, da se na prvem zapisniku o rubežu napravi zaznamek o dodatnem rubežu. O dodatnem rubežu se obvesti dolžnika oziroma njegovega predstavnika, zastopnika ali pooblaščenca ter register neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin.

(5) Ne glede na druge predpise, so vpisi in izpisi oziroma izbrisi v registru neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin za davčni organ brezplačni.

(6) V primeru prodaje premičnin iz četrtega odstavka tega člena, se iz preostanka kupnine lahko poplača tudi dolžni davek, če je bil sklep o izvršbi za ta davek izdan pred prodajo.

(7) V primerih, ko je bila zastavna pravica v skladu s tem členom ustanovljena kot neposestna zastavna pravica, se glede pravic predhodnih zastavnih upnikov smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja stvarne pravice.

189. člen

(prenehanje veljavnosti rubeža)

(1) Veljavnost rubeža preneha:

– ko se zarubljena premičnina proda v skladu s tem zakonom;

– če se prodaja zarubljenih premičnin ne opravi v enem letu od vročitve sklepa o izvršbi;

– ko je bila dolžniku vročena odločba, s katero se ugodi pritožbi iz 157. člena tega zakona;

– ko davčni organ prejme sodbo, s katero se ugodi tožbi iz četrtega odstavka 182. člena tega zakona.

(2) V primerih iz drugega odstavka 188. člena tega zakona veljavnost rubeža preneha z izbrisom zastavne pravice iz registra neposestnih zastavnih pravic in zarubljenih premičnin.

190. člen

(solastništvo)

(1) V primerih, ko je dolžnik solastnik zarubljenih premičnin, je prodaja premičnin dovoljena le, če je njegov solastniški delež enak ali večji od ene nerazdelne polovice na vsaki premičnini.

(2) V primeru prodaje zarubljenih premičnin iz prvega odstavka tega člena ima solastnik, ki ni dolžnik, pravico

do poplačila svojega solastniškega deleža iz zneska, dobljenega s prodajo teh premičnin pred plačilom davka in stroškov davčne izvršbe.

(3) Solastnik, ki ni davčni dolžnik, ima pravico zahtevati, da se mu odstopi zarubljeno premičnino, ki je predmet davčne izvršbe, če pri davčnem organu položi denarni depozit v višini, ki ustreza vrednosti dolžnikovega deleža na tej premičnini.

191. člen

(cenitev zarubljenih premičnin)

(1) Cenitev zarubljenih premičnin se opravi hkrati z rubežem, razen če le-te zaradi posebnih lastnosti ali posebne vrednosti zarubljenih stvari ni mogoče opraviti hkrati z rubežem.

(2) Cenitev opravi pooblaščena uradna oseba sama, razen v primerih, ko zaradi posebnih lastnosti zarubljene stvari ali posebnih okoliščin primera odloči, da opravi cenitev posebni cenilec.

192. člen

(rubežni in cenilni zapisnik)

(1) O opravljenem rubežu in cenitvi mora pooblaščena uradna oseba davčnega organa napraviti zapisnik. V zapisnik se vpišejo:

1. davčni organ ter osebno ime osebe, ki je opravila cenitev;
2. osebno ime in stalno prebivališče oziroma firma in sedež dolžnika, enotna matična številka občana (EMŠO) oziroma davčna številka dolžnika in podatki o drugih osebah iz 184. člena tega zakona, ki sodelujejo pri davčni izvršbi;
3. kraj in čas rubeža;
4. znesek davka, za katerega se opravlja rubež;
5. oznaka, enolični identifikacijski znak in natančen opis zarubljenih predmetov;
6. vrednost zarubljenih predmetov, ugotovljena s cenitvijo;
7. osebno ime oziroma firma ter naslov oziroma sedež tistega, ki so mu bile stvari zaupane v hrambo;
8. navedba, da bo sklep o izvršbi poslan organu, pristojnemu za registracijo motornih vozil oziroma plovil, in v register zarubljenih premičnin in zastavnih pravic na premičninah;
9. navedba, da bo sklep o izvršbi poslan klirinško depotni družbi oziroma izdajatelju vrednostnega papirja, če se rubež opravlja v skladu z 211. in 212. členom tega zakona;
10. ugotovitev, da sta bila dolžnik in hranitelj zarubljenih stvari opozorjena na kazenskopravne posledice, če bi zarubljene stvari odtujila ali poškodovala;
11. morebitne pripombe dolžnika glede osebe cenilca, višine cenitve ali kakšne druge pripombe oziroma morebitne pripombe drugih oseb, ki uveljavljajo kakšno pravico v zvezi s predmetom rubeža.

(2) Če je bila pooblaščena uradna oseba prisiljena uporabljati posebne ukrepe (pomoč policije) iz tretjega odstavka 184. člena tega zakona, se to vpiše v rubežni zapisnik.

(3) Če se pri rubežu ne najdejo predmeti davčne izvršbe, se to vpiše v zapisnik o rubežu.

(4) Zapisnik o rubežu podpišejo pooblaščena uradna oseba davčnega organa, ki je opravila rubež, dolžnik in njegov zastopnik ali pooblaščenec ali član njegovega gospodinjstva, zastopnik ali pooblaščenec dolžnika – pravne osebe, navzoče priče, cenilec ali druge uradne osebe, ki so bile navzoče pri rubežu.

(5) Če dolžnik oziroma njegov zastopnik ali pooblaščenec oziroma zastopnik ali pooblaščenec pravne osebe – dolžnika noče podpisati zapisnika o rubežu, ugotovi pooblaščena uradna oseba davčnega organa to v zapisniku in navede razlog odklonitve oziroma, da je bil podpis odklonjen brez pojasnila.

(6) Izvod zapisnika o rubežu mora biti vročen dolžniku.

(7) Če v času rubeža cenitev zarubljenih predmetov ni mogoča, se v rubežnem zapisniku navede, da bo cenitev zarubljenih predmetov naknadno opravil posebni cenilec. Cenitev, ki jo opravi posebni cenilec, je sestavni del rubežnega zapisnika in se vroči dolžniku.

193. člen

(načini prodaje)

(1) Premičnine, zarubljene po tem zakonu, se praviloma prodajo na javni dražbi, lahko pa se prodajo tudi po dolžniku, z zbiranjem ponudb, z neposredno pogodbo ali s komisijsko prodajo.

(2) Način prodaje zarubljenih premičnin izbere davčni organ, pri čemer upošteva najugodnejši izid, ki ga bo lahko dosegel pri prodaji.

(3) Zarubljene predmete, ki imajo ceno na organiziranem trgu, prodaja ministrstvo, pristojno za finance, oziroma pravna oseba, ki jo za to pooblasti ministrstvo, pristojno za finance.

194. člen

(čas prodaje zarubljenih premičnin)

(1) Prodaja zarubljenih premičnin ni dovoljena, dokler ne poteče osem dni od rubeža.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se hitro pokvarljive zarubljene stvari lahko prodajo tudi pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena.

195. člen

(javna dražba)

(1) Zarubljene enakovrstne premičnine, katerih vrednost je v rubežnem zapisniku ocenjena nad 3.000 eurov, se praviloma prodajo na javni dražbi.

(2) Javno dražbo zarubljenih premičnin opravi pooblaščena uradna oseba davčnega organa.

(3) Javna dražba se odredi z oklicem. Oklic o javni dražbi mora vsebovati podatke o času, kraju in načinu prodaje ter popis zarubljenih premičnin. Oklic o javni dražbi je treba na primeren način javno objaviti.

(4) Obvestilo o javni dražbi mora biti dolžniku vročeno najmanj pet dni pred začetkom javne dražbe. Če se prodajajo zarubljeni hitro pokvarljivi predmeti in živali, je lahko rok, v katerem davčni organ vroči obvestilo dolžniku o začetku javne dražbe, krajši od pet dni.

(5) Obvestilo iz četrtega odstavka tega člena mora vsebovati kopijo oklica in seznanitev dolžnika s pravicami, ki jih ima v zvezi z javno dražbo.

196. člen

(udeležba na javni dražbi)

(1) Javne dražbe se lahko udeleži vsakdo, če ni s tem zakonom drugače določeno. Če so s posebnimi predpisi za promet ali posedovanje določenih premičnin predpisani posebni pogoji, mora oseba, ki želi sodelovati na javni dražbi, pred začetkom javne dražbe dokazati, da izpolnjuje predpisane pogoje.

(2) Dolžnik ali njegov družinski član lahko nastopa na javni dražbi, vendar ne more zarubljenih premičnin kupiti pod ocenjeno vrednostjo po rubežnem zapisniku.

(3) Na javni dražbi ne smejo nastopiti kot ponudniki osebe, zaposlene pri davčnem organu, njihovi zakonci oziroma osebe, s katerimi živijo v življenjski skupnosti, ki je po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo oziroma osebe, s katerimi živijo v registrirani istospolni partnerski

skupnosti, ter njihovi družinski člani, s katerimi so v krvnem sorodstvu v ravni ali stranski vrsti ali v svaštvu do vštetega tretjega kolena.

(4) Pred začetkom javne dražbe morajo ponudniki vplačati varščino ali predložiti ustrezen instrument za zavarovanje plačila varščine, ki znaša 10% izklicne cene zarubljenih premičnin, ki jih želi dražiti, vendar pa znesek ne more biti nižji od 40 eurov.

(5) Na javni dražbi sme sodelovati samo tisti ponudnik, ki se izkaže s potrdilom o vplačani varščini ali s potrdilom o predložitvi ustreznega instrumenta za zavarovanje plačila varščine.

197. člen

(potek javne dražbe)

(1) Zarubljene premičnine se dajo na javno dražbo z začetno izklicno ceno, ki je enaka ocenjeni vrednosti po rubežnem zapisniku.

(2) Prva javna dražba se sme opraviti le, če se je udeležita najmanj dva ponudnika.

(3) Šteje se, da je javna dražba uspela, če sta vsaj dva ponudnika ponudila višjo ceno od izklicne.

(4) Zarubljene premičnine se prodajo kupcu, ki je na javni dražbi ponudil najvišjo ceno.

(5) Če prva javna dražba ne uspe, se napove druga, ki se sme opraviti, če se je udeležita najmanj dva ponudnika. Oklic druge javne dražbe mora vsebovati iste podatke kot prvi, v oklicu pa mora biti dodatno navedeno, da je to druga javna dražba. Glede aktivnosti udeležencev se primerno upošteva ta člen. Izklicna cena zarubljenih predmetov iz prve javne dražbe se lahko ob objavi druge javne dražbe zniža za ustrezen odstotek, vendar največ do polovice ocenjene vrednosti po rubežnem zapisniku.

(6) Ne glede na peti odstavek tega člena se druga javna dražba lahko opravi tudi, če se je udeleži en sam ponudnik, s tem, da se izklicna cena v tem primeru ne sme znižati pod ocenjeno vrednost po rubežnem zapisniku.

(7) V primeru, da je tudi druga javna dražba neuspešna, se zarubljeni predmeti prodajo na enega od drugih načinov prodaje iz prvega odstavka 193. člena tega zakona.

198. člen

(zapisnik o poteku javne dražbe)

(1) Davčni organ sestavi zapisnik o poteku javne dražbe. Vanj se vpišejo podatki o zarubljenih premičninah, izklicni ceni zanje, udeležencih na javni dražbi, danih ponudbah, doseženi prodajni ceni in kupcu.

(2) Zapisnik o javni dražbi morajo podpisati pooblaščena uradna oseba davčnega organa, kupec in dolžnik oziroma njegov zastopnik, če je bil navzoč pri javni dražbi. Dolžnik sme zahtevati, da se njegove pripombe vpišejo v zapisnik. Izvod zapisnika se vroči dolžniku oziroma njegovemu zastopniku.

(3) Zapisnik o javni dražbi se izobesi na oglasni deski davčnega organa, pristojnega za prodajo, v dveh dneh po končani prodaji in mora ostati tam izobešen tri dni. Udeleženci javne dražbe lahko zoper delo in postopek pooblaščene uradne osebe davčnega organa na javni dražbi ugovarjajo pri davčnem organu, pristojnem za prodajo, v treh dneh po objavi zapisnika na oglasni deski, vendar le, če so ugovor pisno napovedali pooblaščeni osebi davčnega organa v roku ene ure po končani dražbi.

(4) O ugovoru odloči davčni organ v treh dneh po njegovi vložitvi. Na odločitev davčnega organa o ugovoru ni mogoča pritožba.

(5) Zarubljenih premičnin, v zvezi s katerimi je vložen ugovor, ni dovoljeno prepustiti kupcu do vročitve sklepa oziroma odločbe davčnega organa o zavrženju oziroma zavrnitvi ugovora iz četrtega odstavka tega člena vložniku ugovora.

199. člen

(plačilo kupnine in drugi pogoji za prevzem blaga)

(1) Če ni vložen ugovor iz tretjega odstavka 198. člena tega zakona, mora kupec takoj po končani javni dražbi položiti znesek kupnine za kupljene premičnine in jih prevzeti.

(2) Če kupec ne prevzame kupljenih premičnin takoj po končani javni dražbi, preide nevarnost uničenja, poškodovanja ali odtujitve kupljene stvari na kupca.

(3) Vplačana varščina se všteje v kupnino.

(4) Udeležencem javne dražbe, ki na javni dražbi niso uspeli, se vplačana varščina oziroma predloženi instrument zavarovanja vrne najpozneje v petih dneh po zaključku javne dražbe.

(5) Udeležencu javne dražbe, ki javno dražbo zapusti pred njenim zaključkom ali kupcu, ki ni plačal kupnine, se varščina ne vrne, morebitni predloženi instrument zavarovanja pa se unovči.

(6) Če je bil vložen ugovor v skladu s 198. členom tega zakona in ga davčni organ zavrže ali zavrne kot neutemeljenega, davčni organ pozove kupca k plačilu kupnine in prevzemu kupljenih premičnin takoj, ko odloči o ugovoru.

(7) V primeru, ko kupec na dražbi pridobi premičnine, ki nimajo statusa blaga Skupnosti, mora hkrati s prevzemom premičnin urediti njihov carinski status oziroma zagotoviti, da bo njihov carinski status urejen takoj po prevzemu.

200. člen

(prodaja neposredno po dolžniku)

(1) Dolžnik lahko s poprejšnjim dovoljenjem pooblaščene uradne osebe sam proda zarubljene premičnine s tem, da kupec denar izroči pooblaščeni uradni osebi oziroma vplača dolgovani znesek davka na predpisane račune.

(2) Pooblaščena uradna oseba dovoli prodajo po dolžniku, če se na tak način lahko v celoti poplačajo dolžni davek in stroški davčne izvršbe.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena pooblaščena uradna oseba lahko dovoli tovrsten način prodaje tudi, če bi se s prodajo dosegla le delna poravnava davčne obveznosti, pri čemer upošteva možnosti prodaje zarubljenih premičnin na drug predpisan način, ali če gre za prodajo hitro pokvarljivega zarubljenega blaga.

201. člen

(prodaja z zbiranjem ponudb)

Zarubljene premičnine se lahko prodajo z zbiranjem ponudb, če davčni organ oceni, da bo tako z najmanjšimi stroški oziroma najhitreje prodal zarubljeno blago.

202. člen

(prodaja z neposredno pogodbo)

Davčni organ sme z neposredno pogodbo prodati živali, hitro pokvarljivo zarubljeno blago, katerih hramba je povezana z velikimi stroški, in zarubljene premičnine, za katere ni večjega povpraševanja.

203. člen

(komisijska prodaja)

V primerih iz 201. in 202. člena tega zakona lahko davčni organ proda blago tudi s komisijsko pogodbo.

4. podpoglavje
Uporaba določb o rubežu, cenitvi in prodaji zarubljenih premičnin za prodajo blaga, ki so ga odvzeli drugi organi

204. člen
(uporaba določb o prodaji)

(1) 3. podpoglavje III. poglavja tega dela zakona se smiselno uporabljajo tudi za prodajo blaga, ki je bilo dokončno odvzeto na podlagi zakona o obdavčenju ali drugega zakona, oziroma blaga, ki je bilo prepuščeno davčnemu organu v prosto razpolaganje, ter drugega blaga, ki ga po zakonskem pooblastilu prodaja davčni organ.

(2) Če davčni organ v skladu s prvim odstavkom tega člena prodaja blago, ki so ga odvzeli drugi organi, in stroškov hrambe blaga pri davčnem organu in stroškov postopka prodaje ni mogoče pokriti iz kupnine za prodano blago, nosi stroške hrambe in prodaje organ, ki je to blago odvzel.

205. člen
(cenitev)

Cenitev blaga iz 204. člena tega zakona se opravi v skladu s tem zakonom le, če zakon, na podlagi katerega je bilo blago odvzeto, oziroma zakon, na podlagi katerega je davčni organ pooblaščen za prodajo tega blaga, ne določa drugače.

206. člen
(uničenje ali brezplačen odstop namesto prodaje)

(1) Če se blago iz prvega odstavka 204. člena tega zakona ne proda v skladu z določbami tega zakona, se uniči ali brezplačno odstopi državnim organom, humanitarnim organizacijam ali javnim zavodom. O tem se sestavi zapisnik.

(2) Stroške uničenja nosi organ, ki je blago odvzel, stroške brezplačnega odstopa blaga pa nosi oseba, ki ji je blago brezplačno odstopljeno.

207. člen
(pooblastilo za izdajo podzakonskega akta ministra)

Minister, pristojen za finance, predpiše način preverjanja pogojev za prodajo blaga iz 204. člena tega zakona, o drugem ravnanju s tem blagom ter določi višino in način obračunavanja stroškov prevoza, hrambe in cenitve tega blaga, kakor tudi pogoje za uničenje oziroma brezplačen odstop blaga.

IV. poglavje
Posebna oblika davčne izvršbe na dolžnikovo nepremično premoženje in delež družbenika v družbi ter iz premoženjskih pravic

208. člen
(davčna izvršba na dolžnikovo nepremično premoženje in delež dolžnika v družbi)

(1) Davčna izvršba na dolžnikovo nepremično premoženje in delež dolžnika v družbi (v nadaljnjem besedilu: delež družbenika) ter iz premoženjskih pravic se lahko opravi le, če davkov ni bilo mogoče izterjati iz njegovih prejemkov, sredstev na računih, terjatev ali iz njegovega premičnega premoženja, ali če tako določa zakon.

(2) Davčno izvršbo na dolžnikovem nepremičnem premoženju in deležu družbenika ter iz premoženjskih pravic opravi sodišče v skladu z zakonom, ki ureja izvršbo in zavarovanje.

(3) Davčni organ pošlje predlog za izvršbo državnemu pravobranilstvu.

V. poglavje
Davčna izvršba na vrednostne papirje

209. člen
(smiselna uporaba določb)

Za rubež in prodajo vrednostnih papirjev se smiselno uporablja III. poglavje tega dela zakona o rubežu in prodaji premičnin, če ni s tem poglavjem določeno drugače.

210. člen
(vročitev sklepa o izvršbi in vpis rubeža materializiranih vrednostnih papirjev)

(1) Davčni organ vroči sklep o izvršbi na materializirane vrednostne papirje dolžniku in upravljavcu registra oziroma delniške knjige, v katerega so vpisani ti vrednostni papirji.

(2) Upravljavec registra oziroma delniške knjige na podlagi sklepa iz prvega odstavka tega člena opravi rubež tako, da pri vrednostnih papirjih, na katere se nanaša sklep, vpiše sklep o izvršbi v register oziroma delniško knjigo. Vpis vsebuje naslednje podatke:
– davčni organ, ki je izdal sklep,
– datum izdaje sklepa,
– prepoved razpolaganja.

211. člen
(vročitev sklepa o izvršbi in vpis rubeža nematerializiranih vrednostnih papirjev)

(1) Davčni organ vroči sklep o izvršbi na nematerializirane vrednostne papirje dolžniku in klirinško depotni družbi.

(2) Klirinško depotna družba na podlagi sklepa iz prvega odstavka tega člena opravi rubež tako, da pri nematerializiranih vrednostnih papirjih, na katere se nanaša sklep, vpiše sklep o izvršbi v centralni register nematerializiranih vrednostnih papirjev. Vpis vsebuje naslednje podatke:
– davčni organ, ki je izdal sklep,
– datum izdaje sklepa,
– prepoved razpolaganja.

212. člen
(prodaja zarubljenih vrednostnih papirjev)

(1) Zarubljene vrednostne papirje, s katerimi se trguje na organiziranem trgu, prodaja ministrstvo, pristojno za finance, oziroma pravna oseba, ki jo za to pooblasti ministrstvo, pristojno za finance.

(2) V skladu s tem poglavjem klirinško depotna družba v primeru prodaje zarubljenih nematerializiranih vrednostnih papirjev, s katerimi se trguje na organiziranem trgu, prenese nematerializirane vrednostne papirje na račun kupca.

(3) V skladu s tem poglavjem klirinško depotna družba v primeru prodaje zarubljenih nematerializiranih vrednostnih papirjev, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu, na podlagi naloga za prenos, ki ga izda davčni organ, prenese nematerializirane vrednostne papirje na račun kupca.

(4) Znesek, pridobljen s prodajo, se nakaže na predpisane račune, določene s predpisom iz drugega odstavka 91. člena tega zakona.

ČETRTI DEL
MEDNARODNO SODELOVANJE V DAVČNIH ZADEVAH

I. poglavje
Medsebojna upravna pomoč med državami članicami EU pri pobiranju davščin

1. podpoglavje
Skupne določbe

213. člen

(vsebina tega poglavja)

To poglavje ureja načine upravne pomoči med pristojnimi organi držav članic EU pri pobiranju davščin iz 215. člena tega zakona, katerih obveznost za plačilo je nastala v drugi državi članici EU.

214. člen

(obseg upravne pomoči)

(1) Slovenski pristojni organ lahko kot organ zaprošene države nudi upravno pomoč v skladu z 233. členom tega zakona pristojnemu organu druge države članice EU na podlagi njegovega popolnega zaprosila (v nadaljnjem besedilu: zaprosilo za medsebojno pomoč), ki se lahko nanaša samo na:

1. pridobitev podatkov, pomembnih za odmero davčne obveznosti davčnega zavezanca v drugi državi članici EU;
2. vročitev dokumentov, povezanih z davčno obveznostjo davčnega zavezanca v drugi državi članici EU;
3. izterjavo davčne obveznosti davčnega zavezanca v drugi državi članici EU ali za
4. zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti davčnega zavezanca v drugi državi članici EU.

(2) Kadar slovenski pristojni organ zaprosi pristojni organ druge države članice EU za upravno pomoč iz prvega odstavka tega člena, se to poglavje smiselno uporabi tudi za zaprosilo, ki ga slovenski pristojni organ pošlje pristojnemu organu druge države članice EU. V tem primeru se določbe tega poglavja, ki se nanašajo na organ zaprošene države, nanašajo na pristojni organ države članice EU, kateremu je slovenski pristojni organ poslal zaprosilo za upravno pomoč, določbe tega poglavja, ki se nanašajo na pristojni organ države članice EU, ki pošlje zaprosilo za medsebojno pomoč (v nadaljnjem besedilu: organ države prosilke), pa na slovenski pristojni organ.

215. člen

(davščine, na katere se to poglavje nanaša)

Slovenski pristojni organ daje oziroma zaprosi za upravno pomoč v skladu z 214. členom le v zvezi z naslednjimi davščinami, ki jih določajo predpisi ES ali predpisi držav članic EU (v nadaljnjem besedilu tega poglavja: davščine):

1. nadomestila, intervencijski in drugi ukrepi, ki so v celoti ali delno sistem financiranja kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada, vključno z zneski, pobranimi v zvezi s temi ukrepi;
2. posebne uvozne in druge dajatve, predvidene v skupni organizaciji trga za področje sladkorja;
3. uvozne dajatve;
4. izvozne dajatve;
5. davek na dodano vrednost;
6. trošarine od tobačnih izdelkov, alkohola in alkoholnih pijač ter energentov;
7. davki na dohodek in kapital;
8. davki na zavarovalne premije;
9. požarna taksa;
10. obresti, upravne kazni in globe ter stroški, povezani s terjatvami iz 1. do 9. točke tega člena, razen denarnih kazni za kazniva dejanja, kot jih določajo veljavni predpisi države članice EU, ki je zaprošena za upravno pomoč.

216. člen

(pristojnost)

(1) Pristojni organ za medsebojno upravno pomoč v skladu s tem poglavjem (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ) v Republiki Sloveniji je:

1. na področju davka na dodano vrednost, davka na dohodek in kapital, davka na zavarovalne premije ter požarno takso, Davčna uprava Republike Slovenije,
2. na področju uvoznih in izvoznih dajatev, posebnih uvoznih in drugih dajatev za sladkor ter trošarin, Carinska uprava Republike Slovenije,
3. na področju nadomestil za kmetijske proizvode, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

(2) Pristojni organ prejeta zaprosila za medsebojno pomoč nemudoma pošlje v izvršitev davčnemu organu, ki bi bil v skladu s tem zakonom ali zakonom, ki ureja davčno oziroma carinsko službo, pristojen za izvršitev enakovrstnih ukrepov, kot so ukrepi, za katere organ države prosilke zaprosi za medsebojno pomoč.

(3) Davčni organ, ki izvaja oziroma je izvršil ukrepe na podlagi zaprosila za medsebojno pomoč, obvesti o izvršenih ukrepih pristojni organ iz prvega odstavka tega člena, ki zbrane informacije pošlje pristojnemu organu države prosilke.

217. člen

(uporaba jezika)

(1) Zaprosilo za medsebojno pomoč in spremljajoči dokumenti morajo biti prevedeni v uradni jezik Republike Slovenije, razen če se v skladu s tem zakonom pristojni organ odpove prevodu.

(2) Če zaprosilu ni priložen prevod zaprosila in spremljajočih dokumentov, pristojni organ pozove organ države prosilke, da v določenem roku predloži prevod. Če prevoda tudi v tem roku ne prejme, naredi o tem uradni zaznamek na zaprosilu in obvesti organ države prosilke, da je zaprosilo zavrgel.

(3) Pristojni organ se lahko le izjemoma odpove prevodu, če gre za enostavno zadevo in oceni, da mu prevod ni potreben. Če se pristojni organ odpove prevodu, naredi o tem uradni zaznamek. Odpoved prevodu v skladu s tem odstavkom ne posega v pravico stranke glede uporabe jezika v postopku.

218. člen

(način prenosa informacij in zaupnost podatkov)

(1) Vse informacije, ki se morajo v skladu s tem poglavjem poslati v pisni obliki, se pošljejo po elektronski poti, razen:

1. zaprosila za vročitev in akta oziroma odločbe, katere vročitev se zaproša,
2. zaprosila za izterjavo ali za zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti in kopije sklepa ali drugega akta, ki dovoljuje izvršbo.

(2) Pristojni organ se lahko v skladu s predpisi, ki urejajo elektronsko poslovanje, dogovori z organom države prosilke, da se tudi zaprosila iz prvega odstavka tega člena pošljejo le v elektronski obliki.

(3) Davčni organ sprejme vse potrebne ukrepe, da se informacije, ki jih hrani v elektronskih bazah podatkov in jih izmenjuje po elektronski poti, v skladu s tem poglavjem obravnavajo kot davčna tajnost. Davčni organ sme pregledovanje podatkov iz tega odstavka omogočiti le osebam iz 220. člena tega zakona. Osebe, ki so veljavno akredi-

tirane pri Uradu Evropske komisije za akreditacijo v zvezi z varnostjo, imajo lahko dostop do informacij v skladu s tem odstavkom le, kolikor je to potrebno za vzdrževanje, oskrbovanje in razvoj skupnega komunikacijskega omrežja/skupnega sistemskega vmesnika.

(4) Pristojni organ, ki pošlje podatke organu države prosilke po elektronski poti, mora poskrbeti, da so elektronske komunikacije avtorizirane v skladu s predpisi.

219. člen

(stroški)

(1) Vse stroške, ki jih ima davčni oziroma pristojni organ v zvezi s postopkom izvršbe, ki ga vodi na podlagi tega poglavja, krije dolžnik. Pri tem se smiselno uporabi 152. člen tega zakona. Plačani stroški pripadajo zaprošeni državi.

(2) Pristojni organ ne more zahtevati od organa države prosilke, da krije stroške postopkov, katerih izvedbo je zaprosil v skladu s tem poglavjem zakona.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, davčni organ zahteva od organa države prosilke, da krije stroške postopka, če je bilo zaprosilo za medsebojno pomoč neutemeljeno v zvezi z vsebino zaprosila ali veljavnostjo instrumenta, s katerim se uveljavlja terjatev.

(4) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena se lahko davčni organ in organ države prosilke v primeru večjih stroškov, v primeru, če poplačila stroškov v skladu s tem zakonom ni mogoče izterjati od dolžnika, ali v primeru, če so konkretni postopki povezani z bojem proti organiziranemu kriminalu, dogovorita tudi o drugačnem kritju stroškov.

(5) Podrobnosti v zvezi s stroški, ki jih povrne organ države prosilke v skladu s tem členom, predpiše minister, pristojen za finance.

220. člen

(upravičeni prejemnik dokumentov in podatkov)

Dokumente in podatke, ki jih organ države prosilke pošlje pristojnemu organu na podlagi tega zakona, ta organ lahko pošlje samo:

1. osebi, ki je navedena na zaprosilu za pomoč;
2. osebam in organom, ki so pristojni za izvršbo, in izključno v ta namen;
3. sodnim organom, ki obravnavajo zadeve v zvezi z izvršbo.

221. člen

(primeri, ko pristojni organ ni dolžan nuditi pomoči)

(1) Pristojni organ ni dolžan:

1. nuditi pomoči za izterjavo in pomoči za zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti, če bi se z izvršbo lahko ogrozilo preživljanje zavezanca in njegovih družinskih članov, ali bi lahko plačilo davčnega dolga povzročilo hujšo gospodarsko škodo davčnemu zavezancu in bi davčni organ, če bi davčni dolg nastal v Sloveniji, lahko odobril odlog plačila ali obročno plačilo v skladu s 101. ali 102. členom tega zakona;
2. nuditi pomoči, če se prvotno zaprosilo nanaša na terjatve, stare več kot pet let, računano od datuma akta, ki dovoljuje izvršbo. Če je bil akt izpodbijan, teče ta rok od dneva dokončne odločitve o izvršbi.

(2) Pristojni organ obvesti organ države prosilke o razlogih za odklonitev izpolnitve zaprosila za pomoč iz prvega odstavka tega člena. O takšni utemeljeni odklonitvi izpolnitve obvesti tudi Evropsko komisijo.

222. člen

(najnižji znesek za predložitev zaprosila)

Zaprosilo za medsebojno pomoč se lahko predloži, če znesek davščine ali davščin, ki jih mora plačati ena oseba, ni nižji od 1.500 eurov.

2. podpoglavje

Zaprosilo za pridobitev podatkov

223. člen

(zaprosilo za pridobitev podatkov)

(1) Na podlagi zaprosila organa države prosilke, je pristojni organ dolžan pridobiti in poslati vse podatke, ki so potrebni za izterjavo davščin v državi prosilki.

(2) Za zagotovitev podatkov v skladu z zaprosilom organa države prosilke lahko davčni organ uporabi vsa pooblastila, ki mu jih veljavna zakonodaja daje v zvezi z izterjavo enakovrstnih davščin v Republiki Sloveniji.

(3) Zaprosilo za pridobitev podatkov mora vsebovati podatke o vrsti in znesku davščine, na katero se zaprosilo nanaša, in naslednje podatke o osebi, glede katere se podatki pridobivajo:

1. osebno ime, naziv oziroma firma;
2. naslov oziroma sedež in
3. drugi ustrezni podatki v zvezi z identifikacijo, do katerih ima organ države prosilke običajno dostop.

224. člen

(podatki, katerih pridobitev se lahko zaprosi)

(1) Zaprosilo za pridobitev podatkov se lahko nanaša na:

1. dolžnika ali
2. drugo osebo, ki je v skladu z veljavnimi predpisi države prosilke dolžna poravnati davščino.

(2) Kadar organ države prosilke ve, da ima tretja oseba premoženje, ki pripada eni od oseb iz prvega odstavka tega člena, se zaprosilo lahko nanaša tudi na to tretjo osebo.

225. člen

(potrditev zaprosila za pridobitev podatkov in dodatne informacije)

(1) Pristojni organ pisno potrdi prejem zaprosila za pridobitev podatkov najpozneje v sedmih dneh po njegovem prejemu.

(2) Pristojni organ takoj po prejemu zaprosila preveri njegovo vsebino in po potrebi zahteva, da organ države prosilke predloži še dodatne podatke. Organ države prosilke mora predložiti dodatne podatke, do katerih ima običajno dostop. Če organ države prosilke ne predloži dodatnih podatkov, pristojni oziroma davčni organ obravnava prvotno zaprosilo, če je glede na okoliščine primera to mogoče. Če predloženi podatki ne omogočajo izpolnitve zaprosila, pristojni organ ne izpolni zaprosila za pomoč in o tem obvesti organ države prosilke v skladu z drugim odstavkom 227. člena tega zakona.

226. člen

(omejitve, ki se nanašajo na pošiljanje podatkov)

(1) Pristojni organ ni dolžan poslati podatkov:

1. ki jih ne bi mogel pridobiti za izterjavo enakovrednih davščin v Republiki Sloveniji;
2. ki bi razkrili poslovno, industrijsko ali poklicno skrivnost;
3. katerih razkritje bi lahko ogrozilo varnost Republike Slovenije ali katerih razkritje bi bilo v nasprotju s pravnim redom Republike Slovenije.

(2) Pristojni organ mora o razlogih za neizpolnitev zaprosila za pridobitev podatkov pisno obvestiti organ države prosilke takoj, ko odloči o tem, vendar najpozneje v treh mesecih po datumu potrditve prejema zaprosila.

227. člen

(pošiljanje podatkov)

(1) Pristojni organ pošlje organu države prosilke vse zaprošene podatke v nespremenjeni obliki nemudoma, ko jih prejme.

(2) Kadar pristojni organ glede posamezne zadeve ne more dobiti vseh ali nekaterih zaprošenih podatkov v razumnem roku glede na okoliščine konkretnega primera, o tem obvesti organ države prosilke in navede razloge za to.

(3) Pristojni organ v vsakem primeru po izteku šestih mesecev od datuma, ko je potrdil prejem zaprosila, obvesti organ države prosilke o dejanjih in poizvedbah, ki jih je opravil, da bi pridobil zaprošene podatke.

(4) Če organ države prosilke, na podlagi podatkov, ki jih pridobi od pristojnega organa, v dveh mesecih po sprejemu obvestila iz drugega in tretjega odstavka tega člena, o izidu opravljenih dejanj, pisno zaprosi, da se nadaljuje z zbiranjem podatkov, davčni organ nadaljuje z zbiranjem podatkov v skladu z določbami, ki se uporabljajo za prvotno zaprosilo.

228. člen

(umik zaprosila)

Organ države prosilke lahko kadar koli pisno umakne zaprosilo. V tem primeru se že opravljena dejanja razveljavijo.

3. podpoglavje
Zaprosilo za vročitev

229. člen

(zaprosilo za vročitev)

(1) Davčni organ mora v skladu s tem zakonom, na podlagi zaprosila organa države prosilke, naslovniku vročiti akte ali odločbe, vključno s sodnimi, ki izvirajo iz države članice EU, v kateri ima organ države prosilke sedež, in ki se nanašajo na davščino oziroma njeno izterjavo.

(2) Zaprosilo mora vsebovati podatke o:

1. naslovniku (osebno ime, naziv oziroma firma, naslov oziroma sedež in drugi ustrezni podatki v zvezi z identifikacijo, do katerih ima organ države prosilke običajno dostop);

2. naravi in predmetu akta ali odločbe, ki mora biti vročena;

3. dolžniku (osebno ime, naziv oziroma firma, naslov oziroma sedež in drugi ustrezni podatke v zvezi z identifikacijo, do katerih ima prosilec običajno dostop), če je glede na okoliščine primera to potrebno in primerno;

4. davščini, na katero se akt ali odločba nanaša in

5. ostale potrebne podatke.

(3) Zaprosilo za vročitev se lahko nanaša na katero koli fizično ali pravno osebo, ki ji je, v skladu z veljavno zakonodajo države prosilke, treba vročiti akt ali odločbo.

(4) Če iz akta ali odločbe, katere vročitev se zaprosi, ni razvidno v skladu s katero zakonodajo se prosi vročitev, mora zaprosilo za vročitev poleg podatkov iz drugega odstavka tega člena vsebovati tudi navedbe o veljavnih predpisih države prosilke, ki urejajo postopek izpodbijanja davščine ali njene izterjave.

230. člen

(postopek z zahtevkom)

(1) Pristojni organ pisno potrdi prejem zaprosila za vročitev najpozneje v sedmih dneh po prejemu.

(2) Pristojni organ takoj po prejemu zaprosila pošlje zaprosilo davčnemu organu, ki sprejme vse potrebne ukrepe za vročitev akta ali odločbe v skladu z veljavno zakonodajo.

(3) Pristojni organ lahko od organa države prosilke zahteva dodatne informacije za izvršitev zaprosila, vendar to ne sme ogroziti izvršitve potrebnih dejanj pred potekom končnega roka za vročitev, ki je določen v zaprosilu. Organ države prosilke mora zagotoviti tiste dodatne informacije, do katerih ima običajno dostop.

(4) V nobenem primeru davčni organ ne more izpodbijati ali oporekati veljavnosti akta ali odločbe, katere vročitev se zaprosi.

(5) Pristojni organ takoj obvesti organ države prosilke o opravljenih dejanjih v zvezi z zahtevkom za vročitev, predvsem pa mu takoj sporoči datum vročitve akta oziroma odločbe naslovniku, in sicer tako, da mu vrne en izvod pravilno izpolnjenega in overjenega zaprosila.

4. podpoglavje
Zaprosilo za izterjavo in zaprosilo za zavarovanje plačila davčne obveznosti

231. člen

(zaprosilo za izterjavo)

Na podlagi zaprosila organa države prosilke, davčni organ opravi izterjavo davščine iz 215. člena tega zakona v skladu z določbami tega zakona, ki se nanašajo na davčno izvršbo.

232. člen

(zaprosilo za zavarovanje plačila davčne obveznosti)

Na podlagi utemeljenega zaprosila organa države prosilke, davčni organ zavaruje plačilo davčne obveznosti v skladu s 111. oziroma 113. členom tega zakona. Uporabijo se določbe tega poglavja, ki se nanašajo na zaprosilo za izterjavo.

233. člen

(postopek z zahtevkom; roki)

(1) Pristojni organ mora nemudoma, najpozneje pa v sedmih dneh po prejemu zaprosila, pisno:

1. potrditi prejem zaprosila in

2. zahtevati od organa države prosilke, da dopolni zaprosilo, če ne vsebuje vseh podatkov iz tretjega odstavka 234. člena tega zakona. Organ države prosilke mora zagotoviti vse informacije, do katerih ima običajno dostop.

(2) Če davčni organ ne more začeti postopka v treh mesecih od dneva, ko je pristojni organ potrdil prejem zaprosila, mora pristojni organ nemudoma, najpozneje pa v sedmih dneh po poteku trimesečnega roka, pisno obvestiti organ države prosilke o razlogih za neukrepanje.

234. člen

(pogoji in vsebina zaprosila za izterjavo)

(1) Zaprosilu za izterjavo, ki ga organ države prosilke naslovi na pristojni organ, mora biti priložena uradna ali overjena kopija sklepa oziroma drugega akta, ki dovoljuje izvršbo, ki ga izda organ države prosilke. Če je potrebno, morajo biti priloženi še izvirniki ali overjene kopije drugih aktov, ki so potrebni za izvršbo.

(2) Organ države prosilke lahko predloži zaprosilo za izterjavo, če:

1. se davščina oziroma sklep ali drug akt, ki dovoljuje izvršbo, ne izpodbija v državi prosilki, razen v primerih iz tretjega odstavka 240. člena tega zakona, in

2. je v državi prosilki začel ustrezne postopke za izterjavo, ki so mu na voljo na podlagi sklepov oziroma aktov, ki dovoljujejo izvršbo iz prvega odstavka tega člena, pa do poplačila terjatev ni prišlo v celoti.

(3) Zaprosilo za izterjavo mora vsebovati:

1. osebno ime, naziv oziroma firmo, naslov oziroma sedež in vse druge ustrezne podatke v zvezi z identifikacijo zadevne osebe oziroma tretje osebe, ki poseduje njeno premoženje;

2. ime, naziv, naslov oziroma sedež in vse druge ustrezne podatke v zvezi z identifikacijo organa države prosilke;

3. sklic na akt, ki dovoljuje izvršbo, ki ga je izdala država prosilka;

4. vrsto in znesek terjatve, vključno z glavnico, obrestmi in drugimi kaznimi, globami in stroški, izraženimi v valuti države prosilke ter v valuti zaprošene države;

5. datum, ko je organ države prosilke oziroma davčni organ naslovniku vročil akt;

6. datum izvršljivosti in relativne ter absolutne zastaralne roke, v katerih je izvršba mogoča po veljavni zakonodaji države prosilke in

7. vse druge potrebne podatke.

(4) Zaprosilo za izterjavo mora vsebovati tudi izjavo organa države prosilke, da so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena.

(5) Če niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena oziroma, če organ države prosilke ne predloži dokazov o tem, da so izpolnjeni, pristojni organ ne izpolni zaprosila in o neizpolnitvi obvesti organ države prosilke.

(6) Vse davščine, na katere se nanaša sklep oziroma akt, ki dovoljuje izvršbo, se štejejo kot ena terjatev.

(7) Če organ države prosilke zaprosi za izterjavo več davščin, ki se nanašajo na isto osebo in za izterjavo katerih je pristojen isti davčni organ, lahko za vse davščine predloži eno zaprosilo za izterjavo.

(8) Če organ države prosilke izve za kakršne koli pomembne nove podatke v zvezi z zadevo na katero se nanaša zaprosilo za izterjavo, o tem nemudoma obvesti pristojni organ.

(9) Kadar slovenski pristojni organ pošilja zaprosilo v drugo državo članico EU, se kot menjalni tečaj uporabi prodajni tečaj Banke Slovenije na dan izdaje zaprosila.

235. člen

(osebe, na katere se lahko nanaša zaprosilo)

Zaprosilo za izterjavo oziroma zavarovanje plačila davčne obveznosti se lahko nanaša na katero koli osebo iz 224. člena tega zakona.

236. člen

(medsebojno obveščanje o postopkih z zahtevkom)

(1) Če, glede na okoliščine primera, celotne ali dela terjatve ni mogoče izterjati v razumnem času, pristojni organ o tem obvesti organ države prosilke in navede razloge za to.

(2) Pristojni organ v vsakem primeru obvesti organ države prosilke o trenutnem stanju postopka vsakih šest mesecev po datumu, ko je potrdil prejem zaprosila.

(3) Organ države prosilke lahko, na podlagi podatkov, ki jih je pridobil od pristojnega organa v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena, v dveh mesecih po prejemu obvestila o izidu opravljenih dejanj pisno zahteva, da se nadaljuje s postopkom za izvršbo, ali za zavarovanje davčne obveznost. V tem primeru davčni organ obravnava ponovno zaprosilo v skladu z določbami, ki se uporabljajo za prvotno zaprosilo. Če organ države prosilke v roku iz prvega stavka tega odstavka ne zahteva nadaljevanja postopka, se šteje, da je zaprosilo umaknil. V tem primeru se že izvršena dejanja razveljavijo.

(4) Pristojni organ nemudoma obvesti organ države prosilke o zaključenem postopku izvršbe.

237. člen

(dopolnitev oziroma nadomestitev sklepa oziroma akta, ki dovoljuje izvršbo)

(1) Če sklep oziroma akt, ki dovoljuje izvršbo, ki ga je z zahtevkom davčnemu organu poslal organ države prosilke ne vsebuje vseh sestavin iz 151. člena tega zakona, ga davčni organ s sklepom dopolni ali nadomesti.

(2) Če glede na okoliščine primera akta oziroma sklepa, ki dovoljuje izvršbo, ni treba dopolniti ali nadomestiti, se določbe tega zakona, ki se nanašajo na sklep o izvršbi nanašajo tudi na ta akt, če ni s tem poglavjem drugače določeno.

(3) Za dopolnitev ali nadomestitev akta, ki dovoljuje izvršbo je pristojen davčni organ iz drugega oziroma tretjega odstavka 150. člena tega zakona.

(4) Če mora davčni organ akt, ki dovoljuje izvršbo, dopolniti ali nadomestiti v skladu s prvim odstavkom tega člena, mora izdati sklep praviloma v treh mesecih po datumu prejema zaprosila za izterjavo, razen v primeru iz šestega odstavka tega člena. Davčni organ ne sme odkloniti dopolnitve ali nadomestitve akta, ki dovoljuje izvršbo, če je bil prvotni akt pripravljen v skladu z veljavno zakonodajo države prosilke.

(5) Če davčni organ v roku iz četrtega odstavka tega člena ni ustrezno dopolnil ali nadomestil akta, ki dovoljuje izvršbo, mora pristojni organ nemudoma obvestiti organ države prosilke o razlogih za podaljšanje trimesečnega roka.

(6) Pritožba zoper sklep davčnega organa se obravnava v skladu s 157. členom tega zakona, razen če gre za pritožbo iz 240. člena tega zakona.

238. člen

(poplačilo)

(1) Davščina se poplača v valuti zaprošene države. Celoten znesek davščine, ki jo izterja zaprošeni organ, se nakaže organu države prosilke.

(2) Prenos zneska se opravi v enem mesecu od datuma končane izvršbe.

(3) Davčni organ lahko, po posvetovanju pristojnega organa z organom države prosilke, dolžniku odobri odlog plačila ali plačilo na obroke v skladu s 101. ali 102. členom tega zakona. Vse obresti, ki jih davčni organ obračuna za čas podaljšanja roka za plačilo v skladu s 104. členom tega zakona, se prav tako nakažejo državi prosilki.

(4) Zamudne obresti za nepravočasno plačilo dolga iz tega poglavja se obračunajo v skladu s 96. členom tega zakona. Obresti se zaračunajo po stopnjah iz 96. člena tega zakona. Obresti pripadajo državi prosilki.

(5) Razen v primeru obresti iz tretjega in četrtega odstavka tega člena se za ugotavljanje zneska, ki je izterjan, upošteva tečaj iz devetega odstavka 234. člena tega zakona.

239. člen

(vrstni red poplačila)

Davščine, ki se izterjujejo v skladu s tem poglavjem, se v zvezi z vrstnim redom poplačila obravnavajo kot davek po tem zakonu.

240. člen

(izpodbijanje davščine oziroma akta, ki dovoljuje izvršbo)

(1) Če upravičena oseba izpodbija davščino oziroma akt, ki dovoljuje izvršbo, ki je bil izdan v državi prosilki, mora postopke v zvezi s tem voditi pristojni organ države prosilke po predpisih te države. Organ države prosilke mora nemudoma pisno obvestiti pristojni organ o takšnem postopku. Pristojni organ lahko obvesti tudi upravičena oseba.

(2) Davčni organ, na podlagi obvestila organa države prosilke oziroma upravičene osebe, da se davščina oziroma akt, ki dovoljuje izvršbo, izpodbija, zadrži izvršbo v skladu s tretjim delom tega zakona, in sicer dokler pristojni organ države prosilke ne odloči o zadevi. V skladu s 111. členom tega zakona lahko davčni organ zavaruje plačilo davčne obveznosti. Če davčni organ v skladu s tem zakonom, ne more sprejeti ukrepov za zavarovanje plačila davčne obveznosti, mora pristojni organ o tem nemudoma, najpozneje pa v enem mesecu po pridobitvi obvestila iz prvega odstavka tega člena, obvestiti organ države prosilke.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, davčni organ, na podlagi zahteve organa države prosilke, nadaljuje izvršbo v skladu s tretjim delom tega zakona, če vložitev pravnega sredstva v skladu z veljavno zakonodajo države prosilke ne bi zadržala izvršbe, če bi bila uvedena v tej državi. Če vložnik s pravnim sredstvom uspe, je za vračilo neupravičeno izterjanega zneska odgovoren organ države prosilke, ki vrne vse izterjane zneske, skupaj z zamudnimi obrestmi iz 96. člena tega zakona.

(4) Pristojni organ mora o ukrepih davčnega organa za povrnitev neupravičeno izterjanih zneskov, sprejetih v skladu s tretjim odstavkom tega člena, nemudoma obvestiti organ države prosilke. Država prosilka povrne davčnemu organu sredstva za poplačilo neupravičeno izterjanih zneskov v dveh mesecih po prejemu zaprosila za poplačilo.

(5) Če o pravnem sredstvu iz prvega odstavka tega člena odloča sodišče in odločba sodišča, če je ugodna za organ države prosilke, omogoča izvršbo v državi prosilki, se ta odločba šteje za akt, ki dovoljuje izvršbo v smislu tega zakona.

(6) Organi Republike Slovenije lahko odločajo le o pravnih sredstvih zoper odločitve oziroma akte, ki jih tekom izterjave davščine druge države članice EU sprejema oziroma izdaja slovenski davčni organ. O teh pravnih sredstvih se odloča v skladu z veljavno zakonodajo v Republiki Sloveniji.

241. člen

(neveljavnost ali sprememba zaprosila za izterjavo oziroma zavarovanja plačila davčne obveznosti)

(1) Če postane zaprosilo za izterjavo oziroma zavarovanje plačila davčne obveznosti neveljavno zaradi plačila ali drugačnega prenehanja davčne obveznosti oziroma zaradi razveljavitve akta, ki dovoljuje izvršbo, ali zaradi kakšnega drugega razloga, organ države prosilke o tem nemudoma pisno obvesti pristojni organ.

(2) Kadar se zaradi kakršnega koli razloga spremeni znesek davščine iz zaprosila za izterjavo oziroma za zavarovanje plačila davčne obveznosti, organ države prosilke o tem nemudoma pisno obvesti pristojni organ.

(3) Če se v skladu z drugim odstavkom tega člena zniža znesek dolgovane davščine, davčni organ nadaljuje s postopkom glede še dolgovanega zneska. Če je v času, ko je davčni organ obveščen o znižanju zneska dolgovane davščine, prvotni znesek že izterjal, sredstva pa še niso prenesena v skladu z 238. členom tega zakona, pristojni organ prenese organu države prosilke le dolgovani znesek, preveč plačani znesek pa vrne osebi, od katere je bil znesek neupravičeno izterjan.

(4) Če se v skladu z drugim odstavkom tega člena zviša znesek dolgovane davščine, organ države prosilke nemudoma naslovi na pristojni organ dodatno zaprosilo za izterjavo oziroma za zavarovanje plačila davčne obveznosti. Davčni oziroma pristojni organ, kolikor je to mogoče glede na okoliščine primera, dodatno zaprosilo reši istočasno s prvotnim zahtevkom. Če to ni možno, pristojni oziroma davčni organ obravnava dodatno zaprosilo kot samostojno zaprosilo, če se glasi na znesek, ki ni manjši od zneska, določenega v 222. členu tega zakona.

(5) Ne glede na deveti odstavek 234. člena tega zakona, se, v primerih iz drugega stavka četrtega odstavka tega člena, za pretvorbo spremenjenega zneska dolga v valuto zaprošene države, uporabi menjalni tečaj iz prvotnega zaprosila.

242. člen

(zastaranje)

(1) Ne glede na 125. in 126. člen tega zakona se za izterjavo davčnega dolga v skladu s tem poglavjem upoštevajo zastaralni roki, določeni s predpisi države prosilke.

(2) Ukrepi, ki jih davčni organ sprejme za izterjavo davščin na podlagi zaprosila za medsebojno pomoč, in ki bi, če bi jih sprejel organ države prosilke, pretrgali ali zadržali tek zastaranja po predpisih države prosilke, učinkujejo, kot da bi bili izvedeni v tej državi.

II. poglavje

Medsebojna pomoč pri izmenjavi podatkov in vročanju dokumentov med članicami EU za neposredne davke in davke na zavarovalne premije

243. člen

(vsebina tega poglavja)

(1) To poglavje ureja način in postopek izmenjave podatkov med pristojnimi organi držav članic EU zaradi odmere davkov v eni od držav članic EU ter medsebojno pomoč med državami članicami EU pri vročanju dokumentov, povezanih z odmero davkov iz 244. člena tega zakona.

(2) Pristojni organ Republike Slovenije lahko v skladu s tem poglavjem izmenjuje podatke s pristojnimi organi drugih držav članic EU na podlagi zahteve pristojnega organa (v nadaljnjem besedilu: izmenjava na podlagi zahteve), v skladu s pogoji iz 249. člena tega zakona pa lahko izmenjuje podatke tudi brez zahteve pristojnega organa (v nadaljnjem besedilu: spontana izmenjava podatkov).

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena se pristojni organ na podlagi dogovora s pristojnimi organi drugih držav članic EU lahko zaveže, da bo podatke, ki bi jih sicer lahko izmenjaval na podlagi zahteve, poslal zainteresiranemu pristojnemu organu ali organom redno, brez posebnega zaprosila (v nadaljnjem besedilu: avtomatična izmenjava podatkov).

(4) To poglavje se smiselno uporabljajo tudi, kadar pristojni slovenski organ zaprosi za podatke oziroma spontano ali avtomatično pridobiva podatke od pristojnih organov drugih držav članic EU.

244. člen

(davki, na katere se to poglavje nanaša)

(1) Pristojni organ Republike Slovenije lahko v skladu s tem poglavjem izmenjuje podatke z drugimi državami članicami EU zlasti, če se ti podatki nanašajo na odmero:

1. katerega koli davka na celotni dohodek ali celotni kapital ali na del dohodka ali kapitala, vključno z davki na kapitalske dobičke od prodaje premičnega ali nepremičnega premoženja, davki na plačo, ki jih plačujejo delodajalci, in davki na prirast kapitala, kot so določeni z veljavnimi predpisi držav članic EU;

2. davkov na zavarovalne premije, kot so določeni z veljavnimi predpisi držav članic EU.

(2) Pristojni organ Republike Slovenije lahko v skladu s tem poglavjem izmenjuje tudi podatke, ki se nanašajo na odmero enakih ali podobnih davkov, kot so davki iz prvega odstavka tega člena, ki bi bili uvedeni naknadno poleg ali namesto davkov iz prvega odstavka tega člena. V tem primeru minister, pristojen za finance, izda sklep, s katerim določi, na katere davke se, v skladu s tem odstavkom, to poglavje nanaša.

245. člen

(pristojni organi za medsebojno pomoč)

(1) V skladu s tem poglavjem se podatki izmenjujejo ter dokumenti vročajo med pristojnim organom zaprošene države in pristojnim organom države prosilke.

(2) V skladu s prvim odstavkom tega člena je pristojni organ zaprošene države (v nadaljnjem besedilu: organ zaprošene države) pristojni organ države članice EU, kateremu se pošlje zaprosilo za izmenjavo podatkov

oziroma organ, ki je pristojen za spontano oziroma avtomatsko izmenjavo podatkov s pristojnimi organi držav članic EU, oziroma organ, kateremu se pošlje zaprosilo za vročitev dokumentov.

(3) V skladu s prvim odstavkom tega člena je pristojni organ države prosilke (v nadaljnjem besedilu: organ države prosilke) pristojni organ države članice EU, ki pošlje zaprosilo za izmenjavo podatkov, oziroma organ, kateremu se pošljejo podatki na podlagi spontane ali avtomatske izmenjave podatkov, oziroma organ, ki pošlje zaprosilo za vročitev.

246. člen

(pristojnost v Sloveniji)

V Sloveniji ima položaj organa zaprošene države oziroma organa države prosilke iz 245. člena tega zakona ministrstvo, pristojno za finance. Ministrstvo, pristojno za finance, lahko pooblasti Davčno upravo Republike Slovenije, da opravlja posamezne naloge iz tega poglavja.

247. člen

(izmenjava podatkov na zaprosilo)

(1) Organ države prosilke sme zaprositi organ zaprošene države, da mu pošlje vse podatke, ki se nanašajo na odmero davkov iz 244. člena tega zakona, ki se nanašajo na posamičen primer.

(2) Organ zaprošene države lahko odkloni izpolnitev zaprosila za izmenjavo podatkov, če ugotovi, da organ države prosilke, glede na okoliščine primera, ni izčrpal vseh možnosti za pridobitev informacij v svoji državi brez tveganja, da bi bila ogrožena pridobitev iskanega podatka.

(3) Organ zaprošene države oziroma z njegove strani pooblaščeni davčni organ lahko v zvezi s pridobivanjem podatkov, za katere v skladu s tem poglavjem zaprosi organ države prosilke, opravi dodatne poizvedbe. Poizvedbe se opravijo v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčno službo.

248. člen

(avtomatična izmenjava podatkov)

V skladu s tretjim odstavkom 243. člena tega zakona se pristojni organ lahko dogovori s pristojnimi organi drugih držav članic EU, da si bodo, glede natančno določenih kategorij konkretnih primerov, avtomatsko izmenjavali podatke, pomembne za odmero davkov iz 244. člena tega zakona, ki bi jih sicer lahko v skladu s tem poglavjem izmenjevali na podlagi zaprosila organa države prosilke.

249. člen

(spontana izmenjava podatkov)

Pristojni organ pošlje vse podatke, brez predhodnega zaprosila, pristojnemu organu države članice EU, če:

1. utemeljeno domneva, da utegne priti do neplačila davkov v drugi državi članici EU;

2. oseba, ki je zavezana za plačilo davka, uveljavi znižanje ali oprostitev davka v eni državi članici EU, kar lahko povzroči povečanje davka ali davčno obveznost v drugi državi članici EU;

3. poslovanje med davčnim zavezancem v eni državi članici in davčnim zavezancem v drugi državi članici EU poteka skozi eno ali več držav na tak način, da lahko prihranek v davku beleži ena ali druga država članica EU ali obe;

4. utemeljeno domneva, da davčni prihranek izvira iz umetnega prenosa dobička znotraj skupine podjetij;

5. so mu podatki, ki jih je pridobil od pristojnega organa druge države članice EU, omogočili, da je pridobil še dodatne informacije, ki bi bile lahko relevantne za odmero davka v tej drugi državi članici EU.

250. člen

(omejitve pri izmenjavi podatkov)

(1) Pristojni organ mora poslati podatke pristojnemu organu druge države članice EU, kakor hitro je mogoče. Če zaprosilu pristojnega organa druge države članice EU ne more ugoditi, ali če zaprošenih podatkov ne more pridobiti, mora o tem nemudoma obvestiti pristojni organ države prosilke ter v sporočilu navesti razloge za odklonitev izpolnitve zaprosila oziroma ovire, ki onemogočajo pridobitev podatkov.

(2) Pristojni organ ni dolžan pošiljati podatkov v skladu s tem poglavjem, če bi podatke lahko pridobil le s poizvedbami, ki jih v skladu s tem zakonom ne bi mogel izpeljati v postopku odmere enakovrstnega davka v Republiki Sloveniji.

(3) Pristojni organ v skladu s tem poglavjem ni dolžan poslati podatkov, katerih razkritje bi pomenilo razkritje poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti, ali razkritje poslovnega procesa oziroma podatkov, katerih razkritje bi bilo v nasprotju s pravnim redom Republike Slovenije.

(4) Pristojni organ lahko odkloni izmenjavo podatkov, če pristojni organ države prosilke ne more, iz pravnih ali praktičnih razlogov, poslati davčnemu organu enakovrstnih podatkov.

251. člen

(izmenjava uradnih oseb in sočasen davčni nadzor)

(1) Pristojni organ lahko na podlagi posebnega dogovora z organom države prosilke dovoli, da je v postopkih pridobivanja podatkov v skladu s tem poglavjem udeležena tudi uradna oseba države prosilke, vendar le toliko, kolikor je potrebno, da pojasni posebnosti primera.

(2) Pristojni organ lahko na podlagi posebnega dogovora z organom ene ali več držav prosilk določi, da davčni organ sodeluje v sočasnem davčnem nadzoru zavezancev za davek, ki hkrati poteka v več državah članicah EU, z namenom, da si pristojni organi držav članic EU, sodelujočih v sočasnem nadzoru, izmenjajo tako pridobljene informacije. Davčni organ izvršuje naloge v okviru sočasnega davčnega nadzora na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčno službo.

252. člen

(tajnost podatkov)

(1) Vsi podatki, pridobljeni v skladu s tem poglavjem, se obravnavajo kot davčna tajnost.

(2) Ne glede na 18. do 28. člen tega zakona, se podatki, pridobljeni skladu s tem poglavjem:

1. lahko razkrijejo le osebam, ki neposredno sodelujejo v postopku odmere davka, ali v postopku davčnega nadzora;

2. lahko, poleg primerov iz 1. točke tega odstavka, razkrijejo tudi v okviru sodnega ali upravnega postopka, ki je sprožen v zvezi z odmero davka, ali v postopku davčnega nadzora, ne glede na to, ali postopek vključuje tudi določitev kazni ali ne, vendar le osebam, ki neposredno sodelujejo v teh postopkih. Ne glede na prejšnji stavek se pridobljeni podatki lahko razkrijejo na javni obravnavi ali v odločbah oziroma sodbah, če pristojni organ države članice EU, ki je zagotovila podatke, temu ne nasprotuje;

3. pod nobenim pogojem ne smejo uporabiti za druge namene, kot je davčni postopek ali sodni oziroma upravni postopek, vključno z določitvijo kazni v zvezi z odmero davka ali v zvezi s postopkom davčnega nadzora.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena se lahko pridobljene informacije uporabijo tudi za odmero drugih davščin iz 215. člena tega zakona.

(4) Država članica EU, katere zakonodaja ali upravna praksa določa z nacionalnega vidika ožje omejitve kot

so določene v drugem odstavku tega člena, lahko zahteva od države članice EU, kateri pošilja podatke, da uporablja pridobljene podatke le za te ožje določene namene. Če država članica EU ne soglaša s takšno ožjo uporabo, druga država članica EU ni dolžna poslati zaprošenih podatkov.

(5) Ne glede na drugi odstavek tega člena se lahko pristojni organ dogovori s pristojnim organom druge države članice EU, da se podatki, ki jih je pridobil, uporabijo tudi za druge namene, vendar le, če bi v skladu z veljavnimi predpisi v Republiki Sloveniji takšne podatke v podobnih okoliščinah lahko uporabili tudi za te druge namene.

(6) Če pristojni organ, ki pridobi podatke od pristojnega organa države članice EU, oceni, da bi pridobljeni podatki lahko bili koristni tudi pristojnemu organu druge države članice EU, lahko pošlje podatke tudi temu pristojnemu organu, vendar le v soglasju s pristojnim organom, ki je poslal podatke.

253. člen

(vročanje)

(1) Davčni organ v skladu s tem zakonom in na podlagi zaprosila organa države prosilke vroči naslovniku akt ali odločbo, ki jo je izdal pristojni organ države prosilke in zadeva izvajanje predpisov o davkih iz 244. člena tega zakona v državi prosilki.

(2) Organ države prosilke mora v zaprosilu za vročitev navesti vsebino akta ali odločbe, ki naj se vroči, ter opredeliti osebno ime oziroma firmo ter naslov oziroma sedež naslovnika, vključno z vsemi ostalimi informacijami, ki lahko pomagajo identificirati naslovnika.

(3) Organ zaprošene države nemudoma obvesti organ države prosilke o ukrepih, ki jih je davčni organ sprejel v zvezi z vročitvijo, še posebej pa o datumu vročitve akta ali odločbe naslovniku.

III. poglavje
Izmenjava podatkov med članicami EU

254. člen

(pristojnost za izmenjavo podatkov na področju posrednih davkov)

(1) Pristojni organ za izvajanje nalog izmenjave podatkov med državami članicami EU glede obdavčevanja blaga in storitev z davkom na dodano vrednost med državami članicami EU je Davčna uprava Republike Slovenije.

(2) Pristojni organ za izvajanje nalog izmenjave podatkov med državami članicami EU glede obdavčevanja dobav trošarinskih izdelkov v prometu med državami članicami EU je Carinska uprava Republike Slovenije.

255. člen

(pristojnost za izmenjavo podatkov o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti)

(1) Pristojni organ za izvajanje nalog izmenjave podatkov med državami članicami EU in odvisnimi ali pridruženimi ozemlji iz tretjega odstavka 345. člena tega zakona, glede dohodkov od prihrankov v obliki plačil obresti je Davčna uprava Republike Slovenije.

(2) Pristojni davčni organ mora podatke, ki jih pridobi od plačilnih zastopnikov v skladu s 351. členom tega zakona, sporočiti pristojnemu organu države članice EU oziroma odvisnega ali pridruženega ozemlja iz tretjega odstavka 345. člena tega zakona, katere rezident je upravičeni lastnik, do 30. junija tekočega leta za preteklo leto, v katerem so bila plačila dohodka od prihrankov opravljena, ali prejeta oziroma zagotovljena.

(3) Če ta člen ne določa drugače, se za izmenjavo podatkov v skladu s tem členom zakona uporabljajo 243. do 252. člen tega zakona, razen 250. člena tega zakona.

IV. poglavje
Izvajanje mednarodnih pogodb o izogibanju dvojnega obdavčevanja

1. podpoglavje
Postopek skupnega dogovora v skladu z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja

256. člen

(postopek skupnega dogovora na zahtevo davčnega zavezanca)

Kadar davčni zavezanec meni, da ni bil obdavčen v skladu z mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja (v nadaljnjem besedilu: mednarodna pogodba), in predlaga ministrstvu, pristojnemu za finance, da začne postopek skupnega dogovora s pristojnim organom druge države, se lahko odločitev, ki je sprejeta v takšnem postopku, uveljavi, ne glede na odločitve, ki so že bile sprejete v skladu s tem zakonom.

257. člen

(uveljavitev odločitve, sprejete v postopku skupnega dogovora)

Davčni zavezanec, na katerega se nanaša odločitev, sprejeta v postopku skupnega dogovora, lahko v 12 mesecih od dneva, ko je bil obveščen o odločitvi, ki sta jo pristojna organa sprejela v postopku skupnega dogovora, od davčnega organa zahteva, da se odločitev, ki je bila sprejeta v postopku skupnega dogovora, uveljavi.

258. člen

(postopek skupnega dogovora na pobudo pristojnega organa druge države)

(1) Kadar se postopek skupnega dogovora začne na pobudo pristojnega organa druge države, pristojni organ Republike Slovenije o tem obvesti davčnega zavezanca, na katerega se postopek nanaša. V tem primeru se postopek skupnega dogovora začne ne glede na roke zastaranja, določene v tem zakonu.

(2) Glede uveljavitve odločitve, sprejete v postopku skupnega dogovora, se smiselno uporablja 257. člen tega zakona.

2. podpoglavje
Uveljavljanje ugodnosti iz mednarodnih pogodb o izogibanju dvojnega obdavčevanja

259. člen

(vsebina tega podpoglavja)

(1) To podpoglavje določa način plačila davka od dohodka nerezidentov, ki imajo vir v Republiki Sloveniji, v primerih, ko nerezidenti uveljavljajo ugodnosti, določene v mednarodni pogodbi.

(2) Določbe tega podpoglavja, ki se nanašajo na plačilo davka, se smiselno uporabljajo tudi za akontacije davka.

260. člen

(znižanje ali oprostitev plačila davčnega odtegljaja)

(1) Če plačnik davka izplača dohodek, ki je v skladu z mednarodno pogodbo obdavčen po nižji stopnji, kot je določena z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom, ali je izplačani dohodek v skladu z mednarodno pogodbo oproščen davka v Republiki Sloveniji, prejemnik

dohodka, z namenom, da izkoristi ugodnosti, določene v mednarodni pogodbi, plačniku davka predloži izpolnjen ustrezni zahtevek za zmanjšanje ali oprostitev davka, ki bi ga sicer plačal v skladu z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom.

(2) Prejemnik dohodka mora plačniku davka predložiti zahtevek iz prvega odstavka tega člena, preden je dohodek izplačan.

(3) Plačnik davka predloži izpolnjen zahtevek davčnemu organu. Če davčni organ zahtevku v celoti ugodi, izda odločbo v skladu z 82. členom tega zakona. Če davčni organ ne ugodi zahtevku, ali mu ne ugodi v celoti, izda odločbo. Davčni organ odloči o zahtevku najpozneje v 15 dneh od prejema zahtevka.

(4) Plačnik davka lahko izplača dohodek in obračuna davek po nižji stopnji, kot je določena z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom, ali da od tega dohodka ne izračuna in ne odtegne davka, šele ko prejme s strani davčnega organa odobren zahtevek.

(5) Plačnik davka mora davčnemu organu za vsako izplačilo dohodka predložiti nov zahtevek.

(6) Ne glede na peti odstavek tega člena lahko davčni organ v primerih, ko plačnik davka izplačuje dohodek v rednih časovnih presledkih, odobri ugodnosti v skladu s tem členom za daljše časovno obdobje.

261. člen

(vpliv na davčni nadzor)

Potrditev zahtevka v skladu z 260. členom ne vpliva na pravico davčnega organa do uvedbe postopka davčnega nadzora v skladu s tem zakonom.

262. člen

(vračilo davčnega odtegljaja)

(1) Če plačnik davka ni postopal v skladu z 260. členom tega zakona in je, ne glede na ugodnosti, ki jih določa mednarodna pogodba, obračunal davek po stopnjah, ki so določene z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom, ali je od tega dohodka izračunal in odtegnil davek, in je zaradi tega bil plačan višji znesek davka, kot če bi bil davek plačan v skladu z mednarodno pogodbo, lahko prejemnik dohodka zahteva vračilo davka, ki predstavlja razliko med zneskom davka, ki je bil izračunan ob uporabi stopnje, določene z zakonom o obdavčenju oziroma s tem zakonom, in zneskom davka, ki bi bil izračunan ob uporabi davčne stopnje, določene z mednarodno pogodbo.

(2) Če je bil davek obračunan od dohodka, ki je v skladu z mednarodno pogodbo oproščen davka, se prejemniku dohodka vrne celoten znesek plačanega davka.

(3) Prejemniku dohodka se davek v skladu s prvim ali drugim odstavkom tega člena vrne na podlagi njegovega pisnega zahtevka, ki ga vloži pri davčnem organu.

(4) Prejemnik dohodka mora davčnemu organu za vsako izplačilo dohodka predložiti nov zahtevek.

263. člen

(uveljavljanje ugodnosti v davčnem obračunu)

Kadar davčni zavezanec prejema dohodke, od katerih davek v skladu s tem zakonom izračuna sam v davčnem obračunu, lahko v davčnem obračunu uveljavlja tudi ugodnosti, določene v mednarodni pogodbi.

264. člen

(uveljavljanje ugodnosti v napovedi)

Kadar dohodek izplača oseba, ki ni plačnik davka, prejemnik dohodka pa v skladu z mednarodno pogodbo ni zavezan za plačilo davka od tega dohodka, mora prejemnik dohodka v skladu s tem zakonom vložiti napoved, v kateri uveljavlja ugodnosti, določene v mednarodni pogodbi.

3. podpoglavje
Pristojni organ

265. člen

(pristojni organ)

Pristojni organ za izmenjavo podatkov po mednarodnih pogodbah o izogibanju dvojnega obdavčevanja je v Republiki Sloveniji ministrstvo, pristojno za finance. Ministrstvo lahko pooblasti Davčno upravo Republike Slovenije, da opravlja posamezne naloge izmenjave podatkov po teh pogodbah.

V. poglavje
Pooblastilo za podzakonski akt

266. člen

(pooblastilo za podzakonski akt)

Minister, pristojen za finance, podrobneje določi način izvajanja tega dela zakona, predvsem pa obrazce, ki se uporabljajo, in način postopanja pristojnega oziroma davčnega organa, kadar kot organ države prosilke zaproša pristojni organ druge države članice EU za medsebojno pomoč, in obrazce zahtevkov, ki se uporabljajo pri izvajanju IV. poglavja tega dela zakona.

PETI DEL
POSTOPEK POBIRANJA POSAMEZNIH DAVKOV

I. poglavje
Dohodnina

1. podpoglavje
Odmera in poračun dohodnine od dohodkov, ki se vštevajo v letno davčno osnovo, na letni ravni

267. člen

(odmera dohodnine)

(1) Dohodnino ugotovi davčni organ z odločbo.

(2) Odmera dohodnine se opravi na podlagi podatkov, s katerimi razpolagata davčni organ in davčni zavezanec rezident.

(3) Na podlagi podatkov iz prejšnjega odstavka davčni organ sestavi za davčnega zavezanca rezidenta informativni izračun dohodnine, ki se šteje za njegovo davčno napoved, če davčni zavezanec rezident ne ugovarja v 15 dneh od dneva vročitve informativnega izračuna dohodnine. Po poteku roka za ugovor, in če zavezanec rezident ni ugovarjal, postane informativni izračun dohodnine, odločba o odmeri dohodnine. V tem primeru se šteje, da se je odpovedal pritožbi.

(4) Če davčnemu zavezancu rezidentu informativni izračun dohodnine ni bil vročen do 31. maja tekočega leta za preteklo leto, mora sam vložiti napoved za odmero dohodnine, in sicer najpozneje do 30. junija za preteklo leto.

(5) Če davčni zavezanec ugovarja zoper informativni izračun iz tretjega odstavka tega člena, v roku za ugovor vloži dopolnjen informativni izračun, ki se šteje za njegovo napoved za odmero dohodnine.

(6) Če davčni zavezanec ugotovi, da je davčna obveznost prenizko ugotovljena, mora davčnemu organu v roku za ugovor vložiti dopolnjen informativni izračun, ki se šteje za njegovo napoved za odmero dohodnine.

(7) V primerih iz četrtega, petega in šestega odstavka tega člena davčni organ preveri navedbe davčnega zavezanca in na podlagi svojih podatkov in podatkov

davčnega zavezanca izda odločbo. Z dnem vročitve odločbe začneta teči rok za izpolnitev davčne obveznosti in rok za vložitev pritožbe.

(8) Če davčni zavezanec umre pred vročitvijo informativnega izračuna dohodnine oziroma pred vložitvijo napovedi, ni izračuna in poračuna dohodnine na letni ravni. Akontacija dohodnine se šteje kot dokončen davek.

(9) V primerih iz šestega in sedmega odstavka 48. člena tega zakona, razen v primeru fizičnih oseb, ki jih sodišče razglasi za opravilno nesposobne, ni izračuna in poračuna dohodnine na letni ravni. Akontacija dohodnine se šteje kot dokončen davek.

268. člen

(zavezanci za vložitev napovedi)

Davčni organ ne sestavi informativnega izračuna dohodnine za davčnega zavezanca rezidenta oziroma davčni zavezanec rezident ni dolžan vložiti napovedi dohodnine, če:

1. davčni zavezanec, katerega dohodki v davčnem letu, od katerih se plačuje dohodnina, ne presegajo 2.800 eurov,

2. dohodki davčnega zavezanca, od katerih se plačuje dohodnina v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, poleg pokojnine, od katere v skladu z zakonom ni bila odtegnjena ali plačana akontacija dohodnine in davčni zavezanec pri akontaciji dohodnine ni uveljavljal posebne olajšave za vzdrževane družinske člane, ne presegajo 80 eurov.

269. člen

(drugi primeri vložitve napovedi)

(1) Napoved lahko vloži tudi davčni zavezanec nerezident, ki je rezident države članice EU, ki v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljavlja olajšave za rezidente držav članic EU.

(2) Če davčni zavezanec preneha biti rezident, mora vložiti napoved najpozneje do odhoda iz Republike Slovenije, če odide iz Republike Slovenije pred rokom iz četrtega odstavka 267. člena. Napoved vloži za obdobje davčnega leta, v katerem je bil rezident.

270. člen

(način in roki vložitve napovedi)

(1) Informativni izračun in napoved vsebujeta podatke, potrebne za določanje davčne osnove oziroma izračun dohodnine, in podatke, potrebne za nadzor, uveljavljanje davčnih olajšav in osebne in druge podatke, ki omogočajo identifikacijo davčnega zavezanca in drugih oseb, v zvezi s katerimi davčni zavezanec uveljavlja davčne olajšave. Obrazec informativnega izračuna in obrazec napovedi za odmero dohodnine predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Davčni zavezanec iz prvega odstavka 269. člena tega zakona mora napoved iz četrtega odstavka 267. člena tega zakona vložiti najpozneje do 30. junija tekočega leta za preteklo leto.

(3) Davčni zavezanec mora napoved iz 267. in 269. člena tega zakona vložiti pri davčnem organu.

271. člen

(uveljavljanje posebne olajšave)

(1) Davčni zavezanec lahko uveljavlja posebno olajšavo za vzdrževane družinske člane tudi v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine.

(2) Davčni zavezanec, ki vlaga napoved, lahko uveljavlja posebno olajšavo za vzdrževane družinske člane tudi po poteku roka za vložitev napovedi, vendar najpozneje v roku za pritožbo na odločbo o odmeri dohodnine.

272. člen

(upoštevanje akontacij dohodnine)

(1) Od dohodnine, odmerjene za posamezno davčno leto, se odšteje akontacija dohodnine.

(2) Kadar se akontacija dohodnine izračuna z obračunom davčnega odtegljaja, se odšteje odtegnjen davčni odtegljaj.

(3) Kadar akontacijo dohodnine izračuna davčni zavezanec sam z davčnim obračunom, se odšteje obračunana akontacija, razen v primeru ponovne odmere dohodnine zaradi odločbe, izdane v inšpekcijskem nadzoru.

(4) Kadar se akontacija dohodnine izračuna z odločbo davčnega organa in pri ponovni odmeri dohodnine zaradi odločbe, izdane v davčnem inšpekcijskem nadzoru, se od dohodnine, odmerjene za posamezno davčno leto, odšteje z odločbo odmerjena akontacija dohodnine.

273. člen

(uveljavljanje odbitka davka, plačanega v tujini)

(1) Davčni zavezanec, ki je rezident, lahko uveljavlja odbitek za ustrezni znesek plačanega davka v tujini od dohodkov, ki so vključeni v osnovo za dohodnino v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: odbitek davka, plačanega v tujini), v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine oziroma v napovedi za odmero dohodnine. Kadar davčni zavezanec v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine oziroma v napovedi za odmero dohodnine uveljavlja odbitek davka, plačanega v tujini, so sestavni del ugovora oziroma napovedi tudi ustrezna dokazila glede davčne obveznosti izven Republike Slovenije, zlasti o znesku davka, plačanega v tujini, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan. Če davčni zavezanec rezident ne uveljavlja odbitka davka, plačanega v tujini v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine, mu davčni organ odmeri dohodnino ne da bi se upošteval odbitek davka, plačanega v tujini. Zoper to odločbo ima davčni zavezanec, ne glede na tretji odstavek 267. člena, pravico do pritožbe.

(2) Kot ustrezna dokazila iz prejšnjega odstavka se štejejo listine, izdane s strani davčnega organa tuje države, ali drugi dokumenti, ki nedvoumno dokazujejo obstoj davčne obveznosti ali plačilo davka izven Republike Slovenije.

(3) Če davčni zavezanec do poteka roka za vložitev ugovora zoper informativni izračun dohodnine iz 270. člena tega zakona oziroma do poteka roka za vložitev napovedi za odmero dohodnine iz 267. in 270. člena tega zakona še ne razpolaga z ustreznimi dokazili, navede to v ugovoru oziroma v napovedi in na tej podlagi ustrezna dokazila predloži naknadno.

(4) Če davčni zavezanec ne predloži dokazil do roka za izdajo odločbe, izda davčni organ začasno odločbo. Davčni organ začasno odločbo razveljavi in nadomesti z novo odločbo v 15 dneh po predložitvi dokazil. Če davčni zavezanec ne predloži dokazil po preteku petih let po letu, za katero je uveljavljal odbitek davka, plačanega v tujini, se šteje, da je začasna odločba glavna.

274. člen

(uveljavljanje oprostitve)

Če je z mednarodno pogodbo določena oprostitev za dohodke rezidenta, davčni zavezanec uveljavlja oprostitev v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine oziroma v napovedi za odmero dohodnine.

275. člen

(upoštevanje dohodkov, od katerih se ne plačuje akontacija dohodnine)

Obdavčljivi dohodki, od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, ali tem zakonom ne plačuje akontacija dohodnine, se vštevajo v izračun dohodnine na letni ravni, če ni s tem zakonom ali zakonom o obdavčenju drugače določeno.

276. člen

(rok za izdajo odločbe)

Odločba o odmeri dohodnine, izdana na podlagi sedmega odstavka 267. in 269. člena, mora biti izdana do 31. oktobra za preteklo leto.

277. člen

(odpis poračuna dohodnine na letni ravni)

Če je znesek odmerjene dohodnine na letni ravni večji od zneska akontacije dohodnine in razlika ne presega 2 eura, se razlika dohodnine odpiše.

2. podpoglavje

Akontacija dohodnine od dohodkov, ki se vštevajo v letno davčno osnovo na letni ravni – splošno

278. člen

(izračun akontacije dohodnine)

(1) Akontacijo dohodnine izračuna:

1. plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja,
2. davčni zavezanec sam v davčnem obračunu,
3. davčni organ v odločbi, izdani na podlagi napovedi zavezanca, oziroma podatkov o katastrskem dohodku kmetijskih in gozdnih zemljišč,
4. od dohodkov, od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, med letom izračunava in plačuje akontacija dohodnine, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Akontacija dohodnine se izračuna in plača od davčnih osnov in po stopnjah, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino.

(3) Obrazec obračuna davčnega odtegljaja, davčnega obračuna in davčne napovedi iz prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance. Obrazec mora vsebovati podatke, potrebne za določanje davčne osnove oziroma izračun akontacije dohodnine, in podatke, potrebne za nadzor, uveljavljanje davčnih olajšav in identifikacijo zavezanca za davek.

279. člen

(smrt davčnega zavezanca)

Če davčni zavezanec umre, se določbe, ki se nanašajo na akontacijo dohodnine, smiselno uporabljajo tudi za pooblaščence za zastopanje, pravne naslednike davčnih zavezancev oziroma skrbnike njihovega premoženja.

280. člen

(skrbnik davčnega zavezanca oziroma njegovega premoženja)

Če je davčnemu zavezancu v primeru, ko davčni zavezanec ni znan, ali je opravilno nesposoben, ali po odločbi o denacionalizaciji določen skrbnik oziroma skrbnik njegovega premoženja, se določbe, ki se nanašajo na akontacijo dohodnine, smiselno uporabljajo tudi za skrbnika oziroma upravljavca premoženja.

281. člen

(davčni odtegljaj)

Davčni odtegljaj je akontacija dohodnine, ki jo je v skladu s 1. točko prvega odstavka 278. člena tega zakona dolžan izračunati, odtegniti in plačati plačnik davka za davčnega zavezanca od dohodkov, od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, in tem zakonom, plačuje akontacija dohodnine z davčnim odtegljajem.

282. člen

(oprostitev davčnega odtegljaja)

(1) Ne glede na 281. člen tega zakona in ne glede na zakon, ki ureja dohodnino, se od dohodkov rezidenta, od katerih se akontacija dohodnine plačuje z davčnim odtegljajem, ta ne odtegne in ne plača, če izračunan znesek akontacije ne presega 20 eurov.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja za dohodke, ki se vštevajo v letno davčno osnovo davčnega zavezanca, razen za dohodke iz delovnega razmerja in dohodke, dosežene z opravljanjem dejavnosti.

283. člen

(izračun in rok za plačilo davčnega odtegljaja)

Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti ob obračunu dohodka, plačati pa na dan izplačila dohodka.

284. člen

(rok predložitve obračuna davčnega odtegljaja in določenih podatkov)

(1) Plačnik davka mora predložiti obračun davčnih odtegljajev davčnemu organu najpozneje na dan izplačila dohodka.

(2) V roku iz prvega odstavka tega člena mora plačnik davka predložiti podatke iz obračuna davčnih odtegljajev o dohodku, o odtegnjenem in plačanem davčnem odtegljaju ter druge podatke, ki vplivajo na višino davčnega odtegljaja, tudi davčnemu zavezancu.

3. podpoglavje

Akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve

285. člen

(izračun)

(1) Akontacijo dohodnine od dohodka iz zaposlitve izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom dohodka iz zaposlitve.

(2) Če dohodek iz zaposlitve izplača oseba, ki ni plačnik davka, akontacijo dohodnine od dohodka iz zaposlitve ugotovi davčni organ na podlagi napovedi davčnega zavezanca.

286. člen

(obvestilo in potrdilo o znižani stopnji akontacije dohodnine)

(1) Davčni zavezanec, ki se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, odloči za znižano stopnjo akontacije dohodnine od nadomestila iz obveznega invalidskega zavarovanja, ki ga prejema kot delovni invalid po predpisih, ki urejajo obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje v Republiki Sloveniji, mora o tem obvestiti davčni organ in izplačevalca nadomestila.

(2) Znižana stopnja akontacije dohodnine se lahko uporabi za nadomestila iz prvega odstavka tega člena, izplačana po dnevu, ko je bilo obvestilo v skladu s prvim odstavkom tega člena predloženo davčnemu organu.

(3) Davčni organ davčnega zavezanca na podlagi njegovega obvestila iz prvega odstavka tega člena v davčnih evidencah označi kot davčnega zavezanca, ki se je odločil za znižano stopnjo akontacije dohodnine od nadomestil iz prvega odstavka tega člena, in o tem zavezancu izda potrdilo.

(4) Davčni organ izda potrdilo v petih dneh od dneva predložitve obvestila davčnega zavezanca.

(5) Izplačevalec nadomestila iz prvega odstavka tega člena lahko izračuna, odtegne in plača akontacijo dohodnine po znižani stopnji samo, če davčni zavezanec predloži potrdilo iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Potrdilo iz petega odstavka tega člena velja za obdobje davčnega leta. V obdobju davčnega leta davčni zavezanec lahko zahteva spremembo potrdila, ali ga prekliče na način, kot velja za pridobitev potrdila.

287. člen

(uveljavljanje olajšave za vzdrževane družinske člane)

(1) Davčni zavezanec, ki v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljavlja olajšavo za vzdrževane družinske člane, mora pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja in od pokojnine, ki se izplačuje za mesečno obdobje, o tem pisno obvestiti glavnega delodajalca in izplačevalca pokojnine. Na obvestilu mora navesti osebne in druge podatke, ki omogočajo njegovo identifikacijo in identifikacijo vzdrževanih družinskih članov.

(2) Obliko in podatke, ki jih mora davčni zavezanec navesti v obvestilu, predpiše minister, pristojen za finance.

(3) Olajšava za vzdrževane družinske člane se lahko upošteva pri izračunu akontacije dohodnine od dohodkov iz prvega odstavka tega člena, ki so izplačani po dnevu, ko je bilo v skladu s prvim odstavkom tega člena obvestilo predloženo glavnemu delodajalcu oziroma izplačevalcu pokojnine.

(4) Glavni delodajalec oziroma izplačevalec pokojnine pri izračunu akontacije dohodnine upošteva olajšavo za vzdrževane družinske člane na podlagi obvestila iz prvega odstavka tega člena, dokler davčni zavezanec ne predloži novega obvestila, s katerim sporoči spremembe.

288. člen

(način in rok vložitve napovedi)

(1) Napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve mora davčni zavezanec vložiti do desetega dne v mesecu za pretekli mesec pri davčnem organu.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, mora nerezident napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve vložiti v sedmih dneh od dneva izplačila dohodka pri davčnem organu.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, mora davčni zavezanec, ki prejema dohodek iz delovnega razmerja ali pokojnino, vložiti napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve v sedmih dneh od dneva, ko je prvič prejel dohodek iz delovnega razmerja ali pokojnino, pri davčnem organu.

(4) Davčni zavezanec iz tretjega odstavka tega člena mora ponovno vložiti napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve v sedmih dneh od dneva, ko je prejel spremenjeno višino dohodka iz delovnega razmerja ali pokojnine, ali ko se spremenijo drugi pogoji, ki vplivajo na višino akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve, če ta sprememba znaša več kot 10%.

(5) Davčni zavezanec iz tretjega odstavka tega člena lahko vloži napoved tudi za vsako novo davčno leto v mesecu decembru tekočega leta za naslednje leto.

289. člen

(uveljavljanje dejanskih stroškov)

(1) V primeru iz prvega odstavka 285. člena tega zakona lahko davčni zavezanec uveljavlja dejanske stroške v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v ugovoru zoper informativni izračun, razen nerezidenta, ki jih lahko uveljavlja v sedmih dneh od izplačila dohodka, pri davčnem organu. Nerezident uveljavlja dejanske stroške s pisnim zahtevkom, katerega obliko predpiše minister, pristojen za finance.

(2) V primeru iz drugega odstavka 285. člena tega zakona lahko davčni zavezanec uveljavlja dejanske stroške v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v napovedi iz 288. člena tega zakona.

290. člen

(uveljavljanje odbitka davka, plačanega v tujini, ali uveljavljanje oprostitve)

(1) Davčni zavezanec, ki prejema dohodek iz delovnega razmerja ali pokojnino, lahko, ne glede na 273. in 274. člen tega zakona, in ne glede na zakon o obdavčenju, uveljavlja odbitek davka, plačanega v tujini, ali oprostitev že v napovedi iz tretjega, četrtega in petega odstavka 288. člena tega zakona na podlagi izjave davčnega zavezanca o davčni obveznosti izven Republike Slovenije. Obliko in podatke, ki jih mora davčni zavezanec navesti v izjavi, predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se davčnemu zavezancu odbitek davka, plačanega v tujini, ali oprostitev prizna pri izračunu in poračunu dohodnine na letni ravni samo, če davčni zavezanec uveljavlja odbitek davka, plačanega v tujini, in oprostitev tudi v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine oziroma napovedi za odmero dohodnine v skladu z 273. in 274. členom tega zakona.

291. člen

(rok za izdajo odločbe)

(1) Na podlagi napovedi iz prvega in drugega odstavka 288. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve v 15 dneh od dneva vložitve napovedi.

(2) Na podlagi napovedi iz tretjega odstavka 288. člena tega zakona izda davčni organ v 15 dneh od dneva vložitve napovedi odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve za davčno leto ter določi obroke za plačevanje akontacije.

(3) Na podlagi napovedi iz četrtega odstavka 288. člena tega zakona davčni organ na novo izda odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve za davčno leto ter na novo določi obroke v 15 dneh od vložitve napovedi.

(4) Na podlagi napovedi iz petega odstavka 288. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini akontacije za naslednje davčno leto do 15. januarja leta, za katero se določa akontacija dohodka iz zaposlitve.

(5) Davčni organ odloči o novi akontaciji dohodnine od dohodka iz zaposlitve in o poračunu odtegnjenega davčnega odtegljaja na podlagi uveljavljanja dejanskih stroškov nerezidenta iz prvega odstavka 289. člena tega zakona v 15 dneh od dneva predložitve zahtevka.

292. člen

(rok za plačilo akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve, ki jo izračuna davčni organ)

Akontacija dohodnine od dohodka iz zaposlitve, določena z odločbo iz drugega, tretjega in četrtega odstavka 288. člena tega zakona, se plačuje v obrokih, ki morajo biti plačani v 30 dneh od prejema dohodka iz zaposlitve ali pokojnine.

293. člen

(uveljavljanje odbitka davka, plačanega v tujini, ali uveljavljanje oprostitve pri davčnem odtegljaju)

(1) V primeru, ko akontacijo dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja rezidenta izračunava plačnik davka

v obračunu davčnega odtegljaja, se lahko, ne glede na 273. in 274. člen tega zakona, in ne glede na zakon o obdavčenju upošteva odbitek davka, plačanega v tujini, ali oprostitev že pri izračunu davčnega odtegljaja, če plačnik davka razpolaga z ustreznimi dokazili glede davčne obveznosti zavezanca rezidenta izven Republike Slovenije, zlasti o znesku davka, plačanega v tujini in o osnovi za plačilo davka.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se davčnemu zavezancu odbitek davka, plačanega v tujini, ali oprostitev prizna pri izračunu in poračunu dohodnine na letni ravni samo, če davčni zavezanec uveljavlja odbitek davka, plačanega v tujini, in oprostitev tudi v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine oziroma napovedi za odmero dohodnine v skladu z 273. in 274. členom tega zakona.

294. člen

(akontacija dohodnine od dohodkov verskih delavcev)

(1) Akontacijo dohodnine od dohodkov verskih delavcev izračuna verska skupnost ali njen del kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Akontacija dohodnine se plača do 15. v mesecu za pretekli mesec.

(2) Če akontacije dohodnine od dohodkov verskih delavcev ne izračuna in plača verska skupnost ali njen del na način iz prejšnjega odstavka, mora verski delavec sam izračunati akontacijo dohodnine v obračunu akontacije dohodnine. Verski delavec mora predložiti davčnemu organu obračun akontacije in akontacijo dohodnine plačati do 15. v mesecu za pretekli mesec.

4. podpoglavje

Akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti

1. ***Davčni obračun***

295. člen

(izračun)

(1) Davčni zavezanec, ki v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, ugotavlja davčno osnovo od dohodka iz dejavnosti, na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, sam izračunava akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti, v davčnem obračunu. V primerih, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino, v katerih davčni zavezanec plačuje od dohodkov iz dejavnosti, tudi davčni odtegljaj, davčni odtegljaj izračuna plačnik davka v obračunu davčnih odtegljajev.

(2) Davčni obračun, ki ga predpiše minister, pristojen za finance, vsebuje tudi podatke o poslovanju, ki jih davčni zavezanec vodi v evidencah v skladu s tem zakonom, drugimi predpisi in računovodskimi standardi, in podatke iz poročil, ki jih davčni zavezanec sestavlja v skladu s posebnimi predpisi in računovodskimi standardi.

296. člen

(obdobje izračuna)

(1) Davčni zavezanec v davčnem obračunu izračuna akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti za obdobje davčnega leta, ki je koledarsko leto.

(2) Davčni zavezanec, ki preneha oziroma začne z opravljanjem dejavnosti med davčnim letom, izračuna akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti za obdobje, ki je krajše od koledarskega leta.

(3) V primeru prenehanja opravljanja dejavnosti se obdobje, za katero se izračunava akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti, konča z dnem pred dnevom prenehanja opravljanja dejavnosti, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(4) V primeru smrti davčnega zavezanca se izračuna akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti za obdobje, ki se konča z dnem smrti davčnega zavezanca. Novo obdobje izračuna akontacije dohodnine iz dejavnosti se v primeru iz prvega stavka tega odstavka začne s prvim dnem po smrti davčnega zavezanca.

(5) V primeru statusnega preoblikovanja podjetnika v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, se obdobje, za katero se izračunava akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti, konča na obračunski dan statusnega preoblikovanja podjetnika po zakonu, ki ureja gospodarske družbe.

(6) V primeru, ko po obračunskem dnevu statusnega preoblikovanja podjetnika do zadnjega dneva davčnega obdobja zavezanca še ni izveden vpis statusnega preoblikovanja podjetnika v sodni register, zavezanec skladno z določili tega zakona in zakona, ki ureja obdavčenje, predloži tudi davčni obračun akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti na zadnji dan davčnega obdobja, ki sledi obračunskem dnevu statusnega preoblikovanja podjetnika. Po vpisu statusnega preoblikovanja v sodni register se davčni obračun, sestavljen po obračunskem dnevu združitve, popravi.

297. člen

(način in rok predložitve davčnega obračuna)

(1) Davčni zavezanec mora predložiti davčni obračun davčnemu organu najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo leto. Če je davčni zavezanec del podatkov, ki jih predpisuje ta zakon, predložil Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: AJPES), lahko predloži davčnemu organu davčni obračun brez teh podatkov, mora pa v davčnem obračunu to izrecno navesti. Podrobnejši način predložitve davčnega obračuna v primerih iz prejšnjega stavka in način ter roke za izmenjavo podatkov med AJPES in davčnim organom predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Davčni zavezanec, ki preneha z opravljanjem dejavnosti med davčnim letom, mora predložiti davčni obračun davčnemu organu v 30 dneh po zaključku obdobja iz tretjega odstavka 296. člena, za katero se obračunava akontacija dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti. V primeru postopka likvidacije in stečaja sestavi davčni zavezanec davčni obračun v skladu s postopkom, določenim za davčni obračun davka od dohodkov pravnih oseb pri postopku stečaja in likvidacije.

(3) V primeru iz četrtega odstavka 296. člena tega zakona se mora predložiti davčni obračun davčnemu organu v 30 dneh po zaključku obdobja iz prvega stavka četrtega odstavka 296. člena tega zakona.

(4) Davčni zavezanec iz petega odstavka 296. člena tega zakona predloži davčni obračun davčnemu organu v 30 dneh po zaključku obdobja iz petega odstavka 296. člena tega zakona, za katero se obračuna akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti, razen če je do tega roka že izveden vpis statusnega preoblikovanja podjetnika v sodni register. V tem primeru davčni obračun predloži nova pravna oseba oziroma prevzemna pravna oseba v enakem roku. Obvezna priloga davčnemu obračunu je sklep o prenosu podjetja in akt o ustanovitvi družbe oziroma pogodba o prenosu podjetja. Če pogodba o prenosu podjetja še ni podpisana, jo mora davčni zavezanec predložiti naknadno.

(5) V primeru iz šestega odstavka 296. člena tega zakona davčni zavezanec predloži davčni obračun v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(6) Nova pravna oseba oziroma prevzemna pravna oseba pri statusnem preoblikovanju podjetnika smiselno upošteva določbe tega zakona, ki določajo davčni obračun za prevzemno družbo pri združitvah in spojitvah, in v posebnih primerih pripojitev in spojitev.

(7) Davčni zavezanec, nova pravna oseba oziroma prevzemna pravna oseba, predloži popravljen davčni ob-

račun iz šestega odstavka 296. člena in šestega odstavka tega člena v 30 dneh po vpisu statusnega preoblikovanja v sodni register.

298. člen

(plačevanje predhodne akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti)

(1) Predhodna akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: predhodna akontacija) se za davčno leto plača v znesku, ki je enak znesku akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti po zadnjem obračunu akontacije dohodnine od tega dohodka.

(2) Davčni zavezanec, ki začne z opravljanjem dejavnosti, ali prehaja z ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov na ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, sam izračuna predhodno akontacijo v znesku glede na višino predvidene davčne osnove davčnega leta, za katerega se plačuje predhodna akontacija. Obrazložen izračun predvidene davčne osnove v obračunu akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, višino predhodne akontacije ter obrokov predhodne akontacije predloži davčnemu organu v osmih dneh od vpisa v primarni register, oziroma od vpisa v uradno evidenco organa, ob predložitvi prijave za vpis v davčni register oziroma do začetka davčnega leta, v katerem bo ugotavljal davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov.

(3) Predhodna akontacija se plača v mesečnih ali trimesečnih obrokih. Predhodna akontacija se plača v mesečnih obrokih, če znesek predhodne akontacije presega 400 eurov, oziroma trimesečnih obrokih, če znesek predhodne akontacije ne presega 400 eurov.

(4) Obroki predhodne akontacije dospejo v plačilo na zadnji dan obdobja, na katerega se nanašajo, in morajo biti plačani v desetih dneh po dospelosti.

(5) Predhodna akontacija se v novem davčnem letu do novega davčnega obračuna plačuje v rokih in v višini obrokov, kot se je plačevala za preteklo davčno leto. Razliko v višini predhodne akontacije, ki nastane zaradi spremembe akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, na podlagi novega davčnega obračuna, mora zavezanec za že dospele obroke predhodne akontacije plačati pri prvem naslednjem obroku predhodne akontacije. Obroki predhodne akontacije, ki bodo dospeli v plačilo do konca leta, se sorazmerno povečajo.

(6) Če je višina predhodne akontacije na podlagi novega davčnega obračuna manjša, se obroki predhodne akontacije, ki bodo dospeli v plačilo do konca leta, sorazmerno zmanjšajo.

299. člen

(sprememba predhodne akontacije med davčnim letom)

(1) Davčni zavezanec, katerega davčna osnova za tekoče davčno leto se razlikuje od davčne osnove za predhodno davčno leto, lahko od davčnega organa zahteva spremembo višine predhodne akontacije. Davčni zavezanec vloži zahtevo najmanj 30 dni pred dospelostjo obroka predhodne akontacije in priloži davčni obračun akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, za tekoče davčno leto pred vložitvijo zahteve, oceno davčne osnove za tekoče leto ter podatke, ki dokazujejo spremembo davčne osnove.

(2) O zahtevi iz prvega odstavka tega člena odloči davčni organ z odločbo v 15 dneh od predložitve zahteve.

(3) Če davčni organ v postopku nadzora ugotovi, da višina predhodne akontacije ne ustreza pričakovani davčni osnovi tekočega davčnega leta, z odločbo določi novo višino predhodne akontacije.

(4) Če je nova višina predhodne akontacije manjša, se obroki predhodne akontacije, ki bodo dospeli v plačilo do konca leta, sorazmerno zmanjšajo.

(5) Razliko v višini predhodne akontacije za že dospele obroke predhodne akontacije mora davčni zavezanec doplačati pri prvem naslednjem obroku predhodne akontacije.

300. člen

(upoštevanje predhodne akontacije in davčnega odtegljaja)

Predhodna akontacija in davčni odtegljaj se odštejeta od akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti za posamezno davčno leto. Odštejeta se obračunana predhodna akontacija in odtegnjeni davčni odtegljaj.

301. člen

(plačilo poračuna akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti)

Davčni zavezanec mora razliko med akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti, izračunano v davčnem obračunu, in predhodno akontacijo dohodnine in davčnim odtegljajem, plačati v 30 dneh od dneva predložitve davčnega obračuna.

302. člen

(ponovna odmera dohodnine)

Na podlagi dokončne odločbe, izdane v postopku nadzora pravilnosti izračunavanja in plačevanja akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, davčni organ ponovno odmeri dohodnino.

303. člen

(prenehanje opravljanja dejavnosti in nadaljevanje dejavnosti po drugi osebi)

(1) Oseba, ki želi v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, pri ugotavljanju davčne osnove uveljavljati davčno obravnavo, ki se lahko upošteva pri prenehanju opravljanja dejavnosti, če dejavnost nadaljuje druga oseba, ali pri statusnem preoblikovanju podjetnika, in so izpolnjeni pogoji, določeni z zakonom, ki ureja dohodnino, mora takšno davčno obravnavo priglasiti davčnemu organu.

(2) Priglasitev se opravi na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance. Sestavni del obrazca je tudi izjava o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino.

(3) Oseba, ki preneha z opravljanjem dejavnosti, in novi zasebnik oziroma nova pravna oseba ali prevzemna pravna oseba opravita priglasitev na enotnem obrazcu, ki ga sopodpišeta. Kadar oseba preneha z opravljanjem dejavnosti zaradi smrti, priglasitev opravi novi zasebnik oziroma pravna oseba, v katero so vložena sredstva.

(4) Priglasitev se mora opraviti najpozneje do roka za predložitev davčnega obračuna davčnega zavezanca, ki je prenehal z opravljanjem dejavnosti. Priglasitev se opravi pri davčnem organu, kjer je davčni zavezanec, ki preneha z opravljanjem dejavnosti, vpisan v davčni register.

(5) Davčni organ na podlagi priglasitve osebo, ki priglasi davčno obravnavo v skladu s tem členom zakona, v davčnih evidencah označi kot davčnega zavezanca, ki je priglasil posebno obravnavo, in mu o tem izda potrdilo.

(6) Osebe, ki so priglasile davčno obravnavo v skladu s tem členom, morajo v davčnem obračunu posebej izkazati učinke na davčno osnovo, ki so posledica upoštevanja priglašene davčne obravnave.

304. člen

(priglasitev ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov)

(1) Zavezanci, ki dosegajo dohodke iz opravljanja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v

okviru istega kmečkega gospodinjstva, začnejo davčno osnovo iz te dejavnosti ugotavljati na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, ali na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, ko določijo enega od zavezancev kot nosilca celotne kmetijske, gozdarske in dopolnilne dejavnosti v okviru kmečkega gospodinjstva, ta pa opravi priglasitev pri davčnem organu.

(2) Priglasitev se opravi na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance. Sestavni del obrazca je izjava vseh zavezancev, ki dosegajo dohodke iz opravljanja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v okviru istega kmečkega gospodinjstva, da se strinjajo z določenim nosilcem, seznam vseh kmetijskih in gozdnih zemljišč ter čebeljih panjev v uporabi zavezancev, članov kmečkega gospodinjstva, ter izjava zavezancev, da se strinjajo, da se za davčne namene uporaba zemljišč, panjev in drugih sredstev, ki so v lasti ali finančnem najemu članov kmečkega gospodinjstva, ter dohodki iz opravljanja osnovne kmetijske in gozdarske dejavnosti, oziroma v primeru, da se v okviru kmečkega gospodinjstva opravlja tudi druga kmetijska ali dopolnilna dejavnost, tudi dohodki druge kmetijske in dopolnilne dejavnosti pripišejo nosilcu.

(3) Davčni organ na podlagi priglasitve nosilcu izda odločbo o načinu ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v 30 dneh od dneva prejema popolne priglasitve. Na podlagi priglasitve nosilec kot zavezanec za dohodke iz kmetijske in dopolnilne dejavnosti kmečkega gospodinjstva začne z ugotavljanjem davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov s prvim dnem naslednjega koledarskega leta po letu vročitve odločbe.

(4) Nosilec mora vsako spremembo članov kmečkega gospodinjstva, uporabnikov kmetijskih in gozdnih zemljišč ali panjev, ter spremembe v zvezi z zemljišči, ki jih uporablja v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, priglasiti v 15 dneh po nastanku spremembe. Davčni organ na podlagi priglasitve spremembe nosilcu izda novo odločbo o načinu ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v 30 dneh od dneva prejema popolne priglasitve.

(5) Nosilec iz prvega odstavka tega člena, ki izpolnjuje pogoje, določene z zakonom, ki ureja dohodnino, zahtevo za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov poda ob priglasitvi oziroma v naslednjih letih v mesecu novembru tekočega leta za naslednje leto.

2. *Akontacija dohodnine v primeru ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov*

305. člen

(izračun)

(1) V primeru, ko se davčna osnova od dohodka iz dejavnosti ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov, akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom dohodka iz dejavnosti.

(2) Če v primeru iz prvega odstavka tega člena dohodek iz dejavnosti izplača oseba, ki ni plačnik davka, akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti ugotovi davčni organ na podlagi napovedi davčnega zavezanca.

306. člen

(način in rok vložitve napovedi)

Napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti iz drugega odstavka 305. člena tega zakona mora zavezanec vložiti do 15. dne v mesecu za preteklo trimesečje pri davčnem organu.

307. člen

(rok za izdajo odločbe)

Na podlagi napovedi iz 306. člena davčni organ izda odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti v 15 dneh od dneva vložitve napovedi.

308. člen

(zahteva za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov)

(1) Davčni zavezanec, ki izpolnjuje pogoje, določene z zakonom, ki ureja dohodnino, in ki se odloči za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, predloži zahtevo za takšen način ugotavljanje davčne osnove v mesecu novembru tekočega davčnega leta za naslednje davčno leto. Sestavni del zahteve je tudi izjava o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino.

(2) Davčni zavezanec, ki na novo začne z opravljanjem dejavnosti, predloži zahtevo iz prvega odstavka tega člena v osmih dneh od vpisa v primarni register, oziroma od vpisa v uradno evidenco organa.

(3) Davčni zavezanec med davčnim letom ne more zahtevati spremembe načina ugotavljanja davčne osnove za akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti.

(4) Davčni zavezanec vloži zahtevo pri davčnem organu.

309. člen

(potrdilo o ugotavljanju davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov)

(1) Davčni organ na podlagi zahteve davčnega zavezanca iz 308. člena davčnega zavezanca v davčnem registru označi kot zavezanca, ki ugotavlja davčno osnovo za akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti, z upoštevanjem normiranih odhodkov in davčnemu zavezancu izda o tem potrdilo.

(2) Davčni organ izda potrdilo najpozneje do konca decembra davčnega leta, v katerem je bila zahteva podana, za naslednje davčno leto.

(3) Davčni organ za davčnega zavezanca iz drugega odstavka 308. člena izda potrdilo ob izdaji potrdila o vpisu v davčni register.

(4) Potrdilo iz prvega odstavka tega člena velja za obdobje davčnega leta.

310. člen

(predložitev potrdila izplačevalcu dohodka)

(1) Davčni zavezanec, ki pridobi potrdilo iz 309. člena, je potrdilo dolžan predložiti izplačevalcu dohodka, kadar je to oseba, ki so ji v skladu s tem zakonom naložene obveznosti plačnika davka.

(2) Izplačevalec dohodka, ki posluje s samostojnim podjetnikom posameznikom ali posameznikom, ki samostojno opravlja dejavnost, je ob izplačilu dolžan preveriti pri davčnem zavezancu obstoj potrdila, če davčni zavezanec potrdila ne predloži.

311. člen

(obvestilo in potrdilo o znižani stopnji akontacije dohodnine in uveljavljenju posebne osebne olajšave za samozaposlene v kulturi in samostojne novinarje)

(1) Davčni zavezanec, ki se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, odloči za znižano stopnjo akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ali za uveljavljanje posebne osebne olajšave za samozaposlene v kulturi, ali za samostojne novinarje, mora o tem obvestiti davčni or-

gan in izplačevalca dohodka, kadar je izplačevalec oseba, ki so ji v skladu s tem zakonom naložene obveznosti plačnika davka. Davčni zavezanec, pri katerem se akontacija izračuna v skladu z drugim odstavkom 305. člena tega zakona, zahteva uporabo znižane stopnje in posebne osebne olajšave za samozaposlene v kulturi in za samostojne novinarje v napovedi, ki jo predloži v skladu s 306. členom tega zakona.

(2) Znižana stopnja akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ali posebna osebna olajšava za samozaposlene v kulturi ali za samostojne novinarje, se lahko uporabi za dohodke, izplačane po dnevu, ko je bilo obvestilo, v skladu s prvim odstavkom tega člena, predloženo davčnemu organu.

(3) Davčni organ davčnega zavezanca, na podlagi njegovega obvestila iz prvega odstavka tega člena, v davčnih evidencah označi kot davčnega zavezanca, ki se je odločil za znižano stopnjo akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ali za zavezanca, ki uveljavlja posebno osebno olajšavo za samozaposlene v kulturi, ali za samostojne novinarje in o tem zavezancu izda potrdilo.

(4) Davčni organ izda potrdilo v petih dneh od dneva predložitve obvestila davčnega zavezanca.

(5) Izplačevalec dohodka, ki so mu v skladu s tem zakonom naložene obveznosti plačnika davka, lahko izračuna, odtegne in plača davčni odtegljaj po znižani stopnji samo, če davčni zavezanec predloži potrdilo iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Potrdilo iz tretjega odstavka tega člena velja za obdobje davčnega leta. V obdobju davčnega leta davčni zavezanec lahko zahteva spremembo potrdila, ali ga prekliče na način, kot velja za pridobitev potrdila.

5. podpoglavje

Akontacija dohodnine od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti

Akontacija dohodnine od katastrskega dohodka

312. člen

(evidentiranje obsega proizvodnje vina)

(1) Za določitev davčne osnove za proizvodnjo vina iz lastnega pridelka mora zavezanec za dohodke iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti najpozneje do 30. junija leta, za katero se ta dohodek začne ugotavljati, davčnemu organu prijaviti parcelne številke vinogradov, uporabnike teh zemljišč ter površine teh nasadov, s katerih se pridelek uporabi za proizvodnjo vina iz lastnega pridelka.

(2) Vse nadaljnje spremembe podatkov iz prejšnjega odstavka tega člena mora zavezanec za dohodke iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti za preteklih 12 mesecev letno sporočiti davčnemu organu najpozneje do 30. junija tekočega leta.

313. člen

(izračun)

(1) Akontacijo dohodnine od katastrskega dohodka davčni organ ugotovi z odločbo na podlagi podatkov o katastrskem dohodku kmetijskih oziroma gozdnih zemljišč, vpisanih v zemljiškem katastru, podatkov o davčnem zavezancu, ki je kot imetnik pravice uporabe kmetijskih in gozdnih zemljišč vpisan v zemljiški knjigi oziroma v zemljiškem katastru, ali davčnem zavezancu kot ugotovljenem dejanskem uporabniku kmetijskih in gozdnih zemljišč, ter podatkov o priznanih oprostitvah in znižanjih katastrskega dohodka, ki se priznajo za dobo več let, po stanju na dan 30. junija leta, za katero se akontacija dohodnine odmerja.

(2) Kot stanje se štejejo pravnomočni vpis podatkov v navedenih evidencah, dokazila, ki nedvoumno dokazujejo dejanskega uporabnika zemljišča, ki pravice uporabe nima vpisane v zemljiški knjigi oziroma v zemljiškem katastru, in pravnomočna odločba, s katero se prizna oprostitev oziroma znižanje katastrskega dohodka.

(3) Akontacijo dohodnine od katastrskega dohodka, ki se kot večkratnik katastrskega dohodka vinogradov upošteva kot ocena dohodka od proizvodnje vina v okviru kmečkega gospodinjstva, davčni organ ugotovi z odločbo na podlagi podatkov o površinah in parcelnih številkah vinogradov, kot so skladno s 312. členom tega zakona evidentirane pri davčnem organu in na podlagi katastrskega dohodka, kot je določen s predpisi o dohodnini, po stanju na dan 30. junija leta, za katero se akontacija odmerja.

(4) Akontacijo dohodnine od pavšalne ocene dohodka za panje davčni organ ugotovi z odločbo na podlagi podatkov o panjih in osebah, ki so kot lastniki ali uporabniki panjev vpisani v register čebelnjakov, po stanju na dan 30. junija leta, za katero se akontacije dohodnine odmerja.

314. člen

(uveljavljanje oprostitev)

(1) Oprostitve od katastrskega dohodka, ki so določene z zakonom, ki ureja dohodnino, davčni zavezanec lahko uveljavlja z vlogo za izračun akontacije dohodnine od katastrskega dohodka pri davčnem organu. Obrazec vloge predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Davčni zavezanec mora k vlogi priložiti dokazila, ki dokazujejo upravičenost do oprostitve, ali navesti javno evidenco, iz katere je upravičenost do oprostitve razvidna. Izjemoma oprostitev za neodmerjene gozdne ceste in za zemljišča, na katerih so objekti posebnega pomena za obrambo, ali ležijo v varnostnem območju takega objekta in se zanje predpiše ukrep varovanja, davčni organ prizna brez vloge zavezanca po uradni dolžnosti na podlagi podatkov Zavoda za gozdove Republike Slovenije.

(3) Davčni organ odloči o upravičenosti do oprostitve z odločbo v 15 dneh od vložitve vloge.

(4) Za zemljišča in panje, pripisane nosilcu v skladu s 304. členom tega zakona, se oprostitev od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj, ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena, prizna na podlagi odločbe iz 304. člena tega zakona.

(5) V posameznem letu se priznajo oprostitve, za katere so bile vloge vložene do 30. junija leta, za katero se dohodnina odmerja, in so odločbe postale pravnomočne najpozneje do izdaje odmerne odločbe, razen oprostitev, ki se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljavljajo v prvem letu po letu izvedbe ukrepa, za katere se oprostitev v primeru, da je bila vloga vložena v letu izvedbe ukrepa, ne glede na pravnomočnost odločbe, upošteva v naslednjem letu. Oprostitve, priznane na podlagi odločbe, za katero je bila vloga vložena po 30. juniju leta, za katero se dohodnina odmerja, se upoštevajo pri izračunu akontacije dohodnine od katastrskega dohodka za naslednje davčno leto.

(6) Prenehanje razlogov za oprostitev po tem členu, razen za oprostitve z zakonsko določenim rokom, mora davčni zavezanec oziroma Zavod za gozdove Republike Slovenije sporočiti davčnemu organu v treh mesecih od prenehanja.

(7) Ne glede na šesti odstavek tega člena se prenehanje oprostitev uveljavi na podlagi odločbe iz 304. člena tega zakona.

(8) Prenehanje oprostitve na podlagi prijave iz šestega odstavka tega člena, podane po 30. juniju tekočega leta, ali odločbe iz sedmega odstavka tega člena, ki je postala pravnomočna po 30. juniju tekočega leta, se upošteva pri izračunu akontacije dohodnine od katastrskega dohodka za naslednje davčno leto.

315. člen

(izdaja odmerne odločbe)

(1) Odločba o odmeri akontacije dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka za panj za tekoče leto, o določitvi prvih dveh obrokov akontacije dohodnine od teh dohodkov za naslednje davčno leto ter o poračunu prvega in drugega obroka akontacije dohodnine od teh dohodkov tekočega davčnega leta mora biti izdana do 31. oktobra leta, za katero se akontacija dohodnine odmerja.

(2) Odločbo o odmeri akontacije dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj izda davčni organ.

(3) Nerezidentu izda odločbo o odmeri akontacije dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj davčni organ, na območju katerega zemljišče leži oziroma so registrirani panji.

316. člen

(plačevanje akontacije dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj)

(1) Davčni zavezanci plačujejo akontacijo dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj v največ treh obrokih, s tem da se do 30. aprila plača najmanj 30%, do 31. avgusta najmanj 60% in do 31. decembra 100% akontacije za posamezno vrsto dohodka, določene v skladu s 313. členom tega zakona.

(2) Prva dva obroka akontacije dohodnine od katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na panj v tekočem letu davčni zavezanec plača najmanj v odstotku, navedenem v prvem odstavku tega člena, od akontacije, določene v skladu s 313. členom tega zakona za preteklo leto. Razlika v višini prvega in drugega obroka akontacije dohodnine od katastrskega dohodka v tekočem letu, ki nastane zaradi drugačne, višje akontacije dohodnine, določene za tekoče davčno leto, se davčnemu zavezancu poračuna pri zadnjem obroku akontacije dohodnine od katastrskega dohodka za tekoče davčno leto. Poračun v breme zadnjega obroka akontacije dohodnine od katastrskega dohodka za tekoče davčno leto za rezidente ni večji od zneska zadnjega obroka akontacije dohodnine od katastrskega dohodka za tekoče davčno leto.

6. podpoglavje

Akontacija dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem in dohodka iz prenosa premoženjske pravice

317. člen

(izračun)

(1) Akontacijo dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem, ali dohodka iz prenosa premoženjske pravice izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom dohodka iz oddajanja premoženja v najem ali dohodka iz prenosa premoženjske pravice.

(2) Če dohodek iz oddajanja premoženja v najem ali dohodek iz prenosa premoženjske pravice izplača oseba, ki ni plačnik davka, akontacijo dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem ali dohodek iz prenosa premoženjske pravice ugotovi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca.

318. člen

(način in rok vložitve napovedi)

(1) Napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem, ali dohodka iz prenosa premoženjske pravice mora davčni zavezanec vložiti v 15 dneh od prejema dohodka iz oddajanja premoženja v najem, ali dohodka iz prenosa premoženjske pravice pri davčnem organu.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena vloži davčni zavezanec, ki prejema dohodek iz naslova oddajanja premičnega in nepremičnega premoženja v najem za več mesecev v letu, napoved v 15 dneh po poteku časa, za katerega je bilo dano premoženje v najem, vendar najpozneje do 15. januarja tekočega leta za preteklo leto.

319. člen

(uveljavljanje dejanskih stroškov)

(1) V primeru iz prvega odstavka 317. člena tega zakona lahko davčni zavezanec uveljavlja dejanske stroške v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v ugovoru zoper informativni izračun, razen nerezidenta, ki jih lahko uveljavlja v 30 dneh od izplačila dohodka pri davčnem organu, ali v 30 dneh od zadnjega izplačila dohodka, če nerezident prejema dohodek iz naslova oddajanja premičnega in nepremičnega premoženja v najem za več mesecev v letu. Nerezident uveljavlja dejanske stroške s pisnim zahtevkom, ki ga predpiše minister, pristojen za finance.

(2) V primeru iz drugega odstavka 317. člena tega zakona lahko davčni zavezanec uveljavlja dejanske stroške v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v napovedi iz drugega odstavka 317. člena tega zakona.

320. člen

(rok za izdajo odločbe)

(1) Na podlagi napovedi iz 318. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini akontacije dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem, ali dohodka iz prenosa premoženjske pravice v 30 dneh od dneva vložitve napovedi.

(2) Davčni organ odloči o novi akontaciji dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem ali dohodka iz prenosa premoženjske pravice in o poračunu odtegnjenega davčnega odtegljaja na podlagi uveljavljanja dejanskih stroškov nerezidenta iz prvega odstavka 319. člena tega zakona v 15 dneh od dneva predložitve zahtevka.

7. podpoglavje

Akontacija dohodnine od drugih dohodkov

321. člen

(izračun)

(1) Akontacijo dohodnine od drugih dohodkov izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom drugega dohodka.

(2) Če drug dohodek izplača oseba, ki ni plačnik davka, akontacijo dohodnine od drugega dohodka ugotovi davčni organ na podlagi napovedi davčnega zavezanca.

322. člen

(obvestilo in potrdilo o uporabi stopenj in lestvice in davčnih olajšav)

(1) Davčni zavezanec, ki se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, odloči za izračun akontacije dohodnine od drugega dohodka, ki se prejema redno za mesečno obdobje, z uporabo stopenj in lestvice za odmero dohodnine in davčnih olajšav v skladu z zakonom o dohodnini, mora o tem obvestiti davčni organ in izplačevalca tega dohodka.

(2) Zahtevani način izračuna akontacije dohodnine se lahko uporabi za druge dohodke iz prvega odstavka tega člena, izplačane po dnevu, ko je bilo obvestilo v skladu s prvim odstavkom tega člena predloženo davčnemu organu.

(3) Davčni organ davčnega zavezanca na podlagi njegovega obvestila iz prvega odstavka tega člena v davčnih evidencah označi kot davčnega zavezanca, ki se je odločil za izračun dohodnine od drugih dohodkov na način iz prvega odstavka tega člena, in o tem zavezancu izda potrdilo.

(4) Davčni organ izda potrdilo v petih dneh od dneva predložitve obvestila davčnega zavezanca.

(5) Izplačevalec dohodka iz prvega odstavka tega člena lahko izračuna, odtegne in plača akontacijo dohodnine na način iz prvega odstavka tega člena, če davčni zavezanec predloži potrdilo iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Potrdilo iz petega odstavka tega člena velja za obdobje davčnega leta. V obdobju davčnega leta davčni zavezanec lahko zahteva spremembo potrdila ali ga prekliče na način, kot velja za pridobitev potrdila.

(7) Davčni zavezanec uveljavlja posebno olajšavo za vzdrževane družinske člane pri izplačevalcu drugega dohodka na način, določen v 287. členu tega zakona.

323. člen

(način in rok vložitve napovedi)

Napoved za odmero akontacije dohodnine od drugega dohodka mora davčni zavezanec vložiti v sedmih dneh od dneva prejema dohodka pri davčnem organu.

324. člen

(rok za izdajo odločbe)

Na podlagi napovedi iz 323. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini akontacije dohodnine od drugega dohodka v 15 dneh od dneva vložitve napovedi.

8. podpoglavje

Plačevanje dohodnine od dohodkov iz kapitala

325. člen

(izračun)

(1) Dohodnino od obresti in dividend izračuna:

1. plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja,
2. davčni organ v odločbi, izdani na podlagi napovedi zavezanca.

(2) Dohodnina iz prvega odstavka tega člena se izračuna in plača od davčnih osnov in po stopnji, določeni z zakonom, ki ureja dohodnino.

(3) Obrazec obračuna davčnega odtegljaja in davčne napovedi iz prvega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance. Obrazec mora vsebovati podatke, potrebne za določanje davčne osnove, oziroma izračun dohodnine, in podatke, potrebne za nadzor in identifikacijo zavezanca za davek.

(4) Dohodnino od obresti in dohodnino od dividend izračuna plačnik davka kot davčni odtegljaj v obračunu davčnega odtegljaja. Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti hkrati z obračunom obresti ali dividend.

(5) Če obresti ali dividende izplača oseba, ki ni plačnik davka, dohodnino od obresti ali dividend ugotovi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca.

(6) Dohodnino od dobička iz kapitala ugotovi davčni organ z odločbo na podlagi napovedi davčnega zavezanca. Med letom plačana dohodnina se šteje za akontacijo dohodnine.

(7) Ne glede na prejšnje odstavke tega člena, dohodnino od obresti, ki jih doseže rezident na denarne depozite pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Republiki Sloveniji, in pri bankah drugih držav članic EU, ugotovi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca.

326. člen

(način in rok vložitve napovedi)

(1) Napoved za odmero dohodnine iz petega odstavka 325. člena tega zakona od prejetih obresti in dividend mora pri davčnem organu davčni zavezanec vložiti do 15. dne v mesecu za preteklo trimesečje.

(2) Napoved za odmero dohodnine iz šestega odstavka 325. člena tega zakona mora davčni zavezanec vložiti v 15 dneh od dneva odsvojitve kapitala.

(3) Napoved za odmero dohodnine iz sedmega odstavka 325. člena tega zakona mora davčni zavezanec rezident vložiti do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto pri davčnem uradu. Napovedi ni dolžan vložiti davčni zavezanec rezident, katerega skupni znesek obresti na denarne depozite pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Republiki Sloveniji, in pri bankah drugih držav članic EU, dosežen v davčnem letu, ne presega zneska, določenega z zakonom, ki ureja dohodnino.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena mora davčni zavezanec napoved za odmero dohodnine od dobička iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov vložiti do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto, razen davčnega zavezanca, ki je nerezident. Nerezident lahko vloži napoved do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto, če napove vse odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov v preteklem letu. V taki napovedi, ki jo je dolžan vložiti do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto, lahko davčni zavezanec uveljavlja tudi zmanjšanje pozitivne davčne osnove od dobička iz kapitala iz odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov ali iz odsvojitve nepremičnin, za izgubo, doseženo z odsvojitvijo vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov ali doseženo z odsvojitvijo nepremičnine.

(5) Davčni zavezanec mora napoved iz drugega in četrtega odstavka tega člena vložiti pri davčnem organu.

(6) Ne glede na peti odstavek tega člena mora davčni zavezanec napoved pri odsvojitvi nepremičnine v Republiki Sloveniji vložiti pri davčnem uradu, kjer nepremičnina leži.

327. člen

(obvestilo davčnega zavezanca glede vštevanja obračunanih obresti v davčno osnovo)

(1) Kadar želi davčni zavezanec uveljavljati možnost v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, da se v davčno osnovo od obresti, doseženih v primeru vezanih denarnih sredstev in varčevanja pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Republiki Sloveniji, z ročnostjo, daljšo od enega leta, pri katerem zavezanec ne more razpolagati s privarčevanimi sredstvi pred potekom datuma vezave oziroma poteka varčevanja brez bistvenega zmanjšanja obresti, vštejejo obresti, obračunane za obdobje davčnega leta, je dolžan o tem obvestiti banko ali hranilnico v Republiki Sloveniji na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Davčni zavezanec predloži obvestilo iz prvega odstavka tega člena ob sklenitvi pogodbe o varčevanju oziroma vezavi denarnih sredstev, vendar najpozneje do konca davčnega leta, v katerem je bila pogodba sklenjena.

(3) Predlagano obvestilo zavezuje banko ali hranilnico in davčnega zavezanca, da v davčnem letu obračunane obresti davčnega zavezanca, ki predloži takšno obvestilo, obravnavata enako, kot da so bile izplačane. Obvestilo zavezuje banko ali hranilnico in davčnega zavezanca do poteka datuma vezave denarnih sredstev, poteka varčevanja ali do prekinitve pogodbe.

328. člen

(uveljavljanje odbitka davka, plačanega v tujini)

(1) Davčni zavezanec, ki je rezident, lahko uveljavlja odbitek za ustrezni znesek plačanega davka v tujini od dohodka iz kapitala, ki so obdavčeni v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: odbitek davka, plačanega v tujini), v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, v napovedi za odmero dohodnine od teh dohodkov. Kadar davčni zavezanec v napovedi za odmero dohodnine od teh dohodkov uveljavlja odbitek davka, plačanega v tujini, so sestavni del napovedi tudi ustrezna dokazila glede davčne obveznosti izven Republike Slovenije, zlasti o znesku davka, plačanega v tujini, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan.

(2) Kot ustrezna dokazila iz prvega, petega in šestega odstavka tega člena se štejejo listine, izdane s strani davčnega organa tuje države, ali drugi dokumenti, ki nedvoumno dokazujejo davčno obveznost ali plačilo davka izven Republike Slovenije.

(3) Če davčni zavezanec do roka za vložitev napovedi za odmero dohodnine iz 326. člena tega zakona še ne razpolaga z ustreznimi dokazili, lahko ustrezna dokazila predloži naknadno.

(4) Če davčni zavezanec ne predloži dokazil do roka za izdajo odločbe iz 330. člena tega zakona, izda davčni organ začasno odločbo. Davčni organ začasno odločbo razveljavi in nadomesti z novo odločbo v 15 dneh po predložitvi dokazil. Če davčni zavezanec ne predloži dokazil po preteku petih let po letu, za katero je uveljavljal odbitek davka, plačanega v tujini, se šteje, da je začasna odločba glavna.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v primeru, ko dohodnino od obresti in dividend rezidenta izračunava plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja, odbitek davka za ustrezni znesek plačanega davka v tujini od obresti in dividend, ki so obdavčene v Republiki Sloveniji, upošteva pri izračunu davčnega odtegljaja, če plačnik davka razpolaga z ustreznimi dokazili glede davčne obveznosti zavezanca rezidenta izven Republike Slovenije, zlasti o znesku davka, plačanega v tujini, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan. Če plačnik davka do roka za obračun davčnega odtegljaja iz 336. člena tega zakona še ne razpolaga z ustreznimi dokazili, lahko ustrezna dokazila pridobi naknadno. Če plačnik davka ne pridobi ustreznih dokazil po preteku treh let po letu, za katero je bil uveljavljen odbitek davka, plačanega v tujini, davčni odtegljaj v delu, ki ni bil odtegnjen, bremeni plačnika davka. Plačnik davka je dolžan plačati davčni odtegljaj v delu, ki ni bil odtegnjen, s pripadajočimi dajatvami v 30 dneh po poteku navedenega roka.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko davčni zavezanec rezident v primeru, ko dohodnino od dohodka od prihrankov – ki ga določa Direktiva Sveta 2003/48/ES z dne 3. junija 2003 o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L 157 z dne 26. 6. 2003, str. 38) in je obdavčen v drugi državi članici EU po 1. juliju 2005 – izračunava plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja in odbitek davka za ustrezni znesek plačanega davka v drugi državi članici od takega dohodka od prihrankov presega znesek dohodnine, ki se odmerja po zakonu o dohodnini od takega dohodka, zahteva povrnitev razlike s posebnim zahtevkom. Davčni zavezanec vloži zahtevek v petih letih po poteku koledarskega leta, v katerem je bil davek v drugi državi članici plačan, pri davčnem uradu. Sestavni del zahtevka so ustrezna dokazila glede davčne obveznosti v tujini, zlasti o znesku plačanega davka, o osnovi za plačilo davka ter o tem, da je znesek davka, plačan v tujini, dokončen in dejansko plačan.

329. člen

(uveljavljanje oprostitve)

(1) Če je z mednarodno pogodbo določena oprostitev plačila davka od dohodka od kapitala rezidenta, davčni zavezanec uveljavlja oprostitev v napovedi iz 326. člena tega zakona.

(2) Če je z mednarodno pogodbo določena oprostitev plačila davka od obresti in dividend rezidenta, od katerih dohodnino izračunava plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja, plačnik davka ne izračuna davčnega odtegljaja, če plačnik davka do roka za obračun davčnega odtegljaja iz 336. člena tega zakona razpolaga z ustreznimi dokazili o tem, da so izpolnjeni z mednarodno pogodbo določeni pogoji za oprostitev plačila davka.

330. člen

(rok za izdajo odločbe)

(1) Na podlagi napovedi iz prvega in drugega odstavka 326. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini dohodnine od obresti, dividend ali dobička iz kapitala v 30 dneh od dneva vložitve napovedi.

(2) Na podlagi napovedi iz tretjega in četrtega odstavka 326. člena tega zakona davčni organ izda odločbo o višini dohodnine od obresti ali dobička iz kapitala do 30. aprila tekočega leta za preteklo leto.

331. člen

(odlog ugotavljanja davčne obveznosti)

(1) Podaritev kapitala zavezančevemu zakoncu ali otroku, za katero davčni zavezanec želi v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljaviti odlog ugotavljanja davčne obveznosti, mora priglasiti pri davčnem organu, pri katerem bi moral vložiti napoved.

(2) Priglasitev iz prvega odstavka tega člena opravi davčni zavezanec najpozneje do roka za vložitev napovedi iz drugega ali tretjega odstavka 326. člena tega zakona na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance, s priloženimi dokazili o izpolnjevanju pogojev za odlog.

(3) O odobritvi odloga iz prvega odstavka tega člena odloči davčni organ z odločbo v 15 dneh od vložitve priglasitve.

(4) Če odlog iz prvega odstavka tega člena ni odobren, mora davčni zavezanec vložiti napoved v desetih dneh od vročitve odločbe iz tretjega odstavka tega člena oziroma do roka iz tretjega odstavka 326. člena tega zakona.

(5) V primeru zamenjave deleža v okviru zamenjave kapitalskih deležev, združitev in delitev, za katero lahko davčni zavezanec v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti, priglasitev za vse zavezance hkrati opravi družba obenem s predložitvijo vloge po 380. oziroma 381. členu tega zakona.

(6) Družba, ki opravi priglasitev transakcije iz 380. oziroma 381. člena tega zakona, je dolžna zavezance najpozneje v roku 15 dni po priglasitvi transakcije pri davčnem organu, pisno obvestiti o odložitvi ugotavljanja davčne obveznosti.

(7) Družba, ki opravi priglasitev transakcije iz 380. oziroma 381. člena tega zakona, je dolžna zavezance najpozneje v roku 15 dni po prejemu odločbe davčnega organa o zavrnitvi ugodnosti pisno obvestiti o tem, da odlog ugotavljanja davčne obveznosti po zakonu, ki ureja dohodnino, ni odobren. V tem primeru morajo zavezanci vložiti napoved do roka iz tretjega odstavka 326. člena tega zakona.

(8) V primeru zamenjave investicijskih kuponov podsklada za investicijske kupone drugih podskladov pri istem krovnem vzajemnem skladu, za katero lahko davčni

zavezanec v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, uveljavlja odlog ugotavljanja davčne obveznosti, priglasitev za vse zavezance hkrati opravi družba za upravljanje, ki upravlja krovni sklad, obenem z dajanjem podatkov po 339. členu tega zakona.

(9) Družba, ki upravlja krovni sklad, je dolžna zavezance najpozneje v roku 15 dni po zamenjavi pisno obvestiti o odložitvi ugotavljanja davčne obveznosti.

332. člen

(obveznost družb, ki se preoblikujejo)

Kadar se družba preoblikuje, je nova oziroma prevzemna družba dolžna lastnikom posredovati vse podatke, ki so potrebni za ugotavljanje njihovih morebitnih davčnih obveznosti iz preoblikovanja, vključno s podatki o menjalnem razmerju, denarnem izplačilu in vrednosti novih deležev.

333. člen

(smrt davčnega zavezanca)

Če davčni zavezanec umre, se določbe, ki se nanašajo na dohodnino po tem podpoglavju zakona, smiselno uporabljajo tudi za pooblaščence za zastopanje, pravne naslednike davčnega zavezanca oziroma skrbnike njegovega premoženja.

334. člen

(skrbnik davčnega zavezanca oziroma njegovega premoženja)

Če je davčnemu zavezancu v primeru, ko davčni zavezanec ni znan, ali je poslovno nesposoben, ali je po odločbi o denacionalizaciji določen skrbnik oziroma skrbnik njegovega premoženja, se določbe, ki se nanašajo na dohodnino po tem podpoglavju zakona, smiselno uporabljajo tudi za skrbnika oziroma upravljalca njegovega premoženja.

335. člen

(davčni odtegljaj)

Davčni odtegljaj je dohodnina, ki jo je v skladu s 1. točko prvega odstavka 325. člena tega zakona dolžan izračunati, odtegniti in plačati plačnik davka za davčnega zavezanca od obresti ali dividend, od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, in s tem zakonom plačuje dohodnina z davčnim odtegljajem.

336. člen

(rok predložitve obračuna davčnega odtegljaja in določenih podatkov)

Glede roka predložitve obračuna davčnega odtegljaja in določenih podatkov davčnemu zavezancu, velja 283. člen tega zakona.

9. podpoglavje

Avtomatično dajanje podatkov

337. člen

(avtomatično dajanje podatkov)

(1) Pravna oseba oziroma združenje oseb, vključno z družbo civilnega prava po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki so hkrati plačniki davka, morajo davčnemu organu dostaviti podatke, potrebne za pobiranje dohodnine, za določanje davčne osnove in za uveljavljanje davčnih olajšav ter identifikacijo zavezanca za davek in zavezanca za dajanje podatkov. Navedene osebe morajo davčnemu organu dostaviti tudi podatke o vzdrževanih družinskih članih.

(2) Za osebo iz prvega odstavka tega člena se ne šteje oseba, ki v skladu z zakonom o obdavčenju nima poslovne enote nerezidenta v Republiki Sloveniji in diplomatsko-konzularna predstavništva tujih držav ter predstavništva mednarodnih organizacij. Če se diplomatsko-konzularno predstavništvo tuje države ali predstavništvo mednarodne organizacije odloči, da bo prevzelo obveznosti plačnika davka v skladu z 59. členom tega zakona, je zadolženo tudi za avtomatično dajanje podatkov v skladu s tem členom.

(3) Dolžnost dajanja podatkov po tem členu se ne nanaša na podatke o dohodkih, ki so oproščeni plačila dohodnine v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino.

(4) Osebe, zavezane za dajanje podatkov, morajo podatke iz tega člena dostaviti davčnemu organu in davčnemu zavezancu do 31. januarja tekočega davčnega leta za preteklo davčno leto.

(5) Šteje se, da je oseba, zavezana za dostavo podatkov, izpolnila obveznost do dajanja podatkov davčnemu organu po tem členu, za tiste dohodke, za katere je davčnemu organu predložila obračun davčnega odtegljaja v skladu s tem zakonom.

(6) Za osebe, ki so zavezane za dajanje podatkov po prvem odstavku tega člena, se štejejo tudi osebe oziroma združenja v Republiki Sloveniji, ki izplačajo dohodek z virom izven Republike Slovenije in jih tak dohodek ne bremeni.

(7) Ne glede na četrti odstavek tega člena osebe, ki so zavezane za dajanje podatkov, niso dolžne dostaviti davčnemu zavezancu do 31. januarja tekočega davčnega leta za preteklo davčno leto podatkov iz tega člena, ki se nanašajo na obresti – razen podatkov, ki se nanašajo na obresti pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Republiki Sloveniji, in pri bankah drugih držav članic EU – in dividende, od katerih je bil plačan davčni odtegljaj.

338. člen

(avtomatično dajanje podatkov izvajalcev pokojninskih načrtov)

(1) Izvajalci pokojninskih načrtov, ki zbirajo premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja in vodijo osebne račune zavarovancev, morajo davčnemu organu dostaviti podatke, potrebne za pobiranje dohodnine, v zvezi s premijami prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja in uveljavljanjem oprostitev in davčnih olajšav v zvezi s tem, ter podatke, potrebne za identifikacijo davčnega zavezanca, plačnika premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, in zavezanca za dajanje podatkov.

(2) Osebe, zavezane za dajanje podatkov po tem členu, morajo podatke iz tega člena dostaviti davčnemu organu in davčnemu zavezancu oziroma lastniku osebnega računa do 31. januarja tekočega davčnega leta za preteklo davčno leto.

339. člen

(avtomatično dajanje podatkov v zvezi s pridobitvijo in odsvojitvijo vrednostnih papirjev, drugih deležev in investicijskih kuponov)

(1) Pooblaščeni udeleženci trga vrednostnih papirjev in druge pravne osebe, ki so opravljale prenose imetništva vrednostnih papirjev, drugih deležev ali investicijskih kuponov, vključno z njihovimi unovčitvami, morajo davčnemu organu dostaviti podatke, ki se nanašajo na vse pridobitve, odsvojitve in unovčitve vrednostnih papirjev, drugih deležev ali investicijskih kuponov in na uveljavljanje stroškov ter identifikacijo zavezanca za davek in zavezanca za dajanje podatkov.

(2) Podatkov iz prvega odstavka tega člena ni potrebno dajati v primerih odsvojitev, kjer je bil pravni temelj sklep o dedovanju, drugi pravni posel v zvezi s smrtjo, sodna odločba (sklep o sodni izvršbi) ali upravna izvršba (sklep o prisilni izterjavi).

(3) Osebe, zavezane za dajanje podatkov po tem členu, morajo podatke iz tega člena zakona dostaviti davčnemu organu do 31. januarja tekočega davčnega leta za preteklo davčno leto.

340. člen

(avtomatično dajanje podatkov v zvezi s katastrskim dohodkom)

(1) Upravni organ, pristojen za geodetske zadeve, mora davčnemu organu do 15. julija leta, za katero se odmerja akontacija dohodnine od katastrskega dohodka, posredovati podatke o vseh osebah, ki so bile na dan 30. junija leta, za katero se dohodnina odmerja, v zemljiški knjigi oziroma zemljiškem katastru vpisane kot lastniki, zakupniki ali imetniki pravice uporabe kmetijskih ali gozdnih zemljišč, podatke o vrsti rabe in kvaliteti teh zemljišč na dan 30. junija leta, za katero se dohodnina odmerja ter podatke o katastrskem dohodku, pripisanemu tem zemljiščem.

(2) Zavod za gozdove Republike Slovenije do 15. julija za vse parcele gozdnih zemljišč, po katerih potekajo gozdne ceste, posreduje podatke o parcelni številki in površini parcele oziroma delu parcele pod gozdno cesto po stanju na dan 30. junija leta, za katero se akontacija dohodnine odmerja.

(3) Uprava za obrambo ministrstva, pristojnega za obrambo, do 15. julija za vsa kmetijska in gozdna zemljišča, na katerih so objekti posebnega pomena za obrambo, ali ležijo v varnostnem območju takega objekta in se zanje predpišejo ukrepi varovanja, pošlje podatke o parcelni številki in površini parcele oziroma delu parcele pod gozdno cesto po stanju na dan 30. junija leta, za katero se akontacija dohodnine odmerja.

341. člen

(avtomatično dajanje podatkov v zvezi z obrestmi davčnih zavezancev, ki so rezidenti v državi članici EU)

Osebe, ki so dolžne davčnemu organu dajati podatke po določbah 10. podpoglavja I. poglavja tega dela zakona, niso dolžne dajati podatkov v zvezi z istim dohodkom v skladu s 337. členom tega zakona.

342. člen

(dajanje podatkov)

Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejše določbe glede vrste, oblike in načina dajanja podatkov na podlagi 337. do 340. člena tega zakona.

10. podpoglavje

Dajanje podatkov o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti

1. ***Splošne določbe***

343. člen

(vsebina tega podpoglavja)

To podpoglavje določa obveznost plačilnih zastopnikov, da davčnemu organu dajejo podatke o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti, ki jih dosegajo upravičeni lastniki, vrsto, obseg podatkov in način njihovega zbiranja ter druge obveznosti, da bi se omogočila učinkovita obdavčitev teh dohodkov v državi članici EU, katere rezident je upravičeni lastnik.

344. člen

(plačilni zastopnik)

(1) Plačilni zastopnik po tem podpoglavju zakona je:

1. katera koli oseba, ki je ustanovljena v Republiki Sloveniji in opravlja dejavnost, v zvezi s katero plačuje ali zagotavlja dohodek od prihrankov:

– v neposredno korist upravičenega lastnika, ali

– subjektu, ki je ustanovljen na predpisanem ozemlju;

2. kateri koli subjekt, ki je ustanovljen v Republiki Sloveniji in kateremu oseba, ki opravlja dejavnost ter je ustanovljena v državi članici EU, plača dohodek od prihrankov v korist upravičenega lastnika.

(2) Za osebo, ki je ustanovljena v Republiki Sloveniji in opravlja dejavnost, v zvezi s katero plačuje dohodek iz prihrankov iz prvega odstavka tega člena, se štejejo tudi Republika Slovenija, Banka Slovenije in samoupravne lokalne skupnosti.

(3) Predpisano ozemlje je ozemlje drugih držav članic EU in vsa odvisna ali pridružena ozemlja, ki uporabljajo ukrepe, ki ustrezajo ali so enaka tistim, ki jih določa Direktiva Sveta 2003/48/ES z dne 3. junija 2003 o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, UL L 157 z dne 26. junija 2003, zadnjič spremenjena s Sklepom Sveta 2004/587/ES z dne 19. julija 2004 o datumu začetka uporabe Direktive 2004/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, UL L 257, 4. 8. 2004 (v nadaljnjem besedilu: Direktiva o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti), in jih objavi minister, pristojen za finance.

(4) Subjekt iz prvega odstavka tega člena je vsak subjekt, ki je ustanovljen v državi članici EU, razen če ni s tem zakonom drugače določeno, in ni:

1. pravna oseba,

2. subjekt, katerega dobiček je obdavčen po splošnih pravilih za podjetniško obdavčitev,

3. kolektivni naložbeni podjem za vlaganje v prenosljive vrednostne papirje, priznan v skladu z Direktivo Sveta 85/611/EGS z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje, UL L 375/1985, zadnjič spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/1/ES z dne 9. marca 2005 o spremembi direktiv Sveta 73/239/EGS, 85/611/EGS, 91/675/EGS, 92/49/EGS in 93/6/EGS ter direktiv 94/19/ES, 98/78/ES, 2000/12/ES, 2001/34/ES, 2002/83/ES in 2002/87/ES za vzpostavitev nove organizacijske strukture odborov za finančne storitve, UL L 79/2005 (v nadaljnjem besedilu: priznani KNPVP).

(5) Za pravno osebo iz 1. točke četrtega odstavka tega člena se ne šteje:

1. v Finski: avoin yhtiö (Ay) in kommandiittiyhtiö (Ky)/öppet bolag in kommanditbolag;

2. v Švedski: handelsbolag (HB) in komanditbolag (KB).

(6) Plačilni zastopnik mora vsak subjekt obravnavati, kot da je subjekt iz prvega odstavka tega člena, razen kadar mu ta subjekt predloži uradna dokazila o tem, da je subjekt iz 1., 2. in 3. točke četrtega odstavka tega člena.

(7) Subjekt, ki plačilnemu zastopniku ali nosilcu gospodarske dejavnosti predloži potrdilo o tem, da se obravnava kot KNPVP iz 3. točke četrtega odstavka tega člena, ki ga je izdala država članica EU, v kateri je subjekt ustanovljen, se za namene tega podpoglavja obravnava kot KNPVP.

345. člen

(odločitev subjekta, da se obravnava kot KNPVP)

(1) Če se subjekt, ki je ustanovljen v Republiki Sloveniji, želi obravnavati kot priznani KNPVP, mora pridobiti dovoljenje davčnega organa.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja se vloži pri davčnem organu.

(3) Zahteva iz drugega odstavka tega člena mora vsebovati:

1. ime in naslov subjekta;

2. izjavo, da:

– je subjekt ustanovljen v Republiki Sloveniji;

– subjekt ni pravna oseba;

– dobiček subjekta ni obdavčljiv po splošnih pravilih za podjetniško obdavčitev;

– subjekt ni priznani KNPVP, in

– se je subjekt odločil za obravnavo kot priznani KNPVP za namene Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti;

3. podpisano izjavo osebe, ki vloži zahtevo, o tem, da so navedbe v zahtevi točne in popolne.

(4) Davčni organ izda subjektu dovoljenje, da se za namene Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti obravnava kot priznani KNPVP. To dovoljenje velja od datuma, navedenega na njem.

346. člen

(upravičeni lastnik)

(1) Upravičeni lastnik po tem podpoglavju zakona je fizična oseba, ki je rezident predpisanega ozemlja in prejme plačilo dohodka od prihrankov, ali ji je tako plačilo zagotovljeno.

(2) Fizična oseba iz prvega odstavka tega člena se ne obravnava kot upravičeni lastnik, če plačilnemu zastopniku predloži dokazilo o tem, da plačila ni prejela ali si ga zagotovila v lastno korist, zato ker:

1. je plačilni zastopnik ali nosilec gospodarske dejavnosti;

2. deluje v imenu subjekta iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona;

3. deluje v imenu subjekta:

– ki je pravna oseba,

– katerega dobiček je obdavčljiv po splošnih pravilih za podjetniško obdavčitev,

– ki je priznani KNPVP, ali

– ki se obravnava kot priznani KNPVP za namene Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti;

4. deluje v imenu druge fizične osebe, v korist katere prejme ali zagotovi plačilo obresti.

(3) Fizična oseba, ki predloži dokazilo o tem, da deluje v imenu subjekta iz 2. točke drugega odstavka tega člena, mora plačilnemu zastopniku predložiti tudi naziv in naslov tega subjekta.

(4) Fizična oseba, ki predloži dokazilo o tem, da deluje v imenu druge fizične osebe, mora plačilnemu zastopniku predložiti tudi osebno ime in naslov prebivališča, ter davčno številko ali datum in kraj rojstva te druge fizične osebe. Fizična oseba, ki predloži dokazilo, te podatke pridobi v skladu s 349. členom tega zakona.

(5) Plačilni zastopnik, ki razpolaga s podatki o tem, da fizična oseba, ki je prejela plačilo dohodka iz prihrankov, ali ji je tako plačilo zagotovljeno, ni upravičeni lastnik obresti iz razloga iz 4. točke drugega odstavka tega člena, je dolžan storiti vse potrebno za ugotovitev identitete upravičenega lastnika. Če plačilni zastopnik ne more ugotoviti identitete upravičenega lastnika, je dolžan fizično osebo, ki prejme plačilo dohodka od prihrankov, ali ji je tako plačilo zagotovljeno, obravnavati kot upravičenega lastnika.

347. člen

(dohodek od prihrankov)

(1) Za dohodek od prihrankov po tem podpoglavju zakona se štejejo:

1. obresti,

2. obračunane ali h glavnici pripisane obresti ob prodaji, povračilu ali odkupu dolžniških terjatev,

3. dohodek, ki ga razdeli kolektivni investicijski sklad in je dosežen, neposredno ali posredno, preko drugih kolektivnih investicijskih skladov ali subjektov iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, iz naslova obresti,

4. dohodek, dosežen s prodajo, povračilom ali odkupom delnice ali enot v kolektivnem investicijskem skladu, če ta sklad neposredno ali posredno prek drugih kolektivnih investicijskih skladov ali subjektov iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, investira več kot 25% sredstev v dolžniške terjatve.

(2) Za obresti iz prvega odstavka tega člena se šteje dohodek iz kakršnih koli dolžniških terjatev, ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, in ne glede na to, ali imajo pravico do udeležbe v dolžnikovem dobičku, vključno z dohodkom iz državnih vrednostnih papirjev ter dohodkom od obveznic ali zadolžnic.

(3) V obresti iz prvega odstavka tega člena se vštevajo nagrade v zvezi z dolžniškimi terjatvami ter premije in diskonti iz dolžniških terjatev.

(4) V obresti iz prvega odstavka tega člena se ne vštevajo kazni zaradi zamude pri plačilu (zamudne obresti).

(5) Kadar plačilni zastopnik ne razpolaga s podatki o znesku obresti iz 2. točke prvega odstavka tega člena, se celoten znesek prihodkov od prodaje, povračila ali odkupa dolžniških terjatev, šteje za dohodek od prihrankov.

(6) Kadar plačilni zastopnik ne razpolaga s podatki o deležu dohodka, ki izhaja iz obresti, iz 3. točke prvega odstavka tega člena, se celotni znesek dohodka šteje za dohodek od prihrankov.

(7) Ne glede na 3. in 4. točko prvega odstavka tega člena, se šteje, da dohodka od prihrankov ni, kadar je:

1. kolektivni investicijski sklad, ki je ustanovljen v Republiki Sloveniji, investiral 15% ali manj sredstev, neposredno ali posredno prek drugih kolektivnih vzajemnih skladov ali subjektov iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, v dolžniške terjatve;

2. kolektivni investicijski sklad, ki je ustanovljen v drugi državi članici EU, ki je odstopila od točk (c) in (d) prvega odstavka 6. člena Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, v skladu s šestim odstavkom te direktive, investiral 15% ali manj sredstev v dolžniške terjatve v skladu z zakonodajo te države članice EU, ki ureja odstop od navedenih določb direktive.

(8) Ne glede na 4. točko prvega odstavka tega člena se:

1. kadar plačilni zastopnik ne razpolaga s podatki v zvezi z odstotkom sredstev, ki so investirana v dolžniške terjatve, v delnice ali enote v kolektivnih investicijskih skladih, šteje, da je ta odstotek večji od 25%;

2. kadar plačilni zastopnik ne more določiti zneska dohodka, ki ga je dosegel upravičeni lastnik, šteje, da dohodek ustreza prihodkom od prodaje, povračila ali odkupa delnic ali enot.

(9) V skladu z desetim odstavkom tega člena se šteje, da dohodka od prihrankov ni:

1. kadar subjekt iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, ki je ustanovljen v Sloveniji, investira 15% ali manj sredstev, neposredno ali posredno preko drugih kolektivnih vzajemnih skladov ali subjektov iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, v dolžniške terjatve;

2. kadar je subjekt iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, ki je ustanovljen v drugi državi članici EU, ki je odstopila od točk (c) in (d) prvega odstavka 6. člena Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti, v skladu s šestim odstavkom te direktive, investiral 15% ali manj sredstev v dolžniške terjatve v

skladu z zakonodajo te države članice EU, ki ureja odstop od navedenih določb direktive.

(10) Ne glede na sedmi in deveti odstavek tega člena, se, kadar plačilni zastopnik ne more ugotoviti, ali je kolektivni investicijski sklad ali subjekt iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona investiral 15% ali manj sredstev v dolžniške terjatve, v skladu s sedmim in devetim odstavkom tega člena, šteje, da dohodek od prihrankov je.

(11) Odstotki iz tega člena se določajo glede na investicijsko politiko, kot je določena v pravilih sklada ali ustanovnih listinah kolektivnega investicijskega sklada ali subjekta iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona, če teh ni, pa glede na dejansko sestavo sredstev kolektivnega investicijskega sklada ali subjekta iz četrtega odstavka 344. člena tega zakona.

(12) V tem členu je kolektivni investicijski sklad:

1. priznani KNPVP;

2. subjekt, ki se za namene Direktive o obdavčitvi dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti obravnava kot priznani KNPVP; ali

3. kolektivni naložbeni podjem, ustanovljen izven Skupnosti.

(13) Kadar kolektivni investicijski sklad iz dvanajstega odstavka tega člena razmejuje prispevke udeležencev in dobičke ali dohodke, iz katerih se vršijo plačila tem osebam, v ločene zbire, ter so ti udeleženci upravičeni izmenjevati pravice v enem takem zbiru za pravice v drugem, se vsak ločen zbir obravnava kot ločeni kolektivni investicijski sklad.

348. člen

(potrdilo o davčnem rezidentstvu)

(1) Davčni organ upravičenemu lastniku, ki je rezident Republike Slovenije in dohodek od prihrankov prejme v državi članici EU, ki od tega dohodka pobira davčni odtegljaj, na zahtevo izda potrdilo o davčnem rezidentstvu za namene uveljavljanja izjem od davčnega odtegljaja v tej državi članici EU.

(2) Potrdilo iz prvega odstavka tega člena vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime in naslov prebivališča ter davčno številko upravičenega lastnika;

2. osebno ime ali naziv in naslov oziroma sedež plačilnega zastopnika;

3. številko računa upravičenega lastnika ali, če račun ne obstaja, podatke o vrednostnem papirju.

(3) Potrdilo iz prvega odstavka tega člena se izda v dveh mesecih od vložitve zahteve.

(4) Potrdilo iz prvega odstavka tega člena se izda za obdobje treh let, šteto od dneva izdaje potrdila.

2. *Podatki, ki jih je potrebno pridobiti, preveriti in dostaviti*

349. člen

(identiteta in rezidentstvo upravičenega lastnika)

(1) Plačilni zastopnik, ki opravi plačilo dohodka od prihrankov fizični osebi, ali prejme oziroma zagotovi plačilo dohodka od prihrankov za fizično osebo, ter razpolaga s podatki, ki kažejo na to, da je fizična oseba upravičeni lastnik, mora ugotoviti identiteto in rezidentstvo upravičenega lastnika v skladu s tem poglavjem.

(2) Kadar so bila pogodbena razmerja med plačilnim zastopnikom in upravičenim lastnikom sklenjena pred 1. majem 2004, mora plačilni zastopnik ugotoviti identiteto upravičenega lastnika, tako da pridobi in preveri njegovo osebno ime, naslov in rezidentstvo z uporabo podatkov, ki so mu na razpolago, vključno s podatki, ki jih je pridobil po predpisih, ki urejajo preprečevanje pranja denarja.

(3) Kadar so bila pogodbena razmerja med plačilnim zastopnikom in upravičenim lastnikom sklenjena, ali so bile opravljene transakcije brez pogodbenega razmerja, na dan 1. maja 2004 ali po njem, plačilni zastopnik ugotovi identiteto upravičenega lastnika, tako da pridobi in preveri:

1. osebno ime, naslov prebivališča in, če obstaja, davčno številko upravičenega lastnika, ki jo je dodelila država članica EU, katere rezident je, za davčne namene, in sicer v skladu s četrtim do šestim odstavkom tega člena; ter

2. rezidentstvo upravičenega lastnika, v skladu s sedmim in osmim odstavkom tega člena.

(4) Podatki iz 1. točke tretjega odstavka tega člena se pridobijo in preverijo tako, da upravičeni lastnik plačilnemu zastopniku predloži svojo potno listino ali osebno izkaznico.

(5) Kadar naslov prebivališča na potni listini ali osebni izkaznici ni vpisan, se naslov pridobi in preveri tako, da upravičeni lastnik plačilnemu zastopniku predloži kateri koli drugi dokument, s katerim se dokazuje identiteta. Ta dokument vključuje tudi potrdilo o rezidentstvu za davčne namene.

(6) Kadar davčna številka na potni listini, osebni izkaznici ali katerem koli drugem dokumentu, s katerim se dokazuje identiteta, ki ga predloži upravičeni lastnik, ni vpisana, plačilni zastopnik namesto tega pridobi in preveri datum in kraj rojstva upravičenega lastnika na podlagi njegove potne listine ali osebne izkaznice.

(7) Rezidentstvo upravičenega lastnika se ugotovi na podlagi naslova njegovega prebivališča, preverjenega v skladu s četrtim in petim odstavkom tega člena.

(8) Ne glede na sedmi odstavek tega člena plačilni zastopnik v primeru, kadar upravičeni lastnik izjavi, da je rezident države, ki ni članica EU, in predloži potno listino ali osebno izkaznico, ki jo je izdala država članica EU, rezidentstvo ugotovi na podlagi potrdila o davčnem rezidentstvu, ki ga je izdal pristojni organ države, katere rezident je fizična oseba. Kadar upravičeni lastnik ne predloži takega potrdila, se za državo rezidentstva šteje država članica EU, ki je izdala potno listino ali drug uradni osebni dokument.

(9) Upravičeni lastnik lahko predloži overjeno kopijo katerega koli dokumenta iz tega poglavja. Overjena kopija je kopija, overjena ali legalizirana na tak način, da bi bila lahko uporabna za namene dokazovanja v postopku pred sodiščem.

(10) Pristojni organ iz osmega odstavka tega člena je pristojni organ za namene mednarodnih pogodb o izogibanju dvojnega obdavčevanja ali, kadar tega ni, drug organ, ki je pristojen za izdajanje potrdil o rezidentstvu za davčne namene.

350. člen

(podatki, ki jih plačilni zastopniki dajejo davčnemu organu)

(1) Plačilni zastopnik iz 1. točke prvega odstavka 344. člena tega zakona, ki plačilo dohodka od prihrankov opravi ali zagotovi v neposredno korist upravičenega lastnika, mora davčnemu organu dostaviti naslednje podatke:

1. osebno ime ali naziv in naslov oziroma sedež plačilnega zastopnika;

2. osebno ime, naslov prebivališča in država rezidentstva upravičenega lastnika, ugotovljeni v skladu s 349. členom tega zakona;

3. kadar so bila pogodbena razmerja med plačilnim zastopnikom in upravičenim lastnikom sklenjena, ali transakcije, so bile transakcije opravljene brez pogodbenega razmerja, na dan 1. maja 2004 ali po njem, davčno števil-

ko, ali če te ni, datum in kraj rojstva upravičenega lastnika, ugotovljena v skladu s 349. členom tega zakona;

4. številko računa upravičenega lastnika ali, kadar te ni, opredelitev dolžniške terjatve, v zvezi s katero je dohodek od prihrankov dosežen ali zagotovljen;

5. znesek in vrsto plačil dohodka od prihrankov, opravljenih ali zagotovljenih upravičenemu lastniku, v skladu s 351. členom tega zakona, ter valuta, v kateri so bila plačila opravljena ali zagotovljena.

(2) Plačilni zastopnik iz 1. točke prvega odstavka 344. člena tega zakona, ki plačilo dohodka od prihrankov opravi ali zagotovi subjektu, ki je ustanovljen na predpisanem ozemlju, mora davčnemu organu dostaviti naslednje podatke:

1. osebno ime ali naziv in naslov oziroma sedež plačilnega zastopnika;

2. naziv in naslov subjekta (vključno z ozemljem, na katerem je ustanovljen); in

3. skupni znesek in vrsto plačil dohodka od prihrankov, opravljenih ali zagotovljenih subjektu, v skladu s 351. členom tega zakona, ter valuta, v kateri so bila plačila opravljena ali zagotovljena.

(3) Plačilni zastopnik iz 2. točke prvega odstavka 344. člena tega zakona mora davčnemu organu dostaviti naslednje podatke v zvezi z vsakim upravičenim lastnikom, kateremu dohodek pripada:

1. izjavo, da je plačilo dohodka od prihrankov prejel kot plačilni zastopnik;

2. osebno ime ali naziv in naslov oziroma sedež plačilnega zastopnika;

3. osebno ime, naslov prebivališča in državo rezidentstva upravičenega lastnika, ugotovljeni v skladu s 349. členom tega zakona;

4. kadar so bila pogodbena razmerja med upravičenim lastnikom in plačilnim zastopnikom sklenjena, ali so bile transakcije opravljene brez pogodbenega razmerja, na dan 1. maja 2004 ali po njem, davčno številko, ali če te ni, datum in kraj rojstva upravičenega lastnika, ugotovljena v skladu s 349. členom tega zakona;

5. številko računa upravičenega lastnika ali, kadar te ni, opredelitev dolžniške terjatve, v zvezi s katero je dohodek od prihrankov dosežen;

6. znesek in vrsto dohodka od prihrankov, ki ga je plačilni zastopnik prejel, v skladu s 351. členom tega zakona, ter valuto, v kateri je bil plačan.

(4) Plačilni zastopnik mora davčnemu organu do 28. februarja tekočega leta dostaviti vse podatke iz tega člena v zvezi s plačili dohodka od prihrankov, ki so bila opravljena, ali prejeta oziroma zagotovljena v preteklem letu, v obliki in na način, ki ju predpiše minister, pristojen za finance.

(5) Za postopek nadzora nad dajanjem podatkov po tem poglavju zakona se smiselno uporabljajo VI. poglavje drugega dela tega zakona.

351. člen

(podatki o zneskih dohodka od prihrankov, ki se dajejo davčnemu organu)

(1) Plačilni zastopnik mora določiti, v skladu s katero od točk tega odstavka dostavlja podatke o dohodku od prihrankov in kadar je dohodek od prihrankov vrste, ki je določena:

1. s 1. točko prvega odstavka 347. člena tega zakona, navesti znesek dohodka od prihrankov;

2. z 2. ali 4. točko prvega odstavka 347. člena tega zakona, navesti znesek dohodka od prihrankov ali celotni znesek prejemkov od prodaje, odkupa ali povračila;

3. s 3. točko prvega odstavka 347. člena tega zakona, navesti znesek dohodka ali celoten znesek razdelitve.

(2) Kadar je plačilni zastopnik dostavil podatke o dohodku od prihrankov po 1. ali 3. točki prvega odstavka tega člena, ni potrebno nikakršno nadaljnje dajanje podatkov o istem dohodku po 2. točki prvega odstavka tega člena.

II. poglavje

Obvezni prispevki za socialno varnost

352. člen

(izračun)

(1) Obvezne prispevke za socialno varnost, določene z zakoni, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, starševsko varstvo in družinske prejemke in zaposlovanje (v nadaljnjem besedilu: prispevki za socialno varnost) izračunavajo zavezanci za prispevke v obračunu prispevkov za socialno varnost, če ni s tem zakonom drugače določeno. V obračunu prispevkov za socialno varnost mora zavezanec za prispevke za socialno varnost navesti podatke, ki so resnični, popolni in pravilni glede na posamezen zakon o obdavčenju ter ne smejo spraviti v zmoto organa za pobiranje prispevkov za socialno varnost. Obliko obračuna prispevkov za socialno varnost, ki mora vsebovati vse podatke, ki so potrebni za izračun in nadzor pravilnosti izračuna prispevkov za socialno varnost, predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena prispevke za socialno varnost, za katere je zavezanec zavarovanec, za zavarovanca izračuna, odtegne in plača zavezanec za prispevke za socialno varnost, ki ni hkrati tudi zavarovanec in je plačnik davka v skladu z 58. členom tega zakona. V tem primeru se izračun prispevkov za socialno varnost opravi v obračunu davčnih odtegljajev.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena zavezanec za prispevke za socialno varnost, ki ni hkrati tudi zavarovanec, in je plačnik davka v skladu z 58. členom tega zakona, opravi izračun prispevkov za socialno varnost sam v obračunu davčnih odtegljajev, če ni z zakonom drugače določeno.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena, prispevke za socialno varnost, za katere je zavezan zavarovanec, za zavarovanca izračuna, odtegne in plača zavezanec za prispevke za socialno varnost, ki ni hkrati tudi zavarovanec, in je delodajalec, ki ni plačnik davka v skladu z 58. členom tega zakona, v obračunu prispevkov za socialno varnost. Ne glede na prvi odstavek tega člena zavezanec za prispevke za socialno varnost, ki ni hkrati tudi zavarovanec in je delodajalec, ki ni plačnik davka v skladu z 58. členom tega zakona, opravi izračun prispevkov za socialno varnost sam v obračunu prispevkov za socialno varnost.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena prispevke za socialno varnost za zavezance, ki plačujejo prispevke za socialno varnost od katastrskega dohodka kmetijskih in gozdnih zemljišč za sebe in za člane njihovega kmečkega gospodarstva, ugotovi davčni organ z odločbo, s katero izračuna akontacijo dohodnine od katastrskega dohodka.

(6) Prispevki za socialno varnost se izračunajo po stopnjah, ki veljajo na dan nastanka davčne obveznosti za plačilo prispevkov za socialno varnost, kot je določen v zakonu o obdavčenju ali v tem zakonu.

353. člen

(rok za predložitev obračuna prispevkov za socialno varnost oziroma obračuna davčnih odtegljajev in rok za plačilo)

(1) Zavezanec za prispevke za socialno varnost iz prvega odstavka 352. člena mora predložiti obračun pri-

spevkov za socialno varnost in plačati prispevke za socialno varnost najpozneje do 15. dne v mesecu za pretekli mesec, če ni z zakonom drugače določeno.

(2) Zavezanec za prispevke za socialno varnost iz drugega in tretjega odstavka 352. člena mora predložiti obračun davčnih odtegljajev davčnemu organu in plačati prispevke za socialno varnost v roku, kot je določen za akontacijo dohodnine od dohodkov, od katerih se plačujejo prispevki za socialno varnost. V enakem roku mora plačnik davka predložiti tudi davčnemu zavezancu (zavarovancu) podatke iz obračuna davčnih odtegljajev o dohodku, od katerih se plačujejo prispevki za socialno varnost, o odtegnjenih in plačanih prispevkih za socialno varnost ter druge podatke, ki vplivajo na višino prispevkov za socialno varnost.

(3) Zavezanec za prispevke za socialno varnost iz petega odstavka 352. člena tega zakona mora plačati prispevke za socialno varnost v rokih in na način, ki je določen za akontacijo dohodnine od katastrskega dohodka.

III. poglavje
Davek od dohodkov pravnih oseb

354. člen
(izračunavanje in plačevanje davka)

(1) Zavezanec za davek od dohodkov pravnih oseb (v nadaljnjem besedilu tega poglavja: davčni zavezanec) sam izračuna in plača davek od dohodkov pravnih oseb za davčno obdobje.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, v primeru davčnega odtegljaja davek izračuna, odtegne in plača plačnik davka.

(3) Davčni zavezanec in plačnik davka zagotavljata podatke o poslovanju, ki so podlaga za ugotovitev davčne obveznosti, na način in v obsegu, kot je določen s tem zakonom in zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

355. člen
(davčni obračun)

(1) Davek od dohodkov pravnih oseb izračuna davčni zavezanec v davčnem obračunu v skladu s tem zakonom.

(2) Obrazec davčnega obračuna, ki ga predpiše minister, pristojen za finance, predloži davčnemu organu davčni zavezanec, določen s tem zakonom in zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, če zakon ne določa drugače.

(3) Davčni obračun vsebuje podatke, ki so podlaga za ugotovitev davka, na način in v obsegu, kot je določeno s tem zakonom in zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

356. člen
(osebe, ki morajo predložiti davčni obračun)

(1) Davčni obračun predloži davčni zavezanec rezident in nerezident od dohodkov, ki jih dosega z opravljanjem dejavnosti oziroma poslov v poslovni enoti ali preko poslovne enote nerezidenta v Republiki Sloveniji.

(2) Davčni obračun predložijo tudi:

1. davčni zavezanci, oproščeni davka po 9. členu Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (v nadaljnjem besedilu: ZDDPO-2);

2. davčni zavezanci, ki plačujejo davek po stopnji 0% v skladu z 61. členom ZDDPO-2.

357. člen
(vsebina davčnega obračuna)

(1) Davčni obračun je, če ni s tem zakonom drugače določeno, sestavljen iz:

– izkaza poslovnega izida ali drugega poročila, ki ustreza izkazu poslovnega izida in prikazuje prihodke, odhodke in izid, ter pojasnil, izdelanih na podlagi zakona, ki ureja gospodarske družbe, ali drugega zakona, ki tudi ureja izdelovanje takšnih izkazov, poročil in pojasnil, in računovodskih standardov;

– bilance stanja ali drugega poročila, ki ustreza bilanci stanja in prikazuje stanje sredstev in obveznosti do virov sredstev, ter pojasnil, izdelanih na podlagi zakona, ki ureja gospodarske družbe, ali drugega zakona, ki tudi ureja izdelovanje takšnih bilanc, poročil in pojasnil, in računovodskih standardov;

– izkaza gibanja kapitala ali drugega poročila, ki ustreza izkazu gibanja kapitala in prikazuje gibanje posameznih sestavin kapitala, vključno z uporabo čistega dobička in pokrivanjem izgube, izdelanih na podlagi zakona, ki ureja gospodarske družbe, ali drugega zakona, ki tudi ureja izdelovanje takšnih izkazov, poročil in pojasnil, in računovodskih standardov;

– in drugih podatkov, določenih s tem zakonom in zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

(2) Sestavni deli davčnega obračuna tvorijo celoto.

358. člen
(predlaganje davčnega obračuna)

(1) Davčni zavezanec predloži davčni obračun davčnemu organu. Če je davčni zavezanec del podatkov, ki jih predpisuje ta zakon, predložil AJPES, lahko predloži davčnemu organu davčni obračun brez teh podatkov, mora pa v davčnem obračunu to izrecno navesti. Podrobnejši način predložitve davčnega obračuna v primerih iz prejšnjega stavka in način ter roke za izmenjavo podatkov med AJPES in davčnim organom predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Če davčni zavezanec sestavlja davčni obračun za davčno obdobje, ki se ne razlikuje od koledarskega leta, predloži davčni obračun najpozneje v treh mesecih od začetka tekočega koledarskega leta za preteklo koledarsko leto.

(3) Če davčni zavezanec sestavlja davčni obračun za davčno obdobje, ki se razlikuje od koledarskega leta in je enako poslovnemu letu, predloži davčni obračun najpozneje v treh mesecih od začetka tekočega poslovnega leta za preteklo poslovno leto.

(4) Pri prehodu na davčno obdobje, ki se razlikuje od koledarskega leta, davčni zavezanec predloži davčni obračun najpozneje v treh mesecih od začetka poslovnega leta. Davčni obračun se v tem primeru nanaša na obdobje od konca koledarskega leta do začetka naslednjega davčnega obdobja, ki se razlikuje od koledarskega leta.

(5) Pri prehodu na davčno obdobje, ki se ne razlikuje od koledarskega leta, davčni zavezanec predloži davčni obračun najpozneje v treh mesecih od začetka koledarskega leta. Davčni obračun se v tem primeru nanaša na obdobje od konca poslovnega leta do začetka naslednjega davčnega obdobja, ki se ne razlikuje od koledarskega leta.

(6) Pri prehodu iz davčnega obdobja, ki se razlikuje od koledarskega leta, na drugo davčno obdobje, ki se prav tako razlikuje od koledarskega leta, davčni zavezanec predloži davčni obračun najpozneje v treh mesecih od začetka drugega davčnega obdobja. Davčni obračun se v tem primeru nanaša na obdobje od konca prejšnjega davčnega obdobja, ki se razlikuje od koledarskega leta, do začetka drugega davčnega obdobja, ki se prav tako razlikuje od koledarskega leta.

(7) Davčni zavezanec, ki ni bil davčni zavezanec skozi celotno davčno obdobje, sestavi davčni obračun na dan, ko so prenehali pogoji, po katerih je bil davčni zavezanec za plačilo davka od dohodkov pravnih oseb, razen

če je s tem zakonom določeno drugače. Davčni obračun predloži davčnemu organu najpozneje v treh mesecih po dnevu prenehanja pogojev, po katerih je bil davčni zavezanec za plačilo davka od dohodkov pravnih oseb, razen če je s tem zakonom določeno drugače.

(8) Davčni zavezanec, ki je bil davčni zavezanec v preteklem davčnem obdobju in za preteklo davčno obdobje ni predložil davčnega obračuna, ker na zadnji dan preteklega davčnega obdobja še ni izpolnjeval pogojev, da bi bil davčni zavezanec, mora predložiti davčni obračun za preteklo davčno obdobje najpozneje v treh mesecih po prvem dnevu, ko so izpolnjeni pogoji, po katerih se šteje kot davčni zavezanec za plačilo davka od dohodkov pravnih oseb.

359. člen

(znižanje davčne osnove in uveljavljanje davčnih olajšav v postopku nadzora)

Davčni zavezanec lahko uveljavlja znižanje davčne osnove in davčne olajšave v davčnem obračunu do poteka roka za predložitev davčnega obračuna, oziroma do izdaje odmerne odločbe v postopku davčnega nadzora.

360. člen

(davčni obračun pri postopkih prenehanja davčnega zavezanca)

(1) Davčni zavezanec, nad katerim se začne postopek prenehanja, sestavi davčni obračun na dan pred začetkom postopka prenehanja, razen če je s tem zakonom določeno drugače.

(2) Davčni obračun iz prvega odstavka tega člena predloži davčni zavezanec davčnemu organu v 30 dneh od dneva, ko se je začel postopek prenehanja, razen če je z zakonom določeno drugače.

(3) Plačilo davka v postopku likvidacije oziroma stečaja in pri prenehanju davčnega zavezanca po skrajšanem postopku, se opravi hkrati s predložitvijo davčnega obračuna, razen če je z zakonom določeno drugače.

361. člen

(davčni obračun pri združitvah)

(1) Davčni zavezanec, ki se pripoji k drugi pravni osebi ali spoji z drugo pravno osebo (prevzeta družba), sestavi davčni obračun na obračunski dan združitve po zakonu, ki ureja gospodarske družbe. Če je obračunski dan združitve enak zadnjemu dnevu davčnega obdobja, davčni zavezanec sestavi davčni obračun po določbah 358. člena tega zakona in davčni obračun po tem členu tega zakona. Obvezna priloga davčnega obračuna po tem členu tega zakona je pogodba o združitvi.

(2) Davčni obračun na obračunski dan združitve iz prvega odstavka tega člena za račun prevzete družbe predloži prevzemna družba v 30 dneh od vpisa združitve v sodni register. Plačani zneski davka, ki jih je davčni zavezanec plačal na podlagi davčnega obračuna po 358. členu tega zakona za isto davčno obdobje, kot je davčno obdobje za katerega se predlaga davčni obračun po tem členu tega zakona, se upoštevajo kot že plačane akontacije davka. Davčna obveznost zapade v plačilo na dan predložitve davčnega obračuna. Vračilo ali plačilo davka po davčnem obračunu opravi davčni zavezanec, ki predloži davčni obračun.

(3) V davčnem obračunu iz prvega odstavka tega člena se morajo razkriti skrite rezerve v skladu z 38. členom ZDDPO-2.

(4) Prevzeta družba po obračunskem dnevu združitve ne sestavi več davčnega obračuna, če zakon ne določa drugače.

(5) Prevzemna družba v prvi davčni obračun, ki sledi obračunskemu dnevu združitve, vključi podatke o poslovanju prevzete družbe za obdobje po obračunskem dnevu združitve. Vse davčne olajšave in druge pravice ter obveznosti glede določanja davčne osnove in sestave davčnega obračuna prevzete družbe po obračunskem dnevu združitve učinkujejo za račun prevzemne družbe in ob upoštevanju pogojev, ki veljajo za prevzemno družbo. Obvezna priloga davčnega obračuna prevzemne družbe je pogodba o združitvi.

362. člen

(davčni obračun v posebnih primerih pripojitev ali spojitev)

(1) Ne glede na 361. člen tega zakona v primeru, ko po obračunskem dnevu združitve in do zadnjega dneva davčnega obdobja zavezanca, ki se pripoji ali spoji, še ni izveden vpis združitve v sodni register, prevzeta družba skladno z določili tega zakona in zakona, ki ureja obdavčenje, predloži tudi davčni obračun na zadnji dan davčnega obdobja, ki sledi obračunskem dnevu združitve. Davčni obračun iz prejšnjega stavka predloži na način in v rokih iz 358. člena tega zakona.

(2) V 30 dneh po vpisu združitve v sodni register se davčni obračuni prevzete in prevzemne družbe, sestavljeni po obračunskem dnevu združitve popravijo.

(3) Prevzemna družba davčnemu organu predloži popravljene davčne obračune za davčna obdobja po obračunskem dnevu združitve, v katere vključi tudi podatke o poslovanju prevzete družbe po obračunskem dnevu združitve, na način iz petega odstavka 361. člena tega zakona. Plačane zneske davka po popravljenih davčnih obračunih prevzete družbe prevzemna družba upošteva kot že plačane akontacije davka.

363. člen

(davčni obračun pri razdelitvah z ustanovitvijo in razdelitvah s prevzemom)

(1) Davčni zavezanec, ki se razdeli z ustanovitvijo novih družb ali s prevzemom (prenosna družba), sestavi davčni obračun na obračunski dan razdelitve po zakonu, ki ureja gospodarske družbe. Če je obračunski dan razdelitve enak zadnjemu dnevu davčnega obdobja, davčni zavezanec sestavi davčni obračun po določbah 358. člena tega zakona in davčni obračun po tem členu tega zakona. Obvezna priloga davčnega obračuna po tem členu tega zakona je delitveni načrt oziroma pogodba o delitvi in prevzemu.

(2) Davčni obračun na obračunski dan združitve iz prvega odstavka tega člena za račun prenosne družbe predložijo prevzemne oziroma nove družbe v 30 dneh od vpisa razdelitve v sodni register. Plačani zneski davka, ki jih je davčni zavezanec plačal na podlagi davčnega obračuna po 358. členu tega zakona za isto davčno obdobje, kot je davčno obdobje za katerega se predlaga davčni obračun po tem členu tega zakona, se upoštevajo kot že plačane akontacije davka. Davčna obveznost zapade v plačilo na dan predložitve davčnega obračuna. Vračilo in plačilo davka po davčnem obračunu opravi davčni zavezanec, ki predloži davčni obračun. Vračilo ali plačilo davka opravi vsaka od prevzemnih oziroma vsaka od novih družb, skladno z delitvenim načrtom oziroma pogodbo o delitvi in prevzemu, ali glede na delež kapitala (premoženja), ki ga prevzame posamezna prevzemna oziroma nova družba, če z delitvenim načrtom oziroma pogodbo o delitvi in prevzemom ni določeno drugače.

(3) V davčnem obračunu iz prvega odstavka tega člena se morajo razkriti skrite rezerve v skladu z 38. členom ZDDPO-2.

(4) Prenosna družba po obračunskem dnevu razdelitve ne sestavi več davčnega obračuna, če zakon ne določa drugače.

(5) Prevzemne oziroma nove družbe v prvi davčni obračun, ki sledi obračunskem dnevu razdelitve, vključijo podatke o poslovanju prenosne družbe za obdobje po obračunskem dnevu razdelitve za področje poslovanja, ki se pripiše prevzetemu premoženju prevzemne oziroma nove družbe skladno z delitvenim načrtom oziroma pogodbo o delitvi in prevzemu. Vse davčne olajšave in druge pravice ter obveznosti glede določanja davčne osnove in sestave davčnega obračuna prenosne družbe po obračunskem dnevu razdelitve učinkujejo za račun prevzemnih oziroma novih družb, ob upoštevanju pogojev, ki veljajo za prenosno družbo. Obvezna priloga davčnega obračuna prevzemnih oziroma novih družb je delitveni načrt oziroma pogodba o delitvi in prevzemu.

364. člen

(davčni obračun v posebnih primerih razdelitev)

(1) Ne glede na določila 363. člena tega zakona v primeru, ko po obračunskem dnevu razdelitve in do zadnjega dneva davčnega obdobja zavezanca, ki se razdeli (prenosna družba), še ni izveden vpis razdelitve v sodni register, prenosna družba skladno z določili tega zakona in zakona, ki ureja obdavčenje, predloži tudi davčni obračun na zadnji dan davčnega obdobja, ki sledi obračunskem dnevu razdelitve. Davčni obračun iz prejšnjega stavka predloži na način in v rokih iz 358. člena tega zakona.

(2) V 30 dneh po vpisu razdelitve v sodni register, se davčni obračuni prenosne in prevzemnih družb, sestavljeni po obračunskem dnevu oddelitve, popravijo.

(3) Prevzemne in nove družbe davčnemu organu predložijo popravljene davčne obračune za davčna obdobja po obračunskem dnevu razdelitve, v katere vključijo tudi podatke o poslovanju prenosne družbe po obračunskem dnevu razdelitve, na način iz petega odstavka 363. člena tega zakona. Plačane zneske davka po popravljenih davčnih obračunih prenosne družbe prevzemne oziroma nove družbe upoštevajo kot že plačane akontacije davka.

365. člen

(davčni obračun pri oddelitvah z ustanovitvijo in oddelitvah s prevzemom)

(1) Davčni zavezanec (prenosna družba), ki oddeli eno ali več dejavnosti (deli premoženja) na obračunski dan oddelitve po zakonu o gospodarskih družbah ne sestavi davčnega obračuna, razen če je obračunski dan oddelitve enak zadnjemu dnevu davčnega obdobja prenosne družbe. Če je obračunski dan oddelitve enak zadnjemu dnevu davčnega obdobja, davčni zavezanec sestavi in predloži le davčni obračun po določbah 358. člena tega zakona.

(2) Prenosna družba v prvem davčnem obračunu, ki sledi obračunskemu dnevu oddelitve, ali je enak kot obračunski dan oddelitve, razkrije skrite rezerve, ki se nanašajo na posamezni del premoženja, ki se skladno z delitvenim načrtom oziroma pogodbo o delitvi in prevzemu, prenaša na prevzemne oziroma nove družbe. Obvezna priloga tega davčnega obračuna je delitveni načrt oziroma pogodba o delitvi in prevzemu. Če delitveni načrt oziroma pogodba o delitvi in prevzemu še ni podpisana, jo mora davčni zavezanec predložiti naknadno.

(3) Prenosna družba v prvi davčni obračun, ki sledi obračunskemu dnevu oddelitve, ne vključi podatkov o poslovanju, ki se pripiše posameznemu delu premoženja, ki se, skladno z delitvenim načrtom oziroma pogodbo o delitvi in prevzemu, prenaša na prevzemne oziroma nove družbe.

(4) Prevzemne oziroma nove družbe v prvi davčni obračun, ki sledi obračunskem dnevu oddelitve, vključijo podatke o poslovanju prenosne družbe za obdobje po obračunskem dnevu razdelitve za področje poslovanja, ki se pripiše prevzetemu premoženju prevzemne oziroma nove družbe, skladno z delitvenim načrtom oziroma pogodbo o delitvi in prevzemu. Vse davčne olajšave in druge pravice ter obveznosti glede določanja davčne osnove in sestave davčnega obračuna prenosne družbe po obračunskem dnevu oddelitve učinkujejo za račun prevzemnih oziroma novih družb ob upoštevanju pogojev, ki veljajo za prenosno družbo. Obvezna priloga davčnega obračuna prevzemnih oziroma novih družb je delitveni načrt oziroma pogodba o delitvi in prevzemu.

366. člen

(davčni obračun v posebnih primerih oddelitev)

(1) Ne glede na določila 365. člena tega zakona v primeru, ko po obračunskem dnevu oddelitve in do zadnjega dneva davčnega obdobja zavezanca, ki se deli (prenosna družba) še ni izveden vpis oddelitve v sodni register, prenosna družba, skladno z določili tega zakona in zakona o davku od dohodkov pravnih oseb, predloži tudi davčni obračun na zadnji dan davčnega obdobja, ki sledi obračunskem dnevu oddelitve. Davčni obračun iz prejšnjega stavka predloži v rokih iz 360. člena tega zakona.

(2) V 30 dneh po vpisu oddelitve v sodni register, se davčni obračuni prenosne in prevzemnih družb, sestavljeni po obračunskem dnevu oddelitve, popravijo.

(3) Prenosna družba davčnemu organu predloži popravljene davčne obračune za davčna obdobja po obračunskem dnevu oddelitve, iz katerih izključijo podatke o poslovanju, ki se pripišejo posameznemu delu premoženja, ki se, skladno z delitvenim načrtom oziroma pogodbo o delitvi in prevzemu, prenaša na prevzemne oziroma nove družbe.

(4) Prevzemne in nove družbe davčnemu organu predložijo popravljene davčne obračune za davčna obdobja po obračunskem dnevu oddelitve, v katere vključijo tudi podatke o poslovanju prenosne družbe po obračunskem dnevu oddelitve, na način iz petega odstavka 365. člena tega zakona. Plačane zneske davka po popravljenih davčnih obračunih prenosne družbe za preneseni del premoženja prevzemne oziroma nove družbe upoštevajo kot že plačane akontacije davka.

367. člen

(davčni obračun pri postopku prisilne poravnave)

(1) Davčni zavezanec, nad katerim je bil začet postopek prisilne poravnave, sestavi davčni obračun na dan pred začetkom postopka prisilne poravnave.

(2) Davčni obračun iz prvega odstavka tega člena predloži davčni zavezanec davčnemu organu v 20 dneh po dnevu začetka postopka prisilne poravnave, vendar najpozneje do dneva predložitve načrta finančne reorganizacije upravitelju prisilne poravnave in članom upniškega odbora.

368. člen

(davčni obračun pri postopku stečaja ali likvidacije)

(1) Davčni zavezanec, nad katerim se začne postopek stečaja ali likvidacije, sestavi davčni obračun na dan pred začetkom postopka stečaja ali likvidacije.

(2) Davčni obračun iz prvega odstavka tega člena predloži davčni zavezanec v stečaju oziroma davčni zavezanec v likvidaciji davčnemu organu najpozneje v 30 dneh od dneva, ko se je začel postopek stečaja ali likvidacije.

(3) Davčni zavezanec v času stečajnega postopka predloži, skupaj z davčnim obračunom za posamezno davčno obdobje, tudi poročila stečajnega upravitelja s prilogami.

(4) Če je v primeru iz prejšnjega odstavka tega člena predvidena glavna razdelitev, davčni zavezanec v stečaju

sestavi končni davčni obračun na dan pred potrditvijo osnutka za glavno razdelitev s strani stečajnega senata. Davčni zavezanec predloži ta davčni obračun davčnemu organu najpozneje v roku 15 dni po dnevu potrditve osnutka za glavno razdelitev s strani stečajnega senata.

(5) V primeru prodaje davčnega zavezanca v stečaju se sestavi končni davčni obračun na dan pred izročitvijo prodanega davčnega zavezanca v stečaju kupcu. Stečajni upravitelj davčnega zavezanca v stečaju predloži davčnemu organu ta davčni obračun najpozneje v roku 15 dni po dnevu izročitve prodane pravne osebe v stečaju kupcu. V tem primeru se davčni dolg uveljavlja iz stečajne mase.

(6) Davčni zavezanec v likvidaciji, ki po začetku likvidacijskega postopka nadaljuje, ali spet začne proizvajati oziroma opravljati druge sprotne posle, predloži davčni obračun za posamezno davčno obdobje, na dan pred sprejetjem poročila o poteku likvidacijskega postopka in razdelitvi premoženja, oziroma na dan pred potrditvijo osnutka za glavno razdelitev s strani likvidacijskega senata, pa sestavi tudi končni davčni obračun. Če skupščina družbe med likvidacijskim postopkom odloči, da družba deluje dalje, davčni zavezanec sestavi končni davčni obračun na dan pred sprejetjem sklepa o nadaljevanju. Končni davčni obračun po tem odstavku, predloži davčni zavezanec davčnemu organu najpozneje v 15 dneh po dnevu, v katerem je bil sestavljen.

(7) V primeru likvidacije davčni zavezanec v rokih iz prvega oziroma šestega odstavka tega člena sestavi in predloži tudi obračun davčnega odtegljaja, v katerega vključi skrite rezerve po ZDDPO-2, ki so predmet za obračun davčnega odtegljaja v skladu s 70. členom in 74. členom ZDDPO-2.

369. člen

(davčni obračun pri postopku prenehanja davčnega zavezanca po skrajšanem postopku)

(1) Davčni zavezanec sestavi davčni obračun na dan pred izbrisom zavezanca iz ustreznega registra.

(2) Davčni zavezanec predloži davčni obračun iz prvega odstavka tega člena davčnemu organu v 30 dnehi od dneva izbrisa iz ustreznega registra. Sestavni del davčnega obračuna so v tem primeru tudi notarsko overjene izjave družbenikov oziroma delničarjev o prevzemu obveznosti plačila morebitnih preostalih obveznosti družbe.

(3) Plačilo davka se opravi hkrati s predložitvijo davčnega obračuna. Zahtevek za vračilo davka se predloži skupaj z davčnim obračunom. V zahtevku mora davčni zavezanec navesti razmerje oziroma deleže, na podlagi katerih davčni organ opravi vračilo davka delničarjem oziroma družbenikom, v primeru, ko na dan vračila davka predlagatelj davčnega obračuna nima več statusa davčnega zavezanca. Če razmerje oziroma deleži niso navedeni, davčni organ razdeli znesek vračila davka med vse delničarje oziroma družbenike v enakih delih.

(4) V rokih iz prvega odstavka tega člena davčni zavezanec sestavi in predloži tudi obračun davčnega odtegljaja, v katerega vključi skrite rezerve po ZDDPO-2, ki so predmet za obračun davčnega odtegljaja v skladu s 70. členom in 74. členom ZDDPO-2.

(5) Davčni zavezanec mora za zavarovanje plačila davka po obračunu iz prvega in četrtega odstavka tega člena predložiti ustrezno bančno garancijo pri davčnem organu na dan pred sprejetjem sklepa o prenehanju. Za ustrezno bančno garancijo se šteje bančna garancija v višini, ki bo zagotovila plačilo davka po obračunu iz prvega in četrtega odstavka tega člena. Način predložitve bančne garancije iz tega člena, kriterije za določitev njene višine in način sprostitve oziroma unovčitve določi minister, pristojen za finance.

370. člen

(plačevanje davka)

(1) Davek se plača na podlagi davčnega obračuna od davčne osnove, ki se ugotavlja za davčno obdobje, ki je enako koledarskemu oziroma poslovnemu letu, ki se razlikuje od koledarskega leta.

(2) Davčni zavezanec mora razliko med plačano akontacijo in izračunanim davkom plačati v roku 30 dni od predložitve davčnega obračuna, razen če ta zakon določa drugače. Vračilo preveč plačane akontacije lahko davčni zavezanec zahteva ob predložitvi davčnega obračuna, razen če ta zakon določa drugače. Davčni organ vrne preveč plačan znesek najpozneje v 30 dneh od predložitve zahtevka.

371. člen

(akontiranje davka po davčnem obračunu)

(1) Davčni zavezanec med davčnim obdobjem plačuje akontacijo davka.

(2) Akontacija davka se plača v mesečnih ali trimesečnih obrokih. Akontacija se plača v mesečnih obrokih, če znesek akontacije presega 400 eurov, oziroma trimesečnih obrokih, če znesek akontacije ne presega 400 eurov.

(3) Obroki akontacije dospejo v plačilo na zadnji dan obdobja, na katerega se nanašajo in morajo biti plačani v desetih dneh po dospelosti.

(4) Akontacija davka je enaka znesku davka, ki se izračuna od davčne osnove po davčnem obračunu za predhodno davčno obdobje.

(5) Razliko v višini akontacije, ki nastane zaradi spremembe davčne osnove na podlagi novega davčnega obračuna, mora zavezanec za že dospele obroke akontacije plačati pri prvem naslednjem obroku akontacije. Obroki akontacije, ki bodo dospeli v plačilo do konca leta, pa se sorazmerno povečajo.

(6) Če je višina akontacije na podlagi novega davčnega obračuna manjša, se obroki akontacije, ki bodo dospeli v plačilo do konca leta, sorazmerno zmanjšajo, morebitna preplačila zapadlih in plačanih akontacij pa se vrnejo oziroma pobotajo.

(7) Davčni zavezanec, ki prične poslovati, sam izračuna akontacijo davka, ki je enaka znesku davka, izračunanega glede na višino predvidene davčne osnove davčnega obdobja, za katerega se plačuje akontacija. Obrazloženi izračun predvidene davčne osnove v davčnem obračunu, višino akontacije ter obrokov akontacije predloži davčnemu organu v osmih dneh po vpisu v primarni register oziroma uradno evidenco organa. Obrazloženi izračun predloži davčni zavezanec ne glede na to, ali je izračunal dobiček ali izgubo.

(8) Davčni zavezanec, katerega davčna osnova za tekoče davčno obdobje se razlikuje od davčne osnove za predhodno davčno obdobje, lahko od davčnega organa zahteva spremembo višine akontacije. Davčni zavezanec vloži zahtevo najmanj 30 dni pred dospelostjo obroka akontacije in priloži davčni obračun za tekoče davčno obdobje pred vložitvijo vloge, oceno davčne osnove za tekoče leto ter podatke, ki dokazujejo spremembo ocene davčne osnove.

(9) O zahtevi iz osmega odstavka tega člena odloči davčni organ v 15 dneh.

(10) Če davčni organ v postopku davčnega inšpekcijskega nadzora ugotovi, da višina akontacije ne ustreza pričakovani davčni osnovi tekočega davčnega obdobja, z odločbo določi novo višino akontacije.

(11) Obveznost davčnega zavezanca za plačilo davka po davčnem obračunu se zmanjša za plačani znesek davka, ki je bil odtegnjen od posameznega dohodka v skladu z zakonom o obdavčenju.

372. člen

(obvestilo o spremembi davčnega obdobja)

(1) Davčni zavezanec mora davčni organ obvestiti o nameravani spremembi davčnega obdobja z vlogo, ki jo mora predložiti davčnemu organu vsaj 45 dni pred dnem, s katerim se bo začelo novo davčno obdobje.

(2) Davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena, ki na novo začne z opravljanjem dejavnosti, o tem, da se bo davčno obdobje razlikovalo od koledarskega leta, pisno obvesti davčni organ v osmih dneh po vpisu v primarni register oziroma uradno evidenco organa.

(3) Davčni organ, na podlagi obvestila iz prvega in drugega odstavka tega člena, v davčnem registru označi pri davčnem zavezancu, ki je vložil vlogo iz prvega in drugega odstavka tega člena, spremenjeno davčno obdobje oziroma začetno davčno obdobje, ki se razlikuje od koledarskega leta, ter datum začetka tega obdobja, in o tem obvesti davčnega zavezanca najpozneje v 15 dneh od dneva prejema vloge.

373. člen

(davčni odtegljaj)

Plačnik, oziroma oseba, ki se v skladu z 58. členom tega zakona šteje za plačnika davka, je dolžan za davčnega zavezanca izračunati, odtegniti in plačati davčni odtegljaj od dohodkov, od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, davek izračuna, odtegne in plača.

374. člen

(predložitev obračuna davčnega odtegljaja in plačilo davčnega odtegljaja)

(1) Plačnik davka mora davčni odtegljaj izračunati in odtegniti ob izračunu dohodka, plačati pa na dan izplačila dohodka.

(2) Plačnik davka mora predložiti davčni obračun davčnih odtegljajev davčnemu organu najpozneje v roku iz prejšnjega odstavka.

(3) V roku iz prejšnjega odstavka tega člena mora plačnik davka predložiti podatke iz obračuna davčnih odtegljajev o dohodku, o odtegnjenem in plačanem davčnem odtegljaju ter druge podatke, ki vplivajo na višino davčnega odtegljaja tudi davčnemu zavezancu.

375. člen

(postopek v zvezi z obdavčenjem, ki velja za matične družbe in odvisne družbe iz različnih držav članic EU)

(1) Plačnik davka, če se davek od plačil dividend in dohodkov, podobnih dividendam, ne odtegne po 71. členu ZDDPO-2, mora davčnemu organu v 15 dneh, za vsako izplačilo posebej, če davka ni odtegnil, predložiti:

1. dokazilo o rezidentstvu prejemnika za davčne namene v času izplačila;

2. dokazilo o izpolnjevanju pogojev iz 3.a in 3.c točke prvega odstavka 71. člena ZDDPO-2 v času izplačila;

3. dokazilo o minimalni neposredni udeležbi po 1. točki prvega odstavka 71. člena ZDDPO-2 in obdobju (trajanju) udeležbe iz 2. točke prvega odstavka 71. člena ZDDPO-2 v času izplačila.

(2) Bančna garancija iz 71. člena ZDDPO-2 se izroči ob izplačilu dividende.

(3) Davčni organ lahko predloženo garancijo zavrne, če le-ta ni ustrezna. Bančna garancija ni ustrezna, če nima lastnosti iz četrtega odstavka 71. člena ZDDPO-2.

(4) Če davčni organ ugotovi, da predložena garancija ni ustrezna, s sklepom zahteva, da plačnik davka lahko prvotno garancijo v treh dneh nadomesti z novo.

(5) V primeru neizpolnitve pogoja iz 2. točke prvega odstavka 71. člena ZDDPO-2 se veljavnost garancije podaljša za 60 dni. To podaljšanje veljavnosti mora biti navedeno v garanciji.

(6) Če se pogoj ne izpolni, plačnik davka lahko v osmih dneh davek plača. Če zavezanec davka ne plača, davčni organ garancijo unovči nemudoma.

376. člen

(vračilo plačanega davka)

Če je bil davek odtegnjen, pa se je pogoj iz 2. točke prvega odstavka 71. člena ZDDPO-2 naknadno izpolnil, je plačnik davka upravičen do vračila davka. O vložitvi zahtevka za vračilo in vračilu davka mora plačnik davka nemudoma pisno obvestiti prejemnika dividend.

377. člen

(postopek v zvezi z obdavčenjem, ki velja v zvezi s plačili obresti in plačili uporabe premoženjskih pravic med povezanimi družbami iz različnih držav članic EU)

(1) Vlogo iz desetega odstavka 72. člena ZDDPO-2 vloži plačnik davka pri davčnem organu.

(2) Vloga iz desetega odstavka 72. člena ZDDPO-2 mora vsebovati:

– dokazilo o rezidentstvu družbe prejemnice za davčne namene oziroma potrdilo davčnih oblasti države članice EU, v kateri je družba prejemnica rezident za davčne namene, ali v kateri se poslovna enota nahaja, o obstoju poslovne enote;

– dokazilo o upravičenem lastništvu družbe prejemnice po četrtem odstavku 72. člena ZDDPO-2 ali o izpolnjevanju pogojev po petem odstavku 72. člena ZDDPO-2, ko gre za poslovno enoto;

– dokazilo o izpolnjevanju pogojev iz 4.c točke prvega odstavka 72. člena ZDDPO-2;

– dokazilo o minimalni neposredni udeležbi po 2. točki prvega odstavka 72. člena ZDDPO-2 in obdobju udeležbe iz 3. točke prvega odstavka 72. člena ZDDPO-2;

– v primeru, ko se ali bi se lahko uporabil drugi odstavek 72. člena ZDDPO-2, dokazilo o specifikaciji zneska iz istega odstavka in uporabljeni metodi za določitev te specifikacije;

– pravno podlago za izplačilo (pogodbo).

(3) Vloga iz prvega odstavka tega člena se vloži za vsako izplačilo, ki temelji na drugi pogodbeni podlagi, posebej. Veljavnost dokazil, ki jih vsebuje vloga, je 12 mesecev od njihove izdaje.

(4) Davčni organ mora izdati dovoljenje iz desetega odstavka 72. člena ZDDPO-2 najpozneje tri mesece od vložitve vloge. Dovoljenje velja eno leto od izdaje.

(5) Če niso več izpolnjeni pogoji, da se davek ne odtegne, mora družba ali poslovna enota prejemnica nemudoma obvestiti družbo ali poslovno enoto plačnico. Obvestiti mora tudi davčni organ države družbe ali poslovne enote plačnice.

(6) Če je bil davek odtegnjen, pa so bili izpolnjeni pogoji, da se ne odtegne, se lahko pri davčnem organu uveljavlja vračilo odtegnjenega davka. Davčni organ lahko zahteva dokazila iz drugega odstavka tega člena.

(7) Davčni organ mora vrniti preveč odtegnjeni davek v enem letu od prejema vloge za vračilo odtegnjenega davka in zahtevanih dokazil, če jih je upravičeno zahteval. Če se zahtevani davek ne vrne v tem obdobju, je prejemnik, družba ali poslovna enota, upravičena od poteka tega obdobja naprej do zamudnih obresti po stopnji iz 96. člena tega zakona.

378. člen

(uporaba določb)

375., 376. in 377. člen tega zakona se smiselno uporabljajo tudi, če se davek ne odtegne v skladu s

15. členom Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o ukrepih, enakovrednih tistim iz Direktive Sveta 2003/48/ES o obdavčenju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti (UL L 385 z dne 29. 12. 2004, str. 30; v nadaljnjem besedilu: Sporazum). Smiselna uporaba pomeni upoštevanje pogojev iz Sporazuma, vključno z oblikami družb.

379. člen

(postopek pri obdavčitvi pri prenosu premoženja)

(1) Priglasitev iz 43. člena ZDDPO-2 davčni zavezanec opravi za posamično transakcijo.

(2) Priglasitev iz prejšnjega odstavka opravi prenosna družba ali prevzemna družba, ki je rezident Republike Slovenije, če sta obe rezidenta Republike Slovenije, pa prenosna družba, če nobena ni rezident Republike Slovenije, pa družba prejemnica, pred predvidenim datumom transakcije iz 39. člena ZDDPO-2.

(3) Davčni zavezanec mora ob priglasitvi predložiti davčnemu organu naslednje:

– dokazila, da se prenosna družba oziroma družba prejemnica štejeta za rezidenta države članice EU, ki ni Republika Slovenija, po drugem odstavku 41. člena ZDDPO-2, če katera od njiju ali obe nista rezidenta Republike Slovenije;

– opis premoženja (obrat), ki se prenaša, zadnjo bilanco stanja prenosne družbe z navedbo sredstev in obveznosti, ki pripadajo prenesenemu obratu oziroma obratom, ter navedbo dejstev, ki dokazujejo, da s poslovno organizacijskega vidika obrat oziroma obrati, ki se prenašajo, predstavljajo neodvisno poslovanje;

– zneske rezerv in rezervacij, ki jih je oblikovala prenosna družba v zadnji bilanci stanja in se pripišejo prenesenemu oziroma prenesenim obratom;

– zneske davčnih izgub prenosne družbe, ki se pripišejo prenesenemu obratu oziroma obratom, in davčne oprostitve in pogoje v zvezi z njimi, ki bi veljali za prenosno družbo, če prenos ne bi bil izvršen;

– navedbo družbe prejemnice, ki je rezident Republike Slovenije, če je tudi prenosna družba rezident Republike Slovenije, ali gre za prenos obrata v Republiki Sloveniji ali v državi članici EU, ki ni Republika Slovenija, z navedbo te države;

– izjavo družbe prejemnice, da bodo po prenosu prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in izgube pripadale poslovni enoti družbe prejemnice v Republiki Sloveniji ali družbi prejemnici, ki je rezident Republike Slovenije, vendar ne njeni poslovni enoti izven Republike Slovenije;

– tržno ceno vrednostnih papirjev družbe prejemnice na dan pred priglasitvijo iz drugega odstavka tega člena;

– podroben opis in navedba davčnih, poslovnih in finančnih razlogov za izvedbo transakcije;

– izračun ocenjenih zneskov davčnih, poslovnih in finančnih posledic transakcije;

– izjavo prenosne družbe ali družbe prejemnice, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena ni navedena kot družba, ki opravi priglasitev za izdajo dovoljenja, da se strinja s priglasitvijo;

– druge dokumente in podatke, ki so pomembni za odločitev o stvari.

(4) Če vlagatelj še ne razpolaga z dokumentacijo, ki jo mora vsebovati priglasitev, v trenutku vložitve priglasitve, jo predloži naknadno ter o tem ob priglasitvi v priglasitev poda izjavo. Dokumentacijo mora predložiti nemudoma, ko z njo razpolaga.

(5) Davčni organ lahko v 90 dneh za velike družbe oziroma v 45 dneh za mikro, male in srednje družbe izda odločbo o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2. Odločba glasi in se vroči prenosni družbi in družbi prejemnici.

(6) Če davčni organ ne izda odločbe o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2, je možna obnova postopka.

(7) Davčni organ izda odločbo o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2, če niso izpolnjeni pogoji iz ZDDPO-2, ali če ugotovi, da je bil glavni namen ali eden glavnih namenov transakcije manjše plačilo davka oziroma izogibanje davčnim obveznostim, zlasti kadar za transakcijo ni utemeljenih poslovnih razlogov, kot so reorganizacija ali racionalizacija dejavnosti prenosne oziroma prevzemne družbe, ali drugi utemeljeni poslovni ali finančni razlogi.

(8) Prenosna družba oziroma prevzemna družba iz drugega odstavka tega člena, ki je določena, da opravi priglasitev, in ki vloži vlogo, mora davčnemu organu predložiti dokumentacijo, ki dokazuje izpolnjevanje pogojev, vrednotenje in prevzem pravic in obveznosti po 39. do 43. členu ZDDPO-2, s katero razpolaga prenosna družba oziroma prevzemna družba, ki ni rezident ali nerezident po ZDDPO-2 in ni ustanovljena v Republiki Sloveniji.

(9) Prenosna družba oziroma prevzemna družba morata hraniti dokumentacijo, ki je povezana s transakcijo, še deset let od konca koledarskega leta, v katerem je bila transakcija opravljena.

(10) Če po izvedbi transakcije nastopijo kakršne koli spremembe v zvezi s transakcijo, morata prenosna družba oziroma prevzemna družba o nastalih spremembah nemudoma pisno obvestiti davčni organ.

380. člen

(postopek pri obdavčitvi pri zamenjavi kapitalskih deležev)

(1) Priglasitev iz 47. člena ZDDPO-2 se opravi za posamično transakcijo.

(2) Priglasitev iz prejšnjega odstavka za družbenike prevzete družbe opravi prevzeta družba pred predvidenim datumom transakcije iz 44. člena ZDDPO-2.

(3) Davčni zavezanec mora ob priglasitvi predložiti davčnemu organu naslednje:

– navedbo prevzemne družbe in vseh družbenikov prevzete družbe in družbe prevzemnice;

– dokazila o rezidentstvu prevzemne družbe in prevzete družbe, dokazila o rezidentstvu družbenikov prevzete družbe in prevzemne družbe, ki zamenjajo kapitalske deleže in dokazilo o lastništvu vrednostnih papirjev družbenika, ki ni rezident Republike Slovenije, v skladu s 46. členom ZDDPO-2;

– tržno in knjigovodsko vrednost vrednostnih papirjev prevzete družbe in prevzemne družbe na dan pred oddajo priglasitve;

– ocenjene zneske plačila v denarju, ki bo opravljeno posameznim družbenikom namesto izdaje ali prenosa vrednostnih papirjev;

– dokumentacijo, ki jo je potrebno predložiti skupaj s predlogom za vpis transakcije v sodni register po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, oziroma primerljiv register države članice EU;

– izjavo o predvideni udeležbi prevzemne družbe v prevzeti družbi po zamenjavi kapitalskih deležev;

– izjavo prevzemne družbe ali prevzete družbe, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena ni navedena kot družba, ki opravi priglasitev, da se strinja s priglasitvijo;

– druge dokumente in podatke, ki so pomembni za odločitev o stvari.

(4) Če vlagatelj še ne razpolaga z dokumentacijo, ki jo mora vsebovati vloga, v trenutku vložitve priglasitve, jo predloži naknadno ter o tem ob predložitvi priglasitve v priglasitvi poda izjavo. Dokumentacijo mora predložiti nemudoma, ko z njo razpolaga.

(5) Davčni organ lahko v 90 dneh za velike družbe oziroma 45 dneh za mikro, male in srednje družbe izda odločbo o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2. Odločba glasi

na in se vroči prevzeti družbi, v njem pa so navedeni družbeniki prevzete družbe. Prevzeta družba mora o odločbi o zavrnitvi ugodnosti nemudoma obvestiti družbenike prevzete družbe.

(6) Če davčni organ ne izda odločbe o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2, je možna obnova postopka.

(7) Davčni organ izda odločbo o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2, če niso izpolnjeni pogoji iz ZDDPO-2, ali če ugotovi, da je bil glavni namen ali eden glavnih namenov transakcije manjše plačilo davka oziroma izogibanje davčnim obveznostim, zlasti kadar za transakcijo ni utemeljenih poslovnih razlogov, kot so reorganizacija ali racionalizacija dejavnosti prenosne oziroma prevzemne družbe, ali drugi utemeljeni poslovni ali finančni razlogi.

(8) Prevzeta družba in prevzemna družba morata davčnemu organu predlagati dokumentacijo, ki dokazuje izpolnjevanje pogojev. Dokumentacijo, ki je povezana z transakcijo, morata hraniti še deset let od konca koledarskega leta, v katerem je bila transakcija opravljena.

(9) Če po priglasitvi transakcije nastopijo kakršnekoli spremembe v zvezi s transakcijo, morata prevzeta družba oziroma prevzemna družba o nastalih spremembah nemudoma pisno obvestiti davčni organ.

(10) Prevzeta družba in prevzemna družba morata davčnemu organu v vsakem primeru poročati o trajanju prevzema in datumu izvršitve prevzema ter borzi, preko katere je bil prevzem opravljen.

381. člen

(postopek pri obdavčitvi pri združitvah in delitvah)

(1) Priglasitev iz 53. člena ZDDPO-2 davčni zavezanec opravi za posamično transakcijo.

(2) Priglasitev iz prejšnjega odstavka opravi prenosna družba ali prevzemna družba, ki je rezident Republike Slovenije, če sta obe rezidenta Republike Slovenije, pa prenosna družba, če nobena ni rezident Republike Slovenije, pa prevzemna družba, pred predvidenim datumom transakcije iz 48. člena ZDDPO-2.

(3) Davčni zavezanec mora ob priglasitvi predložiti davčnemu organu naslednje:

– navedbo družb, ki se združujejo oziroma delijo;

– dokazila, da se prenosna družba oziroma prevzemna družba štejeta za rezidenta države članice EU, ki ni Republika Slovenija, po 50. členu ZDDPO-2, če katera od njiju ali obe nista rezidenta Republike Slovenije;

– dokazila o rezidentstvu družbenikov prenosne družbe, ki bodo pri združitvi ali delitvi zamenjali vrednostne papirje v prenosni družbi za vrednostne papirje v družbi prejemnici, in dokazilo o lastništvu vrednostnih papirjev v skladu s tretjim odstavkom 49. člena ZDDPO-2;

– bilanco stanja prenosne družbe oziroma prenosnih družb, če jih je več, na obračunski dan združitve oziroma delitve, opis premoženja (obrat), ki se prenaša ter navedbo dejstev, ki dokazujejo, da s poslovno organizacijskega vidika obrat oziroma obrati, ki se prenašajo, predstavljajo neodvisno poslovanje;

– zneske rezerv in rezervacij, v bilanci stanja na obračunski dan združitve ali delitve, zneske davčnih izgub prenosne družbe, davčne oprostitve in pogoje v zvezi z njimi, ki bi veljali za prenosno družbo, če prenos ne bi bil izvršen, navedba udeležbe, če jo ima, prevzemna družba v prenosni družbi;

– navedbo, če sta prenosna družba in prevzemna družba rezidenta Republike Slovenije, ali se obrat oziroma obrati prenosne družbe nahaja v Republiki Sloveniji ali v državi članici EU, ki ni Republika Slovenija, z navedbo te države;

– izjavo prevzemne družbe, da po združitvi ali delitvi prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in davčne izgube ne bodo pripadale poslovni enoti prevzemne družbe izven Republike Slovenije, oziroma, da bodo po združitvi ali delitvi prenesena sredstva, obveznosti, rezervacije, rezerve in izgube pripadale poslovni enoti prevzemne družbe v Republiki Sloveniji;

– ocenjene zneske plačila v denarju, ki bo opravljen posameznim družbenikom ob odsvojitvi vrednostnih papirjev;

– tržno in knjigovodsko vrednost vrednostnih papirjev prevzemne družbe na dan pred priglasitvijo iz drugega odstavka tega člena;

– podroben opis in navedba davčnih, poslovnih in finančnih razlogov za izvedbo transakcije;

– izračun ocenjenih zneskov davčnih, poslovnih in finančnih posledic transakcije;

– izjavo prenosne družbe ali prevzemne družbe, ki v skladu z drugim odstavkom tega člena ni navedena kot družba, ki opravi priglasitev, da se strinja s priglasitvijo in

– druge dokumente in podatke, ki so pomembni za odločitev o stvari.

(4) Če vlagatelj še ne razpolaga z dokumentacijo, ki jo mora vsebovati priglasitev, v trenutku vložitve priglasitve, jo predloži naknadno ter o tem ob predložitvi priglasitve v priglasitvi poda izjavo. Dokumentacijo mora predložiti nemudoma, ko z njo razpolaga.

(5) Davčni organ lahko v 90 dneh za velike družbe oziroma 45 dneh za mikro, male in srednje družbe izda odločbo o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2. Odločba glasi in se vroči prenosni družbi in prevzemni družbi. Odločba vsebuje navedbo vseh družbenikov iz tretjega odstavka 49. člena ZDDPO-2.

(6) Če davčni organ ne izda odločbe o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2, je možna obnova postopka.

(7) Davčni organ izda odločbo o zavrnitvi ugodnosti po ZDDPO-2, če niso izpolnjeni pogoji iz ZDDPO-2, ali če ugotovi, da je bil glavni namen ali eden glavnih namenov transakcije manjše plačilo davka oziroma izogibanje davčnim obveznostim, zlasti kadar za transakcijo ni utemeljenih poslovnih razlogov, kot so reorganizacija ali racionalizacija dejavnosti prenosne oziroma prevzemne družbe, ali drugi utemeljeni poslovni ali finančni razlogi.

(8) Prenosna družba oziroma prevzemna družba iz drugega odstavka tega člena, ki je določena, da opravi priglasitev, mora davčnemu organu predložiti dokumentacijo, ki dokazuje izpolnjevanje pogojev, vrednotenje in prevzem pravic in obveznosti, s katero razpolaga prenosna družba oziroma družba prejemnica, ki ni rezident po ZDDPO-2.

(9) Prenosna družba, prevzemna družba in družbenik morajo hraniti dokumentacijo, ki je povezana s transakcijo, še deset let od konca koledarskega leta, v katerem je bila transakcija opravljena.

(10) Če po izvedbi transakcije nastopijo kakršne koli spremembe v zvezi s transakcijo, morata prenosna družba oziroma prevzemna družba o nastalih spremembah nemudoma pisno obvestiti davčni organ.

382. člen

(podatki v zvezi s transfernimi cenami in cenami med povezanimi osebami rezidenti)

(1) Davčni zavezanec mora zagotavljati naslednjo dokumentacijo o povezanih osebah, obsegu in vrsti poslovanja z njimi ter o določitvi primerljivih tržnih cen:

1. splošno dokumentacijo (masterfile), ki je lahko enotna za skupino povezanih oseb kot celoto, in mora vsebovati najmanj:

– opis davčnega zavezanca, organizacijske strukture na svetovni ravni in vrste povezanosti (kot kapitalska, pogodbena, osebna), njegovega sistema določanja transfernih cen, splošnega opisa poslovanja in poslovnih

strategij, splošnih ekonomskih in drugih dejavnikov, konkurenčnega okolja.

2. posebno dokumentacijo (country-specific documentation), ki mora vsebovati najmanj:

– podatke v zvezi s transakcijami s povezanimi osebami (opis, vrsta, tip, vrednost, roki in pogoji),

– podatke o izvedbi analize primerljivosti transakcij o:

– lastnostih sredstev in storitev,

– izvedeni funkcijski analizi (opravljene naloge glede na vložena sredstva oziroma storitve in prevzeta tveganja),

– pogodbenih pogojih,

– ekonomskih in drugih razmerah, ki vplivajo na transakcije,

– poslovnih strategijah,

– drugih vplivih, pomembnih za izvedbo transakcije,

– podatke o uporabi metode oziroma metod za določitev transfernih cen in njihove določitve v skladu s primerljivimi tržnimi cenami,

– drugo dokumentacijo, ki dokazuje skladnost transfernih cen s primerljivimi tržnimi cenami.

(2) Davčni zavezanec dokumentacijo iz prvega odstavka tega člena zagotavlja tekoče, vendar najpozneje do predložitve davčnega obračuna, po posamezni transakciji. Če se transakcije bistveno ne razlikujejo, lahko davčni zavezanec zagotavlja dokumentacijo tudi za dve ali več transakcij s tem, da mora opraviti prilagoditve, za razlike med njimi, če obstajajo.

(3) Minister, pristojen za finance, določi, katere podatke iz dokumentacije iz prvega odstavka tega člena mora davčni zavezanec predlagati ob predložitvi davčnega obračuna, pri tem pa upošteva, da gre za poročanje za davčno obdobje, da gre za davčne zavezance različnih velikosti, in da davčni zavezanci dokumentacijo o posameznih transakcijah zagotavljajo v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena in so jo dolžni dajati na razpolago davčnemu organu v skladu s petim odstavkom tega člena, če ta to zahteva.

(4) Davčni zavezanec lahko vodi dokumentacijo iz prvega odstavka tega člena v elektronski obliki.

(5) Davčni zavezanec mora v času davčnega inšpekcijskega nadzora na zahtevo davčnega organa temu dati na razpolago dokumentacijo iz tega člena. Davčni zavezanec da dokumentacijo na razpolago praviloma nemudoma. Če davčni zavezanec ne more dati dokumentacije na razpolago takoj, mu davčni organ določi rok, v katerem mora to storiti. Določen rok je lahko najmanj 30 in največ 90 dni, glede na obseg in zahtevnost podatkov.

(6) Davčni zavezanec mora dokumentacijo iz tega člena hraniti še deset let po zaključku leta, na katerega se nanaša.

(7) Splošno dokumentacijo iz 1. točke prvega odstavka tega člena mora davčni zavezanec na zahtevo davčnega organa prevesti, če ni pripravljen v slovenskem jeziku, v roku, ki mu ga določi davčni organ, vendar ne prej kot v 60 dneh. Prevedenega pa lahko davčni zavezanec predloži tudi pred določenim rokom.

383. člen

(uveljavljanje odbitka tujega davka)

(1) Davčni zavezanec, ki je rezident, lahko uveljavlja odbitek iz 62. člena ZDDPO-2 v davčnem obračunu. Kadar davčni zavezanec v obračunu davka uveljavlja odbitek tujega davka, vsebuje davčni obračun tudi dokazila iz prvega odstavka 64. člena ZDDPO-2.

(2) Dokazila iz prvega odstavka tega člena o znesku davka, ki je bil plačan, so dokazila, izdana s strani davčnega organa tuje države, v kateri je bil tuj davek plačan, ali drug dokument, ki nedvoumno dokazuje obseg in način izpolnitve davčne obveznosti izven Republike Slovenije.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko davčni zavezanec zahteva vračilo davka, če v davčnem obračunu ni uveljavljal odbitka iz 62. člena ZDDPO-2 za dohodke, vključene v davčno osnovo, vendar največ v višini odbitka, izračunanega za obdobje, v katerem je bil dohodek vključen v davčno osnovo, razen po 66. in 67. členu ZDDPO-2.

IV. poglavje

Davek od premoženja

384. člen

(splošno)

Davek od premoženja odmeri davčni organ zavezancu z odločbo.

385. člen

(način in rok vložitve napovedi)

(1) Zavezanec za davek od premoženja mora vložiti napoved v 15 dneh od nastanka davčne obveznosti pri davčnem organu, kjer nepremičnina leži.

(2) Zavezanec je dolžan v 15 dneh od dneva spremembe napovedati vse spremembe, ki vplivajo na višino davčne obveznosti.

386. člen

(uveljavljanje začasne oprostitve)

(1) Začasno oprostitev davka na posest stavb zavezanec uveljavlja z vlogo, ki jo vloži pri davčnem organu, na območju katerega je stavba, do 31. januarja v letu, za katero se davek odmerja.

(2) Olajšavo v obliki znižanja odmerjenega davka na posest stavb, ki se priznava za družinskega člana, zavezanec uveljavlja s posebno vlogo, ki jo vloži pri davčnem uradu, na območju katerega je stavba, do 31. januarja v letu, za katero se davek odmerja. V primeru, da vloga ni bila vložena v predpisanem roku, se zavezancu olajšava za tisto leto ne prizna.

387. člen

(rok za izdajo odločbe in plačilo davka)

(1) Davek od premoženja na posest stavb odmeri davčni organ na podlagi uradnih podatkov oziroma napovedi davčnega zavezanca z odločbo do 31. marca za tekoče leto. Davek od premoženja se plačuje v trimesečnih obrokih.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena plačujejo zavezanci, katerih odmerjeni davek ne presega 200 eurov, ta davek v dveh polletnih obrokih.

(3) Zavezanci, katerim davek za tekoče leto še ni bil odmerjen, plačujejo akontacije davka za tekoče leto na podlagi odločbe iz preteklega leta.

(4) Mesečni obroki odmerjenega davka oziroma akontacije davka zapadejo v plačilo vsakega prvega dne v mesecu, plačani pa morajo biti v 15 dneh od zapadlosti. Trimesečni in polletni obroki odmerjenega davka oziroma akontacije davka pa zapadejo v plačilo vsakega prvega v trimesečju oziroma polletju, plačani pa morajo biti v 45 dneh po zapadlosti.

V. poglavje

Davek na dobitke od klasičnih iger na srečo

388. člen

(obračun davčnega odtegljaja)

(1) Davek na dobitke od klasičnih iger na srečo izračuna in odtegne od vsakega posameznega dobitka pri-

reditelj igre na dan izplačila dobitka, plača pa najkasneje prvi delovni dan po izplačilu dobitka.

(2) Prireditelj klasičnih iger na srečo mora izračunati davek na dobitke od klasičnih iger na srečo v obračunu davčnega odtegljaja, ki ga predloži davčnemu organu najkasneje v roku iz prvega odstavka tega člena.

(3) Obrazec obračuna davčnega odtegljaja predpiše minister, pristojen za finance.

VI. poglavje
Plačevanje prispevkov za opravljanje radijske in televizijske dejavnosti

389. člen
(splošno)

(1) Zavezanec plačuje prispevek za opravljanje radijske in televizijske dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: prispevek) do 15. dne v mesecu za tekoči mesec v višini, določeni z Zakonom o Radioteleviziji Slovenije (Uradni list RS, št. 96/05 in 109/05 – ZDavP-1B; v nadaljnjem besedilu: ZRTVS-1) oziroma s sklepom vlade, izdanim na podlagi omenjenega zakona.

(2) Javni zavod Radiotelevizija Slovenija (v nadaljnjem besedilu: RTV Slovenija) mesečno obvešča zavezanca o višini prispevka.

390. člen
(izdaja odločbe v primeru neplačila)

Fizični in pravni osebi, ki ne plača prispevka in za katero RTV Slovenija ugotovi, da je zavezanec za prispevek, izda RTV Slovenija odločbo o obveznosti plačila prispevka, s katero naloži zavezancu, da neplačane prispevke plača v 15 dneh od vročitve odločbe.

391. člen
(olajšave in oprostitve)

O olajšavah in oprostitvah plačevanja prispevka, določenih v ZRTVS-1, odloči RTV Slovenija z odločbo, ki mora biti izdana v 30 dneh od prejema vloge za olajšavo oziroma oprostitev.

392. člen
(pooblastilo za izdajo odločbe in pritožba)

(1) Odločbo iz 390. in 391. člena tega zakona izda generalni direktor RTV Slovenija.

(2) Zoper odločbo iz 390. in 391. člena tega zakona je dopustna pritožba na ministrstvo, pristojno za kulturo, v 15 dneh od vročitve odločbe.

(3) Pritožba zoper odločbo iz drugega odstavka tega člena ne zadrži njene izvršitve.

(4) Ministrstvo, pristojno za kulturo, lahko do odločitve o pritožbi zoper odločbo iz drugega odstavka tega člena odloži prisilno izterjavo, če oceni, da bo pritožbi mogoče ugoditi, ker obstoji verjetnost, da ne obstajajo zakonite podlage za nastanek obveznosti plačevanja prispevka iz 31. člena ZRTVS-1 oziroma, ker verjetno obstoje dejstva, na podlagi katerih je mogoče uveljavljati olajšave in oprostitve v skladu z 32. členom ZRTVS-1.

393. člen
(postopek izterjave)

Postopek izterjave prispevka, ki ga zavezanec ni plačal v predpisanem roku, uvede in vodi RTV Slovenija po določbah tega zakona o davčni izvršbi.

ŠESTI DEL
KAZENSKE DOLOČBE

394. člen
(davčni prekrški posameznikov)

Z globo 200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, če:

1. v nasprotju z zakonom ne vloži davčne napovedi (61., 270., 288., 318., 323., 326. in 385. člen);
2. na zahtevo davčnega organa ne da podatkov, s katerimi razpolaga (41. člen);
3. na poziv davčnega organa ne predloži prijave premoženja, ali je ne predloži na predpisan način ali v prijavi navaja neresnične podatke (69. člen);
4. na zahtevo davčnega organa ne predloži ali ne predloži v predpisanem roku in na predpisan način seznama premoženja ali na seznamu navaja neresnične podatke (147. člen);
5. ne omogoči davčnemu organu vpogleda v sef (185. člen);
6. uporablja zarubljeno premičnino v nasprotju z zakonom (186. člen);
7. odtuji, poškoduje, uniči ali na kakšen drug način onemogoči unovčitev zarubljene premičnine (187. člen).

395. člen
(hujši davčni prekrški posameznikov)

Z globo od 400 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, če:

1. v davčni napovedi navede neresnične ali nepravilne ali nepopolne podatke in s tem spravi davčni organ v zmoto (10. člen);
2. v nasprotju z zakonom razkrije podatke, ki so davčna tajnost, ali jih sporoči tretjim osebam ali jih uporablja oziroma omogoči, da jih uporablja tretja oseba (16. člen).

396. člen
(izjema od prekrška pri samoprijavi posameznika)

Ne glede na 1. točko 394. člena in 1. točko 395. člena tega zakona se za prekršek ne kaznuje oseba, ki je plačala davek na podlagi samoprijave v skladu s 63. členom tega zakona.

397. člen
(davčni prekrški v zvezi z opravljanjem dejavnosti)

(1) Z globo od 1.600 do 25.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. ne predloži davčnega obračuna ali ne predloži davčnega obračuna na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (tretji ali četrti odstavek 51. člena, 297., 356. do 369. člen);
2. ne predloži obračuna davčnega odtegljaja ali ne predloži obračuna davčnega odtegljaja na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (četrti in peti odstavek 57. člena, 283., 336., 352., 353., 374. člen);
3. kot plačnik davka ne izračuna, odtegne ali ne plača davčnega odtegljaja za davčnega zavezanca v skladu z zakonom (59., 260., 285., 305., 317., 321., 325., 352., 353., 374. člen);
4. ne vloži davčne napovedi ali ne vloži davčne napovedi na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (61., 303. in 315. člen);
5. v davčni napovedi ali obračunu davka navede neresnične ali nepravilne ali nepopolne podatke in s tem spravi davčni organ v zmoto (10. člen);

6. ne vodi ali ne hrani poslovnih knjig in evidenc v skladu s tem zakonom ali jih ne vodi v redu in pravilno oziroma na način, ki zagotavlja podatke za ugotovitev davčnih obveznosti (31. in 32. člen);

7. kot plačnik davka ne vodi evidenc o dohodkih in o odtegnjenih davkih po posameznem davčnem zavezancu (tretji odstavek 31. člena);

8. ne obvesti davčnega organa, kje se po prenehanju davčnega zavezanca hrani dokumentacija oziroma kdo hrani dokumentacijo (šesti odstavek 32. člena);

9. ne navede davčne številke na davčni napovedi in obračunu davka (34. člen);

10. v nasprotju s tem zakonom izplača dohodek fizični osebi, ki ni predložila svoje davčne številke, oziroma ne zagotovi potrebnih podatkov o nerezidentu (drugi in šesti odstavek 35. člena);

11. v nasprotju z zakonom ne nakazuje plačila za dobavljeno blago ali opravljene storitve ter druga plačila na transakcijske račune prejemnikov (36. člen);

12. ne zagotovi na predpisan način izpisov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig ali evidenc oziroma ne omogoči dostopa ali vpogleda v svoje elektronsko vodene knjige ali evidence ali v programsko ter strojno opremo ali v baze podatkov oziroma ne zagotoviti elektronskega obdelovanja podatkov na predpisan način, ali če ne dokumentira posameznih sprememb elektronskih rešitev na predpisan način (38. člen);

13. davčnemu organu na njegovo zahtevo ne da na razpolago dokumentacije o elektronskem sistemu za vodenje poslovnih knjig in evidenc (šesti odstavek 38. člena);

14. davčnemu organu v nasprotju z zakonom ne da na razpolago podatkov iz evidenc, zbirk podatkov, registrov ali drugih evidenc, ki jih vodi, ali ne omogoči davčnemu organu vpogleda v svojo dokumentacijo ali dokumentacijo, s katero razpolaga povezana oseba (39. in 40. člen);

15. v nasprotju z zakonom razkrije podatke, ki so davčna tajnost, ali jih sporoči tretjim osebam ali jih uporablja oziroma omogoči, da jih uporablja tretja oseba (16. člen);

16. davčnemu organu ne predloži dokumentacije ali ne da pojasnil v zvezi s predmetom davčnega nadzora ali ovira davčni nadzor (129. in 138. člen);

17. na poziv davčnega organa ne predloži ali ne predloži v predpisanem roku in na predpisan način seznama premoženja ali na seznamu navaja neresnične podatke (147. člen);

18. ne omogoči davčnemu organu vpogleda v sef (185. člen);

19. uporablja zarubljeno premičnino v nasprotju z zakonom (186. člen);

20. odtuji, poškoduje, uniči ali na kakšen drug način onemogoči unovčitev zarubljene premičnine (187. člen);

21. ne izračuna ali ne predloži izračuna akontacije davka davčnemu organu v skladu z zakonom (drugi odstavek 298. člena in sedmi odstavek 371. člena);

22. ne priglasi sprememb v zvezi z zemljišči, ki jih uporablja v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti (304. člen);

23. uveljavlja oprostitev od katastrskega dohodka v nasprotju z odločbo davčnega organa ali ne sporoči razlogov za prenehanje oprostitve od katastrskega dohodka (314. člen);

24. davčnemu organu v nasprotju z zakonom ne dostavi podatkov, potrebnih za pobiranje dohodnine, ali ne dostavi teh podatkov v predpisanih rokih ali na predpisan način (337. člen);

25. kot plačilni zastopnik ne ugotovi identitete in rezidentstva upravičenega lastnika v skladu z zakonom (349. člen);

26. kot plačilni zastopnik davčnemu organu ne dostavi predpisanih podatkov ali ne dostavi predpisanih podatkov na predpisan način oziroma v predpisanem roku (350. in 351. člen);

27. ne predloži obračuna prispevkov za socialno varnost ali ne predloži obračuna prispevka za socialno varnost na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (352. in 353. člen);

28. davčnega organa ne obvesti o nameravani spremembi davčnega obdobja (372. člen);

29. davčnemu organu ne predloži dokazil in dokumentov iz prvega odstavka 375. člena tega zakona ali jih ne predloži na predpisan način oziroma v predpisanih rokih (375. člen);

30. ne predloži ali ne predloži na predpisan način oziroma v predpisanih rokih predpisanih podatkov in dokumentacije o oblikovanju transfernih cen (382. člen).

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

398. člen

(posebno hudi davčni prekrški)

(1) Z globo v višini 20 odstotkov od premalo plačanega davka, če ta znaša manj kot 400 eurov, se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. v davčnem obračunu navede neresnične ali nepravilne ali nepopolne podatke in s tem spravi v zmoto davčni organ (10. člen, 297. člen, 356. do 369. člen);

2. v obračunu davčnega odtegljaja navede neresnične ali nepravilne podatke in s tem spravi davčni organ v zmoto (10. člen);

3. v obračunu prispevkov za socialno varnost navede neresnične ali nepravilne ali nepopolne podatke in s tem spravi davčni organ v zmoto (352. člen).

(2) Z globo v višini 40 odstotkov od premalo plačanega davka, če ta znaša od 400 do 4.000 eurov, se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. v davčnem obračunu navede neresnične ali nepravilne ali nepopolne podatke in s tem spravi v zmoto davčni organ (10. člen, 297. člen, 356. do 369. člen);

2. v obračunu davčnega odtegljaja navede neresnične ali nepravilne podatke in s tem spravi davčni organ v zmoto (10. člen);

3. v obračunu prispevkov za socialno varnost navede neresnične ali nepravilne ali nepopolne podatke in s tem spravi davčni organ v zmoto (352. člen).

(3) Z globo v višini 60 odstotkov od premalo plačanega davka, če ta znaša več kot 4.000 eurov, se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. v davčnem obračunu navede neresnične ali nepravilne ali nepopolne podatke in s tem spravi v zmoto davčni organ (10. člen, 297. člen, 356. do 369. člen);

2. v obračunu davčnega odtegljaja navede neresnične ali nepravilne podatke in s tem spravi davčni organ v zmoto (10. člen);

3. v obračunu prispevkov za socialno varnost navede neresnične ali nepravilne ali nepopolne podatke in s tem spravi davčni organ v zmoto (352. člen).

(4) Z globo v višini 80 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika

posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(5) Z globo v višini 600 eurov se za prekrške iz drugega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(6) Z globo v višini najmanj 600 eurov se za prekrške iz tretjega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

399. člen

(izjema od prekrška pri predložitvi davčnega obračuna na podlagi samoprijave)

Ne glede na 1., 2. in 3. točko prvega odstavka ter drugi odstavek 397. člena in 398. člen tega zakona se za prekršek ne kaznuje zavezanec za davek, ki je plačal davek na podlagi samoprijave v skladu s 55. členom tega zakona.

400. člen

(davčni prekrški, ki jih storijo izvajalci plačilnega prometa)

(1) Z globo 1.600 do 25.000 eurov se kaznuje za prekršek izvajalec plačilnega prometa, če:

1. odpre transakcijski račun pravnih oziroma fizičnih oseb brez predložitve davčne številke prosilca (1. točka prvega odstavka 37. člena);

2. izvrši predložen plačilni nalog kljub temu, da na njem ni navedene davčne številke nalogodajalca in drugih potrebnih podatkov (2. točka prvega odstavka 37. člena);

3. v predpisanem roku ne izvrši naloga za plačilo davka (3. točka prvega odstavka 37. člena);

4. davčnemu organu ne pošilja ali ne pošilja na predpisan način podatkov o transakcijskih računih oseb in o poslovanju preko transakcijskih računov (drugi odstavek 37. člena).

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba izvajalca plačilnega prometa.

401. člen

(davčni prekrški, ki jih storijo izvajalci pokojninskih načrtov)

(1) Izvajalec pokojninskih načrtov, ki zbira premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja in vodi osebne račune zavarovancev, se kaznuje za prekršek z globo od 1.600 do 25.000 eurov, če davčnemu organu ne dostavi predpisanih podatkov, ki so potrebni za pobiranje dohodnine, oziroma teh podatkov ne dostavi v predpisanem roku oziroma na predpisan način (338. člen).

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba izvajalca pokojninskih načrtov.

402. člen

(davčni prekrški, ki jih storijo pooblaščeni udeleženci trga vrednostnih papirjev in nepremičninski posredniki)

(1) Z globo od 1.600 do 25.000 eurov se kaznuje za prekršek pooblaščeni udeleženec trga vrednostnih papirjev, če davčnemu organu ne dostavi potrebnih podatkov v zvezi s pridobitvijo in odsvojitvijo vrednostnih papirjev, drugih deležev ali investicijskih kuponov (339. člen) oziroma teh podatkov ne dostavi v predpisanem roku oziroma na predpisan način.

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pooblaščenega udeleženca trga vrednostnih papirjev.

SEDMI DEL
POSEBNE, PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

I. poglavje
Posebne določbe glede nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč

403. člen

(odločba)

Zavezanec plačuje nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča na podlagi odločbe, ki mu jo izda davčni organ, kjer nepremičnina leži.

404. člen

(podlaga za odmero)

Davčni organ izdaja odločbe o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča po uradni dolžnosti na podlagi občinskega odloka in vrednosti točke, ki veljata na dan 1. januarja leta, za katero se določa nadomestilo. Nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča določi zavezancem davčni organ na podlagi podatkov občine do 31. marca za tekoče leto oziroma v treh mesecih po prejemu podatkov, ki mu jih posreduje občina.

405. člen

(plačilo v obrokih)

Nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča se plačuje za leto vnaprej. Zavezanec plačuje nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča v obrokih, kot velja za odmero davka od premoženja, razen če občinski odlok ne določa drugače.

406. člen

(sprememba zavezanca)

Če se med letom spremeni zavezanec za plačilo nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča, ima zavezanec, ki mu je bila izdana odločba, v 15 dneh po spremembi, pravico zahtevati, da se odločba spremeni tako, da se njegova obveznost zmanjša in novemu zavezancu določi ustrezen znesek nadomestila.

II. poglavje
Ostale prehodne in končne določbe

407. člen

(izkazovanje davčnega odtegljaja v obračunu davčnega odtegljaja)

(1) V obračunu davčnega odtegljaja iz 57. člena tega zakona se davčni odtegljaj začne izkazovati individualno po davčnem zavezancu, za katerega plačnik davka izračuna, odtegne in plača davčni odtegljaj, najpozneje s 1. julijem 2008.

(2) Peti odstavek 337. člena tega zakona se začne uporabljati z dnem, ko se v skladu s prvim odstavkom tega člena davčni odtegljaj začne izkazovati individualno po davčnem zavezancu.

(3) 21. člen in tretji odstavek 31. člena tega zakona se začneta uporabljati s 1. julijem 2008.

408. člen

(razkritje)

(1) Ne glede na četrti odstavek 23. člena tega zakona lahko davčni organ do ureditve avtomatskega dajanja podatkov v zakonu, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije avtomatsko razkriva podatke o posameznem zavezancu za davek, ki jih zavod potrebuje za izvrševanje nalog, določenih z zakonom.

(2) Ne glede na VI. poglavje prvega dela tega zakona sme davčni organ do vključno 31. decembra 2008 razkriti podatke, ki so davčna tajnost, fizični ali pravni osebi, ki kot pogodbeni obdelovalec teh podatkov v imenu in za račun davčnega organa obdeluje podatke, ki so davčna tajnost. pogodbeni obdelovalci morajo pri ravnanju s podatki, ki se štejejo za davčno tajnost, upoštevati 30. člen tega zakona.

(3) Peti odstavek 23. člena se začne uporabljati s 1. januarjem 2009.

409. člen

(prehodna ureditev za predložitev davčnega obračuna v elektronski obliki)

Peti odstavek 51. člena tega zakona se začne uporabljati 1. aprila 2007, razen za samostojne podjetnike posameznike, male gospodarske družbe, mikro družbe in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, za katere se peti odstavek 51. člena tega zakona prične uporabljati najpozneje 1. januarja 2009.

410. člen

(prehodna ureditev za predložitev obračuna davčnega odtegljaja v elektronski obliki)

Osmi odstavek 57. člena tega zakona se začne uporabljati 1. aprila 2007, razen za samostojne podjetnike posameznike, male gospodarske družbe, mikro družbe in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, za katere se osmi odstavek 57. člena tega zakona prične uporabljati najpozneje 1. januarja 2009.

411. člen

(veljavnost izjave o vzdrževanju družinskih članov)

(1) Izjava, predložena v skladu s 16. členom Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 71/93, p. 2/94, 7/95, 14/96 – odločba US in 44/96), se šteje za obvestilo v skladu z 287. členom tega zakona.

(2) Obvestilo, predloženo v skladu z 269. členom Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 21/06 – UPB2), se šteje za obvestilo v skladu z 287. členom tega zakona.

412. člen

(prehodna določba za evidentiranje obsega in izračun akontacije dohodnine od proizvodnje oljčnega olja)

(1) Do ureditve novega sistema ugotavljanja katastrskega dohodka mora za določitev davčne osnove za proizvodnjo oljčnega olja iz lastnega pridelka zavezanec za dohodke iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti najpozneje do 30. junija leta, za katero se ta dohodek začne ugotavljati, davčnemu organu prijaviti parcelne številke oljčnih nasadov, uporabnike teh zemljišč ter površine teh nasadov, s katerih se pridelek uporabi za proizvodnjo oljčnega olja iz lastnega pridelka.

(2) Vse nadaljnje spremembe podatkov iz prejšnjega odstavka tega člena mora zavezanec za dohodke iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti za preteklih dvanajst mesecev letno sporočiti davčnemu organu najpozneje do 30. junija tekočega leta.

(3) Akontacijo dohodnine od katastrskega dohodka, ki se kot večkratnik katastrskega dohodka oljčnih nasadov upošteva kot ocena dohodka od proizvodnje oljčnega olja v okviru kmečkega gospodinjstva, davčni organ ugotovi z odločbo na podlagi podatkov o površinah in parcelnih številkah oljčnih nasadov, kot so skladno s prejšnjim odstavkom tega člena evidentirane pri davčnem organu, in na podlagi katastrskega dohodka, kot je določen s predpisi o dohodnini, po stanju na dan 30. junija leta, za katero se akontacija odmerja.

413. člen

(prehodne določbe v zvezi s prenosljivimi dolžniškimi vrednostnimi papirji)

(1) Do vključno 31. decembra 2010 se za dolžniške terjatve iz drugega odstavka 325. člena tega zakona ne štejejo prenosljivi dolžniški vrednostni papirji:

– ki so bili prvič izdani pred 1. marcem 2001 ali

– za katere je prvotne prospekte za izdajo pred tem datumom potrdil:

– pristojni organ po Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 2001/34/ES o sprejemu vrednostnih papirjev v uradno kotacijo na borzi in o informacijah, ki jih je treba objaviti v zvezi s temi vrednostnimi papirji; ali

– odgovorni organ v državi, ki ni država članica EU.

(2) Kadar je prišlo do nadaljnje izdaje prenosljivih dolžniških vrednostnih papirjev, ki jih je izdala država ali z njo povezani subjekt, ki deluje kot organ oblasti, ali katerega vlogo priznava mednarodna pogodba na dan 1. marca 2002 ali po tem datumu, se celotna izdaja takšnih vrednostnih papirjev, ki obsega prvotno izdajo in vse nadaljnje izdaje, šteje za dolžniško terjatev.

(3) Kadar je prišlo do nadaljnje izdaje prenosljivih dolžniških vrednostnih papirjev, ki jih je izdala oseba, ki ni oseba iz drugega odstavka tega člena, na dan 1. marca 2002 ali po tem datumu, se takšna nadaljnja izdaja šteje za dolžniško terjatev.

(4) Za povezani subjekt, ki deluje kot organ oblasti, ali katerega vlogo priznava mednarodna pogodba iz drugega odstavka tega člena, se štejejo subjekti v članicah EU in mednarodni subjekti, ki jih objavi minister, pristojen za finance.

(5) Ta člen ne posega v kakršne koli obveznosti, ki bi jih države članice EU prevzele glede na mednarodne subjekte iz četrtega odstavka tega člena.

(6) Za povezan subjekt, ki deluje kot organ oblasti, ali katerega vlogo priznava mednarodna pogodba iz drugega odstavka tega člena, se šteje tudi subjekt, ki je ustanovljen v državi, ki ni država članica EU, in izpolnjuje naslednje pogoje:

1. se nedvomno šteje za javni subjekt v skladu z nacionalnimi merili,

2. je netržni proizvajalec, ki upravlja in financira skupino dejavnosti, ki zagotavljajo predvsem netržno blago in storitve, namenjene za dobrobit skupnosti, in ki jih učinkovito nadzoruje osrednja državna uprava,

3. se redno in v večjem obsegu zadolžuje, in

4. država, v kateri je ustanovljen, lahko jamči, da ta subjekt ne bo uveljavljal predčasnega odkupa v primeru, kadar pogoji izdaje prenosljivih dolžniških vrednostnih papirjev vključujejo določbo, po kateri je subjekt dolžan investitorju zagotoviti nadomestilo za kakršen koli davek, odtegnjen od obresti v državi, v kateri je subjekt ustanovljen.

414. člen

(prehodna rešitev – definicija dohodka od prihrankov iz 351. člena tega zakona)

Do vključno 31. decembra 2010 se v 4. točki prvega odstavka in v 1. točki osmega odstavka 347. člena tega zakona namesto »25%« uporablja »40%«.

415. člen

(začetek uporabe 335. člena)

331. člen tega zakona, ki se nanaša na odlog ugotavljanja davčne obveznosti v primeru zamenjave investicijskih kuponov podsklada za investicijske kupone drugih podskladov v okviru prehajanja med podskladi pri istem krovnem vzajemnem skladu, se prične uporabljati eno leto po uveljavitvi spremembe zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje, ki dopušča ustanovitev krovnih vzajemnih skladov.

416. člen

(prehodna ureditev za obdavčenje v skupini)

Davčnim zavezancem, katerim je pred dnem začetka uporabe tega zakona, davčni organ izdal dovoljenje za obdavčenje v skupini po 364. členu Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 21/06 – UPB2), pripravljajo skupinski davčni obračun do poteka obdavčenja v skupini v skladu s 338. členom Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 21/06 – UPB2), predložijo v skladu s 339. in tretjim odstavkom 341. člena in akontirajo davek po 351. členu Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 21/06 – UPB2).

417. člen

(prehodna določba za dovoljenje pri obdavčitvi pri prenosu dejavnosti, zamenjavah kapitalskih deležev, združitvah in delitvah v skladu z ZDDPO-1)

Davčni zavezanci, ki jim je bilo izdano dovoljenje po 361. do 363. členu Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 21/06 – UPB2), se glede tega dovoljenja in posledic obravnavajo po teh členih.

418. člen

(uporaba zakona o davčnem postopku)

(1) Zadeve, glede katerih je postopek ob začetku uporabe tega zakona v teku, se končajo po tem zakonu.

(2) Zadeve, glede katerih je bila ob začetku uporabe tega zakona že vloženo pravno sredstvo, oziroma upravni spor, se končajo Zakonu o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 21/06 – UPB2).

(3) Če je bilo uporabljeno pravno sredstvo oziroma začet upravni spor po prejšnjem odstavku tega člena in je bila izdana odločba odpravljena in zadeva vrnjena v ponovni postopek, se postopek nadaljuje tem zakonu.

419. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 21/06 – UPB2).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

– Pravilnik o načinu predložitve instrumenta zavarovanja, kriterijih za določitev njegove višine in načinu sprostitve oziroma unovčitve glede izpolnitve oziroma izpolnitve davčne obveznosti (Uradni list RS, št. 70/04, 24/05);

– Pravilnik o stroških v zvezi z davčno izvršbo, odvzetim oziroma prepuščenim blagom in blagom ki ga po zakonskem pooblastilu prodaja davčni organ, ter pogojih za prodajo oziroma drugo ravnanje s tem blagom (Uradni list RS, št. 75/04);

– Pravilnik o odvzemu vzorcev blaga za potrebe davčnega nadzora (Uradni list RS, št. 124/04);

– Pravilnik o obrazcu za priglasitev ugotavljanja dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ter o načinu in rokih predložitve obrazca davčnemu organu (Uradni list RS, št. 125/04);

– Pravilnik o obrazcu za obračun davčnih odtegljajev od plačil dohodkov rezidentov in nerezidentov in o načinu predložitve obrazca davčnemu organu (Uradni list RS, št. 125/04);

– Pravilnik o obrazcu za obračun davčnega odtegljaja davka na dobitke od klasičnih iger na srečo (Uradni list RS, št. 128/04);

– Pravilnik o medsebojni upravni pomoči med državami članicami Evropske unije pri izterjavi davščin in izmenjavi podatkov (Uradni list RS, št. 128/04);

– Pravilnik o obvestilu za uveljavljanje olajšave za vzdrževane družinske člane pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja in pokojnine (Uradni list RS, št. 130/04);

– Pravilnik o obrazcih obvestil o znižani stopnji akontacije dohodnine ter o načinu predložitve obrazcev davčnemu organu (Uradni list RS, št. 130/04);

– Pravilnik o obrazcih za obračun prispevkov za socialno varnost (Uradni list RS, št. 130/04);

– Pravilnik o obrazcu zahtevka za zmanjšanje davčne osnove od dohodka iz oddajanja premoženja v najem zaradi uveljavljanja stroškov vzdrževanja premoženja, ki ohranja uporabno vrednost premoženja (Uradni list RS, št. 130/04);

– Pravilnik o obrazcu zahtevka za zmanjšanje davčne osnove od dohodka iz zaposlitve iz drugega pogodbenega razmerja zaradi uveljavljanja dejanskih stroškov (Uradni list RS, št. 130/04);

– Pravilnik o obrazcu priglasitve uveljavljanja odloga ugotavljanja davčne obveznosti pri podaritvi kapitala zakoncu ali otroku (Uradni list RS, št. 130/04);

– Pravilnik o obrazcih obvestil o znižani stopnji akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti in obrazcih obvestil o uveljavljanju posebne osebne olajšave (Uradni list RS, št. 130/04);

– Pravilnik o obrazcih vlog za uveljavljanje oprostitev od katastrskega dohodka, za uveljavljanje znižanj katastrskega dohodka in za uveljavljanje olajšave za investiranje v osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost (Uradni list RS, št. 130/04, 122/05);

– Pravilnik o poslovnih knjigah in drugih davčnih evidencah za osebe, ki dosegajo dohodek z opravljanjem dejavnosti (Uradni list RS, št. 130/04);

– Pravilnik o obrazcih za zahtevke za uveljavitev ugodnosti iz mednarodnih pogodb o izogibanju dvojnega obdavčevanja (Uradni list RS, št. 138/04);

– Pravilnik o primerih, v katerih se plačila za dobavljeno blago in opravljene storitve ter druga plačila ne nakazujejo na transakcijske račune (Uradni list RS, št. 140/04, 3/06);

– Pravilnik o podračunih ter načinu plačevanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov (Uradni list RS, št. 141/04, 106/05, 120/05, 72/06);

– Pravilnik o podrobnejših kriterijih za odpis, delni odpis, obročno plačilo in odlog plačila davčnemu zavezancu – fizični osebi (Uradni list RS, št. 142/04, 117/05);

– Pravilnik o obrazcu vloge za pridobitev statusa kvalificiranega vzajemnega sklada (Uradni list RS, št. 142/04);

– Pravilnik o obrazcu zahtevka za zmanjšanje davčne osnove od obresti, doseženih ob unovčitvi kupona, za natečene nedospele obresti do dneva pridobitve kupona (Uradni list RS, št. 10/05);

– Pravilnik o obrazcu napovedi za odmero davka na darilo (Uradni list RS, št. 17/05);

– Pravilnik o fizičnih, organizacijskih in tehničnih ukrepih ter postopkih za varovanje podatkov, ki so davčna tajnost (Uradni list RS, št. 28/05, 117/05);

– Pravilnik o pošiljanju podatkov davčnemu organu o transakcijskih računih oseb in poslovanju preko transakcijskih računov (Uradni list RS, št. 31/05);

– Sklep o objavi datuma začetka uporabe določb 240. člena in desetega podpoglavja I. poglavja petega dela Zakona o davčnem postopku glede izmenjave podatkov o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti (Uradni list RS, št. 61/05);

– Pravilnik o dajanju podatkov o dohodku od prihrankov v obliki plačil obresti (Uradni list RS, št. 66/05);

– Pravilnik o določitvi ozemelj, ki uporabljajo ukrepe, ki ustrezajo ali so enaki tistim, ki jih določa Direktiva Sveta 2003/48/ES (Uradni list RS, št. 66/05);

– Pravilnik o določitvi povezanih subjektov, ki delujejo kot organi oblasti ali katerih vlogo priznava mednarodna pogodba (Uradni list RS, št. 67/05);

– Pravilnik o obrazcu napovedi za odmero dohodnine za leto 2005 (Uradni list RS, št. 122/05);

– Pravilnik o dostavi podatkov za odmero dohodnine za leto 2005 (Uradni list RS, št. 122/05, 10/06);

– Pravilnik o obrazcu zahtevka za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov (Uradni list RS, št. 122/05);

– Pravilnik o obrazcih za obračun davčnih odtegljajev ter o načinu in rokih predlaganja obrazcev davčnemu organu (Uradni list RS, št. 122/05, 13/06);

– Pravilnik o obrazcu za priglasitev davčne obravnave ob prenehanju opravljanja dejavnosti in nadaljevanje po drugi osebi (Uradni list RS, št. 122/05);

– Pravilnik o obrazcu za obračun davčnih odtegljajev za obresti in dividende ter o načinu in rokih predlaganja obrazca davčnemu organu (Uradni list RS, št. 123/05);

– Pravilnik o obrazcih za napoved za odmero akontacije dohodnine in o obrazcih za napoved za odmero dohodnine od obresti, dividend in dobička iz kapitala (Uradni list RS, št. 123/05);

– Pravilnik o obrazcu za ugotovitev rezidentskega statusa po 4. točki prvega odstavka 7. člena ZDOH-1 (Uradni list RS, št. 2/06);

– Pravilnik o načinu in kriterijih za ugotavljanje hujše gospodarske škode (Uradni list RS, št. 13/06);

– Pravilnik o davčnem obračunu davka od dohodkov pravnih oseb (Uradni list RS, št. 18/06);

– Pravilnik o obrazcu za davčni obračun akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti (Uradni list RS, št. 21/06, 22/06 – popr.);

– Pravilnik o obrazcu obvestila o uveljavljanju davčne osnove po 73. členu ZDoh-1 od obresti od dolgoročno vezanih denarnih sredstev in dolgoročnega varčevanja pri bankah in hranilnicah (Uradni list RS, št. 23/06);

– Pravilnik o vrstah, vsebini, načinih in rokih za pošiljanje poročil Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve Davčni upravi Republike Slovenije in Carinski upravi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 109/02, 32/04, 71/06).

(3) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati peti odstavek 39. člena Obrtnega zakona (Uradni list RS, št. 40/04 – UPB1) in 26. člen Zakona o kmetijsko gozdarski zbornici Slovenije (Uradni list RS, št. 69/04 – UPB1).

(4) Pravilnik o skupinskem davčnem obračunu (Uradni list RS, št. 38/06) se uporablja do poteka prehodnega obdobja, določenega s predpisi, ki urejajo davek od dohodkov pravnih oseb.

420. člen

(prehodna določba za odmero in obračun dohodnine za leto 2006 in za obračun davka od dohodka pravnih oseb za leto 2006)

(1) Zakon o davčnem postopku iz prvega odstavka 419. člena tega zakona se uporablja za odmero in obračun dohodnine za leto 2006 in za obračun davka od dohodka pravnih oseb za leto 2006, če ni s tem zakonom drugače določeno. Ne glede na navedeno se:

– pri odmeri dohodnine za leto 2006 že uporablja prvi odstavek 337. člena tega zakona;

– pri obračunu davka od dohodka pravnih oseb za leto 2006 že uporablja 382. člen tega zakona.

(2) Davčni zavezanec iz 2. točke tretjega odstavka 252. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 21/06 – UPB2) ni dolžan vložiti dohodninske napovedi za leto 2006, če njegovi skupni preostali obdavčljivi dohodki poleg pokojnine ne presegajo 80 eurov.

421. člen

(prehodna določba v zvezi s posredovanjem predizpolnjene napovedi za dohodnino za leto 2006)

(1) Ne glede na prvi odstavek 420. člena tega zakona posreduje davčni organ, na podlagi prejetih kontrolnih podatkov, davčnemu zavezancu predizpolnjeno napoved za odmero dohodnine za leto 2006.

(2) Davčni zavezanec v predizpolnjeno napoved iz prejšnjega odstavka tega člena vpiše manjkajoče podatke oziroma vpisane podatke popravi ter jo podpisano vrne davčnemu organu najpozneje do 30. aprila 2007.

(3) Glede ostalih določb postopka v zvezi z odmero dohodnine za leto 2006 se smiselno uporabljajo določbe Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 21/06 – UPB2), ki se nanašajo na odmero dohodnine.

(4) V primeru, da davčni zavezanec ni prejel predizpolnjene dohodninske napovedi do 31. marca 2007 in je dolžan vložiti dohodninsko napoved, sam izpolni dohodninsko napoved za leto 2006 in jo v roku iz drugega odstavka tega člena predloži davčnemu organu.

422. člen

(ureditev dostopa do podatkov, ki se štejejo za davčno tajnost s strani informacijskega pooblaščenca)

Z dnem uveljavitve tega zakona se v peti alineji drugega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 24/03 in 61/05, 109/05 in 28/06) za besedo »odstavka« doda vejica in besedilo »razen če je davčni postopek že pravnomočno končan oziroma je zavezanec za davek obveznost ugotovil v obračunu davka in ga ni plačal v predpisanem roku«.

423. člen

(prehodna določba v zvezi z veljavnostjo podzakonskih aktov)

Minister, pristojen za finance, izda predpise na podlagi tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona. Do izdaje teh predpisov se uporabljajo predpisi iz drugega odstavka 419. člena tega zakona.

424. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne od 1. januarja 2007.

Št. 432-01/94-8/49
Ljubljana, dne 26. oktobra 2006
EPA 1065-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

5012. Zakon o davku na dodano vrednost (ZDDV-1) 12241
5013. Zakon o dohodnini (ZDoh-2) 12272
5014. Zakon o davku od dohodkov pravnih oseb (ZDDPO-2) 12303
5015. Zakon o davku na promet nepremičnin (ZDPN-2) 12322
5016. Zakon o davku na vodna plovila (ZDVP) 12324
5017. Zakon o davku na dediščine in darila (ZDDD) 12327
5018. Zakon o davčnem postopku (ZDavP-2) 12331

MEDNARODNE POGODBE

124. Zakon o ratifikaciji spremenjenih in dopolnjenih aktov Svetovne poštne zveze (UPU) (MASPZS) 1609

Obvestila o začetku oziroma prenehanju veljavnosti mednarodnih pogodb

125. Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma o sodelovanju med Ministrstvom za obrambo Republike Slovenije in Ministrstvom za obrambo Ruske federacije 1687
126. Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma med Ministrstvom za obrambo Republike Slovenije in Ministrstvom za narodno obrambo Republike Litve o sodelovanju na obrambnem področju 1687
127. Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma med Ministrstvom za obrambo Republike Slovenije in Ministrstvom za narodno obrambo Romunije o sodelovanju na obrambnem področju 1688
128. Obvestilo o začetku veljavnosti Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Finske o mednarodnem cestnem prevozu potnikov in blaga 1688

ISSN 1318-0576

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – direktor dr. Janez Pogorelec • Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – direktor mag. Damjan Žugelj • Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. • Tisk Tiskarna SET, d.d., Vevče • Naročnina za leto 2006 je 26.400 SIT · 110,17 EUR (brez davka), v ceno posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 8,5% DDV – Naročnina za tujino je 72.600 SIT · 302,95 EUR • Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke • Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 • Poštni predal 379 • Telefon tajništvo 4251419, računovodstvo 2001860, naročnine 4252357, telefaks 2001825, prodaja 2001838, preklici 4250294, telefaks 4251418, uredništvo 4257308, uredništvo (javni razpisi …) 200 18 66, uredništvo – telefaks 4250199 • Internet: http://www.uradni-list.si – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si • Transakcijski račun 02922-0011569767